

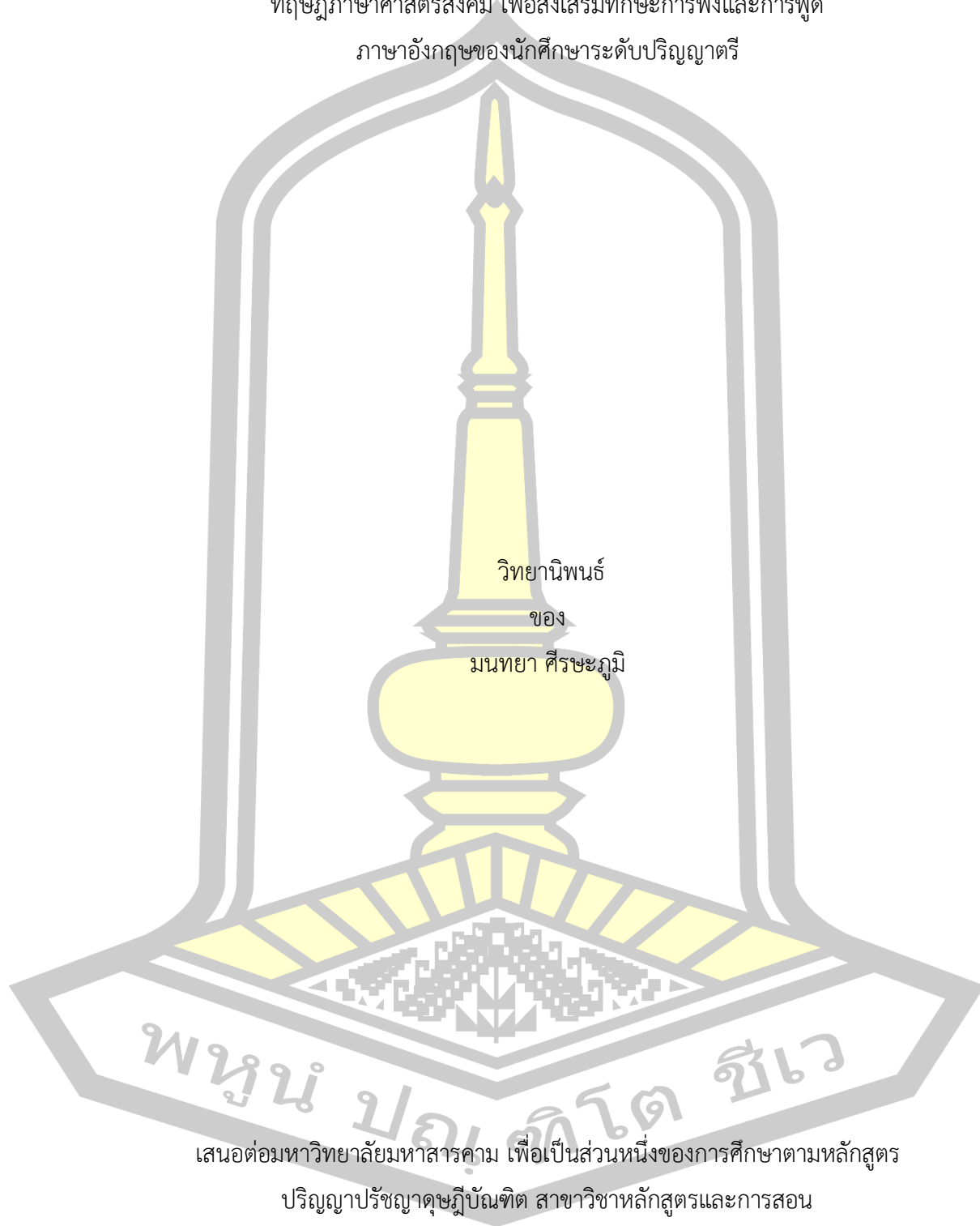
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิทยานิพนธ์
ของ
มนทยา ศีระษภูมิ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

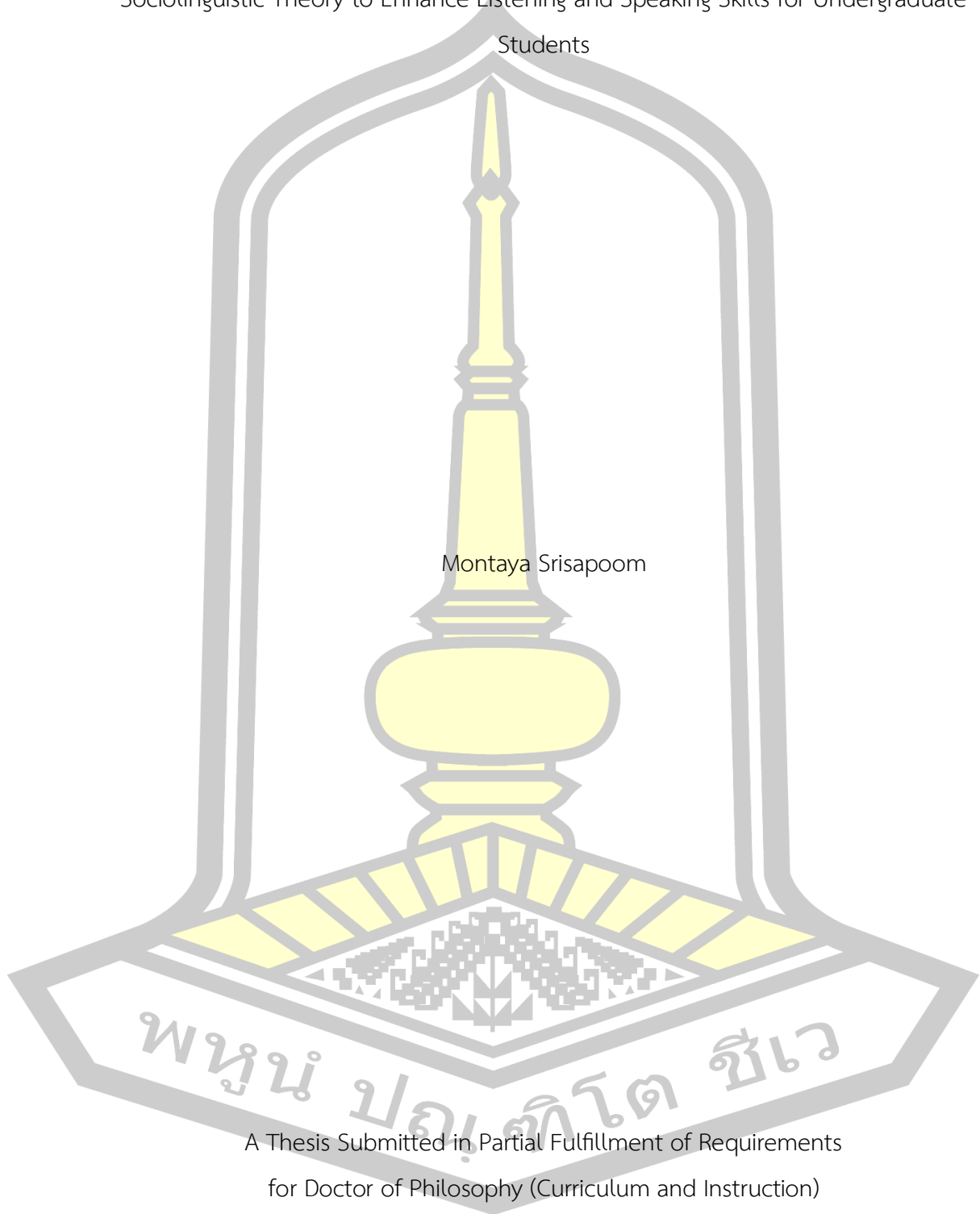

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of an Instructional Model of English Collocation Based on
Sociolinguistic Theory to Enhance Listening and Speaking Skills for Undergraduate
Students

Montaya Srisapoom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction)

May 2023

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวมนทยา ศีระชะภูมิ
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. โชคชัย ยืนยง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(รศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

กรรมการ

(รศ. ดร. มนต์รี วงษ์สะพาน)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พูนปัญญา ชีวะ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี		
ผู้วิจัย	มณฑา ศิริชะภูมิ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2. เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยใช้รูปแบบจอยส์ เวลล์ และคาลฮัล โดยได้ดำเนินการพัฒนาแบบด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 พัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 55 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามผู้เรียน แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ผู้สอนส่วนใหญ่ยอมรับว่าไม่ได้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน และยอมรับว่าผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งผู้เรียนขาดการส่งเสริมและสนับสนุนทักษะกระบวนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นระบบ และขาดโอกาสในการได้รับกลวิธีที่ช่วยในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษรวมถึงขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมที่น่าสนใจ นำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการ จัดการเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างแหล่งเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้ได้คุณภาพมากที่สุด

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ตามแนวคิดของนอมชอมสกี 2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอตสกี 4) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของดิวอี้ 2.2 วัตถุประสงค์ 2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ ที่ประกอบด้วย 6 ชั้นได้แก่ ชั้นที่ 1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) ชั้นที่ 2 ชั้นสำรวจ (Exploration) ชั้นที่ 3 ชี้นำเสนอ (Explanation) ชั้นที่ 4 ชั้นขยายความรู้ (Elaboration) ชั้นที่ 5 ชั้น ประเมินผล (Evaluation) ชั้นที่ 6 ชั้นสร้างผลงาน (E-Production) 2.4 ระบบสังคม 2.5 หลักการตอบสนอง และ 2.6 ระบบสนับสนุน ซึ่งได้รับการยืนยันและสนับสนุนจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และมีผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พบว่า สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ตามรูปแบบที่กำหนด

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ปรากฏผล ดังนี้

3.1 ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม

เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ, ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม, ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

TITLE	The Development of an Instructional Model of English Collocation Based on Sociolinguistic Theory to Enhance Listening and Speaking Skills for Undergraduate Students		
AUTHOR	Montaya Srisapoom		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Philosophy	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

The research aimed to 1) study the basic information and needs for the development of an instructional model based on sociolinguistics theory to enhance English listening and speaking skills for Undergraduate Students, 2) develop the instructional model based on sociolinguistics theory to enhance English listening and speaking skills for undergraduate students. 3) study the results of implementation of the instructional model based on sociolinguistics theory to enhance English listening and speaking skills for undergraduate students. The instructional model was developed based on Joyce, Weil and Calhoun's systematic approach. The research and development (R&D) process was used to develop the instructional model which was divided into three phases: 1) studying the basic information and needs, 2) developing the instructional model, 3) studying the results of implementation of the instructional model. The sample group was 55 students of Ubon Ratchathani Rajabhat University in the 1st semester of the academic year 2020, selected by cluster random sampling. The research instruments consisted of a questionnaire for students, an interviewing form for professor, a learning management manual, lesson plans, English listening tests, English speaking tests, English listening skill achievement tests, and English speaking skill achievement tests. The statistical analyses were mean, percentage, standard deviation, and the Wilcoxon Signed Rank Test.

The results of the research were as follows:

1. From understanding the general information and needs for developing listening and speaking instructional model based on sociolinguistics for undergraduate students, it was found that the overall situation for students' English listening and speaking skills enhancement was moderate. Moreover, it revealed that most of the lecturers did not follow the proper sequence of teaching method. The learners were also not so enthusiastic to participant in the given activities and lacked of confidence. These were repercussion for insufficient support of enhancing listening and speaking skills systematically, no chances of getting effective listening and speaking strategies, including lacking of analysis and synthesis thinking skills. It showed that lecturers found the solutions for the mentioned problem by emphasizing on interesting activities in a language classroom, engaging the students more by using various kinds of multimedia teaching materials, creating learning space where learners could communicate in English. All these could purposefully enhance the effectiveness of language classroom management.

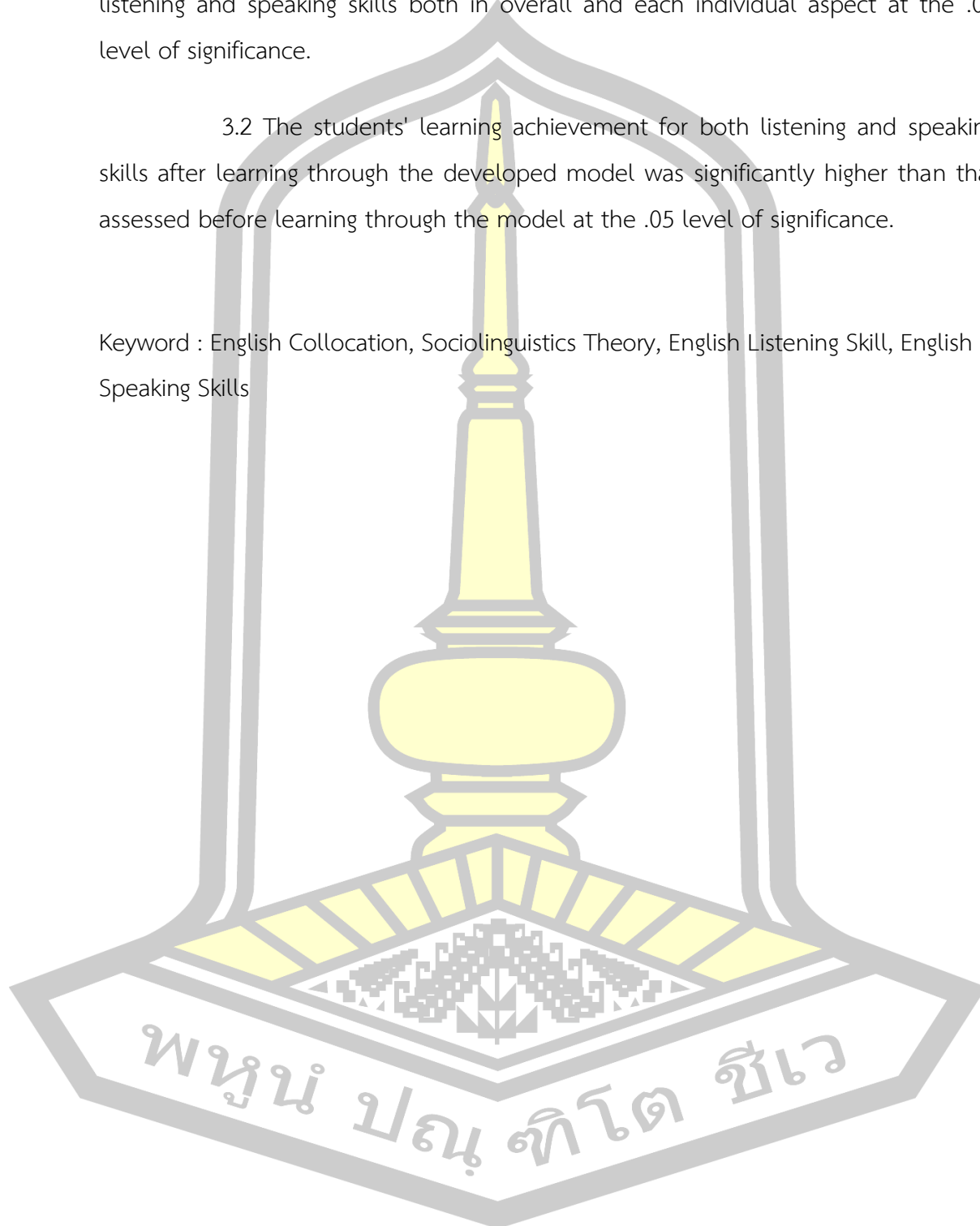
2. The instructional model based on sociolinguistics theory to enhance English listening and speaking skills for undergraduate students consisted of 6 elements: 2.1 basic theory and concepts 1) Noam Chomsky's Sociolinguistic Theory, 2) Concept of English Language Learning Management, 3) Lev Vygotsky's Linguistic Theory, 4) John Dewey's Constructivism Theory, 2.2 objectives of the model, 2.3 syntax of the learning with of 6 steps 1) Example, 2) Exploration, 3) Explanation, 4) Elaboration, 5) Evaluation, 6) E-Production, 2.4 social system, 2.5 principle of reaction, and 2.6 support system. Furthermore, the model was affirmed from the experts in developing process. The trying out of model was found that learning process those provided in model had appropriate progression.

3. The results of implementation of the instructional model based on sociolinguistics theory to enhance English listening and speaking skills for undergraduate students revealed the findings as follows:

3.1 The students had a significantly higher improvement of English listening and speaking skills both in overall and each individual aspect at the .05 level of significance.

3.2 The students' learning achievement for both listening and speaking skills after learning through the developed model was significantly higher than that assessed before learning through the model at the .05 level of significance.

Keyword : English Collocation, Sociolinguistics Theory, English Listening Skill, English Speaking Skills

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างยั้งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย ยืนยง ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ กรรมการสอบ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความเมตตา คำปรึกษา แนะนำ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริสุดา ทองเฉลิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ พิษญาภิรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสวลีย์ อักษรวงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนอ ภิรมย์จิตผ่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จริยา สายรัตนอินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาพัชญ์ นิธิศอักษรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุกัญญา นุตโร ดร.สาวิตรี เถาว์โท ดร. อัญชลี แสงทอง ดร.นฤมล เอนกวิทย์ ดร.ธนา ฤทธิวรรณ ดร.จามรี เชื้อชัย ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

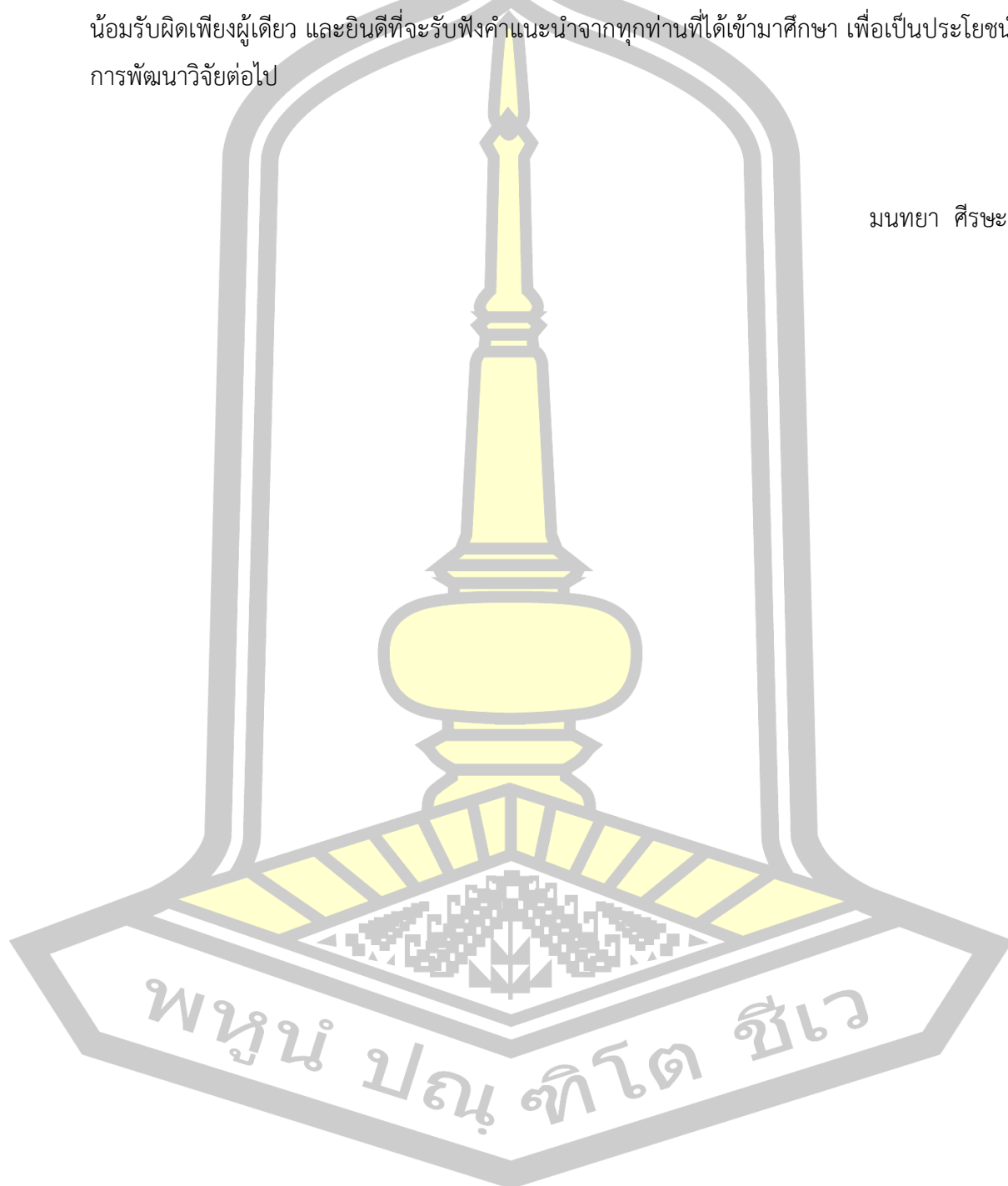
ขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและคอยช่วยสนับสนุนในทุกทางทำให้เกิดมิตรภาพอันดีงามในครั้งนี้จนทำให้การทำงานในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ และเพื่อนนิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน รุ่นที่ 10 ที่ช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ซึ่งกันและกันด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณ นางสาวพัศตร์ไพไล พิมพันธ์ นางสาวมิรันตี นิตทยา นางสาวเยาวรัตน์ คำวงศ์ นายเรืองศักดิ์ สมเสาร์ นางสาวเยาวเรศ จันทโสมน นางสาวอัญมณี ขนทรัพย์ นางสาวกัญญาณัฐ สิทิม นางสาวปณิตดา พร้อมสุข นางสาวสุดาวรรณ กิ่งสกุล นักศึกษาช่วยงานในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัย คุณพ่อไมตรี คุณแม่กมลทิพย์ นางสาว ทศพร ศีระษะภูมิ และนายประยุทธ สารัง ที่ให้การสนับสนุนและเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของความสำเร็จจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี คุณค่าและ

ประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดาและเหล่าคณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาในการอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิจัยต่อไป

มนทยา ศีระษะภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฒ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	21
ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์.....	23
แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของไวท์ฮีดส์กี.....	26
แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของชอมสกี.....	44
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics).....	50

หลักการใช้คำปรากฏร่วม (Collocation).....	69
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	80
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	103
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	110
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	127
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	128
ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	134
ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี.....	142
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี.....	174
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	181
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	185
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	185
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	185
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	186
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	211
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	211
สรุปผล.....	212
อภิปรายผล.....	215
ข้อเสนอแนะ.....	227
บรรณานุกรม.....	229
ภาคผนวก.....	244

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	245
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล.....	248
ภาคผนวก ค คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี.....	309
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test)	344
ภาคผนวก จ คุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	603
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี.....	647
ประวัติผู้เขียน.....	649

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 สรุประยะการดำเนินงานวิจัย.....	130
ตาราง 2 นิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	187
ตาราง 3 สภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	188
ตาราง 4 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	195
ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	196
ตาราง 6 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	197
ตาราง 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	198
ตาราง 8 รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	201
ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้.....	207
ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	210

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถาม สำหรับใช้สอบถาม สภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	604
ตาราง 12 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ สำหรับใช้สอบถามปัญหาและความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษ	607
ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	610
ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำ ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการ พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	611
ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet.....	611
ตาราง 16 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet	612
ตาราง 17 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter	613
ตาราง 18 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter	614
ตาราง 19 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?.....	615
ตาราง 20 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?	616
ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout	617

ตาราง 22 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout	618
ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom.....	619
ตาราง 24 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom.....	620
ตาราง 25 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?.....	621
ตาราง 26 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?	622
ตาราง 27 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!.....	623
ตาราง 28 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!.....	624
ตาราง 29 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye.....	625
ตาราง 30 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye.....	626
ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet.....	627
ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet.....	628
ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter	629
ตาราง 34 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter.....	630

ตาราง 35 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?.....	631
ตาราง 36 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?	632
ตาราง 37 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout	633
ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout.....	634
ตาราง 39 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom.....	635
ตาราง 40 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom	636
ตาราง 41 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?.....	637
ตาราง 42 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?	638
ตาราง 43 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!.....	639
ตาราง 44 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!.....	640
ตาราง 45 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye.....	641
ตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye	642
ตาราง 47 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test).....	643

ตาราง 48 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 644

ตาราง 49 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)..... 645

ตาราง 50 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)..... 646

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 สรุปรอบแนวคิดในการวิจัย.....	127
ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	129
ภาพประกอบ 3 กระบวนการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	141
ภาพประกอบ 4 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	174
ภาพประกอบ 5 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ.....	180
ภาพประกอบ 6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	192
ภาพประกอบ 7 รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	205
ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	206
ภาพประกอบ 9 ผลค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน.....	209

พหุ ประถมศึกษา

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางและเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ เผยแพร่และแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารในแขนงต่าง ๆ ทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การมีความรู้ความเข้าใจทางด้าน วัฒนธรรมและสังคมโลก และพึงตระหนักถึงความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่อุดมไปด้วย ความหลากหลายทางวัฒนธรรมพลโลกในยุคปัจจุบัน และมีความเข้าใจที่มีต่อบุคคลอื่น มีความรู้และ ทักษะค่านิยมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมในสังคมได้ UNESCO (1999) ตลอดจนความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ที่สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และ ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น และพร้อมที่จะเข้าใจความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี ทางด้านแนวคิด การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ มีทัศนคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสามารถสื่อสารไปยังองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายและกระจายเป็น วงกว้างมากขึ้น และมีเป้าหมายในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและระดับ การศึกษาตามความต้องการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและมีความพร้อมทางวิชาชีพและ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (working knowledge) เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือและสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่ใช้ ในการสื่อสารกับบุคคลทั่วโลกได้อย่างอิสระเสรี เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้ ในด้านต่าง ๆ ดังนั้นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ในทุก ๆ ภาคส่วน ให้มีความทัดเทียมและเจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับนานาชาติประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถ ตลอดจนศักยภาพของ ประชากรภายในประเทศให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากแผนการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดและบรรจุวิชาภาษาอังกฤษให้มีการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ ประชากรสามารถติดต่อสื่อสารกับนานาชาติประเทศด้วยภาษาอังกฤษ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องด้วยทักษะทั้ง 4 ประการนี้ ถือเป็นกุญแจสำคัญ (นงสมร พงษ์พานิช, 2554)

ความสำคัญของการฟังและการสอนฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องตระหนักว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อนการสอนพูดหรือสอนการอ่านต้องสอนการฟังก่อนเสมอ ๆ ทักษะการฟังสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมต่อดองค์ความรู้ไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มเรียน สิ่งจำเป็น คือ ต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้น เพราะขณะฟังก็จะพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปด้วย ทำให้ยิ่งฟังบ่อยก็ยิ่งทำให้รู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะให้ผู้เรียน พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2559)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ทักษะการฟังและทักษะการพูดทั้งสองทักษะนี้ถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจการรับสารและส่งสาร ผู้ฟังและผู้พูดต้องมีความรู้ในด้านภาษาอย่างชัดเจน ผู้ที่มีทักษะการฟังที่ดีย่อมส่งเสริมให้ทักษะการพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอจะส่งผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ เนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจความเข้าใจจากการฟัง ความรู้สึกลงในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ดีเพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ขาดความคล่องแคล่วในการในโครงสร้างทางภาษา คำ บริบท และสำนวนต่าง ๆ และขาดสภาพความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Shumin, 1998)

จากผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2021 ที่เก็บข้อมูลและจัดอันดับจากผลทดสอบทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า ประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับ EF English Proficiency Index ตั้งแต่การจัดอันดับครั้งแรกเมื่อปี 2011 ตลอดระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา ไทยได้รับการจัดให้เป็นประเทศที่มีทักษะความสามารถภาษาอังกฤษต่ำมากถึง 9 ครั้ง คือ ปี 2011-2016 และปี 2019-2021 ขณะที่ในปี 2017-2018 มีคะแนนดัชนีอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะความสามารถภาษาอังกฤษต่ำ

อย่างไรก็ตามมีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนการสอนในปัจจุบันส่วนใหญ่สอนโดยเน้นการท่องจำไวยากรณ์ ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์ จำไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย ทำให้อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราวนั้น เป็นเพราะว่าคลังคำศัพท์ยังมีน้อย และหลายครั้งที่นักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ที่ยาก ๆ หรือการใช้คำปรากฏรวมที่ผิดแปลกไป เนื่องมาจากว่าผู้เรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ

การใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนภาษาอังกฤษ และอิทธิพลของภาษาไทยที่ส่งผลต่อการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และเกิดความเบื่อหน่าย อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้คำปรากฏร่วมที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนในด้านทักษะต่าง ๆ ขาดซึ่งการนำไปใช้ การที่นักศึกษาจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ทำให้การสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารจึงเป็นไปได้น้อย ด้วยสาเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะคิดค้นหาเทคนิคกลยุทธ์วิธีการสอนที่จะกระตุ้นผลักดันและช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่โดยเริ่มจากส่วนเล็ก ๆ ที่สำคัญเช่น รู้คำศัพท์ รู้ความหมายและวิธีการนำไปประกอบในประโยค

การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนได้สังเกตเรียนรู้ลักษณะคำศัพท์และกลุ่มคำที่ปรากฏร่วมกันในบริบทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์จริง ตามที่ Lewis (2000) ได้กล่าวว่า การสังเกตเป็นหนึ่งในหลักการแนวความคิดการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ซึ่งการสังเกตเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงความรู้ที่ผู้เรียนได้รับให้กลายเป็นปริมาณความรู้ที่ผู้เรียนจะเก็บสะสมไว้ นอกจากนี้ การเสนอคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะส่งเสริมความสามารถในการแยกประเภทของคำ

การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันออกเป็น 6 กลุ่ม คำนามกับคำกริยา คำนามกับคำนาม คำกริยากับคำวลี คำกริยากับกริยวิเศษณ์ คำกริยวิเศษณ์กับคำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์กับคำนาม หากขาดความรู้ในการใช้ที่ปรากฏร่วมกัน การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสมกับรูปประโยค การเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง การแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้รูปประโยคผิด ผิดความหมาย และการใช้สำนวนที่ไม่ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งทำให้เกิดการใช้ไวยากรณ์ผิดไปด้วย ซึ่งข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกิดจากความรู้ที่ผู้เรียนมีอย่างจำกัด

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ปัจจุบัน ยังคงประสบกับปัญหาขาดความรู้การใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน โดยเฉพาะคำที่ปรากฏร่วมกัน หมายถึง การเกิดร่วมกันของคำศัพท์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เช่น make a cake, the fast train, commit suicide คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเป็นการจัดเรียงกลุ่มคำแบบตายตัวโดยเจ้าของภาษา จึงไม่สามารถนำมาจัดวางหรือสลับตำแหน่งได้โดยพลการ Intaraprasit (2013) เจ้าของภาษารู้ทันทีว่าคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่ใช้นั้นถูกต้องหรือไม่จากการฟังและการพูด คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันสามารถพบเห็นได้ในทั่วไปทั้งในหนังสือ หรือแม้กระทั่งภาพยนตร์ การสนทนาสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการเรียนคำศัพท์ได้อย่างต่อเนื่อง คือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ได้ตั้งแต่ระดับคำที่ปรากฏร่วมกันบ่อย ๆ จนถึงกลุ่มคำที่เป็นสำนวนที่ปรากฏร่วมกัน เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนมี

ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ รวมไปถึงการนำคำศัพท์ รวมเป็นประโยคไปบูรณาการใช้ในทักษะ การฟังและการพูดได้ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วยเช่นกัน

จากความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันมาบูรณาการกับ แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อเสริมสร้างความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้คำปรากฏร่วม ให้ถูกต้องตามหลักของเจ้าของภาษาโดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นกระบวนการพัฒนาและ ปฏิบัติจริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ และส่งผลต่อ การพัฒนาทักษะทางภาษา โดยใช้การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดจอยส์ เวลล์และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) โดยมีองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้ 1. หลักการและแนวคิด พื้นฐาน 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการเรียนรู้ 4. ระบบสังคม 5. หลักการตอบสนอง และ 6. ระบบสนับสนุน

คำถามของการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีลักษณะเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ดี มีลักษณะเป็นอย่างไร
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มีลักษณะเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏ ร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.1 เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้าน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพปัญหาและความต้องการของผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มี ประสิทธิภาพ

3. เป็นแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ไปประยุกต์ใช้ในการสอนระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมมีพัฒนาการด้านทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

2. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และ สภาพปัจจุบัน ปัญหาในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ดังนี้

1.1.1 ประชากร ได้แก่

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความ คล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษา ทั้งสิ้น 283 คน ประกอบด้วย

- 1.1) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 54 คน
- 1.2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 56 คน
- 1.3) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 61 คน
- 1.4) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 57 คน
- 1.5) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 55 คน

2) อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน จาก 5 สถาบัน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 162 คน

2) อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้
ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน จาก 5 สถาบัน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี

1.2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน
รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2563 จำนวน 54 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.3 การวิจัยระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.3.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน
รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ในภาคเรียน
ที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 55 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
โดยการจับสลาก

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาที่จะเรียนในรายวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ (Grammar for English Teachers) หน่วยกิต 3(2-2-5) ตาม มคอ 3 เพื่อส่งเสริม
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบของแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง
รวมระยะเวลา 32 ชั่วโมง ได้แก่ หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter
หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes? หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout หน่วยที่ 5 Workaholic
Mom หน่วยที่ 6 Guess Who? หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle! หน่วยที่ 8 Time to
Say Good-Bye

3. ขอบเขตด้านวิธีการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
- 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ขั้นตอนการวิจัย มี 3 ระยะ ประกอบด้วย

3.2.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ
 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัญหา และความต้องการของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

3.2.2 การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม

ขั้นตอนที่ 2 ปรับโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษานำร่อง (Pilot Study) ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2.3 การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง การจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการ ออกแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ จากประสบการณ์เดิมผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิด และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน จนเกิดเป็นความรู้และ ความเข้าใจ สามารถจัดการกับปัญหาได้ ซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นนี้เป็นความรู้ที่ยั่งยืนและนำไปใช้ได้ในชีวิต จริง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารโดยการฟังและการพูด ในการรับสาร การพูดตอบโต้ เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบ โดยมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 1 ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ดังนี้

1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

1.1.1 ภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา และสังคมภาษาศาสตร์ สังคมเป็นศาสตร์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษาและปัจจัยทางด้านสังคม ซึ่งได้อธิบายว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางสังคมและ วัฒนธรรม บุคคลพัฒนาการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หลักการของทฤษฎี

ภาษาศาสตร์สังคม เสนอว่าพัฒนาการทางด้านภาษาของมนุษย์ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมการเรียนรู้ภาษาที่ดีควรเรียนรู้ไปพร้อมกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม และหากผู้เรียนได้เรียนรู้จากบริบททางสังคมและวัฒนธรรม จะทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจหน้าที่ของภาษาในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาที่ดีต้องมุ่งเน้นไปที่ภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันและเป็นสถานการณ์ที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน

1.1.2 คำปรากฏร่วม (Collocation) หมายถึง การรวมกันของคำตั้งแต่ 2 คำ ถึง 4 คำหรือมากกว่าในข้อความ ซึ่งปรากฏพร้อมกันอย่างสม่ำเสมอ คำปรากฏร่วมพบได้ทั้งในภาษาเขียนและภาษาพูด

1.2 วัดดูประสงค์ รูปแบบการรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

1.2.1 ทักษะการฟัง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและแยกแยะประเภทของคำปรากฏร่วมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

1.2.2 ทักษะการพูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้น้ำเสียงในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกับคำปรากฏร่วมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ

1.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example)

หมายถึง ขั้นการจัดกิจกรรมโดยให้นักศึกษาได้เกิดกระบวนการคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ จากนั้นให้นักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างที่ใกล้เคียงหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับที่ผู้สอนนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration)

หมายถึง ขั้นการจัดกิจกรรมการสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษามีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยนักศึกษาได้วางแผนและกำหนดการตรวจสอบและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ นักศึกษาสำรวจตรวจสอบปัญหาหรือประเด็นที่นักศึกษาสนใจ ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษาและชี้แนะช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation)

หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ ทั้งห้องเรียน โดยนักศึกษาร่วมกันเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการสำรวจ ตรวจสอบ พร้อมทั้งวิเคราะห์ อธิบาย โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยนักศึกษามีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือองค์ความรู้เดิม และนักศึกษาช่วยกันสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)

หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เพิ่มเติมหรือเติมเต็มองค์ความรู้ใหม่ให้กว้างขวางและสมบูรณ์ กระจำและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายและยกตัวอย่าง อภิปราย ซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ นำไปประยุกต์ใช้ใน เรื่องอื่น ๆ หรือในชีวิตประจำวัน ในขั้นนี้ถ้าผู้เรียนเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า (Nation, 1985) และผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดสื่อสาร หรือแลกเปลี่ยน ข้อมูลอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมสวมบทบาท กิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมเกมสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสอย่างเหมาะสมในการพูดแสดงความรู้สึก บรรยายหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ประเมิน กระบวนการสำรวจตรวจสอบและผลสำรวจตรวจสอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ของตนเองและเพื่อนร่วม ชั้นเรียน โดยนักศึกษาได้วิเคราะห์วิจารณ์ อภิปราย ซักถามแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน ในเชิงเปรียบเทียบร่วมกันประเมินจุดดีจุดด้อย ปรับปรุงหรือทบทวนใหม่ และผู้สอนได้ประเมิน กระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียนเน้นการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่ การศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือสำรวจการตรวจสอบต่อไปจะให้นักศึกษาเกิดกระบวนการสืบ เสาะหาความรู้ที่ต่อเนื่อง เรียกว่าวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle)

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)

หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ร่วมกัน ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละครบทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงของนักศึกษา และให้นักศึกษาเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิด วิเคราะห์ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ดังที่ นิ โคลวา เอส ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัย เป็นฐาน (research based learning model) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การจัดการเรียนรู้อย่างนี้

สามารถสร้างรากฐานอย่างต่อเนื่องในการฝึกทักษะกิจกรรมการเรียนรู้และการติดต่อกับนักเรียนระหว่างคณะกับนักศึกษาที่จบชั้นเรียน ประสบการณ์วิจัยจะเป็นการเชื่อมโยงการวิเคราะห์ให้เข้ากับนักศึกษาได้

1.4 ระบบสังคมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตาม 6 ขั้นตอน เป็นต้นแบบที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการสอนมีการเน้นแนวคิด 4 ด้าน รวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอน ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องใส่ใจปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟัง บทสนทนา และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบและอภิปรายในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

1.5 หลักการตอบสนอง หมายถึง หลักการตอบสนองของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ผู้เรียนประเมินตนเองโดยการให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนผลการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

1.6 ระบบสนับสนุน หมายถึง ระบบสนับสนุนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ 1) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อผู้เรียน 2) จัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสืบค้นข้อมูลให้แก่ผู้เรียน จากนั้นผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและเหมาะสม

2. ทักษะการฟัง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและแยกแยะประเภทของคำปรากฏร่วมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

3. ทักษะการพูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้น้ำเสียงในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกับคำปรากฏร่วมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยความสามารถทางการฟัง คือ ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ และฟังข้อความสั้น ๆ แล้วสามารถตอบคำถามปากเปล่า หรือเขียนตอบได้ ความสามารถด้านการพูด คือ การออกเสียงคำในประโยค สื่อสารได้ถูกต้อง และพูดนำเสนอข้อมูล รวมทั้งแสดงความคิดเห็นได้ในเนื้อหาการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านออกเสียง รวมทั้งเข้าใจและตีความบทอ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการเขียนเพื่อนำเสนอความคิดเห็น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบรูปการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้
 - 1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้
 - 1.3 ประเภทของรูปแบบการเรียนรู้
 - 1.4 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
 - 3.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทือตสกี
 - 3.3 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ของชอมสกี
4. ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
 - 4.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมกับภาษาศาสตร์
 - 4.2 แนวทางในการศึกษาภาษาศาสตร์
 - 4.3 หลักการสำคัญในภาษาศาสตร์สังคม
 - 4.4 ภาษากับบริบทต่าง ๆ
5. หลักการใช้คำปรากฏร่วม
 - 5.1 ความหมายของคำปรากฏร่วม
 - 5.2 ลักษณะและประเภทของคำปรากฏร่วม
 - 5.3 ความสำคัญของคำปรากฏร่วม
 - 5.4 การสอนคำปรากฏร่วม

6. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 - 6.1 ทักษะการฟัง
 - 6.2 ทักษะการพูด
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 7.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์
 - 7.3 การวัดและการประเมินผลด้านทักษะทางภาษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

ในการพัฒนาและสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น ผู้วิจัยจะต้องศึกษาข้อมูลและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของรูปแบบ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การสร้างและพัฒนารูปแบบให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดของรูปแบบ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง สภาพ ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่แสดงการจัดโครงสร้างที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด ความเชื่อประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญในการเรียน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามทฤษฎี แนวคิด หลักการพื้นฐาน ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ และใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียน การสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ทิศนา แคมมณี (2554) ให้ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญาทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ

เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ และได้ให้ข้อสรุปว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีความหมายเหมือนกัน แต่นิยมใช้ต่างกันในแง่ของระบบย่อยและระบบใหญ่ ระบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบใหญ่ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยรวม ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบที่น้อยกว่า เช่น รูปแบบวิธีสอน แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิธีสอนแบบแก้ปัญหา วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน เป็นต้น

วีณา ประชากุล และประสาท เนื่องเฉลิม (2554) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญาทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ

ทิพนันตร ชรรค์ทัพไทย (2554) ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง สภาพของการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยทำให้เกิดสภาพการเรียนการสอนตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่รูปแบบการเรียนการสอนได้กำหนดไว้

Anderson (1999) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น เพื่อทำให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่ต้องการ

Joyce และ Showers (2004) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่าเป็นแผนการสอนหรือรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในชั้นเรียน หรือสอนเสริม เพื่อปรับสื่อการสอน เช่น หนังสือพิมพ์ เทป โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรของรายวิชาที่สอนแต่ละรูปแบบในแนวทางว่า ครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างไร ดำเนินการสอนอย่างไร จึงจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

Joyce, Weil และ Calhoun (2009) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนไว้ว่า เป็นแผนหรือแบบซึ่งสามารถใช้เพื่อการสอนในห้องเรียนโดยทางตรงหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อจัดสื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งรวมทั้งหนังสือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรรายวิชาแต่ละรูปแบบ ทำให้แนวทางในการออกแบบการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์แตกต่างกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นลักษณะหรือแบบแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นระบบตามแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นกระบวนการโดยอาศัยวิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนต่าง ๆ รวมถึงการใช้สื่อใน

การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ที่จะช่วยให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้สอนมองเห็นขั้นตอนในการสอนอย่างเป็นขั้นตอน

2. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีหลากหลายองค์ประกอบ โดยมีนักการศึกษาได้เสนอไว้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีสาระที่สำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วารินทร์ รัตมีพรหม (2541) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ควรคำนึงถึงมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน หลักการของรูปแบบการสอนที่จะเป็นตัวชี้้นำ การกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการสอน
2. จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน
4. กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติ ในขั้นตอนต่าง ๆ เมื่อนำรูปแบบการสอนไปใช้
5. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ทิตินา แคมมณี (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ควรคำนึงถึงมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ๆ
2. มีการบรรยาย และอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ หรือกระบวนการนั้น ๆ
4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

Dick, Carry และ Carey (1996) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ เป็นการตั้งความคาดหวังกับ ผู้เรียนเมื่อจบการจัดการเรียนรู้แล้วต้องการให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอย่างไร การกำหนดความคาดหวัง นั้นมาจากข้อมูลที่หลากหลาย เช่น การประเมินจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุไว้ การประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้เรียนในห้องเรียน เป็นต้น

2. การวิเคราะห์เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับ ความสามารถของผู้เรียนว่าจะต้องมีความสามารถอะไรบ้าง มีทักษะ และพฤติกรรมอย่างไรเมื่อสิ้นสุด การเรียนการจัดการเรียนรู้

Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเสนอภาพเหตุการณ์ในห้องเรียน (Scenario) เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอน แต่ละแบบซึ่งแต่ละแบบมีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to the model) ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการและมโนทัศน์ที่สำคัญ เป็นพื้นฐานของ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The model of teaching) มี 4 ส่วน คือ ขั้นตอนของรูปแบบ (Syntax หรือ Phases) เป็นการจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอน เป็นขั้น ๆ รูปแบบของสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาทของผู้เรียนและผู้สอน หลักการโต้ตอบ (Principle of Reaction) เป็นการบอกวิธีการที่ผู้สอนควรตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียน กระทำ สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) เป็นการบอกเงื่อนไขหรือสิ่งที่จำเป็น ในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำหรือ ให้ข้อสังเกตการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น เช่น เนื้อหา หรือ วัสดุผู้เรียน

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instruction and Nurturing Effect) เป็นการบอกให้ผู้เรียนรู้ว่ารูปแบบส่งผลกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไร

สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบ การเรียนรู้ ตามแนวคิด จอยส์ เวลส์ และคาลฮัน Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ไว้ 6 ส่วน ประกอบด้วย

1. หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน
2. วัตถุประสงค์
3. ขั้นตอนการเรียนรู้
4. ระบบสังคม
5. หลักการตอบสนอง

6. ระบบสนับสนุน

3. ประเภทของรูปแบบการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

Joyce, Weil และ Calhoun (2015) ได้จัดกลุ่มรูปแบบการสอนตามจุดเน้นหรือผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน รูปแบบการสอนตามแนวคิดนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มประกอบด้วย

1. กลุ่มรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการจัดการข้อมูล (The Information Processing Family) มุ่งส่งเสริมความสามารถในการรับรู้ การแสวงหา และจัดการข้อมูลสามารถรับรู้ปัญหา และรวบรวมวิธีการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการสร้างความคิดรวบยอดและใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดวิธีแก้ปัญหานั้น โดยมุ่งเน้นความสำคัญไปที่ความสามารถทางการคิดของผู้เรียน

2. กลุ่มรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Family) รูปแบบการสอนนี้ได้ประโยชน์จากการสร้างสังคมการเรียนรู้หรือเมื่อทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมกับผู้เรียนตามหลักประชาธิปไตย การทำงานร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. กลุ่มรูปแบบการเรียนรู้พัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล (The personal Family) รูปแบบนี้เริ่มจากการรับรู้ตนเอง เข้าใจตนเองพัฒนาตนเองให้มีชีวิตที่มีคุณภาพเพื่อให้เป็นคนที่มีความตระหนักรู้ในารรับรู้อารมณ์ของตนเอง (Self-awareness) เพิ่มมากขึ้น และรับผิดชอบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

4. กลุ่มรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรม (The behavioral Systems Family) รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ได้รับแนวคิดมาจากทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เน้นการพัฒนาตนเองและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตอบสนอง หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียน

4. ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ โดยมีนักการศึกษาได้เสนอไว้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่สำคัญมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Keeves (1988) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้

4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็ยังมีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์
3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือพยากรณ์ได้ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. นอกจากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างโมเดลใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษาด้วย

Bybee (2009) ได้เสนอหลักการการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนควรมีประมาณ 3-5 ชั้น ที่นำเสนอลำดับขั้นของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
2. รูปแบบการเรียนการสอนควรอยู่บนพื้นฐานของงานวิจัยร่วมสมัย (Contemporary Research) เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน
3. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการทักษะและความสามารถใหม่ ๆ เข้ากับประสบการณ์เดิม
4. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)
5. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง (Wide range of classroom)
6. รูปแบบการเรียนการสอนต้องใช้ได้สำหรับห้องเรียนที่มีผู้เรียนประมาณ 25-30 คน หรืออาจมากกว่า
7. รูปแบบการเรียนการสอนต้องระบุบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน
8. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสอดคล้องเหมาะสมกับการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การทดลอง การปฏิบัติการ การอ่าน การเขียน เป็นต้น

ทิตนา แชมมณี (2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนเป็นแบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบ อย่างสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎี หลักการเรียนรู้หรือการสอนที่เป็นรูปแบบ และได้รับการพิสูจน์ทดสอบว่ามีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะรูปแบบนั้น ๆ โดยทั่วไปแบบแผนการดำเนินการสอนดังกล่าวมักมีความมุ่งหมายเฉพาะที่รูปแบบนั้นกำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแบบแผนหรือแบบอย่างในการจัดการและดำเนินการสอนอื่น ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่นเดียวกัน

สรุปได้ว่า จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัย พบว่า แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางที่ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ได้จริง ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายของการให้การศึกษาตามทฤษฎีการศึกษายุคใหม่ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิด และหลักการมาเป็นหลักในการวิจัยเกี่ยวกับการ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Brown (2001) เสนอหลักการเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษา ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. หลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principle) ประกอบด้วย

1.1 ความเป็นหนึ่งเดียวได้เอง (Autonomy) หมายถึง การที่ผู้เรียนภาษาได้เอง โดยให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะรวม ไม่มีการวิเคราะห์ภาษาเป็นส่วนย่อย ๆ เช่น หน่วยเสียง หน่วยคำ และชนิดของคำ

1.2 การเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful learning) การเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำเป็นที่อยู่ แล้วอย่างมีความหมาย และผลของการเชื่อมโยงสิ่งทีเรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางสติปัญญาเดิม ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ

1.3 การให้รางวัล (The Anticipation of reward) ผู้สอนควรพยายามให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีศักดิ์ศรี ความมีเกียรติ และความมีชื่อเสียงที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ประโยชน์ทางได้วิชาการของการรู้ภาษาอังกฤษและผลต่อการประกอบวิชาชีพในอนาคตหากใช้ภาษาอังกฤษได้

1.4 การสร้างแรงจูงใจภายใน (The Intrinsic motivation) ผู้สอนจะต้องศึกษาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจภายในของผู้เรียน แล้วจึงออกแบบกิจกรรมและใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ

ให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ มีประโยชน์ หรือท้าทาย

1.5 การฝึกปฏิบัติกลวิธีการเรียนรู้ (Strategic Principle) ผู้สอนต้องศึกษาว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบแผนการเรียนรู้แบบใด แล้วพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบแผนการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของผู้เรียน นอกจากนี้ควรหาโอกาสฝึกกลวิธีการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยพิจารณาเลือกกลวิธีที่จำเป็นที่ต้องใช้ในภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสอดคล้องกับบทเรียน

2. หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิด (Affective Principle) หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิดนี้ Brown ได้แบ่งออกเป็นหลักการย่อยดังนี้

2.1 การแสดงออกทางภาษา (Language Ego) ในขณะที่ผู้เรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาการคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาที่สองไปด้วย ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกป้องกัน (Defensiveness) และมีความรู้สึกสะกดกลั้นต่อการเรียนภาษาที่สอง ผู้สอนจะต้องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น ไม่รู้สึกสิ้นหวังในการเรียนภาษาที่สอง ผู้สอนจะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียนต้องมีการวางแผนและกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักการควบคุมการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียน พิจารณาว่าควรจัดให้ผู้เรียนคนใดอยู่ในกลุ่มย่อยใด หรือทำกิจกรรมคู่กับใคร และต้องมีความอดทนต่อการควบคุมการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียนอยู่เสมอ

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence) ผู้สอนจะสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถที่จะทำภาระงานการเรียนนั้นให้สำเร็จได้

2.3 ความกล้าที่จะเสี่ยง (Risk-Taking) เป็นหลักการที่เน้นความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียนคำนวณความเสี่ยงในการที่จะใช้ภาษาทั้งในด้านการรับสารและการส่งสาร ผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองจะต้องกล้าเสี่ยงที่จะใช้ภาษา กล้าที่จะได้รับการตำหนิและการชมเชยด้วยความเต็มใจ มีความพยายามที่จะส่งสารและรับสารที่เป็นภาษาที่สองด้วยความเชื่อมั่นในความสามารถในตนเอง

2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างภาษาและวัฒนธรรม (The Language-Culture connection) ภาษาและวัฒนธรรมมักจะเชื่อมโยงกันจนยากที่จะเข้าใจในบางครั้งจะเรียนรู้ภาษาที่สองให้สำเร็จก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้พูดภาษาที่สองไปด้วย เมื่อใดที่ผู้สอนภาษาสอนระบบของวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยมและแนวทางการคิด ความรู้สึก พฤติกรรมของภาษาไปด้วย

2. ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ย่อมมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาของตน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาวิธีการในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่การที่จะสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลตามความมุ่งหมายนั้นต้องอาศัยความพร้อมในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณภาพของครูผู้สอนที่มีบทบาท สำคัญในการเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้หลายท่าน อาทิเช่น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของศาสตร์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสอนภาษา ได้แก่ แนวคิดทางด้านจิตวิทยา แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ และแนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivism เกิดจากปรัชญาที่มีข้อสันนิษฐานว่า ความรู้ไม่สามารถแยกออกจากความอยากรู้ มีหลักการสำคัญ คือ ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และสร้างความรู้ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง หรือให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยการศึกษา และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สุจินต์ วิสวธีรานนท์ (2544) กล่าวว่า แนวคิด Constructivism เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความรู้ของมนุษย์ มีความหมาย 2 นัย คือ

1. เชิงจิตวิทยา (Psychological Constructivism) ซึ่งเริ่มต้นจาก Piaget เสนอแนะว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นกระบวนการส่วนบุคคลมีความเป็นอัตนัย และ Vygotsky ได้ขยายขอบเขตการเรียนรู้แต่ละบุคคลว่าเกิดจากการสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น

2. เชิงสังคมวิทยา (Sociological Constructivism) จากการเสนอของ Durkheim และคณะ ซึ่งมีความเชื่อว่าความรู้มีลักษณะเป็นการสร้างและพิสูจน์โดยกลุ่มคนในสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อการเสริมสร้างความรู้ใหม่

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) อธิบายว่า แนวคิดซึ่งเป็นที่มาของปรัชญา Constructivism มีดังนี้

1. แนวคิดของ Dewey ซึ่งเน้นความสำคัญของการสร้างความรู้โดยกลุ่มคนในสังคม (Social Constructivism of Knowledge) และเสนอว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by Doing) และผู้เรียนต้องทำความเข้าใจความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นพื้นฐาน

2. ทฤษฎีของ Piaget ซึ่งกล่าวว่า ความรู้ไม่ใช่สารสนเทศที่คงที่ (A Static Body Information) ที่ส่งผ่านจากผู้สอนไปยังผู้เรียน แต่เป็นกระบวนการของการสร้างและจัดระบบโครงสร้างใหม่ของความรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะต้องมีการสร้างและปรับโครงสร้างของความรู้ใหม่นี้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการปรับโครงสร้างของความรู้ประกอบด้วย กระบวนการดูดซึม (Assimilation) ซึ่งเป็นการดูดซึมประสบการณ์ใหม่เข้ากับความรู้และประสบการณ์เดิมที่คล้ายกัน และกระบวนการปรับขยายโครงสร้าง (Accommodation) ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากกระบวนการดูดซึม โดยถ้าปรากฏว่าประสบการณ์ใหม่ไม่สามารถเข้ากับประสบการณ์เดิมได้ สมองจะมีการสร้างโครงสร้างใหม่ขึ้นมาแทน เพื่อปรับให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่นั้น

3. แนวคิดของ Bruner ซึ่งมีความเห็นแตกต่างจาก Piaget ว่าวุฒิภาวะอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโครงสร้างความรู้ใหม่ แต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น พัฒนาการด้านภาษาและประสบการณ์เดิมมีส่วนสำคัญในการเพิ่มความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และเน้นว่าผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของ Ausubel ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับโครงสร้างของความรู้เดิมที่มีอยู่ จัดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) แต่การเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถนำสิ่งใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้ จึงเป็นการเรียนรู้แบบไร้ความหมายหรือการเรียนรู้แบบท่องจำ (Rote Learning)

5. ทฤษฎีของ Vygotsky ได้เสนอแนวคิดที่เรียกว่า Zone of Proximal Development ซึ่งหมายถึง อาณาเขตระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่จะร่วมกันสร้างความหมาย สร้างความรู้ และสติปัญญา และกล่าวว่า การเรียนรู้ คือ ประสบการณ์ที่ได้จากการสั่งสมมาจากส่วนบุคคลและประสบการณ์จากประวัติศาสตร์ และสังคมของกลุ่มบุคคล

พจนานา ทริพย์สมาน (2550) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มีที่มาของทฤษฎีและแนวคิดสำคัญ คือ

1. ที่มาของทฤษฎี รากฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เกิดจาก Vygotsky และ Piaget ซึ่งเป็นนักทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม Cognitivism ที่สนใจในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเขาวนปัญญา กระบวนการรู้คิดหรือกระบวนการทางปัญญา ซึ่งหมายถึงกระบวนการทางสมองในการปรับ เปลี่ยน ลด ตัดทอน ขยาย จัดเก็บและใช้ข้อมูลที่

รับเข้ามาทางประสาทสัมผัส การบอกความหมายของสิ่งที่รับรู้ ความหมายของสิ่งเดียวกัน สำหรับแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์

2. แนวคิดสำคัญ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะตัว การตีความหมายของสิ่งที่เรียนรู้เป็นไปตามประสบการณ์เดิม ความเชื่อ ความสนใจและภูมิหลัง ดังนั้นการสร้างความรู้จึงเป็นทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคม

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550) กล่าวว่า ความเชื่อพื้นฐานของ Constructivism มาจากรากฐาน 2 แหล่ง คือ ทฤษฎีพัฒนาการของ Piaget และ Vygotsky ทฤษฎี Constructivism จึงแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ

1. Cognitive Constructivism เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ Piaget ซึ่งถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุล (Unequilibrium) ทางปัญญา เป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งเกิดความสมดุล (Equilibrium) หรือเกิดการเรียนรู้ใหม่ขึ้น

2. Social Constructivism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Vygotsky ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในสถานะทางสังคม (Social Context) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้น

ทศนา แคมมณี (2555) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางเขาวนปัญญา ของ Vygotsky ซึ่งอธิบายว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากมีสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้ว ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม นั่นคือ วัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้นสถาบันทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเขาวนปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการคิดและการพัฒนาเขาวนปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและความคิดของเด็กเริ่มจากการพัฒนาแยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้นพัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะเป็นไปร่วมกัน

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางเขาวนปัญญาของ Piaget ซึ่งอธิบายไว้ว่า พัฒนาการทางเขาวนปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) พัฒนาการจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมซาบข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้จะเกิดภาวะไม่สมดุล (Disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล

(Equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา ซึ่ง Piaget เชื่อว่าคนทุกคนจะมีการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญาเป็นลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

สรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้กระทำและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อันจะใช้ในการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทสกี

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการพัฒนาการเชาวน์ปัญญาของไวทสกีดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติของไวทสกี

เล็ป ซีมานอวิช ไวทสกี (Lev Semanovick Vygotsky 1886 – 1934) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซีย เกิดในเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1896 ที่เมืองออร์ชา (Orsha) จากครอบครัวที่มีอาชีพทางงานธนาคาร ไวทสกีจบการศึกษาทางด้านกฎหมาย จากมหาวิทยาลัยมอสโก (Moscow University) ขณะเดียวกันก็จบการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ และปรัชญาจากมหาวิทยาลัยชานยาฟสกี (Shanyavsky University) ไวทสกี ทำงานเกี่ยวกับด้านความคิดสร้างสรรค์ มีผลงานมากทางด้านจิตวิทยา อาทิเช่น จิตวิทยาประวัติศาสตร์ทั่วไป จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาด้านศิลปะ จิตวิทยาพัฒนา การทางอารมณ์และทางด้านระบบประสาท จนได้สมญาว่า “Mozart of Psychology” ไวทสกีใช้ชีวิตในการทำงานด้านจิตวิทยามากมาย จนกระทั่งในเดือนมิถุนายนปี ค.ศ.1934 เขาได้สิ้นชีวิตลงขณะที่มีอายุได้เพียง 38 ปี ไวทสกี (Vygotsky) มีผลงานทางด้านจิตวิทยามากมาย ซึ่งงานที่เด่นของเขา คือ จิตวิทยาครุศาสตร์ (Pedagogical Psychology) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญา ในสมัยเดียวกับพอลา เจต ผลงานการวิจัยของไวทสกี ได้พิมพ์เป็นหนังสือชื่อ Thought and Language เมื่อปี ค.ศ. 1924 เป็นที่ยอมรับในประเทศรัสเซีย แต่ไม่ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษจนกระทั่งปี 1962 โดยแฮมสแมน และแวนแคน (Hamsman and Vankan) ทำให้ทฤษฎีเชาวน์ปัญญาของไวทสกีเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในประเทศทางตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา มีนักจิตวิทยาสนใจนำมาเป็นพื้นฐานการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาต่อมาในปี ค.ศ. 1986 โคซูลินได้แปลและปรับปรุงแก้ไขหนังสือของไวทสกี ซึ่งทำให้มีผู้นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอย่าง

แพร่หลาย ทฤษฎีเซวาน์ปัญญาของไวทือตสกีเน้นความสำคัญของวัฒนธรรมและสังคม และการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาการเซวาน์ปัญญา ไวทือตสกี กล่าวว่า การเข้าใจพัฒนาการของมนุษย์จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู เพราะตั้งแต่แรกเกิดมนุษย์จะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นผลงานของมนุษย์ คือ “วัฒนธรรม” วัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมจะช่วยบ่งชี้ผลผลิตของพัฒนาการของเด็ก เป็นต้นว่า เด็กควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง ควรจะมีความสามารถทางใดบ้าง สถาบันสังคมต่าง ๆ ตั้งแต่ครอบครัวขึ้นไปก็มีบทบาทที่สำคัญที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ และมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเซวาน์ปัญญา พัฒนาการทางเซวาน์ปัญญาของเด็กแต่ละวัยจะเพิ่มถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ก็ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก เช่น ญาติ หรือเพื่อนวัยเดียวกัน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2554)

2. ระดับของเซวาน์ปัญญา

ไวทือตสกี ได้แบ่งระดับของเซวาน์ปัญญาออกเป็น 2 ชั้น คือ

2.1 ระดับเซวาน์ปัญญาขั้นเบื้องต้น (Elementary Mental Processes)

ซึ่งหมายถึง เซวาน์ปัญญาพื้นฐานตามธรรมชาติโดยไม่ต้องเรียนรู้ เช่น เด็กสามารถดูนมสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจับต้องสัมผัส ตรวจสอบสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถช่วยตัวเองตามธรรมชาติ เช่น ใช้มือ เกาะเก้าอี้ โต๊ะ หรือม้านั่ง เพื่อจะยืนได้ เป็นต้น

2.2 ระดับเซวาน์ปัญญาขั้นสูง (Higher Mental Processes) หมายถึง

เซวาน์ปัญญาที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดวัฒนธรรมให้ โดยใช้ภาษา เด็กจะเรียนรู้ภาษา ทำให้เด็กเรียนรู้ความคิดรวบยอด สัญลักษณ์ต่าง ๆ ช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งแวดล้อมภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการคิด ภาษาจึงมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาการทางเซวาน์ปัญญาแม้ว่าไวทือตสกีจะแบ่งระดับขั้นพัฒนาการเซวาน์ปัญญาเป็น 2 ระดับ ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองระดับมีความแตกต่างกันอย่างเด็ดขาด เพียงแต่แตกต่างกันทางคุณภาพ (Quality) ไม่ได้แตกต่างกันทางปริมาณ (Quantity)

3. บทบาทของภาษาในพัฒนาการเซวาน์ปัญญา

ไวทือตสกีได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของภาษาในพัฒนาการเซวาน์ปัญญา เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิด การเข้าใจพัฒนาการของภาษาจึงสำคัญมากไวทือตสกีได้แบ่งพัฒนาการของภาษาออกเป็น 3 ชั้น คือ

3.1 ภาษาที่ใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งไวทือตสกีให้ชื่อว่า “ภาษาสังคม” (Social Speech) แรกเกิด - 3 ขวบ เป็นขั้นแรกของพัฒนาการทางภาษา เด็กจะใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิด หรืออารมณ์ และในการควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น โดยใช้คำพูดพยางค์เดียว เช่น “ไม่” หมายความว่า “ไม่ชอบ” “ไม่ต้องการ” “ไม่ได้” หรือ “น้ำ” หมายความว่า ต้องการดื่ม

3.2 ภาษาที่พูดกับตนเอง (Egocentric Speech) (3 – 7 ขวบ) เด็กวัยนี้จะใช้ภาษาพูดกับตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับใคร เด็กมักจะใช้ภาษาลำบากกับเป็นสิ่งที่สั่งให้ทำงานแม้ว่าจะพูดคนเดียว แต่มักจะออกเสียงให้ผู้อื่นได้ยินด้วย ไวก็อตสกีให้ความสำคัญของ Egocentric Speech ว่ามีบทบาทสำคัญในการประสานความคิดและพฤติกรรมหรือการแสดงออก

3.3 ภาษาที่พูดในใจเฉพาะตนเอง (Inner Speech) 7 ขวบขึ้นไป ภาษาที่พูดในใจเป็นตัวแปรสำคัญในพัฒนาการเขาวนปัญญาขั้นสูง ไวก็อตสกีกล่าวว่าการคิดทุกอย่างใช้ภาษาที่พูดในใจเงียบ ๆ การวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาพูดในใจเฉพาะตัวและการคิดแก้ปัญหา พบว่า เด็กจะใช้ภาษาที่พูดในใจบ่อยขึ้นตามอายุและเมื่อพบปัญหาที่ซับซ้อน นอกจากนี้เด็กที่สามารถเรียนรู้การแก้ปัญหาซับซ้อนได้เร็วจะใช้ภาษาในใจเฉพาะตนเองมากกว่าเด็กที่แก้ปัญหาซับซ้อนได้ช้า ทั้งนี้เป็นเพราะเด็กใช้ภาษาช่วยในการคิดวางแผน หรือขั้นตอนที่จะแก้ปัญหา

4. บริเวณความใกล้เคียงพัฒนาการเขาวนปัญญา (The Zone of Proximal Development)

เนื่องจากไวก็อตสกีเห็นความสำคัญของการสอนหรือการช่วยเหลือเด็กให้พัฒนาเขาวนปัญญาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละคน จากการวิจัยของไวก็อตสกีในเรื่องนี้พบว่า เด็กบางคนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องให้ผู้ใหญ่ช่วย เด็กบางคนไม่สามารถจะเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ด้วยตนเอง แต่ถ้าผู้ใหญ่ให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยก็จะสามารถทำได้ แต่เด็กบางคนจะไม่สามารถเรียนรู้ได้แม้ว่าจะได้รับความช่วยเหลือ ซึ่งไวก็อตสกีก็อธิบายว่า เด็กแต่ละคนที่อยู่ในวัยเดียวกันจะมีบริเวณของความใกล้เคียงพัฒนาการเขาวนปัญญาแตกต่างกัน บางคนอยู่เหนือ The Zone of Proximal Growth บางคนอยู่ระหว่าง และบางคนอยู่ต่ำกว่า ตัวอย่างเช่น ในการทดสอบเด็กอายุ 5 ขวบ 3 คน ด้วยการให้ตอบคำถาม ปรากฏว่าเด็กสองคนตอบปัญหาได้เท่ากัน ผู้ทดสอบมักจะสรุปว่าเด็กสองคนมีระดับเขาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าผู้ทดสอบให้เด็กสองคนตอบปัญหาของเด็กอายุ 7 ขวบ โดยให้ความช่วยเหลือ เช่น อธิบายหรือชี้แนะ ปรากฏว่าเด็กคนหนึ่งตอบปัญหาของอายุ 7 ขวบ ได้แต่อีกคนหนึ่งตอบไม่ได้ ก็แสดงว่าเด็กคนที่ตอบไม่ได้อยู่ต่ำกว่า The Zone of Proximal Growth ไวก็อตสกีได้เรียนการสอนช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้ว่า “Scaffolding” ซึ่งหมายความว่า การให้ความช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้หรือการแก้ปัญหหรือการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเด็กไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ในที่นี้จะกล่าวถึงความหมายของ ZPD และการประยุกต์ใช้ ZPD ดังต่อไปนี้

4.1 การจัดการเรียนสอนที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กที่มีชื่อว่า The Zone of Proximal Development ก็นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้น ไวก็อตสกี (Vygotsky) ได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กที่มีชื่อว่า The Zone of Proximal Development ได้นำมาใช้ในกระบวนการศึกษาเพื่อพัฒนาหรือส่งเสริม

ศักยภาพทางสติปัญญาของเด็ก โดยมีนักการศึกษาที่ศึกษาทฤษฎีดังกล่าวได้ให้ ความหมายของ The Zone of Proximal Development ไว้ดังนี้

Vygotsky และ Cole (1978) กล่าวว่า อิทธิพลของสังคมและการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญา โดยเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็ก รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เราเรียกว่า The Zone of Proximal Development ซึ่งก็คือ ระยะทางระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development) ซึ่งตัดสินใจได้จาก ความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างอิสระกับระดับพัฒนาการระดับศักยภาพ (Potential Development) ซึ่งตัดสินใจได้จากความสามารถในการแก้ปัญหภายใต้อำนาจแนะนำของผู้ใหญ่ หรือ การร่วมมือกันของผู้ที่มีอายุเท่ากันแต่มีความสามารถมากกว่า

Daniels (1993) กล่าวว่า สิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ก็คือ The Zone of Proximal Development ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนที่พัฒนาขึ้นภายในสามารถ เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมของเขาและจากการร่วมมือกับผู้ที่มีความสามารถมากกว่า เป็นกระบวนการหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในแล้วกลายเป็นพัฒนาการของเด็กที่เกิดขึ้น โดยอิสระ

Burkhalter (1995) กล่าวว่า The Zone of Proximal Development หมายถึง ระยะทางระหว่างระดับความสามารถที่แท้จริง (Actual Development) ซึ่งเด็ก ๆ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างอิสระ และความสามารถระดับศักยภาพ (Potential Development) ซึ่งเด็กสามารถแก้ปัญหาภายใต้แนะนำจากผู้ใหญ่ หรือจากการร่วมมือกันของผู้ที่มีอายุเท่ากันแต่มีความสามารถมากกว่า

Wertsch (1984) กล่าวว่า The Zone of Proximal Development หมายถึง ระยะทางระหว่างระดับของความสามารถซึ่งเด็กสามารถทำได้โดยปราศจากความช่วยเหลือ กับระดับของความสามารถซึ่งเด็กสามารถทำได้เมื่อได้รับคำแนะนำจาก คนอื่น หรือผู้ที่มีความสามารถมากกว่า

Wood (1989) กล่าวว่า The Zone of Proximal Development นั้นเป็นสื่อตัวกลางที่ทำให้กิจกรรมการร่วมมือกันประสบความสำเร็จ โดยมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือเด็ก ให้ประสบความสำเร็จในการทำสิ่งต่าง ๆ เด็กจะได้รับการช่วยในการพัฒนาความสามารถและพัฒนา ด้านความรู้ จากลักษณะดังกล่าวการเสนอนี้จึงนับว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ระดับศักยภาพ ของเด็ก และสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ Tharp และ Gallimore (1990) กล่าวว่า มีขอบเขต วัฒนธรรมซึ่งดีเท่า ๆ กันในแต่ละเขต เนื่องจากมีความแตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรมซึ่งเด็กได้รับ อิทธิพลจากการมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคมนั้น ๆ ด้วย เช่น เด็กผู้ชายในไมโครนีเซีย (Micronesia) ซึ่งมีชื่อเสียงด้านการพายเรือแคนู เด็กผู้ชายกลุ่มนี้จะมี The Zone of Proximal Development

หรือ ZPD สำหรับการพายเรือแคนู เด็กผู้ชายที่นี้จะได้รับวัฒนธรรมของการเป็นผู้นำด้านการพายเรือแคนูหรือเด็กผู้หญิงในนาวาโจ (Navajo) ซึ่งมีชื่อเสียงด้านการทอผ้าและการสาน ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่คนละเขตกับเด็กผู้หญิงในฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia)

Wertsch (1991) กล่าวว่า The Zone of Proximal Development คือ การที่เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาได้เองตามลำพัง แต่เด็กสามารถประสบความสำเร็จได้ถ้าได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือการทำงานร่วมกันของผู้ที่อายุเท่ากันแต่มีความสามารถมากกว่า

Berk (1994) กล่าวว่า The Zone of Proximal Development หมายถึง ช่วงของงานซึ่งเด็กไม่สามารถทำได้ตามลำพังแต่สามารถประสบความสำเร็จได้ เมื่อได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีอายุเท่าเทียมกัน แต่มีความสามารถมากกว่าจากความหมายของ The Zone of Proximal Development ซึ่งนักการศึกษาได้ศึกษาตามแนวคิดของไวท๊อตสกีและนำเสนอขึ้น สรุปได้ว่า The Zone of Proximal Development นั้นหมายถึง ระดับความสามารถที่แท้จริง (Actual Development) ซึ่งเด็กสามารถกระทำ หรือแก้ปัญหาได้ตามลำพัง และ ความสามารถระดับศักยภาพ (Potential Development) ซึ่งเด็กสามารถกระทำหรือแก้ปัญหา โดยได้รับความช่วยเหลือ การได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีอายุเท่ากันแต่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม

4.2 การประยุกต์ใช้ ZPD กับการเรียนการสอน ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กซึ่งมีชื่อว่า The Zone of Proximal Development กับการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยนักศึกษานำเสนอไว้ ดังนี้

Kerr (1995) กล่าวว่า กิจกรรมของนักเรียนนั้นขึ้นกับพื้นฐานของกระบวนการทางการศึกษา ครูจำเป็นต้องใช้ศิลปะในการสอนเพื่อทำให้กิจกรรมนั้นง่ายลง และเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก นอกจากนี้ยังเสนออีกว่า งานของครูเป็นงานที่มีความสลับซับซ้อนอย่างยิ่ง เนื่องด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 ครูต้องปรับตัวให้เข้ากฎเกณฑ์ของกิจกรรมส่วนบุคคลของเด็กเป็นอย่างดี และนี่ก็คือการรับรู้ถึงจิตวิทยาเด็ก

ประการที่ 2 ครูต้องรู้จักการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมของเด็ก ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ประการที่ 3 ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเกี่ยวกับเด็กทางด้าน ครุศาสตร์ในการดำเนินการสอน ไวท๊อตสกีได้เน้นความสำคัญของการร่วมมือกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ โดยผู้ใหญ่อยู่ในฐานะของผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดู อบรม สั่งสอนให้กับเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กบรรลุเป้าหมายของการพัฒนา

Burkhalter (1995) กล่าวว่า การสอนไม่จำเป็นต้องรอให้ตรงกับระดับขั้นของพัฒนาการ โดยการสอนที่ดีเพียงอย่างเดียวก็สามารถทำให้เกิดการพัฒนาได้ เช่น การสอนเล่น เป็นสื่อที่ดียิ่งของการพัฒนาใน The Zone of Proximal Development

Woolfolk (2010) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้ The Zone of Proximal Development ในการสอนนั้นควรจะเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนมีความเข้าใจ แต่อาจได้รับการช่วยเหลือจากครู หรือนักเรียนคนอื่นก็ได้ ซึ่งบางครั้งเพื่อนนักเรียนจะเป็นครูที่ดีที่สุด ซึ่งสามารถคิดแก้ปัญหาได้ เพราะว่ามีนักเรียนคนนั้นอาจมีขั้นตอน กระบวนการของการเป็น Learner's Zone of Proximal Development โดยครูต้องเป็นผู้ที่ทำมากกว่าการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เด็กค้นพบด้วยตัวของเด็กเอง โดยครูต้องเป็นผู้ที่คอยแนะนำ อาจโดยการอธิบาย การสาธิตและการทำงานร่วมกับนักเรียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจากการที่ได้มีนักการศึกษาได้นำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนและพัฒนาการของเด็กที่มีชื่อว่า The Zone of Proximal Development ไปประยุกต์ใช้ในการสอนกันอย่างกว้างขวางขึ้นในปัจจุบัน จึงเห็นได้ว่า ทฤษฎีดังกล่าวเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนเพื่อให้ได้พัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มที่ และเหมาะสมที่จะเป็นเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์

5. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การเรียนรู้และพัฒนาการเขาวนปัญญา

สจวร์ต คิวตระกูล (2550) ได้สรุปการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการเรียนรู้และพัฒนาการเขาวนปัญญาตามทฤษฎีของไวทอลล์ที่ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ใหญ่ เช่น พ่อ แม่ ครู หรือเพื่อน ในขณะที่เด็กอยู่ในสถานะสังคม และวัฒนธรรม (Socio Cultural Context) ในกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการเขาวนปัญญาเด็ก หรือผู้เรียนเปลี่ยนสิ่งเร้าที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเข้าไปภายในใจโดยอาศัยกลไกกลาง (Mediation Means) เป็นเครื่องช่วยเชื่อมโยงสิ่งเร้าภายนอกในสถานะสังคมให้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่มีอยู่เดิมภายในใจ กลไกกลางที่ใช้ คือ เครื่องมือ (Tool) และเครื่องหมาย (Sign) ไวทอลล์ก็ให้ความหมายของเครื่องมือว่าเป็นสิ่งที่เด็กใช้เพื่อช่วยในการทำงานให้สัมฤทธิ์ผลตามความต้องการ เช่น ใช้เก้าอี้ต่อเพื่อช่วยในการหยิบของที่อยู่สูงเอื้อมไม่ถึง ส่วนเครื่องหมายไวทอลล์ก็ให้ความหมายว่าเป็นสิ่งที่ใช้แทนวัตถุสิ่งของที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรมและแบ่งเครื่องหมายออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. Indexical Sign หมายถึง เครื่องหมายที่แทนความสัมพันธ์แบบ Cause-Effect เช่น คิวไฟเป็นเครื่องหมายของไฟ
2. Iconic Sign หมายถึง เครื่องหมายที่เป็นภาพแทนความหมายสิ่งต่าง ๆ เช่น เครื่องหมายจราจร แทน “ห้ามกลับรถ” หรือเครื่องหมายห้ามจอด เป็นต้น

3. Symbolic Sign หมายถึงเครื่องหมายที่เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งที่เป็นนามธรรม ช่วยในการคิด การแก้ปัญหาตัวอย่าง เครื่องหมายสัญลักษณ์ ได้แก่ ภาษาและการใช้สัญลักษณ์ในวิชา คณิตศาสตร์

ไวทือตสกีเชื่อว่า การใช้เครื่องหมายแต่ละชนิดเป็นเครื่องสะท้อนถึงระดับเขาวนปัญญา ผู้ที่สามารถใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์แทนสิ่งที่เป็นนามธรรมช่วยในการคิดจะเป็นผู้ที่มีพัฒนาการเขาวนปัญญาขั้นสูง

6. แนวคิดพื้นฐานของไวทือตสกี

แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานทางสังคมและการศึกษาของไวทือตสกี (Vygotsky) มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดพื้นฐานของไวทือตสกี (Vygotsky) ไว้ดังนี้

Burkhalter (1995) กล่าวว่า เด็ก ๆ ไม่ควรปฏิเสธรูปแบบของกระบวนการที่มีอยู่ในขั้นของระดับความสามารถทางสติปัญญาที่ยาก เพราะนั่นเป็นสิ่งที่นำเด็กไปสู่พัฒนาการความสามารถในระดับที่เหมาะสมกับพวกเขา และเป็นการเริ่มต้นให้เด็กได้สร้างความคิดรวบยอดเป็นของตนเอง

Daniels (1993) กล่าวว่า การสอนเป็นสิ่งสำคัญ และนำไปสู่การพัฒนาโดยการเรียนรู้ที่ดีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนา กระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างสังคมวัฒนธรรม กระบวนการทางจิตใจระดับสูง (Higher Mental Function) ของแต่ละคนโดยเริ่มต้นมาจากสังคมและกระบวนการทางจิตวิทยาจากพื้นฐานทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่จะนำไปสู่การพัฒนาทางวัฒนธรรม

Berk (1994) กล่าวว่า สังคมและประสบการณ์ทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญมากในการพัฒนาเด็กจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากกิจกรรมทางสังคมที่เราเรียกว่า การเล่นโดยการเล่นนั้นต้องใช้การติดต่อสื่อสาร การให้รายละเอียดข้อมูลและความคิดซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งนี้เองถ้าเด็กมีความแตกต่างในด้านวัยและภูมิหลัง เด็กจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ในการอธิบาย และการร่วมสนทนากับผู้ใหญ่ด้วย

Kerr (1995) ได้เสนอแนวคิดพื้นฐานด้านการจัดศึกษาของไวทือตสกีไว้ ดังนี้

1. การศึกษารวมทั้งการเรียน การสอนมนุษย์ และการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน (Up bringers) เป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพ

2. บุคลิกภาพของมนุษย์จะเชื่อมโยงกับศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นการพัฒนาบุคลิกภาพในระบบการศึกษา ต้องจัดสภาพหรือสภาวะที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อทำให้เกิดศักยภาพด้านนี้กับนักเรียน

3. การสอน การเรียนรู้ และการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน (Up bringers) ซึ่งจะกลายเป็นบุคลิกภาพของนักเรียนนั้น โดยนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งอยู่ภายใต้กระบวนการนี้

4. การสอน การเรียนรู้ และการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน สั่งสอนที่มีค่ามากที่สุด คือ การสอน การเรียนรู้ และการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนที่ตรงกับพัฒนาการและตรงกับนักเรียนแต่ละคน

5. ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องและอบรมสั่งสอน (Up bringers) ทั้งโดยตรงหรือเป็นการแนะนำในกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งไม่ใช่โดยการบังคับ ดังนั้น การสอน การเรียนรู้ และการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนที่แท้จริงจะนำมาซึ่งการร่วมมือกันระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กและกับวัยรุ่น

6. พัฒนาการด้านบุคลิกภาพมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามสถานการณ์ของสังคมในชีวิตของบุคคล ๆ หนึ่ง หรือระหว่างที่มีการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม

7. พื้นฐานของการปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จ ก็คือ การร่วมมือกันจากกลุ่มคนที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจากแนวคิดพื้นฐานของไวทสกีที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ไวทสกีได้เสนอแนวคิดที่เน้นทางด้านการศึกษา ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยต้องเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้ใหญ่และเด็ก แล้วส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาการทางสติปัญญาต่อไป

7. แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้

แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานทางสังคมและการศึกษาของไวทสกี (Vygotsky) มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดพื้นฐานของไวทสกี (Vygotsky) ไว้ดังนี้

Tharp และ Gallimore (1990) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาที่เกิดขึ้นภายใน ซึ่งเกิดขึ้นเพราะการสร้างเท่านั้น โดยเมื่อเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมและเพื่อนของเรา กระบวนการนี้เป็นกระบวนการภายในซึ่งจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา

Ebbeck (1995) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการสนับสนุนการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ หรือผู้ที่เท่ากันแต่มีวุฒิภาวะหรือความสามารถมากกว่า เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ และถ้าเราต้องการจะเข้าใจถึงพัฒนาการของเด็ก เราต้องเข้าใจถึงบริบทของสังคมที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ โดยไวทสกีนั้นตระหนักถึงการเรียนรู้ของกระบวนการการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ในขณะที่เด็กนั้นต้องตระหนักถึงผู้ที่มีส่วนร่วม (Both Partner) ผู้ใหญ่ (Adult) และเด็ก (Child) เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการได้ร่วมมือกันโดยผู้ใหญ่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางสังคม ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำเพื่อให้เด็กได้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้

Wertsch, del Rio และ Avarez (1995) ได้กล่าวสรุปประเด็นสำคัญแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ของไวทสกี ไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. Microgenetic หมายถึง ช่วงขณะหนึ่งถึงช่วงขณะหนึ่งของการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมได้โดยเฉพาะ

2. Ontogenetic หมายถึง การเปลี่ยนความคิดและความรู้อย่างตรงกันข้ามกับที่เคยเป็นอยู่ของแต่ละบุคคล

3. Sociocultural หรือวัฒนธรรมทางสังคม หมายถึง เทคโนโลยีทางสังคม เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ และความเชื่อทางศีลธรรมซึ่งมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล

4. Phylogenetic หรือวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมศาสตร์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลโดยภาพรวม

Rosenshine และ Meister (1992) กล่าวว่า การช่วยให้เกิดการเรียนรู้ (Assisted Learning) หรือการช่วยให้เด็กเกิดการค้นพบในห้องเรียน รวมทั้งการให้รายละเอียดข้อมูล การกระตุ้นการเตือน การส่งเสริมในเวลาที่ถูกต้องและในปริมาณเหมาะสม จะช่วยให้เด็กสามารถทำได้มากกว่าความสามารถของตนเองที่มีอยู่ ซึ่งเราเรียกว่าการสอนด้วยตนเองทางด้านสติปัญญา (Cognitive Self-Instruction) ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสำหรับด้านการสอน ครูสามารถเป็นผู้ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้โดยการที่ครูต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในการสาธิตมีความสามารถในการแก้ปัญหาตามลำดับขั้นตอนของปัญหาการมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหา หรือการให้รายละเอียดข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้เด็กได้ทบทวน

Burkhalter (1995) กล่าวว่า การเรียนรู้นับเป็นสิ่งที่มาก่อนการพัฒนา โดยการเรียนรู้นั้นจะไม่ปรากฏให้เห็นพฤติกรรมโดยปกติทั่ว ๆ ไปในวันหนึ่ง ๆ แต่จะมีการพัฒนาขึ้นในวันรุ่งขึ้น ซึ่งการเรียนรู้นั้นไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการเจริญเติบโตหรือการเป็นผู้ใหญ่แต่ต้องรวมถึงระบบการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมของการพัฒนาทางจิตใจ และรวมถึงการพัฒนาในด้านอื่น ๆ

Berk (1994) กล่าวว่า เด็กจะเกิดการเรียนรู้พัฒนาสติปัญญาและทัศนคติขึ้นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ เช่น ผู้ใหญ่ ครู เพื่อนบุคคลเหล่านี้จะให้ข้อมูลสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกันนั้นโดยการเรียนรู้ของเด็กจะเกิดขึ้นใน The Zone of Proximal Development หมายถึง สภาวะที่เด็กเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย แต่ไม่สามารถคิดแก้ปัญหาได้โดยลำพัง เมื่อได้รับการช่วยเหลือแนะนำจากผู้ใหญ่หรือจากการทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีประสบการณ์มากกว่า เด็กจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้ และเกิดการเรียนรู้ขึ้นการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเมื่อเกิดปัญหา และการเรียนรู้ของเด็ก (Assisted Learning) เป็นการให้การช่วยเหลือแก่เด็กเมื่อเด็กแก้ปัญหาโดยลำพังไม่ได้ เป็นการช่วยอย่างพอเหมาะเพื่อให้เด็กแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง วิธีการที่ครูเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กเพื่อให้การช่วยเหลือเด็ก เรียกว่า Scaffolding เป็นการแนะนำช่วยเหลือให้เด็กแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยให้การแนะนำ (Clue) การช่วยเตือนความจำ (Reminders) การกระตุ้นให้คิด (Encouragement) การแบ่งปัญหาที่สลับซับซ้อนให้ง่ายลง (Breaking the Problem Down Onto

Step) การให้ตัวอย่าง (Providing and Example) หรือสิ่งอื่น ๆ ที่จะช่วยเด็กแก้ปัญหาและเรียนรู้ด้วยตนเองการให้การช่วยเหลือ (Scaffolding) มีลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมการร่วมกันแก้ปัญหา
2. เข้าใจปัญหาและมีวัตถุประสงค์ตรงกัน
3. บรรยากาศที่อบอุ่นและการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการ
4. รักษาสถานะแห่งการเรียนรู้ของเด็ก (ZPD)
5. สนับสนุนให้เด็กควบคุมตนเองในการแก้ไขปัญหา

คำแนะนำด้วยการอธิบาย สาธิต และให้เด็กมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า ครูมีหน้าที่กระตุ้นให้เด็กใช้ภาษาหรือวิธีการอื่น ๆ เช่น การวาด การเขียน การทำงานศิลปะหลายๆ รูปแบบ เพื่อเป็นการจัดระบบความคิดของเด็กเอง แล้วให้โอกาสเด็กแสดงออกตามวิธีการต่าง ๆ ของตัวเอง เพื่อครูจะได้รู้ว่าเด็กต้องการจะทำอะไร จากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ของไวทสกี้ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายใน โดยเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยบุคคลในสังคมนั้น อาจเป็นครู พ่อแม่ หรือเพื่อนมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องเป็นการช่วยเหลือในปริมาณที่เหมาะสมและเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากกว่าการสอน

8. แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษาของไวทสกี้

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษาของไวทสกี้ นั้น ได้มีนักการศึกษาที่ศึกษาแนวคิดดังกล่าวเสนอไว้ ดังนี้

Vygotsky (1962) กล่าวว่า การพูดภายใน (Inner Speech) เป็นสิ่งที่ช่วยเด็กในการสร้างความสามารถทางสติปัญญาเพื่อช่วยในการเขียน โดยเด็กจะพูดกับตัวเอง และไม่สนใจการพูดคุยของบุคคลรอบข้าง ซึ่งคล้ายคลึงกับการพูดคนเดียวในการเล่นละคร หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการคิดตั้ง (Verbal Thinking) และเด็กก็จะกระทำเช่นนี้ ไม่ว่าเขาจะกระทำอะไรอยู่ก็ตาม

Meichenbaum และ Meichenbaum (1977) กล่าวว่า การพูดส่วนตัว (Private Speech) เป็นสิ่งที่ช่วยเด็กในการลำดับความคิดก่อนที่จะพูดเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น โดยการพูดกับตัวเองเป็นการที่เด็กพยายามในการที่จะแก้ปัญหา เด็กจะมีการพูดกับตัวเองมากขึ้นซึ่งนั่นเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่าเด็กต้องการความช่วยเหลือเอเบค Ebbeck (1996) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งสำคัญเด็ก ๆ ใช้ภาษาในการสนทนากับผู้อื่น โดยการจัดระบบของภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลในแต่ละระดับ

Rogoff (1998) กล่าวว่า ภาษาการเล่น (Language Plays) เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนา พัฒนาการทางสติปัญญาจะเกิดขึ้นตลอดเวลาของการสนทนาของเด็ก และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีความสามารถมากกว่าทางด้านวัฒนธรรม ผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุเท่ากัน

แต่มีความสามารถมากกว่า โดยกลุ่มคนเหล่านี้จะทำหน้าที่ช่วยเหลือในฐานะที่เป็นผู้แนะนำและ
เป็นครูโดยการเตรียมรายละเอียดและการสนับสนุน ส่งเสริมสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของ
เด็กอย่างชาญฉลาด มีความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กจะไม่อยู่คนเดียวในโลกของ“การค้นพบ”
โดยการค้นพบนี้จะได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว และผู้ที่อายุเท่ากันแต่มี
ความสามารถมากกว่าโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร

Bybee (2009) กล่าวว่า ภาษา คือ การวิเคราะห์ของพัฒนาการทางสมองในการ
จัดหมวดหมู่และความคิดรวบยอดของการคิด ภาษาจึงเป็นการแสดงออกของความคิดโดยภาษา
เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งมีลักษณะออกมาในรูปแบบของการพูดส่วนตัว
(Private Speech) ซึ่งก็คือ การพูดกับตัวเอง โดยต่อมาจะเปลี่ยนเป็นการพูดกระซิบ (Whispered
Speech) เป็นการพูดเงียบ (Silent Lip Movement) และในที่สุดเด็กก็จะ “คิด” ได้

Berk (1994) กล่าวว่า ภาษาเป็นกระบวนการทางจิตใจในระดับสูง การพูด
ส่วนตัว (Private Speech) ของเด็ก หรือภาษาพูดเป็นสิ่งที่ช่วยเด็กในการวางแผน และเป็นแนวทาง
ในการประพัตินของเด็ก ซึ่งการพูดส่วนตัว (Private Speech) นั้นจะกลายเป็นกระบวนการที่
เกิดขึ้นภายในจิตใจแล้วกลายเป็นการคิดคำสำหรับด้านการพูดส่วนตัว (Private Speech)

จากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษาของไวก็อตสกีดังกล่าว
สรุปได้ว่า ภาษาเป็นกระบวนการทางจิตใจในระดับสูง เกิดจากการวิเคราะห์ของพัฒนาการทางสมอง
โดยเด็กจะเริ่มจากการพูดส่วนตัว (Private Speech) แล้วเปลี่ยนเป็นการพูดกระซิบ (Whispered
Speech) เป็นการพูดเงียบ (Silent Lip Movement) และเป็นการคิดในที่สุดภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ
ในการใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และภาษาการเล่น (Language Plays) เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อ
การพัฒนาด้านภาษาของเด็ก

9. หลักการสอนและวิธีสอนของไวก็อตสกี

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2550) กล่าวว่า จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการเชาวน์ปัญญา
ของไวก็อตสกี เน้นความสำคัญของการสอนหรือการช่วยเด็กให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ในสังคมมีหน้าที่สำคัญที่จำเป็นจะต้องทราบคือ เป็น “ผู้ช่วยสอน” ดังนั้น
วิธีสอนของไวก็อตสกีจึงเรียกว่า การสอนโดยการช่วยของครู “Teacher Assisted Teaching” หรือที่
ไวก็อตสกีให้ชื่อว่า “Scaffolding” ซึ่งภาษาไทยแปลว่า นั่งร้านที่ช่วยในการทำงานก่อสร้างตึกสูง ๆ
ซึ่งสามารถสรุปตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักการพื้นฐานของวิธีสอน

- 1.1 ผู้เรียนเป็นผู้ที่ลงมือกระทำ (Active) และจะต้องมีส่วนในการเรียนรู้
- 1.2 การเรียนรู้ทุกชนิด เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถือว่าสังคม

เป็นแหล่งสำคัญของการเรียนรู้ และพัฒนาการเชาวน์ปัญญา

1.3 ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ดีและมากขึ้นถ้าหากมีคนช่วย

1.4 ผู้เรียนทุกคนมี “The Zone of Proximal Development” หรือขอบเขตบริเวณความใกล้เคียงพัฒนาเขาวนปัญญาของผู้เรียน ครูหรือผู้สอนจะต้องทราบว่าผู้เรียนมี The Zone of Proximal Development ต่างกัน บางคนอยู่เหนือ บางคนอยู่ระหว่าง และบางคนอยู่ต่ำ การช่วยเหลือจากครูจะช่วยให้ทุกคนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนจึงสำคัญมากโดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ต่ำกว่า The Zone of Proximal Development

1.5 การพูดอย่างรู้คิดภายในหรือการคิดในใจ (Inner Speech) มีความสำคัญในการเรียนรู้จากการวิจัยพบว่าผู้ที่แก้ปัญหาได้ดีใช้ Inner Speech ในการวางแผนการทำงานหรือแก้ปัญหา

2. การนำทฤษฎีของไวทือตสกีมาใช้ในการสอน

ลำดับขั้นการสอนและตัวอย่างในการนำทฤษฎีของไวทือตสกีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ดังตัวอย่างลำดับขั้นการสอน ดังนี้

1. ประเมินพื้นฐานความรู้และทักษะของนักเรียน ใช้ข้อทดสอบสอบนักเรียน ก่อนที่จะทำการสอน (Pretest) หรือให้นักเรียนทำงานที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่ครูจะสอนเพื่อทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียน

2. ครูช่วยนักเรียนด้วยการสอน ครูยกตัวอย่างวิธีการแก้ปัญหาหรือการทำงานด้วยการผูกสิ่งที่คิดออกมาดัง ๆ (Verbal Thinking) ว่าจะทำสิ่งใดก่อนหลังหรือมีวิธีการอะไร โดยครูเป็นต้นแบบแสดงให้ดู

3. ให้ข้อมูลป้อนกลับและให้นักเรียน เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จครูให้ข้อมูลป้อนกลับ และให้นักเรียนตรวจคำตอบของตนเองวิเคราะห์ดูว่าที่ทำไมผิดเป็นเพราะเหตุใดและควรจะช่วยนักเรียนแก้จนกระทั่งได้คำตอบที่ถูกด้วยการช่วยเหลือจากครู

4. ค่อย ๆ เพิ่มความรับผิดชอบของนักเรียน ครูลดความช่วยเหลือ โดยสังเกตดูว่านักเรียนคนใดสามารถทำได้ดีหรือดีขึ้น ก็ปล่อยให้อิสระทำงานด้วยตนเอง

10. การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

ไวทือตสกีอธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้มนทัศน์ 2 ประเภท คือ มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และมนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) (Wink and Putney, 2002)

มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) เกิดจากการสังเกตหรือจากการรับรู้สึกทางประสาทสัมผัส อันเป็นประสบการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากตัวตนเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เราแทบไม่รู้ตัว

มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or schooled concepts) เป็นมโนทัศน์ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น มีลักษณะกว้างๆ มีความเป็นนามธรรมมาก และ ได้ถูกนำมาใช้อย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น มโนทัศน์ที่เป็นระบบจึงเปรียบได้กับมโนทัศน์ที่เกิดจากการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะทำหน้าที่หลอมรวมมโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กได้นำไปใช้ประกอบการคิด ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนา และขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบ

การพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) ดังนี้

1. ภาษา (Language)

ไวท์ฮอตสก็๊ตได้แสดงทัศนะไว้ว่า ภาษาเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นภาษาที่ไม่ได้แสดงถึงความคิด เป็นช่วงระยะเวลาที่ความคิดกับภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อเด็กมีพัฒนาการมากขึ้น ความคิดกับภาษาจะเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ความคิดถูกแสดงให้เห็นออกมาผ่านทางภาษา ซึ่งภาษาที่แสดงออกมาจะมีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้นก็เป็นผลสืบเนื่องจากการใช้ความคิดที่มากขึ้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด และในขณะที่เดียวกันเราก็พัฒนาภาษาโดยผ่านทาง การคิดด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันนี้ทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา สามารถนำไปสู่การเพิ่มพัฒนาการทางความคิดได้ และนี่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของไวท์ฮอตสก็๊ตมีความแตกต่างไปจากนักจิตวิทยารุ่นเดียวกันกับเขา

เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล และสื่อสารกับความคิดของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง (Inner Speech) ตัวอย่างเช่น เด็กอายุ 4 ขวบ ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับจิกซอว์รูปภาพเป็นของขวัญวันเกิด เขาพยายามต่อจิกซอว์แต่ก็ทำไม่สำเร็จ ในขณะที่ต่อชิ้นส่วนก็จะพูดกับตนเองไปพร้อม ๆ กัน รวากับว่ามีคนอื่นร่วมทำงานด้วย จนกระทั่งพ่อเข้ามามีส่วนร่วมพอนั่งข้าง ๆ เขาและให้คำแนะนำว่าควรจะต้องวางชิ้นส่วนตรงส่วนที่เป็นมุมก่อน ถ้าชิ้นส่วนนั้นมีส่วนที่เป็นสีแดงก็ให้หาชิ้นส่วนอื่น ๆ ที่มีสีแดงรวมอยู่ด้วย ถ้าเด็กดูเหมือนว่ากำลังมีความคับข้องใจ พ่อจะแสดงตัวอย่างโดยการต่อชิ้นส่วนสองชิ้นที่เป็นภาพเนื้อเดียวกัน พร้อมทั้งอธิบาย จนกระทั่งเด็กต่อจิกซอว์จนสำเร็จ พ่อให้คำพูดที่ทำทนายให้เขาต่อจิกซอว์ภาพนี้อีกครั้งด้วยตัวของเขาเองตามลำพังเขาเริ่มต้น

ด้วยการแบ่งชิ้นส่วนจิ๊กซอว์ออกเป็นกลุ่ม สีเดียวกันก็กองไว้เป็นพวกเดียวกัน จากนั้นพอค่อย ๆ ถอยหลังออกมาปล่อยให้เด็กทำงานอย่างอิสระมากขึ้นเรื่อย ๆ

จากการที่ได้ทำ ๆ พูดยุติไปพร้อม ๆ กับที่ทำกิจกรรม ไวก็อดสก็้อธิบายว่า เด็กเริ่มต้นจากการสื่อสารกับบุคคลอื่นแล้วกลายมาเป็นการสื่อสารกับความคิดของตนเอง โดยการพูดกับตนเอง ต่อมาเมื่อเด็กได้สร้างความรู้และเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เสียงที่เปล่งออกมาจากการพูดกับตนเองจึงค่อย ๆ เงียบไป กลายเป็นการสื่อสารภายในกระบวนการคิดของเด็กเท่านั้น ซึ่งขณะที่เด็กกำลังใช้ความคิดแสดงว่าเด็กกำลังสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ขึ้น อันเป็นการสร้างความหมายใหม่ขึ้นจากภายในตน โดยใช้ความคิดของตนเองตีความหมายของภาษาหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจของตนเองมีความชัดเจนยิ่งขึ้น Vygotsky และ Cole (1978) จากตัวอย่างที่เด็กต่อจิ๊กซอว์ การที่เด็กพูดออกมาในขณะที่ทำกิจกรรม จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่เด็กกำลังคิดอะไรอยู่ในใจ หรือพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเองซึ่งไวก็อดสก็้อธิบายว่าขณะนั้นเด็กกำลังสร้างพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ขึ้น (Shaffer, 1999)

2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

ทารกเกิดมาพร้อมกับพื้นฐานทางความคิดความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ในระดับต่ำ (Lower Mental Functions) คือ มีความใส่ใจ การรู้สึก การรับรู้ ความจำ ที่ไม่ซับซ้อน เนื่องจากขีดจำกัดทางชีวภาพ การมีจินตนาการหรือจารึกประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างให้อยู่ภายในความทรงจำอาจยากเกินกว่าความสามารถของเด็กที่จะสามารถทำได้ แต่การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) กับพ่อแม่ ครู และคนอื่น ๆ ที่ให้ความเอาใจใส่ ดูแล ช่วยเหลือแก่เด็ก จะช่วยทำให้เด็กได้สร้างและเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ความช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนอกจากจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้เริ่มฝึกหัด เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถมากกว่าได้ช่วยเหลือผู้เริ่มฝึกหัด การช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่ไวก็อดสก็้อธิบายไว้นั้น ยังกินความหมายที่กว้างและลึกซึ้งยิ่งกว่านี้ โดยขยายความรวมไปถึงการร่วมมือทางสังคมในการทำกิจกรรมด้วย ซึ่งไม่ใช่เพียงเด็กต้องการผู้ใหญ่ที่คอยให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ไวก็อดสก็้อเชื่อว่าเด็กสามารถเริ่มกิจกรรมในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการระดับที่สูงขึ้นได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กับเพื่อนๆ หรืออาจจะกับเด็ก ๆ ที่อยู่ในระดับพัฒนาการที่ต่างกัน หรือแม้กระทั่งกับเพื่อนในจินตนาการ

สำหรับการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนนั้น ผู้สอนอาจทำได้หลายอย่าง เช่น ผู้สอนอาจแสดงการพูดเป็นนัยหรือเพียงแค่ออกใบ้ สร้างเงื่อนไขในการเรียนรู้บางอย่างขึ้นมา การถามคำถามนำ การบอกให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้พูดอธิบายไปแล้ว การถามผู้เรียนว่าเข้าใจ

อะไรบ้างจากการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ การสาธิตประกอบการอธิบายซึ่งบางงานอาจจะสาธิตบางส่วนหรือบางงานก็อาจจะสาธิตให้เห็นทั้งหมด การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การฝึกหัดทักษะเฉพาะอย่างที่เป็นสำหรับผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ พฤติกรรม การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมยังรวมไปถึงการได้ตอบพุดคุยกับบุคคลซึ่งได้นำเสนอผลงาน หรือแม้กระทั่งขณะที่เด็กกำลังจินตนาการ แล้วกำลังพยายามถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่ออธิบายบางสิ่งบางอย่างให้แก่เพื่อน ๆ

3. วัฒนธรรม (Culture)

ไวท้อตสกี อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Mental Functions) ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อ และค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็ก ๆ ทำให้เขารู้ว่าเขาคิดอะไร และควรคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม Shaffer (1999) เช่น เด็กที่อยู่ในระบบการศึกษา แม้ว่าจะไม่สามารถคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการที่เป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหมือนกับเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน แต่เด็กเหล่านั้นก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวันในแบบฉบับของเขา รู้จักใช้ตัวเลขในการเจรจาต่อรองหรือการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้เขาสามารถเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามต่าง ๆ ได้ ซึ่งเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาอาจยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีเท่ากับเขา นั่นเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มอยู่คนละบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม

4. การเลียนแบบ (Imitation)

ไวท้อตสกีอธิบายว่า บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เช่น ถ้าเด็กกำลังเกิดอุปสรรคในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครูจึงแก้ปัญหาให้เห็นเป็นตัวอย่างบนกระดานดำ ในขณะที่เด็กอาจจะเลียนแบบวิธีการแก้ปัญหของครูโดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง แต่ถ้าครูให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ยากขึ้น อันเป็นการขยายสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปสู่สิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เด็กอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจได้ในขณะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ลักษณะนี้หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อย ๆ เลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาย่างค่อยเป็นค่อยไป

5. การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance)

การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ เป็นการร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญงอกงาม ไวท้อตสกีจะเน้นไปที่การมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าอาสาที่จะมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้การดูแลเอาใจใส่และปรับปรุงผู้เรียนที่เริ่มฝึกหัด การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุน

เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งไวทอตสกีเปรียบเทียบกับเป็น “นั่งร้าน (Scaffold)” ซึ่งในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หมายถึง “การเสริมต่อการเรียนรู้”

การเสริมต่อการเรียนรู้ แนวทางที่ไวทอตสกีเสนอไว้ และต่อมา Bruner เริ่มนำมาเผยแพร่ ขยายความ และมีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก คือ การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งอธิบายไว้ดังนี้

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองได้ โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลังแก้ปัญหาหรือกำลังอยู่ในระหว่างการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) ทำให้ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหายังเป็นขั้นตอน และปรับการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตนเอง (Internalization) ให้กลายเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ภายในตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป Raymond (2000) ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

Wood, Bruner และ Ross (1976) ได้เสนอวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ คือ

1. การสร้างความสนใจ (Recruitment) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ โดยผู้เรียนจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของงานหรือการเรียนรู้
2. ลดระดับการเรียนรู้ที่ไร้หลักการ ระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ (Reduction in Degree of Freedom) เพราะจะทำให้ยากต่อการจัดการหรือการให้ความช่วยเหลือ ดังนั้นผู้สอนจะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง
3. รักษาทิศทางการเรียนรู้ (Direction Maintenance) ผู้สอนต้องดูแลกวดขันผู้เรียนเป็นพิเศษ เพื่อให้เรียนรู้ที่จะมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
4. กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่เรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking Critical Features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ และถูกต้องตรงกัน
5. ควบคุมความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration Control) รับรู้ต่ออารมณ์ของผู้เรียนที่แสดงออกมา เช่น ผู้สอนต้องยอมรับความรู้สึกของผู้เรียนกรณีที่เขาเกิดความ

ไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ไม่ควรเพิกเฉยหรือปล่อยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ค้างคาใจ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความคับข้องใจเพิ่มมากขึ้น

6. ควรมีการสาธิต (Demonstration) หรือมีแบบอย่างให้กับผู้เรียนในการแก้ปัญหาการเรียนรู้

หลักการสำคัญในภาษาศาสตร์สังคมและการพัฒนาระบบการสื่อความหมาย

1	<p>ภาษาเป็นสมบัติของสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาเป็นสิ่งที่ได้มาทางสังคม - มนุษย์เรียนรู้ภาษาโดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคม - ภาษาเป็นสังคม เป็นสังคม เป็นระบบ หรือกฎต่างๆ ซึ่งเรียกวาร์หัส - การพูดเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นตัวสื่อความหมายและสาระ ประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ของผู้พูดและความสัมพันธ์ทางสังคม - ภาษาเป็นรหัสของสังคมหรือชุมชน ซึ่งทำให้สังคมหรือชุมชนหนึ่งต่างจากสังคมหรือชุมชนอื่น 	<p>ภาษา (Language)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาในกลุ่มชนชั้นเพื่อการสื่อสาร - ภาษาเป็นรหัสของสังคมหรือชุมชน - ภาษาเป็นกลุ่มคนที่ใช้ภาษาเดียวกัน - ภาษาติดต่อได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม - การมีปฏิสัมพันธ์การอย่างสม่ำเสมอ - เป็นชุมชนทางภาษา - ภาษามีการแปรตามปัจจัยทางสังคม - ภาษามีความหลากหลาย
2	<p>ภาษามีความหลากหลาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาในสังคมย่อยต่างจากภาษาของอีกสังคมเพราะสังคมที่ต่างกันย่อมมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน - จำแนกภาษาด้วยเกณฑ์ทางไวยากรณ์ - การจัดกลุ่มภาษาตามเขต และภูมิภาค ถ้าภูมิภาค หรือเขตใกล้เคียงกันก็จะมีภาษาที่คล้ายคลึงกัน 	<p>ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับพ่อแม่ ครู และคนอื่น ๆ จะช่วยทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน - ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนพูดเป็นนัยบอกใบ้สร้างเงื่อนไขบางอย่าง การถามเป็นระยะ ๆ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้การฝึกทักษะเฉพาะอย่างที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมรวมไปถึงการโต้ตอบ พูดคุย หรือ การนำเสนอผลงาน

3	<p>ภาษามีการแปร</p> <ul style="list-style-type: none"> - การที่คำหรือรูปแบบภาษาตั้งแต่ 2 รูปขึ้นไปใช้เสียงแทนกัน แต่ความหมายไม่เหมือนกัน - ตัวแปรทางภาษาในรูปแบบ เช่น การเติม s es ed และ ing - ตัวแปรทางสังคม คือคุณสมบัติทางสังคมของผู้พูด เช่น อายุ เพศ ชาติพันธุ์ 	<p>วัฒนธรรม (Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขาจนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา - วัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้น ๆ ไปสู่เด็ก
4	<p>ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นภาษาธรรมชาติที่เป็นจริง 	<p>การเลียนแบบ (Imitation)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ - ครูจำเป็นต้องอธิบายหลายๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อย ๆ เลียนแบบวิธีแก้ปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป
5	<p>ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้เพื่อสื่อสารและมุ่งไปยังจุดมุ่งหมาย - การยอมรับในการสื่อสาร แม้ว่าข้อความอาจเป็นที่ไม่ยอมรับ ชับซ้อน ยาวจนเกินไป แต่คนส่วนมากพยายามเข้าใจและยอมรับสารนั้น - รูปแบบภาษาที่ใช้การได้จริง - รูปแบบภาษาทางการ - ความเหมาะสมของภาษา 	<p>การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การชี้แนะหรือการช่วยเหลือเป็นการร่วมมือทางสังคมที่สนับสนุนให้ - พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญงอกงาม - การดูแลเอาใจใส่และปรับปรุงผู้เรียนที่เริ่มฝึกหัด - การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา เรียกว่า นั่งร้าน (Scaffold) “การเสริมต่อการเรียนรู้”
6	<p>ภาษาอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมและการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - อิทธิพลของสังคมมีบทบาทที่สำคัญของภาษา 	

	<ul style="list-style-type: none"> - อิทธิพลทางภาษาทำให้เกิด colloquial (ภาษาปาก) slang (แสลง) literary (ภาษาวรรณคดี) technical (ศัพท์เทคนิค) scientific (ภาษาวิทยาศาสตร์) conversational (ใช้เฉพาะการสนทนา) dialectal (ภาษาถิ่น) - อิทธิพลทางสังคมส่งผลต่อภาษาในระดับครอบครัว อาชีพ สังคม ชาติ - ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อภาษาทำให้เกิดความต้องการที่จะใช้ภาษาในหน้าที่ที่หลากหลาย 	
--	---	--

จากตารางจะเห็นได้ว่า ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมมีความสำคัญในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ สรุปได้ดังนี้

สิ่งสำคัญของการจัดการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ การช่วยเหลือผู้เรียนต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อความสามารถของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้น ไม่ใช่ต้องคอยช่วยเหลือหรือต้องช่วยพุงผู้เรียนตลอด เพราะในที่สุดผู้เรียนต้องสามารถทำงานให้เสร็จสมบูรณ์หรือมีความรอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวของตัวเอง นั่นคือ เมื่อความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนจะต้องค่อย ๆ ลดการให้ความช่วยเหลือลงทีละน้อยดั่งนั้น เมื่อใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรตระหนักว่าเป้าหมายที่แท้จริงก็เพื่อให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และสามารถกำกับตนเอง (Self-Regulating) ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ในที่สุด

แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของชอมสกี

1. ประวัติของชอมสกี

โนม ชอมสกี (Noam Chomsky, ค.ศ. 1928-ปัจจุบัน) เกิดที่เมืองฟิลาเดเฟีย ในครอบครัวชนชั้นกลางระดับล่าง (lower-middle-class) เป็นบุตรของวิลเลียม ชอมสกี (William Chomsky) และเอลซีลีโมนอฟสกี (Elsie Simonofsky) บิดาของเขาเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาฮิบรู มีงานเขียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ฮิบรูที่เป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง มารดาเป็นอาจารย์สอนภาษาฮิบรูและมีความสนใจทางการเมือง ชอมสกีจึงได้รับอิทธิพลความคิดและชีวิตทางวิชาการจากทั้งบิดาและมารดา และเขาก็สนใจอ่าน และได้รับอิทธิพลจากงานด้านสังคมนิยมของจอร์จ ออร์เวลล์ (George Orwell) งานด้านปรัชญาและคณิตศาสตร์ของเบอร์ทรันด์รัสเซลล์ (Bertrand

Russell) (รัสเซลส์ เองก็เป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม) ซอมสกีเรียนที่มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ตั้งแต่ปริญญาตรีจนจบปริญญาเอกในสาขาปรัชญาและภาษาศาสตร์ เขาเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ตั้งแต่อายุสิบหก แต่ตอนแรกเรียนได้ถึงปีที่สองก็คิดจะลาออก ภายหลังมาพบเซลลิก แฮร์ริส (Zellig Harris) จึงได้เข้าเรียนในวิชากลุ่มปรัชญา คณิตศาสตร์ และภาษาศาสตร์ตามคำแนะนำของ แฮร์ริส ในระดับปริญญาตรีเขาทำสารนิพนธ์เรื่อง Modern Hebrew morphophonemics และ ขยายงานต่อเป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ในปีค.ศ. 1951 เขาได้รับปริญญาเอกในปีค.ศ. 1955 จาก วิทยานิพนธ์เรื่อง Transformational Analysis ซึ่งแนวคิดหลักนี้ได้นำมาตีพิมพ์เป็นหนังสือ Syntactic

Structure ในปี ค.ศ. 1957 หลังจบการศึกษาในปี ค.ศ. 1955 เขาได้เข้าทำงานใน สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) จนถึงปี ค.ศ. 2017 ตั้งแต่ ค.ศ. 2017-ปัจจุบัน ซอมสกีมาเป็น laureate professor ที่ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย อริโซนา (Arizona)

ในช่วงแรกทำงานเกี่ยวกับการแปลภาษาด้วยเครื่อง (machine translation) ในแง่การแปลภาษา ต่อมาจึงได้สอนภาษาศาสตร์ในภาควิชา Modern Languages and Linguistics ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชา Philosophy and Linguistics งานของซอมสกี ครอบคลุมด้านภาษาศาสตร์ ปรัชญา ประวัติศาสตร์ทางปัญญา (intellectual history) ประเด็นร่วมสมัย (contemporary issues) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (international affairs) และนโยบายต่างประเทศของสหรัฐ

หนังสือ Syntactic Structure (1957) เปิดให้เห็นถึงการใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ เพื่ออธิบายภาษา ซอมสกีนำเสนอเรื่องไวยากรณ์ไม่พึ่งบริบท (Context free grammar) และ การใช้กฎปวิวรรต (Transformation rule) ซึ่งต่อมาได้ขยายความมากขึ้นในหนังสือ Aspects of the Theory of Syntax (1965) และต่อมาได้ ปรับปรุงเป็นแนวคิดเรื่องหลักการและตัวแปร (Principle and Parameter) ในหนังสือเรื่อง Government and Binding Theory (1981) และมีการพัฒนาล่าสุดเป็นหนังสือ Minimalist Program (1995) การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นี้ สะท้อนให้เห็นถึงการไม่ยึด มั่นในแบบจำลองที่ตนเองเสนอ เพราะเขามีความต้องการจะแสวงหา แบบจำลองที่ดีที่สุดที่จะอธิบายความสามารถทางภาษาของมนุษย์ได้

แนวคิดในเรื่องของการนำวิธีการทางคณิตศาสตร์มาใช้อธิบายภาษาหรือความคิดแบบ เพิ่มพูน (generative) ความจริงก็มีปรากฏมาก่อนในงานของบลูมฟิลด์ เรื่อง Menomini morphophonemics ปี ค.ศ. 1939 และในงานของเจค็อบสัน (Jacobson) เรื่องการผันคำในภาษารัสเซีย (Russian conjugation) ในปี ค.ศ. 1948 ซึ่งเป็นการอธิบายการเชื่อมโยงระหว่าง รูปแทนทาง morphophonemic กับรูปแทนทาง phonemic ผ่านชุดของกฎที่มีลำดับต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม งานเหล่านี้ไม่ได้เป็นที่สนใจมากนักในหมู่นักภาษาศาสตร์ ช่วงนั้น ซอมสกีได้นำเสนอวิทยานิพนธ์ปริญญาโทเรื่อง Morphophonemics of modern Hebrew ในปี ค.ศ. 1949 โดยที่ไม่เคยเห็นสองบทความนี้มาก่อน และก็มีการใช้กฎอธิบายต่อไปจนถึงระดับวากยสัมพันธ์ด้วย แต่คนที่อาจจะมีอิทธิพลต่อความคิดของซอมสกีน่าจะเป็นแฮร์ริสซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในบทสุดท้ายของหนังสือ Methods in Structural Linguistics ของแฮร์ริสมีการกล่าวถึงวิธีการอธิบายไวยากรณ์แบบสังเคราะห์ (synthetic) ไว้ซึ่งเป็นเหมือนวิธีการอธิบายไวยากรณ์ในอีกรูปแบบ แต่แฮร์ริสก็ยังคงมองว่าเรื่องขั้นตอน (procedure) เป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นหลักในการได้มาซึ่งไวยากรณ์ก่อนที่จะมาสรุปได้ แต่ซอมสกี กลับมองตรงกันข้าม ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดแบบเพิ่มพูน (generative) ของซอมสกีที่มาพัฒนาสมบูรณ์ขึ้นในงานปี ค.ศ. 1955 เรื่อง Logical structure of linguistics theory ซึ่งเป็นต้นร่างของงานวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเรื่อง Transformational analysis (1955)

หนังสือรุ่นแรกที่เป็นที่รู้จักดีของซอมสกีคือ Aspects of the Theory of Syntax แม้ว่าจะมีผู้เชี่ยวชาญหนังสือเล่มนี้ว่าเป็นการปฏิวัติและเสนอแนวคิดใหม่ แต่ก็มีนักภาษาศาสตร์บางคน เช่น บูคร็อง (De Beaugrande) มองว่าเป็นเพียงการนำเอาความคิดในทางปรัชญาแต่เดิมและในทางตรรกศาสตร์กลับมาใช้ใหม่ที่อาจจะมองว่าเป็นการปฏิวัติความคิดได้คือ การที่เอาแนวคิดพวกนี้มาประยุกต์ใช้กับทางภาษาศาสตร์บางคน เช่น คอร์เนอร์ (Koerner) มองว่าไม่ใช่การปฏิวัติ แต่เป็นการยึดอำนาจ (coup) มากกว่า เพราะพื้นฐานไวยากรณ์ของซอมสกีก็ยังอิงโครงสร้างนิยม อย่างไรก็ตาม นิวเมเยอร์ (Newmeyer) ก็มองว่าซอมสกีได้ทำให้เห็นจริงว่าแนวคิดแบบเน้นรูปนัย (formal theory) สามารถนำมาใช้อธิบายทฤษฎีภาษาศาสตร์ได้ และที่สำคัญอีกอย่างคือการนำเอาวากยสัมพันธ์มาเป็นจุดศูนย์กลางการศึกษาทางภาษาศาสตร์ จากเดิมที่ไซซัวร์มองว่าวากยสัมพันธ์เป็นเรื่องของการใช้ภาษา (parole) หรือแม้แต่บลูมฟิลด์ก็มองว่าวากยสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ยากจะอธิบาย ดังนั้น ถ้าจะมองว่าเป็นการปฏิวัติก็ไม่ได้ แต่เป็นการปฏิวัติอยู่ภายในของภาษาศาสตร์โครงสร้าง (revolution within structural linguistics)

ซอมสกีเป็นนักพูดที่เก่งจึงรู้จักวิธีที่จะขายความคิดตัวเองใช้ประเด็นเรื่องธรรมชาติของภาษามาเป็นหลักในการโต้แย้งอย่างหนักแน่นกับกลุ่มอื่น ๆ เพื่อยืนยันความคิดของตนเหตุผลโต้แย้งของซอมสกีมีหลากหลายตั้งแต่ การใช้เหตุผลแบบญาณทัศน์ (intuitive reasoning) การใช้วิธีการทางปรัชญาแบบคาดคะเนเกี่ยวกับจิต (philosophical speculation about mind) ไปจนถึงการใช้เทคนิคเชิงรูปนัย (formal technique) จากทฤษฎีว่าด้วยภาษารูปนัย (formal language) และจากศาสตร์ด้านชีววิทยา และประสาทวิทยา

2. การรู้แต่กำเนิด

ชอมสกีเชื่อเหมือนฮัมโบลด์ต์ว่าความสามารถทางภาษาเป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิด เพราะถ้าภาษาเป็นสิ่งที่เรียนจากพฤติกรรมการตอบสนอง การเลียนแบบสิ่งที่ได้ยินแบบที่พวกนักประสบการณ์นิยม (empiricism) เชื่อว่าเป็นเรื่องของกระบวนการอุปนัย (inductive) ที่ทำให้เราเรียนภาษาหรือสร้างความรู้และมโนทัศน์ต่าง ๆ ได้ เราก็อธิบายไม่ได้ว่าทำไมเด็กถึงสามารถพูดประโยคใหม่ ๆ โครงสร้างใหม่ ๆ แบบที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนได้ซึ่งชอมสกีเรียกว่าเป็นความไม่สมบูรณ์ของสิ่งเร้า (poverty of stimulus) ชอมสกีเชื่อแบบพวกนักเหตุผลนิยมว่ามีสิ่งที่เป็นความรู้แต่กำเนิดอยู่เงื่อนงำที่กลไกที่เป็นสิ่งที่รู้แต่กำเนิดนี้จะใช้งานได้ (activate) คือการได้รับสิ่งเร้าที่เหมาะสม ชอมสกีอ้างเดส์การ์ตส์ที่ว่ามโนทัศน์ที่เป็นความคิดแต่กำเนิด (innate ideas) ของมนุษย์อยู่ เช่น ความคิดเรื่องการเคลื่อนไหว ความเจ็บปวด สี เสียง รวมถึงความที่เรารู้ว่าถ้าของสิ่งใด ๆ เท่ากับของชิ้นหนึ่งสิ่งเหล่านั้น แต่ละอันก็จะเท่ากันด้วยก็มาจากส่วนที่ทำหน้าที่คิด (faculty of thinking) ซึ่งความคิด (idea) เหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่ได้มาจากภายนอก ชอมสกีมองว่าภาษาก็มีลักษณะแบบเดียวกันเราจึงไม่สามารถ “สอน” ภาษาให้กับเด็กทำได้เพียงสร้างเงื่อนงำที่เหมาะสมให้เด็กได้พัฒนาสมรรถภาพภาษา (language faculty) ในตัวเองขึ้นมา

3. ภาษาภายนอกและภาษาภายใน

ชอมสกีมองว่าภาษาที่เราพูดเราได้ยินเป็นภาษาภายนอก (E-language) คำว่า E เป็นทั้ง external และ extension ที่ไม่ได้อยู่ในจิต ส่วนภาษาภายใน (I-language) เป็นอะไรที่ internal และ individual อยู่ในจิตมนุษย์ ภาษาภายในเป็นภาวะความรู้ทางภาษาของมนุษย์ (Knowledge of Language) ซึ่งมีการพัฒนามาตั้งแต่เด็กจนสมบูรณ์ในผู้ใหญ่ ภาษาภายนอกจึงเป็นเรื่องของการใช้หรือพฤติกรรมภาษา (performance) ในขณะที่ภาษาภายในเป็นเรื่องของความรู้ (competence)

4. ทฤษฎีภาษาศาสตร์

ชอมสกีมองว่าความคิดที่มองการเรียงลำดับคำในโครงสร้างของภาษาเป็น ภาพสะท้อนลำดับของความคิดนั้นเป็นการมองที่ง่ายเกินไป และมองว่าไวยากรณ์ดั้งเดิมและพวกไวยากรณ์โครงสร้างมีข้อจำกัด ทำเพียงแค่จัดกลุ่มจัดประเภททำรายการช้อยกเว้นต่าง ๆ แต่ไม่ได้ทำออกมาเป็นกฎแบบเพิ่มพูน (generative) บูกร็อง (De Beaugrande) บอกว่าชอมสกีเห็นแต่ข้อเสียของไวยากรณ์โครงสร้างจนถึงกับบอกว่าเราจะไม่ได้ความรู้อะไรขึ้นมาจากการกระบวนการที่นักภาษาศาสตร์โครงสร้างทำ

ชอมสกีว่า ทฤษฎีภาษาศาสตร์ไม่ใช่สิ่งที่เป็นเหมือนคู่มือขั้นตอนสำหรับ วิเคราะห์ภาษา (a manual of procedures) ไม่ใช่การกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะเราจะได้ความรู้ทางภาษาอย่างแท้จริง แต่ควรนำเสนอไวยากรณ์ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างประโยคต่าง ๆ แบบที่มนุษย์สามารถรับรู้เข้าใจประโยคต่าง ๆ ที่ไม่เคยเห็นหรือได้ยินมาก่อนได้ สำหรับชอมสกี

ทฤษฎีเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรม (abstract) ทฤษฎีในศาสตร์ต่าง ๆ ก็มีลักษณะเป็นการอธิบายความเป็นจริง (reality) และคำอธิบายทางทฤษฎีก็มีลักษณะเป็นนามธรรม และในการสร้างทฤษฎีในศาสตร์อื่น ๆ เราก็ต้องกันส่วนต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องออก สนใจเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ขอมสกีจึงใช้หลักการเดียวกันนี้มองว่า ทฤษฎีภาษาศาสตร์ก็มีลักษณะที่เป็นอุดมคติ (idealized) ด้วย เห็นได้จากการที่ใช้แบบจำลอง (model) ว่ามีผู้พูดผู้ฟังในอุดมคติ (ideal speaker-hearer) ซึ่งอยู่ในสังคมสมมติที่เป็นสังคมที่ผู้คนพูดภาษาแบบเดียวกัน (homogeneous speech community) เมื่อพูดถึงผู้พูดผู้ฟังในอุดมคติก็ไม่ต้องกังวลว่าบุคคลนั้นพัฒนาภาษาภายใน (I-language) ไปถึงระดับไหนแล้ว ไม่ต้องกังวลว่าแต่ละคนอาจมีความรู้ (knowledge) ของภาษาไม่เท่าเทียมกัน สมรรถิยะภาษา (competence) คือ ความรู้ของผู้พูดผู้ฟังในอุดมคตินี้หน้าที่ของนักภาษาศาสตร์ คือ อธิบายสมรรถิยะภาษานี้ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งก็คือการหาไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ

5. ทฤษฎีและไวยากรณ์

ตัวแบบจำลอง (model) ขององค์ความรู้ทางภาษาก็ คือ ไวยากรณ์ (grammar) ซึ่งขอมสกีมองว่า ต้องสามารถใช้ตัดสินได้ว่าประโยคใดบ้างที่ถูกไวยากรณ์ (grammatical) ตรงนี้ขอมสกีว่าแนวคิดของเขาต่างจากงานของพวกนักภาษาศาสตร์โครงสร้าง เพราะพวกนี้ถึงแม้ว่าจะนั่งวิเคราะห์ภาษาแต่ไม่ได้พยายามหาคำอธิบายใดๆ ออกมาให้ชัดเจน

เมื่อประโยคเป็นไปตามกฎที่ระบุไว้ในไวยากรณ์ เรากล่าวว่า ไวยากรณ์สร้าง (generate) ประโยคนั้นได้ซึ่งไวยากรณ์ก็มีหลายระดับไวยากรณ์ที่สามารถสร้างประโยคที่ถูกไวยากรณ์ทั้งหมดในภาษาได้ และจะไม่สร้างประโยคใดที่ผิดไวยากรณ์ออกมา เรียกว่า มีความสมบูรณ์ระดับสังเกตเห็นได้ (observationally adequate) แต่เนื่องจากภาษาไม่ได้เป็นเพียงคำที่มาเรียงต่อกัน แต่มีโครงสร้างความสัมพันธ์ภายในไวยากรณ์ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงตัวองค์ความรู้ทางภาษาของผู้พูด (native speaker's knowledge) เช่น สามารถแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของ 2 ประโยคที่ผู้พูดก็เห็นว่ามีความสัมพันธ์กัน เช่น Sue started the car กับ The car started เรียกว่า มีความสมบูรณ์ระดับพรรณนา (descriptive adequate) ซึ่งเป็นระดับที่สูงขึ้น

แต่ขอมสกียังมองไปไกลกว่านั้น เนื่องจากไวยากรณ์เป็นการพรรณนาถึง (description) สมรรถิยะภาษา (competence) ในแต่ละภาษา แต่เมื่อเริ่มต้นนั้นเด็กเริ่มต้นจากสภาพเดียวกันไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติใดขอเพียงแต่ได้อยู่ในบริบทสังคมที่พูดภาษานั้นก็จะพัฒนาความรู้ภาษานั้นขึ้นมาได้ แสดงว่ามีสิ่งที่เป็นคุณสมบัติร่วมกันของมนุษย์ที่ติดตัวมาแต่เกิด ซึ่งถือว่าเป็น biological endowment for language คือ ไวยากรณ์สากล (universal grammar)

เราไม่ได้ต้องการเพียงเข้าใจความรู้ทางภาษา (knowledge of a language) เราต้องการรู้ว่าความรู้ที่รู้มาได้อย่างไร (how knowledge of language can be acquired) ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการรับภาษาของเด็ก (language acquisition) ขอมสกีว่าทฤษฎี (theory)

อาจไม่จำเป็นต้องบอกว่าจะสร้างไวยากรณ์ขึ้นมาอย่างไร แต่ควรจะบอกว่าจะตัดสินและเลือกไวยากรณ์ได้อย่างไร เพราะไวยากรณ์ที่นักภาษาศาสตร์สร้างขึ้นอาจมีได้หลายระดับ ทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่ไปถึงความสมบูรณ์ ระดับอธิบาย (explanatory adequate) นั้นจะสามารถตัดสินได้ว่าไวยากรณ์ที่ สมบูรณ์ระดับพรรณนา (descriptive adequate grammar) อันไหนดีกว่าโดยดูความสอดคล้องกับไวยากรณ์สากล (universal grammar) คือ บอกได้ว่าไวยากรณ์ไหนอธิบายได้สอดคล้องกับความรู้แต่กำเนิด (innateness) มากกว่า

ขอมสกีมองทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบจิตนิยม (mentalist) คือ เป็นการค้นหาความเป็นจริงทางจิต (mental reality) ที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมการใช้ภาษาอีกที่ไม่ควรเป็นแค่การสังเกตพฤติกรรม เพราะนั่นเป็นเพียงการพรรณนา (describe) ไม่ใช่การอธิบาย (explain) การสังเกตเป็นเพียงการให้หลักฐานในเบื้องต้นที่เกี่ยวกับความเป็นจริงทางจิต (mental reality) จึงไม่ใช่เรื่องของการศึกษาภาษาศาสตร์อย่างแท้จริง

บูกร็อง (De Beaugrande) บอกว่าขอมสกีใช้คำว่าไวยากรณ์ (grammar) ใน 2 ความหมาย คือ หมายถึงสิ่งที่นักภาษาศาสตร์สร้างขึ้นเพื่ออธิบายภาษาภายใน (I-language) และหมายถึง ทฤษฎีของภาษาภายใน (theory of I-language) เจ้าของภาษาอาจไม่ตระหนักถึงกฎทั้งหมดที่ตัวเองมี จึงเป็นหน้าที่ของนักภาษาศาสตร์ที่จะหาว่าผู้พูดในภาษานั้นรู้อะไร ขอมสกีเปรียบเทียบว่าเหมือนกับการหาทฤษฎีของการรับรู้ภาพ (visual perception) ที่พยายามศึกษาว่าคนเราเห็นภาพได้อย่างไร และกลไกที่ทำให้เห็นคืออะไร ซึ่งไม่สามารถทำได้ด้วยการไปยึดถือเอาสิ่งที่มีคนมาบอกว่าเขาเห็นอะไร และทำไมมาใช้ศึกษา

การเสนอให้ใช้ไวยากรณ์ที่สร้างโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์เชิงรูปนัย (formal relation) ของส่วนต่าง ๆ และให้สามารถสร้างประโยคที่ถูกไวยากรณ์ทั้งหมด ที่เป็นไปได้ นั่นคล้ายกับงานทางด้านเคมีที่สร้างสารประกอบที่เป็นไปได้ทั้งหมดหรือคล้ายกับทางฟิสิกส์ที่มีการสร้างกฎต่าง ๆ โดยอาศัยสิ่งที่สร้าง (construct) ขึ้น คือมวลและอิเล็กตรอนในภาษาศาสตร์เราก็มีกฎซึ่งอาศัยสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างหน่วยเสียงวลี

ขอมสกีเสนอให้ศึกษาไปถึงไวยากรณ์สากล คือ ทฤษฎีของภาษานอกจาก จะต้องพรรณนาเกี่ยวกับภาษานั้น ๆ แล้ว ยังต้องมองลึกลงไปอีกถึงสิ่งที่เป็นธรรมชาติของภาษาจริง ๆ ซึ่งขอมสกีถือว่าเป็นงานหลักของนักภาษาศาสตร์เลย ขอมสกีแยกไวยากรณ์สากลเป็น 2 อย่าง คือ formal หรือ substantive

ทฤษฎีของ substantive universal มองว่าหน่วยต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาใด จะมีรากฐานจากหน่วยสากลจำนวนหนึ่ง เช่น ทฤษฎีลักษณะบ่งความต่าง (distinctive feature) ของ จา ค็อบสัน (Jakobson) ที่ให้มีสากลลักษณะ (universal feature) ทางสัทศาสตร์จำนวนหนึ่งที่เป็นพื้นฐานสำหรับทุกเสียงในทุกภาษา

ส่วนทฤษฎีของ formal universal เป็นเรื่องการสรุปเอาความคิด (abstract) เกี่ยวกับเงื่อนไขทางรูปนัย (formal condition) เช่น ลักษณะของกฎและวิธีการใช้ เช่น การเสนอว่า ไวยากรณ์ต้องมีส่วนที่เป็นกฎปริวรรต (transformation rule) เป็นต้น

การจะดูว่าไวยากรณ์ไหนดีกว่าอันไหนให้อันที่สอดคล้องกับความรู้แต่กำเนิด (innateness) ซึ่งสามารถดูได้จากเรื่องการรับภาษา (language acquisition) ได้เด็กมีความสามารถที่สังเกตข้อมูลภาษาที่ได้รับแล้วสร้างไวยากรณ์เพิ่มพูน (generative grammar) ขึ้นมาได้ถ้าเรามองเด็กเป็นเหมือนกลไก (device) ที่สร้างทฤษฎีเกี่ยวกับภาษา (construct a theory) ขึ้นโดยการตั้งสมมติฐานที่เข้ากับข้อมูลที่ได้ซอมสก็มองว่าตรงนี้ไม่ใช่แค่เรื่องของการสรุปจากการอุปนัย (inductive generalization) ซอมสก็เชื่อว่าเด็กสามารถเรียนได้โดยไม่ต้องสอน เพียงให้ข้อมูลไปกระตุ้นความรู้ (trigger knowledge) ที่มีอยู่แล้วต่างจากพวกนักประสบการณ์นิยม (empiricism) ที่มองว่าเป็นขบวนการอุปนัย (inductive) ดังนั้นต้องมีการเตรียมเพื่อจะสอนต้องมีสิ่งเร้าที่ดีที่เหมาะสม จึงจะได้ผลดีสำหรับซอมสก็มองว่าเด็กมีเซ็ทของสมมติฐาน (hypotheses) ที่เป็นไปได้อยู่เพียงแต่เลือกว่าจะใช้อันไหนเพื่อให้เหมาะกับภาษาที่ได้ยิน สิ่งนี้เป็นความรู้แต่กำเนิดที่มีอยู่ในหัวเรา ไม่ใช่สิ่งที่ต้องเรียนรู้หรือคิดค้นขึ้นข้อโต้เถียงตรงนี้เป็นเรื่องความแตกต่างระหว่างนักประสบการณ์นิยม (empiricism) กับนักเหตุผลนิยม (rationalism)

ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)

ภาษาศาสตร์สังคมเป็นอีกแขนงหนึ่งของภาษาศาสตร์ ที่ช่วยให้ผู้ที่ศึกษาเข้าใจธรรมชาติของภาษา เช่น ภาษาเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ภาษากับความแตกต่างของวัย ภาษากับเพศ เป็นต้น การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับภาษาศาสตร์สังคมนั้นจะช่วยให้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ใช้ในการออกและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์สังคม ดังต่อไปนี้

1. ภาษาศาสตร์สังคมกับภาษาศาสตร์

ภาษาศาสตร์สังคมเป็นแขนงหนึ่งของภาษาศาสตร์ แต่โดยทั่วไปการศึกษาในแขนงอื่น ๆ ส่วนใหญ่ในภาษาศาสตร์มักมุ่งวิเคราะห์รูปหรือโครงสร้างของภาษาโดยไม่สนใจบริบททางสังคม วัตถุประสงค์หลักของนักภาษาศาสตร์โดยทั่วไปคือ วิเคราะห์รูปของภาษาใดภาษาหนึ่งในด้านใดด้านหนึ่งแล้วสรุปกฎของภาษาด้านนั้นออกมา (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556)

Fishman (1968) วิจัยภาษาศาสตร์ในอเมริกาในครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ว่าเป็นสาขาวิชาที่เน้นรูป (formal discipline) ซึ่งจัดอยู่ในแนวเดียวกับคณิตศาสตร์บริสุทธิ์ได้

ซึ่งพิชแมนคงหมายถึงทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตของชอมสกี (Chomsky) ที่มุ่งวิเคราะห์แต่งโครงสร้างของภาษาในด้านเสียงและความหมาย พิชแมนวิจารณ์ว่า นักภาษาศาสตร์มุ่งหาหน่วย และแบบแผนซึ่งอยู่นอกเหนือจากการใช้จริงและตัวผู้ใช้ บริบททางสังคมและทางจิตวิทยาไม่เพียงแต่จะถูกตัดทิ้งแต่ยังถูกโจมตีโดยนักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงบางคนว่าเป็นอันตรายและทำให้ภาษาศาสตร์เดินทางผิด

ความคิดเห็นที่ยกมาข้างบนนี้ เราไม่อาจถือได้ว่าเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของบุคคลเดียวเท่านั้น เพราะนักภาษาศาสตร์สังคมอื่นๆ ที่มีส่วนอย่างมากในการก่อตั้งหรือพัฒนาสาขาวิชานี้ เช่น วิลเลียม ลาบอฟ (William Labov) และ เดลล์ ไฮม์ส์ (Dell Hymes) ต่างก็แสดงความคิดเห็นในทำนองเดียวกับพิชแมน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลงานของเขา เช่น Labov (1972) และ Hymes (1972) เป็นต้น

เมื่อเทียบกับภาษาศาสตร์แขนงอื่น ๆ โดยเฉพาะสาขาเชิงทฤษฎี เช่น วากยสัมพันธ์ ภาษาศาสตร์สังคมดูอ่อนวัยกว่ามากในแง่ทฤษฎีหรือกรอบการวิเคราะห์ (Framework) อย่างไรก็ตาม หลังจากมีผลงานออกมาเป็นจำนวนมากในครึ่งหลังของศตวรรษ 1970 และในทศวรรษที่ 1980 เราอาจกล่าวได้ว่าภาษาศาสตร์สังคมในอนาคต จะมีตัวแบบ (model) ให้เป็นแนวทางมากขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาศาสตร์สังคมกับภาษาศาสตร์ ผู้วิจัยก็ได้เห็นความสัมพันธ์ของภาษาศาสตร์สังคมที่มีกับรูปแบบของภาษา ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้

2. แนวทางในการศึกษาภาษาศาสตร์สังคม

แนวทางการศึกษาภาษาศาสตร์สังคม เราพิจารณาได้จากแง่มุมหลายแง่มุมในที่นี้จะยกมากล่าวเพียง 2 แ่งมุม คือ พิจารณาจากความเล็กใหญ่หรือขนาดของหน่วยที่ศึกษา และพิจารณาจากแนวทางการวิเคราะห์ ดังนี้ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556)

2.1 ขนาดของหน่วยที่ศึกษา

ผู้ทำวิจัยทางภาษาศาสตร์สังคมสามารถเลือกที่จะเข้าถึงปัญหาภาษาที่สัมพันธ์กับสังคมโดยกำหนดหน่วยที่ศึกษาให้เล็กหรือใหญ่ก็ได้ ถ้ากำหนดให้เล็กก็จะเป็นการศึกษารูปใดรูปหนึ่งแบบเฉพาะเจาะจง เช่น เสียง [r] หรือศึกษาลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ลักษณะของคำสแลงในภาษาวัยรุ่น เป็นต้น เพื่อดูว่ารูปภาษาหรือลักษณะที่กำหนดนี้ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคมอย่างไรบ้าง ปัจจัยทางสังคมที่ศึกษาก็มักมีลักษณะเฉพาะเจาะจง เช่น ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวผู้พูด ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ฯลฯ หรือปัจจัยที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา เช่น สถานการณ์ ผู้ฟัง ฯลฯ ขอบเขตของการศึกษาเช่นนี้มักแคบมากแต่ลึก คำตอบที่ได้มักไม่เกี่ยวกับลักษณะบางประการในภาษาและสังคม การศึกษาเช่นนี้มีผู้เรียกว่า ภาษาศาสตร์สังคมจุลภาค (Micro sociolinguistics)

การศึกษาเช่นนี้มักจำกัดวงอยู่ภายในภาษาใดภาษาหนึ่ง และการแปร (Variation) ที่ศึกษาเป็นการแปรภายในภาษา (Intralanguage variation)

การศึกษาภาษาศาสตร์สังคมอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งตรงข้ามกับแนวที่ได้กล่าวมาแล้วคือ การศึกษาภาษาที่สัมพันธ์กับสังคมในวงกว้าง หน่วยที่เกี่ยวกับภาษาที่นำมาพิจารณาคือ ภาษาทั้งภาษาไม่เฉพาะเจาะจงลงไปในรูปแบบใดรูปหนึ่งหรือลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับสังคมก็พิจารณาสังคมทั้งสังคม ส่วนใหญ่มักเน้นการศึกษาระดับชาติ การศึกษาเช่นนี้เป็นการศึกษาแบบมหภาค (Macro studies) ภาษาศาสตร์สังคมที่ใช้แนวนี้จึงเรียกว่า ภาษาศาสตร์สังคมมหภาค (Macro sociolinguistics) เช่น การศึกษาเพื่อตอบคำถามว่าในชุมชนหนึ่งชุมชนใดมีภาษาอะไรใช้บ้างและมีการเลือกใช้ภาษาอย่างไร และภาษาต่าง ๆ มีหน้าที่อย่างไรในชุมชนนั้น เป็นต้น การศึกษาในแนวทางนี้มักมีขอบเขตและเนื้อหาไปตรงกับการศึกษาส่วนใหญ่ในสังคมวิทยา ภาษา

2.2 แนวทางการวิเคราะห์

การเข้าถึงปัญหาในภาษาศาสตร์สังคม อาจจะแตกต่างกันโดยแนวทางการวิเคราะห์ซึ่งมีหลายแนวทางแต่ที่โดดเด่นและสำคัญมีอยู่ 3 แนวทาง ดังนี้

2.2.1 การวิเคราะห์การใช้ภาษาในฐานะที่เล่นบทบาทในการสื่อสารของสังคม คือ ศึกษาลักษณะภาษาและการใช้ภาษาของผู้พูดว่ามีรูปแบบอย่างไรต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร ความแตกต่างขึ้นอยู่กับปัจจัยใดทางสังคม เช่น การวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของคนผิวสีดำในอเมริกาว่ามีรูปแบบอย่างไรในการออกเสียงและวากยสัมพันธ์ การวิเคราะห์การออกเสียงของคนไทยเชื้อสายจีน การวิเคราะห์การใช้วิธีภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ภาษาพูดหัวข่าว ภาษาโฆษณา ภาษากฎหมาย เป็นต้น

2.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภาษากับตัวแปรทางสังคม เพื่อดูว่าปัจจัยใดทางสังคมสัมพันธ์กับลักษณะการใช้ภาษา หรือเพื่อสรุปว่าการแปรในการใช้ภาษาสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมหรือไม่ งานวิจัยของลาบอฟ Labov (1972) เป็นงานวิจัยต้นแบบของการวิเคราะห์แนวนี้ ในภาษาไทยก็มีผู้นำการวิเคราะห์แนวลาบอฟมาใช้เพื่อดูว่าการออกหรือไม่ออกเสียง สัมพันธ์กับตัวแปรใดบ้าง ได้แก่ งานของบีบี Bybee (1974) ในการวิเคราะห์แนวนี้ ต้องกำหนดตัวแปรภาษาพร้อมทั้งรูปแปรและตัวแปรทางสังคมว่ามีอะไรบ้าง การวิเคราะห์มักเป็นเชิงปริมาณ และมีการนำสถิติเข้ามาใช้ด้วย

2.2.3 การวิเคราะห์เพื่อแสดงแนวต่อเนื่อง (Continuum) ของปรากฏการณ์ทางภาษาโดยใช้ สเกลชี้บ่งเป็นนัย (Implicational scale) ซึ่งเป็นสเกลที่เรียงข้อมูลเป็นลำดับขั้น และเราสามารถทำนายได้ว่า ถ้าลักษณะหรือคุณสมบัติใดปรากฏในช่องหนึ่งจะต้องปรากฏในช่องที่อยู่ต่ำกว่าหรือช่องทางขวามือเสมอ

สเกลซึ่งบ่งเป็นนัยใช้แสดงแนวต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักฐานบ่งบอกการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ค่อยเป็นค่อยไป หรือบ่งบอกลักษณะของสิ่ง 2 สิ่ง ที่ไม่ต่างกันอย่างเด็ดขาด ผู้ที่นำการวิเคราะห์แนวนี้มาใช้ในภาษาศาสตร์สังคม ได้แก่ ชาร์ลส์-เจมส์ เบลีย์ เดวิด เดอแคมป์ การวิเคราะห์ในแนวนี้ยังนับว่าใช้น้อยมากเมื่อเทียบกับ 2 แนวข้างต้น

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับแนวในการศึกษาภาษาศาสตร์สังคมซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทาง ตามที่กล่าวมา คือ ขนาดของหน่วยที่ศึกษา และแนวทางการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลนี้มาใช้ในการกำหนดขอบเขตที่ต้องการศึกษาว่าจะศึกษาภาษาในขอบเขตที่กว้างหรือในขอบเขตที่เฉพาะเจาะจง อันจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

3. หลักการสำคัญในภาษาศาสตร์สังคม

ส่วนของขอบเขตที่ภาษาศาสตร์สังคมศึกษา และมีแนวทางอย่างไรในการศึกษา นักภาษาศาสตร์สังคมมีหลักการ (Principles) บางประการร่วมกัน ซึ่งเปรียบเสมือนข้อตกลงเบื้องต้นหรือกรอบความคิดที่เป็นฐานของการศึกษาทางภาษาศาสตร์สังคมทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 6 ประการ ดังนี้ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556)

3.1 ภาษาเป็นสมบัติของสังคม

ภาษาเป็นสมบัติของสังคมเช่นเดียวกับวัฒนธรรมอื่นๆ ภาษาเป็นสิ่งที่ได้มาทางสังคม (Socially acquired) มนุษย์เรียนรู้ภาษาโดย กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เช่นเดียวกับการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านอื่น ๆ เฟอร์ดินานด์ เดอโซซูร์ นักภาษาศาสตร์ชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียง กล่าวว่า langue (ภาษาฝรั่งเศส) ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า language และภาษาไทยว่า ภาษา นั้นเป็นสังคม เป็นระบบหรือกฎต่าง ๆ ซึ่งรวมเรียกว่า รหัส (code) โซซูร์แยกออกจาก parole (ภาษาฝรั่งเศส) ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า speech และในที่นี้จะแปลเป็นภาษาไทยว่า วจนะ วจนะเป็นของปัจเจกบุคคล หมายถึง การพูดเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในขณะที่พูดจริง ๆ ซึ่งเป็นตัวสื่อความหมายและสาระ โดยการนำกฎในรหัสมาประยุกต์หรือแปรให้เข้ากับสถานภาพของผู้พูด สถานการณ์ และความสัมพันธ์ทางสังคม ดังกล่าวโดยย่อได้ว่า ภาษา เป็นรหัสของสังคมหรือชุมชน ซึ่งทำให้สังคมหรือชุมชนหนึ่งต่างจากสังคมหรือชุมชนอื่น ๆ ส่วนวจนะเป็นการใช้ภาษาจริง ๆ ของแต่ละบุคคล

นักภาษาศาสตร์สังคมศึกษาภาษาของสังคม โดยพยายามมุ่งไปสู่ทฤษฎีการใช้ภาษาของกลุ่มคนหรือชุมชน แต่ในกระบวนการศึกษานั้นนักภาษาศาสตร์สังคมต้องเก็บข้อมูลจากการใช้ภาษาจริง คือ วจนะ นั่นเอง นี่เป็นที่มาของข้อขัดแย้งที่ลาบอฟ Labov (1972) เรียกว่า ข้อขัดแย้งแบบโซซูร์ (Saussurian Paradox) กล่าวคือ ลักษณะทางสังคมของภาษาจะศึกษาได้จากวจนะของ

ปัจเจกบุคคล และในทางตรงข้ามลักษณะของวจนะในปัจจุบันบุคคลจะต้องศึกษาจากภาษาในบริบทของสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อดูวจนะเราจะสามารถเห็นภาษาและเมื่อดูภาษาเราจะสามารถเห็นวจนะ

นักภาษาศาสตร์สังคมศึกษาภาษาของกลุ่มสังคมซึ่งอาจประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จนถึงเป็นจำนวนล้าน เช่น ระดับประเทศ มีนักภาษาศาสตร์สังคมจำนวนน้อยมากที่ศึกษาวจนะของคน ๆ เดียว เช่น เก็บข้อมูลจากผู้ออกภาษาเพียงหนึ่งคน กรณีเช่นนี้จะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้วิจัยฟังนิกได้ถึงปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมที่กำหนดให้วจนะของคน ๆ นั้นเป็นเช่นที่เป็นอยู่ด้วย

เมื่อศึกษาการแปรของภาษาตามตัวแปรทางสังคมนักภาษาศาสตร์สังคมมักจำกัดกลุ่มที่ศึกษาตามตัวแปรที่ตนสนใจ เช่น กลุ่มอายุ เพศ หรือชั้นทางสังคม เป็นต้น ส่วนในการศึกษาในวงกว้างหรือแบบมหภาค เช่น ศึกษาเรื่องภาวะหลายภาษา (Multilingualism) การเลือกภาษา (Language choice) นักภาษาศาสตร์สังคมมักพูดถึง ชุมชนภาษา (Linguistic community)

คำว่าชุมชนภาษา มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายคนแต่ความหมายที่ร่วมกัน คือ หมายถึง กลุ่มคนที่ใช้ภาษาเดียวกันนั่นเอง

Hockett (1958) ให้คำจำกัดความ ชุมชนภาษา ว่า “ชุมชนที่ติดต่อสื่อสารกันทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้ภาษาเดียวกัน”

Gumperz (1962) ให้คำจำกัดความว่า “กลุ่มสังคมซึ่งอาจเป็นสังคมหนึ่งภาษา (Monolingual) หรือสังคมหลายภาษา (Multilingual) ก็ได้ ที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งมีความถี่สูงในการใช้ภาษาในกลุ่มนั้นเพื่อสื่อสารกัน”

ในผลงานของเขาต่อมา กัมเปอร์ซ Gumperz (1962) ให้คำจำกัดความชุมชนภาษา ว่า “กลุ่มมนุษย์ที่มีลักษณะเด่นคือ มีปฏิสัมพันธ์สม่ำเสมอ และมีความถี่สูงในการใช้สัญญาณทางภาษาร่วมกัน และการใช้ภาษาของพวกเขาต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ”

Halliday และคณะ (1964) ชุมชนภาษาคือ กลุ่มคนที่ถือว่าสมาชิกในกลุ่มตนใช้ภาษาเดียวกัน เช่น ชุมชนภาษาจีน ถึงแม้จะเป็นภาษาจีนแบบต่างๆ กัน เช่น แมนดาริน กวางตุ้ง แต่จีน แต่ก็นับเป็น 1 ชุมชนภาษา เพราะสมาชิกในกลุ่มถือเช่นนั้น เรื่องทัศนคติของสมาชิกในกลุ่มจึงมีความสำคัญในการที่จะจัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นชุมชนภาษาหรือไม่

Labov (1972) ในคำจำกัดความ ชุมชนภาษา ได้รวมเอาเรื่องการแปรภาษาเอาไว้ด้วย กล่าวคือ ชุมชนภาษาเป็นกลุ่มคนที่มีบรรทัดฐาน (Norm) ทางภาษาเหมือนกัน แต่ภาษาที่คนในกลุ่มไม่ใช้มีการแปรตามปัจจัยทางสังคม บรรทัดฐานทางภาษาอาจสังเกตเห็นได้ในเชิงพฤติกรรมที่ประเมินผลได้ หรือได้มาโดยการตั้งรูปแบบร่วมออกจากการแปร ซึ่งก็คือ รูปแบบไร้การแปร (Invariant) นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ชุมชนภาษา หมายถึง กลุ่มคนที่มีบรรทัดฐานทางภาษาร่วมกัน แต่มีความหลากหลายที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานได้ คำจำกัดความของลาบอฟเป็นคำจำกัดความที่อาจถือได้ว่าดีที่สุด เพราะตรงกับสภาพความจริงของภาษาในสังคมมนุษย์ คือ มีความหลากหลาย ความจริงที่ว่าภาษามีความหลากหลายนี้ ก็เป็นหลักการอีกประการที่เป็นที่ยอมรับของ นักภาษาศาสตร์สังคมทั่วไป

3.2 ภาษามีความหลากหลาย

ความหลากหลาย (Diversity) ของภาษามีได้หลายอย่าง ความแตกต่างกัน ของภาษาต่าง ๆ ในโลกก็เป็นความหลากหลายอย่างหนึ่ง ภาษาในสังคมหนึ่งย่อมต่างจากภาษา ของอีกสังคม เพราะสังคมที่ต่างกันย่อมมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน และภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งย่อมแตกต่างกันด้วย นักภาษาศาสตร์จำแนกภาษาต่าง ๆ ในโลกด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ กัน เช่น จำแนกตามการสืบสายร่วมกันออกเป็นตระกูลภาษาต่างๆ ภาษาในตระกูลเดียวกันย่อมมีความ คล้ายคลึงกันมากกว่าภาษาคนละตระกูล

นอกจากนั้นนักภาษาศาสตร์ยังจำแนกภาษาในโลกด้วยเกณฑ์ทางไวยากรณ์ เช่น การเรียงลำดับคำในประโยคออกเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น SVO (ประธาน-กริยา-กรรม) VSO (กริยา-ประธาน-กรรม) OVS (กรรม-กริยา-ประธาน) เป็นต้น

บางคนจัดกลุ่มภาษาตามเขต (Area) เช่น ภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาษาหมู่เกาะแปซิฟิก ภาษาสแกนดิเนเวีย เป็นต้น ภาษาที่อยู่ในเขตเดียวกันมีความใกล้ชิดกัน และมีลักษณะร่วมกันมาก จึงมีความคล้ายคลึงกันมากกว่าภาษาที่อยู่ห่างไกลกันถึงแม้ว่าจะเป็นคนละ ตระกูลก็ตาม

การที่ประเทศหนึ่งประเทศใดมีภาษาที่ใช้ในประเทศหลายภาษาก็แสดงให้เห็น อีกด้านหนึ่งของความหลากหลายของภาษา ในประเทศแคนาดามีภาษาที่ใช้อยู่ถึง

11 ตระกูลภาษา ซึ่งประกอบด้วย ภาษาที่แตกต่างกันถึง 53 ภาษา นอกจาก 53 ภาษา นี้แล้ว ยังมีภาษาที่ติดมากับผู้อพยพที่เข้ามาอยู่ภายหลังอีก ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และนอกจากนั้นยังมีภาษาไอซ์แลนด์ ภาษาจีน ภาษารัสเซีย และภาษายุโรปอื่น ๆ อีก ความหลากหลายของภาษาเช่นนี้เองที่เป็นจุดกระตุ้นให้นักภาษาศาสตร์สังคมสนใจศึกษาปัญหา ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาในสังคม เช่น การเลือกภาษา การใช้ภาษา และการวางแผนภาษา ซึ่งรวม หัวข้อต่าง ๆ เช่น การกำหนดภาษาประจำชาติ การกำหนดภาษาราชการ การทำภาษาให้เป็นภาษา มาตรฐาน เป็นต้น

ความหลากหลายของภาษา หมายถึง การที่ภาษาใดภาษาหนึ่งมีประเภทย่อย หลายรูปแบบในตัวของมันเองก็ได้ ตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษซึ่งมีประเภทย่อย ๆ หลายประเภท เช่น ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English) ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English)

ภาษาอังกฤษแบบอินเดีย (Indian English) เป็นต้น และแต่ละประเภทยังสามารถแบ่งประเภทย่อยลงไปอีกตามปัจจัยต่าง ๆ

ในภาษาศาสตร์สังคมมีคำที่หมายถึง “ภาษาชนิดหนึ่ง” ที่มีลักษณะต่างจากชนิดอื่น ๆ คือ คำว่า วิธภาษา ซึ่งบ่งความจริงที่ว่าภาษามีความหลากหลาย มีหลายแบบหลายประเภท วิธภาษา อาจหมายถึง ภาษาใดภาษาหนึ่งที่ต่างจากอีกภาษาก็ได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วคำนี้จะใช้ในความหมายที่ว่าชนิดต่าง ๆ ของภาษาใดภาษาหนึ่ง

3.3 ภาษาที่มีการแปร

ความหลากหลายของภาษานำเราไปสู่ความจริงเกี่ยวกับภาษาอีกข้อหนึ่ง คือ ภาษาที่มีการแปร (Variation) การแปร หมายถึง การที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีรูปร่างลักษณะ คุณสมบัติ หรือส่วนประกอบที่เปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากเดิม การแปรทำให้เกิดรูปแปร (Variant) ซึ่งมีรูปร่างลักษณะหรือส่วนประกอบต่างกันบางประการ แต่ก็ยังเป็นสมาชิกของสิ่งเดียวกัน การแปรอาจหมายถึง การที่ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีลักษณะเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานหรือรูปที่เป็นมาตรฐานก็ได้ ตัวอย่างเช่น พูดว่า “ราคาผักและผลไม้แปรไปตามฤดูกาล” (บางคนใช้คำว่า “เปลี่ยน” แทนคำว่า “แปร” ในที่นี้) “การออกเสียง ร ของเขาแปรไปจากมาตรฐาน” (บางคนใช้คำว่า “ต่าง” แทน “แปร” ในที่นี้)

การแปรของภาษา (Linguistic variation) หมายถึง การที่รูปในภาษาตั้งแต่ 2 รูปขึ้นไป อาจใช้แทนที่กันได้โดยไม่ทำความเข้าใจความหมายแก่นเปลี่ยนรูปในภาษาจะเป็นหน่วยด้านใดก็ได้ เช่น ในการสะกดคำในภาษาอังกฤษ รูป colour กับ color แปรกัน ทั้ง 2 คำแปลว่า “สี” เหมือนกัน ทั้ง 2 คำ เป็นรูปแปร 2 รูปของคำที่แปลว่า “สี” ในด้านการออกเสียงในภาษาไทย คำว่า “รีบ” บางคนออกเสียงว่า “ลิบ” เสียง ร และ ล เช่นใน 2 คำนี้ต่างก็เป็นรูปแปรของเสียงเดียวกันในด้านคำศัพท์ คำว่า “มารดา” และ “แม่” ใช้แทนกันได้ในด้านรูปประโยค “แม่ตีเขา” กับ “เขาถูกแม่ตี” ต่างก็มีความหมายแก่นเหมือนกันถือเป็นรูปแปรได้

รูปแปรที่ใช้แทนกันได้ตัวอย่างแต่ละคู่ที่กล่าวไปแล้วนี้เป็นที่สนใจของนักภาษาศาสตร์สังคมมาก เพราะนักภาษาศาสตร์สังคมเล็งเห็นว่าการแปรดังกล่าวไม่ใช่ การแปรอิสระ (Free variation) ซึ่งหมายความว่า การที่รูปภาษาตั้งแต่ 2 รูปขึ้นไป สามารถใช้แทนที่กันได้โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ข้อเท็จจริงก็คือ การแปรรูปของภาษาเหล่านี้มีเงื่อนไขทางสังคม เช่น การแปรของ ร กับ ล ในภาษาไทยนั้นเป็นที่สังเกตได้ว่าผู้พูดมักออกเสียง คำว่า “รีบ” ว่า “รีบ” ในการพูดที่ระมัดระวังหรือเป็นทางการ แต่ถ้าพูดโดยไม่ระวังหรือในโอกาสที่ไม่เป็นทางการ อาจออกเสียงเป็น “ลิบ” เป็นต้น การอธิบายเงื่อนไขทางสังคมของการแปรของภาษานับว่าเป็นหัวใจของการศึกษาภาษาศาสตร์สังคม

ในการวิเคราะห์การแปรของภาษานักภาษาศาสตร์สังคมพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Variation) 2 ประเภท คือ ตัวแปรภาษา (Linguistic variable) และตัวแปรสังคม (Social variable) ตัวแปรภาษา หมายถึง รูปภาษาที่ถูกจัดให้เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ในภาษาศาสตร์สังคม ตัวแปรมักเป็นตัวแปรตาม (Dependent variable) ซึ่งแปรตามปัจจัยต่างๆ ของสังคม ตัวแปรภาษา 1 ตัว มีรูปแปรมากกว่า 1 รูปขึ้นไป เช่น -ing ใน walking ออกเสียงได้ 2 อย่างคือ [ɪŋ] หรือ [ɪn] ทั้ง 2 รูปนี้คือ รูปแปรของตัวแปร (ing) ในภาษาศาสตร์สังคมผู้วิเคราะห์ส่วนใหญ่มักเขียนตัวแปรไว้ในรูปเครื่องหมาย () ซึ่งลาบอฟ Labov (1972) เป็นผู้นำมาใช้ครั้งแรก

เมื่อมีตัวแปรภาษาซึ่งเป็นตัวแปรตามแล้วนักภาษาศาสตร์สังคมมักกำหนดตัวแปรอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งคาดว่าสัมพันธ์กับตัวแปรภาษา ได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมซึ่งก็คือคุณสมบัติทางสังคมของผู้พูด เช่น อายุ เพศ ชาติพันธุ์ ฯลฯ และบริบทของการใช้ภาษา เช่น กาลเทศะ เรื่องที่พูด เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็น ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ซึ่งเป็นตัวแปรที่กำหนดสิ่งอื่นให้มีการแปร แต่ตัวเองไม่กำหนดโดยสิ่งใดในการวิเคราะห์

การแปรของภาษาทำให้เกิดประเภทต่าง ๆ ของภาษา ภาษาแต่ละชนิดหรือประเภทอื่น ๆ เรียกว่า วิธภาษา ที่เป็นคำที่มีความหมายกว้าง เราอาจจำกัดความหมายให้แคบลงไปโดยระบุว่าเป็นวิธภาษาประเภทใด โดยนำปัจจัยทางสังคมเข้ามาเกี่ยว เช่น ประเภทของภาษาที่แตกต่างกันตามถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้พูดหรือปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เรียกว่า วิธภาษาถิ่น (Regional variety) วิธภาษาที่ต่างจากวิธภาษาอื่น ๆ โดยปัจจัยทางสังคมของผู้พูดที่ไม่ใช่ภาษาถิ่นที่อยู่อาศัย เช่น ชาติพันธุ์ การศึกษา เป็นต้น เรียกว่า วิธภาษาสังคม (Social variety) วิธภาษาที่ต่างกันโดยหน้าที่หรือการใช้ เช่น วัตถุประสงค์หรือเรื่องที่พูด เรียกว่า ภาษาหน้าที่ (Functional variety)

นอกจากนี้ยังมี วิธภาษามาตรฐาน (Standard variety) คือ วิธภาษาที่ได้รับ การยอมรับว่าถูกต้อง และกลายเป็นสถาบันของสังคมมักมีประวัติความเป็นมาอันยาวนานและประกอบด้วยบรรทัดฐานการใช้ที่ถูกต้อง (ทั้งพูดและเขียน)

วิธภาษามาตรฐานมักใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในวงราชการ สถาบันสำคัญในสังคมในสถานการณ์ที่เป็นทางการในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ การใช้วิธภาษามาตรฐานถือเป็นเครื่องแสดงศักดิ์ศรี (Prestige) และทำให้ผู้ใช้มีอภิสิทธิ์เหนือผู้อื่นในสังคมส่วนใหญ่วิธภาษาอื่น ๆ มักด้อยกว่า วิธภาษามาตรฐาน คำว่า วิธภาษามาตรฐาน หมายความว่าอย่างเดียวกันกับภาษามาตรฐานที่ใช้กันโดยทั่วไป

วิธภาษาอาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามปัจจัย 2 ประเภท คือ ปัจจัยตัวผู้พูดและปัจจัยการใช้ภาษา วิธภาษาที่แตกต่างกันโดยตัวผู้พูด เรียกว่า ภาษาย่อย (Dialect)

3.4 ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

นักภาษาศาสตร์สังคมนิยมวิเคราะห์ภาษาธรรมดา ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่ภาษาที่ถูกดึงออกมาจากบริบทของการใช้ตามปกติหรือภาษาในอุดมคติ โดยลาบอฟเน้นความจริงข้อนี้มากในบทความเกี่ยวกับการวิเคราะห์ไวยากรณ์ เรื่อง Where do grammars stop? Labov (1972) เขากล่าวว่า ไวยากรณ์ที่เหมาะสมที่จะวิเคราะห์ คือ ไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยคนธรรมดาสามัญที่ใช้เพื่อทักทายกัน นินทากัน ชักชวนกัน และอื่น ๆ

ด้วยเหตุที่ภาษาศาสตร์สังคมตั้งอยู่บนฐานของความจริงข้อนี้ นักภาษาศาสตร์สังคมนิยมจึงเป็นผู้ที่ศึกษาภาษาที่เป็นจริงและเป็นธรรมชาติมากกว่านักภาษาศาสตร์ทั่วไป ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาษาที่ใช้กันจริง ๆ ไม่มีการตัดแปลงหรือนึกขึ้นเองโดยผู้วิเคราะห์ ซึ่งมักทำกันและเป็นที่ยอมรับในหมู่นักวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์ นอกจากนี้ นักภาษาศาสตร์สังคมนิยมวิเคราะห์แต่ภาษาที่มีผู้ติตราว่าถูกต้อง แต่ที่จริงเขาวิเคราะห์ภาษาโดยไม่มีความคิดว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาวิเคราะห์ทั้งภาษามาตรฐาน ซึ่งใช้โดยบุคคลสำคัญและกลุ่มผู้นำประเทศ และภาษาที่ไม่มาตรฐาน ซึ่งใช้โดยสามัญชนทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ในภาษาศาสตร์สังคมนิยมไม่มีการชี้ว่าภาษาแบบใดดี แบบใดไม่ดี หรือภาษาที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร และที่ผิดซึ่งไม่ควรใช้เป็นอย่างไร แม้แต่นักภาษาศาสตร์สังคมนิยมที่ศึกษาเรื่องการวางแผนภาษาก็ไม่ใช่ผู้วางแผนภาษาเอง ถึงแม้ว่าเขาอาจเสนอทางออกเกี่ยวกับนโยบายภาษาหรือทิศทางการใช้ภาษาต่างประเทศ แต่ก็เสนอด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยความเชื่อที่ว่าอะไรถูก อะไรผิด หรืออะไรดีกว่า

3.5 ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร

มนุษย์ในสังคมใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคม ภาษาไม่ได้มีไว้เพื่อไม่ให้ปากอยู่หนึ่งหรือพูดโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ด้วยความจริงข้อนี้เอง นักภาษาศาสตร์สังคมนิยมเน้นความสามารถด้านสื่อสาร (Communicative competence) มากกว่า ความสามารถด้านภาษา (Linguistic competence)

คำว่า Linguistic competence ใช้เป็นครั้งแรกโดยโนม ชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) โดย หมายถึง ความรู้ภาษาที่ผู้พูดภาษาทุกคนมีอยู่ในสมองของเขา เช่น รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ (Grammatical) หรือประโยคใดผิดไวยากรณ์ (Ungrammatical) สามารถสร้างประโยคที่ถูกไวยากรณ์ได้ไม่รู้จักจบ รู้ว่าประโยคใดกำกวม เป็นต้น

ส่วนในเรื่องการใช้ภาษาในชีวิตจริงนั้น ชอมสกี ผลักให้อยู่ในเรื่องของการแสดง (Performance) ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่นอกหน้าที่เหนือความสนใจของนักภาษาศาสตร์ที่วิเคราะห์ภาษา ประโยคบางประโยคถูกไวยากรณ์และผู้พูดรู้ เพราะมีสัมถิติยะภาษา แต่ประโยคนั้นอาจไม่เป็นที่ยอมรับ (Unacceptable) ของคนอื่น ๆ เพราะเมื่อนำมาใช้จริง ๆ

คนฟังอาจไม่เข้าใจเพราะซับซ้อนหรือยาวเกินไป แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าประโยชน์นั้นถูกไวยากรณ์เรื่องการยอมรับ (Acceptability) เป็นเรื่องการแสดงซึ่งเป็นส่วนที่ขอมสก็บอกว่านักภาษาศาสตร์ไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง

Hymes (1972) โจมตีความคิดเรื่อง ความสามารถด้านภาษาและการแสดงของขอมสก็เขาเห็นว่า การใช้ภาษาที่สมบูรณ์จะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง 4 ประการ ซึ่งความรู้ว่าอะไรถูกไวยากรณ์เป็นเพียง 1 ส่วนเท่านั้น สำหรับโฮมส์ผู้พูดภาษาทุกคนต้องมีความรู้ดังนี้ในสมองของเขา

1. รู้ว่ารูปภาษารูปใดเป็นไปได้อย่างเป็นทางการ (Normally possible) หมายความว่า รู้ว่ารูปแบบภาษาใดในภาษาถูกไวยากรณ์นั่นเอง
2. รู้ว่าภาษาแบบใดที่ “ใช้ได้” คือ เป็นที่ยอมรับรูปแบบภาษาบางแบบถึงแม้ว่าไม่ถูกไวยากรณ์ก็อาจเป็นที่ยอมรับได้
3. รู้ว่ารูปแบบภาษาแบบใดเหมาะสมหรือไม่ และใช้อย่างไรจึงจะเหมาะสม การที่จะรู้ว่าเหมาะสมหรือไม่ ผู้พูดต้องมีความรู้เกี่ยวกับบริบททางสังคมทุกชนิดที่เกี่ยวข้อง
4. รู้ว่ารูปแบบภาษาแบบใดที่ใช้การจริง ๆ คือ ได้มีผู้ใช้ไปแล้ว ทฤษฎีไวยากรณ์ของขอมสก็ไม่สนใจประเด็นนี้เลย การปรากฏจริงของรูปแบบภาษาไม่สำคัญเท่ากับว่ารูปแบบภาษาที่กฎไวยากรณ์นั้นผลิตถูกไวยากรณ์หรือไม่

สรุปแล้ว โฮมส์ เสนอว่าในการใช้ภาษานั้นผู้พูดต้องการความรู้ทั้ง 4 ประการ คือ ความถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ ความยอมรับได้ ความเหมาะสม และการที่รูปภาษานั้นถูกใช้มาแล้ว ความรู้เพียงว่าอะไรถูกไวยากรณ์หรือไม่ ไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้พูดใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมได้ ความรู้ที่ผู้พูดต้องมีทั้ง 4 ประการที่กล่าวไปแล้วนั้น รวมเรียกว่าความสามารถด้านสื่อสาร (Communicative competence) ซึ่งจะช่วยให้ผู้พูดมีความสามารถพูดและเข้าใจภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ โฮมส์เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทั้งเนื้อหา (คือรู้อะไรเกี่ยวกับตัวภาษา) และรู้วิธีการ (รู้ว่าใช้อย่างไร) ด้วย

ความคิดของโฮมส์ต่อมาได้กลายเป็นรากฐานอันสำคัญของภาษาศาสตร์สังคมและของการศึกษาที่เรียกว่า ชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร ซึ่งโฮมส์เองเป็นผู้เสนอคนแรก การศึกษาด้านนี้เน้นเรื่องความสามารถด้านสื่อสารเป็นพิเศษ เพราะการวิเคราะห์เพื่อหากฎการพูด (Rules of speaking) ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความคิดเบื้องต้นว่าผู้พูดมีความสามารถด้านสื่อสารไม่ใช่ความสามารถทางด้านภาษา

3.6 ภาษาอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมและเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของสังคม

ข้อเท็จจริงที่ว่าภาษาอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมมีบทบาทสำคัญยิ่งในการศึกษาภาษาศาสตร์สังคม มีการศึกษาซึ่งเน้นความจริงที่ว่าในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของเราไม่มีตอนใดเลยที่เราจะหลุดพ้นจากอิทธิพลของสังคม เขาเรียกการศึกษาเช่นนี้ว่า Sociological

linguistics (ภาษาศาสตร์สังคมวิทยา) ตัวอย่างประเภทของภาษาที่ระบุไว้ในพจนานุกรมล้วนแสดงให้เห็นอิทธิพลทางสังคมทั้งสิ้น เช่น colloquial (ภาษาปาก) slang (แสลง) literary (ภาษาวรรณคดี) technical (ศัพท์เทคนิค) scientific (ภาษาวิทยาศาสตร์) conversational (ใช้เฉพาะการสนทนา) dialectal (ภาษาถิ่น)

เพิร์ธ กล่าวว่า สังคมมีอิทธิพลต่อเรามาตั้งแต่เด็ก ๆ เราเล่นบทบาทตั้งแต่ระดับครอบครัว อาชีพ สังคม ไปจนถึงระดับชาติ และเราเรียนรู้การใช้ภาษาตามบทบาทของเราด้วย ไม่ว่าเราจะใช้ภาษาอย่างไรก็ล้วนแต่ได้รับอิทธิพลจากสังคมของเราตลอดเวลา ดังนั้น ถ้าเราจะศึกษาภาษาโดยดึงออกจากบริบทของสังคมก็ทำให้ได้ไม่ถนัด และนักภาษาศาสตร์สังคมเห็นว่าไม่ควรทำอย่างยิ่ง

การศึกษาการแปรของลักษณะต่าง ๆ ในภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ความเปลี่ยนแปลงที่กำลังดำเนินอยู่ เมื่อกาลเวลาผ่านไปรูปภาษารูปใดรูปหนึ่งอาจถูกเลือกให้คงอยู่ บางรูปก็หายไป ตัวกำหนดในการเลือกก็ล้วนแต่เป็นเหตุผลทางสังคมทั้งหมด

ด้วยเหตุนี้ ไฮม์ส์ Hymes (1964) จึงกล่าวสรุปว่า การเปลี่ยนแปลงทางภาษาแท้ที่จริงแล้วคือ การเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์สังคมนั่นเอง (“Linguistic change is, in fact, sociolinguistic change”) เขาเห็นว่า การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาในปัจจุบันจะต้องนำบริบททางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพราะสภาพของโลกในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกิดขึ้นหลายประการ นับตั้งแต่สมัยการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรปเป็นต้นมา ผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อภาษาคือ ทำให้เกิดความต้องการที่จะใช้ภาษาในหน้าที่หลากหลายและในแนวใหม่มากขึ้น เช่น การทำหน้าที่เป็นภาษามาตรฐาน การมีบทบาทระดับชาติและระดับนานาชาติ การเจริญเติบโตในด้านคำศัพท์และรูปประโยค การปรับตัวเองให้เข้ากับยุคใหม่ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน ซึ่งแสดงความจริงที่ว่า ภาษาเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของสังคม

การเปลี่ยนแปลงของภาษาตามสภาวะสังคมน่าจะเกิดขึ้นโดยสมาชิกในสังคมไม่รู้ตัวคือ เป็นไปเองโดยธรรมชาติ แต่ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นโดยเจตนาของสมาชิกในสังคมก็ได้ เช่น ในกรณีสมาชิกบางคนหรือบางกลุ่มที่มีอำนาจริเริ่มการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับภาษาในสังคม หรือเสนอแนวทางให้ภาษาเปลี่ยนไปตามทิศทางที่พึงประสงค์ ความจริงข้อนี้เป็นที่มาของการศึกษาที่มีกรรมเรียกว่า การวางแผนภาษา ซึ่งครอบคลุมหลายหัวข้อย่อยที่ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการวางทิศทางเพื่อให้ภาษาเปลี่ยนแปลงโดยเจตนาทั้งสิ้น

4. ภาษากับบริบทต่างๆ

4.1 การใช้ภาษาของผู้พูดที่ต่างวัยกัน

อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการใช้ภาษาต่างกัน หรืออีกนัยหนึ่งผู้พูดที่อยู่ในวัยต่างกันย่อมใช้ภาษาต่างกัน ผู้พูดที่เป็นเด็กย่อมใช้ภาษาต่างกับกับผู้พูดที่เป็นผู้ใหญ่ โดยเหตุนี้เอง จึงได้มีการศึกษาภาษาเฉพาะกลุ่มอายุ เช่น ภาษาเด็ก ภาษาวัยรุ่น เป็นต้น

การศึกษาภาษาเด็กเป็นการศึกษาที่สะท้อนความคิดที่ว่าผู้พูดต่างวัยพูดต่างภาษากัน แต่ส่วนใหญ่เรื่องภาษาเด็กมักศึกษาโดยนักภาษาศาสตร์จิตวิทยามากกว่า นักภาษาศาสตร์สังคม นักภาษาศาสตร์จิตวิทยาสนใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กว่ามีขั้นตอน การเรียนรู้การใช้ภาษาที่ถูกต้องอย่างไร การศึกษาด้านนี้เป็นแขนงย่อยของภาษาศาสตร์จิตวิทยาที่มีผู้นิยมศึกษามากแขนงหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า พัฒนาการภาษาเด็ก (Child language development)

เรื่องภาษาของเด็กเริ่มเป็นที่สนใจของนักภาษาศาสตร์สังคมนานมาแล้ว ตอนกลางของทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ลาบอฟ Labov (1964) ได้เสนอรูปแบบจำลองระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน 6 ระดับ ระดับที่ 1 และ 2 เป็นการเรียนรู้ภาษาของเด็กเล็ก ยังไม่มีเรื่องทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อถึงระดับที่ 3 ซึ่งลาบอฟเรียกว่า ระดับการรับรู้ทางสังคม (Social perception) เด็กจึงจะรับรู้ว่ามีภาษาอื่น ๆ ที่ใช้อยู่ในสังคม และภาษาอื่นที่เพื่อน ๆ ใช้อยู่ นั่นแตกต่างจากของตน นอกจากนั้นเด็กยังรับรู้ด้วยว่าภาษาอื่นใดมีความสำคัญที่สุด แต่ในระดับนี้เด็กจะยังคงใช้ภาษาของตัวเองอยู่ในระดับที่ 4 ซึ่งลาบอฟเรียกว่า ระดับการแปรผันวัจนลีลา (Stylistic variation) เด็กจะเริ่มตัดแปลงการพูดของเขาในวัจนลีลาแบบเป็นทางการให้เหมือนกับภาษาอื่นที่มีศักดิ์ศรี และอาจแผ่ขยายไปจนถึงวัจนลีลาแบบเป็นกันเองด้วย ลาบอฟสรุปว่าระดับที่ 4 นี้ เด็กจะเรียนรู้เมื่ออยู่ในวัยรุ่น อาจจะราว ๆ ปีแรกของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

อย่างไรก็ตามการศึกษาของ รีด Reid (1978) เกี่ยวกับการแปรทางสังคม และวัจนลีลาในภาษาของเด็กอายุ 11 ปี ในเอดินเบอระอะ แสดงให้เห็นว่าภาษาของเด็กอายุ 11 ปี ก็มีการแปรทางสังคม และวัจนลีลาแล้ว และยิ่งไปกว่านั้นเด็กเหล่านี้ยังรู้ดีว่ามีการแปรในภาษาของหลายคนในกลุ่ม และสามารถอธิบายหน้าที่ของการแปรในภาษาได้ด้วย ผลสรุปของงานวิจัยนี้ค้านกับผลสรุปของงานวิจัยของลาบอฟที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น กล่าวคือ พัฒนาการด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับสังคมของเด็กคนนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในวัยรุ่นอย่างที่ลาบอฟสรุป แต่เกิดก่อนถึงวัยรุ่นเกี่ยวกับบุคคลที่เด็กใช้เป็นแบบในการเรียนภาษาก็ได้มีผู้ศึกษาไว้ เช่น ลาบอฟ สรุปได้ว่า เด็กจะใช้พ่อแม่เป็นแบบในการเรียนพูดจนถึงราวอายุ 3-4 ขวบ หลังจากนั้นจะเรียนภาษาจากเพื่อนรุ่นเดียวกันจนถึงอายุ 13 ขวบ จึงจะเป็นตัวของตัวเอง อย่างไรก็ตามอายุที่เด็กเริ่มหันไปเรียนจากเพื่อนนั้นได้มีผู้เสนอไว้ต่าง ๆ กัน เช่น 4-6 ขวบ และต่ำกว่า 2 ขวบ

ไม่ว่าเด็กจะเรียนรู้ภาษาอย่างไรก็ตามภาษาของเด็กก็มีลักษณะเฉพาะ ดูเหมือนจะเป็นลักษณะสากลที่ว่าเด็กมักออกเสียงต่างไปจากเสียงในภาษาของผู้ใหญ่ ใช้คำศัพท์ง่าย ๆ หรือ คำศัพท์เฉพาะในกลุ่มเด็กที่ไม่มีในศัพท์ของผู้ใหญ่ และใช้รูปประโยค 2 คำ ไม่เหมือนประโยคของผู้ใหญ่

ในภาษาอังกฤษมีคำว่า “Baby-talk” ซึ่งหมายถึง การพูดแบบเด็กหรือภาษาเด็กนั่นเอง ผู้ใหญ่บางคนก็ใช้ภาษาเด็กเวลาพูดกับเด็ก คือ เลียนแบบการพูดแบบเด็กเพื่อจะให้เด็กเข้าใจ ตื่นได้ดีขึ้น ลักษณะเด่นของภาษาเด็กในภาษาอังกฤษก็มี เช่น การลงท้ายคำนามด้วยเสียง [iy]

ตัวอย่างเช่น

ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
dog	doggy
horse	horsey
pig	piggy
mom	mommy
dad	daddy
tom	tommy
bob	bobby

ในระบบไวยากรณ์เด็กที่พูดภาษาอังกฤษมักใช้รูปพจน์เติม -s กับคำนาม

เหมือนกันทุกคำ เช่น

ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
Two feet	Two foot (เหมือน two cats)
Two chinese	Two chineses (เหมือน two horses)

นอกจากนั้นยังมีการละ verb to be หรือที่นักไวยากรณ์มักเรียกว่า copula verb ลักษณะนี้ กล่าวว่าเป็นลักษณะสากล คือ เกิดในภาษาอื่น ๆ ด้วยไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
Mommy is good.	Mommy good.
Jimmy is happy.	Jimmy happy.

ความจริงแล้วลักษณะเช่นนี้อาจถือเป็นลักษณะรูปประโยค 2 คำของภาษาเด็กที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเออร์วิน และมิลเลอร์ Ervin และ Miller (1968) ได้ตั้งข้อสังเกตและให้ตัวอย่างไว้ เช่น

ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
Where's the ball?	Where ball?

That's the truck.

That truck.

4.2 ความแตกต่างระหว่างภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชาย

ได้มีผู้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้แตกต่างกันระหว่างผู้พูดที่เป็นผู้หญิง และผู้พูดที่เป็นผู้ชายหลายเรื่อง เริ่มตั้งแต่เทเลอร์ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างของภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายที่ใช้ในหมู่เกาะคาริบในอเมริกากลาง เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นประวัติของสังคมคาริบว่า ในอดีตผู้ชายคาริบได้ฆ่าผู้ชายเผ่าอาราวักหมดแล้วแต่งงานกับผู้หญิงอารา ในปัจจุบันแม้ผู้หญิงกับผู้ชายในคาริบจะถือเป็นผู้เท่าเทียมกันแล้ว แต่ภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายยังมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากเดิมผู้หญิงพูดภาษาอาราวัก และผู้ชายพูดภาษาคาริบ

Lakoff (1973) ศึกษาภาษาผู้หญิงในภาษาอังกฤษที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา พบว่าภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายมีความแตกต่างกันหลายประการทั้งในเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์

ในเรื่องคำศัพท์ เช่น คำบอกสี ผู้หญิงใช้คำบอกสีที่ผู้ชายไม่ใช่ ดังตัวอย่าง

ต่อไปนี้

beige	สีเนื้อ สีเทาแกมแดง สีทราย
mauve	สีม่วงสด
lavender	สีม่วงแบบดอกลาเวนเดอร์
ecru	สีเนื้อออกแก่ สีขาวแก่
aquamarine	สีเขียวอมฟ้า

นอกจากคำบอกสียังมีคำอุทานที่เลคอพเรียกว่า Meaningless particle (คำไร้ความหมาย) ที่ผู้หญิงและผู้ชายใช้ต่างกัน ตัวอย่างเช่น

หญิง: Oh dear, you've put the peanut butter in the refrigerator again.

ผู้ชาย: Shit, you've put the peanut butter in the refrigerator again.

ในด้านรูปประโยคก็มีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายในภาษาอังกฤษ เลคอพอ้างว่า ผู้หญิงใช้คำถามห้อยท้าย (Tag question) มากกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงมักไม่แสดงอาการบอกเล่าที่ตรงและหนักแน่น ตัวอย่างข้างล่างแสดงประโยคที่มี tag question รูปแบบที่ใช้มากในผู้หญิง

John is here, isn't he?

Sure is hot here, isn't it?

The war in Vietnam is terrible, isn't it?

นอกจากนั้นเลคอฟยังแสดงตัวอย่างซึ่งแสดงเวลาออกคำสั่งหรือขอร้อง ผู้หญิงมักไม่ใช้รูปประโยคคำสั่งตรง ๆ แต่มักใช้รูปคำถามแทน เช่น ประโยคที่ 3-5 ในตัวอย่างข้างล่างนี้ ซึ่งเป็นการบอกให้ผู้อื่น ๆ เปิดประตู

1. Close the door.
2. Please close the door.
3. Will you close the door?
4. Will you please close the door?
5. Won't you close the door?

ในภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาที่มีศักดิ์ศรีมากกว่าผู้ชาย รูปภาษาที่มีศักดิ์ศรี หมายถึง รูปที่ทำให้ผู้พูดมีศักดิ์ศรีทางสังคม กล่าวคือ ได้รับความนิยมชมชอบจากสังคม ได้รับการมองในแง่ดี สูงส่ง หรือถูกต้อง รูปภาษาที่มีศักดิ์ศรีมักเป็นรูปมาตรฐาน รูปมาตรฐาน หมายถึง รูปที่เป็นที่ยอมรับของสังคมว่าถูกต้อง และใช้ในกิจกรรมสำคัญระดับชาติ เช่น ในแวดวงราชการ การศึกษา และสื่อมวลชน เป็นต้น ผลงานวิจัยหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงมักยึดรูปแบบที่เป็นมาตรฐานหรือเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปมากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้โรเมน Romaine อธิบายว่า ทางสังคมตะวันตกผู้หญิงมักกระวังในเรื่องสถานภาพและศักดิ์ศรีทางสังคมที่ติดอยู่กับรูปแบบในการใช้ภาษา ตรงกันข้ามผู้ชายมักจะชอบใช้ภาษาที่ไม่มาตรฐานหรือรูปแบบที่มีศักดิ์ศรีน้อยกว่าซึ่งแสดง “ความเป็นชาย” หรือ “ความบึกบึน” ความแตกต่างในค่านิยมนี้เข้าใจว่าสะท้อนให้เห็นบทบาทที่ต่างกันของหญิงและชายในสังคมดังกล่าวซึ่งเป็นที่มาของการใช้ภาษาที่ต่างกันของหญิงและชายในสังคม

งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาในดีทรอยต์ สหรัฐอเมริกาของวูลเฟรม Wolfram (1969) แสดงให้เห็นว่าผู้ชายมีแนวโน้มที่จะใช้รูปปฏิเสธซ้อน ซึ่งเป็นรูปไม่มาตรฐานมากกว่าผู้หญิง ดังนั้น ประโยค เช่น I don't want none. (ซึ่งรูปมาตรฐาน คือ I don't want any) จะพบว่าผู้ชายใช้เป็นจำนวนครั้งมากกว่าผู้หญิง

การศึกษาเรื่องการจำแนกให้แตกต่างกันโดยเพศ (Sex differentiation) ในภาษานี้มักกระทำโดยแบ่งกลุ่มคนที่ศึกษาตามชั้นทางสังคมก่อนแล้วจึงดูเพศตามไป ทำให้ได้ผลสรุปออกมาเป็นทำนองว่าผู้หญิงมักใช้รูปภาษาที่เป็นของชนชั้นที่สูงกว่าหรือรูปที่เป็นที่ยอมรับในสังคม

เกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์แนวนี้ Milroy และ Milroy (1978) ได้เสนอว่า ควรทำกลับกัน คือ เราควรถือเพศเป็นตัวแปรสำคัญก่อนแล้ว จึงค่อยดูตัวแปรชั้นทางสังคมทีหลัง มิลรอย โจมตีการวิเคราะห์การแปรภาษาของภาษาที่ทำกันมาส่วนใหญ่ในสังคมตะวันตก ซึ่งมักมุ่งดูความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับชั้นทางสังคมหรือชาติพันธุ์ ส่วนเรื่องของการแปรตามเพศนั้นดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ได้มาโดยไม่ตั้งใจ งานวิจัยเหล่านั้นมักไม่ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างตามเพศ

ไว้แต่แรกผลการวิเคราะห์มักระบุออกมาเหมือน ๆ กันว่าผู้หญิงใช้รูปภาษาที่เป็นมาตรฐานหรือศักดิ์ศรีมากกว่าผู้ชาย มีรอยไต่ยกตัวอย่างเพื่อชี้ให้เห็นว่าข้อสรุปนี้ไม่เป็นจริงเสมอ เพราะ มีหลักฐานที่คัดค้าน เช่น ถ้าที่ว่าผู้หญิงมักใช้ภาษาที่มีศักดิ์ศรีเป็นความจริง ทำไมภรรยาของผู้ชายที่มีสถานภาพทางสังคมสูงจึงไม่เลียนแบบภาษาของสามีของตน

นอกจากนั้น มีรอยยังได้ชี้ให้เห็นผลงานวิจัยบางเรื่องที่แสดงให้เห็นการใช้ภาษาที่แตกต่างกันโดยเพศมากที่สุด ส่วนตัวแปรอย่างอื่นมีความสำคัญรองลงมาทั้ง ๆ ที่ผู้วิจัยเองไม่ได้ยกเพศให้เป็นตัวแปรอันดับแรก มีรอยเสนอว่า แทนที่ผู้วิจัยการแปรของภาษาจะคิดถึงบรรทัดฐานของสถานภาพสูงกับบรรทัดฐานสถานภาพต่ำ (a high-status and low-status norm) ให้คิดถึงบรรทัดฐานแบบชายและบรรทัดฐานแบบหญิงก่อน นอกจากนั้น ความเป็นชายและความเป็นหญิง (masculinity และ femininity) ควรถือว่าอยู่บนแนวต่อเนื่อง (continuum) มากกว่าจะถือว่าเป็นความแตกต่างแบบขาวดำ ผู้พูดอาจจะวางตัวเองไว้ ณ จุดใดจุดหนึ่งในแนวต่อเนื่อง เช่น ผู้ชายที่มีสถานภาพต่ำซึ่งมักใช้ภาษาที่ไม่ค่อยสุภาพจะค่อนข้างไปทางผู้ชาย และผู้ชายชั้นสูงจะใช้ภาษาที่ค่อนข้างไปทางจุดความเป็นหญิง มีรอยอ้างว่า มีหลักฐานมากมายสนับสนุนสมมติฐานดังกล่าว เช่น ในประเทศอังกฤษมีความเชื่อที่ยึดมั่นมากกันว่าผู้ชายที่มีสถานภาพทางสังคมสูงมักเป็นแบบผู้หญิง และได้มีผู้ทำการทดลองอัดเทปคำพูดของเด็ก 20 คน จากชนชั้นต่ำ และ 20 คน จากชนชั้นกลาง และให้คนฟังระบุว่าคำพูดของหญิงหรือชาย ผลที่ออกมาคือ เด็กผู้หญิงในชนชั้นต่ำถูกระบุว่าเป็นชาย และผู้ชายชั้นสูงถูกระบุว่าเป็นหญิง มีรอยจึงสรุปว่า เนื่องจากเพศเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเรามาก และแทบจะเป็นสิ่งทางร่างกายสิ่งแรกที่แยกคนให้ต่างกัน ประกอบกับหลักฐานต่าง ๆ ที่เราควรแสวงหาคำอธิบายเรื่องความแตกต่างภาษาโดยเพศเป็นประการแรก แล้วจึงค่อยนำไปสู่ตัวแปรอื่น ๆ ทางสังคม

ข้อเสนอของมีรอยน่าสนใจและนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาการแปรของภาษาในภาษาศาสตร์สังคม เมื่อพิจารณาดูภาษาไทยพบว่า มีตัวอย่างการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นว่าผู้ชายฐานะทางสังคมสูง เช่น ระดับหม่อมเจ้าขึ้นไปมักใช้คำลงท้ายเป็นผู้หญิง เช่น คำลงท้ายคะ แทนที่จะเป็น ครับ โดย คะ กับ ครับ ไม่ได้แตกต่างกันด้วยชนชั้นทางสังคมแต่แตกต่างกันด้วยเพศ ส่วนชนชั้นทางสังคมมีอิทธิพลภายหลัง

4.3 ความแตกต่างของชั้นสังคมกับภาษา

บุคคลแรกที่ทำให้ความสนใจเรื่องของภาษากับชั้นสังคม คือ เบซิล เบอห์นสไตน์ Bernstein (1964) เบอห์นสไตน์แบ่งภาษาออกเป็น 2 วิธภาษา ซึ่งเขาเรียกว่า 2 รหัส (code) ได้แก่ รหัสซับซ้อน (Elaborated code) และ รหัสจำกัด (restricted code) รหัสซับซ้อนมักใช้ในสถานการณ์ เช่น การโต้เถียงอย่างเป็นทางการและการอภิปรายทางวิชาการ เบอห์นสไตน์กล่าวว่า คนที่ใช้รหัสซับซ้อนมีความเป็นปัจเจกบุคคล และพูดโดยไม่อาศัยบริบท รหัสซับซ้อนจึงไม่ขึ้นอยู่กับ

บริบทต่าง ๆ ที่อยู่นอกภาษา เช่น สีหน้า หรือภูมิหลังต่าง ๆ ที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ สรุปง่าย ๆ ก็คือ รหัสซับซ้อนเป็นภาษาที่ชัดเจนและมีระเบียบ เบอร์นสไตน์ได้ชี้ว่ามีลักษณะบางประการที่เป็นองค์ประกอบของรหัสซับซ้อน เช่น การใช้อนุประโยค (subordinate clause) อย่างมาก การใช้กรรมวาจก (passive voice) การใช้คำคุณศัพท์ (adjectives) วิเศษณ์ (adverbs) สันธาน (conjunctions) และการใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง (I)

ส่วนรหัสจำกัดนั้น ตรงกันข้ามมักใช้ในสถานการณ์ไม่เป็นทางการภายในครอบครัวหรือในหมู่เพื่อน ใช้ให้เกิดความสัมพันธ์แน่นแฟ้นภายในกลุ่มมักผูกอยู่กับบริบทซึ่งเป็นที่เข้าใจกันของผู้สนทนา รหัสจำกัดเป็นภาษาที่ไม่เด่นชัดและหลายสิ่งหลายอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ เบอร์นสไตน์กล่าวว่ารหัสจำกัดมักใช้บุรุษสรรพนามมากโดยเฉพาะ they และใช้คำห้อยท้าย (tag question) เพื่อขอความเห็นชอบจากผู้ฟัง เช่น wouldn't it? aren't they? และไม่ใช้ลักษณะที่พบในรหัสซับซ้อน

เบอร์นสไตน์ได้โยงเรื่องรหัสทั้ง 2 แบบให้สัมพันธ์กับชนชั้นสังคมของอังกฤษ เขาได้ทำการทดลองหลายครั้งและสรุปว่า เด็กในชนชั้นกลาง (Middle class) สามารถใช้ภาษาทั้ง 2 แบบ คือ ทั้งรหัสจำกัดและรหัสซับซ้อน แต่เด็กในชั้นแรงงาน (working class) ใช้ภาษาได้แบบเดียว คือ รหัสจำกัด ผลการวิจัยของเบอร์นสไตน์ได้ก่อให้เกิดความหวั่นไหวในวงการศึกษากว้างไป ซึ่งต่อมาได้มีผลงานวิจัยมากมายที่แสดงให้เห็นว่า เด็กในชั้นแรงงานมักเรียนหนังสือได้ไม่ดีเท่าเด็กในชนชั้นกลาง ทฤษฎีของเบอร์นสไตน์พยายามอธิบายประเด็นนี้โดยชี้ให้เห็นเป็นนัยว่า เพราะเด็กในชั้นแรงงานเสียเปรียบเรื่องภาษา เขาจึงเรียนได้ไม่ดีเท่าเด็กในชั้นกลาง เบอร์นสไตน์มีข้อสมมติอยู่ว่า คนในชั้นแรงงานใช้แต่รหัสจำกัด เด็กในครอบครัวชั้นนี้จึงได้เรียนรู้แต่รหัสจำกัด เมื่อเด็กชั้นแรงงานมาเข้าโรงเรียนซึ่งเรียกร้องให้ใช้ภาษาทั้ง 2 แบบ เด็กในชั้นแรงงานจึงเสียเปรียบ บางคนมีความเห็นเสริมของเบอร์นสไตน์อีกว่า ในเมื่อเด็กชั้นแรงงานไม่สามารถใช้รหัสซับซ้อนได้ก็จะทำให้เขามีความบกพร่องทางด้านกระบวนการเรียนรู้ด้วย สรุปสั้น ๆ ก็คือ ชนชั้นแรงงานนอกจากจะเสียเปรียบทางด้านสังคมแล้ว ยังเสียเปรียบด้านภาษาอีกด้วย ซึ่งนำไปสู่ความเสียเปรียบในการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ต่อไปด้วย ทฤษฎีของเบอร์นสไตน์มีผู้คัดค้านหลายคน ทรัดกิลล์ Trudgill (1974) ได้สรุปข้อคิดเห็นที่แย้งเบอร์นสไตน์ไว้ เช่น ประการแรกที่ว่า เด็กในชั้นแรงงานสามารถใช้แต่รหัสจำกัดนั้นไม่เป็นความจริง เพราะเวลาเขียนเด็กเหล่านี้ใช้รหัสซับซ้อนได้ โดยปกติพวกเขาอาจไม่ใช้รหัสซับซ้อนเพราะไม่อยากใช้หรือจะใช้ในบางสถานการณ์เท่านั้น ประการที่สองนักภาษาศาสตร์เห็นว่ารหัสทั้ง 2 แบบของเบอร์นสไตน์ไม่ใช่วิธภาษาแบบที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด หากแต่เป็นรูปแปรที่ใช้ต่างกัน และประการที่สามมีผู้ค้านว่าครอบครัวที่มีภูมิหลังต่างกันมีอิทธิพลสำคัญต่อการใช้ภาษาด้วย ไม่เพียงแต่ชนชั้นสังคมต่างกันเท่านั้น

นอกจากนั้น ทรัตทิลล์ Trudgill (1974) ยังตีความรหัส 2 แบบ ของเบอร์นสไตน์ ว่า เป็นวัจนลีลา 2 แบบ ไม่ใช่ภาษาย่อยที่ต่างกันโดยชนชั้นของสังคมอย่างที่เบอร์นสไตน์อ้าง และข้อสรุปของเบอร์นสไตน์เสียใหม่ว่า ในบางบริบทเด็กชั้นแรงงานไม่เต็มใจหรือเคยชินกับการใช้ภาษาแบบเป็นทางการ (=รหัสซับซ้อนของเบอร์นสไตน์) เท่ากับเด็กชนชั้นกลาง ความจริงข้อนี้ไม่ได้แสดงความด้อยทางภาษาของชนชั้นแรงงานเลย ถึงแม้จะชี้ให้เห็นว่าเด็กชั้นแรงงานมีพิสัยในการเลือกวัจนลีลานั้นน้อยกว่าเด็กในชั้นกลางก็ตาม ทรัตทิลล์เห็นว่า สิ่งเหล่านี้ถูกขดเชยโดยความจริงที่ว่า คนในชั้นแรงงานมักมีความสามารถในการใช้ภาษาแบบอื่น ๆ แทน เช่น การเล่าเรื่องตลก การเล่านิทาน หรือการพูดเสียดสี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เด็กชนชั้นกลางไม่ถนัด

ลาบอฟ เป็นนักภาษาศาสตร์สังคมอีกคนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับเบอร์นสไตน์ Labov (1972) เขายืนยันว่า ภาษาของเด็กในชั้นแรงงานไม่มีความด้อยและโจมตีว่าทฤษฎีของเบอร์นสไตน์แสดงอคติต่อชนชั้นแรงงาน ลาบอฟเห็นว่าคนในชั้นสังคมต่างกันใช้ภาษาย่อยต่างกัน และไม่ควรถือว่าภาษาย่อยใดด้อยกว่าภาษาย่อยอื่น ๆ งานวิจัยของลาบอฟแสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างชนชั้นสังคมกับการใช้ภาษา กล่าวคือ คนที่อยู่ในชั้นสังคมสูงกว่า หรือมีศักดิ์ศรีสูงกว่าจะออกเสียง r ซึ่งเป็นเสียงที่มีศักดิ์ศรีในจำนวนที่สม่ำเสมอว่า

ชนชั้นสังคมเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่กำหนดความแตกต่างของภาษาที่ผู้พูดใช้ ชนชั้นสังคมเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เพราะเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยอย่างเช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ และแม้แต่ฐานันดรที่มีมาตั้งแต่กำเนิด สังคมแต่ละสังคมมีเกณฑ์กำหนดการแบ่งชั้นต่างกัน สังคมอุตสาหกรรมมักแบ่งชนชั้นตามรายได้ และอาชีพเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่า ผู้พูดที่มาจากชั้นสังคมต่างกันใช้ภาษาต่างกัน หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า จากภาษาที่แต่ละคนใช้นั้นเราอาจจะระบุได้ว่าผู้พูดมาจากชั้นสังคมใด

4.4 กลุ่มชาติพันธุ์กับการเปลี่ยนแปลงของภาษา

ความจริงแล้วเรื่องความแตกต่างทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ กับภาษาของชนกลุ่มใหญ่ในสังคมใดหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว ภายใต้หัวข้อที่เป็นที่รู้จักกันดีในนามของอิทธิพลของภาษาแม่ต่อภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศของผู้พูด เช่น การศึกษาข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นรุ่นอายุรุ่นแรกในสหรัฐอเมริกา ภาษาอังกฤษของกลุ่มต่าง ๆ ในประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ และภาษาอังกฤษที่เรียนเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศอื่น ๆ เช่น ไทย ญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น การศึกษาแนวนี้ส่วนมากเป็นการศึกษาที่มุ่งชี้ข้อบกพร่องที่ผิดหรือจุดอ่อนในการใช้ภาษาอังกฤษที่พูดโดยคนชาติอื่น เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ชนชาติเหล่านี้ให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ผลงานทางด้านการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Teaching

English as a Second Language) หรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (English as a Second Language หรือ ESL) มีเป็นจำนวนมากและศึกษาโดยละเอียดแทบทุกด้าน ส่วนใหญ่มีข้อสมมติเบื้องต้นอยู่ว่าจุดบกพร่องหรือความแตกต่างที่เกิดขึ้นนั้น เนื่องจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ซึ่งทำให้ผู้พูดติดลักษณะต่าง ๆ ในภาษาของตนเวลาพูดภาษาอังกฤษ ตัวอย่างที่ผลงานเหล่านั้นให้ไว้ หรือนำว่าวิเคราะห์เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับผู้สนใจเรื่องการแปรของภาษาตามชาติพันธุ์

ถ้าเรามองจากอีกมุมหนึ่งคือ มุมของตัวภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งในตัวอย่างที่ยกข้างบนคือ ภาษาอังกฤษ อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะอิทธิพลของการยืมลักษณะต่าง ๆ จากภาษาแม่ของผู้พูดกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ เกี่ยวกับทักษะ เช่นนี้ได้มีผู้ศึกษาในแนวหนึ่งคือ การยืมลักษณะของภาษาหนึ่งไปใช้ในอีกภาษาหนึ่ง

การยืมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาษาอังกฤษที่พูดโดยชาติพันธุ์อื่น ซึ่งเต็มไปด้วยคำยืมหรือลักษณะอื่น ๆ ที่ยืมมาจากภาษากลุ่มชาติพันธุ์นั้นถือว่าเป็นภาษาอังกฤษที่ถูกเปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นภาษาอังกฤษอีกวิธภาษาหนึ่ง เช่น ภาษาอังกฤษของชาวสเปน ภาษาอังกฤษของชาวอินเดีย บางคนถือว่าภาษาอังกฤษของคนญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษของไทยก็เป็นหลาย ๆ วิธภาษาของภาษาอังกฤษ

ด้วยอิทธิพลของภาษาศาสตร์สังคมและการแพร่กระจายแนวคิดทางภาษาศาสตร์ สังคมที่ว่า ภาษาย่อยตามกลุ่มชาติพันธุ์ไม่ต้อยหรือผิดเมื่อเทียบกับภาษาของกลุ่มใหญ่ ในปัจจุบันนี้ ครูผู้สอนภาษาจึงดูเหมือนจะยอมรับกันมากขึ้นเกี่ยวกับความคิดที่ว่า ลักษณะของภาษาย่อยตามชาติพันธุ์เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่ม ไม่ถือว่าเป็นลักษณะผิด ดังนั้น ในปัจจุบัน เรามักจะได้ยินครูผู้สอนภาษาอังกฤษหลายคนพูดถึง วิธภาษาของภาษาอังกฤษ (Varieties of English) หรือภาษาอังกฤษต่าง ๆ (Englishness) ภาษาอังกฤษของคนอินเดีย ภาษาอังกฤษของคนญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษของคนฟิลิปปินส์ ภาษาอังกฤษของคนฮ่องกง ต่าง ๆ ก็เป็นวิธภาษาต่าง ๆ ของอังกฤษทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่า นอกจากเพศ อายุ และชนชั้นทางสังคมแล้ว ชาติพันธุ์ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับการแปรในภาษาใดภาษาหนึ่ง การแปรของภาษาตามชาติพันธุ์ปรากฏในทุกด้านของภาษา เช่น ระบบเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ กลุ่มที่มีชาติพันธุ์ต่างจากกลุ่มอื่น ๆ เรียกว่า กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า กลุ่มเชื้อชาติเป็นกลุ่มน้อยที่เข้าไปอยู่ในที่มีชนกลุ่มใหญ่อยู่ก่อน และมีภาษาที่มีอำนาจใช้อยู่ก่อนแล้ว การที่ชนกลุ่มน้อยต้องปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของกลุ่มใหญ่และเรียนรู้ภาษาที่เขาใช้ทำให้เกิดการยืมลักษณะภาษาของตนเข้าไปในภาษาของกลุ่มใหญ่ ลักษณะเหล่านี้จึงกลายเป็นเอกลักษณ์บ่งบอกชาติพันธุ์ของตนไป

จากแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเป็นการศึกษาธรรมชาติของภาษาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับองค์ประกอบที่แตกต่างของสังคม เช่น เพศ อายุ ถิ่นอาศัย เป็นต้น ทั้งนี้ความสามารถ

ในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์สังคมในการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้สอนภาษา ทั้งนี้การเข้าใจแนวคิดทางภาษาศาสตร์เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาตามความเป็นจริง ผู้สอนจึงมุ่งสอนในสิ่งที่เป็ความรู้ซึ่งเป็นความจริงและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการใช้ การสามารถประยุกต์ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาจะช่วยให้สอนภาษาได้เข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีด้วย ทำให้ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

หลักการใช้คำปรากฏร่วม (Collocation)

การศึกษาเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมเป็นความรู้พื้นฐานที่จะใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ช่วยให้ผู้วิจัยมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมอันจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1. ความหมายของคำปรากฏร่วม

นักภาษาศาสตร์หลายคนได้ให้แนวคิดของคำปรากฏร่วมคล้ายคลึงกันซึ่งมุ่งเน้นไปที่การปรากฏร่วมกันของคำ โดย collocatoin มาจากกริยาภาษาละตินคำว่า collocare ที่หมายถึง จัดลำดับ หรือเรียงลำดับ Martynska (2004) โดยมีนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของคำปรากฏร่วมไว้ ดังนี้

Firth (1957) ให้ความหมายของคำปรากฏร่วมว่า เป็นนามธรรมในระดับประโยค ตัวอย่างเช่น night ที่ทำหน้าที่เป็นคำนามมีความหมายร่วมกับคำว่า dark ที่มีหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนาม ในทำนองเดียวกันที่ dark เกิดร่วมกับคำว่า night ดังที่ ซินแคลร์ Sinclair (1991) ได้กล่าวว่าคำปรากฏร่วมเป็นการร่วมกันทั่วไประหว่างคำ ในวิธีที่ปรากฏร่วมกันบ่อย

Martynska (2004) คำปรากฏร่วมคือ การปรากฏร่วมกันของคำศัพท์ที่อาจจะแตกต่างกันด้านความถี่ และการยอมรับในการรวมกัน คำที่มักใช้ร่วมกันบ่อยครั้งจนเรียกได้ว่า เป็นนิสัย ได้แก่ tell a story โดยคำที่ไม่สามารถใช้ร่วมกันเรียกได้ว่าไม่ยอมรับ ได้แก่ powerful tea แทนที่จะเป็นคำว่า strong tea

Baker (1992) คำปรากฏร่วม คือ แนวโน้มของคำที่ทั่วไปจะใช้ร่วมกันในภาษา นอกจากนั้น ลีวิส Lewis (2000) ได้นิยามคำปรากฏร่วมไว้ว่าเป็นประเภทย่อยของคำผสมที่สร้างขึ้นจากคำเดี่ยวที่มักจะปรากฏร่วมกัน การที่คำที่ปรากฏร่วมกัน เช่นเดียวกันกับฮิล และคณะ

(Hill and others, 2000) ได้อธิบายไว้ว่า คำปรากฏรวมเป็นการรวมกันที่สามารถคาดเดาความหมายของคำได้ เช่น foot the bill และ weather forecast เป็นต้น

Woolard (2000) กล่าวว่า คำปรากฏรวม คือ การเกิดรวมของคำที่มีความเป็นไปได้ทางสถิติที่จะปรากฏขึ้นพร้อมกันมากกว่าการสุ่ม เช่นเดียวกับ เนชั่น Nation (1985) ได้กล่าวว่า คำปรากฏรวมใช้อ้างอิงถึงกลุ่มของคำที่มาอยู่ร่วมกัน เพราะคำกลุ่มนี้มักจะมาด้วยกัน เหมือนกับคำว่า take a chance หรืออาจจะมีความหมายของกลุ่มคำที่ไม่ชัดเจนจากความหมายของคำบางคำ เช่น คำว่า by the way หรือ take someone in

ตามที่พจนานุกรมคำปรากฏรวมของอ็อกฟอร์ด กล่าวว่า คำปรากฏรวมคือ วิธีที่การรวมตัวกันของคำในภาษาหนึ่ง ๆ เพื่อสร้างเสียงพูด และการเขียนที่เป็นธรรมชาติ ตัวอย่างการรวมตัวกันที่ไม่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ ได้แก่ heavy wind หรือ strong rain เป็นต้น

Wei (1999) กล่าวว่า คำปรากฏรวมคือ สิ่งที่ไม่มีความหมาย และไม่สามารถคาดเดาได้ ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาไม่สามารถจัดการกับคำปรากฏรวมได้ ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องศึกษา หรือได้รับคำแนะนำ พวกเขาไม่มีทางรู้ว่าควรใช้คำว่า make an estimate (ไม่ใช่ make an estimation) commit treason (ไม่ใช่ commit treachery) และในภาษาอังกฤษใช้คำว่า commit fraud และ perpetrate fraud ได้ อย่างไรก็ตาม commit suicide เป็นไปได้ที่จะปรากฏรวมกัน แต่ไม่สามารถใช้คำว่า perpetrate suicide ได้ ทั้งนี้สามารถใช้ bake a cake แต่ต้องใช้ make pancake (ไม่ใช่ bake pancake)

จากความหมายของคำปรากฏรวมสามารถสรุปได้ว่า คำปรากฏรวมคือ การรวมกันโดยเฉพาะของคำสองคำหรือมากกว่า ซึ่งใช้โดยทั่วไปในภาษาพูด และภาษาเขียน

2. ลักษณะและประเภทของคำปรากฏรวม

2.1 ลักษณะของคำปรากฏรวม

คำปรากฏรวมจะมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งสรุปลักษณะที่สำคัญของคำปรากฏรวมไว้ดังต่อไปนี้

1. คำปรากฏรวมคือ การปรากฏร่วมกันบ่อยครั้งระหว่างคำที่ไม่สามารถเพิ่มเติมคำอื่นเข้ามาได้ ตัวอย่างเช่น knife and fork ซึ่งจะเป็นเรื่องที่ไม่ปกติถ้าจะเพิ่มคำเข้าไปในคำปรากฏรวมนี้ เช่น knife, spoon and fork

2. คำปรากฏรวมประกอบด้วยองค์ประกอบ ที่ไม่สามารถแทนที่ได้โดยคำพ้องความหมาย หรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน เช่น

John makes a cake; ไม่ใช่

John makes a pancake.

3. คำปรากฏร่วม คือ คำสองคำที่ไม่สามารถสลับที่กันได้ ซึ่งการวางลำดับของคำในการใช้คำปรากฏร่วมกันจะถูกจำกัดมากหรือน้อย เช่น bread and butter ไม่ใช่ butter and bread

4. คำปรากฏร่วมบางคำสามารถคาดเดาได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากเราได้ยินคำปรากฏร่วมของ apply... และ shrug... เรามักจะคาดเดาทันทีเลยว่า for และ shoulder จะเป็นคำที่ตามมาหลังคำที่กล่าวไว้ก่อนหน้าตามลำดับ

Baker (1992) ได้กล่าวว่ามีปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย ที่ส่งผลกระทบต่อขอบเขตของคำปรากฏร่วมของคำ ดังต่อไปนี้

1. ระดับของความจำเพาะ ซึ่งหมายความว่า ถ้าหากเป็นคำทั่วไปที่ไม่ได้มีการเฉพาะเจาะจง ขอบเขตของการปรากฏร่วมยิ่งกว้าง และมีความเจาะจงมาก ยิ่งทำให้ขอบเขตของการปรากฏร่วมถูกจำกัดมากขึ้น ตัวอย่าง เช่น คำกริยา bury ค่อนข้างมีขอบเขตการปรากฏร่วมที่กว้างมากกว่าคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่นคำว่า inter หรือ entomb ซึ่งคำว่า interred จะใช้ได้แค่กับคนในฐานะที่เป็นผู้ถูกระงับเท่านั้น แต่คนสามารถเป็นผู้ถูกระงับได้โดยการใช้คำว่า bury กับอีกหลาย ๆ คำ ได้แก่ bury people, bury a treasure, bury your head, bury your face, bury your feeling และ bury memories

2. จำนวนของความหมายที่แต่ละคำมี หมายถึง คำส่วนมากมีความหมายที่หลากหลาย และคำเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดึงดูดกลุ่มที่แตกต่างกันของคำปรากฏร่วมในแต่ละความหมาย (Baker, 1992) เช่น ในความหมายของคำว่า manage จะใช้คำกริยา run ที่ใช้ร่วมกันกับคำจำพวก company, institution และ business ขณะที่ความหมายของ operate หรือ provide จะใช้ร่วมกับคำว่า service และ course

สามารถสรุปได้ว่า คำปรากฏร่วมร่วมมักจะมีลักษณะเฉพาะ การปรากฏร่วมกันบ่อยครั้งของคำปรากฏร่วมสามารถสังเกตได้ และไม่สามารถเปลี่ยนคู่ของคำที่ใช้ร่วมได้

2.2 ประเภทของคำปรากฏร่วม

มีนักภาษาศาสตร์ได้จำแนกประเภทของคำปรากฏร่วมไว้คล้ายกัน ดังนี้

Mahmoud (2005) ได้จำแนกประเภทของคำปรากฏร่วมออกเป็น 2 ประเภท คือ คำปรากฏร่วมแบบเปิด และคำปรากฏร่วมแบบจำกัด

1. คำปรากฏร่วมแบบเปิด (Open collocation) หมายถึง ส่วนที่สามารถรวมกลุ่มกับคำอื่น ๆ ได้มากมาย เช่น a red car, a small car, an expensive car เป็นต้น

2. คำปรากฏร่วมแบบจำกัด (Restricted collocation) หมายถึง การรวมกลุ่มของคำที่เฉพาะเจาะจง หรือเป็นสำนวน (Idiom) เช่น kick the bucket, rain cats and dogs เป็นต้น

Howarth (1998) ได้จำแนกประเภทไว้ดังนี้

1. การรวมกันแบบอิสระ (Free combination) คำปรากฏร่วมประเภทนี้ หมายถึง การรวมตัวกันของคำซึ่งความหมายของการปรากฏร่วมมาจากความหมายของแต่ละคำ เช่น blow a trumpet และ blow a whistle เป็นต้น

2. คำปรากฏร่วมแบบจำกัด (Restricted collocation) ซึ่งประเภทนี้ถูกใช้ในบริบทที่เจาะจง และมีจำนวนของคำปรากฏร่วมประเภทนี้น้อยมาก เช่น blow a fuse เป็นต้น

3. ส่วนนเชิงเปรียบเทียบ (Figurative idioms) หมายถึง ความหมายเชิงเปรียบเทียบที่สามารถรู้ความหมายทั้งหมดด้วยการแปลความหมายตามความเป็นจริงของคำแต่ละคำ เช่น blow your own trumpet เป็นต้น

4. ส่วนน (Pure idioms) ซึ่งประเภทนี้มีความหมายเพียงหนึ่งความหมายที่เราไม่สามารถคาดเดาได้จากความหมายคำแต่ละคำได้ เช่น blow the gaff หมายถึง การเปิดเผยความลับ

Hill และคณะ (2000) ได้จำแนกประเภทของคำปรากฏร่วมไว้ ดังนี้

1. Unique collocations หมายถึง คำปรากฏร่วมที่เฉพาะเจาะจง และไม่สามารถเอาคำอื่นมาแทนที่ได้ เช่น to foot the bill, to foot the invoice หรือ to foot the coffee ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นการใช้คำที่ผิด

2. Strong collocations หมายถึง คำปรากฏร่วมที่มีความชัดเจนอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้มีลักษณะเฉพาะ บ่อยครั้งที่คำปรากฏร่วมประเภทนี้จะมีการใช้ร่วมกัน เช่น moved to tears หรือ reduced to tears

3. Weak collocations หมายถึง คำปรากฏร่วมที่ประกอบด้วยจำนวนของคำที่สามารถปรากฏร่วมกันได้มาก และสามารถเดาความหมายได้ง่าย ได้แก่ a white shirt, a red shirt, a green shirt, a long shirt, a small shirt เป็นต้น

4. Medium-strength collocations หมายถึง คำปรากฏร่วมที่มีความหมายเหมือนกัน ตามที่ลิวอิส Lewis (2000) ได้เสนอไว้ เช่น to hold conversation และ to make a mistake เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วผู้เรียนรู้ความหมายของคำแต่ละคำอยู่แล้ว เช่น คำว่า to hold และ a conversation ซึ่งสามารถใช้เพียงคำเดียว หรือใช้แบบคำปรากฏร่วมก็ได้

Lewis (2000) จำแนกประเภทของคำปรากฏร่วม ดังต่อไปนี้

1. Strong collocations คือ คำปรากฏร่วมที่มีข้อจำกัดทางจำนวนที่จะใช้ร่วมกัน ซึ่งคำปรากฏร่วมส่วนใหญ่จะถูกจำกัดไว้ เช่น rancid butter หรือ rancid oil เป็นต้น

2. Weak collocation คือ คำปรากฏรวมที่มีความหลากหลายในการใช้คำร่วมกัน เช่น สิ่งของสิ่งหนึ่งสามารถเป็นได้ทั้ง long หรือ short, cheap หรือ expensive, good หรือ bad

3. Medium-strength collocations คือ คำที่มักจะปรากฏพร้อมกันบ่อยกว่าคำปรากฏรวมประเภท weak collocations เช่น hold a meeting และ carry out a study เป็นต้น

Benson, Benson และ Ilson (1986) ได้แบ่งคำปรากฏรวมออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ grammatical และ lexical collocations มีรายละเอียดดังนี้

1. Grammatical collocations จะประกอบด้วยคำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค (content words) ได้แก่ คำนาม (a noun) คำคุณศัพท์ (an adjective) หรือ คำกริยา (a verb) ที่ใช้ร่วมกับคำบุรพบท หรือคำกริยาแบบไม่ผัน

2. Lexical collocations ประกอบด้วยคำที่ไม่ใช่ทั้งบุรพบทและคำกริยาแบบไม่ผัน แต่จะมีเพียงแค่คำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค (content words) ได้แก่ คำนาม (a noun) คำคุณศัพท์ (an adjective) หรือ คำกริยา (a verb)

ตัวอย่างประเภทของคำปรากฏรวมทั้งสองประเภท

Grammatical collocations	
รูปแบบ	ตัวอย่าง
Noun + preposition	Blockade against
Adjective + preposition	Pleased with
Preposition + noun	By accident
Lexical collocations	
รูปแบบ	ตัวอย่าง
Noun + noun	Traffic accident
Verb + adverb	Smile broadly
Verb + noun	Do homework

และสุดท้าย ซินแคลร์ (Sinclair, 1991) แบ่งคำปรากฏรวมออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. The upward collocation คือ ประเภทที่ประกอบด้วยคำที่ปรากฏร่วมกันกับคำอื่นเป็นประจำ และถูกใช้ในภาษาอังกฤษอยู่บ่อยครั้ง และส่วนมากจะเป็นคำพวก คำคุณศัพท์ (adjective) คำกริยาวิเศษณ์ (adverb) คำสันธาน (conjunction) และคำสรรพนาม (pronoun) เช่น คำว่า back ที่มักจะปรากฏร่วมกับ at, down, from, into, on เป็นต้น ซึ่งคำว่า back จะใช้ร่วมกับคำอื่นมากกว่าปรากฏอยู่คำเดียว

2. The downward collocations คือ คำที่รวมกับคำอื่นมักจะไม่น่าปรากฏอยู่คำเดียว และให้การวิเคราะห์ทางความหมายของคำ เช่น arrive และ bring มักจะไม่ปรากฏร่วมกับคำว่า back

สามารถสรุปได้ว่า มีวิธีที่หลากหลายในการจำแนกประเภทของคำปรากฏรวม อย่างไรก็ตามการจำแนกประเภทที่มักจะใช้อยู่บ่อย ๆ อันดับแรกก็คือ lexical และ grammatical collocations และต่อมาคือ unique, strong และ weak collocations

3. ความสำคัญของคำปรากฏรวม

คำปรากฏรวมมีความสำคัญในการเรียนภาษา เพราะว่าคำจะถูกศึกษา และใช้ในบริบทต่าง ๆ ดังที่ Sadeghi (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การรู้จักวิธีการใช้คำแต่ไม่รู้จักคำปรากฏรวมที่เหมาะสมของคำนั้นในบริบทหนึ่ง ๆ ถือว่ายังไม่มี ความเชี่ยวชาญในคำนั้น ความสำคัญของคำปรากฏรวมถูกเน้นย้ำโดยนักวิชาการผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา Firth ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น (EFL learners) รู้จักคำเพียงแต่ความหมายของคำนั้นเพียงตัวเดียว ผู้เรียนควรมีความสามารถในการใช้คำนั้นในทางตรงกันข้ามผู้เรียนอาจจะไม่ตระหนักถึงการรู้จักภาษา และการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ถ้าผู้เรียนสื่อถึงความหมายของคำศัพท์ทั้งหมดในพจนานุกรมจะมีปัญหาในการคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาก ๆ เช่น happy และ merry ซึ่งคำทั้งสองสามารถใช้แทนกันได้บริบทของคำว่า Christmas แต่ไม่สามารถใช้ความว่า merry ร่วมกับคำว่า birthday ได้ การรู้จักขอบเขตจำเป็นมากสำหรับผู้เรียนการเขียนและการพูด

การมีความรู้ และความชำนาญเกี่ยวกับคำปรากฏรวมกำลังมีบทบาทสำคัญในการศึกษา คำปรากฏรวมมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนและการสอน ลีวิส ได้ตั้งข้อสันนิษฐานว่า ความเชี่ยวชาญทางภาษาคือ เรื่องสำคัญของการได้รับที่มีข้อจำกัดและการรวมตัวกันที่จำกัดบ้างเป็นบางครั้ง นอกจากนั้นหน่วยของคำผสมเป็นรูปแบบของคำปรากฏรวมที่มีความสำคัญไม่เพียงแต่กับภาษาเกิดหรือภาษาที่หนึ่งเท่านั้น แต่ยังมีมีความสำคัญกับการเรียนภาษาของทุกภาษานั้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าควรมีการเรียนและการสอนเกี่ยวกับคำปรากฏรวมอย่างจริงจัง

4. การสอนคำปรากฏรวม

สำหรับการสอนคำปรากฏรวมผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนคำปรากฏรวม การส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงการใช้อย่างถูกต้อง และปัญหาของ

ผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 วิธีการสอนคำปรากฏร่วม

Wei (1999) ได้พูดถึงวิธีการสอนคำปรากฏร่วมไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. คำปรากฏร่วมนั้นมีจำนวนมากมายมหาศาลที่มีการประมาณค่าไว้เกือบจะหลายหมื่นคำ ตัวอย่างเช่น ใน Collins COBUILD English words in use มีการกำหนดคำปรากฏร่วมไว้มากถึง 100,000 คำ เช่นเดียวกับใน BBI Combinatory Dictionary of English มีการทำรายการของคำปรากฏร่วมไว้ประมาณ 14,000 รายการที่ประกอบด้วยคำปรากฏร่วมมากกว่า 70,000 คำ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าคำปรากฏร่วมมีจำนวนมากเกินไป และไม่มี ความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาคำปรากฏร่วมทั้งหมด แต่ควรที่จะให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับวิธีที่คำมารวมกับอีกคำหนึ่ง ดังนั้น ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมได้หลังจากที่เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษแล้ว การเริ่มต้นที่ชัดเจนมีความจำเป็นในการแนะนำผู้เรียนในการสร้างความตระหนักรู้ของผู้เรียน

2. ในการสอนคำปรากฏร่วมแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในชั้นสูงนั้นครูควรที่จะเลือกใช้คำทั่วไปกับนักเรียนหลังจากเลือกคำ แล้วก็มี ความจำเป็นที่จะต้องเลือกความหมาย เช่น คำว่า manage ในความหมายของ succeed in มีการปรากฏมากกว่าความหมายของ be in charge of ซึ่งความหมายทั้งสองมีข้อจำกัดทางด้านการปรากฏอยู่ โดยประเด็นแรกมักจะปรากฏในโครงสร้าง manage to do something เช่น manage to finish the project in time ส่วนประเด็นหลังจะปรากฏร่วมกับคำนามซึ่งหมายถึง ธุรกิจต่าง ๆ ได้แก่ a shop, a company, a restaurant เป็นต้น

3. เลือกเทคนิค กิจกรรมและแบบฝึกหัดที่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอนคำปรากฏร่วม ซึ่งมีวิธีอันมีประโยชน์ที่หลากหลายในการสอนคำปรากฏร่วมหนึ่งในวิธีการสอนที่มีประโยชน์มากที่สุดคือ การกระตุ้นเชิงโต้ตอบกับผู้เรียน กิจกรรมและเทคนิคบางอย่างที่ผู้สอนเห็นว่ามีประสิทธิภาพมีดังต่อไปนี้

3.1 การจับคู่แก้ไข คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งต้องให้ผลสะท้อนกลับและเสริมแรงทันที วิธีการนี้เป็นวิธีสำหรับการเรียนคำปรากฏร่วมโดยตัวของมันเอง เนื่องจากผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบในการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ อีกทั้งผู้เรียนยังมีโอกาสที่จะเสริมแรงในสิ่งที่พวกเขาเรียน

3.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนสร้างประโยคหลาย ๆ ประโยค และให้เขียนประโยคเหล่านั้นลงในสมุดบันทึก ซึ่งผู้เรียนเริ่มต้นการเขียนประโยคโดยทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.2.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านคำปรากฏร่วม และตัวอย่างของคำที่ผู้สอนได้เลือกไว้

3.2.2 ผู้เรียนสร้างประโยค 1 ประโยคโดยไม่มองดูตัวอย่าง

3.2.3 ผู้เรียนเขียนประโยคบนกระดานซึ่งผู้สอนและ

เพื่อนร่วมชั้นสามารถให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นได้กิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นถูกออกแบบมาเพื่อเพิ่มความตระหนักของผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมและทฤษฎี ผู้เรียนสามารถรับประโยชน์จากกระบวนการที่ต่อเนื่องในการเรียนรู้คำศัพท์

ขณะที่ทำการสอนคำปรากฏร่วมผู้สอนควรที่จะให้ความสนใจในเรื่องการออกเสียง การออกเสียงต่ำสูง การเน้นคำ และไวยากรณ์ ซึ่งเขาได้เขียนเกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องพิจารณาเมื่อทำการสอนคำปรากฏร่วม ดังต่อไปนี้

1. สร้างคำตระหนักเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องรู้ว่าการเรียนรู้คำปรากฏร่วมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษและการสังเกตคำปรากฏร่วมเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการเรียนรู้
2. ผู้สอนควรจะสอนคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันเหมือนกับการสอนคำศัพท์คำเดียว ในระดับที่สูงขึ้นเมื่อผู้เรียนเรียนคำศัพท์ที่ธรรมดาเกินไป ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องตระหนักว่าคำบางคำมีข้อจำกัดอย่างมากในการปรากฏร่วมกับอีกคำ อีกทั้งผู้เรียนจะต้องรู้วิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นที่จะรู้เกี่ยวกับขอบเขตของการปรากฏร่วมกับคำอื่น และรู้ถึงบริบทของการใช้คำปรากฏร่วมนั้น ๆ
3. ผู้เรียนจำเป็นที่จะเขียนคำศัพท์ลงบทสมุดเพื่อบันทึกและเก็บคลังของคำปรากฏร่วมไว้ ผู้เรียนสามารถจัดระบบสมุดบันทึกของตนเองด้วยวิธีที่หลากหลาย ได้แก่ ไวยากรณ์ โดยการใช้คำสำคัญทั่วไป และโดยการใช้ประเด็นหรือหัวข้อ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนก็สามารถบันทึกคำปรากฏร่วมภายใต้หัวข้อต่าง ๆ เช่น have, take, do หรือ make เป็นต้น

เมื่อผู้สอนทำการสอนคำปรากฏร่วมผู้สอนไม่ควรละเลยทักษะการอ่านและการฟังที่จะช่วยผู้เรียนในการสังเกตคำปรากฏร่วม ทักษะการเขียนและการพูดเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำปรากฏร่วมเช่นกัน เสนอวิธีการสอนคำปรากฏร่วมไว้ดังต่อไปนี้

1. โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องทั่วไปสำหรับผู้เรียน EFL หรือ ESL ที่ต้องการสื่อสารเหมือนกับเจ้าของภาษา ซึ่งผู้เรียนควรจะมีเชื่อมั่นว่าคำปรากฏร่วมมีประโยชน์ในการสื่อสารสำหรับผู้เรียน
2. ขณะที่เรียนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตและตระหนักเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม Ying และ Hendricks (2004) ได้เสนอขั้นตอนการสอนคำปรากฏร่วมไว้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนว่าคำปรากฏร่วมหมายถึงอะไร ขั้นที่ 2

สร้างความตระหนักเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมโดยการใช้วิธีการสอนหรือสื่อการสอนสำหรับคำปรากฏร่วมที่ตั้งเป้าหมายไว้ ชั้นที่ 3 สอนขั้นตอนการสังเกตและบันทึกคำปรากฏร่วมแก่ผู้เรียนตามด้วยขั้นตอนการใช้คำปรากฏร่วมที่เรียนมาในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ชั้นที่ 4 ผู้สอนทำการตรวจงานและให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียน

3. เลือกคำปรากฏร่วมที่จะนำมาใช้ในการสอนโดยผู้สอนไม่ควรทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมอิสระกับสำนวนที่ยากเกินไป

4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเดาความหมายของรูปแบบคำที่ไม่รู้จักจากบริบทพร้อมกับชี้แนะให้ผู้เรียนค้นหาคำที่ยากขึ้นและให้ความสนใจกับตัวอย่างที่มีในพจนานุกรม

5. มีการนำคำปรากฏร่วมที่ได้เรียนไปแล้วมาทบทวนซ้ำในชั้นเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นความจำให้แก่ผู้เรียน

6. ให้ผู้เรียนทำการตรวจสอบงานของกันและกัน

7. ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และให้แต่ละคนอธิบายคำศัพท์ที่ตนเองไม่รู้จัก

8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ในคำปรากฏร่วมที่เรียนไปแล้วโดยการทำกิจกรรมที่หลากหลาย

9. ผู้เรียนในระดับสูงควรที่จะทำงานโดยใช้คลังข้อมูลทางภาษาในระบบอินเทอร์เน็ต

ดังนั้น เมื่อมีการสอนคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรที่จะสอนคำใหม่ร่วมกับคำที่มีจะปรากฏร่วมกัน หรือคำปรากฏร่วมของคำ ๆ นั้น ไม่ควรสอนคำศัพท์โดด ๆ เพียงคำเดียว

4.2 การส่งเสริมผู้เรียนให้ตระหนักเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม

ความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วมมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาทักษะทางภาษาลีวีส์ ได้กล่าวว่า “องค์ประกอบหลักในการสอนภาษาคือ การเพิ่มความตระหนักและพัฒนาความสามารถในการสร้างคำให้ประสบความสำเร็จ” ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ยากยิ่งในการสร้างความตระหนักให้กับนักเรียนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม ผู้เรียน EFL หรือ ESL มีปัญหาที่สุดในปัญหาทั้งหมดสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างชาติหรือภาษาที่สองนั่นคือ อุปสรรคเกี่ยวกับภาษาเกิดของตนเอง ดังนั้นผู้สอนควรรู้จักวิธีในการสอนคำปรากฏร่วมให้กับผู้เรียนในชั้นเรียน

Conzett (2001) ได้เสนอวิธีการสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. ถ้าหากผู้เรียนยังพอมิทักษะทางภาษาให้ผู้สอนสอนผู้เรียนเกี่ยวกับความหมายของคำปรากฏร่วม

2. หากนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม ผู้สอนควรจะปรับเนื้อหาโดยการเพิ่มเนื้อหาสำคัญ และแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมลงไปในกิจกรรมภายในห้องเรียน

3. สอนคำปรากฏร่วมในบริบทที่มีความหมายสำคัญ

4. ถามคำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้คำปรากฏร่วม และให้ผู้เรียนมีการทบทวนเพื่อเพิ่มความจำในการใช้คำ

5. ผู้สอนควรจะเลือกหนังสือคำศัพท์ เพราะผู้เรียนจะสามารถสังเกตเห็นได้ว่ามีความหลากหลายทางคำศัพท์อยู่

6. ผู้สอนควรสนับสนุนผู้เรียนให้สังเกตคำปรากฏร่วมระหว่างการอ่าน และให้ผู้เรียนเขียนรายการของคำศัพท์ และคำปรากฏร่วมของคำนั้นๆ

7. ในวิชาการเขียนครูอาจจะสอนคำปรากฏร่วมที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อ และให้ผู้เรียนใช้คำปรากฏร่วมนั้น ๆ ในการเขียน

8. ผู้สอนควรจะแนะนำผู้เรียนให้ตรวจสอบการเขียนของตนเองอีกครั้งเพื่อความถูกต้อง และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมคำปรากฏร่วม

เช่นเดียวกับ Deveci (2004) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเป็นวิธีที่จะเพิ่มความตระหนักของผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม ซึ่งเขาก็ได้เสนอประเด็นไว้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้กลุ่มคำศัพท์ในบทความเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนหาประเภทของกลุ่มคำที่แตกต่างกัน เพราะกลุ่มคำที่มีความซับซ้อนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน

2. ข้อความที่คัดลอกมาจากความสอดคล้องในหนังสือที่สามารถใช้ในการหาความเป็นไปได้ของบริบทของคำ อย่างไรก็ตามข้อความแบบนี้เหมาะกับนักเรียนระดับสูง เพราะผู้เรียนในระดับทั่วไปมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจความหมายโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ

3. ผู้เรียนสามารถบอกกลุ่มของวลีที่ไม่สมบูรณ์จากบทความหลังจากที่ผู้เรียนได้อ่านบทความแล้ว

4. หลังจากการบันทึกคำปรากฏร่วมจากบทความให้ผู้เรียนหาคู่ของคำปรากฏร่วมที่สมเรียง

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาคำปรากฏร่วมในพจนานุกรม เพื่อเป็นการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏร่วม

6. ให้ประโยคแก่ผู้เรียนในรูปแบบภาษาของผู้เรียนเองและให้ประโยคอยู่ในรูปแบบภาษาอังกฤษจำนวนเท่ากัน จากนั้นถามผู้เรียนจับคู่ประโยคให้ถูกต้อง กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นว่าคำปรากฏร่วมในภาษาเกิดของผู้เรียนไม่ได้อยู่ในรูปแบบเดียวกันกับภาษาอังกฤษเสมอไป

สามารถสรุปได้ว่า มีวิธีที่น่าสนใจอยู่จำนวนมากในการสอนคำปรากฏรวม ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สอนในการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อสร้างและเพิ่มความตระหนักของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของคำปรากฏรวม

4.6 ปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏรวม

Deveci (2004) ได้กล่าวถึงประเด็นปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับคำปรากฏรวมไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนอาจจะมีปัญหาภายในภาษา เช่น แทนที่จะใช้ doing homework ผู้เรียนกลับใช้ผิดเป็น making homework
2. ผู้เรียนอาจจะมีอาการถ่ายทอดที่ไม่ถูกต้องจากภาษาแม่ของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนคนไทยบางคนอาจจะใช้ว่า close the light แทนที่จะใช้คำว่า turn off the light
3. ผู้เรียนอาจจะมองถึงกฎทั่วไปของคำปรากฏรวมที่ไม่สามารถใช้ได้เสมอไป เช่น ผู้เรียนอาจจะกล่าวสรุปไปว่าการใช้กริยาลีบุรพบทอาจจะใช้ได้ว่า put off your coat ตรงข้ามกับ put on your coat
4. เมื่อผู้เรียนเรียนคำศัพท์ผ่านความหมายทำให้โอกาสของผู้เรียนในการใช้คำปรากฏรวมอย่างเหมาะสม หรือความสามารถในการจำคำศัพท์ลดลง
5. ผู้เรียนอาจจะมีสมาธิที่ผิดเกี่ยวกับสำนวน ซึ่งสำนวนบางสำนวนในภาษาอังกฤษ เช่น raining cats and dogs ไม่มีอยู่ในภาษาของผู้เรียนเอง
6. เมื่อผู้เรียนอ่านบทความผู้เรียนอาจจะจำคำปรากฏรวมในวลีที่มีความหมายได้ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับคำปรากฏรวมของผู้เรียนได้

สรุป ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือในฐานะภาษาต่างประเทศ มักจะมีปัญหาในการสร้างคำปรากฏรวม สืบเนื่องจากหลายสาเหตุ วิธีแก้ไขปัญหาคือการสอนและฝึกผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอย่างจริงจัง โดยให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย สื่อโซเชียลมีเดีย วิดีโอคลิป เพื่อจะทำให้เกิดการมองเห็นอย่างเป็นรูปธรรม และตัวผู้เรียนเองเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยขอเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ทักษะการฟัง

1.1 ความหมายของทักษะการฟัง

บัญชา อิงสกุล (2545) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูด หรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมาย ในสิ่งที่ผู้พูดทำ ให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

นพเก้า ณ พัทลุง (2548) กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่างจากการฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น

Rost (1994) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพูด (Oracy) ความสามารถในการกำหนดความคิดด้วยวาจาและสื่อสารกับผู้อื่น

Purdy และ Borisoff (1997) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการที่มีการทำงานอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะแฝงอยู่ในการมีส่วนร่วม ประสาทสัมผัส การแปลความหมาย การจำ การตอบสนองที่ถูกแสดงออกเมื่อมีความต้องการ ความเอาใจใส่ และข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกเสนอของมนุษย์

Nunan (2003) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการในการทำความเข้าใจในจุดประสงค์ที่เราได้ยิน การตีความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน

Smaldino และคณะ (2008) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้และความสนใจของใครบางคนต่อเสียงหรือรูปแบบคำพูด การรับ

(Receiving) ดำเนินการผ่านการระบุและการรับรู้สัญญาณการได้ยินที่เฉพาะเจาะจง ถอดรหัส (Decoding) และสิ้นสุดในความเข้าใจ (Understanding)

Nation และ Newton (2009) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง เป็นแนวทางในการเรียนภาษาที่ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็นในการนำภาษาไปใช้ เมื่อผู้เรียนมี องค์ความรู้มากพอ หลังจากนั้นผู้เรียนจะสามารถเริ่มพูดได้ การฟังถือเป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนได้มีการ สังเกตและการเรียนรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการต่อยอดทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ

Gilakjani และ Sabouri (2016) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการรับสิ่งที่ผู้พูด การสร้างและการแสดงความหมาย การเจรจาความหมายกับผู้พูดและ การตอบคำถามและการสร้างสรรค์ความหมายโดยการมีส่วนร่วม ความคิดสร้างสรรค์และ ความเอาใจใส่ การฟังเป็นกระบวนการตีความที่ซับซ้อน ซึ่งผู้ฟังจับคู่สิ่งที่พวกเขาได้ยินกับสิ่งที่พวกเขา รู้แล้ว

จากการศึกษาเอกสารความหมายของการฟัง สรุปได้ว่า การฟัง คือ กระบวนการ ในการรับรู้ในสิ่งที่ได้ยิน มีความเข้าใจ รับรู้ และเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ เมื่อผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้สามารถ แสดงออกทางคำพูดได้ เพื่อให้การฟังมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและเข้าใจความหมายของผู้พูด ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งผู้ฟังต้องมีความสามารถในการจับประเด็นและเข้าใจในสิ่งที่อยู่ยื่นพูด ได้อย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับผู้ฟังเข้าใจ สนใจ และตั้งใจหรือมีความรู้ทางภาษา สามารถโต้ตอบและ ตีความที่ซับซ้อน พร้อมทั้งสรุปความหมาย เพื่อที่จะตอบกลับความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่า สื่อความหมายเช่นไร อีกทั้งประสบการณ์เดิมของผู้ฟังก็เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการฟังที่สมบูรณ์

1.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

เยาวรัตน์ การพานิช และอังคณา ทองพูน (2543) ได้กล่าวถึงการฟังว่า เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ซึ่งจะต้อง มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาพูด แต่ทักษะการฟังต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทั้งในการเรียน ภาษาแม่ และภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักเรียน เพราะนักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียน ขึ้นอยู่กับความเข้าใจขณะที่ฟังครู บรรยาย และร่วมทำกิจกรรมในห้องเรียนกล่าวโดยสรุป ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะแรกในการรับรู้ภาษาของมนุษย์และยังเป็นทักษะ ที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่จะช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ ความคิด ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแสดงพฤติกรรมให้ถูกต้อง และเหมาะสม

กุศยา แสงเดช (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการสอนทักษะการฟังว่า เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟัง

แยกออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำวลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกต และจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร และระดับที่สองเป็นการฟังประโยค และเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องแล้วเข้าใจได้

สรุปได้ว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันการฟังมีความสำคัญมาก เพราะว่าการที่จะพูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น ต้องฟังให้เข้าใจก่อน การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากและยังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้อื่น จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

1.3 ประเภทของทักษะการฟัง

Lesikar (2005) กล่าวว่า การฟังขึ้นอยู่กับข้อความของผู้ส่งและเจตนาของผู้รับ สามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การฟังข้อมูล
2. การฟังความสัมพันธ์
3. ชื่นชมการฟัง
4. การฟังที่สำคัญ
5. การฟังแบบเลือกปฏิบัติ

Harmer (2001) กล่าวว่า ทักษะการฟังแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ตามวัตถุประสงค์ของการฟัง ดังนี้

1. การระบุหัวข้อ
2. การคาดการณ์และการคาดเดา
3. การฟังเพื่อความเข้าใจทั่วไป
4. การฟังข้อมูลเฉพาะ
5. การฟังข้อมูลรายละเอียด
6. การตีความข้อความ

1.4 ระดับทักษะการฟัง

Lemlech (2002) การฟังมีองค์ประกอบด้วย 3 ระดับ ดังนี้

1. การตีความ (Auding) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่ฟังได้

2. การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมาผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน

3. การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับที่ต่ำที่สุด ผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้

Rost (1991) ได้กล่าวว่า การฟังประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ ดังนี้

ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และสามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้ยินได้

ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยไวยากรณ์ และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้

ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยินและความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า ระดับทักษะการฟังซึ่งประกอบไปด้วยการได้ยิน การฟัง การแปลหรือการตีความและการตอบมีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกันเพราะต้องผสมผสานกันไปทักษะกระบวนการ

1.5 การสอนทักษะการฟัง

การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาต้องทำตามกระบวนการขั้นตอน เริ่มต้นจากทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตามลำดับ โดยแนวทางการสอนทักษะการฟังในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ คือ การออกแบบการสอนการฟังแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามนักการศึกษาได้เสนอแนะการสอนทักษะการฟัง ดังต่อไปนี้

Nation (1985) นำเสนอแนวคิดทักษะการฟัง แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนการฟัง หรือขั้นเตรียมการ (Pre-Listening) อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ซึ่งอาจใช้หัวข้อเรื่อง ภาพ เพื่อดึงสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การระดมสมอง โดยให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้างที่ปรากฏในเรื่องที่จะฟัง บางครั้งผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังโดยใช้ความรู้เดิม การเล่นเกมเพื่อเป็นการเตรียมตัวให้ผู้เรียนฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนที่จะฟังเนื้อหา การใช้คำถามนำโดยผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้นักเรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

ขั้นการฟัง (While Listening) รูปแบบของกิจกรรมการฟังที่ทำในขณะที่กำลังฟังข้อมูลเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ในขั้นก่อนฟัง การปฏิบัติตามคำแนะนำ การเติมคำในช่องว่างหรือเติมส่วนที่หายไปโดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องบางส่วน จากนั้นสร้างหรือเติมส่วนอื่น ๆ ขึ้นมาใหม่ การพูดซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนพูดซ้ำหรือวลีสั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อความที่ครบถ้วนสมบูรณ์

การถอดความโดยให้ผู้เรียนฟังประโยคที่กำหนดแล้วถ่ายทอดข้อความที่ได้ฟัง การค้นหาข้อมูล ให้ผู้เรียนฟังข้อความแล้วจดโน้ตอย่างย่อ ๆ เพื่อให้คำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

ขั้นหลังการฟัง (Post listening exercises) เป็นกิจกรรมที่ทำหลังจากได้รับ ข้อมูลทั้งหมดจากการฟังแล้ว โดยผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ตนเองฟังได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันและถูกต้องเพื่อนำไปสู่กิจกรรม หรือเนื้อหาอื่น

กุศยา แสงเดช (2551) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง ทั้งการฟังทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening) ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำสู่ทักษะการฟัง (Pre- Listening Exercise) การฟังสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและตรงกับสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อผู้ฟังจะต้องมีความรู้พื้นฐาน ภูมิหลัง และความคาดหวังล่วงหน้าก่อนแล้ว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนฟังนั้น ผู้สอนมีความ จำเป็นจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสิ่งคาดหวัง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางหรือ สถานการณ์ได้ชัดเจน สามารถคาดการณ์ได้ก่อนที่จะฟัง การฟังของผู้สอนให้พร้อม เสนอคำศัพท์ใหม่ที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว โดยการ จัดทำรายการคำศัพท์หรือวลี ให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการฟัง เรื่องราว

2. กิจกรรมระหว่างการสอนทักษะการฟัง (While- Listening Exercise) การจัดกิจกรรมการสอนฟัง มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง กิจกรรมระหว่างการ สอนฟังเป็นสิ่งที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้น ๆ เป็นการฝึกทักษะผู้เรียน ให้เข้าใจยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนแต่อย่างใด การจัดกิจกรรม ระหว่างการสอนฟังนั้น สิ่งที่สำคัญคืออย่าให้ผู้เรียนต้องเขียนมากนัก แม้แต่การให้ผู้เรียนฟังเพื่อตอบ คำถาม “True/False” หรือตอบคำถามแบบเลือกตอบก็ตาม เพราะจะทำให้การฟังของผู้เรียนขาด ความเข้าใจที่สมบูรณ์ ผู้เรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่น ๆ กิจกรรมที่น่าจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่าง การสอนทักษะการฟัง ได้แก่

2.1 Checking things in a picture ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ภาพ และจะดูภาพของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนกำลังอ่านข้อความอยู่นั้น แล้วกาเครื่องหมาย X ลงบนบริเวณ ภาพที่กำหนด

2.2 Putting pictures in order ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ชุด ผู้สอนอ่านข้อความ ผู้เรียนเรียงภาพที่กล่าวถึงโดยเขียนหมายเลขกำกับภาพ

2.3 Choosing a picture การเลือกรูปภาพที่ตรงกับคำบรรยายที่ผู้สอนกำลังกล่าวถึง อาจทำเครื่องหมายใต้ภาพหรือเขียนชื่อให้ตรงกับภาพ เป็นต้น

2.4 Completing Grids and Charts ให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ เช่น การเติมชื่อคน ชื่อสัตว์ สิ่งของ ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา แต่ต้องระวังการล้อเลียนชื่อพ่อแม่กัน การยกตัวอย่างควรระมัดระวังชื่อของบุคคลอื่น ๆ ไม่ใช่ชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นห้องเรียน

2.5 Guessing and Predicting (การเดาและคาดการณ์) ขณะที่ผู้เรียนกำลังฟังเรื่องราวจากผู้สอนอยู่นั้น ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานและเดาเรื่องราวอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมที่สามารถช่วยในการเดาเรื่องราว ได้แก่ การใช้คำถาม ดังนี้ What Will Happen Next? What is Going On? What do you Think Will Happen Next?

2.6 Correcting Mistake (การแก้ไขคำผิด) วิธีการนี้อาจใช้เรื่องจริง โดยผู้สอนให้ข้อมูลที่จริง เช่น ตัวเลข ผู้สอนอ่านเรื่องและผู้เรียนแก้สิ่งที่ต่างกับความเป็นจริง

2.7 Completing the Picture (การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์) ให้ผู้เรียนเลือกรูปภาพและอธิบายภาพของตนเอง โดยไม่ให้คนอื่นเห็น ผู้เรียนคนอื่น ๆ เขียนภาพตามที่ได้ฟังอธิบายโดยสามารถสอบถามเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

2.8 Following a Route (การเขียนเส้นทาง/ทิศทาง) กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการได้โดยให้ผู้เรียนฟังเกี่ยวกับการบอกทิศทาง แล้วลากเส้นบนแผนที่

2.9 Total Physical Response (TPR) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนอง (แสดงท่าทาง) เมื่อได้ยินได้ฟังภาษาหรือผู้สอนเป็นผู้พูด แล้วให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะให้กิจกรรมขณะสอนฟังที่ผู้สอนสามารถจัดเพิ่มเติมได้แก่

2.9.1 Listen and Repeat

2.9.2 Listen and Follow Instructions

2.9.3 Listen and Compare

2.9.4 Listen and Fill in Gaps

2.9.5 Listen and Find Mistakes

2.9.6 Listen and Tick

2.9.7 Listen and Draw

2.9.8 Listen and Match

2.9.9 Listen and Find Difference

2.9.10 Listen and Act Out

3. กิจกรรมหลังการสอนทักษะการฟัง (Post-Listening Exercise) กิจกรรม ภายหลังจากฟังเป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังที่จะทำอะไรบางอย่าง ภายหลังจากฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์ของการทำกิจกรรมเหล่านี้ก็เพื่อการฝึกการใช้ภาษานั้นเองกิจกรรมที่นิยมปฏิบัติภายหลัง การฟัง ได้แก่ การตอบคำถามอาจจะเป็นปลายเปิด หรือแบบตัวเลือกกิจกรรมหลังการฟัง ได้แก่

3.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่ได้ ฟังหรือสร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3.2 กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ ผู้เรียนอาศัยข้อมูล จากเรื่องที่ฟัง แก้ปัญหาที่กำหนดให้

3.3 Jigsaw เป็นการนำข้อมูลจากการฟังของหลาย ๆ กลุ่มมาใช้ตัดสินใจ ร่วมกัน ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนเคยทำกิจกรรมนี้ในลักษณะอื่น ๆ มาก่อนจึงจะได้ผล

3.4 การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด (Discussing Mood and Attitude of Speakers) หากผู้สอนได้จัดให้มีกิจกรรมนี้ในช่วงระหว่างกิจกรรมการฟัง (While Listen Activities) ไปบ้างแล้วบางส่วนจะเป็นการดีขึ้น หากผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปราย เพิ่มเติมในแง่อื่นเกี่ยวกับคำถาม เช่น How do you Think The Speakers in this Dialogue are Feeling? Why? What Gives you Clues to This? How do you Know? คำตอบอาจจะเป็นคำ หรือประโยคสั้น ๆ เช่น Afraid Alone Hungry Happy Sad Etc.

3.5 Dictation (การเขียนตามคำบอก) กิจกรรมนี้หากผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองโดยตลอด จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในทางตรงกันข้าม หากกิจกรรม ส่วนใหญ่ผู้เรียนมีส่วนในการดำเนินการไม่ว่าจะโดยกลุ่มหรือเดี่ยวจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนาน และท้าทาย เช่น ผู้เรียนเป็นผู้อ่านเรื่อง ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมความเร็ว/ช้า ผู้เรียนเป็นผู้ผลิตเอง ผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบ/แก้ไขเรื่องที่เพื่อนผลิตขึ้น เป็นต้น

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่การฟัง (Pre-Listening)

1.1 การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ สอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการ ฟังจุดประสงค์ของการสอนศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ต้องการให้ ผู้เรียนรู้ความหมายเพื่อฟังได้เข้าใจ

1.2 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม ต่อไปนี้ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

1.2.1 ให้ทำแบบทดสอบสั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นแบบถูก-ผิด (True-False) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้น ๆ (Short Answer) เช่น จะให้ผู้เรียนฟัง

เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบถูก-ผิด ดังนี้ Are you getting cold feet? Oranges Contain a Lot of Vitamin A.

1.2.2 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้ผู้เรียนฟัง

เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะถามว่า What is your favorite food? Can you make it? Do you know what junk food is? นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนดูภาพประกอบ

1.2.3 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้น ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน

แล้วตอบคำถามและอภิปราย

1.2.4 ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับ

คำศัพท์ ประสบการณ์ความเข้าใจการทำผังความคิด เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น

จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับการลดโลกร้อน ผู้เรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับการรีไซเคิล บางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของพลาสติก เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายระดมสมอง

2. ชั้นระหว่างฟัง (During Listening)

กิจกรรมระหว่างการฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟัง หรือทันทีที่ฟังจบ ในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 ครั้ง ครั้งแรกฟังเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถาม ควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2.2 แบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3 ถ้าข้อความที่ผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาว ควรแบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4 ถ้าผู้เรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟัง หรือเมื่อฟังจบ

ผู้สอนต้องให้ผู้สอนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟัง และต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5 แบบฝึกหัดที่ให้ทำควรมีงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6 ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7 ให้ผลป้อนกลับทันที

3. ชั้นหลังฟัง (Post-Listening)

กิจกรรมหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟัง และการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟังนั้นอาจทำให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ทำผังความรู้ เขียนสรุป ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ผู้สอนอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

จากแนวทางการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนฟังประกอบด้วย 3 ชั้น คือ 1) ชั้นก่อนฟัง 2) ชั้นระหว่างฟัง และ 3) ชั้นหลังฟัง ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนกิจกรรมการสอนที่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ ในชั้นกิจกรรมการสอนฟังมีเป้าหมายเพื่อเตรียมความพร้อมและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและใช้ความรู้พื้นฐานที่มีเกี่ยวข้องกับหัวข้อการฟังในการทำนาย สร้างเป้าหมายและความคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้ฟัง เพื่อให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถที่เพียงพอก่อน การรับฟังเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนฟังด้วยกิจกรรมที่หลากหลายและตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากฟังแล้วผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การตอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง รวมถึงให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและความหมายของคำศัพท์และสรุปความรู้ความเข้าใจ

1.6 การวัดประเมินการฟัง

กรมวิชาการ (2545) ได้กล่าวถึงการทดสอบทักษะการฟัง เช่น

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของการพูด (Skimming) เช่น

1.1 ฟังข่าวแล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว

(เหมาะกับผู้เริ่มเรียน)

1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนก็ได้)

1.3 ฟังผู้สอนเล่า อธิบายสถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือ เหตุการณ์ ฯลฯ นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)

1.4 ฟังรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension)

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย การทดสอบความเข้าใจในการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวม เช่น

- แล้วตั้งชื่อเรื่อง
- True/False
- เช่น กีฬา บันเทิง พยากรณ์อากาศ แล้วบอกได้ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ
3. การทดสอบการรับข้อมูล เช่น
- 3.1 ให้ฟังข้อความ แล้วให้กรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่
- 3.2 สมมุติให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน
- 3.3 ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการ และจดบันทึกไว้
4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้ หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสารก็อาจถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้ผู้เรียนฟังแล้วให้ผู้เรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเสียงไว้สำหรับให้คะแนนในภายหลัง
5. การเขียนตามคำบอก (Dictation)
- แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก สามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้ และผู้สอนสามารถทราบปัญหาของนักเรียนในด้านโครงสร้าง

2. ทักษะการพูด

2.1 ความหมายของทักษะการพูด

พรสวรรค์ สปีโอ (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟัง

สับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

Bailey (2000) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า เป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดตั้งใจสร้างความหมายผ่านการผลิต การรับและการประมวลผลข้อมูล

Fulche (2003) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่น

Thornbury (2005) ให้คำจำกัดความของการพูดเป็นการ ปฏิสัมพันธ์และต้องการความสามารถในการร่วมมือในการจัดการการพูดโต้ตอบ

จากความหมายของการพูดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำ ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการพูดในแต่ละครั้ง

2.2 ความสำคัญของทักษะการพูด

พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดมักจะสอนควบคู่ไปกับทักษะการฟัง การสอนแบบเดิมมักจะเป็นการฝึก โดยให้คนหนึ่งถามอีกคนตอบ ทั้งคำถามและคำตอบ จะถูกกำหนดไว้สามารถเดาคำตอบได้ มักจะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ดังนั้น จุดประสงค์ของการพูด คือ การแสดงความสามารถในการถามและตอบคำถาม ไม่ใช่การพูดที่แท้จริง

กุศยา แสงเดช (2551) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพ และได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูดครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2552) ได้กล่าวถึง การสอนทักษะการพูด โดยเน้น การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึก ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือน ชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนา ผู้สอนมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตามตัวอย่าง

จุดประสงค์ของทักษะพูดมีดังนี้ คือ ฟังการสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็น พูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับ สิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงานแต่งงานให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับ สมัครเข้าทำงาน ให้แสดงความคิดเห็นและขอความคิดเห็น

สรุปได้ว่า การพูดเป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ใน ชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็นทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้น และการพูด นำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การฝึกพูด ควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้ฝึก

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนการพูด

Read (2007) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนพูดว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่ ซับซ้อนและค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ แม้ว่าผู้เรียนจะเลียนเสียงได้ดี และออกเสียงได้ถูกต้องกว่าผู้ใหญ่ก็ตาม และอย่าลืมนึกว่าในวัยนี้ นอกจากผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศแล้ว ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนก็อยู่ในช่วงพัฒนาภาษาที่หนึ่งด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนในวัยนี้ต้องได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา ไปพร้อมกัน ดังนั้น ในการเตรียมการสอนพูด ครูจึงต้องเตรียมการสอนพูดเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Spoken interaction) หมายถึง ความสามารถในการถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น และทักษะการผลิตภาษาพูด (Spoken production) หมายถึง ความสามารถในการผลิตภาษาพูด เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ และการบรรยายเหตุการณ์ และเรื่องราว ต่าง ๆ ผู้สอนต้องพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการพูด เพื่อปฏิสัมพันธ์และการผลิตภาษาพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้นไป ซึ่งการจัดกิจกรรมในขั้น แรกควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกภาษาซ้ำ ๆ เพื่อให้จำคำศัพท์ วลี และประโยค ตลอดจนการออก เสียงที่เป็นธรรมชาติและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ปัญหาที่พบในการสอนพูดสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา ที่สอง (Second language) คือ บางครั้งผู้เรียนไม่กล้าที่จะพูด แต่ก็พูดได้ซ้ำและพูดตะกุกตะกัก ไม่มี

ความพร้อมที่จะพูดผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้ฟังภาษาอังกฤษให้เข้าใจในระดับหนึ่งก่อน จึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะพูด และเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้มีความรู้สึกว่ามีเรื่องน่าอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ต้องให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานเกิดความกล้าและรู้สึกรู้สึกปลอดภัยในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการพูด คือ การให้ผู้เรียนได้ทดลองฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์หรือในชีวิตประจำวันของ สิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกระดับ คือ เมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการพูดเพิ่มขึ้น ครูสามารถจัดกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือแม้กระทั่งกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกเรื่องที่จะพูด ตั้งใจฟังเพื่อน พร้อมทั้งจะเรียนรู้การฟังจากบุคคลอื่น ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมมากขึ้น สิ่งสำคัญอีกอย่างคือ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน กิจกรรมต้องสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน การจัดกิจกรรมในห้องเรียนต้องดำเนินการตามขั้นตอนการสอน ต้องมีการสาธิตและยกตัวอย่าง ก่อนที่จะให้ผู้เรียนก่อนลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและได้เรียนรู้ว่าสิ่งสำคัญในการเรียนคืออะไร และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

รวินศ์ ศรีทองรุ่ง (2540) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to face communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปยังผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการรู้จักการใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดความอ่านที่มีคุณค่านั้น มีประโยชน์ และรวบรวมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายชัดเจนและรวดเร็ว
2. สารเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรอบรู้ในเรื่องนั้น มีการเตรียมลำดับและดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง
3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อสารความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคม ที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยาท่าทางและอาจรวมไปถึงสื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ
5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 1.1 จุดประสงค์ปลายทางเป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม
 - 1.2 จุดประสงค์นำทางเป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ในข้อ 1.1 คือ ให้ความหมายศัพท์โครงสร้างหรือสำนวนใหม่และความรู้ทางสังคม ภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้น คือ เป็นการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ตัวอย่างที่จะเป็นลักษณะจุดประสงค์นำทางที่ต้องการในเรื่องศัพท์ คือ ให้สะกดคำบอกความหมายได้ถูกต้อง (Passive Vocabulary) หรือให้นำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม (Active Vocabulary) ในเรื่องโครงสร้างหรือสำนวนใหม่ก็เช่นกัน คือ ให้นำตัวอย่าง สรุปกฎเกณฑ์และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สำหรับการทำความเข้าใจในบริบท อาจถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาในลักษณะต่อไปนี้คือ
 - 1.2.1 ใครเป็นผู้พูดในบทสนทนานั้น
 - 1.2.2 ผู้พูดมีลักษณะอย่างไร เช่น ถ้ามเกี่ยวกับวัยและเพศ เป็นต้น
 - 1.2.3 ลักษณะที่อาจมองเห็นได้เป็นอย่างไร เช่น บรรยากาศขณะสนทนา
 - 1.2.4 กิริยาท่าทางที่ผู้พูดใช้เป็นอย่างไร เช่น นั่งหรือยืน
 - 1.2.5 ผู้พูดมีจุดประสงค์จะสื่อความหมายอะไร
 - 1.2.6 ให้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ในชั้น
2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เข้าช่วย มีการถามตอบซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นกรให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competency) ในขั้นนี้
3. การฝึกพูดเป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะ

ของผู้เรียนตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วยเป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอนเป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้วคือผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ในการฝึกทักษะการพูดนอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและเป็นคู่ ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจบทวนโดยการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกทักษะการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

4.1.2 การให้ความรู้ทางด้านกรอออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพ ระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น

4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

4.1.6 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาที่เหมาะสม

4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ

4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4.3.1 ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกตอบคำถามจากที่กำหนดให้

4.3.2 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติโดยผู้สอนให้สถานการณ์ ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียมไว้

4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องหรือหัวข้อที่ได้รับมอบหมายที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ศัพท์โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้คำถามเพื่อนำอภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระโดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

4.4.1 ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง

4.4.2 ให้ฟังการสนทนายระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลา แล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างวันใด เวลาใด

4.4.3 ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้ การอภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

สมิตรา อังวัฒนกุล (2550) ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. หารายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้คิดว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

พรสวรรค์ สีสื่อ (2550) แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนพูด

กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน เตรียมผู้เรียนก่อนการพูด ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้

- 1.1 ให้ความรู้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทที่คล้ายกับบทสนทนาที่จะต้องพูด
- 1.2 ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่น ระดับความเป็นทางการของบทสนทนา
- 1.3 ฝึกออกเสียงคำ ระดับเสียงสูงต่ำ และการเชื่อมเสียง
- 1.4 ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง

2. ขั้นการพูดโดยกำหนดโครงสร้าง

กิจกรรมการพูดที่กำหนดโครงสร้างที่ใช้อยู่ประจามี 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information Gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กิจกรรมทั้งสองแบบนี้ผู้เรียนจะพูดได้ตอบเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะของกิจกรรมจะเหมือนการสื่อสารจริง แต่ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่จะฝึกไว้แล้ว ดังนั้นการฝึกพูดแบบนี้จึงเหมือนการฝึกมากกว่าการสื่อสาร

3. ขั้นการพูดโดยเสรี

ขั้นการพูดโดยเสรีเป็นการฝึกแบบสื่อสารโดยแท้จริง โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ในการทำกิจกรรมผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อวางแผนแก้ปัญหา หรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่ใช้กันทั่วไปในการฝึก คือ บทบาทสมมติ (Role Playing) และการอภิปราย (Discussions)

3.1 บทบาทสมมติ (Role Playing)

บทบาทสมมติเป็นการฝึกที่เรียนแบบชีวิตจริงดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมีวงกว้าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในขณะที่แสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านภาษาวัฒนธรรม ผู้เรียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล ในการฝึกบทบาทสมมตินั้น ผู้เรียนบางคนอาจสนุกกับกิจกรรม แต่สำหรับผู้เรียนบางคนอาจขาดความมั่นใจหรือค่อนข้างอ่อน จึงอาจรู้สึกกลัวกิจกรรมที่จะทำให้บทบาทสมมติได้ผลมีดังนี้

1. การเตรียมการที่รอบคอบ ผู้สอนต้องอธิบายกิจกรรมบอกสถานการณ์ที่จะให้ผู้เรียนฝึกอย่างชัดเจน และจะต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนเข้าใจ
2. ตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายแผนกำหนดการ ความคิดเห็นของกลุ่ม หรือผลที่ตามมา

3. ใช้บัตรบอกบทบาท (Role Cards) ซึ่งในบัตรต้องอธิบายบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจน สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ๆ ควรให้คำศัพท์หรือสำนวนที่จำเป็นต้องใช้ด้วย

4. ก่อนเริ่มแสดงให้ผู้เรียนทั้งสองห้องระดมสมอง ช่วยกันคิดว่า อาจจะต้องใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือสำนวนอะไรบ้าง

5. ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจสามารถมีส่วนร่วมได้

6. ให้ความเตรียมที่เพียงพอ ผู้เรียนแต่ละคนควรมีเวลาเตรียมตัวเพื่อร่างความคิดและภาษาที่ต้องใช้

7. ผู้สอนต้องเป็นแหล่งความรู้ ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย ไม่ควรแก้ไขการออกเสียงหรือไวยากรณ์ถ้าผู้เรียนไม่ถาม

8. ให้ผู้เรียนทำงานตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาไม่เท่ากัน มีวิธีการทำงานเป็นกลุ่มไม่เหมือนกัน และได้รับบทบาทเฉพาะในการแสดง ไม่ควรคาดหวังให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเท่า ๆ กันหรือใช้ไวยากรณ์ที่สอนในการพูด

9. ติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนรายงานผลการแสดง

10. หลังการแสดงให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์ การออกเสียง ข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

3.2 การอภิปราย (Discussions)

การจัดอภิปรายให้ประสบผลสำเร็จผู้สอนต้องเตรียม ดังนี้

1. ให้หัวข้อที่จะอภิปราย บอกขอบเขต อธิบายคำศัพท์และไวยากรณ์

2. ให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่จะอภิปรายผู้เรียนมักจะชอบหัวข้อเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ การท่องเที่ยว ข่าวปัจจุบัน หรือเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน เรื่องบางเรื่อง เช่น การรณรงค์ในเรื่องของมลภาวะ การรณรงค์ลดโลกร้อน เป็นเรื่องที่ยากเพราะผู้เรียนต้องมีความสามารถทางภาษาสูง

3. แบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพราะการอภิปรายเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคน

4. จำกัดเวลากำหนดเวลาไม่ควรให้เกิน 8-10 นาทีต่อกลุ่ม ถ้าผู้เรียนหมดเรื่องพูดให้หยุดได้

5. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่ตนถนัดหรือพอใจ ไม่ควรคาดหวังผู้เรียนผู้เท่า ๆ กัน

6. ติดตามผลเรื่องที่พูดให้นักเรียนรายงานผลการอภิปราย

ของกลุ่ม

7. ติดตามผลการใช้ภาษาหลังการอภิปรายให้ข้อมูลป้อนกลับ

เกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์การออกเสียง ข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมา
ทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่น

2.5 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้สรุปรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะ การพูดไว้

3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าว
วิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง
เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน
โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครูหรือผู้ที่ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้น ซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดง
ทักษะพูดของตน การให้คะแนนอาจทำโดยครูผู้สอนและ/หรือกรรมการให้คะแนนที่เข้าร่วมฟัง
การสนทนาด้วยการสนทนา มักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียดหรือความหวั่น
วิตกที่เกิดขึ้นและช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่ง
ทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การพูดออก
ความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษาเหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง
เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน ฯลฯ

3. การอภิปรายหรือการโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม
โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้
มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน เช่น การกล่าว
แก้ประเด็นของฝ่ายตรงข้ามในการโต้วาที การสนับสนุนความคิดเห็นของผู้อภิปรายอื่นหรือผู้โต้วาที
ที่อยู่ฝ่ายเดียวกัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าและที่คิดขึ้น
ในสถานการณ์อย่างฉับไวโดยไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งทางด้าน
แสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสารของตนเอง และการแก้ข้อกล่าวหาโต้แย้งประเด็น หรือ
การสนับสนุน ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอของผู้อื่น นอกจากนี้การรักษาปฏิสัมพันธ์ในการพูดซึ่งเป็น
มารยาททางสังคมที่ช่วยให้การพูดเป็นไปอย่างราบรื่นตามระเบียบวิธีการทางสังคมก็เป็นส่วนหนึ่งของ
เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงทีสีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่
3. ศัพท์ สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่
5. ใจความสำคัญของการพูด
6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายการพูด
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น กลวิธีการ สอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน ไม่ใช้การขัดคออย่างไม่สุภาพ กลวิธีการขึ้นต้นและการลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดกำหนดไว้ ดังนี้

1. ไวยากรณ์
 - 1.1 ขอบเขต
 - 1.2 ความถูกต้อง
2. คำศัพท์
 - 2.1 ขอบเขต
 - 2.2 ความถูกต้อง
3. การออกเสียง
 - 3.1 เสียงคำเดี่ยว ๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแตกต่างของหน่วยเสียง)
 - 3.2 การลงเสียงหนักเบาและจังหวะการพูด
 - 3.3 การใช้เสียงสูงต่ำในประโยค
 - 3.4 การเชื่อมเสียง/การละเสียง/การผสมเสียง
4. ความคล่อง
 - 4.1 ความเร็วของการพูด
 - 4.2 การติดขัดแล่งเลาะหว่างพูด
 - 4.3 การติดขัดแล่งเลาก่อนพูด
5. ทักษะในการสนทนา

- 5.1 การสนทนาเรื่องตามหัวข้อที่พูด
- 5.2 การให้ผู้อื่นได้เริ่มพูดหรือการให้ตนเองได้มีโอกาสพูดและ
- การพูดประเด็น
- 5.3 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของคำพูดของตน และ
- กับผู้สัมภาษณ์
- 5.4 การดำเนินการสนทนาให้ต่อเนื่อง การขยายความให้ชัดเจน
- การปรับปรุงแก้ไข การทบทวนตรวจสอบ การหยุด การใช้คำเสริม ฯลฯ
6. ทักษะการใช้ภาษาทางสังคม
- 6.1 จำแนกสำเนียงและลีลาภาษา เช่น แบบเป็นทางการออกจาก
- แบบกันเองแบบซักจูงใจ หรือแบบรวมขอมได้
- 6.2 ท่าทางและสีหน้า
7. อวัจนภาษา
- 7.1 การสบตาและการใช้ท่วงที
- 7.2 ท่าทางและสีหน้า
- 7.3 ความสอดคล้องเชื่อมโยงของข้อคิดเห็น
- 7.4 ความเกี่ยวข้องกับประเด็น
8. เนื้อหาการพูด
- 8.1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงของข้อคิดเห็น
- 8.2 ความเกี่ยวข้องกับประเด็น
- สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2552) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการพูด
- ของผู้เรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้
1. ความคล่องแคล่ว
- 1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากันได้
- 1.2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้กัน
- อยู่ประจำ
- 1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
- 1.4 มีความลังเลในการพูดบางครั้งบางครา มีตะกุกตะกักบ้าง
- เพราะพูดประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ
- 1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษา
- เมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด
- 1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือคำเดียว ๆ
- 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือบางวลี
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple Sentences) ที่สั้น ๆ
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร

- 3.1 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
- 3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
- 3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
- 3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
- 3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนมาก
- 3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

- 4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย
- 4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก
- 4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.5 คำพูดถูกต้องเป็นส่วนมากและมีปัญหาด้านโครงสร้างน้อยมาก
- 4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด

5. สำเนียง

- 5.1 ออกเสียงผิด ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง
- 5.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้งและลงเสียงหนักผิดที่ทำให้เข้าใจยากต้อง

พูดซ้ำบ่อย ๆ ฟังจึงจะเข้าใจ

5.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิด
บางครั้งทำให้เข้าใจผิดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

- 5.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง ออกเสียงผิดบางครั้งแต่ก็ยังสามารถเข้าใจ
- 5.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- 5.6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงไทยเลย

6. ความพยายามในการสื่อสาร

- 6.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบ
- 6.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังคงขาดความกระตือรือร้น
- 6.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังคงแสดงความไม่สนใจ
- 6.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า
- 6.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วย
- 6.6 ผู้เรียนพยายามพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทาง

เพื่อการแสดงออก

6.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่

6.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนและประเมินผล ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

ทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. ความถูกต้อง

1.1 ออกเสียงคำ ประโยค ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้

1.2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเสียง

เน้นหนักในคำและประโยค

1.3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคเป็นส่วนใหญ่

1.4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียง

เน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์

2. ความคล่องแคล่ว

2.1 พูดได้บางคำ สื่อความหมายไม่ได้

2.2 พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

2.3 พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้

2.4 พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนให้สื่อสารได้

3. การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

3.1 พูดได้น้อยมาก

3.2 พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ

3.3 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบ

ไม่เหมาะสม

3.4 แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะใช้ในการตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือสัมฤทธิ์ผลในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใด ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ด้านต่าง ๆ ของสมองหรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงของบุคคลที่ได้รับการเรียนรู้หรือผลงานที่นักเรียนได้จากการประกอบกิจกรรม (ชนินทรชัย อินทிரามณ, 2540)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เป็นความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นผลมาจากการเรียนการสอน วัดโดยใช้เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2541)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทดสอบที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะ หรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ ความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยวัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหาและความสามารถต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อเขียนและการปฏิบัติ

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กัญญา ลินทรตันศิริกุล (2540) ได้สรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

1. ตัวผู้เรียน ผู้เรียนมีความแตกต่างกันมากมายหลายอย่าง เช่น ความแตกต่างทางร่างกาย ระดับสติปัญญา ความแตกต่างทางอารมณ์ ความแตกต่างทางสังคม มีความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

2. ตัวผู้สอน ผู้สอนเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความรู้ความสามารถในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้ผู้เรียน การวัดและการประเมินผลมีความสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน

3. ผู้บริหาร เป็นผู้สนับสนุนในเนื้อหาหลักสูตรของสถาบันการศึกษา เปิดโอกาส และส่งเสริมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้นเพียงใด ผู้บริหารสนับสนุน ผู้เรียนก็เกิด กำลังใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็เพิ่มสูงขึ้น

4. บรรยากาศ สภาพบรรยากาศของสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ขนาดของห้อง จำนวนโต๊ะ-เก้าอี้ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน บรรยากาศปลอดโปร่ง ถ่ายเทสะดวก และมีพื้นที่ สำหรับให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้

5. ความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงสถานศึกษาทุกแห่ง ถ้าชุมชนให้การสนับสนุนส่งบุตรหลานเข้าเรียน ผู้เรียนก็จะมีกำลังใจเพิ่มขึ้น สามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

Jakobovists (1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการด้วยกัน คือ

1. องค์ประกอบทางการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1.1 ความรู้ความสามารถในด้านการสอนของผู้สอน ซึ่งได้แก่ ความรู้ ความสามารถของผู้สอนในด้านศาสตร์การสอน ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมในการสอน การรู้จัก ใช้ภาษาและท่าทางประกอบการสอน วิธีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน สามารถใช้สื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยต่อการจัดการรู้ สามารถเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และตอบสนองผู้เรียนได้ดี คือ ความรู้ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้

1.2 เวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เวลาที่ใช้สอน ในห้องเรียน หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ศึกษาตลอดหลักสูตร และเวลาที่ศึกษาเต็มระยะเวลา ในห้องเรียน ส่วนเวลาเรียนนอกห้องเรียน หมายถึง ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอก ด้วยตนเอง พร้อมทั้งได้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีผลต่อการสอนมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีเวลา ในห้องเรียนมาก การเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นได้มาก ยิ่งถ้าผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในห้องเรียนการ เรียนภาษา ก็ได้ผลและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.3 ประสิทธิภาพในการถ่ายโอนการเรียนรู้ ระดับการสอนและการเรียนรู้ ภาษาแม่กับการเรียนรู้ภาษาใหม่ย่อมมีอุปสรรคต่อการถ่ายโอนองค์ความรู้ของผู้เรียน สภาพแวดล้อม ทางการสอนย่อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อสารกับผู้สอนได้มากยิ่งขึ้น

1.4 การวัดและการประเมินผลการเรียนจัดที่เรียนรู้ วิธีการวัดผลและ ประเมินผล ความหลากหลายรูปแบบ และควรสอดคล้องกับระดับความสามารถและธรรมชาติ ของผู้เรียน

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ

2.1 ความสามารถของผู้เรียนที่จะเข้าใจการสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถด้านภาษาและสติปัญญาของผู้เรียน

2.2 ความถนัดทางด้านภาษาของผู้เรียน และองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนร่วมกับความถนัด

2.3 ความพยายามของผู้เรียน ความสนใจภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนต้องการผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียน เจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อผู้สอนก็มีผลต่อการเรียน และความรู้สึกต่อศิลปวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียน

2.4 วิธีในการเรียนภาษาของผู้เรียน การเรียนภาษาใหม่จะได้ผลหากผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งใหม่และสิ่งที่เรียนรู้แล้วเข้าด้วยกัน มีความสามารถที่จะกลืนกลายความรู้จากภาษาใหม่เข้ากับภาษาของตนได้ดี เข้าใจโครงสร้างของภาษาใหม่ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาใหม่

2.5 ผลที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง หมายถึง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือได้รับรู้ภาษาใหม่ ซึ่งความรู้ใหม่ส่งผลต่อสติปัญญาและความรู้ของผู้เรียน และภาษาใหม่ที่เรียนส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างน้อยเพียงใด

3. องค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่

3.1 ความยึดมั่นในภาษาของตน

3.2 องค์ประกอบของภาษาศาสตร์

3.3 ภาวะของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมของผู้เรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน เช่น สติปัญญา สุขภาพ อารมณ์ สภาพจิตใจและสังคม ด้านผู้สอน เช่น การศึกษา สถานภาพ อารมณ์ รวมทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อผู้เรียน และด้านสิ่งแวดล้อม เช่น บรรยากาศในการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียน ความปลอดภัยภายในห้องเรียน เป็นต้น

3. การวัดและประเมินผลด้านทักษะทางภาษา

สถาบันภาษาอังกฤษ (2553) เห็นว่า การใช้ภาษาในความเป็นจริงนั้น ผู้ใช้ไม่สามารถแยกองค์ประกอบของภาษาได้ การใช้ภาษาให้ได้ข้อมูลนั้นจะต้องใช้ภาษามากกว่าเน้นกฎเกณฑ์ข้อบังคับ โดยการทดสอบนั้นต้องมีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา ภาษาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ในด้านประสบการณ์ ความสามารถและความสนใจ มีความต่อเนื่องไม่แยกองค์ประกอบของภาษาและเป็นลักษณะการใช้ภาษาที่แท้จริง โดยมีการวัดทักษะการฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน โดยรูปแบบการวัดทักษะมีดังต่อไปนี้

1. การทดสอบการฟัง

การทดสอบการฟังผู้สอนสามารถวัดทั้งที่เป็นหน่วยย่อยของภาษา ซึ่งได้แก่หน่วยเขียน หน่วยคำ จนถึงองค์รวมของภาษา คือความหมาย ความเข้าใจ การทดสอบการฟังไว้ดังนี้
สถาบันภาษาอังกฤษ (2553) ได้แบ่งลักษณะของการทดสอบฟังไว้ดังนี้ คือ

1. การทดสอบการจำแนกเสียง ซึ่ง แบ่งออกเป็นการจำแนกเสียงที่แตกต่างกัน การจำแนกเสียงคำในบริบท
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ได้แก่ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง การตอบคำถามและให้ความเห็นการฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม การฟังคำบรรยายและตอบคำถาม นอกจากนี้ผู้สอนสามารถวัดความสามารถด้านทักษะการฟังตามแนวทางการทดสอบ การฟังตามระดับหรือขั้นของการฟังดังนี้

2. การทดสอบการพูด

สถาบันภาษาอังกฤษ (2553) ได้เสนอแนะแนวทางในการวัดและประเมินผลการพูดของผู้เรียน ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง ทดสอบการออกเสียง เช่น
 - 1.1 การออกเสียงแบบ Minimal pairs คือ การเปรียบเทียบเสียงที่เหมือนหรือต่างกัน
 - 1.2 การให้ดูภาพแล้วเลือกคำให้ตรงกับภาพ
 - 1.3 การออกเสียงคำในประโยค ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำที่เป็นปัญหาในการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงคำในโครงสร้างประโยคดีกว่าอ่านออกเสียงคำศัพท์เดี่ยวโดด ๆ เพราะถือว่าเป็นการนำเสนอบริบทที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทดสอบการอ่านออกเสียง ควรให้ผู้เรียนได้อ่านบทคร่าว ๆ ก่อน ประมาณ 2-3 นาที เพราะเวลาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างจินตนาการเรื่องราวตามสถานการณ์จริงได้

2. การเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง ถือว่าเป็นการทดสอบที่ดีขึ้นกว่าการอ่านออกเสียง ผู้สอนควรให้ผู้เรียนอ่านเรื่องในใจก่อน แล้วจึงให้ผู้เรียนเล่าเรื่องที่อ่าน ถ้าผู้สอนเลือกเรื่องได้ดีก็จะสามารถทดสอบการออกเสียงได้ตรงตามที่ต้องการ

3. การใช้รูปภาพ

การใช้รูปภาพนับเป็นการทดสอบการพูดที่ดีมากวิธีหนึ่ง ผู้สอนจะต้องเริ่มต้นจากการเลือกรูปภาพให้ตรงตามแบบที่ต้องการวัด ให้ผู้เรียนดูรูปภาพก่อน 2-3 นาที ก่อนที่จะให้ผู้เรียนบรรยายภาพ ผู้สอนควรมีภาพจำนวนมาก เช่น ภาพสิ่งของ ภาพคน ภาพเหตุการณ์ ภาพสถานที่และทัศนียภาพ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดบรรยายเกี่ยวกับภาพโดยพูดเดี่ยวหรือพูดเป็นกลุ่ม

บรรยายภาพคน สิ่งของและสถานที่ เช่น เขาทำอะไร สิ่งของอยู่ที่ไหน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้จินตนาการ และคาดเดาเหตุการณ์ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เป้าหมายคือให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4. การสัมภาษณ์

ทักษะทางภาษาที่ใช้ควบคู่กันในการสื่อสารในชีวิตประจำวันคือ ทักษะการฟัง-ทักษะการพูด ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทดสอบการพูด คือการสัมภาษณ์ เพราะการสัมภาษณ์จะสามารถประเมินการฟัง-การพูด ของบุคคลที่ถูกสัมภาษณ์ ได้ ซึ่งสามารถพิจารณาถึงความเข้าใจในสารที่ส่งไปและสามารถตอบกลับมาได้อย่างถูกต้อง

3. การทดสอบการอ่าน

วิสาข์ จิตวัตร (2543) ได้แบ่งการวัดผลทางการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ ดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) คือ การทดสอบอย่างมีระบบ โดยการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นในระยะเวลาที่กำหนด แบ่งออกเป็น

2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนกับคะแนนกลุ่มผู้เรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่าผู้เรียนคนนั้นได้ลำดับที่เท่าไร การสร้างแบบทดสอบควรเลือกให้ตรงกับวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมเนื้อหา และครอบคลุมความสามารถของผู้เรียน วัดดูประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านทั่ว ๆ ไปมากกว่าที่จะเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ แบบทดสอบอิงกลุ่ม อาจแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ในด้านทั่ว ๆ ไป มากกว่าจะชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนนั้นอยู่ระดับเก่งหรือระดับอ่อนในทักษะใดทักษะหนึ่ง นิยมใช้วัดกับผู้เรียนที่มีกลุ่มขนาดใหญ่

1.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาเหล่านั้นมากน้อยเท่าใด แสดงถึงความรู้แบบลุ่มลึก แบบทดสอบนี้ใช้หลังจากที่ผู้เรียนได้รับจัดการเรียนการสอนไปแล้ว

1.1.3 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางด้านวิชาการ

1.2 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Tests)

มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบที่ระบุตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด ในการสร้างข้อสอบจะยึดวัตถุประสงค์ย่อย ๆ ของทักษะที่ต้องการวัด เช่น

การสรุปใจความสำคัญ หรือการสรุปใจความสำคัญจากย่อหน้า การเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่ กระบวนการ เก็บข้อมูลที่มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จาก การสังเกตผู้เรียนในชั้นเรียน เช่น การพูดคุยกับ ผู้เรียน และการจดบันทึกข้อมูลของผู้เรียน ซึ่งสามารถแบ่งประเภทการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตผู้เรียน (Kid-Watching) ผู้เรียนใช้การสังเกตประเมินผล ผู้เรียนจากการที่นักเรียนมีกิจกรรมในการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการ ต่าง ๆ ของผู้เรียน

2.2 รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory) การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนจากบทอ่านช่วยให้เห็นกระบวนการอ่านและทราบถึง ปัญหาในการอ่านของผู้เรียนเป็นอย่างไร เป็นเครื่องมือในการประเมินผลว่าผู้เรียนมีความสามารถ ในการอ่านสูงหรือต่ำเพียงใด

2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory) มีจุดประสงค์ในการใช้เพื่อจัดระบบ เพื่อแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถในการอ่าน และวิเคราะห์ พฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีจุดเด่นและจุดอ่อนในด้านใดบ้าง

2.4 รายการประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ผู้สอนจะตั้งคำถามผู้เรียนในเรื่องที่ผู้เรียนได้อ่าน และให้คะแนนตามคำถามที่ผู้เรียนตอบคำถามได้ นอกจากใช้คำถามผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเขียนบรรยาย เล่าเรื่อง หลังจากที่ย่านจบซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้เรียนในการสรุปใจความสำคัญ

2.5 การประเมินผลตนเอง (Self-Report)

4. การทดสอบการเขียน

วิธีวัดและประเมินความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่ดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ นั่นคือการเขียน ระดับความยากง่ายในการเขียนนั้นขึ้นอยู่กับระดับของ ผู้เรียน อาจจะเริ่มจากระดับคำ วลี ประโยค และข้อความสั้น ๆ รวมไปถึงข้อความที่สามารถบรรยาย เป็นย่อหน้า ผู้เรียนสามารถเขียนเรื่องราวจากภาพ ชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ใกล้ตัว หรือ จากประสบการณ์ที่พบเห็น โดยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่เรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ กรมวิชาการ (2545) การประเมินการเขียนมีประเด็น การประเมิน ดังนี้

1. การใช้ภาษา
2. เนื้อหาสาระ
3. การเรียบเรียงเนื้อหา

ระดับความสามารถของทักษะการเขียน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ถูกต้อง

1. ระดับกลไก
 - 1.1 สามารถคัดลอกโคลงกลอน พร้อมทั้งใส่เครื่องหมายวรรคตอนได้
 - 1.2 สามารถเขียนประโยคโดยใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
 - 1.3 สามารถเขียนแทนคำที่กำหนดให้ลงในประโยคได้
2. ระดับความรู้
 - 2.1 สามารถเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง
 - 2.2 สามารถเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์
 - 2.3 สามารถตอบคำถามจากภาพได้
3. ระดับถ่ายโอน
 - 3.1 สามารถเรียงลำดับบทสนทนาได้ถูกต้อง
 - 3.2 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเรียงเป็นข้อความ 1 ย่อหน้า
 - 3.3 สามารถเปลี่ยนประโยคหรือข้อความจาก Active voice ให้เป็น

Passive voice ได้

4. ระดับสื่อสาร
 - 4.1 สามารถกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ได้
 - 4.2 สามารถเขียนบรรยายภาพชุดได้
 - 4.3 สามารถเขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดให้ได้
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

สามารถเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์จากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ มีความสั้น ยาว ตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาและระดับชั้น

พจนานุกรม ปณฺ ติ โต สฺย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

กันต์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน 3) แบบถามตอบปากเปล่า Q & A (Question and Answer) 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์พบว่านักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75.00 มีจำนวน 24 คน โดยคิดเป็น ร้อยละ 60.00 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.00 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63 ด้านสื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.72 และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84 ตามลำดับ

อังคณา มงคลชัย (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการใช้คำปรากฏร่วม วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ วิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่นิสิตเลือกใช้คำปรากฏร่วมพร้อมคำอธิบาย ผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 52.32 ผู้เรียนมีความสามารถด้านคำปรากฏร่วมประเภท คำนาม + คำนาม มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 68.64 รองลงไปได้แก่ ประเภท คำคุณศัพท์ + คำนาม ค่าเฉลี่ย 67.32 คำกริยา + คำนาม ค่าเฉลี่ย 55.26 คำคุณศัพท์ + คำบุพบท ค่าเฉลี่ย 51.10 กริยาวลี ค่าเฉลี่ย 46.05 คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์ ค่าเฉลี่ย 41.67 และ คำกริยาวิเศษณ์ + คำคุณศัพท์ ค่าเฉลี่ย 36.18 ตามลำดับ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนและพบว่า ข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนอาจเกิดจากการความรู้ที่มีจำกัด

สุณี ธนาเลิศกุล (2552) ศึกษาทวิวิธีการแปลคำปรากฏร่วมของค่านามรวมคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และศึกษารูปแบบโครงสร้างของคำปรากฏร่วมของค่านามกับคำคุณศัพท์ในภาษาฉบับแปลที่เกิดจากการปรับบทแปล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างจาก เรื่องเล่าภาคสองภาษา (อังกฤษ-ไทย) จาก หนังสือ Hope and Courage และ Love and Share จำนวน 26 เรื่อง โดยใช้แนวคิดการแปลด้วยวิธีเทียบเคียงตามรูปและการแปลด้วยวิธีเทียบเคียงต่างรูปของในด้านการแปลเชิงสื่อสารของนิวมาร์ค การแก้ปัญหาความไม่เท่ากันของความหมายในระดับคำและวลีของเบเคอร์ การปรับบทแปลในระดับคำของสัญญาวิ สายบัว และการแปลสิ่งที่รู้จักและไม่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาฉบับแปลของ สุพรรณิ ปิ่นมณี (2549) เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้คือ การวิเคราะห์ทวิวิธีการแปลคำปรากฏร่วมของค่านามกับคำคุณศัพท์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยพบว่า ผู้แปลใช้ทวิวิธีการแปลแบบต่าง ๆ เพื่อให้ภาษาฉบับแปลมีความชัดเจน เห็นภาพ เป็นธรรมชาติและเหมาะสมกับเรื่องเล่า ส่วนการศึกษารูปแบบโครงสร้างของคำปรากฏร่วมของค่านามกับคำคุณศัพท์ในภาษาฉบับแปลที่เกิดจากการปรับบทแปลพบว่า มีการปรับบทแปลที่ละทิ้งรูปนามวลีในต้นฉบับและเปลี่ยนเป็นโครงสร้างเทียบเคียงอื่น ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับงานเขียนประเภทเรื่องเล่าที่เน้นการพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจนและเป็นธรรมชาติในภาษาฉบับแปล

ฐิติภัสร์ วัฒนาจารุเกียรติ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการฟังและการใช้ทวิวิธีที่ช่วยในการฟังของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เอกวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยรัฐบาล 4 แห่ง ในจังหวัดสงขลา โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา จำนวน 143 คน และนำมาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 39 คน ตามระดับความสามารถ โดยใช้เทคนิค 27% เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการฟังและแบบวัดทวิวิธีที่ช่วยการฟัง 2. แบบทดสอบการฟังจากหนังสือ IELTS Practice Listening Test ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาการฟังบางประการกับการเลือกใช้ทวิวิธีที่ช่วยในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ปริมา มัลลิกะมาส, สมจิต จิระนนทิพร และรักสงบ วิจิตรโสภณ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาโดยอาศัยคลังข้อมูล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเชิงเปรียบเทียบการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา โดยอาศัยคลังข้อมูลที่สร้างขึ้นจากงานเขียนเรียงความของผู้เรียนและคลังข้อมูลอ้างอิงที่เป็นคลังข้อมูลของเจ้าของภาษา ซึ่งมีผู้จัดทำไว้แล้ว คือ British National Corpus โดยมุ่งศึกษาว่าคำปรากฏร่วมประเภทคำที่เป็นศัพท์ (lexical collocations) ที่ประกอบด้วย adjective + noun และ verb + noun มีรูปแบบ

การใช้ที่แตกต่างกันอย่างไรระหว่างกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากเจ้าของภาษาในคำปรากฏร่วมทั้งสองประเภท โดยการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนมีน้อยกว่าและไม่มี ความหลากหลายเท่ากับเจ้าของภาษาอย่างเห็นได้ชัด คำปรากฏร่วมที่ผู้เรียนใช้ได้ตรงกับคำปรากฏร่วม 50 อันดับแรก ที่พบในคลังข้อมูลของเจ้าของภาษา ส่วนใหญ่เป็นคำไวยากรณ์ซึ่งมักเกิดร่วมกับคำนามและคำกริยา ในความถี่สูงเป็นปกติ (statistical collocation) ไม่ใช่คำที่เป็นศัพท์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในหน่วยความหมาย ในขณะที่คำปรากฏร่วมที่พบเฉพาะในคลังข้อมูลของผู้เรียนมีการใช้คำที่เป็น ศัพท์มากขึ้น แต่มักเป็นคำที่เกิดร่วมกับคำเป้าหมายได้โดยอิสระ (free combination) และเหตุที่มีการใช้บ่อยอาจเป็นเพราะหัวข้อเรียงความที่กำหนดไม่ใช่เพราะคำเหล่านี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด กับคำเป้าหมาย ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิธีการสอนคำศัพท์ที่เน้นความสำคัญ ของคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ

บุศรินทร์ เดชดำรงศรี (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การรับรู้การใช้คำปรากฏร่วม ในภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาระดับความเชี่ยวชาญในการรับรู้ และการสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย 2) ศึกษาระดับความเชี่ยวชาญในการสร้าง คำปรากฏร่วมในสามรูปแบบคือ คำกริยา-คำนาม คำคุณศัพท์-คำนาม และคำนาม-คำนาม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้และการสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย 4) ศึกษาปัจจัยของความแตกต่าง ในการสร้างคำปรากฏร่วมสามรูปแบบคือ คำกริยา-คำนาม คำคุณศัพท์-คำนาม และคำนาม-คำนาม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่สอง ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งหนึ่งจำนวน 104 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ (1) นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ จำนวน 24 คน (2) นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 40 คน และ (3) นักศึกษาจากคณะอื่นที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) แบบทดสอบวัดความเชี่ยวชาญในการ รับรู้การใช้คำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดความเชี่ยวชาญในการสร้างคำปรากฏ ร่วมในภาษาอังกฤษสามรูปแบบคือ คำกริยา-คำนาม คำคุณศัพท์-คำนาม และคำนาม-คำนาม และ (3) แบบสำรวจภูมิหลังและพฤติกรรมในการรับรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักศึกษาทำคะแนนแบบทดสอบวัดความเชี่ยวชาญในการสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ ได้ดีกว่าแบบทดสอบวัดความเชี่ยวชาญในการรับรู้คำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ (2) นักศึกษา ทำคะแนนแบบทดสอบวัดความเชี่ยวชาญในการสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษชนิด คำนาม- คำนามได้ดีที่สุด (3) การรับรู้และการสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (4) การสร้างคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษทั้งสามรูปแบบของนักศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และการสร้างคำ

ปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ การแปลความจากภาษาแม่ไปยังภาษาที่สอง การใช้คำคล้ายหรือ คำเหมือนในภาษาแม่ การขาดความรู้ด้านวัฒนธรรมและคำศัพท์เฉพาะด้าน และ การใช้คำกริยา de-lexicalization

วิชญ์ ชัยพัฒน์ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการสอนคำปรากฏร่วมและไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาตรี และศึกษาความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนคำปรากฏร่วมและไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะสำหรับครู 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบทดสอบความคิดเห็นของผู้เรียน ผลวิจัยพบว่า 1) ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังทดลองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมและไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนคำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลในเชิงบวกต่อความสามารถทางด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี

วิภาวดี มุ่งเกิด (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดงเย็นพิทยาคาร ที่ได้รับกลวิธีการฝึกตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) โดยยึดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดงเย็นพิทยาคาร ที่ได้รับกลวิธีการฝึกตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingual Method) โดยยึดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2558 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกได้ 4 ประเภท คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีการฝึกตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) จำนวน 9 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ทดสอบวัดความก้าวหน้าด้านทักษะการฟังและการพูด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แบบวัดทักษะการฟัง และแบบวัดทักษะการพูด 4) แบบบันทึกพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟังและการพูดสูงกว่า

เกณฑ์ที่กำหนดให้นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 นักเรียนที่ได้รับกลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบ ฟัง-พูด (Audio-lingual Teaching Strategies) โดยยึดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม ระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.50 และรายด้าน ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ระดับคุณภาพ ดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ระดับคุณภาพดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 ด้านความตั้งใจ ระดับคุณภาพดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.44 และ ด้านความกระตือรือร้น ระดับคุณภาพดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43

อาทิตย์ อินตะแก้ว, อองอาจ นัยพัฒน์ และอัญชลี จันทร์เสมอ (2560) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการทำความเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย วัตถุประสงค์การวิจัย 1) วิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา 2) พัฒนา แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา 3) ทำการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นลักษณะเฉพาะ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรม 2. โครงสร้างองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยประกอบด้วย 2 รูปแบบการเรียนรู้ โดยมีความแปรปรวนรวมเท่ากับร้อยละ 51.80 แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีค่าความเชื่อมั่นด้านมิติการวัดรูปแบบ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์เท่ากับ 0.96 และมิติด้านรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรมเท่ากับ 0.82 โดยมีค่า ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 ซึ่งเป็นแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง และ โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ ก่อนเรียนและสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ หลังเรียน แต่เมื่อไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 1 เดือน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ กลับแปรเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองไปสู่รูปแบบเดิมคือ รูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์

สาธินี สงวนนาม (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ คำปรากฏร่วมที่ประกอบด้วย คำกริยากับ คำนาม ของนักศึกษาชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย นักศึกษาชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 40 คน โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นสองกลุ่มตามสมรรถนะทาง ภาษาอังกฤษ คือ กลุ่มผู้ที่มีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษในระดับกลางและระดับสูง เครื่องมือที่ใช้ใน

การวิจัย คือ แบบทดสอบสองชุด ได้แก่ แบบเลือกตอบและแบบจับคู่คำกริยากับคำนาม แล้วนำไป
 แต่งประโยค ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวประกอบด้วยคำปรากฏพร้อมทั้งที่ความหมายสอดคล้องกับ
 ภาษาไทยและไม่สอดคล้องกับภาษาไทย โดยเลือกเฉพาะคำปรากฏร่วมระหว่างคำกริยาประเภท
 delexical (do, make, take, get, give, and have) กับคำนาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มี
 ความรู้ทางภาษาอังกฤษระดับสูงสามารถทำแบบทดสอบคำปรากฏร่วมได้ดีกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้
 ทางภาษาอังกฤษระดับกลางในแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ ส่วนแบบทดสอบประเภทจับคู่กริยา
 กับคำนามนั้น ไม่มีความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน
 เพราะทั้งสองกลุ่มสามารถทำคะแนนประเภทคำปรากฏร่วมที่สอดคล้องกับภาษาไทยได้ดีกว่า
 ประเภทที่ไม่สอดคล้องกับภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทั้งสองแบบทดสอบ จากผลการวิจัยครั้งนี้
 จะนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการสอนคำปรากฏร่วมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 โดยเฉพาะคำปรากฏร่วมของคำกริยากับคำนามที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถ
 ในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับกลางและระดับสูง

รุ่งพนอ รักอยู่ และสุชาดา รัตนวณิชพันธ์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการฟัง
 ช่วยให้การบวนการสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษา
 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขต
 ภาคกลางเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง
 ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขต
 ต่างกัน และสังกัดคณะวิชาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558
 ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัด
 ความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้าน
 การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง อยู่ในระดับ
 ไม่ผ่าน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ค่าเฉลี่ย 15.27 โดยทักษะที่นักศึกษามีคะแนน
 เฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้าน
 การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษา
 ในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม
 พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
 การกีฬาและสุขภาพกับคณะศิลปศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติมา สิงห์สนธิ และนิธิตา อติภัทรนนท์ (2561) ได้ทำการศึกษาการสอนคำศัพท์
 ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
 ปริญญาตรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน 2. ศึกษาความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาลำปาง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ 2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 3. แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า 1) การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วม คิดเป็นร้อยละ 59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.32 2) ผลการประเมินผลความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการเขียนคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ร้อยละ 53.80 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

พริยาพร กาละ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน รวมทั้งศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ จากนั้นได้จึงทดลองสอนโดยใช้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเป็นเวลา 20 คาบเรียน หลังการเรียนในแต่ละแผนการสอน ผู้เรียนได้เขียนงานส่งตามที่มีผู้สอนกำหนดไว้ เมื่อสอนครบกระบวนการแล้วผู้เรียนได้รับการทดสอบความรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิม แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนความรู้คำศัพท์คำศัพท์ที่สูงขึ้นหลังจากการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน และผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์หลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน กล่าวได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ที่สูงขึ้น

ภาสินี จันทร์ชม และธัญญาภา พลานุกุลวงศ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทดสอบประสิทธิผลของการสอนคำปรากฏร่วมประเภทคำศัพท์ ในการเสริมสร้างความรู้ เรื่อง คำปรากฏร่วมของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) โดยกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยกึ่งทดลองนี้เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ข้อมูลวิจัยได้เก็บรวบรวมโดยใช้ข้อสอบเพื่อทดสอบความรู้คำปรากฏร่วม ซึ่งใช้เป็นข้อสอบก่อนและหลังการสอนคำปรากฏร่วม ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบฝึกเรื่องคำปรากฏร่วมประเภทคำศัพท์ จำนวน

15 แบบฝึก เพื่อสอนคำปรากฏร่วมแก่กลุ่มตัวอย่าง ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก จำนวน 30 ชั่วโมง การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน (Descriptive statistic) และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กัน (Dependent sample t-test) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังการสอนคำปรากฏร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบหลังการสอนคำปรากฏร่วมของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนดีที่สุดในข้อสอบคำปรากฏร่วมประเภทย่อย คำกริยา+คำนาม (verb + noun) แต่คะแนนต่ำที่สุดในข้อสอบคำปรากฏร่วมประเภทย่อย คำกริยา+คำวิเศษณ์ (verb + adverb) จะเห็นได้ว่า หลังจากการสอนคำปรากฏร่วมประเภทคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้เรื่อง คำปรากฏร่วม จากการสอนและการใช้แบบฝึกคำปรากฏร่วม อย่างไรก็ตามยังมีคำปรากฏร่วมประเภทย่อยบางประเภท ที่เป็นปัญหาแก่กลุ่มตัวอย่างในการรับรู้แม้จะได้เรียนมาแล้วก็ตาม

รองคณบดี ลีมนิ และศรีสมร พุ่มสะอาด (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการใช้เกม โดยเทียบกับเกณฑ์ระดับผลการเรียนของโรงเรียนร้อยละ 50 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม และ 2) ศึกษาความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Sport's Day และ Holiday จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ ทำการทดลองและเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent) ผลการวิจัยแสดงว่า 1) นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้เกมเพื่อการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียน จำนวน 33 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน 2) ทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ระดับมาก

ปริญญญา พัระยะ และคณะ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนหลักสูตรเสริมโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศูนย์พลาญข่อย 2 บ้านด่านเม่น สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัด

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรเสริม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1) เท่ากับ 84.47 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_2) เท่ากับ 86.50 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรเสริมจึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.47/86.50 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่ใช้หลักสูตรเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

วรรณนิภา วงศ์ปัญญา และชัยทัศน์ มีศรี (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ คำปรากฏร่วมที่เป็นลักษณะของภาษารูปแบบหนึ่งของผู้สอนและผู้เรียนภาษาต่างประเทศควรให้ความสำคัญ และศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมเชิงไวยากรณ์และเชิงคำศัพท์ของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 96 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา Preparatory English ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบการใช้คำปรากฏร่วมจำนวน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมเชิงคำศัพท์มากกว่าข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมเชิงไวยากรณ์ โดยมีข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมประเภท คำคุณศัพท์ + คำนาม มากที่สุด

สุรศักดิ์ แจ่มเจริญ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน วัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานที่มีต่อการเพิ่มพูนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามภารกิจ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียน จำนวน 66 คน จากนักศึกษาครูที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตร English for Teacher ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 414 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนแบบฝึกเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามภารกิจ แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เพื่อวัดความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมิน เพื่อประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทักษะและแบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามภารกิจหลัง ผลการวิจัย

พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 89.47) อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ผลดีในระดับมาก และเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนแบบเน้นงาน ด้านกิจกรรมพบว่าเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ถิรวาท ไพรมหานิยม (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา GROUPS Model สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของ GROUPS Model สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ประชากรมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม ประกอบด้วย นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ 256 คน และบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 124 คน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครูสอนภาษาอังกฤษ 51 คน และผู้ใช้บัณฑิต 71 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย กลุ่มที่สอง เพื่อการทดลองมีนักศึกษา จำนวน 48 คน จากคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 24 คน และภาษาอังกฤษ 24 คน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร-แม่สอด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ แบบประเมิน แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนา GROUPS Model พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ GROUS Model อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.44 2) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของ GROUPS Model สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์คะแนนในภาพรวมหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ส่วนผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์คะแนนเฉลี่ย ในภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ GROUPS Model ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รัฐพงษ์ สุทธิวารัฐกานต์ และไชยวัฒน์ ชูมนาเสียว (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูดและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองไร่ไก่อ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง Sport จำนวน 6 แผน 2) แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ 3) แบบทดสอบทักษะการฟัง ทักษะการพูด 4) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการฟัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์

14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ทักษะการพูด ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.85 และมีจำนวน
 นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) ผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.86
 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของนักเรียนทั้งหมด
 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

งานวิจัยในต่างประเทศ

Hsu (2007) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การสอนคำปรากฏร่วมเพื่อส่งผลต่อ
 ความเข้าใจในการฟังของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีในไต้หวัน 34 แห่ง
 ในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั่วประเทศ วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อทดสอบวิธีการสอน
 3 ประเภท ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ การสอนคำศัพท์แบบ single-item การสอนแบบการใช้คำ
 ปรากฏร่วม และไม่มีการสอนในแต่ละชั้นเรียน และได้ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง
 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในการทดสอบความเข้าใจจากการสอน
 คำปรากฏร่วม วิธีการสอนแบบการใช้คำปรากฏร่วมเป็นประเภทการสอนที่ชอบที่สุด
 และมีผลคะแนนเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนั้นนักศึกษาเชื่อว่าการได้รับวิธีการสอนคำปรากฏร่วมช่วยให้
 พวกเขาเสริมสร้างความเข้าใจในการฟังเพิ่มมากยิ่งขึ้น

Hsu, Lu และ Hsu (2007) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจความรู้และ
 ความสามารถการใช้คำปรากฏร่วม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักศึกษาสาขาวิชา
 ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยไต้หวัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษสำหรับ
 เยาวชน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) การทดสอบการวัดความรู้ในเรื่องคำปรากฏร่วม
 1 ชุด (2) แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ 1 ชุด เพื่อรวบรวมการใช้คำปรากฏร่วมและการวัด
 ความสามารถในการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบ และ (3) แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษของ
 Phone Pass ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่าที่ได้มาตรฐาน ซึ่งรวมกับแบบทดสอบการพูดเพื่อวัด
 ความสามารถในการพูดของนักเรียน (1) ความรู้เรื่องคำปรากฏร่วมและความสามารถในการพูด
 (2) การใช้คำปรากฏร่วมกับความสามารถในการพูด และ (3) ความรู้เรื่องคำปรากฏร่วมและการใช้คำ
 ปรากฏร่วม ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความรู้การใช้
 คำปรากฏร่วมของผู้เรียนและความสามารถในการพูดของผู้เรียน

Hansheng (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษาประเทศจีน
 Lexical collocation วัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม
 สามารถเขียนคำปรากฏร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชากร นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นปีที่ 4 ในประเทศจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบและแบบวัดทักษะการเขียน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุหลักของความผิดพลาดเหล่านี้เกิดความเข้าใจในการใช้คำปรากฏร่วมและแนวทางแก้ไขหลักของความผิดพลาดเหล่านี้จะถูกนำเสนอเป็นแนวทางสำหรับการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารและการเขียนให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุด

Bazzaz (2011) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ระหว่างความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วมและการใช้คำปรากฏร่วมแบบคำกริยา คำนามในการเขียนบรรยายเรื่องราวและปัจจัยสำคัญในการใช้คำปรากฏร่วมในการเขียนบรรยายเรื่องราว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวอิหร่านที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาเลเซีย จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม (C-test) และมีการประเมินผลการใช้คำปรากฏร่วมจากจำนวนการใช้คำปรากฏร่วมที่ใช้ในการเขียนเรียงความ จำนวน 6 เรื่อง การศึกษาครั้งนี้เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม และการใช้คำปรากฏร่วมคำกริยาและคำนามในการเขียนบรรยายเรื่องราว

Balci และ Cakir (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนคำปรากฏร่วมในชั้นเรียน EFL ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐในตุรกี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาผลของเทคนิครูปแบบใหม่ในการสอนคำปรากฏร่วม กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 59 คน จำนวน 2 ห้อง ผลการวิจัยพบว่า การสอนคำศัพท์โดยการใช้คำปรากฏร่วมทำให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ดีกว่าการนำเสนอคำศัพท์โดยใช้เทคนิคแบบดั้งเดิมและช่วยเพิ่มการจดจำคำศัพท์ใหม่ นอกจากนี้การสอนคำศัพท์โดยการใช้คำปรากฏร่วมเป็นปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนจดจำและใช้คำศัพท์ใหม่ได้อย่างง่ายดายในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญกับการสอนคำปรากฏร่วมมากกว่าการสอนไวยากรณ์และการใช้กลยุทธ์การสอนคำศัพท์ในปัจจุบันในชั้นเรียนของผู้เรียน

Ganji และ Beikian (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วมในภาษาอิหร่าน ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ วัตถุประสงค์ เพื่อ ทดสอบความสามารถในการเขียนและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 43 คน วิธีการวิจัยในครั้งนี้ คือ การทดสอบสามขั้นในระหว่างการศึกษานี้ ขั้นแรก ให้ผู้เรียนทำข้อสอบแบบเติมคำ 50 ข้อ ที่เกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วม เพื่อวัดความรู้เรื่องคำปรากฏร่วม ให้ผู้เรียนทำการทดสอบพูดซึ่งประกอบด้วยการสัมภาษณ์ซึ่งใช้เวลาประมาณ 12 นาที หลังจากนั้นให้ผู้เรียนเขียนเรียงความจำนวน 3 หัวข้อโดยใช้คำปรากฏร่วมในสามสัปดาห์ติดต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า การเขียนของนักเรียนและคะแนนของนักเรียนมี

ความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การทดสอบการใช้คำปรากฏร่วมไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างคะแนนของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบการพูด งานวิจัยยังระบุด้วยว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยอิหร่านนั้น ไม่ถนัดการใช้คำปรากฏร่วม ข้อเสนอแนะ สำหรับครูและนักออกแบบหลักสูตรเกี่ยวกับวิธีการสอนคือการรวบรวมคำศัพท์ที่จำเป็นในชั้นเรียนจากหนังสือเรียน การสอนคำปรากฏร่วม เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

Attar และ Allami (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลของการสอนคำปรากฏร่วมต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียน EFL ชาวอิหร่าน โดยใช้แบบทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำปรากฏร่วมและทัศนคติกับการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียน และค้นหาทัศนคติของผู้เรียนต่อการสอนคำปรากฏร่วม ผลการวิจัยพบว่า หลังจากจัดการทดสอบ Quick Placement Test (QPT) ผู้เรียน L2 ระดับกลาง 40 คน ได้รับเลือกจากจำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้มีการทดสอบก่อนเรียน เป็นการทดสอบการใช้คำปรากฏร่วม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เข้าร่วมในกลุ่มทดลองดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในการทดสอบหลังเรียนและประสิทธิภาพของผู้เรียนในการพูดก็เพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนต่อคำปรากฏร่วม การศึกษานี้จึงเน้นถึงหลักทางทฤษฎีและการสอนในด้านการสอนและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ/ภาษาที่สอง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาที่ค้นหาวิธีในการสอนให้พูดได้เหมือนกับเจ้าของภาษา

Abedi และ Mobaraki (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษแบบครอบคลุม (CELT) วัตถุประสงค์ของการวิจัย เปรียบเทียบความรู้การใช้คำปรากฏร่วมแบบครอบคลุมโดยการข้อสอบ (CELT) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้การทดสอบก่อนเรียน และคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนใช้การทดสอบ T-test ประชากร นักศึกษาจำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มที่มีความรู้ระดับเดียวกัน (กลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน) จากนั้นให้ทั้งสองกลุ่มทดลองเรียนวิชาที่ใช้หนังสือชื่อ “ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์” โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมได้เรียนแบบการสอนหนังสือที่โดยไม่ได้สอนคำปรากฏร่วม กลุ่มทดลองได้เรียนแบบการสอนหนังสือโดยสอนคำปรากฏร่วมด้วย ทั้งสองกลุ่มได้รับเวลา 10 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างของคะแนนการทดสอบเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม คำปรากฏร่วมมีผลอย่างมากต่อการทำความเข้าใจบทความ ESP สำหรับนักศึกษาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ระดับปริญญาตรี

Yazdandoost, Kafipour และ Amalsaleh (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการจัดระเบียบและทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนประเทศอิหร่าน วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการจัดระเบียบและทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2 เพื่อหาความสามารถในการฟัง การพูด

การอ่าน และความสามารถในการเขียนของนักศึกษา ประชากร นักศึกษาจำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบการใช้คำปรากฏร่วมที่สร้างขึ้น จากนั้นให้นักศึกษาทดสอบโดยใช้ข้อสอบ IELTS (IELTS Practice Plus Pearson Education Longman version ผลการวิจัยพบว่า ผลลัพธ์ของค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สันแสดงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ ความรู้ของการจัดระเบียบและการฟัง ($P = 0.706$) การพูด ($P = 0.885$) การอ่าน ($P = 0.724$) การเขียน ($P = 0.724$) ความรู้เรื่องการใช้คำปรากฏร่วมสามารถบ่งบอกถึงทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตามลำดับ นอกจากนี้ผลของความรู้เรื่องการใช้คำปรากฏร่วมมีผลกระทบมากที่สุด ($R^2 = 78.3\%$)

สรุปผลการวิจัยได้ว่า ความรู้เรื่องการใช้คำปรากฏร่วมได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษา งานวิจัยนี้ยืนยันถึงบทบาทที่มีอิทธิพลของความรู้ด้าน การใช้คำปรากฏร่วมว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาที่จำเป็น

Serpil (2015) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของกิจกรรมโดยใช้คลังข้อมูลเป็นฐาน เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม (คำกริยา และคำนาม) ในชั้นเรียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม การวิจัยนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างของคะแนนของทั้งสองกลุ่ม ในกระบวนการวิจัยกลุ่มควบคุม ผลการทดสอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ผลกระทบโดยตรงที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คือ ความรู้เรื่อง คำปรากฏร่วมในรูปคำกริยา และคำนาม

Alsulayyi (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบการสร้างการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวซาอุดีอาระเบีย วิชาเอกภาษาอังกฤษใน KSA และนักศึกษา ในสหราชอาณาจักร วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาการใช้ประเภทของคำปรากฏร่วมที่ใช้ผิดพลาดได้อย่างบ่อยครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดการใช้คำปรากฏร่วมแต่ละประเภท เช่น คำนาม + คำบุพบท และ คำคุณศัพท์ + คำบุพบท คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ + that-clause และ คำนาม + that-clause ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียจะหลีกเลี่ยงการใช้ประเภทของคำปรากฏร่วมแบบ lexical collocation และผล คือ การขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมและนักพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้ใน KSA ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการใช้คำปรากฏร่วมมากนัก

Lu (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมเป็นเครื่องมือสำคัญในการอธิบาย lexical collocations วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ศึกษาความสำคัญของคำปรากฏร่วมแบบ lexical collocation ที่ถูกใช้ในประเทศจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจคุณลักษณะภาษาอังกฤษ

ที่ส่งผลต่อผู้เรียน แบบวัดความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยประเทศจีน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยของจีนใช้คำปรากฏร่วมที่มีความหลากหลายน้อยมาก ภาษาและวัฒนธรรมของจีนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงวิธีการจัดการกับปัญหาที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่เผชิญอยู่ คือ การเรียนการสอนความหมายสำหรับการใช้คำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ

Ordem (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์โดยใช้คำปรากฏร่วมที่สามารถส่งเสริมต่อการจำและการใช้ภาษาอังกฤษได้ วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาความสามารถในการรับรู้คำศัพท์และความสามารถในการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นทดลองและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อน และหลังเรียน ภาระงานเขียน และแบบทดสอบการจำ กระบวนการวิจัยในการวิจัย คือ ผู้วิจัยทำการสอนคำปรากฏร่วมผ่านวิธีการใช้คำศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 กิจกรรม ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้ทำการสอนตามปกติ ซึ่งเน้นไปเพียงแค่นิยามจากพจนานุกรม คำที่มีความหมายตรงกันข้าม คำที่มีความหมายเหมือนกัน และการเดาคำศัพท์จากบริบท ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีผลการทดลองที่ดีกว่ากลุ่มควบคุม โดยอ้างอิงจากคะแนนในการทดสอบ โดยใช้เครื่องมือทั้งหมด อีกทั้งการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการใช้คำปรากฏร่วมเกี่ยวกับคำศัพท์ (Lexical collocation) ทำให้กลุ่มทดลองจำ และสร้างคำปรากฏร่วมในวิชาการอ่านได้เหมาะสมมากกว่ากลุ่มควบคุม และมีความผิดพลาดน้อยกว่ากลุ่มควบคุม อีกทั้งผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการสอนคำปรากฏร่วมในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบทุกสัปดาห์สามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นในการจำและใช้คำปรากฏร่วมในการอ่านภาษาอังกฤษ

Nasrin (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ด้านการใช้คำปรากฏร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถใช้คำปรากฏร่วมได้เหมือนเจ้าของภาษา โดยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมเพื่อให้เข้าใจ ส่วนประกอบของภาษา และเกิดความคุ้มค่าที่จะใช้เวลาในการเรียนภาษาตามแนวคิดและความสำคัญของคำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ การศึกษานี้จึงเน้นถึงแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ด้านการใช้คำปรากฏร่วมของนักเรียน

Shooshtari และคณะ (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมที่ไม่ได้ใช้ร่วมกัน วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1. เพื่อศึกษาการใช้คำปรากฏร่วมได้อย่างถูกต้อง 2. ศึกษาผลกระทบต่อการสื่อสารในด้านการพูด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการใช้คำปรากฏร่วม แบบประเมินการพูดในการใช้คำปรากฏร่วม ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ pre-intermediate จำนวน 50 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ในระยะเวลาการสอน 10 ครั้ง กลุ่มทดลองได้รับคำแนะนำ

คำปรากฏพร้อมทั่วไป 5 รูปแบบ เช่น Verb+ Adverb, Noun+ Verb, Verb+ Noun, Adverb+ คำคุณศัพท์ และ คำคุณศัพท์ + คำนาม ทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบเดียวกันก่อน ผลการวิจัยพบว่า คำปรากฏร่วมส่งผลดีต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียนและผลในระดับปานกลางต่อการใช้คำปรากฏร่วม สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมจะมีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะความสามารถในการพูด

Behnaz และ Amin (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลของการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนโดยนัย และเพิ่มการให้ความสำคัญกับการใช้คำปรากฏร่วม เพื่อเพิ่มความรู้ด้าน grammatical and lexical collocation ของนักศึกษาประเทศอิหร่าน โดยการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยทั้งสองกลุ่มได้รับบทความเดียวกัน แต่เรียนด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ในช่วงการเรียน 6 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มประสิทธิภาพการสอนโดยนัยไม่มีผลต่อการเพิ่มความรู้ด้าน grammatical collocation ของผู้เรียน แต่มีผลอย่างมากต่อ lexical collocation นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบให้ความสำคัญกับการใช้คำปรากฏร่วมส่งผลอย่างมากต่อการเพิ่มความรู้ด้าน grammatical and lexical collocation ของผู้เรียนชาวอิหร่าน และกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการใช้คำปรากฏร่วมมีประสิทธิภาพดีกว่ากลุ่มควบคุม การศึกษานี้มุ่งเน้นการนำเสนอความหมายในการสอนและส่งเสริมให้สำหรับ นักออกแบบหลักสูตร นักพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ และผู้เรียน

Dokchandra (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้ต่อความยากในการใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับความยากของการใช้คำปรากฏร่วม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถในการจัดกลุ่มซึ่งประกอบด้วยรายการข้อสอบเติมคำตอบ จำนวน 35 ข้อ โดยมีทางเลือกเสริมแบบสอบถามประเภทของ Likert ด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (ค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ = 0.96) และผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทั้งหมดมีความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม “ระดับปานกลาง” ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในแง่ของความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม ถึงแม้ผู้เรียนจะไม่ได้อยู่ในชั้นปีเดียวกัน ผู้เรียนรับรู้ว่าการใช้คำปรากฏร่วมค่อนข้างยาก

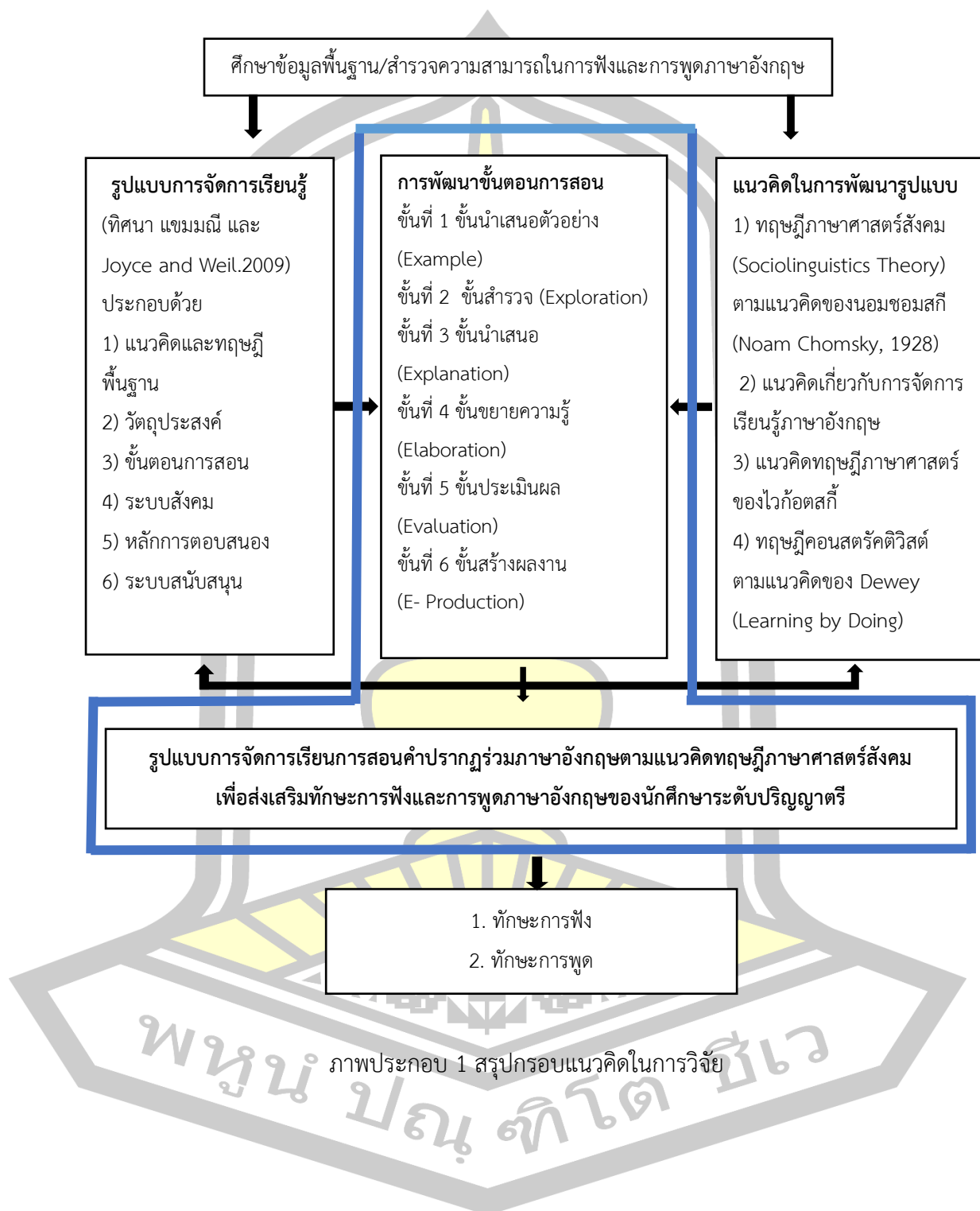
Huynh และ Hoang (2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 การศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. สามารถใช้คำปรากฏร่วมในการแปลได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถสื่อสารทางด้านกรพูด กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาการแปลและการสื่อสารโดยการพูดรวม จำนวน 3 คน เครื่องมือในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ การทดสอบ

การเรียงคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 5 ประเภท ได้แก่ คำคุณศัพท์+คำนาม, คำกริยา+คำนาม, คำนาม+คำนาม, คำนาม+คำกริยา และ คำกริยา+คำวิเศษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวนน้อยกว่าครึ่งสามารถเรียบเรียงคำปรากฏร่วมในการแปลที่เป็นลายลักษณ์อักษรได้อย่างถูกต้อง และนักศึกษาอีกครึ่งสามารถสื่อสารโดยใช้คำปรากฏร่วมได้อย่างถูกต้อง การวิจัยนี้เพื่อค้นหามุมมองของครูต่อการแปล และความสามารถของนักศึกษาในการแปลข้อความ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่รู้จักคำปรากฏร่วมในการแปลที่เป็นลายลักษณ์อักษร และยังมีปัญหาในใช้คำปรากฏร่วมทั้งทางไวยากรณ์และคำศัพท์ รวมไปถึงการสื่อสารโดยใช้คำปรากฏร่วม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ และได้ประมวลแนวคิดการพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวทาง Joyce และ Weil มาประยุกต์ใช้กับการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งครอบคลุมประเด็นสำคัญในการพัฒนา รูปแบบการสอน ตามองค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E- Production) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ในบริบทอื่น ๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถเชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การพูดให้ใกล้เคียงกับธรรมชาติของเจ้าของภาษาได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากยิ่งขึ้น

พูน ปณ ทิโต ชีเว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเพื่อการศึกษาผลการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเป็น 3 ระยะ โดยมีขั้นตอน การดำเนินงานเพื่อตอบสนองความมุ่งหมายของการวิจัยดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ระยะ สามารถสรุปเป็นขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กันได้ดัง ภาพประกอบ 2 และได้แสดงรายละเอียดของระยะการดำเนินการวิจัย วัตถุประสงค์ คำถาม วิธีการ/ เครื่องมือ แหล่งข้อมูลและผลที่ได้รับ ปรากฏดังตาราง 1

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 1 สรุประยะการดำเนินงานวิจัย

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
1.การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี	เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและ ความต้องการที่ใช้ใน รูปแบบการจัดการ เรียนรู้คำปรากฏ ร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	ข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อำนาจ ร่วม ภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรีมี ลักษณะเป็น ใด	ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ในการพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อำนาจ ร่วม ภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	ตำรา เอกสาร บทความและ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับเป็น แนวทางใน การศึกษาสภาพ ปัญหาของ รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อำนาจ ร่วมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
1.2 การศึกษา สภาพการจัดการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษของ นักศึกษา ปัญหาและ ความต้องการของ ครูผู้สอนวิชาหลัก ภาษาอังกฤษ	เพื่อศึกษาข้อมูล พื้นฐานที่ใช้ใน รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อำนาจ ร่วม ภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	ข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อำนาจ ร่วม เพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มีลักษณะเป็น ใด	-แบบสอบถาม นักศึกษา -การสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี	- นักศึกษา สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 คณะ ครุศาสตร์ ในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราช ภัฏอีสานใต้ ที่เรียนวิชาหลัก ภาษาอังกฤษ สำหรับครู ภาษาอังกฤษ จำนวน 162 คน - อาจารย์ผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน	-สภาพการจัดการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษของ นักศึกษา -ปัญหา ความ ต้องการของ อาจารย์

ตาราง 1 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. พัฒนา รูปแบบ 2.1 ร่างรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	เพื่อพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนรู้คำ ปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มีลักษณะเป็น อย่างไร	ร่างรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ร่างรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคม เพื่อส่งเสริม ทักษะการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
2.2 ปรับปรุง ร่างรูปแบบการ จัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริม ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรีจาก การประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ	เพื่อพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนรู้คำ ปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	รูปแบบการ จัดการเรียนรู้คำ ปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ที่มีลักษณะเป็น อย่างไร	-อาจารย์ที่ ปรึกษา ตรวจสอบ -ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ คุณภาพ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตาราง 1 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2.3 ศึกษานำร่อง (Pilot study) ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี	เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ที่มีลักษณะเป็นอย่างไร	-การทดลองใช้ (Pilot study)	แผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาหลักภาษา สำหรับครู ภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชม. รวมเวลา 32 ชม. 1) Getting Cold Feet 2) Pulling an All-Nighter 3) Are We Couch Potatoes? 4) A Really Big Blackout 5) Workaholic Mom 6) Guess Who? 7) Don't Throw it Away-Recycle 8) Time to Say Good-Bye	1.แบบวัดทักษะ การฟัง ภาษาอังกฤษ 2. แบบวัดทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก ภาษาสำหรับครู ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก ภาษาสำหรับครู ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)
3 ศึกษามผลการใช้รูปแบบ 3.1 ดำเนินการ ทดลองใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี	เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี	ผลการทดลองใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มีลักษณะอย่างไร	ดำเนินการ ทดลองใช้ รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ คำ ปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด ทฤษฎี ภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	กลุ่มตัวอย่าง 55 คน	ผลจากการใช้ รูปแบบการจัดการ เรียนรู้ คำปรากฏ ร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี

ตาราง 1 (ต่อ)

ระยะที่	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	คำถามการวิจัย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
3.2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีลักษณะเป็นอย่างไร	- แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน - แบบวัดทักษะการฟัง - แบบวัดทักษะการพูด - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟัง - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูด	กลุ่มตัวอย่าง 55 คน	1. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับวางแผนสร้างรูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม แนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivism เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ของฮ็อกฟอร์ด แนวคิดการพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์และคาลฮัล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับเป็นแนวทางในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. จุดมุ่งหมาย

1.1 เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.2 เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. แหล่งข้อมูล

เอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ สื่อทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การพัฒนารูปแบบ และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. เครื่องมือ

3.1 แบบบันทึก ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 กำหนดเพื่อวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

4.2 นำประเด็นที่กำหนดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของประเด็นที่ต้องใช้ในการเก็บข้อมูลในตาราง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. วิธีการเก็บข้อมูล

5.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ

5.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

5.3 รวบรวมเนื้อหา สังเคราะห์แยกตามประเด็นที่กำหนด

6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจำแนกตามประเด็นที่กำหนด ดังนี้

6.1 มคอ. 3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

6.1.1 ข้อมูลทั่วไป

6.1.2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

6.1.3 ลักษณะการดำเนินการ

6.1.4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

6.1.5 แผนการสอนและการประเมินผล

6.1.6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

6.1.7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง มคอ. 3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ รายวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ

6.2.1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ

6.2.2 เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

6.3 การพัฒนารูปแบบ

6.3.1 ความหมายและความสำคัญ

6.3.2 องค์ประกอบของรูปแบบ

6.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัญหาและความต้องการของอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษที่มีต่อทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลากรหลายฝ่าย อาจารย์และนักศึกษา เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบ

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อต้องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัญหาและความต้องการของอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ โดยกำหนดประเด็นในการศึกษาดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอย่างไร

1.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรี

2. ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่

2.1.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน ประกอบด้วย

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 54 คน

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 56 คน

3) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 61 คน

4) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 57 คน

5) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 55 คน

2.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้
ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน จาก 5 สถาบัน

2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการ
เรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัย
ราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น
283 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน
(บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 162 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการ
จัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ของ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่ม
มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน จาก 5 สถาบัน โดยการใช้แบบ
เจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามนักศึกษา
แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่สร้างโดยผู้วิจัย มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติ
ที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำมาพัฒนา
รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีขั้นตอน
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือของแบบสอบถามดังนี้

3.1.1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อ
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตัวแปรตามที่จะวัดอย่าง
ละเอียดทั้งเชิงทฤษฎีและนियามเชิงปฏิบัติการ

3.1.2 กำหนดประเภทของข้อคำถามที่ใช้สอบถาม เป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.1.3 เขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมทุกคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด
โดยเขียนตามโครงสร้างของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.1.4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน ครอบคลุม ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

3.1.5 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบนำมาแก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ วุฒិการศึกษาศรีปริญญาเอก (ค.ศ.)
หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล วุฒิการศึกษาศรีปริญญาเอก (กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริสุตา ทองเฉลิม วุฒิการศึกษาศรีปริญญาเอก (ปร.ด.) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ พิษญาภิรัตน์ วุฒิการศึกษาศรีปริญญาเอก (กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 5) อาจารย์ ดร.สาวิตรี เถาว์โท วุฒิการศึกษาศรีปริญญาเอก (ปร.ด.)
วิจัยหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.1.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามนักศึกษาฉบับสมบูรณ์ ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลอง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถาม มีค่าความสอดคล้องเฉลี่ยตั้งแต่ (0.50-1.00) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ (3.14-4.43) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 162 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์น้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

คะแนนเฉลี่ย 4.51- 5.00 มีคุณภาพและความเหมาะสม ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 มีคุณภาพและความเหมาะสม ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 มีคุณภาพและความเหมาะสม ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 มีคุณภาพและความเหมาะสม ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00- 1.50 มีคุณภาพและความเหมาะสม ระดับน้อยที่สุด

5.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักสำหรับครูภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี โดยมีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

5.2.1 ศึกษากรอบเรื่องที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.2 กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.3 เขียนข้อสัมภาษณ์ให้ถูกต้องและชัดเจน ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ และในสิ่งที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5.2.4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน ครบถ้วน ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

5.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและหาค่าดัชนีความสอดคล้องและความเหมาะสม IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ วุฒิมการศึกษาระดับปริญญาเอก (ค.ด) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2) รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล วุฒิกการศึกษาปริญญาเอก (กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริสุดา ทองเฉลิม วุฒิกการศึกษา ปริญญาเอก (ปร.ด.) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ พิชญากิรต์น วุฒิกการศึกษา ปริญญาเอก (กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5) อาจารย์ ดร.สาวิตรี เถาว์โท วุฒิกการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) วิจัยหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5.2.6 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี มีค่าความสอดคล้องเฉลี่ยตั้งแต่ (0.50-1.00) และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ (3.29-4.43) อยู่ในระดับมาก รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

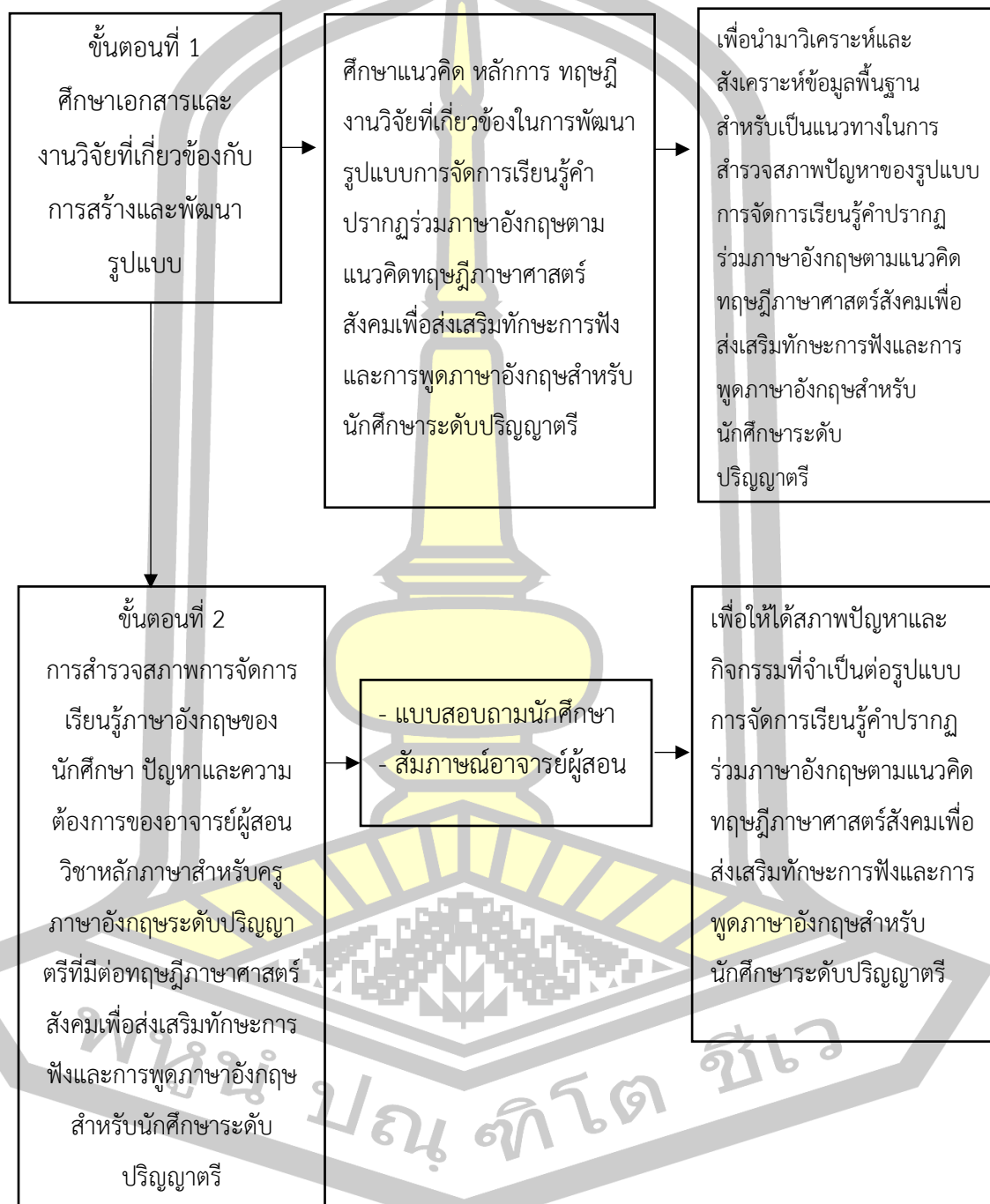
5.3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน

5.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชา หลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน จาก 5 สถาบัน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

จากระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สามารถสรุปกระบวนการในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแผนภาพ ได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กระบวนการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 54 คน ได้มาโดยการสุ่ม (Cluster Random Sampling) เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับนำร่อง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 3

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยระยะที่ 2 มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลจากข้อมูลพื้นฐาน

1. นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและองค์ประกอบของการร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ออกแบบโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้การพัฒนารูปแบบตามแนวคิดของ Joyce Weil และ Calhoun (2011) ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนองและ 6) ระบบสนับสนุน ดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Theory)

ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษา และสังคม ภาษาศาสตร์สังคมเป็นศาสตร์ที่ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและปัจจัยทางด้านสังคม ซึ่งได้อธิบายว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางสังคมและวัฒนธรรม บุคคล พัฒนาการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หลักการของทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเสนอว่า พัฒนาการทางด้านภาษาของมนุษย์ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมการเรียนรู้ภาษาที่ดีควรเรียนรู้ไปพร้อมกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม และหากผู้เรียนได้เรียนรู้จากบริบททางสังคมและวัฒนธรรม จะทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจหน้าที่ของภาษาในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาที่ดีต้องมุ่งเน้นไปที่ภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันและเป็นสถานการณ์ที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน

2.1.2 ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) เชื่อว่าการเรียนรู้หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง หรือเรียกว่า โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) หรือที่เรียกว่าสกีมา (Schema) ซึ่งนั่นคือ ความรู้นั่นเอง ซึ่งอาจมิใช่เป็นเพียงการจดจำสารสนเทศมาเท่านั้น แต่แต่ละบุคคลจะนำประสบการณ์เดิม หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่ตนเองมีมาก่อน มาสร้างเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้น 1 ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์ หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อธิบายถึงหลักการเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษา สามารถนำมาใช้ในการเสริมประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนำหลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principle) ที่ผู้เรียนภาษาให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะรวม เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำ ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภาษานั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาของตน ซึ่งผู้สอนได้ใช้วิธีการในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นการได้ทราบถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา จะช่วยให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนภาษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.2 วัตถุประสงค์ รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟัง คือ การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและ แยกแยะประเภทของคำปรากฏร่วมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

2.2.2 ทักษะการพูด คือ การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้ น้ำเสียงในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ร่วมกับคำปรากฏร่วมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจน การพูดในที่สาธารณะ

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example)

เป็นขั้นการจัดกิจกรรมโดยให้นักศึกษาได้เกิดกระบวนการคิด เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ จากนั้นนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างที่ใกล้เคียงหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับที่ผู้สอนนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration)

เป็นขั้นการจัดกิจกรรมการสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษา มีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยนักศึกษาได้วางแผนและกำหนด การตรวจสอบ และเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ นักศึกษาสำรวจตรวจสอบปัญหาหรือประเด็นที่นักศึกษาสนใจ ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษาและชี้แนะช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ ทั้งห้องเรียน โดยนักศึกษาร่วมกันเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการสำรวจ ตรวจสอบ พร้อมทั้งวิเคราะห์ อธิบาย โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือโต้แย้งองค์ความรู้ ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยนักศึกษามีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือองค์ความรู้เดิม และนักศึกษาร่วมกันสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เพิ่มเติมหรือเติมเต็ม องค์ความรู้ใหม่ให้กว้างขวางและสมบูรณ์ กระจำและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายและยกตัวอย่าง อภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ นำไป ประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ หรือในชีวิตประจำวัน ในขั้นนี้ถ้าผู้เรียนเกิดปัญหาสงสัยนำไปสู่การศึกษา ค้นคว้า

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ประเมินกระบวนการสำรวจตรวจสอบและผลสำรวจตรวจสอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยนักศึกษาได้วิเคราะห์วิจารณ์ อภิปราย ชักถามแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกันในเชิงเปรียบเทียบ ร่วมกันประเมินจุดดีจุดด้อย ปรับปรุงหรือทบทวนใหม่ และผู้สอนได้ประเมินกระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือสำรวจการตรวจสอบต่อไป จะทำให้นักศึกษาเกิดกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่ต่อเนื่อง เรียกว่า วัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle)

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ร่วมกันใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละครบทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงของนักศึกษา และทำให้นักศึกษาเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิดวิเคราะห์ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

2.4 ระบบสังคม รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตามขั้นตอน 6 ขั้นตอน ในระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรมเป็นผู้อำนวยการควบคุมในการจัดการเรียนรู้ พยายามกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด และพยายามเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ ส่วนบทบาทของผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่ง คำร้องขอ คำแนะนำที่ฟังจับใจความสำคัญที่ฟัง และตอบคำถามจากการฟังบทสนทนา บทความและเรื่องเล่าทางวิชาการ พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยใช้ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่

2.5 หลักการตอบสนองของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ นักศึกษาสามารถตรวจสอบตนเองโดยการสะท้อนผลการเรียนรู้อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้หลังจากเสร็จกิจกรรมในแต่ละบทเรียน แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อวางแผนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

2.6 ระบบสนับสนุน รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี คือ จัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการและวิธีการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน หนังสือ ตำรา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อช่วยในการสืบค้นข้อมูล ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่อยากจะเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2.2 ปรับโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษาได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 2.1 รายละเอียดการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. สร้างและหาคุณภาพของรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบ ขั้นนี้ผู้วิจัยได้สร้างร่างรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบ ซึ่งได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการฟัง แบบวัดทักษะการพูด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ผ่านการหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง เหมาะสม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ แต่ละเครื่องมือมีการหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญที่ต่างกัน ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1 ใช้ตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบเพื่อประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของเครื่องมือ 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ 2) แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบจำนวน 7 คน ดังต่อไปนี้

1.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสนีย์ อักษรวงศ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

1.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนอ ภิรมย์จิตต์วงศ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

1.1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สายรัตน์อินทร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏศรีสะเกษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.1.4 อาจารย์ ดร.อัญชลี แสงทอง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.1.5 อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ อดีตผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.1.6 ดร.จามรี เชื้อชัย ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษา 29 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.1.7 ดร.ธนา ฤศรีวรรณ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา 29 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 ใช้ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของ
เครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการฟัง
4) แบบวัดทักษะการพูด 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
หลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) จำนวน 5 คน ดังนี้

1.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก
(ค.ด) หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล วุฒิการศึกษาปริญญาเอก
(กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

1.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริสุดา ทองเฉลิม วุฒิการศึกษา
ปริญญาเอก (ปร.ด.) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ พิชญากิรต์น วุฒิการศึกษา
ปริญญาเอก (กศ.ด.) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.2.5 อาจารย์ ดร. สาวิตรี เถาว์โท วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
วิจัยหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. ปรับโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษา
จาก 2 ส่วน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ผลจากการประเมิน
โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้ตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง
ความเหมาะสมของเครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้
3) แบบวัดทักษะการฟัง 4) แบบวัดทักษะการพูด 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก
ภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ขั้นตอนที่ 2.3 ศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษานำร่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษ
ระดับปริญญาตรี จำนวน 54 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2563 จากนั้นจึงได้ศึกษาผลที่ได้

ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมขึ้น จนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1.1 สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามแนวคิดของ Joyce Weil and Calhoun (2011) ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนองและ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นการเรียนรู้เป็น 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นประเมินผล Evaluation ขั้นสร้างผลงาน (E-Production) นอกจากนี้ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบเพื่อหาคุณภาพโดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

3.1.2 นำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พร้อมแบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

3.1.3 จัดพิมพ์ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบและแบบประเมิน

ความเหมาะสมของรูปแบบ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1 จำนวน 7 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบ โดยได้ความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (0.50-1.00) และความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (4.14-4.57) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.1.4 ปรับปรุงพัฒนาร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพ แล้วนำไปทดลองใช้

3.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 เมื่อได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ

3.2.2 นำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

3.2.3 จัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ โดยได้ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (4.20-4.80) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.2.3 จัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อหาคุณภาพโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสม

ของคู่มือการใช้รูปแบบ โดยได้ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (4.20-4.80) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.2.4 ปรับปรุงพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพ แล้วนำไปใช้ในการทดลอง

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ตรงตามคำอธิบายรายวิชาใน มคอ 3 เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ 1) Getting Cold Feet 2) Pulling an All-Nighter 3) Are We Couch Potatoes? 4) A Really Big Blackout 5) Workaholic Mom 6) Guess Who? 7) Don't Throw it Away-Recycle! 8) Time to Say Good-Bye จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 32 ชั่วโมง

3.3.2 ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet

หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter

หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?

หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout

หน่วยที่ 5 Workaholic Mom

หน่วยที่ 6 Guess Who?

หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!

หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye

3.3.3 จากนั้นผู้วิจัย เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล Evaluation ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E-Production) จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 32 ชั่วโมง

3.3.4 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และสร้างแบบประเมิน

ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำในเรื่องความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้

3.3.5 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับร่าง แบบประเมิน

ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2 จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง (3.57-4.40) รายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.4 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1

Getting Cold Feet

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.4.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.4.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.4.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมิน ด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.4.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมิน ด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.4.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตร การหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 1 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.4.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 1 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้ แผนการจัดการเรียนรู้

3.4.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 1 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.4.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่า อำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือ การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.20-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.5 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.4.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.5 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.5.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.5.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบ ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.5.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบ

ประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความถามและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.5.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์

ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.5.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.5.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะ

การฟังหน่วยที่ 2 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.5.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่า

อำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.58 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.5.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง

ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2

3.6 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3

Are We Couch Potatoes?

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.6.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจาก

เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.6.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.6.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.6.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.6.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.6.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 3 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.6.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 3 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.6.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.27-0.80) มีค่าความเชื่อมั่น 0.67 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.6.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.7 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 4
A Really Big Blackout

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 4 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.7.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.7.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.7.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบ ประเมินชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.7.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบ ประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จาก ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.7.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.7.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 4 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.7.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะ การฟังหน่วยที่ 4 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.7.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่า อำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือ การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.50-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.65 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.7.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 4 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.8 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 5

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 5 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.8.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.8.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.8.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.8.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความถามและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.8.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 5 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.8.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 5 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.8.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 5 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.8.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.20-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.58 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.8.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 5 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.9 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 6
Guess Who?

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 6 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.9.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.9.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.9.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบ ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.9.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบ ประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.9.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.9.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 6 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.9.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะ การฟังหน่วยที่ 6 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.9.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือ การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.20-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.60 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.9.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 6 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.10 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 7 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.10.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.10.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.10.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็น แบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.10.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบ ประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จาก ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อความถาม และภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.10.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 7 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.10.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 7 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.10.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 7 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.10.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.50-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.68 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.10.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 7 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.11 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 8 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.11.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.11.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.11.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้อง

3.11.4 นำแบบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ รวมถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.11.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 8 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.11.6 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการฟัง หน่วยที่ 8 จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.11.7 นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ทำแบบวัดทักษะการฟังหน่วยที่ 8 มาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

3.11.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.50-0.75) มีค่าความเชื่อมั่น 0.64 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.11.9 จัดพิมพ์ข้อสอบทั้ง 20 ข้อ เป็นแบบวัดทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 8 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.12 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.12.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.12.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.12.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.12.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.12.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมทั้งนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ

ชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.12.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.12.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 1 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.12.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.12.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.12.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.13. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.13.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.13.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษวิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.13.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.13.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อกรควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.13.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.13.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.13.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 2 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.13.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.75-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.13.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.13.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.14 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 3 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.14.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.14.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.14.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.14.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.14.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.14.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.14.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 3 จำนวน

10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.14.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ

เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.14.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3

ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.55 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.14.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3

จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.15 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 4

A Really Big Blackout

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 4 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.15.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจาก

เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.15.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.15.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้

ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.15.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อ

การควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.15.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมทั้ง

นियามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จาก

ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.15.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.15.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 4 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.15.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.50-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.15.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 4 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.15.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 4 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.16 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 5 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.16.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.16.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.16.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.16.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อกร ควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.16.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมกับ นิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จาก ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.16.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.16.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 5 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัย ราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการ จัดการเรียนรู้

3.16.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.16.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 5 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.48 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.16.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 5 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.17 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 6 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.17.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.17.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.17.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.17.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.17.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.17.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่า ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.17.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 6 จำนวน

10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.17.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ

เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.55-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.17.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 6

ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.17.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 6

จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.18 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 7

Don't Throw it Away-Recycle!

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 7 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.18.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจาก

เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.18.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.18.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้

ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.18.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อ

การควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.18.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมทั้ง

นियามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จาก

ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น
วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.18.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.18.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 7 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.18.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.18.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 7 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.18.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 7 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.19 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 8
Time to Say Good-Bye

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 8 โดยมีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.19.1 ศึกษาแนวทางการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.19.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์กรอบแนวคิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.19.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics Score)

3.19.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.19.5 นำแบบวัดทักษะการพูดที่ปรับปรุงแล้วพร้อมับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยใช้ค่า (IOC) ตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.19.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-0.80) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.19.7 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูด หน่วยที่ 8 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.19.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง (0.25-0.75) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.19.9 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 8 ที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.53 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.19.10 จัดพิมพ์แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 8 จำนวน 11 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.20 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.20.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่จะวัดและสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การตั้งนิยาม การสร้างข้อสอบเกี่ยวกับการฟัง

3.20.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินวิธีการสร้างข้อสอบให้เป็นไปตามนิยามและศึกษาข้อสอบประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

3.20.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ตามนิยามแต่ละด้านของการฟังจำนวน 40 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ

3.20.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.20.5 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ถ้าไม่ผ่านก็ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.20.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับ

กลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.20.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ดังนี้

1) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.50-0.75 และค่า อำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่คัดเลือกแล้วจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.52 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.20.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ที่คัดไว้เป็นฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.21 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) มีขั้นตอนสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.21.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่จะวัดและสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การตั้งนิยาม การสร้างข้อสอบเกี่ยวกับการพูด

3.21.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินวิธีการสร้างข้อสอบให้เป็นไปตามนิยามและศึกษาข้อสอบประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

3.21.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ตามนิยามแต่ละด้านของการพูดจำนวน 20 ข้อ ใช้จริง 11 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ

3.21.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมกับนิยามศัพท์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามหรือประเด็นนั้น ๆ ไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (Index of

Congruence : IOC) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด โดยใช้ค่า IOC ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความนั้น
วัดตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้น
วัดไม่ตรงตามตัวชี้วัดด้านทักษะการพูด

3.21.5 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดด้านทักษะการพูดโดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง (0.60-1.00) ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

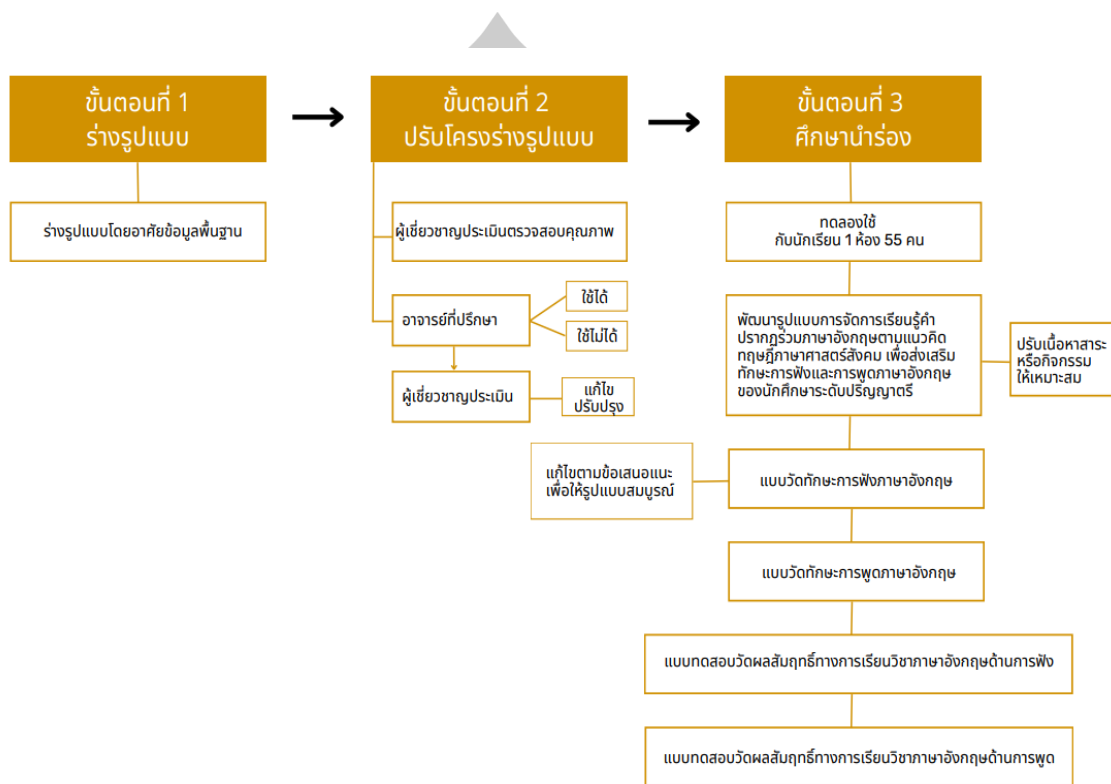
3.21.6 จัดพิมพ์ต้นฉบับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 11 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 32 คน จาก 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.21.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน แล้ววิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด (α -coefficient) พบว่าข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ (0.25-0.50) จากหนังสือการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

3.21.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 10 ข้อ มาวิเคราะห์คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.21.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปตามแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 4 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สถาบัน ซึ่งเป็นประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน ประกอบด้วย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้ จำนวน 55 คน ได้มาโดยการสุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ออกแบบระยะเวลาในการทดลองสำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีรายละเอียดย โดยขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการทดลองเป็นระยะเวลา 32 ชั่วโมง ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง การทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยในขั้นตอนนี้จะเป็นการศึกษาผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 3.1

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา สำหรับครุภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 ตอนย่อยที่ 3.2

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาและหาคุณภาพโดยสมบูรณ์แล้ว ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม

ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 32 ชั่วโมง

4.2 แบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 8 ฉบับได้แก่

4.2.1 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.2 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.3 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes? ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.4 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.5 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.6 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 6 Guess Who? ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.7 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle! ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.8 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 16 ฉบับ ได้แก่

4.3.1 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 2
Pulling an All-Nighter ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 3
Are We Couch Potatoes? ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.4 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 4
A Really Big Blackout ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.5 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 5
Workaholic Mom ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.6 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 6
Guess Who? ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.7 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 7
Don't Throw it Away-Recycle! ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.8 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 8
Time to Say Good-Bye ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

4.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

5. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวแล้วจากการวิจัย
ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี
ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขออนุญาต
ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ผ่านการประเมิน
คุณภาพ และการทดลองใช้จากระยะที่ 2 มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนรายวิชาหลัก
ภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 55 คน

6.2 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี
ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง

6.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี
ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และจัดเก็บข้อมูลผลการใช้รูปแบบ การเรียนการสอนตามกรอบ
ความมุ่งหมายของการวิจัย จำนวน 8 ครั้ง ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 32 ชั่วโมง

6.4 ทดสอบผู้เรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน
และหลังเรียน จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 16 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม จำนวน 16 ชั่วโมง

6.5 ทดสอบผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา
สำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking
Test) ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลอง จำนวน 2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง
รวม จำนวน 2 ชั่วโมง

6.6 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงาน
ผลการวิจัยในบทที่ 4

7. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการใช้รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมาจัดทำ ดังนี้

7.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ของทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ เป็นคะแนนที่ได้จาก
เครื่องมือ ได้แก่

7.1.1 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) หน่วยที่ 1
หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และ หน่วยที่ 8 ก่อนเรียนและ
หลังเรียน จำนวน 16 ฉบับ

7.1.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) หน่วยที่ 1
หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 8 ก่อนเรียนและ
หลังเรียน จำนวน 16 ฉบับ

7.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับ
ครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

7.1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับ
ครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง
จากการวัดซ้ำในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อศึกษา พัฒนาการของทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ ใช้ Wilcoxon Signed Rank
Test เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษา

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

Σ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$P = \frac{H+L}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบข้อนั้น ๆ ถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบข้อ ๆ นั้นถูก

N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและต่ำรวมกัน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ โดยหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ระหว่างผลการสอบครั้งที่ 1 กับผลการสอบครั้งที่ 2 ตามสูตร ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

X แทน ชุดของคะแนนรวมจากการสอบครั้งที่ 1

Y แทน ชุดของคะแนนรวมจากการสอบครั้งที่ 2

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์

2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามหรือแบบวัดทักษะ ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ดัดแปลงจากสูตร KR-20 มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum X_i^2}{S_i^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหรือแบบวัด
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 K แทน จำนวนข้อ

2.5 เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n-1$$

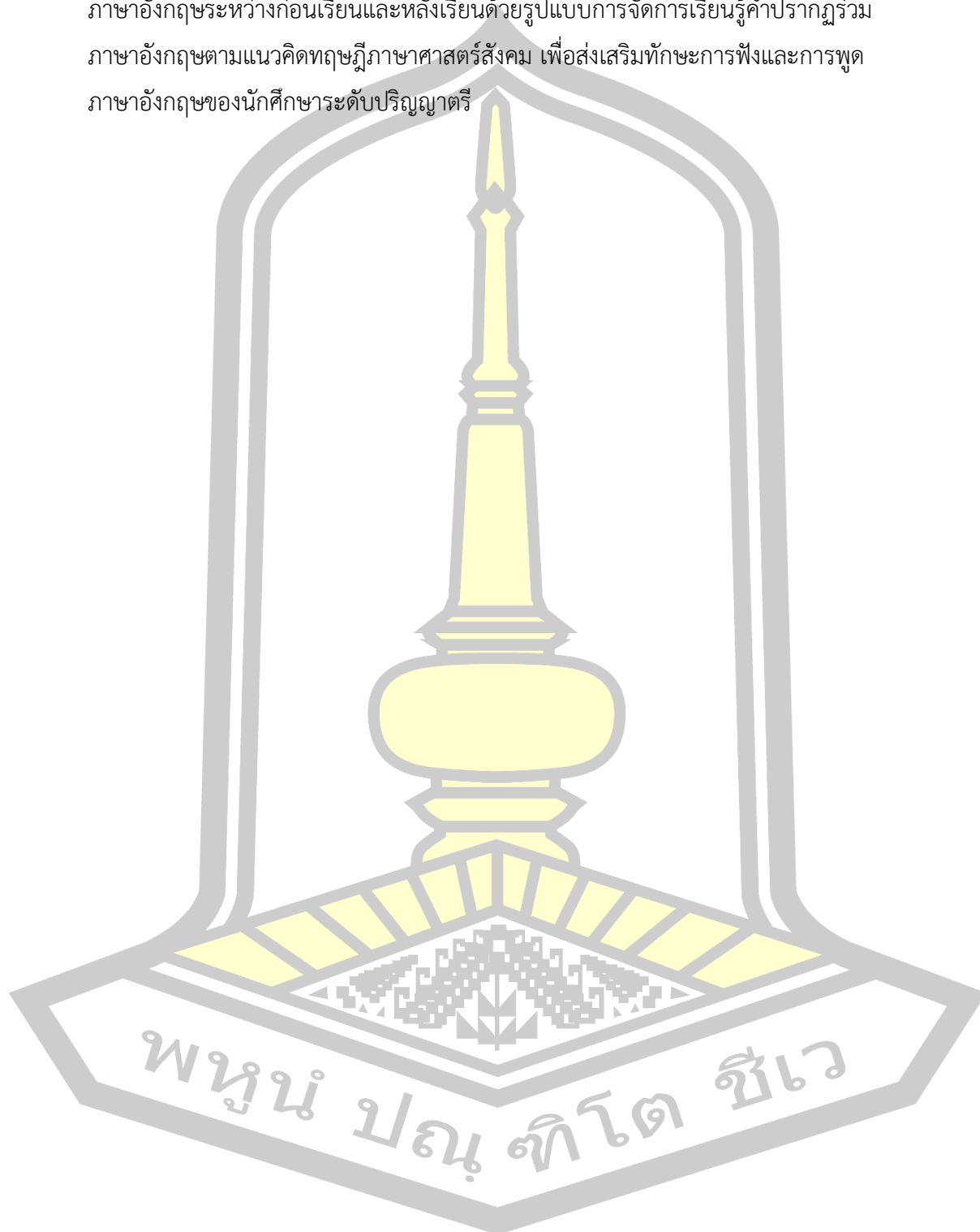
เมื่อ D คือ ผลต่างของคะแนน (Difference Score)
 n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติทดสอบ

3.1 สถิติทดสอบนอนพาราเมตริก โดยใช้

3.1.1 ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจากการวัดในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.1.2 ใช้ Wilcoxon Signed Rank Test เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าร้อยละ
p	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.1 เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สำหรับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเลือกใช้ แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มี 4 แนวคิด ได้แก่ 1. ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิด ของนอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) ซึ่งได้เน้นแนวคิด 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาการจัดการ เรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการจัด บรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ 2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing)

จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีรายละเอียดปรากฏดัง ตาราง 2

ตาราง 2 นิยามทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ทักษะ	จุดประสงค์การเรียนรู้
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ความสามารถในจับประเด็น โต้ตอบ การเข้าใจและ ตีความ เรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ	1. สามารถสื่อสารโดยฟังจับประเด็นหลัก
	2. สามารถสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูดโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่าง มีประสิทธิภาพ	1. สามารถพูดโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวและเรื่องที่ตนสนใจ
	2. สามารถพูดแสดงความคิดเห็นหรือไม่เห็นด้วย
	3. สามารถพูดนำเสนอในที่สาธารณะ กล่าวสุนทรพจน์ การกล่าว เชิงวิชาการ

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็น
โต้ตอบ การเข้าใจและ ตีความเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วย ความสามารถ
2 ประการ ได้แก่ 1) สามารถสื่อสารโดยฟังจับประเด็นหลัก 2) สามารถสรุปใจความหลัก จับใจความ
สำคัญ และตอบคำถามจากการฟังข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
หมายถึง ความสามารถในการพูดโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 1) พูดโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวและเรื่องที่ตนสนใจ
2) สามารถพูดแสดงความคิดเห็นหรือไม่เห็นด้วย 3) พูดนำเสนอในที่สาธารณะ กล่าวสุนทรพจน์
การกล่าวเชิงวิชาการ จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่
ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณใต้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน
5สถาบัน แบ่งเป็น 10 หมู่เรียน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น 283 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
โดยวิธีการเปิดตารางของเครจซ์และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น

162 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 สภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ			
1. ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และเนื้อหาคำปรากฏร่วมที่จะเรียนในแต่ละครั้งที่ทำการจัดการเรียนรู้	3.91	0.33	มาก
2. ผู้สอนจัดเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมได้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้	3.96	0.37	มาก
3. ผู้สอนมีการจัดลำดับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมได้เข้าใจง่ายและมีความชัดเจน	4.15	0.55	มาก
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมได้ชัดเจน	3.91	0.41	มาก
5. ผู้สอนจัดเนื้อหาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้	3.84	0.39	มาก
ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษโดยรวม	3.95	0.41	มาก
ตอนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	3.91	0.33	มาก
7. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4.13	0.39	มาก
8. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะเป้าหมายกล่าวคือทักษะการฟัง และการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม	3.96	0.34	มาก
9. ผู้สอนใช้คำถามที่เข้าใจง่าย ตรงประเด็น ไม่คลุมเครือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.49	0.54	มาก
10. ผู้สอนสามารถตอบคำถามหรือข้อสงสัยของผู้เรียนได้	4.58	0.57	มากที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม	4.23	0.43	มาก
ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้			
11. ผู้สอนใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม	3.89	0.39	มาก
12. ผู้สอนใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาในสังคมปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้	4.11	0.43	มาก
13. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.43	มาก
14. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ ขณะใช้สื่อการจัดการเรียนรู้	4.25	0.42	มาก
15. ผู้สอนมีการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน และมีความคล่องแคล่ว	4.65	0.46	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้โดยรวม	4.26	0.45	มาก
ตอนที่ 4 ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ			
16. ผู้สอนมีเทคนิคสร้างความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	3.78	0.37	มาก
17. ผู้สอนให้ความสนใจต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึงขณะการสอนมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.56	0.49	มากที่สุด
18. ผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนเป็นต้นแบบที่ดีในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.04	0.33	มาก
19. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรม ผลงานหรือกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	3.78	0.43	มาก
20. ผู้สอนมีการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ	3.91	0.33	มาก
ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษโดยรวม	4.01	0.43	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์การสำรวจสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในการศึกษาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ พบว่า มีสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษโดยรวม คะแนนเฉลี่ยระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.41$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม โดยรวมคะแนนเฉลี่ยระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.43$) ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ โดยรวมคะแนนเฉลี่ยระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.45$) ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษโดยรวมคะแนนเฉลี่ยระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.43$)

1.3 ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี โดยการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษของผู้จัดการสอนในระดับปริญญาตรี สรุปผลได้ดังนี้

ผลจากการสัมภาษณ์ของผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เห็นถึงปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ของผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้วิจัยคือ แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดของผลการสัมภาษณ์ของผู้สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ดังนี้ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ที่สอนรายวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานมีการสอนเรื่องคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษบ้าง โดยยึดหลักการสำคัญของการสอนภาษาแบบ Lexical Approach คือมุ่งพัฒนาความรู้ด้านประมวลศัพท์ (lexis) ของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำและการปรากฏร่วมกันของคำ (words and word partnership) แต่ยังคงขาดกระบวนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยส่วนมากเน้นการบรรยาย และสื่อที่ใช้ประกอบการสอนยังไม่มากเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความเชื่อมั่นในตน ไม่มีความกล้าแสดงออก ขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ ไม่มีแรงบันดาลใจในการเรียนเนื่องจากมองไม่เห็นความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนขาดการส่งเสริมและสนับสนุนทักษะกระบวนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นระบบ และขาดโอกาสในการได้รับกลวิธีที่ช่วยในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมที่น่าสนใจ นำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้ได้คุณภาพมากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบ

ในการศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนย่อยที่ 2.1 ผลการศึกษาแนวคิด และร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.1.1 ผลการศึกษาเอกสารงานวิจัยเพื่อสังเคราะห์แนวคิดพื้นฐานรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) และแนวคิดพื้นฐานที่เหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มี 4 แนวคิด ได้แก่ 1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของนอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) 2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอดสกี และ 4) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านี้ไปสร้างร่างรูปแบบ

2.1.2 ผลการร่างรูปแบบการเรียนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอน การเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน ปรากฏดังภาพประกอบ 6

**รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**

ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun. 2011) ในการพัฒนารูปแบบ โดยมี องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ

1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ประกอบด้วย

- ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของนอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928)
- แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอลล์
- ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing)

2) วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้น ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example)
- ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration)
- ขั้นที่ 3 ชี้นำเสนอ (Explanation)
- ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)
- ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)
- ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)

4) ระบบสังคม

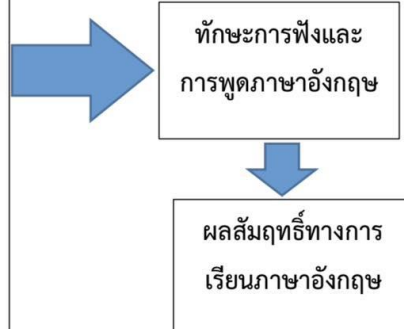
- บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
- บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้

5) หลักการตอบสนอง

ผู้เรียนประเมินตนเองโดยการให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนผลการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

6) ระบบสนับสนุน

- จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อผู้เรียน
- จัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสืบค้นข้อมูลให้แก่ผู้เรียน

ภาพประกอบ 6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

จากภาพประกอบ 6 จะพบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 แนวคิด ได้แก่ 1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของโนมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) 2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอลล์ และ 4) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing)

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบไปด้วยทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

2.1 ทักษะการฟัง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและแยกแยะประเภทของคำปรากฏร่วมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

2.2 ทักษะการพูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้น้ำเสียงในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกับคำปรากฏร่วมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E-Production)

4. ระบบสังคมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตาม 6 ขั้นตอน เป็นต้นแบบที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมีการเน้นแนวคิด 4 ด้าน รวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่เกิดจากการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้ การสอน ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องใส่ใจ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ บอกรู้ความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังบทสนทนา และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบและอภิปรายในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการ สื่อสาร และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

5. หลักการตอบสนองของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คือ ผู้เรียนประเมินตนเองโดยการให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนผลการเรียนรู้จากการจัด กิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไปพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

6. ระบบสนับสนุนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี คือ 1) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อผู้เรียน 2) จัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสืบค้น ข้อมูลให้แก่ผู้เรียน จากนั้นผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตาม แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและเหมาะสม

ตอนย่อยที่ 2.2 ผลการปรับโครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้จากการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจาก 2 ส่วนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับโครงสร้าง รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี รายละเอียด ดังนี้

2.2.1 ผลจากการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ที่ได้ตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ ปรากฏดังตาราง 4, 5 และ 6

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 4 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง	
	IOC	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดพื้นฐาน	0.70	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์	0.70	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้	0.50	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม	0.70	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	0.60	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	0.60	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบสังคม	0.70	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	0.70	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	0.60	ใช้ได้
ภาพรวม	0.67	ใช้ได้

จากตาราง 4 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าดัชนีความสอดคล้องทุกข้อมากกว่า .05 แสดงว่า
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
1	หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน ของรูปแบบ	4	4	5	4	5	4	4	4.29	0.45	มาก
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4	4	5	4	4	4	4	4.14	0.35	มาก
3	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี	4	5	5	4	5	4	5	4.57	0.49	มากที่สุด
4	ระบบสังคม มีความชัดเจนเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4	4	4	4	5	5	4	4.29	0.45	มาก
5	หลักการตอบสนอง มีความชัดเจน เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติ ได้จริง	4	4	4	5	4	4	4	4.14	0.35	มาก
6	ระบบสนับสนุน เหมาะสมและสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	4	5	4	5	4	4.57	0.49	มากที่สุด
	โดยรวม								4.33	0.43	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผลจากการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเป็นรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.33 (S.D. = 0.43) ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1	การอธิบายคำชี้แจงคู่มือการใช้ รูปแบบการเรียนรู้ได้อย่างละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	5	4	4.61	0.49	มากที่สุด
2	การอธิบายความเป็นมาและ ความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ ได้ ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
3	การอธิบายความหมายของรูปแบบ การเรียนรู้ได้ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4	5	4.42	0.47	มาก
4	การอธิบายองค์ประกอบของรูปแบบ การเรียนรู้ได้ครบถ้วน สมบูรณ์ เข้าใจง่าย และมีความน่าเชื่อถือ	5	4	5	5	5	4.82	0.40	มากที่สุด
5	การอธิบายการนำรูปแบบการ เรียนรู้ไปใช้ มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ	4	5	4	4	4	4.26	0.41	มาก
6	การอธิบายแนวทางการวัดและ ประเมินผล ตามรูปแบบการเรียนรู้ ได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย และ น่าเชื่อถือ	5	4	4	5	4	4.43	0.49	มาก
7	การยกตัวอย่างการออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ การเรียนรู้ได้ชัดเจน เข้าใจง่าย และ น่าเชื่อถือ	4	4	5	4	4	4.20	0.40	มาก
โดยรวม							4.49	0.44	มาก

จากตาราง 6 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำ
ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาเป็นรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.49 (S.D. = 0.44) ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบร่าง รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
หลักการ แนวคิด ทฤษฎี พื้นฐาน ของ รูปแบบ (Principle of Model)	1. ควรศึกษาหลักการแนวคิด พื้นฐาน ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการ พัฒนารูปแบบให้ชัดเจนเพิ่มขึ้น นิยามศัพท์ ให้ชัดเจนในการ นำมาใช้กับการวิจัยครั้งนี้ นิยาม ให้ชัดเจนและสามารถเชื่อมโยง กับองค์ประกอบของรูปแบบ	1. นำหลักการจากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่ สำคัญมาสู่วิธีการจัดการเรียนรู้ 2. เพิ่มหลักการแนวคิด ทฤษฎีให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objective of Model)	1. แบบประเมิน การฟังและการ พูดไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1. ปรับวิธีการวัดและประเมินผล ทักษะการ ฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นตอนการสอน (Process of Teaching)	1. ควรแสดงให้เห็นที่มาของ ขั้นตอน ที่ได้มาจากแนวคิด ทฤษฎี หรือจากกระบวนการ สังเคราะห์ มาจากทฤษฎี อะไรบ้าง 2. แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนของ การเชื่อมโยงความสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎี 3. ควรจัดลำดับขั้นตอนแต่ละ กิจกรรม ให้สอดคล้องกับทฤษฎี ที่นำมาใช้ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่าน แนวคิด 4 ด้าน	1. ตารางสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีใน การ พัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ 2. ปรับขั้นตอนในการจัดการเรียน การสอน ตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ 3. ปรับปรุงขั้นตอนการสอนจาก 6 ขั้นตอน เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบร่าง รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
	1) ด้านเนื้อหาการจัดการ เรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการ เรียนรู้ 4) ด้านการจัดบรรยากาศ ส่งเสริมการเรียนรู้	ชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล (Evaluation) ชั้นที่ 6 ชั้นสร้างผลงาน (E – Production) โดยสอดแทรกทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของ นอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) ผ่านการประยุกต์ใช้กับแนวคิดเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แนวคิดทฤษฎี ภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอตสกี และ ทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing)
ระบบสังคม (Social System)	1. ระบุบทบาทหน้าที่ของ ผู้สอนและบทบาทหน้าที่ของ ผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	1. เพิ่มรายละเอียด ดังนี้ - บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการสอน ส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตาม 6 ขั้นตอน เป็นต้นแบบที่ดีในการใช้ ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมี มีการเน้น แนวคิด 4 ด้าน รวมไปถึง การสร้างแรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้ เดิมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่เกิดจากการ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ตามขั้นตอน การเรียนการสอน ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องใ ใจ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ บอกใจความ สำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังบทสนทนา และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบและอภิปรายในการ สื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบร่าง รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
หลักการ ตอบสนอง (Principle of Reaction)	ระบุวิธีการที่ผู้สอนจะตอบสนอง ต่อสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติได้อย่าง ชัดเจน	1. เพิ่มรายละเอียด ดังนี้ - ผู้สอนชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง โดยการใช้เสริมแรงทางบวก เพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นใน ความสามารถของตนเองและมั่นใจในการ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง ครูและ ผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จาก การปฏิบัติภาระงานตามกิจกรรม แล้วนำ ผลการสะท้อนไป พัฒนารูปแบบการ จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของตัวเอง ให้ดีขึ้น
ระบบสนับสนุน (Support System)	1. ควรเพิ่มแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย ให้สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้ และ ควรเพิ่ม การสะท้อนผลการเรียนรู้ และ ใช้ วิธีการเสริมแรงทางบวก 2. ควรใช้สื่อที่ทันสมัยโดยการนำ เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้ สอดคล้องกับกิจกรรมในขั้นตอน ของการจัดการเรียนรู้	1. ปรับปรุงระบบสนับสนุน ดังนี้ - ผู้สอนจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและ อำนวยความสะดวกให้ ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ จัดสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยเพื่อเป็น การส่งเสริมความสนใจในการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน เช่น สื่อการสอนที่ทันสมัย โสตทัศนูปกรณ์ จัดเตรียมอุปกรณ์ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาให้อยู่ในสภาพ พร้อมใช้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรม เช่น กระดานไวท์บอร์ดอัจฉริยะ เครื่อง คอมพิวเตอร์เพื่อใช้สืบค้นข้อมูลประกอบ กับการสอน เป็นต้น

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์และได้ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมี 6 องค์ประกอบ ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบรูปแบบ	สาระสำคัญ
1. หลักการและแนวคิด ทฤษฎี พื้นฐาน	1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของนอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) 2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ของไวท์ฮอตสกี 4) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามแนวคิดของ Dewey (Learning by Doing)
2. วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบไปด้วยทักษะ ภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่ 1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ชี้นำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบรูปแบบ	สาระสำคัญ
4. ระบบสังคม	<p>รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีระบบสังคม ได้แก่ 1) บทบาทอาจารย์ผู้สอน คือ ผู้จัดการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ตาม 6 ขั้นตอน เป็นต้นแบบที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสอนมี มีการเน้นแนวคิด 4 ด้าน รวมไปถึง การสร้าง แรงจูงใจ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการ เรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่เกิดจาก การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ 2) บทบาทผู้เรียน คือ เป็นผู้เรียนรู้ ตามขั้นตอนการเรียน การสอน ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องใส่ใจ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จาก การฟังบทสนทนา และเรื่องเล่า พูดโต้ตอบและอภิปราย ในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ</p>
5. หลักการตอบสนอง	<p>รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีหลักการตอบสนอง คือ ผู้สอนชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยการใช้ เสริมแรงทางบวกเพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของ ตนเองและมั่นใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง ผู้สอนและ ผู้เรียนร่วมกันสะท้อนผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานตาม กิจกรรม แล้วนำผลการสะท้อนไป พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวเองให้ดีขึ้น</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบรูปแบบ	สาระสำคัญ
6. ระบบสนับสนุน	รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีระบบสนับสนุน คือ ผู้สอนจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ จัดสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยเพื่อเป็นการส่งเสริมความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เช่น รูปภาพ flashcard คลิปวิดีโอ สื่อนำเสนอ Canva, PowerPoint จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาให้พร้อม เช่น กระดาษไวท์บอร์ดอัจฉริยะ เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้สืบค้นข้อมูล ประกอบกับการสอน เป็นต้น

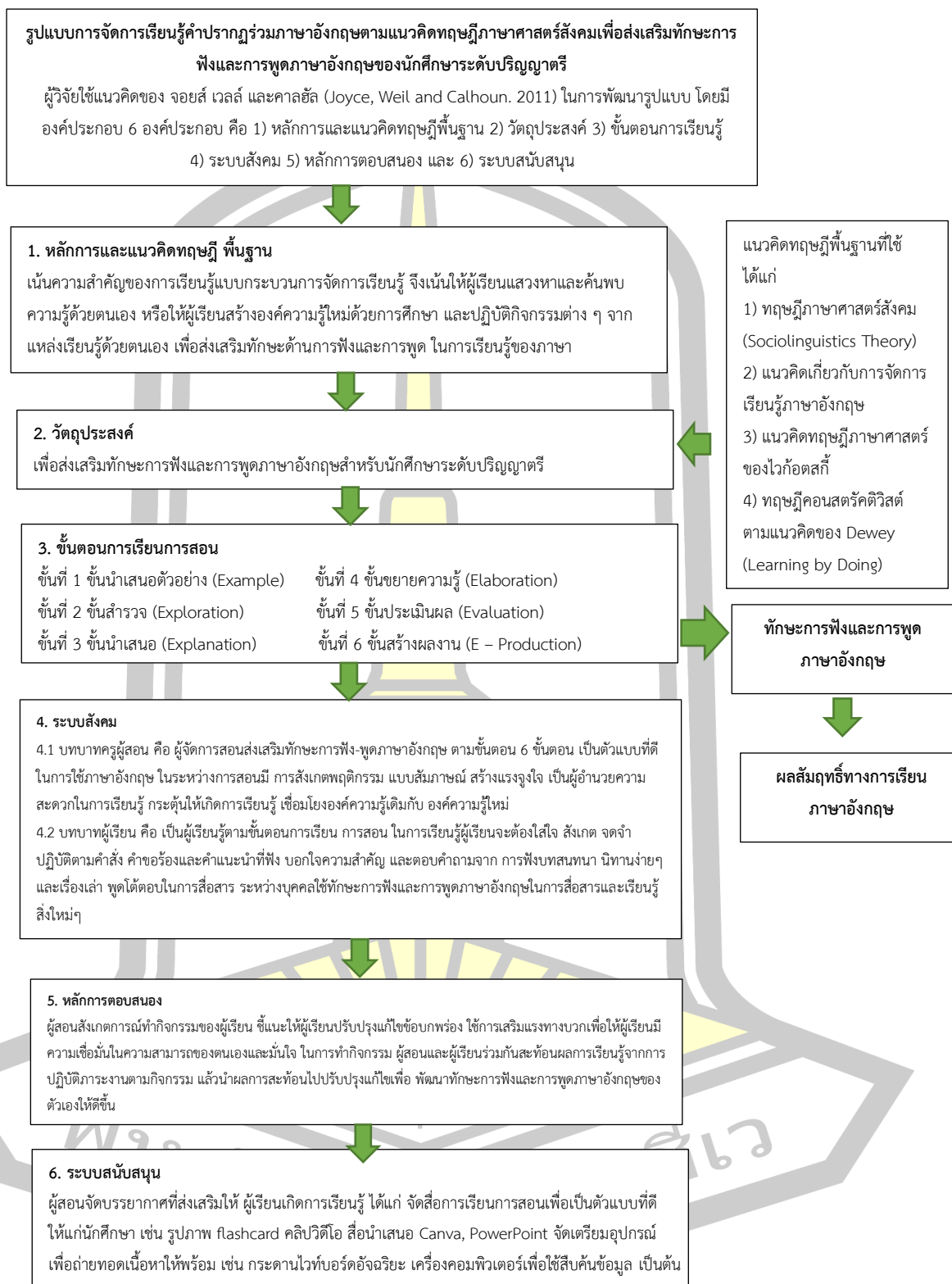
2.2.2 ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเครื่องมือ 6 ชนิด ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการฟัง 4) แบบวัดทักษะการพูด 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครู ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด (Speaking Test) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

ตอนย่อยที่ 2.3 ผลการศึกษานำร่อง ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ สมบูรณ์ ดังนี้

2.3.1 ผลการศึกษานำร่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลที่ได้ ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ได้ฉบับสมบูรณ์

2.3.2 ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ โดยผู้วิจัยได้นำร่าง รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และพัฒนารูปแบบการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน จนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริม ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ที่ สมบูรณ์แล้ว ปรากฏดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 รูปแบบการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปริญญาตรี

จากภาพประกอบ 7 รูปแบบการเรียนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาพประกอบ 8 จะได้รูปแบบการเรียนการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งจะมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ได้สังเคราะห์ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้เป็น 6 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) ชั้นที่ 2 ชั้นสำรวจ (Exploration) ชั้นที่ 3 ชี้นำเสนอ (Explanation) ชั้นที่ 4 ชั้นขยายความรู้ (Elaboration) ชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล (Evaluation) ชั้นที่ 6 ชั้นสร้างผลงาน (E - Production) ปรากฏดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนย่อยที่ 3.1 ผลการศึกษาพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจากการวัดซ้ำในแต่ละหน่วย โดยแต่ละหน่วยจะถูกวัดซ้ำ 2 ครั้ง พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนในแต่ละครั้งในด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามทักษะการฟังและทักษะการพูดโดยรวม โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้

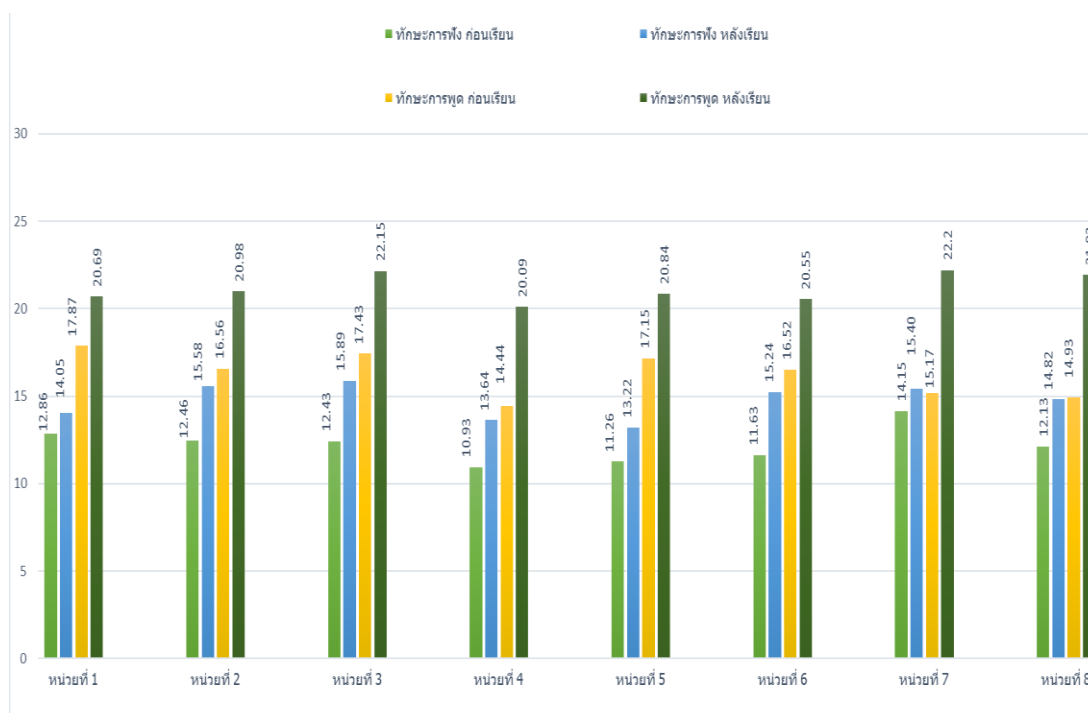
หน่วยการเรียนรู้	ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม)	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		Z	P
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ทักษะการฟัง	20	12.86	1.04	14.05	1.29	2.378*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	17.87	0.92	20.69	3.68	2.365*	0.008*
2	ทักษะการฟัง	20	12.46	1.40	15.58	1.17	2.358*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	16.56	1.75	20.98	2.83	2.456*	0.007*
3	ทักษะการฟัง	20	12.43	1.17	15.89	1.50	2.398*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	17.43	0.50	22.15	2.12	2.507*	0.006*
4	ทักษะการฟัง	20	10.93	1.45	13.64	1.27	2.348*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	14.44	2.19	20.09	3.14	2.583*	0.005*

ตาราง 9 (ต่อ)

หน่วย การ เรียนรู้	ทักษะ ภาษาอังกฤษ	คะแนนแบบวัด ทักษะการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม)	การทดสอบ ก่อนเรียน		การทดสอบ หลังเรียน		Z	P
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
			5	ทักษะการฟัง	20	11.26		
	ทักษะการพูด	30	17.15	2.22	20.84	2.55	2.372*	0.008*
6	ทักษะการฟัง	20	11.63	2.24	15.24	1.22	2.342*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	16.52	2.62	20.55	2.43	2.397*	0.008*
7	ทักษะการฟัง	20	14.15	0.79	15.40	1.16	2.235*	0.009*
	ทักษะการพูด	30	15.17	1.98	22.20	3.11	2.584*	0.005*
8	ทักษะการฟัง	20	12.13	1.12	14.82	1.38	2.374*	0.008*
	ทักษะการพูด	30	14.93	1.96	21.93	3.34	2.587*	0.005*

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนทักษะการฟัง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 มีค่าเท่ากับ 14.05, 15.58, 15.89, 13.64, 13.22, 15.24, 15.40, 14.82 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนทักษะการพูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 มีค่าเท่ากับ 20.69, 20.98, 22.15, 20.09, 20.84, 20.55, 22.20, 21.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะการฟังมีค่าเท่ากับ 1.29, 1.17, 1.50, 1.27, 1.13, 1.22, 1.16, 1.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการพูดมีค่าเท่ากับ 3.68, 2.83, 2.12, 3.14, 2.55, 2.43, 3.11, 1.16, 1.38 โดยทุกหน่วยการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงข้อมูลได้ดังกราฟ ปรากฏภาพประกอบ 9

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาพประกอบ 9 ผลค่าเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนย่อยที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครู ภาษาอังกฤษ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โดยวิธีการสถิติ Wilcoxon Signed Rank Test พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏดัง ตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ทักษะ ภาษาอังกฤษ	n	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		Z	P
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ทักษะการฟัง	55	12.23	1.32	14.73	1.27	2.358*	0.008*
ทักษะการพูด	55	16.26	1.77	21.18	2.9	2.481*	0.006*

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาจำนวน 55 คน ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา
สำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยสามารถ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 - 3.1 เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สรุปผล

จากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สรุปผลเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏผลดังนี้

1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มี 2 แนวคิด ดังนี้

1.1.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของ นอมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) ที่เชื่อว่า การรับภาษาที่หนึ่งของมนุษย์ว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถทางภาษาที่เป็นส่วนหนึ่งทางพันธุกรรม มนุษย์มีกลไกการรับภาษา (language acquisition device) มาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งจะช่วยคัดกรองข้อมูลป้อนเข้าทางภาษา (linguistic input) กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ได้ยินคำพูดในชีวิตประจำวัน กลไกในการรับภาษาก็จะช่วยในการพิจารณาว่าหลักไวยากรณ์ในภาษานั้น ๆ เป็นอย่างไร สิ่งใดถูกหลักหรือผิดหลักไวยากรณ์ของภาษานั้น กลไกการรับภาษานี้จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติและช่วยในการพัฒนาสามมิติยะทางภาษาของมนุษย์ (language competence) การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการรับรู้จากประสบการณ์เดิม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งผู้สอนจะต้องบูรณาการหรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ เน้นสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่ม ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยการลงมือปฏิบัติ และผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษา และชี้แนะ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยผู้เรียนมีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือองค์ความรู้เดิม สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันใช้ คำปรากฏร่วมในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละคร บทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงของผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิดวิเคราะห์ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ถือได้ว่าการใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาของ

ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย คือ การเข้าใจภาษานั้น ๆ และสามารถสร้างผลผลิตทางภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของ Brown (2001) เสนอหลักการเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษา ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเสริมประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนำหลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principle) ที่ผู้เรียนภาษาให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะรวมเป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำ ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาของตน ซึ่งผู้สอนได้ใช้วิธีการในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นการได้ทราบถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา จะช่วยให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนภาษาให้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

1.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่ยอมรับว่าไม่ได้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน รวมไปถึงยังยอมรับว่าผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งผู้เรียนขาดการส่งเสริมและสนับสนุนทักษะกระบวนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นระบบและขาดโอกาสในการได้รับกลวิธีที่ช่วยในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมที่น่าสนใจ นำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

ซึ่งผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้ได้คุณภาพมากที่สุด

2. ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สรุปได้ว่า ผลจากการประเมินเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน ทั้งนี้ ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็น 6 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ชั้นที่ 2 ชั้นสำรวจ (Exploration) ชั้นที่ 3 ชั้นนำเสนอ (Explanation) ชั้นที่ 4 ชั้นขยายความรู้ (Elaboration) ชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล (Evaluation) ชั้นที่ 6 ชั้นสร้างผลงาน (E-Production)

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏผล ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทุกหน่วยการเรียนรู้ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะการฟังหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และทักษะการพูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยเป็นรายข้อ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งใช้แนวคิดการพัฒนา รูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) โดยมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) ระบบสังคม 5) หลักการ ตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน และแนวคิดพื้นฐานที่เหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 2 แนวคิดทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) ตามแนวคิดของโนมชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) ที่เชื่อว่า การรับภาษาที่หนึ่งของมนุษย์ว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถทางภาษาที่เป็นส่วนหนึ่งทางพันธุกรรม มนุษย์มีกลไกการรับภาษา (language acquisition device) มาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งจะช่วยคัดกรองข้อมูลป้อนเข้าทางภาษา (linguistic input) กล่าวคือ เมื่อมนุษย์ได้ยินคำพูดในชีวิตประจำวัน กลไกในการรับภาษาก็จะช่วยในการพิจารณาว่าหลักไวยากรณ์ในภาษานั้น ๆ เป็นอย่างไร สิ่งใดถูกหลักหรือผิดหลักไวยากรณ์ของภาษานั้น กลไกการรับภาษานี้จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติและช่วยในการพัฒนาสามัคยยะทางภาษาของมนุษย์ (language competence) การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการรับรู้จากประสบการณ์เดิม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งผู้สอนจะต้องบูรณาการ หรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ เน้นสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยการลงมือปฏิบัติ และผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษาและชี้แนะ ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยผู้เรียนมีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ หรือองค์ความรู้เดิม สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันใช้คำปรากฏร่วมในสถานการณ์จำลอง

โดยการแสดงละคร บทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงของ
 ผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิดวิเคราะห์ และนำมา
 ปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด สอดคล้องกับ
 ผลการวิจัยของ พจนีย์ หนักทอง, ฤดีรัตน์ ชุขณะโชติ และอัมพร ม้าคนอง (2561) ได้ทำการศึกษา
 เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและแนวคิด
 การเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความแวดไวทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา
 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน
 ภาษาตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้าง
 ความแวดไวทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การสร้าง
 ความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้เรียนทั้งทางด้านภาษาและวัฒนธรรมกับ
 ประสบการณ์ใหม่ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้ ส่งเสริมการมี
 ปฏิสัมพันธ์ในบริบทและสถานการณ์ที่หลากหลาย ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและ
 เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนั้น แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดี
 หากผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางสังคมผ่านกระบวนการวิเคราะห์และการเชื่อมโยงที่เปิดโอกาสให้
 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่หลากหลายทางด้านความคิดทัศนคติและวัฒนธรรม โดยการส่งเสริม
 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับ
 กฤตพล วังภูสิต และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2565) ที่ได้ทำการศึกษาความต้องการในการพัฒนา
 ผู้เรียนด้านการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ส่งเสริม
 ความสามารถด้านนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู พบว่า ความสามารถการสร้าง
 นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม
 ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู พบว่า
 พัฒนาการความสามารถสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นตามลำดับ เนื่องจากได้มีการจัด
 กระบวนการเรียนการสอนที่วางแผนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
 ล้าต่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลวิจัยของ Baron (1987) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้และ
 การปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี การจัดการเรียน
 การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้สอนควรเปลี่ยนบทบาทของตนเองลงและเปลี่ยนบทบาทจากการ
 ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวก สอดคล้องกับ Dechakup (2015) กล่าวว่า
 การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนจะต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่จากเดิม
 เป็นศูนย์กลาง เป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทน
 เน้นการบูรณาการ กระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติ สืบค้น ตรวจสอบและเรียนรู้

วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ตึ้นน้มนุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่สำคัญควรได้เรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมตามสถานการณ์จริง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสอดคล้องกับแนวคิด Richard (2006) กล่าวว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคม ควรศึกษาไปพร้อมกัน เพราะสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง เพราะฉะนั้นภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จริงก็จะเกิดความคงทนทางการจดจำได้ยาวนาน 2) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Brown (2001) เสนอหลักการเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษา ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ที่มุ่งเน้นหลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principle) ประกอบด้วย 1) ความเป็นหนึ่งเดียวได้เอง (Autonomy) คือ การที่ผู้เรียนเรียนภาษาได้เอง โดยให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะรวม ไม่มีการวิเคราะห์ภาษาเป็นส่วนย่อย ๆ 2) การเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful learning) เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำ เพื่อเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางสติปัญญาเดิม ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ 3) การให้รางวัล (The Anticipation of reward) ให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีศักดิ์ศรี ความมีเกียรติ ที่มีผลต่อการประกอบวิชาชีพในอนาคต 4) การสร้างแรงจูงใจภายใน (The Intrinsic motivation) เป็นแรงจูงใจภายในของผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ มีประโยชน์ หรือท้าทาย 5) การฝึกปฏิบัติกลวิธีการเรียนรู้ (Strategic Principle) ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบแผนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนจึงพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบแผนการเรียนของผู้เรียน ดังนั้นการได้ทราบถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็นภาษาที่สอง หรือผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา จะช่วยให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนภาษาให้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ปญญา จันทรเพ็ญ และภัทรพรรณ พรหมคช (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวคิดห้องเรียนกลับ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะนี้เป็นการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษามากกว่าการสอนแบบดั้งเดิมและเพิ่มความรับผิดชอบให้กับผู้เรียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รพิสา กันสุข และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ (2565) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้บอร์ดเกม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนวัดพร้าว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร

ผลการศึกษาพบว่า บอร์ดเกมทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นช่วยให้ฝึกสมอง ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ช่วยให้เกิดและตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้นและช่วยให้มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น ในด้านอารมณ์และความรู้สึก ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีขึ้น และมีความมั่นใจมากขึ้นก่อนที่จะพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัญชิตา อำนวยวิทยากุล, สุดาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี (2565) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการใช้ภาษา ผู้สอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมากกว่า เน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ วราภรณ์ คำอ้น (2560) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนการสื่อสาร โดยทั่วไปมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introduction New Language) ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) และขั้นการใช้ภาษา (Production/Free practice) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และกาลเทศะในสังคม

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษและระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า มีการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านการบูรณาการ หรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอน้อย ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์น้อย ผู้เรียนใช้คำปรากฏร่วมในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละคร บทบาทสมมติน้อย ผู้เรียนเกิดความกล้าคิดและกล้าแสดงออกน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่ยอมรับว่าไม่ได้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน รวมไปถึงยังยอมรับว่า ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ ผู้เรียน

ส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งผู้เรียนขาดการส่งเสริมและสนับสนุนทักษะกระบวนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นระบบ และขาดโอกาสในการได้รับกลวิธีที่ช่วยในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษรวมถึงขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมที่น่าสนใจ นำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย สร้างแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้ได้คุณภาพมากที่สุด จัดการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ สุกฤษณ์ สังคะพันธ์, นิราศ จันทระจิตร และสุมาลี ชุกำแพง (2560) ที่ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้สอนยังไม่เน้นให้ความสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ และสามารถสื่อสารผ่านการฟังและการพูดในสถานการณ์จริงเท่าที่ควร การที่ปรากฏผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่าบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังขาดการสนับสนุนให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูที่นำมาใช้ยังขาดความเหมาะสมในจุดเน้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้บรรลุผล อีกทั้งยังขาดการฝึกใช้ในสถานการณ์จริงและสร้างความแม่นยำในองค์ความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา จึงส่งผลให้นักเรียนมีข้อบกพร่องในการใช้ทักษะการฟังและการพูดที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ วิทวินทร์ ประทังคดี, พิจตรา ธงพานิช และสฤณี ศรีขาว (2565) ที่ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเสริมสร้างการอ่านและการเขียนอย่างมีวิจารณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง สภาพปัญหาความไม่พร้อมของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนขาดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ครูผู้สอนขาดการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและความยืดหยุ่น ผู้สอนขาดการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้สอนควรคำนึงถึงการมีปฏิสัมพันธ์การลงมือปฏิบัติของผู้เรียนไปพร้อมด้วย สอดคล้องกับ ชาญชัย ชำนาญเอื้อ, สุกัญญา รุจิเมธาภาส และหยกแก้ว กมลวรเดช (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาลท่าอิฐ จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า แนวทางพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูควรมีสมรรถนะที่สร้างขึ้นประกอบด้วย ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ควรดำเนินการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี รายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งใช้แนวคิด การพัฒนารูปแบบของ จอยส์ เวลล์ และคาลฮอล (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E-Production) 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2 แนวคิด ได้แก่ 1) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) คือ กลไกการรับภาษานี้ จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติและช่วยในการพัฒนาสามมิติของภาษาของมนุษย์ (language competence) การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการรับรู้จากประสบการณ์เดิม หรือ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งผู้สอนจะต้องบูรณาการ หรือ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ เน้นสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยการลงมือปฏิบัติ และผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันใช้คำปรากฏร่วม ในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละคร บทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงของผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิด วิเคราะห์ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน

และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย 2) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ที่มุ่งเน้นหลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย 1) ความเป็นหนึ่งเดียวได้เอง คือ การที่ผู้เรียน เรียนภาษาได้เอง 2) การเรียนรู้ที่มีความหมาย การซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาและให้ระบบความจำเพื่อเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางสติปัญญาเดิม 3) การให้รางวัล ให้ผู้เรียนตระหนักถึงการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว ซึ่งให้เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ 4) การสร้างแรงจูงใจภายใน เป็นแรงจูงใจภายในของผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ มีประโยชน์ 5) การฝึกปฏิบัติกลวิธีการเรียนรู้ ผู้สอนพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนและให้มีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี เพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ เป็นส่วนสำคัญในส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งทั้ง 2 แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาใช้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับผลวิจัยของ ปริมา มัลลิกะมาส, สมจิต จิระนนทิพรและรักสงบ วิจิตรโสภณ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากเจ้าของภาษาในคำปรากฏร่วมทั้งสองประเภท โดยการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนมีน้อยกว่าและไม่มี ความหลากหลายเท่ากับเจ้าของภาษา ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิธีการสอนคำศัพท์ที่เน้นความสำคัญของคำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้คำปรากฏร่วมเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Cakir และ Balci (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนคำปรากฏร่วมในชั้นเรียน EFL ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐในตุรกี การวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลของเทคนิครูปแบบใหม่ในการสอนคำปรากฏร่วม ผลการวิจัยพบว่า การสอนคำศัพท์โดยการใช้คำปรากฏร่วมทำให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ดีกว่า การนำเสนอคำศัพท์โดยใช้เทคนิคแบบดั้งเดิมและช่วยเพิ่มการจดจำคำศัพท์ใหม่ การใช้คำปรากฏร่วมเป็นปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนจดจำและใช้คำศัพท์ใหม่ได้อย่างง่ายดาย และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และเพื่อให้เกิดประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nasrin (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ด้านการใช้คำปรากฏร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษ สามารถใช้คำปรากฏร่วมได้เหมือนเจ้าของภาษา ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมเพื่อให้เข้าใจภาษาและระยะเวลาในการเรียนภาษาตามแนวคิดและความสำคัญของคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ด้านการใช้

คำปรากฏร่วม สามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและช่วยให้พวกเขารู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bazzaz (2011) ได้ทำการศึกษา การศึกษาครั้งนี้เพื่อทดสอบปัจจัยสำคัญในการใช้คำปรากฏร่วมในการเขียนบรรยายเรื่องราวของนักศึกษาชาวอิหร่านที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม และการใช้คำปรากฏร่วมคำกริยาและคำนามในการเขียนบรรยายเรื่องราว ในกลุ่มทดลองดีขึ้นช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ความสามารถในการเขียนและความสนใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Attar และ Allami (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลของการสอนคำปรากฏร่วมต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียน EFL ชาวอิหร่าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เข้าร่วมในกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้การตรวจสอบความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วมยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกที่เพิ่มขึ้นและช่วยให้พวกเขาได้สังเกตเห็นถึงหลักทางทฤษฎีและการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง และนำไปสู่การพูดให้ได้เหมือนกับเจ้าของภาษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Behnaz และ Amin (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลของการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนปรากฏร่วมโดยนัย และเพื่อเพิ่มความรู้ด้าน grammatical and lexical collocation ของนักศึกษาประเทศอิหร่าน ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มประสิทธิภาพการสอนโดยนัย มีผลอย่างมากต่อกลุ่มคำประเภท lexical collocation ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ การสอนแบบให้ความสำคัญกับการใช้คำปรากฏร่วมส่งผลอย่างมากต่อการเพิ่มความรู้ด้าน grammatical and lexical collocation ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ Hsu (2007) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนคำปรากฏร่วมเพื่อส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีในไต้หวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบวิธีการสอน 3 ประเภท ที่มีความแตกต่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วิธีการสอนแบบการใช้คำปรากฏร่วมเป็นประเภทการสอนที่ชอบที่สุด และมีผลคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อีกทั้งเชื่อว่าการได้รับวิธีการสอนคำปรากฏร่วมช่วยให้พวกเขาเสริมสร้างความเข้าใจในการฟังเพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและความสามารถของตนเองกับความสามารถในการด้านการฟังภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ Hsu และ Hsu (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจความรู้และความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ พบว่า (1) ความรู้เรื่องคำปรากฏร่วมและความสามารถในการพูด (2) การใช้คำปรากฏร่วมกับความสามารถในการพูด และ (3) ความรู้เรื่องคำปรากฏร่วมและการใช้คำปรากฏร่วม ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ระหว่างขั้นความรู้การใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนและความสามารถในการพูดของผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์และ

เพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ordem (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์โดยใช้คำปรากฏร่วมที่สามารถส่งเสริมต่อการจำและการใช้ภาษาอังกฤษ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความสามารถในการรับรู้คำศัพท์และความสามารถในการสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นผู้เรียน 60 คน ทำการสอนคำปรากฏร่วมทั้ง 2 กลุ่ม ผ่านวิธีการใช้คำศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 กิจกรรม ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถของกลุ่มทดลองมีผลการทดลองดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า การใช้คำปรากฏร่วมกับคำศัพท์ (Lexical collocation) ทำให้กลุ่มทดลองจำและรับรู้ความสามารถในการสร้างคำปรากฏร่วมในด้านการอ่านได้อย่างเหมาะสม

2.1.2 ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม

ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example)

เป็นขั้นการจัดกิจกรรมโดยให้นักศึกษาได้เกิดกระบวนการคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ จากนั้นนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างที่ใกล้เคียง หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับที่ผู้สอนนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration)

เป็นขั้นการจัดกิจกรรมการสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษามีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยนักศึกษาได้วางแผนและกำหนดการตรวจสอบ และเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ นักศึกษาสำรวจตรวจสอบปัญหาหรือประเด็นที่นักศึกษาสนใจ ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษาและชี้แนะช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ ทั้งห้องเรียน โดยนักศึกษาร่วมกันเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการสำรวจ ตรวจสอบ พร้อมทั้งวิเคราะห์ อธิบาย โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยนักศึกษามีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือองค์ความรู้เดิม และนักศึกษาช่วยกันสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เพิ่มเติมหรือเติมเต็มองค์ความรู้ใหม่ให้กว้างขวางและสมบูรณ์ กระจำและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายและยกตัวอย่าง อภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ นำไปประยุกต์ใช้ใน

เรื่องอื่น ๆ หรือในชีวิตประจำวัน ในขั้นนี้ถ้าผู้เรียนเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า Nation (1985) และผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดสื่อสาร หรือแลกเปลี่ยน ข้อมูลอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมสวมบทบาท กิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมเกมสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสอย่างเหมาะสมในการพูดแสดงความรู้สึก บรรยายหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน (Millrood, 2001)

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ประเมิน กระบวนการสำรวจตรวจสอบและผลสำรวจตรวจสอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ของตนเองและเพื่อนร่วม ชั้นเรียน โดยนักศึกษาได้วิเคราะห์วิจารณ์ อภิปราย ชักถามแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกันในเชิง เปรียบเทียบร่วมกันประเมินจุดดีจุดด้อย ปรับปรุงหรือทบทวนใหม่ และผู้สอนได้ประเมินกระบวนการ สร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียนเน้นการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือสำรวจการตรวจสอบต่อไปจะให้นักศึกษาเกิดกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่ต่อเนื่อง เรียกว่า วัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle)

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ร่วมกัน ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละครบทบาทสมมติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงของนักศึกษา และให้นักศึกษาเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิด วิเคราะห์ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด วรวิสา มณีผล (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (research based learning model) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถสร้างรากฐานอย่างต่อเนื่องในการฝึกทักษะกิจกรรมการเรียนรู้และการติดต่อก่อนชั้นเรียน ระหว่างคณะกับนักศึกษาที่จบชั้นเรียน ประสบการณ์วิจัยจะเป็นการเชื่อมโยงการวิเคราะห์ให้เข้ากับ นักศึกษาได้

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการ

พัฒนารูปแบบขึ้นอย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และระดับปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ของผู้สอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี จากนั้นจึงสร้างร่างรูปแบบการและปรับโครงสร้างรูปแบบ โดยประเมินการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ ประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบและแบบทดสอบ แล้วนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น จนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิตินา แชมมณี (2556) และ Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ที่สรุปไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและสัมพันธ์กันจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด เกิดประสิทธิภาพและเกิดผลสูงสุดกับผู้เรียน

3. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทุกหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการ ผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนของการวิจัย มีการตรวจสอบ ประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบทุกขั้นตอน จึงทำให้เกิดความถูกต้อง เหมาะสม และชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลของรูปแบบ ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 32 ชั่วโมง ซึ่งมีความเหมาะสมในด้านเวลา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E-Production) ซึ่งเหมาะสมในการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ทดสอบนักศึกษาด้วยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test) และด้านทักษะการพูด (Speaking Test) ของนักศึกษาระดับ

ปริญญาตรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวอีกด้วย ดังที่ ธนกร สุวรรณพถุณี และ เสี่ยม โตรัตน์ (2559) สรุปไว้ว่า การทดสอบ ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้น มีกิจกรรม ทดสอบในชั้นเรียนที่หลากหลาย การเลือกกิจกรรมทดสอบความสามารถให้เหมาะสมขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และพิจารณาเลือกกิจกรรมการทดสอบที่สอดคล้องกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน ให้คำชี้แจงและอธิบายวิธีการดำเนินการทดสอบและเกณฑ์ในการให้คะแนน เพื่อประเมินผลความสามารถได้อย่างยุติธรรมและมีความเที่ยงตรง รูปแบบการประเมินการฟัง ขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานการฟังของผู้เรียน ซึ่งรวมถึงการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย โดยประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ เช่น เสียง วีดีโอหรือข้อความ เกณฑ์การให้คะแนนหรือการมีส่วนร่วม ในการทำแบบทดสอบ และวิธีการให้คะแนน (Rost, 2011)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลจากการศึกษาคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นผู้สอนสามารถนำรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาโดยการ บูรณาการหรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจากสิ่งที่เคย พบเจอ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความสนใจและแก้ปัญหาที่ผู้เรียนพบ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารโดยการฟังและการพูด ในการรับสาร การพูดตอบโต้ เน้นการ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย

1.2 ผู้สอนควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ให้เข้าใจ ก่อนนำไปใช้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

1.3 ควรจัดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษที่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ประจำวัน

1.4 ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเป็นอิสระ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมในเทคนิคและทฤษฎีอื่น ๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้น

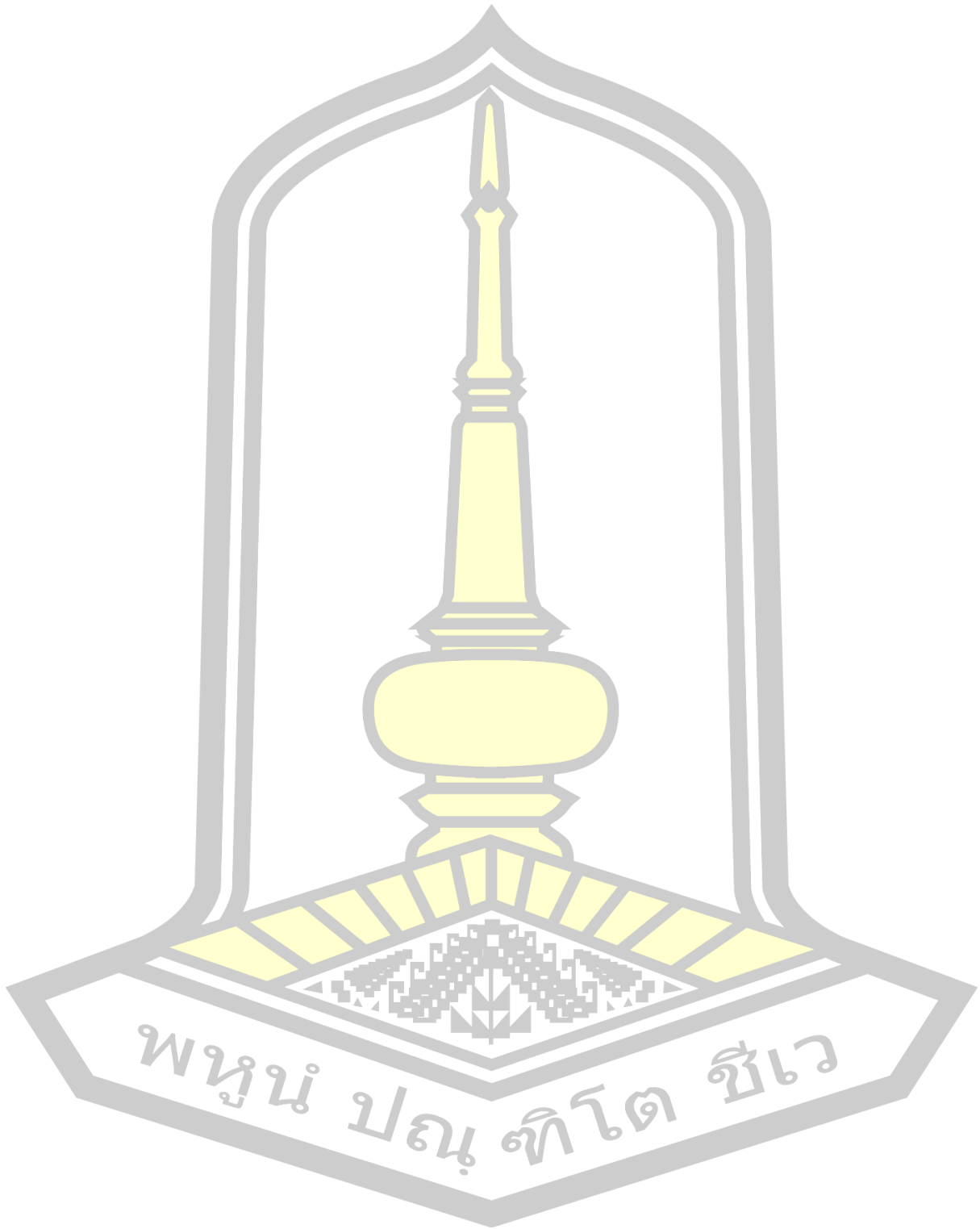
2.2 ควรมีการวิจัยติดตามผลหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ระยะยาว
สำหรับนักศึกษาที่เรียนรู้ในรูปแบบนี้ เพื่อจะติดตามผลพัฒนาสมรรถนะทักษะการฟังและการพูด

2.3 ควรมีการบูรณาการให้ครบทั้ง 4 ทักษะ การฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและ
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นสูงขึ้นอื่น ๆ

2.4 ควรนำการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏร่วมตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
ไปเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษให้หลากหลายขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์.
- กฤตพล วังภูสิต และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.*, 11(1), 253-266.
- กัญญา ลินทร์ตันศิริกุล. (2540). หน่วยที่ 14 การวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กันต์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร. (2550). *พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กิตติมา สิงห์สนธิ์ และนิธิตา อติภทรนันท์. (2561). การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(6), 200-218.
- กศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2552). การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองบนเครือข่าย Self-directed Learning on web-based Learning. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*, 32(1), 6-13, มกราคม-มีนาคม.
- ชนินทรชัย อินทிரารณ และคณะ. (2540). *พจนานุกรมศัพท์การศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไอคิวบุ๊คเซ็นเตอร์.
- ชาญชัย ชำนาญเอื้อ, สุกัญญา รุจิเมธธา และหยกแก้ว กมลวรรณ. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาลทำอัฐิ จังหวัดอุดรธานี. *วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 12(1), 1-13.
- ฐิติภัสร์ วัฒนธรรุเกียรติ. (2555). *การศึกษาการรับรู้กลวิธีที่ช่วยในการฟังของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- ถิรวิท ไพรมหานิชยม. (2563). *การพัฒนา GROUPS MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). *การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา*. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ทิพเนตร ขรรค์ทัพไทย. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อการเรียนรู้ รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาลัษราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกร สุวรรณพุดธิ และเสงี่ยม ไตรรัตน์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียน ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี*. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(12), 1639-1653.
- ธูปทอง กว่างสวาสดี. (2559). *200 กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). *การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551*. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *เอกสารประกอบการสอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา*. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นันทนิตย์ บุตรपालะ. (2563). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้สถานการณ์จำลอง*. *Journal of Education Mahasarakham University*, 14(1), 99-108.

- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะ และการปฏิบัติการ. *วารสารวิชาการ*, 5(7), 52-70.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุศรินทร์ เดชดำรงค์ปรีชา. (2557). การรับรู้การใช้คำปรากฏร่วมในภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย. *Journal of Multidisciplinary in Social Sciences*, 10(3), 37-54.
- ปฎิญา จันทร์เพ็ญ และภัทรพรรณ พรหมคช (2566). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน. *Journal of Education Studies*, 1(1), 1-11.
- ปฎิญา พัวระยะ และคณะ. (2562). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้. *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการครั้งที่ 5*. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชธานี.
- ปรีมา มัลลิกะมาส, สมจิต จิระนนทิพร และรักสงบ วิจิตรโสภณ. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย และเจ้าของภาษาโดยใช้คลังข้อมูล. *Journal of Letters*, 43(1), 95-157.
- พจนา ทรัพย์สมาน. (2550). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหา และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนีย์ หนักทอง, ฤดีรัตน์ ชุขณะโชติ และอัมพร ม้าคนอง. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความแวดไวด้านวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 6(1), 15-26.
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พิริยาพร กาละ. (2561). *การล่อนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ภักทิตา อำนวยวิทยากุล, สุดาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี. (2565). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทร์วิโรฒ*, 23(1), 50-65.
- ภาสินี จันทร์ชม และธัญญาภา พลานุกุลวงศ์. (2561). Effectiveness of Lexical Collocation Instruction on Students' Collocation Knowledge. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 12, 112-125.
- เยาวรัตน์ การพานิช และอังคณา ทองพูน. (2543). ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*, 17(2), 44-52.
- รงค์เทพ ลิ้มมณี และศรีสมร พุ่มสะอาด. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 26(2), 40-51.
- รพิสา ก้นสุข และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ. (2565). กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้บอร์ดเกม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Buddhist Education and Research : JBER*, 8(2), 61-71.
- รรวีสา มณีผล. (2547). การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐานกับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2540). *การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- รัฐพงษ์ สุทธิวรารัฐกานต์ และไชยวัฒน์ ชูมณาเสียว. (2022). การพัฒนาทักษะการฟังทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(9), 396-410.
- รุ่งพนอ รักอยู่ และสุชาดา รัตนวณิชย์พันธ์. (25608). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบัน การพลศึกษาในเขตภาคกลาง. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา*, 11(3), 81-94.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). *สถิติวิทยาทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.

- วรรณนิภา วงศ์ปัญญา และชัยทัศน์ มีศรี. (2562). *ข้อผิดพลาดในการใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ*. งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิตประจำปี 2562. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- วรางคณา เค้าอัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วารินทร์ รัตมีพรหม. (2541). *ออกแบบและพัฒนาระบบการสอน*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิหวิินทร์ ประทังคดี, พิจตรา ธงพานิช และสฤชดี ศรีขาว. (2565). ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเสริมสร้างการอ่าน การเขียนอย่างมีวิจารณ์ญาณและการกำกับตนเอง ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(4), 1829-1844.
- วิภาวดี มุ่งเกิด. (2559). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดงเย็นพิทยาคาร*. อุตรธานี : สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.
- วิชญ์ ชัยพัฒน์. (2556). *ผลของการสอนคำปรากฏร่วมและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสาข์ จัดวัตร. (2543). *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีณา ประชากุลและประสาท เนืองเฉลิม. (2554). *รูปแบบการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2553). *แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <<http://202.143.157.35/secondary-loader/data/P1t8N01ox125442WedJul2010>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 ตุลาคม 2554].
- สาธินี สวงนาม. (2560). A study on “delexical verb+ noun” collocation errors of Thai EFL intermediate and advanced learners. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 17(2), 59-84.

- สุจินต์ วิทวธีรานนท์. (2544). *Constructivism* กับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
 เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้น จำกัด.
- สุณี ธนาเลิศกุล. (2552) *การศึกษากลวิธีการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์:
 กรณีศึกษาบทแปลเรื่องเล่าจากหนังสือเรื่อง ความหวังและความกล้า และรักและแบ่งปัน.*
 วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและภาษาไทย
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์, นิราศ จันทระจิตร และสุมาลี ชูคำแพง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการ
 เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Journal of educational Measurement*
Maharakham University, 23(2), 199-210.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2552). การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ ใน
 แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.*
 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2550). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ แจ่มเจริญ. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม
 เสริมทักษะทางภาษา.* วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2554). *จิตวิทยาการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.*
 กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2556. *ภาษาศาสตร์สังคม.* พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- อังคณา มงคลชัย. (2551). *การศึกษาศามารถของผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยในการใช้คำปรากฏ
 ร่วม.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตย์ อินตะแก้ว, งามอาจ นัยพัฒน์ และอัญชลี จันทร์เสม. (2019). การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. *วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 15(1), 36-53.
- Abedi, Z. and Mobaraki, M. (2014). The Effect of Grammatical Collocation Instruction on Understanding ESP Texts for Undergraduate Computer Engineering Students. *Journal of Language Teaching & Research*, 5(3), 631-641.
- Alsulayyi, M. N. (2015). The use of grammatical collocations by advanced Saudi EFL learners in the UK and KSA. *International Journal of English Linguistics*, 5(1), 32-43.
- Anderson, T.P. (1999). Using models of instruction. In C. R. Dills, & A. J. Romiszowski (Eds), *Instructional development paradigms*. Englewood Cliffs, NJ : Educational Technology Publications.
- Attar, E.M. and Allami, H. (2013). The effects of teaching lexical collocations on speaking ability of Iranian EFL learners. *Theory and practice in language studies*, 3(6), 1070-1079.
- Bailey, B. (2000). Language and negotiation of ethnic/racial identity among Dominican Americans. *Language in society*, 29(4), 555-582.
- Baker, M. (1992). *In other words*. London : Routledge.
- Balçı, Ö. and Çakır, A. (2012). Teaching vocabulary through collocations in EFL classes: The case of Turkey. *International Journal of Research Studies in Language Learning*, 1(1), 21-32.
- Baron, J.B. (1987). Evaluating thinking skill in the classroom. In J. B. Baron, & R. J. Stenberg (Eds.), *Teaching Thinking Skills : Theory and Practice* (pp. 221-247). New York : W. H. Freeman & Company.
- Bazzaz, F. (2011). The use of verb noun collocation in writing stories among Iranian EFL students. *Journal of Canadian Center of Science and Education*, 4(3), 158-163, March.

- Behnaz, F. and Amin, S. (2019). The Effect of Input Enhancement and Consciousness-Raising Techniques on the Acquisition of Lexical and Grammatical Collocation of Iranian EFL Learners. *TESL-EJ*, 24(2), 2.
- Benson, M., Benson, E. and Ilson, R. (1986). *Lexicographic description of English*. Amsterdam and Philadelphia : Benjamins Publishing Company.
- Berk, L.E. (1994). Vygotsky's Theory : The Importance of Make believe play, *Young Children*, 50(11), 30-36.
- Bernstein, B. (1964). Elaborated and Restricted Codes: Their Social Origins and Some Consequences. *American Anthropologist* 66, 6(2), 55-69.
- Brown, H.D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. White Plains, NY : Longman.
- Burkhalter, N. (1995). Assessing editorials: An instrument to aid in the task. *Journalism Educator*, 49(4), 57-61.
- Bybee, J. and Cacoullos, R.T. (2009). The role of prefabs in grammaticization. *Formulaic language*, 1, 187-217.
- Bybee, R.W. (2009). *The BSCS 5E instructional model and 21st century skills*. Colorado Springs, CO : BSCS.
- Cakir, A. and Balci, O. (2012). Teaching vocabulary through collocations in EFL Classes: The case of Turkey, *International Journal of Research Studies in Language Learning*, 1(1), 21-32.
- Conzett, J. (2001). Integrating collocation into a reading and writing course. In M.Lewis (Ed.). *Teaching collocation: Further development in the lexical approach* (pp. 70-87). Hove : Language Teaching.
- Daniels, M. (1993). ASL as a possible factor in the acquisition of English for hearing children. *Sign Language Studies*, 78, 23-9.
- Dechakup, P. (2015). *Learning Management in the 21st Century*. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Deveci, T. (2007). Andragogical and Pedagogical Orientations of Adult Learners Learning English as a Foreign Language. *New Horizons in Adult Education and Human Resource Development*, 21, 3-4.

- Dick, W., Carry, L. and Carey, I.O. (2001). *The systematic design of instruction*. 5th ed. New York : Pearson Education.
- Dokchandra, D. (2019). Thai EFL learners' collocational competence and their perceptions of collocational difficulty. *Theory and Practice in Language Studies*, 9(7), 776-784.
- Ebbeck, M. (1995). Children constructing their own knowledge. *International Journal of Early Years Education*, 4(2), 5-27.
- Firth, J.R. (1957). *Papers in linguistics: 1934-1951*. Toronto : Oxford University Press.
- Firth, J.R. (1964). On Sociology Linguistics. In *Language in Culture and Society*. New York : Harper and Row.
- Fishman, J.A. (1968). *Readings in the Sociology of Language*. Mouton : The Hague.
- Fulcher, G. (2003). Task difficulty in speaking tests. *Language testing*, 20(3), 321-344.
- Ganji, M. and Beikian, A. (2013). Iranian University English Majors' Knowledge of Lexical Collocations: Its Relationship With Speaking and Writing Proficiency. *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, 3(2), 330-335.
- Gilakjani, A.P. and Sabouri, N.B. (2016). Learners' Listening Comprehension Difficulties in English Language Learning : A Literature Review. *English Language Teaching*, 9, 123-133.
- Gumperz, J. (1962). Types of Linguistic Community. *Anthropological Linguistics*, 4, 28-40.
- Halliday, M.A.K, and others. (1964). *The Linguistic Sciences and Language Teaching*. London : Longman.
- Hansheng, T. (2010). Study on the Causes and Countermeasures of the Lexical Collocation Mistakes in College English. *English Language Teaching*, 3(1), 162-165.
- Harmer, J. (2001). *The practice of English Language Teaching*. 3rd ed. China : Longman.
- Herrera, S.G. and Murry, K.G. (2005). Mastering ESL and bilingual methods: *Differentiated instruction for culturally and linguistically diverse (CLD) students*. Boston : Pearson Allyn and Bacon.

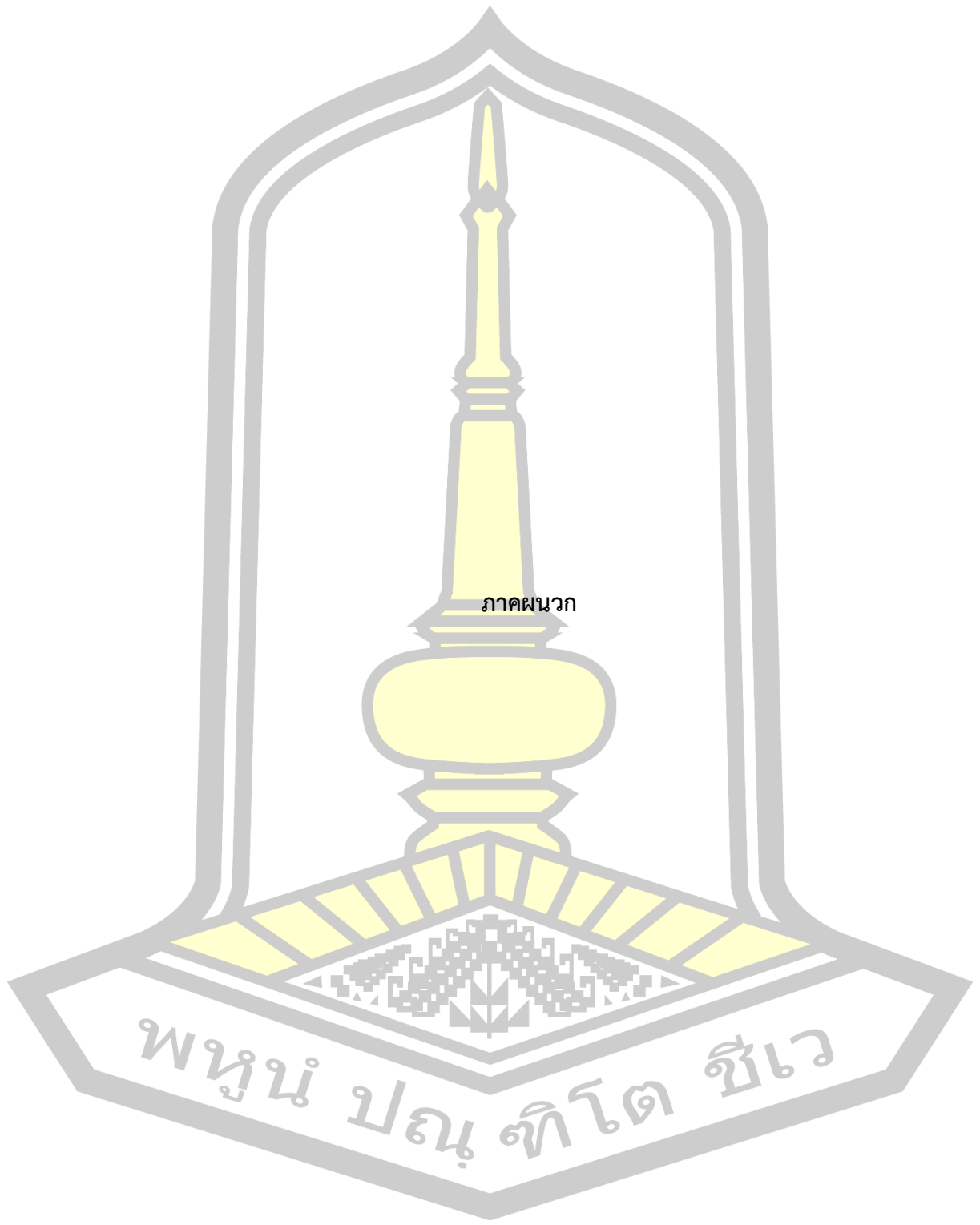
- Hill, J. and others. (2000). *Teaching collocation: Further developments in the lexical approach* Hove : Language Teaching Publications.
- Hockett, C.F. (1958). *A Course in Modern Linguistics*. New York : Macmillan.
- Howarth, P. (1998). The phraseology of learners' academic writing. In A. Cowie (Ed.), *Phraseology: Theory, analysis and applications* (pp. 161–86). Oxford, England : Oxford University Press.
- Hsu, C., Lu, L. and Hsu, H.H. (2007). Adoption of the mobile internet: an empirical study of multimedia message service (MMS). *Omega*, 35(6), 715-726.
- Hsu, D.H. (2007). Experienced Entrepreneurial Founders, Organizational Capital, and Venture Capital Funding. *Research Policy*, 36, 722-741.
- Hsu, J.Y. (2007). Teaching lexical collocations to enhance listening comprehension of English majors in a technological university of Taiwan. *東吳外語學報*, 24, 1-33.
- Hsu, J.Y. and Hsu, L.C. (2008). Lexical collocations and their relation to speaking proficiency of college EFL learners in Taiwan, *Asian EFL Journal*, 10(1), 181-204.
- Huynh, A.K. and Hoang, V.T.M. (2021). An investigation into oral fluency perceived by teachers and students-in a Vietnamese context of English education. *Language Testing in Asia*, 12(1), 27.
- Hymes, D. (1972). Models of the interaction of language and social life. In John J. Gumperz and D. Hymes, (Eds.) *Direction in Sociolinguistics: Ethnography of Communication*, pp. 33-71. New York : Holt, Rinehart & Winston.
- Intaraprasit, N. (2013). Investigation of Collocations Occurrence in *English Novels*. Proceedings of the 6th academic symposium RajamangalaUniversity of Technology Tawan-ok. pp.1110-1116.
- Jakobovists, L.A. (1971). *Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the issues*. 2nd ed. Massachusetts : Rowley Newbury House.
- Joyce, B. (2004). How are Professional Learning Communities Created?; History Has a Few Messages. *Phi Delta Kappan*, 86(1), 76-83.

- Joyce, B. and Showers, B. (2004). *Student achievement through staff development*. 3rd ed. Alexandria, VA : Association for Supervision and Curriculum Development
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2009). *Model of teaching*. 9th ed. Boston : Pearson Allyn and Bacon.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2011). *Models of Teaching*. 8th ed. Boston : Pearson Education.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2015). *Model of Teaching*. 9th ed. London : Allyn and Bacon.
- Keeves, J.P. (1988). *Educational research, Methodology and measurement : An international Handbook*. Oxford : Pergamon.
- Kerr, J. (1995). *Part-time study gains popularity*. Hong Kong : South China Morning Post.
- Labov, W. (1972). *Language in the inner city: Studies in the Black English vernacular*. Philadelphia : University of Pennsylvania Press.
- Lakoff, R. (1973). Language and woman's place. *Language in Society*, 2(1), 45-80.
- Lemlech, J.K. (2002). *Curriculum and Instruction Method for the Elementary and Middle. School*, Upper Saddle River, N.J. : Pearson Education.
- Lesikar, R.V. (2005). *Basic business communication*. Homewood, Ill. : Irwin.
- Lewis, M. (2000). *Teaching Collocation: Further Developments in the Lexical Approach*. Oxford : Oxford University Press.
- Lu, Y. (2016). *A Corpus Study of Collocation in Chinese Learner English*. London : Routledge.
- Mahmoud, A. (2005). Collocation errors made by Arab learners of English. *Asian EFL Journal*, 5(2), 117-126.
- Martyńska, M. (2004). Do English language learners know collocations?. *Investigationes linguisticae*, 11, 1-12.
- Meichenbaum, D. and Meichenbaum, D. (1977). A cognitive-behavior modification approach to assessment. *Cognitive-Behavior Modification: An Integrative Approach*, 229-259.
- Millrood, R. (2001). *Modular course in ELT methodology*. Moscow : Drofa.

- Milroy, J. and Milroy, L. (1978). Speech and context in an urban setting. *Belfast Working Papers in Language and Linguistics*, 2(1), 1-85.
- Nasrin, A. (2017). Teaching collocations in EFL classroom, *Arab World English Journal (AWEJ)*, 7(4), 13-20.
- Nasrin, T.H. (2014). Abstract Description of the Land Registration System Based on the Theory of Public Confidence. *Comparative Law Studies*, 5(2), 483-508.
- Nation, I.S.P and Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL listening and speaking*. New York : Routledge.
- Nation. (1985). Listening Techniques for a Comprehension Approach to Language Learning. *English Teaching*, 23, 17-19.
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York : McGraw Hill.
- Ordem, E. (2016). Use of lexical collocations (verb+noun and adjective+noun) by applying lexical approach in a reading course. *European Journal of Foreign Language Teaching*, 1(1), 144-160.
- Purdy, M. and Boriouff, D. (1997). *Listening in Everyday Life: A Personal and Professional Approach*. 2nd ed. Lanham, Md : University Press of America.
- Raymond, E. (2000). *Cognitive Characteristics. Learners with Mild Disabilities*. Needham Heights, MA : Allyn & Bacon, A Pearson Education Company.
- Read, C. (2007). *500 activities for the primary classroom: Immediate ideas and solutions*. London : Macmillan Education.
- Reid, E. (1978). Social and Stylistic Variation in the Speech of Children: Some Evidence from Edinburgh. In Peter Trudgill (ed.). *Sociolinguistic Patterns in British English*. Baltimore : University Park Press.
- Richards, J.C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Rogoff, B. (1998). Cognition as a collaborative process. In W. Damon (Ed.), *Handbook of child psychology: Vol. 2. Cognition, perception, and language* (pp. 679-744). Mouton : John Wiley & Sons, Inc.
- Romaine, S. (1978). The social reality of phonetic descriptions. *Northern Ireland Speech and Language Forum Journal*, 5, 21-36.

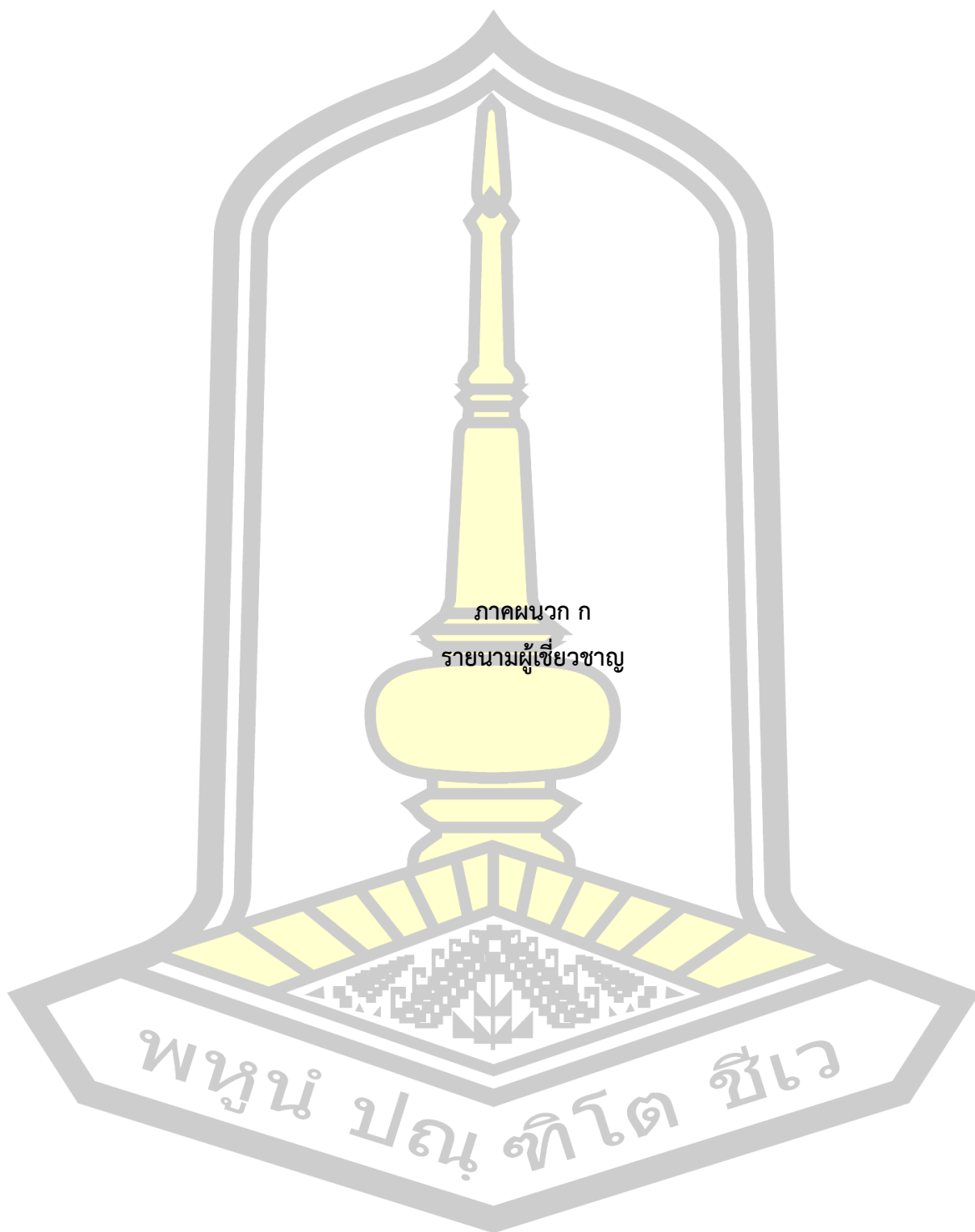
- Rosenshine, B. and Meister, C. (1992). The use of scaffolds for teaching higher-level cognitive strategies. *Educational Leadership*, 49(7), 26-33.
- Rost, M. (1991). *Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London : Prentice Hall.
- Rost, M. (1994). *Introducing listening*. London : Penguin.
- Rost, M. (2011). *Teaching and Researching Listening. 2nd ed.* Harlow : Longman.
- Sadeghi, K. (2009). Collocational differences between L1 and L2 : Implications for EFL learners and teachers. *TESL Canada Journal*, 26(2), 100-124.
- Serpil, U. (2015). The Effect of Corpus-Based Activities on Verb-Noun Collocations in EFL Classes, *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET*, 14(2), 195-205.
- Shaffer, D. (1999). *Developmental psychology: childhood & adolescence*. 5th ed. Pacific Grove : Brooks/Cole.
- Shoostari, Z.G. and others. (2018). The catalysts and barriers of learning transfer in ESAP writing programs: Assessing learners' perceptions via the LTSI. *Asian ESP Journal*, 14(1), 193-219.
- Shumin, K. (1998). Developing Adult EFL Students. *Speaking Abilities Forum*, 35(3), 8.
- Sinclair, J. (1991). *Corpus concordance collocation*. Hong Kong : Oxford University Press.
- Smaldino, S.E. (2008). *Instructional Technology and Media for learning*. 9th ed. New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Smaldino, S.E. and others. (2008). *Instructional technology and media for learning*. New York : Pearson.
- Tharp, R.G. and Gallimore, R. (1990). *Rousing minds to life*. New York : Cambridge University Press.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Harlow, UK : Pearson Longman.
- Trudgill, P. (1974). Linguistic change and diffusion: Description and explanation in sociolinguistic dialect geography. *Language in society*, 3(2), 215-246.
- UNESCO. (1999). *Learning to Live Together: Education Policies & Realities in Asia Pacific*. [online]. Available from : <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002272/227208e.pdf>. [accessed 15 June 2021].

- Vygotsky, L.S. (1962). *Thought and language*. Cambridge : MA MIT Press.
- Vygotsky, L.S. and Cole, M. (1978). *Mind in society: Development of higher psychological processes*. Cambridge, MA : Harvard university press.
- Wei, Y. (1999, March). *Teaching collocations for productive vocabulary development*. New York : Paper presented at the Annual Meeting of the Teachers of English to Speakers of Other Language.
- Wertsch, J.V. (1984). The zone of proximal development & some conceptual issues. In B. Rogoff & J. V. Wertsch (Eds.), *Children's learning in the "zone of proximal development"* *New directions for child development* (pp. 7-18). San Francisco : Jossey-Bass.
- Wertsch, J.V. (1984). The zone of proximal development: Some conceptual issues. *New Directions for Child Development*, 23, 7-18.
- Wertsch, J.V., del Rio, P. and Alvarez, A. (1995). *Sociocultural studies of mind*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Wink, J. and Putney, L. (2002). *A Vision of Vygotsky*. Boston MA : Allyn & Bacon
- Wolfram, W.A. (1969). *A Sociolinguistic Description of Detroit Negro Speech Urban Language Series, No.5*. Washington D.C. : Center for Applied Linguistics.
- Wood, D., Bruner, J. and Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem-solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89-100.
- Woolard, G. (2000). Collocation- encourages learner independence. In M. Lewis (Ed.) *Teaching collocation: Further development in the lexical approach* (pp.28-46). Oxford : Oxford University Press.
- Woolfolk, A. (2010). *Educational Psychology*. 11th ed. Upper Saddle River, NJ : Pearson Education, Inc.
- Yazdandoost, Z., AmalSaleh, E. and Afipour, R. (2014). The relationship among collocation knowledge and listening, speaking, reading, and writing proficiency of Iranian EFL learners. *Language, Individual & Society*, 8, 408-419.
- Ying, Y. and Hendricks, A. (2004). Collocation awareness in the writing process. *Reflections of English Language Teaching*, 3(2), 51-78.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

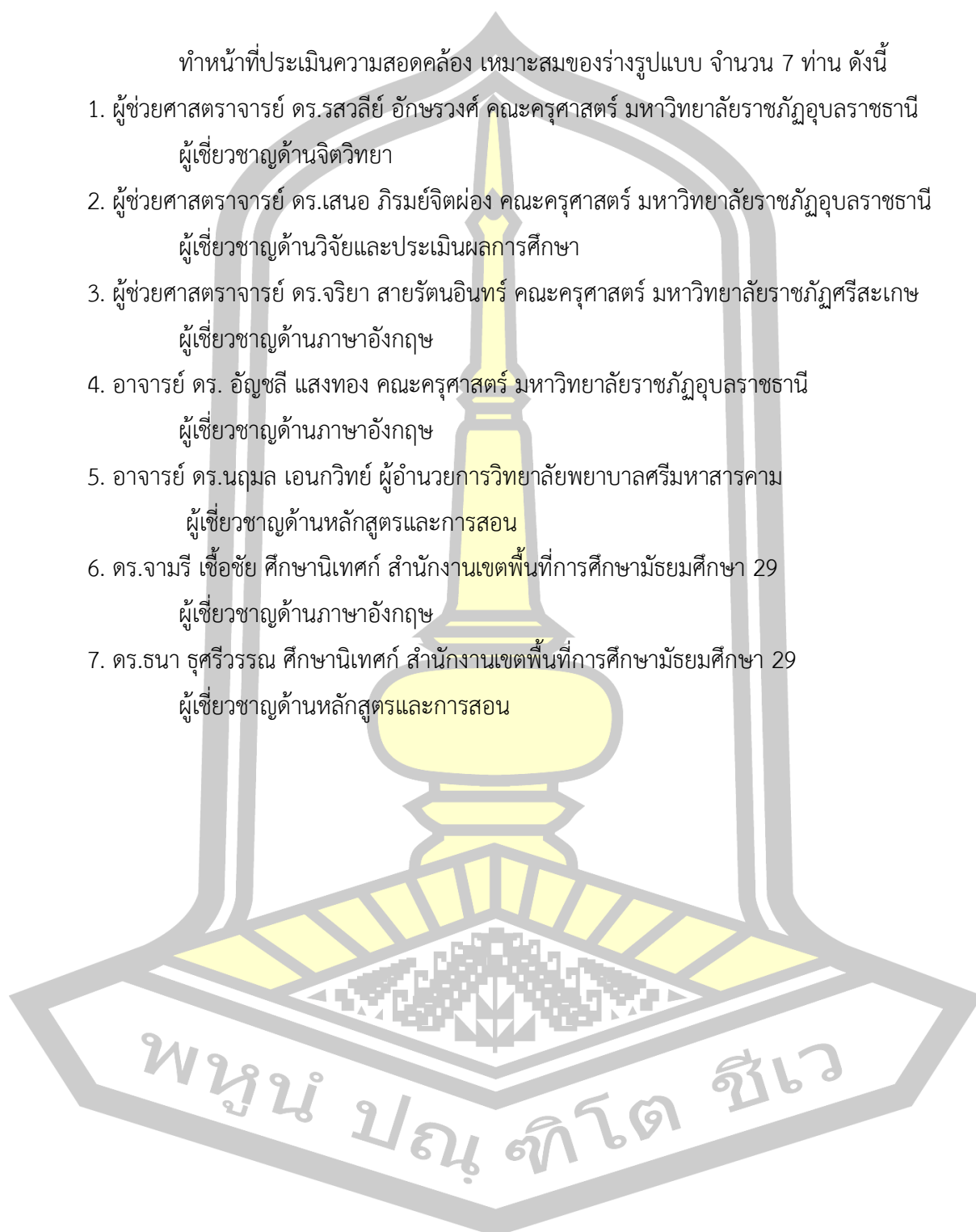
ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

รายนามผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1

ทำหน้าที่ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของร่างรูปแบบ จำนวน 7 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสวลีย์ อักษรวงศ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนอ ภิรมย์จิตผ่อง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรียา สายรัตน์อินทร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
4. อาจารย์ ดร. อัญชลี แสงทอง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
5. อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
6. ดร.จามรี เชื้อชัย ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 29
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
7. ดร.ธนา ฐศรีวรรณ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 29
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

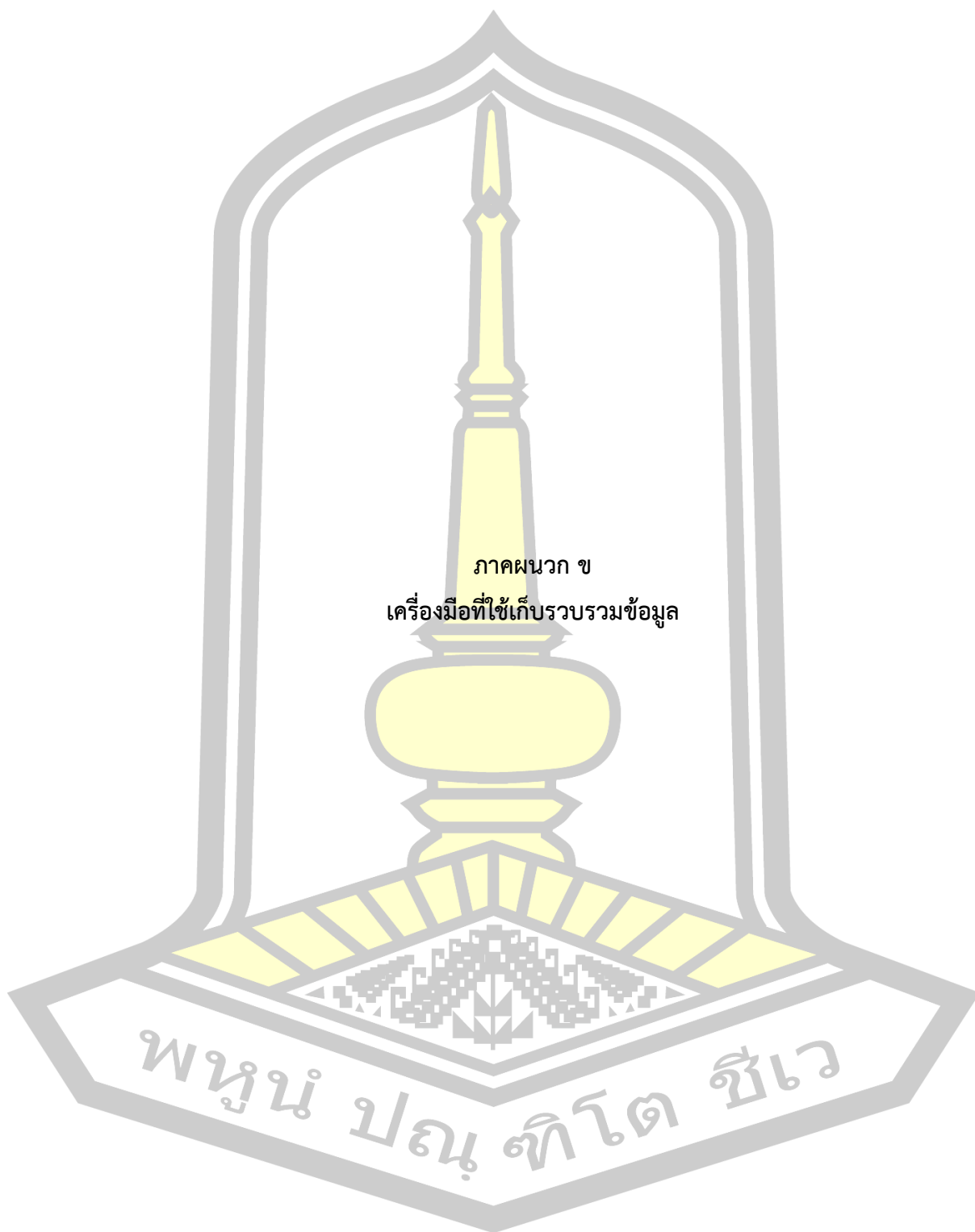

รายนามผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 2

ทำหน้าที่ประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสมของแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ข้อสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ค.ด) หลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (กศ.ด.)
การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริสุดา ทองเฉลิม วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.)
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยาภรณ์ พิษญาภรณ์ วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (กศ.ด.)
การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
5. อาจารย์ ดร. สาวิตรี เถาว์โท วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (ปร.ด.) วิจัยหลักสูตรและการสอน
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนฉบับนี้ เป็นคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในการสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนโดยผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม หลังจากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. แบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ ได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษจำนวน 5 ข้อ
 - ตอนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ
 - ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ
 - ตอนที่ 4 ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ

จำนวน 5 ข้อ

ความหมายของระดับคะแนน มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ยอดเยี่ยม

4 หมายถึง ดีมาก

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง ควรปรับปรุง

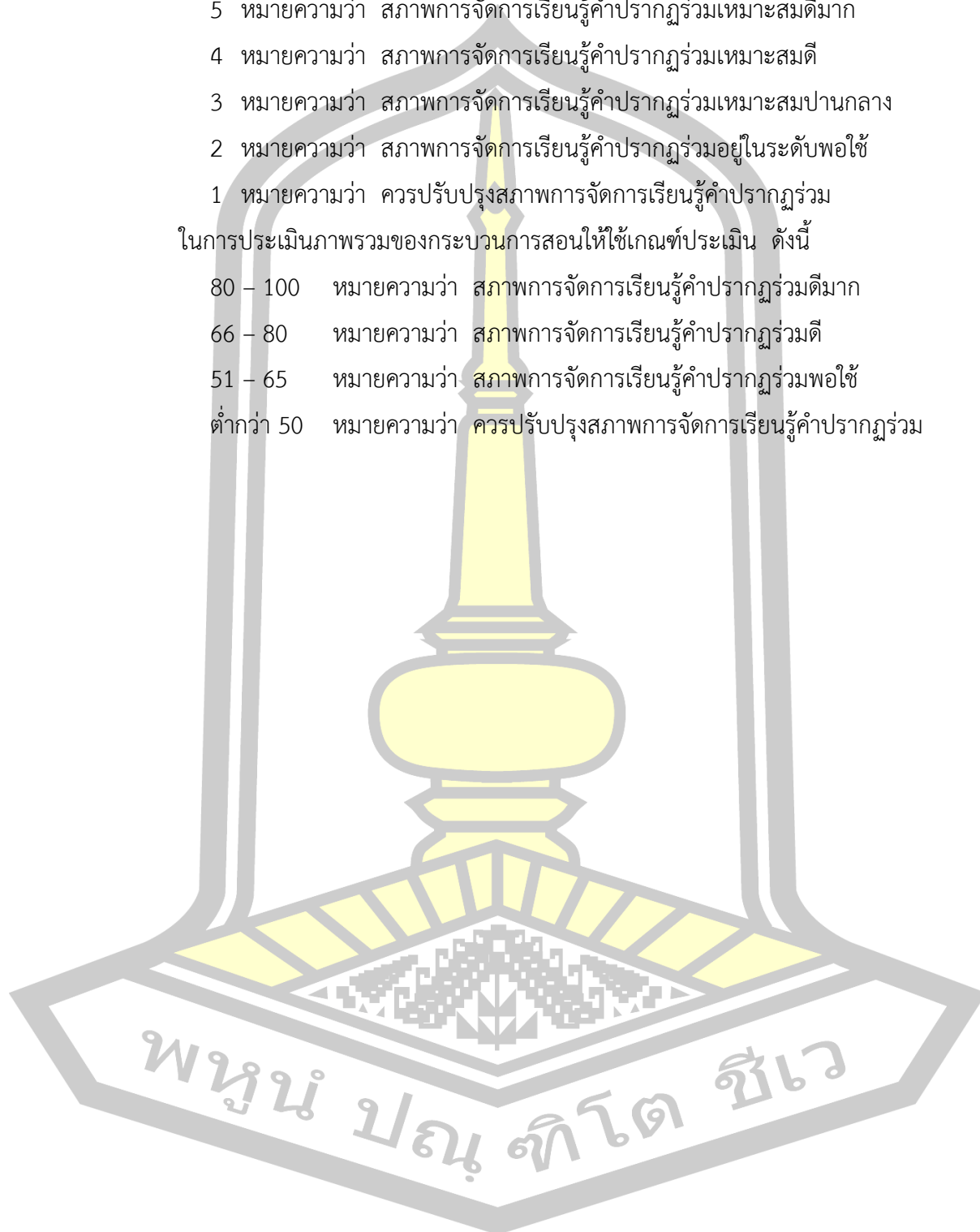
พญ ภูมิ ทัต ชิว

ในแต่ละรายการใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 5 หมายความว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมเหมาะสมดีมาก
- 4 หมายความว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมเหมาะสมดี
- 3 หมายความว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายความว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายความว่า ควรปรับปรุงสภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อม

ในการประเมินภาพรวมของกระบวนการสอนให้ใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

80 – 100	หมายความว่า	สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมดีมาก
66 – 80	หมายความว่า	สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมดี
51 – 65	หมายความว่า	สภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อมพอใช้
ต่ำกว่า 50	หมายความว่า	ควรปรับปรุงสภาพการจัดการเรียนรู้ค่าปรากฏพร้อม

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้

คำปรารภความร่วมมือภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

นักศึกษาชั้นปีที่ หมู่เรียน วัน เดือน ปีที่สอน เวลา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ตามการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรารภร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงตามความจริงที่ได้จากการสังเกตชั้นเรียน ซึ่งมีความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

4	หมายถึง	ดีมาก
3	หมายถึง	ดี
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

พหุ ปลูก จิต โสว

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ						
1	ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และเนื้อหาคำปรากฏร่วมที่จะเรียนในแต่ละครั้งที่ทำการจัดการเรียนการสอน					
2	ผู้สอนจัดเนื้อหาการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน					
3	ผู้สอนมีการจัดลำดับเนื้อหาการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้เข้าใจง่ายและมีความชัดเจน					
4	ผู้สอนอธิบายเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้ชัดเจน					
5	ผู้สอนจัดเนื้อหาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้					
ตอนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
6	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
7	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
8	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะเป้าหมายกล่าวคือทักษะการฟัง และการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม					
9	ผู้สอนใช้คำถามที่เข้าใจง่าย ตรงประเด็น ไม่คลุมเครือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
10	ผู้สอนสามารถตอบคำถามหรือข้อสงสัยของผู้เรียนได้					
ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้						
11	ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม					
12	ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาในสังคมปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้					
13	ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
14	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ ขณะใช้สื่อการเรียนการสอน					
15	ผู้สอนมีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และมีความคล่องแคล่ว					
ตอนที่ 4 ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ						
16	ผู้สอนมีเทคนิคสร้างความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
17	ผู้สอนให้ความสนใจต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึงขณะการสอน มีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
18	ผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนเป็นต้นแบบที่ดีในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
19	ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรม ผลงานหรือกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม					
20	ผู้สอนมีการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ					
รวมคะแนนแต่ละระดับ						
รวมคะแนนทั้งหมด (100 คะแนน)						

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์ความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี
(ผู้สอนภาษาอังกฤษ)

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (ผู้สอนภาษาอังกฤษ) เป็นคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในการแบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนผ่านการนิเทศ และสังเกตชั้นเรียน ตามการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี
2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้การสัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 15 ข้อคำถาม

พหุ ปลูก จิต ชีวะ

MAHARAKHAM
UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์ความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี
(ผู้สอนภาษาอังกฤษ)

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จัดทำขึ้นมาเพื่อสำรวจความต้องการรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริม
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของผู้เรียน และผู้สอน
ภาษาอังกฤษ ขอความร่วมมือผู้ให้การสัมภาษณ์ตอบแบบสัมภาษณ์ตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้การสัมภาษณ์

1. ชื่อ นามสกุล
2. เพศ หญิง ชาย
3. ช่วงอายุ 30-35 ปี 36-40 ปี 41-45 ปี 46-50 ปี
4. อาชีพ ผู้สอนภาษาอังกฤษ
5. ระดับที่สอน
6. ประสบการณ์การสอน ปี เดือน
7. สถานที่สอน

พัฒน ปลูก ชีวิต ชีวะ

**ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**

1. ท่านคิดว่าทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าคำปรากฏร่วม (Collocation) มีความสำคัญต่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

4. ในสภาพปัจจุบันท่านเห็นว่ามีการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

5. ท่านมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

6. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมในการจัดการเรียนรู้คำปรากฏ
ร่วม ภาษาอังกฤษ จะช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไร

.....

.....

.....

8. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความ
จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ (ผู้สอนภาษาอังกฤษ) หรือการเรียนรู้ (ผู้เรียน) ของท่านอย่างไร

.....

.....

.....

9. ท่านคิดว่าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี
ภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี จะเกิดปัญหาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

10. หากท่านพบว่ามีความสำคัญปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาที่ท่านสอนในลักษณะ (Parts of
Speech) ที่ต่างกัน ท่านจะอย่างไร

.....

.....

.....

11. หากท่านต้องอธิบายคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษที่ยากและเป็นนามธรรม ท่านจะใช้วิธีใด
ให้ผู้เรียนเข้าใจ

.....

.....

.....

12. หากท่านพบว่าผู้เรียนออกเสียงคำสำคัญที่ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร

.....

.....

.....

13. หากท่านพบว่าเพื่อนร่วมงานของท่านออกเสียงคำสำคัญที่ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง
ท่านจะอย่างไร

.....

.....

.....

14. หากท่านพบว่าผู้เรียนอธิบายคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟังอย่างคลาดเคลื่อนหรือไม่
ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร

.....

.....

.....

15. ท่านต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในคำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

()

ผู้รับการสัมภาษณ์

ลงชื่อ

()

ผู้สัมภาษณ์

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษ
โดยการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎี
ภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความต้องการของผู้สอน ภาษาอังกฤษ รวมถึงสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการ ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม และประเด็นคำถามที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ความต้องการของ ผู้สอนภาษาอังกฤษ สำหรับการวิจัยว่ามีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับนิยามเชิง ปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่

เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า

สอดคล้อง ให้เขียน ✓ ที่ช่อง +1

ไม่แน่ใจ ให้เขียน ✓ ที่ช่อง 0

ไม่สอดคล้อง ให้เขียน ✓ ที่ช่อง -1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. ท่านคิดว่าทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร				
2. ท่านคิดว่าคำปรากฏรวม (Collocation) มีความสำคัญต่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร				
3. ท่านคิดว่าแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมนีมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร				
4. ในสภาพปัจจุบันท่านเห็นว่ามีการใช้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้นักน้อยเพียงใด				
5. ท่านมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหรือไม่ อย่างไร				
6. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร				
7. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมนในการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษ จะช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไร				
8. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมน เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ (ผู้สอนภาษาอังกฤษ) หรือการเรียนรู้ (ผู้เรียน) ของท่านอย่างไร				
9. ท่านคิดว่าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมน เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ				

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จะเกิดปัญหาอย่างไรบ้าง				
10. หากท่านพบว่ามีความสำคัญปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาที่ท่านสอนในลักษณะ (Parts of Speech) ที่ ต่างกัน ท่านจะอย่างไร				
11. หากท่านต้องอธิบายคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษที่ ยากและเป็นนามธรรม ท่านจะใช้วิธีใด ให้ผู้เรียนเข้าใจ				
12. หากท่านพบว่าผู้เรียนออกเสียงคำสำคัญที่ปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร				
13. หากท่านพบว่าเพื่อนร่วมงานของท่านออกเสียงคำ สำคัญที่ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ท่านจะทำ อย่างไร				
14. หากท่านพบว่าผู้เรียนอธิบายคำปรากฏร่วม ภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟังอย่างคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้อง ท่านจะอย่างไร				
15. ท่านต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ หรือไม่ อย่างไร				

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

พูน ปณ ทิโต ชีเว

MAHARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน

แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม สำหรับการวิจัยว่ามีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่
เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า
สอดคล้อง ให้เขียน \checkmark ที่ช่อง +1 ไม่แน่ใจ ที่ช่อง 0 ไม่สอดคล้อง ที่ช่อง -1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดพื้นฐาน				
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์				
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการเรียนรู้				
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม				

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับ หลักการตอบสนอง				
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบ สนับสนุน				
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับ ขั้นตอนการเรียนรู้				
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับ ระบบสังคม				
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับ หลักการตอบสนอง				
10. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับ ระบบสนับสนุน				

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

MAHARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อความ สำหรับการวิจัยแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่

เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นน้อยที่สุด

พญูปญ จิตฺตํ ชีว

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ						
1	แนวคิดพื้นฐานมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
2	แนวคิดพื้นฐานมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นๆ ของรูปแบบ					
3	แนวคิดพื้นฐานเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวม ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี					
4	แนวคิดพื้นฐานสามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม					
จุดมุ่งหมายของรูปแบบ						
5	วัตถุประสงค์มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
6	วัตถุประสงค์มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ					
7	วัตถุประสงค์เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษ					
8	วัตถุประสงค์สามารถนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม					
ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบ						
9	ขั้นตอนการเรียนรู้มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
10	ขั้นตอนการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ					
11	ขั้นตอนการเรียนรู้เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษ					
12	ขั้นตอนการเรียนรู้สามารถนำไปออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม					
ระบบสังคมรูปแบบ						
13	ระบบสังคมมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
14	ระบบสังคมมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ					
15	ระบบสังคมเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
16	ระบบสังคมสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม					
หลักการตอบสนองของรูปแบบ						
17	หลักการตอบสนองมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
18	หลักการตอบสนองมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ					
19	หลักการตอบสนองเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ					
20	หลักการตอบสนองสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม					
ระบบสนับสนุนของรูปแบบ						
21	ระบบสนับสนุนมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ					
22	ระบบสนับสนุนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบ					
23	ระบบสนับสนุนเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ					
24	ระบบสนับสนุนสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม					

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

พูน ปรุ ทิโต ชีเว

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ
ต้องการทราบเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง เชิญท่านพิจารณาข้อคำถาม สำหรับการวิจัยว่าแต่ละข้อมีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม
และสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ วัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่
เกณฑ์การประเมินค่าระดับความคิดเห็น คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า

สอดคล้อง ให้เขียน ✓ ที่ช่อง +1

ไม่แน่ใจ ให้เขียน ✓ ที่ช่อง 0

ไม่สอดคล้อง ให้เขียน ✓ ที่ช่อง -1

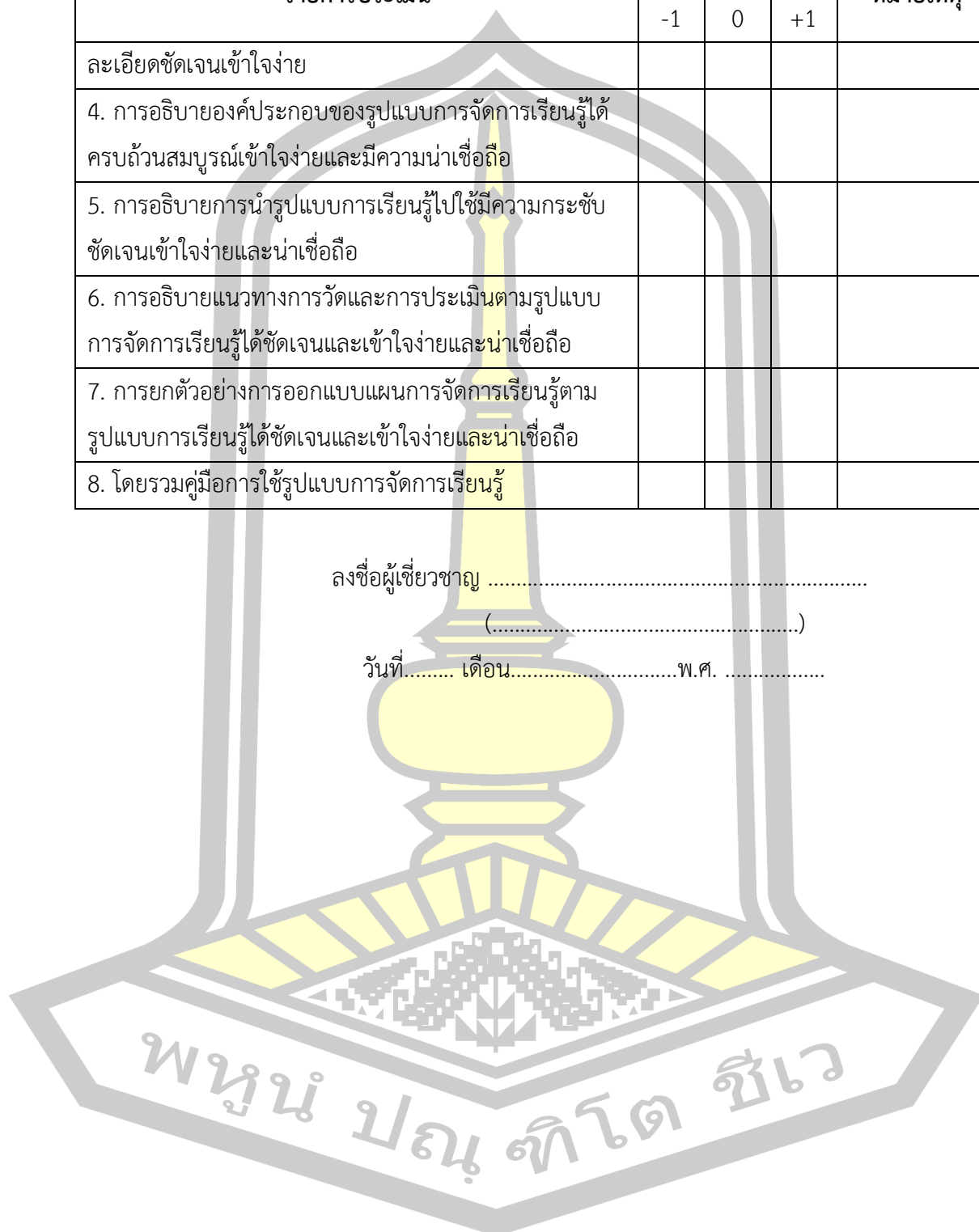
รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. การอธิบายคำชี้แจงคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ได้ ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
2. การอธิบายความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการ เรียนรู้ได้ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
3. การอธิบายความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้				

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
ละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย				
4. การอธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์เข้าใจง่ายและมีความน่าเชื่อถือ				
5. การอธิบายการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้มีความกระชับชัดเจนเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ				
6. การอธิบายแนวทางการวัดและการประเมินตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ				
7. การยกตัวอย่างการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ				
8. โดยรวมคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้				

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

MAHARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

หน่วยการเรียนรู้ ที่.....

เรื่อง.....

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หัวแผน					
1.1 ชื่อแผนตรงกับหน่วยการเรียนรู้					
1.2 องค์ประกอบของส่วนนำของแผนมีความชัดเจน					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 ความถูกต้อง					
2.2 ความเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.3 ความชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 3.2 เหมาะสมกับผู้เรียน 3.3 สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
4. ด้านสาระการเรียนรู้ 4.1 เนื้อหาถูกต้อง 4.2 สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ 4.3 เหมาะสมกับระดับ 4.4 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับเวลา 4.5 มีความชัดเจนสามารถเข้าใจได้					
5. คุณธรรมจริยธรรม 5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 6.1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) 6.2 ชี้นำสำรวจ (Exploration) 6.3 ชี้นำเสนอ (Explanation) 6.4 ชี้นำขยาย ความรู้ (Elaboration) 6.5 ชี้นำประเมินผล (Evaluation) 6.6 ชี้นำสร้างผลงาน (E - Production)					
7. ด้านสื่อการสอน 7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 7.2 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 7.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 7.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ 7.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ด้านผลงานที่ต้องการ 8.1 สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					
9. ด้านการวัดประเมินผล 9.1 สอดคล้องกับเนื้อหา 9.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 9.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					
รวมเฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแต่ละข้อมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ระบุไว้หรือไม่
โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความเห็นของท่านดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตามจุดประสงค์
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตามจุดประสงค์
-1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ตามจุดประสงค์

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>1.</p> <p>a. I'm getting cold fit. b. I'm getting cold feet. c. I'm getting cool freeze. d. I'm getting cold freeze.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>2.</p> <p>a. We afford to buy furniture!</p> <p>b. We can afford to buy furniture!</p> <p>c. We can't afford to buy furniture!</p> <p>d. We can't even afford to buy furniture!</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>3.</p> <p>a. I'm dying to marry Rick.</p> <p>b. I'm dying to marry Mick.</p> <p>c. I'm trying to marry Rick.</p> <p>d. I'm trying to marry Rick.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>4</p> <p>a. I know. I just ready to get married. b. I know. I just hope I'm ready to get married. c. I don't know. I just hope I'm ready to get married. d. I don't know. I just hope I'm not ready to get married.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>5.</p> <p>a. I'm dying to marry Jane! b. I'm dying to marry Jana! c. I'm not dying to marry Jana! d. I'm not dying to marry Jane!</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>6.</p> <p>a. why you just take a deep breath and calm down!?</p> <p>b. why don't you just take a deep breath and calm down!?</p> <p>c. why don't you just take a deep breathing and calm down!?</p> <p>d. why don't you just take a deep breathing and come down!?</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>7.</p> <p>a. That new movie is finally here. I'm dying to see it. Want to come?</p> <p>b. That new movie is finally here. I'm trying to see it. Want to come?</p> <p>c. That new movie is finally here. I'm trying to see it. Want to come?</p> <p>d. That new movie is finally here. I'm dying to seat it. Wants to come?</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>8.</p> <p>a. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>b. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>c. I'm about ready to leaf because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>d. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>9.</p> <p>a. I want to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.</p> <p>b. I wanted to, but I could afford one. I had to get a used car, but it's OK.</p> <p>c. I wanted to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.</p> <p>d. I wanted to, but I couldn't afford once. I had to get a used car, but it's Okay.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>10.</p> <p>a. They're having second bought about the house. b. They're having second brought about that house. c. They're having second boughs about that house. d. They're having second thoughts about that house.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>11. Well, _____ to go to school full-time. So I work and go to school part-time.</p> <p>a. I can afford b. I'm can afford c. I can't afford d. I'm can't afford</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>12. I'm afraid _____ about him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.</p> <p>a. I'm having second bought b. I'm having second boughs c. I'm having second thought d. I'm having second thoughts</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>13. I told them that I _____, but deep down I'd really like to drive.</p> <p>a. wanted to fly b. wanted to fry c. wanted to find d. wanted to fine</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>14. _____. I'm expecting something special.</p> <p>a. I'm dying to get the nail b. I'm dying to get the mail c. I'm trying to get the mail d. I'm crying to get the male</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>15. A: Thanks for asking. _____, I have my keys in my hand. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>a. I'm much better. But listen.</p> <p>b. I'm much patter. But listen.</p> <p>c. I'm math better. But listen.</p> <p>d. I'm much letter. But listen.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>15. A: Thanks for asking. _____, I have my keys in my hand. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>a. I'm much better. But listen.</p> <p>b. I'm much patter. But listen.</p> <p>c. I'm math better. But listen.</p> <p>d. I'm much letter. But listen.</p>				

พหุบัณฑิต ชีวะ

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>17. They _____ because it started to rain.</p> <p>a. call off the game.</p> <p>b. call off that game.</p> <p>c. called off that game.</p> <p>d. called off the game.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>18. _____ Angela. Take a deep breath. Tell me what's wrong. Don't worry. I'll help you.</p> <p>a. Cam down.</p> <p>b. Calm down.</p> <p>c. Come down.</p> <p>d. Calmed down.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>19. I know, but maybe we should wait. We _____ buy furniture!</p> <p>a. can even afford to.</p> <p>b. can't even afford to.</p> <p>c. can't even afford too.</p> <p>d. can't even afforded too.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>20. I _____. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.</p> <p>a. guess you could say that</p> <p>b. bless you could say that.</p> <p>c. bless you could said that.</p> <p>d. guess you could said that.</p>				

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่
โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

พหุ ปรณ ทิโต ชิว

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>1. If you are married, were you very nervous before your wedding?</p> <p>Answer key Yes or No Why? I think will get cold feet...because.....</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>2. How do you feel when you have a job interview?</p> <p>Answer key I'm getting cold feet I'm kind of.....</p>				

พหุบัณฑิต ชีวะ

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>3. When you are scary. How do you feel? Explain your feeling.</p> <p>Answer key</p> <p>I'm kind of.... I'm sort of....</p> <p>I'm getting cold feet..</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>3. When you are scary. How do you feel? Explain your feeling.</p> <p>Answer key</p> <p>I'm kind of.... I'm sort of....</p> <p>I'm getting cold feet..</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>5. A situation in which you were going to tell someone about something seriously.</p> <p>Answer key</p> <p>I'll tell thembut deep down I - No, I wasn't.</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>5. A situation in which you were going to tell someone about something seriously.</p> <p>Answer key</p> <p>I'll tell thembut deep down I - No, I wasn't.</p>				

พหุ ประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>7. Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want to go home but your friends want to go to the movie?</p> <p>Answer key I'll tell them I want to go to the movie but deep down I want to go home.</p>				
	<p>Part 1: Conversation Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>8. If you want to do something very much. What would you say? Answer key I'm dying to.....</p>				

พหุบัณฑิต ชีวะ

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>9. Can you give me some sentences that used the phrase “for good”</p> <p>Answer key</p> <p>I’m coming home for good.</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>9. Can you give me some sentences that used the phrase “for good”</p> <p>Answer key</p> <p>I’m coming home for good.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Single picture</p> <p>Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.</p> <p>Answer point: การพูดให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของคนที่กำลังจะแต่งงาน โดยใช้คำศัพท์ที่เป็น “NEW EXPRESSION COLLECTION” get/have cold feet be dying to do something call off can/can't afford be just about ready to do something calm down have second thoughts for good deep down be kind of/be sort of Getting Cold Feet</p> <p>Answer key: I think I'm getting cold feet. We can't even afford to buy furniture! You have second thoughts. But deep down you really want to get married. I'm dying to marry Rick. I'm about to change my life for good I'm kind of nervous. You just take a deep breath and calm down!?</p>				

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่
โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

พหุ ฝน ภิโต ชีวะ

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>1.</p> <p>a. Can you believe it Jana? Your wedding is in one week!</p> <p>b. Can you believe it Jana? Your wedding is in two weeks!</p> <p>c. Can you believe it Jana? Your wedding is in three week!</p> <p>d. Can you believe it Jana? Your wedding is in four weeks!</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>2.</p> <p>a. Well I think I'm got cold feet.</p> <p>b. Well I think I'm get cold feet.</p> <p>c. Well I think I'm getting cool feet.</p> <p>d. Well I think I'm getting cold feet.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>3.</p> <p>a. That's how I felt before I married Tim. But everything will be fine. You and Rick are really great together.</p> <p>b. That's how I feel before I married Tim. But anything will be fine. You and Rick are really great forever.</p> <p>c. That's how I felt before I married Tim. But everything will be fine. You and Mick are really great together.</p> <p>d. That's how I feel after I married Tim. But everything will be fine. You and Nick are really great forever.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>4.</p> <p>a. Ah, so it's money that's making you have second thoughts. But keep down you really want to get married.</p> <p>b. Ooh, so it's money that's making you have second thoughts. But kept down you really want to get married.</p> <p>c. Oh, so it's money that's making you have second thoughts. But deep down you really want to get married.</p> <p>d. Oh, so it's money that's makes you have second thoughts. But keeping down you really want to get married.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>5.</p> <p>a. I guess you could say that. I'm about to change my life forever, so I'm kind of nervous.</p> <p>b. I guess you could say that. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.</p> <p>c. I guess you couldn't say that. I'm about to change my life forever, so I'm kind of nervous.</p> <p>d. I guess you couldn't say that. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>6.</p> <p>a. why you just take a deep breath and calm down!?</p> <p>b. why don't you just take a deep breath and calm down!?</p> <p>c. why don't you just take a deep breathing and calm down!?</p> <p>d. why don't you just take a deep breathing and come down!?</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>7.</p> <p>a. I can afford to go to school full-time. So, I work and go to school part-time.</p> <p>b. I can afford to go to school part-time. So, I work and go to school full-time</p> <p>c. I can't afford to go to school part-time. So, I work and go to school full-time</p> <p>d. I can't afford to go to school full-time. So, I work and go to school part-time.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>8.</p> <p>a. I wanted to, but I can afford one. I had to get a used car, it's OK.</p> <p>b. I wanted to, but I can afford once. I had to get a used car, and it's OK.</p> <p>c. I wanted to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.</p> <p>d. I want to, and I couldn't afford one. I had to get a using car, but it's not OK.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>9.</p> <p>a. I'm afraid I'm having second bought about him. At first, I was sure he was right in the job, but now I'm not so sure. His work isn't good.</p> <p>b. I'm afraid I had second thoughts about him. At first, I was sure he wasn't right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.</p> <p>c. I'm afraid I have second bought about him. At first, I wasn't sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.</p> <p>d. I'm afraid I'm having second thoughts about him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>10.</p> <p>a. Well, first of all, it's really expensive. And second of all, it's an automatic, and I want a manual transmission.</p> <p>b. Well, first of all, it's really expensive. And second of all, it's an aromatic, and I want a manual transmission.</p> <p>c. Well, first of all, it's more expensive. And second of all, it's an aromatic, and I need a manual transmission.</p> <p>d. Well, first of all, it's too expensive. And second of all, it's an automatic, and I don't want a manual transmission.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>11.</p> <p>a. Look at how the politicians are all smiling at each other. But true feeling they really like each other.</p> <p>b. Look at now the politicians are all smiling at each other. But they really don't like each other.</p> <p>c. Look at now the politicians are all smiling at each other. But keep down they really don't like each other.</p> <p>d. Look at how the politicians are all smiling at each other. But deep down they really don't like each other.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>12.</p> <p>a. I'm dying to get the mail. I'm expecting something special.</p> <p>b. I want to get the mail. I'm expecting something special.</p> <p>c. I'm trying to get the mail. I'm expecting something special.</p> <p>d. I'm crying to get the mail. I'm expecting something special.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>13.</p> <p>a. I about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>b. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>c. I'm about ready to leaf because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>d. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>14.</p> <p>a. I'm giving up smoking forever. I promise.</p> <p>b. I'm giving up smoking for good. I promise.</p> <p>c. I'm don't giving up smoking forever. I promise.</p> <p>d. I'm don't giving up smoking for good. I promise.</p>				
	<p>Part 1: Listen and Match</p> <p>Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.</p> <p>15.</p> <p>a. I'm sorry. Not right now. I'm short of tired.</p> <p>b. I'm sorry. Not right now. I'm kind of tired.</p> <p>c. I'm sorry. Not right now. I'm finding of tired.</p> <p>d. I'm sorry. Not right now. I'm kindness of tired.</p>				

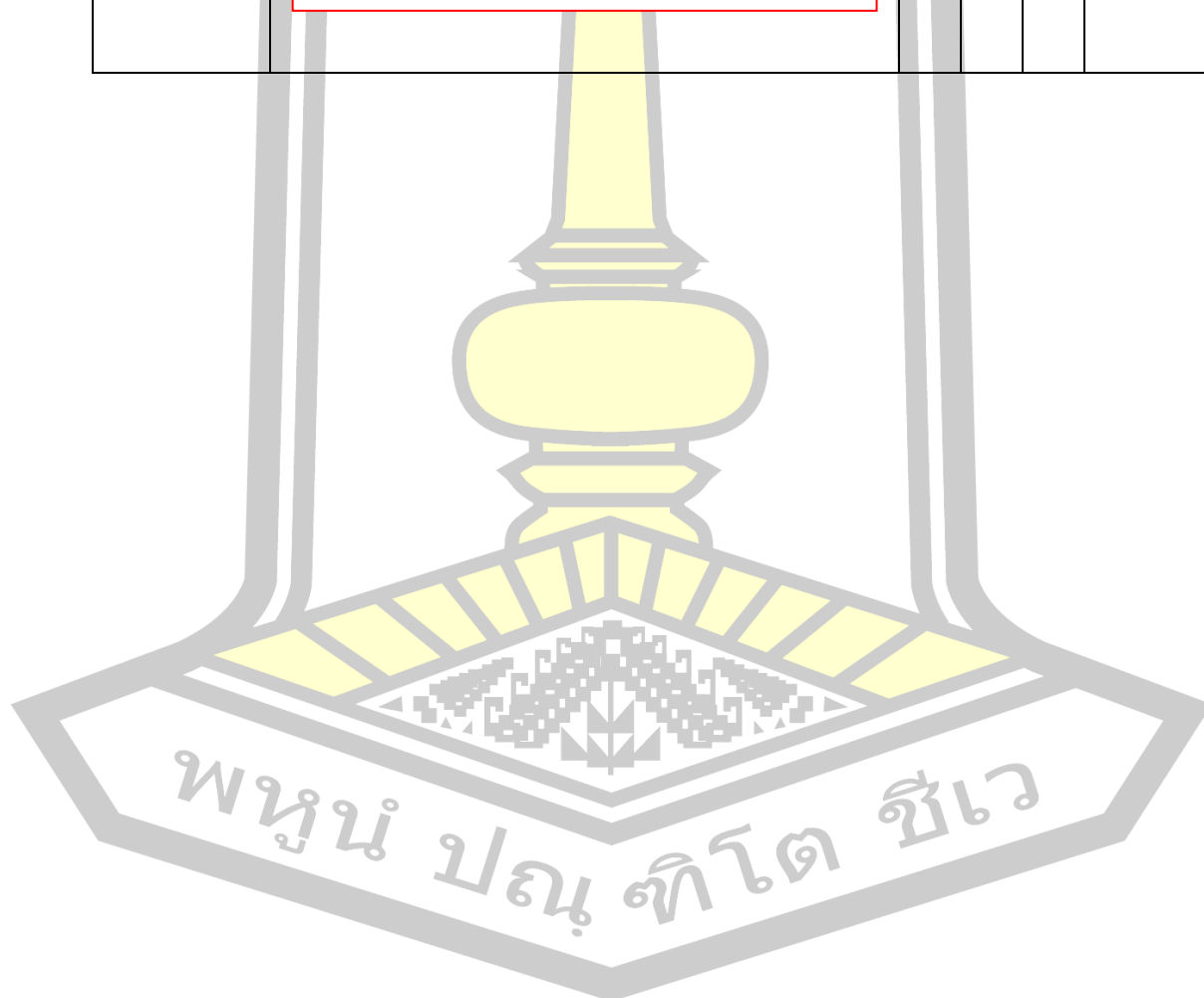
วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>16. A: I didn't know you have a job. B: Well, I can't afford to go to school full-time. So I _____ part-time.</p> <p>a. work and go to school b. works and run to school c. work and walk to school d. working and go to school</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>17. A: Isn't there a game today? B: No. They _____ because of the rain.</p> <p>a. called off it. b. called it off. c. call it off. d. call off.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>18. I'm afraid I'm having _____ him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.</p> <p>a. second thought about. b. second thoughts about. c. second of thoughts about. d. second of thought about.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>22. Thanks for asking. I'm much better. But listen, I have my keys in my hand. I'm about ready to leave because my class _____. Can I call you back later?</p> <p>a. starts in 20 minutes. b. starts in 21 minutes. c. started in 22 minutes. d. starting in 23 minutes.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>23. A: Thanks for asking. I'm much better. But listen, I have my keys in my hand. _____ leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?</p> <p>a. I'm about really to b. I'm about really for c. I'm about ready to d. I'm about ready for</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>24. A: Do you want to take a walk? B: I'm sorry. Not right now. I'm kind of tired.</p> <p>a. I'm kind of cried. b. I'm kind of fired. c. I'm kind of hired. d. I'm kind of tired.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>25. A: What are you doing home?</p> <p>B: They _____ because it started to rain.</p> <p>a. call off the game. b. call off that game.</p> <p>c. called off that game. d. called off the game.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>26. A: Hello.</p> <p>B: Martha? I need to talk to you. I'm so worried. I don't know what to do.</p> <p>A: Calm down Angela. _____. Tell me what's wrong. Don't worry. I'll help you.</p> <p>a. Take a deep breath.</p> <p>b. Taking a deep breath.</p> <p>c. Take to deep breath.</p> <p>d. Taken a deep heart.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>27. I know, but maybe we should wait. _____ buy furniture!</p> <p>a. We can afford to</p> <p>b. We can even afford to</p> <p>c. We can't even afford to</p> <p>d. We are can't even afford to</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>28. I guess you could say that. I'm about to change my life for good, so _____.</p> <p>a. I'm short in nervous. b. I'm short of nervous. c. I'm kind in nervous.</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>27. I know, but maybe we should wait. _____ buy furniture!</p> <p>a. We can afford to b. We can even afford to c. We can't even afford to d. We are can't even afford to</p>				
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>29. A: They're having second thoughts about that house. B: What do you mean? A: Well, it's an old house and _____ that they'll have a lot of _____ problems if they live there.</p> <p>a. they're afraid b. they're not afraid c. they're an afraid</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 2: Listen and fill</p> <p>Instruction: Listen and complete the conversation.</p> <p>30. He's coming home _____. You know-he's been traveling for _____ over two years.</p> <p>a. for a good</p> <p>b. for good</p> <p>c. for long</p> <p>d. forever</p>				

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่
โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำนั้นมีความเหมาะสมวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำนั้นไม่ได้มีความเหมาะสมวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

พหุ ฝน ภิโต ชีวะ

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>1. If you are married, were you very nervous before your wedding?</p> <p>Answer key Yes or No Why? I think will get cold feet...because.....</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>2. How do you feel when you have a job interview?</p> <p>Answer key I'm getting cold feet I'm kind of.....</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>3. When you are scary. How do you feel? Explain your feeling.</p> <p>Answer key I'm kind of.... I'm sort of.... I'm getting cold feet..</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>4. If you going to a place where you didn't know anyone. Tell me about your feeling in the situation.</p> <p>Answer key</p> <p>I'm getting cold feet / I'm kind of.....</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>5. A situation in which you were going to tell someone about something seriously.</p> <p>Answer key</p> <p>I'll tell thembut deep down I - No, I wasn't.</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>6. What do you think of the new things that you want but can't afford it? And give me a reason.</p> <p>Answer key</p> <p>I'm having second thoughts about it because.....</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>7. Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want to go home but your friends want to go to the movie?</p> <p>Answer key</p> <p>- I'll tell them I want to go to the movie but deep down I want to go home.</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>8. If you want to do something very much. What would you say?</p> <p>Answer key</p> <p>I'm dying to.....</p>				
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>9. Can you give me some sentences that used the phrase "for good"</p> <p>Answer key</p> <p>I'm coming home for good.</p>				

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	น้ำหนัก			ข้อ เสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>Part 1: Conversation</p> <p>Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.</p> <p>10. Can you give me some sentences that used the phrase “call off”</p> <p>Answer key</p> <p>They called the game off because it started to rain.</p>				
	<p>Part 2: Single picture</p> <p>Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.</p> <p>Answer point</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Expressing anxiety about talking a big step 2. Giving encouragement an advice <p>Answer key</p> <ul style="list-style-type: none"> - I think I'm getting cold feet. - I'm about to change my life for good - I'm kind of nervous. - I'm glad to hear that. - Don't worry. 				

ภาคผนวก ค

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

พูนัน ปณฺ ทิโต ชีเว

คำนำ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับนี้จัดทำขึ้นมาเพื่อพัฒนาความสามารถผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ระบุไว้ในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ โดยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในสถานการณ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ทำให้ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับนี้ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน การนำรูปแบบไปใช้ และการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ฉบับนี้เป็นส่วนประกอบของการจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรดุขุฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะเป็นแนวทางส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

มนทยา ศิริชะภูมิ

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	311
สารบัญ	312
ความเป็นมาและความสำคัญ	313
ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ	316
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	318
ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้	318
กระบวนการจัดการเรียนการเรียนรู้	318
ผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	320
บทบาทของผู้สอน	320
บทบาทของผู้เรียน	321
การวัดประเมินผลรูปแบบ	321
การนำรูปแบบไปใช้	322

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางและเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ เผยแพร่และแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารในแขนงต่าง ๆ ทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การมีความรู้ความเข้าใจทางด้าน วัฒนธรรมและสังคมโลก และพึงตระหนักถึงความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่อุดมไปด้วยความ หลากหลายทางวัฒนธรรมพลโลกในยุคปัจจุบัน และมีความเข้าใจที่มีต่อบุคคลอื่น มีความรู้และทักษะ ค่านิยมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมในสังคมได้ UNESCO (1999) ตลอดจนความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ที่สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นได้ดีขึ้น และพร้อมที่จะเข้าใจความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจน ขนบธรรมเนียมประเพณี ทางด้านแนวคิด การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ ภาษาต่างประเทศ เพื่อสามารถสื่อสารไปยังองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายและกระจายเป็นวงกว้าง มากขึ้น และมีเป้าหมายในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและระดับการศึกษา ตามความต้องการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและมีความพร้อมทางวิชาชีพและ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (working knowledge) เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือและสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่ใช้ ในการสื่อสารกับบุคคลทั่วโลกได้อย่างอิสระเสรี เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้ใน ด้านต่าง ๆ ดังนั้นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ภาคส่วนให้มีความทัดเทียมและเจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับนานาประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน โลกปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถตลอดจนศักยภาพของประชากร ภายในประเทศให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ ดังจะเห็น ได้จากแผนการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดและบรรจุวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ประชากรสามารถ ติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศด้วยภาษาอังกฤษ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องด้วยทักษะทั้ง 4 ประการนี้ถือเป็นกุญแจสำคัญ นงสมร พงษ์พานิช (2554)

ความสำคัญของการฟังและการสอนฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและ ภาษาต่างประเทศที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้อง

ตระหนักว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อนการสอนพูดหรือสอนการอ่านต้องสอนการฟังก่อนเสมอ ๆ ทักษะการฟังสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมต่อดองค์ความรู้ไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มเรียน สิ่งจำเป็น คือ ต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นเพราะขณะฟังก็จะพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปด้วย ทำให้ยิ่งฟังบ่อยก็ยิ่งทำให้รู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะให้ผู้เรียน พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน ฐปทอง กว่างสวาสดี (2559)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ทักษะการฟังและทักษะการพูดทั้งสองทักษะนี้ถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจการรับสารและส่งสาร ผู้ฟังและผู้พูดต้องมีความรู้ในด้านภาษาอย่างชัดเจน ผู้ที่มีทักษะการฟังที่ดีย่อมส่งเสริมให้ทักษะการพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอจะส่งผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ เนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจความเข้าใจจากการฟัง ความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ดีเพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ขาดความคล่องแคล่วในการในโครงสร้างทางภาษา คำ บริบท และสำนวนต่าง ๆ และขาดสภาพความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา Shumin (1998)

จากผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2021 ที่เก็บข้อมูลและจัดอันดับจากผลทดสอบทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับ EF English Proficiency Index ตั้งแต่การจัดอันดับครั้งแรกเมื่อปี 2011 ตลอดระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา ไทยได้รับการจัดให้เป็นประเทศที่มีทักษะความสามารถภาษาอังกฤษต่ำมากถึง 9 ครั้ง คือ ปี 2011-2016 และปี 2019-2021 ขณะที่ในปี 2017-2018 มีคะแนนดัชนีอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะความสามารถภาษาอังกฤษต่ำ

อย่างไรก็ตามมีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนการสอนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่สอนโดยเน้นการท่องจำไวยากรณ์ ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์ จำไม่ได้ไม่เข้าใจความหมายทำให้อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราวนั้นเป็นเพราะว่าคลังคำศัพท์ยังน้อย และหลายครั้งที่นักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ที่ยาก ๆ หรือการใช้คำปรากฏร่วมที่ผิดแปลกไป เนื่องจากมาจากว่าผู้เรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนภาษาอังกฤษ และอิทธิพลของภาษาไทยที่ส่งผลต่อการใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และเกิดความเบื่อหน่าย อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้

คำปรากฏรวมที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนในด้านทักษะต่าง ๆ ขาดซึ่งการนำไปใช้ การที่นักศึกษาจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ทำให้การสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารจึง เป็นไปได้น้อย ด้วยสาเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะคิดค้นหาเทคนิคกลยุทธ์วิธีการสอนที่จะ กระตุ้นผลักดันและช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่โดยเริ่มจาก ส่วนเล็ก ๆ ที่สำคัญเช่น รู้คำศัพท์ รู้ความหมายและวิธีการนำไปประกอบในประโยค

การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ เนื่องจาก ผู้เรียนได้สังเกตเรียนรู้ลักษณะคำศัพท์และกลุ่มคำที่ปรากฏร่วมกันในบริบทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอน การนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์จริง ตามที่ Lewis (2000) ได้กล่าวว่า การสังเกตเป็น หนึ่งในหลักการแนวทางการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ซึ่งการสังเกตเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการ เปลี่ยนแปลงความรู้ที่ผู้เรียนได้รับให้กลายเป็นปริมาณความรู้ที่ผู้เรียนจะเก็บสะสมไว้ นอกจากนี้ การเสนอคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะส่งเสริมความสามารถในการแยกประเภทของคำ

การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันออกเป็น 6 กลุ่ม คำนามกับคำกริยา คำนามกับ คำนาม คำกริยากับคำวลี คำกริยากับกริยาวิเศษณ์ คำกริยาวิเศษณ์กับคำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์กับ คำนามหากขาดความรู้ในการใช้ที่ปรากฏร่วมกัน การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสมกับรูปประโยค การ เรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง การแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้รูป ประโยคผิด ผิดความหมาย และการใช้สำนวนที่ไม่ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งทำให้เกิดการใช้ ไวยากรณ์ผิดไปด้วย ซึ่งข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกิดจากความรู้ที่ผู้เรียนมีอย่างจำกัด

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้คำปรากฏรวม (collocation) ปัจจุบัน ยังคงประสบกับ ปัญหาขาดความรู้การใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน โดยเฉพาะคำที่ปรากฏร่วมกัน หมายถึง การเกิด ร่วมกันของคำศัพท์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เช่น make a cake, the fast train, commit suicide คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเป็นการจัดเรียงกลุ่มคำแบบตายตัวโดยเจ้าของภาษา จึงไม่สามารถนำมาจัด วางหรือสลับตำแหน่งได้โดยพลการ Intaraprasit (2013) เจ้าของภาษารู้ทันทีว่าคำศัพท์ที่ปรากฏ ร่วมกันที่ใช้นั้นถูกต้องหรือไม่จากการฟังและการพูด คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันสามารถพบเห็นได้ใน ทั่วไปทั้งในหนังสือ หรือแม้กระทั่งภาพยนตร์ การสนทนาสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการเรียน คำศัพท์ได้อย่างต่อเนื่อง คือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ได้ตั้งแต่ระดับคำที่ปรากฏร่วมกัน บ่อย ๆ จนถึงกลุ่มคำที่เป็นสำนวน ที่ปรากฏร่วมกันเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ รวมไปถึงการนำคำศัพท์ รวมเป็นประโยค ไปบูรณาการใช้ในทักษะ การฟังและการพูดได้ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วยเช่นกัน

จากความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันมาบูรณาการกับ แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อเสริมสร้างความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้คำปรากฏรวม

ให้ถูกต้องตามหลักของเจ้าของภาษาโดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นกระบวนการพัฒนาและปฏิบัติจริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยใช้การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดจอยส์ เวลล์และคาลฮอลล์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) โดยมีองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้ 1. หลักการและแนวคิดพื้นฐาน 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการเรียนรู้ 4. ระบบสังคม 5. หลักการตอบสนอง และ 6. ระบบสนับสนุน

2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ซึ่งเป็นอีกแขนงหนึ่งของภาษา เป็นการศึกษาธรรมชาติของภาษาที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่แตกต่างของสังคม เช่น เพศ อายุ ถิ่นอาศัย เป็นต้น การศึกษาเกี่ยวกับประกอบกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อนำมา กำหนดเนื้อหา และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน รวมไปถึงการศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีก 3 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานที่เชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้ควรเป็นการสนับสนุนการสร้างความรู้มากกว่าการถ่ายทอดความรู้และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำสร้างความรู้ โดยทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มาจากทฤษฎีพัฒนาการของ Jean Piaget และ Vygotsky ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ Cognitive Constructivism ถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างความรู้ในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุลทางปัญญา เป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเต็มที่เมื่ออยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่จนกระทั่งเกิดความสมดุล หรือการเกิดความรู้ใหม่ Social Constructivism ถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในสภาวะทางสังคมซึ่งทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ผู้ต้องและกว้างขึ้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทสกี (Vygotsky) ซึ่งไวทสกีได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของภาษาในการพัฒนาเชอว์ปัญญา เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิด โดยแบ่งพัฒนาการของภาษาออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ภาษาสังคม (Social Speech) ภาษาที่พูดกับตัวเอง (Egocentric Speech) และภาษาที่พูดในใจเฉพาะตนเอง (Inner Speech) ไวทสกีได้กล่าวไว้ว่าอิทธิพลของสังคมและการศึกษาซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญา โดยเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้และ

พัฒนาการของเต็กรวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ที่เรียกว่า The Zone of Proximal Development ซึ่งก็คือระยะทางระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงโดยตัดสินได้จากความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระ กับระดับพัฒนาการระดับศักยภาพโดยตัดสินได้จากความสามารถในการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำ

3. ทฤษฎีภาษาศาสตร์ของชอมสกี (Noam Chomsky, 1928) โดยชอมสกีได้มองว่าทฤษฎีภาษาศาสตร์มีลักษณะที่เป็นอุดมคติจากการใช้แบบจำลองว่ามีผู้พูดและผู้ฟังในอุดมคติ ซึ่งอยู่ในสังคมสมมติที่เป็นสังคมที่ผู้คนพูดภาษาเดียวกัน เมื่อพูดถึงผู้พูดผู้ฟังในอุดมคติก็ไม่ต้องกังวลว่าบุคคลนั้นได้มีการพัฒนาภาษาภายในไปถึงระดับไหนแล้ว และไม่ต้องกังวลว่าแต่ละคนอาจมีความรู้ของภาษาไม่เท่าเทียมกัน อีกทั้งชอมสกีก็ยังกล่าวอย่างไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติใดขอเพียงแต่อยู่ในบริบทสังคมที่พูดภาษานั้นก็จะพัฒนาความรู้ทางภาษานั้นขึ้นมาได้

ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมนวมถึงอีกทั้ง 3 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นมีความสำคัญในการพัฒนารูปแบบเพื่อให้การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ สิ่งที่สำคัญของการจัดการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ การช่วยเหลือผู้เรียนต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อความสามารถของผู้เรียนมีมากขึ้นไม่ใช่ต้องคอยให้ความช่วยเหลือหรือต้องช่วยพยุงผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา เพราะในที่สุดผู้เรียนต้องลงสามารถทำงานให้เสร็จสมบูรณ์หรือมีความรอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง นั่นคือ เมื่อความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีมากขึ้นผู้สอนจะต้องค่อย ๆ ลดบทบาทและลดการช่วยเหลือลงทีละน้อย ดังนั้น เมื่อใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผู้สอนควรตระหนักว่าเป้าหมายที่แท้จริงก็คือให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และสามารถกำกับตนเอง (Self - regulation) ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาด้วยตนเองในที่สุด

การจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมน เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 6 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นนำเสนอตัวอย่าง (Example) 2) ชั้นสำรวจ (Exploration) 3) ชั้นนำเสนอ (Explanation) 4) ชั้นขยายความรู้ (Elaboration) 5) ชั้นประเมินผล (Evaluation) และ 6) ชั้นสร้างผลงาน (E - Production) ด้วยแนวคิดดังกล่าวทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมน เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ชั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คำปรากฏร่วม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีอิสระ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อสร้างองค์ความรู้ของตนเอง รวมถึงการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมทั้งสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะเป้าหมายให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คำปรากฏร่วมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม

4. ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง กรอบรายละเอียดข้อมูลบริบทการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในด้านความต้องการและกรอบโครงสร้างการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Joyce, Weil และ Calhoun และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม โดยผสมผสานกับกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) 2) ทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทสกี (Vygotsky) และ 3) ทฤษฎีภาษาศาสตร์ของชอมสกี (Chomsky) เพื่อเชื่อมโยงกับเป้าหมายและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5. กระบวนการจัดการเรียนการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) ขั้นนี้เป็นการจัดกิจกรรมโดยให้นักศึกษาได้เกิดกระบวนการคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมในการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองจากสิ่งที่เคยพบเจอ จากนั้นนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างที่ใกล้เคียงหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับที่ผู้สอนนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นนี้เป็นการจัดกิจกรรมการสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษามีประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่มในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยนักศึกษาได้วางแผนและกำหนดการตรวจสอบ และเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ นักศึกษาสำรวจตรวจสอบปัญหาหรือประเด็นที่นักศึกษาสงสัย ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริม กระตุ้นให้คำปรึกษาและชี้แนะช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้นักศึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอ (Explanation) ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ทั้งห้องเรียน โดยนักศึกษาร่วมกันเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการสำรวจ ตรวจสอบ วิเคราะห์ อธิบาย โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือโต้แย้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ โดยนักศึกษามีการอ้างอิงหลักฐาน ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์หรือองค์ความรู้เดิม และนักศึกษาช่วยกันสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เพิ่มเติมหรือเพิ่มเติมองค์ความรู้ใหม่ให้กว้างขวางและสมบูรณ์ กระจำงและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายและยกตัวอย่าง อภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมสู่องค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ หรือในชีวิตประจำวัน ในขั้นนี้ถ้าผู้เรียนเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ในขั้นนี้ผู้สอนจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ประเมินกระบวนการสำรวจตรวจสอบและผลสำรวจตรวจสอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยนักศึกษาได้วิเคราะห์วิจารณ์ อภิปราย ซักถามแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกันในเชิงเปรียบเทียบร่วมกันประเมินจุดดีจุดด้อย ปรับปรุงหรือทบทวนใหม่ และผู้สอนได้ประเมินกระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียนเน้นการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาสงสัย นำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือสำรวจการตรวจสอบต่อไปจะให้นักศึกษาเกิดกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่ต่อเนื่อง เรียกว่า วัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle)

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E - Production) ในขั้นนี้ผู้สอนจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ร่วมกันใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง โดยการแสดงละครบทบาทสมมติเพื่อสังเกตพฤติกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงของนักศึกษา และให้นักศึกษาเกิดความกล้าคิดและกล้าทำ กล้าแสดงออก รู้จักคิดวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

6. ผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คือ

1. ทักษะการฟัง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและแยกแยะประเภทของคำปรากฏร่วมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

2. ทักษะการพูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้น้ำเสียงในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกับคำปรากฏร่วมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยความสามารถทางการฟัง คือ ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ และฟังข้อความสั้น ๆ แล้วสามารถตอบคำถามปากเปล่า หรือเขียนตอบได้ ความสามารถด้านการพูด คือ การออกเสียงคำในประโยค สื่อสารได้ถูกต้อง และพูดนำเสนอข้อมูล รวมทั้งแสดงความคิดเห็นได้ในเนื้อหาการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านออกเสียง รวมทั้งเข้าใจและตีความบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการเขียนเพื่อนำเสนอความคิดเห็น

7. บทบาทของผู้สอน

บทบาทของผู้สอนสำหรับการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ศึกษาคู่มือผู้สอนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

7.2 ศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) และศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

7.3 จัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้และมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งกันและกันภายใต้สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมอย่างสม่ำเสมอ

7.4 ชี้นำ กำกับ ฝึกฝนและอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาได้เรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมต่อไป

7.5 ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมใด ๆ ที่นักศึกษาแสดงออกถึงความสามารถ หรือพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วม ให้การเสริมแรงและให้กำลังใจกับนักเรียนเพื่อรักษาระดับการปฏิบัติกิจกรรมให้คงอยู่และสูงขึ้น

7.6 จัดบรรยากาศในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม ทักษะและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษให้มากที่สุด

7.7 ใช้สื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้น และจูงใจการเรียนรู้ของนักศึกษา

7.8 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

8. บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถสรุปได้ดังนี้

8.1 ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษให้มากที่สุด

8.2 สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในการทำกิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมเดี่ยวเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้สำเร็จ

8.3 ใช้แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยใช้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ

8.4 ให้กำลังใจตนเองและบุคคลอื่นเสมอเมื่อผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

9. การวัดประเมินผลรูปแบบ

การวัดประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นการวัดและประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ ได้แก่

1. ทักษะการฟัง หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการโต้ตอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง ระบุจับประเด็นและสรุปใจความหลัก จับใจความสำคัญที่ฟัง สามารถเลือกตอบและแยกแยะประเภทของคำปรากฏรวมที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์

2. ทักษะการพูด หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดจาโต้ตอบโดยใช้น้ำเสียงในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม พูดแสดงถึงความสนใจ การพูดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ร่วมกับคำปรากฏรวมในการบรรยายสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงความรู้สึก ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 1 จำนวน 60 คะแนน ได้แก่

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง Listening Test ส่วนที่ 1 จำนวน 15 ข้อ ส่วนที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด Speaking Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน ส่วนที่ 2 จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

2. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบวัดทักษะการฟัง Listening Test และแบบวัดทักษะการพูด Speaking Test ประจำหน่วยการเรียนรู้ 8 หน่วย หน่วยละ 50 คะแนน ได้แก่

2.1 แบบวัดทักษะการฟัง Listening Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ส่วนที่ 2 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

2.2 แบบวัดทักษะการพูด Speaking Test ส่วนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน ส่วนที่ 2 จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

10. การนำรูปแบบไปใช้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้สอนควรเริ่มจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนสามารถสอนด้วยความมั่นใจ คล่องแคล่วและเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้

คำปรารภร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. รายวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชาเอกภาคบังคับ เป็นการระบุว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรารภร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในกลุ่มวิชาเอกภาคบังคับที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์จะต้องเรียน
2. จุดมุ่งหมายของรายวิชา หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ครั้งนั้น ๆ โดยยึดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562
3. หน่วยการเรียนรู้ที่ หมายถึง การระบุหัวข้อสำหรับการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 เพื่อกำหนดหัวข้อการเรียนรู้
4. เรื่อง หมายถึง การระบุเรื่องที่ต้องการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ที่เกี่ยวข้องกับคำปรารภร่วมภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูดตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดแล้วกำหนดเป็นชื่อเรื่อง
5. เวลา หมายถึง การระบุระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งเป็นระยะเวลาทั้งหมดในหน่วยการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
6. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง การระบุผลการเรียนรู้ พฤติกรรม ความสามารถ หรือระดับของทักษะการฟังและการพูดคำปรารภร่วมภาษาอังกฤษที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับหลังจบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรเน้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดคำปรารภร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรารภร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
7. เนื้อหา หมายถึง แก่นความรู้ รายละเอียดเกี่ยวกับทักษะการฟังและการพูดคำปรารภร่วมภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนาให้เกิดกับผู้เรียน การเขียนเนื้อหาจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างไร และเมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนได้อะไรจากการจัดการเรียนรู้ซึ่งต้องเรียนในลักษณะการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมใน

สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การระบุกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนแนวคิด
ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มี 6 ขั้นตอนคือ
1) ชี้นำเสนอตัวอย่าง (Example) 2) ชี้นำสำรวจ (Exploration) 3) ชี้นำเสนอ (Explanation)
4) ชี้นขยายความรู้ (Elaboration) 5) ชี้นประเมินผล (Evaluation) และ 6) ชี้นสร้างผลงาน (E -
Production)

9. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การระบุสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ที่จำเป็น
ที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปฏิบัติ

10. การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การตรวจสอบ วัดและประเมินผลว่าผู้เรียนเกิด
ความเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยระบุสิ่งที่ต้องการวัด
เครื่องมือที่ใช้ และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ รายวิชา หลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ (1111303)

จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต (2-2-5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting cold feet

เรื่อง Getting Married

จำนวน 4 ชั่วโมง

เนื้อหา

Themes: Getting Married.

- Expressing anxiety about taking a big step giving encouragement and advice.

Pronunciation: Sentence Stress

Speaking and listening activities:

- Dating and engagement customs in my country
- A typical wedding in my country
- Male and Female roles
- Five collocation with the word “heart”

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. เลือกใช้คำปรากฏร่วมในหมวด Getting married ในการสนทนากับผู้อื่นได้ (K1)
2. บอกคำปรากฏร่วมในหมวด Getting married จากการฟังบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (K2)
3. ปฏิบัติตามกิจกรรม Did you get cold feet? เพื่อฝึกทักษะการพูด (P1)
4. แสดงบทบาทสมมติจากบทสนทนาที่เขียนขึ้นเพื่อฝึกทักษะการพูด (P2)
5. กระตือรือร้นในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

สาระการเรียนรู้

คำปรากฏร่วม - get/have cold feet: become so nervous about starting something new.

- can/can't afford: have or not have enough money.

- have/had second thoughts: think that a decision that you made before might not be a good one.

- deep down: deep in your heart – your true feelings such as anger, love or happiness.
- be dying to/of: want to do something very, very much.
- be just about ready to: be almost ready to do something.
- for good: forever, permanently.
- be kind of/ sort of: to some degree/ somewhere in the middle.
- call off: cancel an event.
- clam down: relax

ไวยากรณ์- Irregular past tense verbs

- Gerund
- Infinitive with “to”
- Preposition

คุณธรรม จริยธรรม

1. มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญ

สื่อ และแหล่งการเรียนรู้

1. Power Point Presentation
2. Padlet
3. Mentimeter
4. Group divider
5. เทปบันทึกเสียงการสนทนา
6. หนังสือเรียน All Clear 2

พจนานุกรม ปณฺ ทิโต ชีเว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ ตัวอย่าง (Example)</p>	<p>1.1 ผู้สอนกล่าวทักทายผู้เรียน</p> <p>1.2 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ ในวันนี้ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทราบ</p> <p>1.3 ผู้สอนใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับ หัวข้อที่จะเรียนในวันนี้ ดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">- If you are married, were you very nervous before your wedding. If yes, what were you worried about?</p> <p>1.4 ผู้สอนนำผู้เรียนร่วมกิจกรรม Quick thinking โดยใช้คำถาม คือ “What do you think that the wedding ceremony in your local is outstanding?” โดยผู้สอนให้ ผู้เรียนร่วมเขียนคำตอบผ่าน Padlet ซึ่ง กำหนดเวลาสำหรับกิจกรรม Quick Thinking ให้ผู้เรียนหาคำตอบและเขียนคำตอบ 5 นาที</p>	<p>- Power Point Presentation สำหรับ นำเสนอคำถาม</p> <p>- Padlet</p>	<p>- ประเมินจาก การมีส่วนร่วม ในการตอบ คำถาม</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ (Exploration)</p>	<p>2.1 ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่กิจกรรม Listening เพื่อฝึกทักษะการฟังในหัวข้อ Getting married ระหว่าง Jana - Ellen และ Rick - Tim โดยนำเสนอเป้าหมายในการฟังเป็นข้อ คำถาม ดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">- How does Jana Feel? - How does Rick feel?</p> <p>ผู้สอนแจ้งผู้เรียนให้ทราบว่าเสียง ของบทสนทนาให้ผู้เรียนฟัง 4 รอบ</p> <p>2.2 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนปิดหนังสือเรียน และ เปิดเสียงบทสนทนาให้ผู้เรียนฟังรอบที่ 1 เมื่อ จบบทสนทนาแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันตอบ</p>	<p>- เทปเสียง สนทนา Track 1 - Mentimeter</p>	<p>ประเมินจาก การทำ กิจกรรมข้อ A และ B</p>

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล
	<p>คำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - How does Jana Feel? - How does Rick feel? <p>โดยการใช้ Mentimeter ในการตอบคำถาม</p> <p>2.3 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนเปิดหนังสือเรียนหน้าที่ 2 และดูบทสนทนา จากนั้นเปิดเสียงสนทนา รอบที่ 2 ให้ผู้เรียนฟังและอ่านบทสนทนาตาม</p> <p>2.4 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทำกิจกรรม After listening ในหน้าที่ 3 ข้อ A โดยให้ผู้เรียนอ่าน ประโยคแต่ละประโยคแล้ววงกลม T หากคิดว่า ประโยคนั้นถูกต้อง หรือวงกลม F หากคิดว่า ประโยคนั้นผิด</p> <p>2.5 ผู้สอนเปิดเสียงสนทนาให้ผู้เรียนฟังอีกรอบ เป็นรอบที่ 3 และแจ้งให้ผู้เรียนสังเกตคำ ปรากฏรวมที่เป็นตัวอักษรตัวหนาว่าคำปรากฏ รวมในประโยคนั้นน่าจะสามารถสรุปความว่า หมายถึงอะไร</p> <p>2.6 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทำกิจกรรม B: Guessing the meaning ในหน้าที่ 3 โดยให้ นักเรียนดูความหมายของคำปรากฏรวมที่ กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) don't have enough money to 2) really want to 3) relax 4) in your heart 5) forever <p>และให้ผู้เรียนเขียนว่าคำปรากฏรวมคำไหน จะสอดคล้องกับความหมายในแต่ละข้อ</p> <p>2.7 ผู้สอนเปิดเสียงสนทนาให้ผู้เรียนฟังอีกรอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนคำตอบของกิจกรรม ข้อ A และ B</p>		

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล
	2.8 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของกิจกรรมข้อ A และ B		
<p>ขั้นที่ 3 ชี้นำเสนอ (Explanation)</p>	<p>3.1 ผู้สอนจับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 3 คน โดยใช้โปรแกรมสุ่ม เพื่อการทำกิจกรรม Understanding the new expressions: Did you get cold feet? หน้า 4 – 10 เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำปรากฏร่วมในหมวด Getting married และฝึกทักษะการพูดในกลุ่มของผู้เรียน</p> <p>3.3 ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำเสนอคำปรากฏร่วมตามหมายเลขกลุ่มของตนเอง โดยนำเสนอตามประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ตัวอย่างประโยค - คำตอบของกิจกรรมประจำคำปรากฏร่วมในแต่ละข้อ <p>3.4 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมแต่ละคำ</p> <p>3.5 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทำกิจกรรม Mini dialogues โดยเป็นกิจกรรมเดียวให้จับคู่บทสนทนาในหนังสือเรียนหน้า 11</p> <p>3.6 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของการจับคู่บทสนทนานาระหว่างคอลัมน์ A และ B</p> <p>3.7 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทำกิจกรรม Grammar Practice ในหน้า 12 โดยการอ่านคำสั่ง (Direction) จำนวน 4 ข้อ และเติมประโยคให้สมบูรณ์ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Add an irregular past verb. 2) Add a gerund 3) Add an infinitive (to + verb) and 	<ul style="list-style-type: none"> - โปรแกรมแบ่งกลุ่ม Group Divider - วงล้อสุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ประเมินจากการทำกิจกรรมกลุ่มในการศึกษาคำปรากฏร่วม - ประเมินจากการทำกิจกรรม Mini dialogues - ประเมินจากการทำกิจกรรม Grammar Practice

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล
	complete each sentence. 4) Add a preposition 3.8 ผู้สอนสุ่มผู้เรียนให้เฉลยคำถามแต่ละข้อ โดยการใช้วงล้อสุ่ม จากนั้นผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันอภิปรายว่าถูกต้องหรือไม่		
ขั้นที่ 4 ขยาย ความรู้ (Elaboration)	4.1 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทำกิจกรรม Choosing the idiom ซึ่งเป็นกิจกรรมเดียว หน้า 14 โดยนำ collocation หรือ idiom ที่ เรียนมาเติมลงในช่องว่างเพื่อทำให้บทสนทนา สมบูรณ์ 4.2 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบ โดยการเปิดคลิปเสียงสนทนาให้ผู้เรียนฟังเพื่อ เป็นการตรวจสอบคำตอบ 4.3 ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนา ตามบทสนทนาของ Tim และ Rick และแจ้ง ให้ผู้เรียนถ่ายคลิปการสนทนาตามบทสนทนา ของ Tim และ Rick เพื่อส่งต่อไป	- คลิปเสียง สนทนา Track 4	- ประเมิน ทักษะการพูด จากการ ประเมินคลิป บันทึกการ สนทนาของ ผู้เรียน
ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Evaluation)	5.1 ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 5 คน เพื่อ ทำกิจกรรม Questions for discussion 5.2 ผู้สอนชี้แจงแนวทางการทำกิจกรรม และ แจกข้อคำถาม ดังนี้ <u>คำถาม</u> - As you can see from the conversation in Choosing the idiom exercise, some American people have superstitions about getting married. Do you have superstitions related to wedding customs in your native country? What are they? 1) ผู้เรียนร่วมกันสนทนาและแบ่งปัน ประสบการณ์ตามประเด็นที่กำหนด	-	- ประเมิน เกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมใน การทำ กิจกรรมกลุ่ม ร่วมกัน - ประเมินจาก การนำเสนอ อภิปรายหัวข้อ เป็นรายกลุ่ม

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล
	<p>2) ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและสังเคราะห์คำตอบ โดยกำหนดให้ใช้คำปรากฏร่วมที่เรียนมานำมาประยุกต์ใช้ในการตอบคำถาม</p> <p>3) แต่ละกลุ่มออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับประเด็นคำถามที่กำหนดให้</p> <p>5.3 ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการอภิปรายตามหัวข้อ</p> <p>5.4 ผู้สอนและผู้เรียนอื่น ๆ ร่วมกันให้ผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับการอภิปรายของแต่ละกลุ่ม</p>		
<p>ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างผลงาน (E – Production)</p>	<p>6.1 ผู้สอนจับคู่ผู้เรียนเพื่อทำกิจกรรม Writing a dialogue and role playing หน้า 16 ให้ผู้เรียนเขียนบทสนทนาจากรูปภาพ โดยใช้ collocation ที่เรียนมาอย่างน้อย 5 คำ ในการสร้างบทสนทนา จากนั้นให้แต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติโดยใช้บทสนทนาที่เขียนขึ้น (หากเวลาไม่พอ ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนอัดคลิปการแสดงบทบาทสมมติส่งภายหลังได้)</p> <p>6.2 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียนผ่าน Padlet</p>	<p>- Padlet</p>	<p>- ประเมินการพูดจากการทำกิจกรรม Role Play</p>

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. เลือกใช้คำปรากฏ ร่วมในหมวด Getting married ในการ สนทนากับผู้อื่นได้ (K1)	- ประเมินจากการทำ กิจกรรมเรียนรู้คำ ปรากฏร่วม	- แบบฝึกหัดกิจกรรม Understanding the new expressions: Did you get cold feet?	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 80
2. บอกคำปรากฏร่วม ในหมวด Getting married จากการฟัง บทสนทนาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (K2)	- ประเมินจากกิจกรรม Listening	- แบบฝึกหัด After listening หน้า 3 - เทปบันทึกเสียง สนทนา Track 1 - แบบฝึกหัด Guessing the meaning	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 80
3. ปฏิบัติตามกิจกรรม Did you get cold feet? เพื่อฝึกทักษะ การพูด (P1)	- ประเมินจากการทำ กิจกรรมกลุ่มเพื่อ ศึกษาคำปรากฏร่วม จำนวน 10 คำ	- แบบฝึกหัด Understanding the new expressions: Did you get cold feet? หน้า 4 – 10	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 80
4. แสดงบทบาทสมมติ จากบทสนทนาที่เขียน ขึ้นเพื่อฝึกทักษะการ พูด (P2)	- ประเมินจากการทำ กิจกรรมแสดงบทบาท สมมติ	- ใบกิจกรรม Writing a dialogue and role playing หน้า 16 - แบบประเมินทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพระดับ พอใช้ขึ้นไป
5. กระตือรือร้นในการ ปฏิบัติกิจกรรมการ เรียนรู้ (A)	ประเมินจากการมีส่วน ร่วมในการทำกิจกรรม การเรียนรู้ในชั้นเรียน	แบบประเมินการมีส่วน ร่วมในการทำกิจกรรม	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพระดับ พอใช้ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาและอุปสรรค

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวมณฑยา ศีระะภูมิ)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet แผนที่ 1 Theme Getting Married

ใบความรู้เรื่อง Dating and engagement customs in my country

Understanding the New Expressions

1. get cold feet (and)(about) = become so nervous about starting something new
have cold feet (and)(about) = be so nervous about starting something new
2. can/can't/could/couldn't afford = have or not have enough money
can't afford *to do (verb) something*
can't afford *something (noun)*
3. have/had second thoughts = think that a decision that you made before might not be a good one; have doubts about something
have second thoughts about *something or someone*
have second thoughts about *doing something*
4. deep down = deep in your heart- your true feeling such as anger, love or happiness
5. be dying to (do something) = want to do something very, very much
6. be (just) about (ready) to (do something) = be almost ready to (do something)
7. for good = forever, permanently
8. be kind of = be sort of = to some degree/somewhere in the middle
9. call (something) off = cancel an event (meeting, a party, a sports event, etc.)
10. calm (someone down) = relax

Exercise 1

Directions: Matching the words from column A with word in column B

A

1. get

2. calm

3. be kind

4. be just about ready

5. be dying

6. for

7. had

8. call

9. couldn't

10. be sort of

B

to go

second thoughts

of nervous

off the picnic

down

cold feet

afford to buy a house

to go

crazy

good

พหุ ประถมศึกษา

Exercise II

Directions: Put the correct words into the blank.

see	get	afford	having	deep
good	kind of	called	ready to	calm

1.down Mike. Take a deep breath.
2. They.....off the game because it started to rain.
3. I'm sorry. Not right now I'm.....tired.
4. He's coming home for.....I promise.
5. I'm dying to.....it. Want to come?
6. I told them that I wanted to fly, but.....down I'd really like to drive.
7. They're.....second thoughts about the house.
8. Well, I can't.....to go to school full time.
9. Two weeks before the wedding, she started to.....cold feet. But then she relaxed and was fine.
10. I'm about.....to leave because my class starts in 20 minutes.

พหุ ประถมศึกษา

After You Listen

A

Read the sentences about the conversations. Circle **T** for true, **F** for false, or **?** if you don't

1. Rick and Jana are going to get married in two weeks.	T	F	?
2. Jana is nervous about getting married, but Rick isn't nervous.	T	F	?
3. Ellen and Tim are married.	T	F	?
4. Ellen thinks Rick and Jana should get married after they have enough money for furniture.	T	F	?
5. Rick and Jana will have a happy marriage.	T	F	?

B.

When you say the same thing with different words, you are paraphrasing. Read the paraphrases below, and find an expression in the conversations that means the same thing. Make sure the paraphrase would easily fit into the conversations.

Paraphrase

Example: getting very very nervous

1. don't have enough money to
2. really want to
3. relax
4. in your heart
5. forever

Idiomatic Expression

Getting cold feet

Exercises

(See page 157 for pronunciation exercises for Lesson 1. Focus: Sentence Stress.)

1. Mini-Dialogues

Read the sentences in Column A. Choose the best response from Column B. Not all responses can be used. When checking this exercise in class, perform each mini-dialogue. One student should read an item from Column A, and another student should read the response from Column B.

1A

- ___ 1. He has two cars and a boat--and he works in a fast-food restaurant!
- ___ 2. Dad, I'm dying of thirst.
- ___ 3. I thought you were going to make a speech in front of all the teachers.
- ___ 4. What are you doing here? I thought you were on a trip.
- ___ 5. All right. I'll go with you.

1B

- a. Well, go get yourself a glass of water!
- b. No, I'll get someone else to come with me. I know that deep down you really just want to stay home.
- c. It's kind of difficult.
- d. How can he afford those things?
- e. I didn't go because I had second thoughts about spending all that money.
- f. I was, but I got cold feet.

2A

- ___ 1. I'm not staying here for good. I want to see the world.
- ___ 2. I'm dying to meet her. Can you introduce us?
- ___ 3. We were just about to go to bed when the earthquake hit.
- ___ 4. I heard they canceled the party.
- ___ 5. The kids are really excited. Can you calm them down?

2B

- a. That's right. And I was sort of happy that they called it off because I didn't really want to go.
- b. Do your parents know what you want to do?
- c. What did you do?
- d. What should I do?
- e. You couldn't afford to go.
- f. Well, I don't know. She already has a boyfriend.

กรุณา กรุณา กรุณา กรุณา กรุณา

2. Grammar Practice

- Follow the directions and complete the sentences.

Direction

Sentences

- Add an irregular past tense verb.

- When they were younger, they (negative) _____ afford to buy a house.
- She _____ second thoughts about that job, so she didn't take it.
- When he got to the job interview, he _____ cold feet and turned around and went right back home!
- We _____ dying to see that show, but we couldn't get tickets.
- They _____ just about ready to have dinner when the doorbell rang.

- Add a gerund.

- Their trip is next week, but now they're having second thoughts about _____.
- He registered for five classes, but now he's having second thoughts about (take) _____ all of them.
- We were planning to move, but now we're having second thoughts about _____ in the mountains.
- At first, he had cold feet about (take) _____ the job, but when he heard about the high salary, he accepted it.

- Add an infinitive (to + verb) and complete each sentence.

- You can afford _____ that car.
- I can't afford _____.
- I'm dying _____.
- They were just about ready _____ when the phone rang.

- Add a preposition.

- I'm kind _____ tired. I think I'll stay home.
- The kids are dying _____ thirst. Let's get them some water.
- We're having second thoughts _____ getting that computer.
- They said they're going to stay here _____ good.
- We got cold feet _____ buying that house because it was so expensive.
- They called _____ the game because of the bad weather.

3. Error Correction

Find the errors and make corrections.

1. We didn't drive to New York because we get cold feet.
2. We had cold feet about drive there.
3. He can't afford an expensive present, so he bought her flowers.
4. Can you afford live in San Francisco?
5. It's raining. I'm having second thoughts about go out tonight.
6. I'm dying for have an ice cream cone.
7. English is kind hard.
8. We can't go to the party. They called off it.
9. He read the kids a story to calm him down.
10. I'm dying thirst. Do you know where I can buy a bottle of water?

4. Choosing the Idiom

Rick and Jana are getting married today, and Tim and Rick are talking before the ceremony. Fill in the blanks with the best possible expressions from the list. Pay special attention to how the expressions are used grammatically. You may need to consider verb tenses, subject-verb agreement, pronouns, etc. After you finish, practice reading the dialogue aloud.

be about to

be dying to

calm down

(negative) have second thoughts

cold feet

kind of

TIM: Still have (1) _____ ?

RICK: No. And I (2) _____ either. I feel great.

TIM: I can see that. You look really happy. So does Jana.

RICK: Where is she? Did you see her?

TIM: Oh, yeah. But you can't till the ceremony.

RICK: That's a crazy superstition. Show me where she is. I (3) _____ see her.

TIM: Oh, no. Her mother would be really mad. She believes it's bad luck if the bride and groom see each other before the ceremony.

RICK: Did she really say that? I can't believe it! Hey-you have the rings, don't you?

TIM: The rings? Uh-oh! I think I left them at home. I (4) _____ put them in my pocket when my phone rang ...

RICK: You forgot the rings?

TIM: (5) _____ Rick! I was just kidding. I have them.

RICK: This is no time for joking. I'm (6) _____ nervous, you know.

TIM: Kind of nervous? Hah! I've never seen you so nervous. Why don't you come over here and sit down?

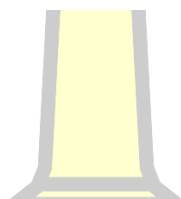
7. Questions for Discussion and/or Writing

Discussion: Choose one of the activities below.

- Walk around your classroom and ask various classmates discussion questions. Take short notes. Forms for this Walk and Talk activity appear in Appendix B on page 185.
- In groups of three or four, answer the discussion questions that follow. Assign a discussion leader. The leader should make sure that everyone participates.

Writing: Choose one of the activities below.

- If you have done the Walk and Talk activity, write the responses of the students you talked to. Give their names and include the expressions that appear in the questions. To be sure that your sentences contain the correct information, you can Walk and Talk again and show your writing to the students who supplied the information.
- Write your own answers to the questions below. In numbers 1, 3, and 4 be sure to include the expressions in your sentences

Questions

- ★ 1. Did you ever get cold feet before a big event? If yes, what happened-did you change your plans, or did you deal with the scary situation?
- ★ 2. As you can see from the conversation in Exercise 4, some American people have superstitions about getting married. Do you have superstitions related to wedding customs in your native country? What are they?
- ★ 3. Deep down, do you really want to learn English, or are you studying it because (a) your school requires it, (b) your parents want you to learn it, or (e) it is necessary for your work? Explain your answer.
- ★ 4. What is something that you are dying to do within the next five years? Why?

8. Role Play or Write a Dialogue

In the cartoon, two friends are having a very serious conversation. One of the friends is having second thoughts about a big change in his or her life—getting married, moving to a new city or country, or starting a new job. The other friend is giving advice.

With a partner, role play or write the conversation between the friends. Try to use some expressions from this lesson. Refer to or write on the board the New Expression Collection on page 10. Also, try to use other expressions that you know. But don't feel that it is necessary to have an idiom in every sentence.

Possible starting
line: What's wrong?
You look upset.

٠ ١٤٦ ٤٦٤

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) และแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test)

พหุ ประทีป ชิวะ

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

a. I'm getting cold fit.	c. I'm getting cool freeze.
b. I'm getting cold feet.	d. I'm getting cold freeze

พูน ปณ ทิโต ชีเว

2.

- a. We afford to buy furniture! c. We can't afford to buy furniture!
- b. We can afford to buy furniture! d. We can't even afford to buy furniture!

3.

- a. I'm dying to marry Rick. c. I'm trying to marry Rick.
- b. I'm dying to marry Mick. d. I'm trying to marry Rick

พจนานุกรมศัพท์โตศัพท์

4.

- a. I know. I just ready to get married.
- b. I know. I just hope I'm ready to get married.
- c. I don't know. I just hope I'm ready to get married.
- d. I don't know. I just hope I'm not ready to get married.

5.

- a. I'm dying to marry Jane!
- b. I'm dying to marry Jana!
- c. I'm not dying to marry Jana!
- d. I'm not dying to marry Jane!

6.

- a. why you just take a deep breath and calm down!?
- b. why don't you just take a deep breath and calm down!?
- c. why don't you just take a deep breathing and calm down!?
- d. why don't you just take a deep breathing and come down!?

7.

- a. That new movie is finally here. I'm dying to see it. Want to come?
- b. That new movie is finally here. I'm trying to see it. Want to come?
- c. That new movie is finally here. I'm trying to see it. Want to come?
- d. That new movie is finally here. I'm dying to seat it. Wants to come?

8.

- a. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- b. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- c. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- d. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?

9.

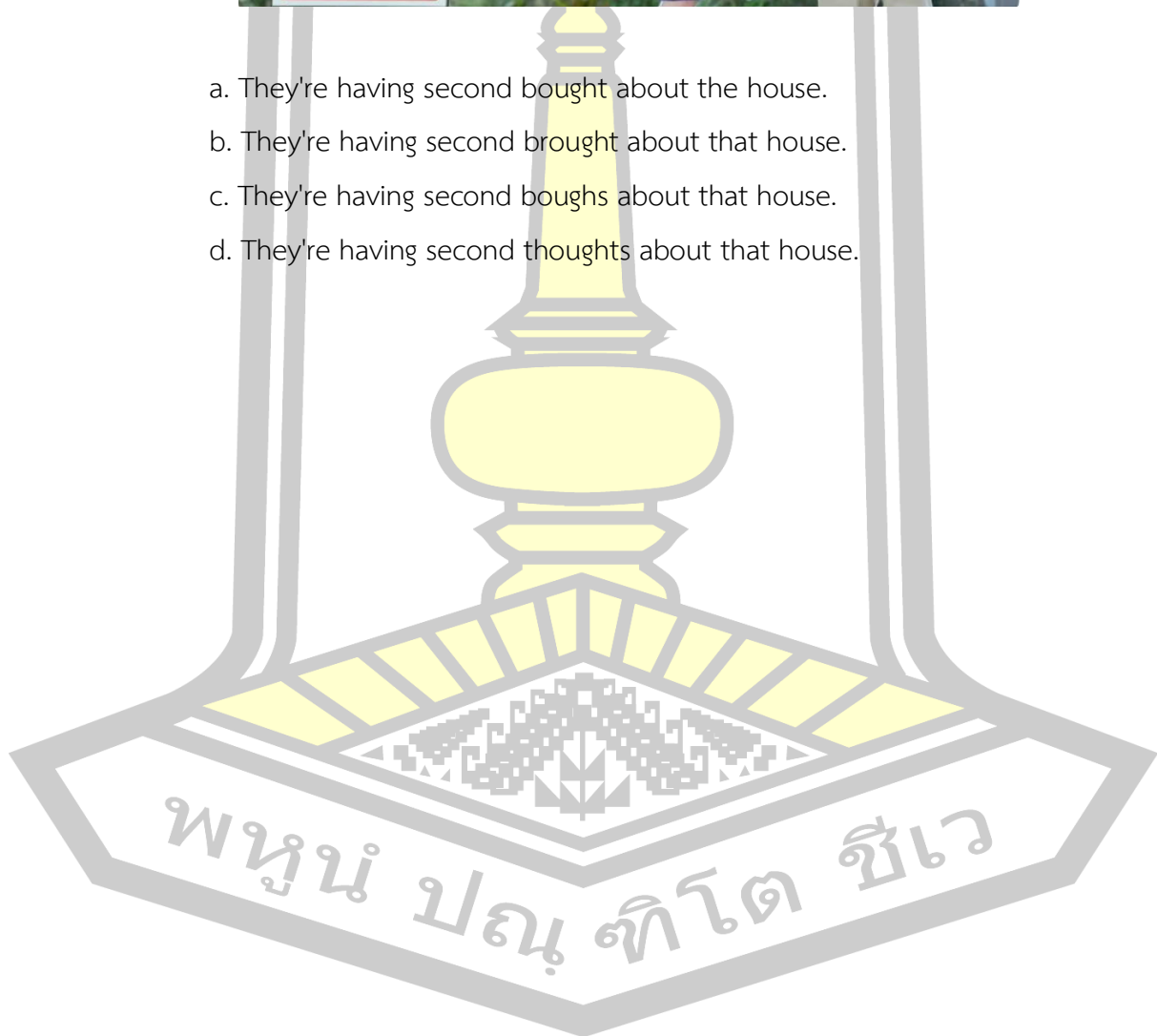

- a. I wanted to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.
- b. I wanted to, but I could afford one. I had to get a used car, but it's OK.
- c. I wanted to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.
- d. I wanted to, but I couldn't afford once. I had to get a used car, but it's Okay.

10

- a. They're having second bought about the house.
- b. They're having second brought about that house.
- c. They're having second boughs about that house.
- d. They're having second thoughts about that house.

Part 2: Listen and fill (11-20)

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. Well, _____ to go to school full-time. So I work and go to school part-time.
- I can afford
 - I'm can afford
 - I can't afford
 - I'm can't afford
12. I'm afraid _____ about him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.
- I'm having second bought
 - I'm having second boughs
 - I'm having second thought
 - I'm having second thoughts
13. I told them that I _____, but deep down I'd really like to drive.
- wanted to fly
 - wanted to fry
 - wanted to find
 - wanted to fine
14. _____. I'm expecting something special.
- I'm dying to get the nail
 - I'm dying to get the mail
 - I'm trying to get the mail
 - I'm crying to get the male
15. A: Thanks for asking. _____, I have my keys in my hand. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- I'm much better. But listen.
 - I'm much patter. But listen.
 - I'm math better. But listen.
 - I'm much letter. But listen.

16. I'm sorry. Not right now. _____.
- I'm kind of cried.
 - I'm kind of fired.
 - I'm kind of hired.
 - I'm kind of tired.
17. They _____ because it started to rain.
- call off the game.
 - call off that game.
 - called off that game.
 - called off the game.
18. _____ Angela. Take a deep breath. Tell me what's wrong. Don't worry. I'll help you.
- Cam down.
 - Calm down.
 - Come down.
 - Calmed down.
19. I know, but maybe we should wait. We _____ buy furniture!
- can even afford to.
 - can't even afford to.
 - can't even afford too.
 - can't even afforded too.
20. I _____. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.
- guess you could say that
 - bless you could say that.
 - bless you could said that.
 - guess you could said that.

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet
1	b
2	d
3	a
4	c
5	b
6	b
7	a
8	d
9	c
10	d
11	C
12	d
13	a
14	b
15	a
16	d
17	d
18	b
19	b
20	a

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

คำอธิบาย

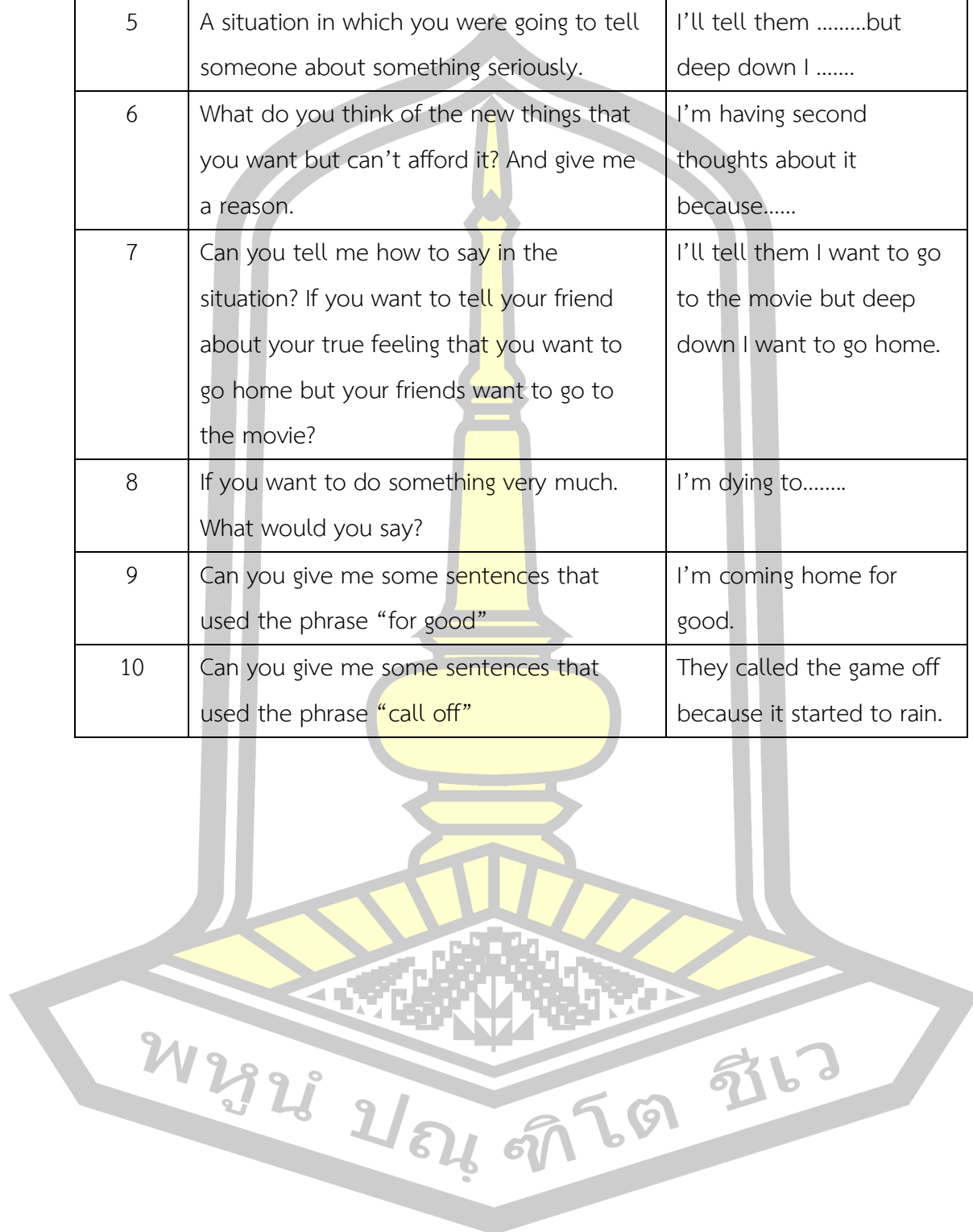
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	If you are married, were you very nervous before your wedding?	Yes or No Why? I think I will get cold feet...
2	How do you feel when you have a job interview?	I'm getting cold feet I'm kind of.....
3	When you are scary. How do you feel? Explain your feeling.	I'm kind of.... I'm sort of.... I'm getting cold feet
4	If you going to a place where you didn't know anyone. Tell me about your feeling in the situation.	I'm getting cold feet I'm kind of.....

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
5	A situation in which you were going to tell someone about something seriously.	I'll tell thembut deep down I
6	What do you think of the new things that you want but can't afford? And give me a reason.	I'm having second thoughts about it because.....
7	Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want to go home but your friends want to go to the movie?	I'll tell them I want to go to the movie but deep down I want to go home.
8	If you want to do something very much. What would you say?	I'm dying to.....
9	Can you give me some sentences that used the phrase "for good"	I'm coming home for good.
10	Can you give me some sentences that used the phrase "call off"	They called the game off because it started to rain.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	20
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	If you are married, were you very nervous before your wedding?		
2	How do you feel when you have a job interview?		
3	When you are scary. How do you feel? Explain your feeling.		
4	If you going to a place where you didn't know anyone. Tell me about your feeling in the situation.		
5	A situation in which you were going to tell someone about something seriously.		
6	What do you think of the new things that you want but can't afford it? And give me a reason.		
7	Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want to go home but your friends want to go to the movie?		
8	If you want to do something very much. What would you say?		
9	Can you give me some sentences that used the phrase "for good"		
10	Can you give me some sentences that used the phrase "call off"		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.hitched.co.uk/wedding-planning/ceremony-and-reception/wedding-readings-about-friendship/>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
<p>การพูดให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับอารมณ์</p> <p>ความรู้สึกของคนที่กำลังจะแต่งงาน โดยใช้คำศัพท์ที่เป็น</p> <p>“NEW EXPRESSION COLLECTION”</p> <p>get/have cold feet</p> <p>be dying to do something</p> <p>call off</p> <p>can/can't afford</p> <p>be just about ready to do something</p> <p>calm down</p> <p>have second thoughts</p> <p>for good</p> <p>deep down</p> <p>be kind of/be sort of</p> <p>Getting Cold Feet</p>	<p>I think I'm getting cold feet.</p> <p>We can't even afford to buy furniture!</p> <p>You have second thoughts.</p> <p>But deep down you really want to get married.</p> <p>I'm dying to marry Rick.</p> <p>I'm about to change my life for good</p> <p>I'm kind of nervous.</p> <p>You just take a deep breath and calm down!?</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบ การพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับ
ครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-15)

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://www.dreamstime.com/two-women-talking-together-two-young-adult-women-talking-to-each-other-having-emotional-discussion-spending-time-together-image148042925>

- a. Can you believe it Jana? Your wedding is in one week!
- b. Can you believe it Jana? Your wedding is in two weeks!
- c. Can you believe it Jana? Your wedding is in three week!
- d. Can you believe it Jana? Your wedding is in four weeks!

2.

ที่มา <https://www.marriage.com/advice/marriage-preparation/tips-to-beat-pre-wedding-stress/>

- a. Well I think I'm got cold feet.
- b. Well I think I'm get cold feet.
- c. Well I think I'm getting cool feet.
- d. Well I think I'm getting cold feet.

3.

ที่มา <https://www.dreamstime.com>

- a. That's how I felt before I married Tim. But everything will be fine. You and Rick are really great together.
- b. That's how I feel before I married Tim. But anything will be fine. You and Rick are really great forever.
- c. That's how I felt before I married Tim. But everything will be fine. You and Mick are really great together.
- d. That's how I feel after I married Tim. But everything will be fine. You and Nick are really great forever.

4.

ที่มา <https://www.toolshero.com/problem-solving/productive-thinking-model/>

- a. Ah, so it's money that's making you have second thoughts. But keep down you really want to get married.
- b. Ooh, so its money that's making you have second thoughts. But kept down you really want to get married.
- c. Oh, so it's money that's making you have second thoughts. But deep down you really want to get married.
- d. Oh, so it's money that's made you have second thoughts. But deep down you really want to getting married.

5.

ที่มา <https://www.easyweddings.com.au/articles/cold-feet-tip-pre-wedding-jitters/>

- a. I guises you could say that. I'm about to change my life forever, so I'm kind of nervous.

- b. I guess you could say that. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.
- c. I guess you couldn't say that. I'm about to change my life forever, so I'm kind of nervous.
- d. I guess you couldn't say that. I'm about to change my life for good, so I'm kind of nervous.

6.

ที่มา <https://www.istockphoto.com/th/search/2/film?phrase=two+women+talking+serious>

- a. why you just take a deep breath and calm down!?
- b. why don't you just take a deep breath and calm down!?
- c. why don't you just take a deep breathing and calm down!?
- d. why don't you just take a deep breathing and come down!?

7.

ที่มา <https://unsplash.com/s/photos/two-people-talking>

- a. I can afford to go to school full-time. So I work and go to school part-time.
- b. I can afford to go to school part-time. So I work and go to school full-time
- c. I can't afford to go to school part-time. So I work and go to school full-time
- d. I can't afford to go to school full-time. So I work and go to school part-time.

8.

ที่มา <https://www.which.co.uk/reviews/new-and-used-cars/article/how-to-buy-the-best-car/how-to-buy-the-best-new-car-aUjg94F3x8bL>

- a. I wanted to, but I can afford one. I had to get a used car, it's OK.
- b. I wanted to, but I can afford once. I had to get a used car, and it's OK.
- c. I wanted to, but I couldn't afford one. I had to get a used car, but it's OK.
- d. I want to, and I couldn't afford one. I had to get a using car, but it's not OK.

9.

ที่มา <https://www.successconsciousness.com/blog/inner-peace/the-restless-mind/>

- a. I'm afraid I'm having second bought about him. At first, I was sure he was right in the job, but now I'm not so sure. His work isn't good.
- b. I'm afraid I had second thoughts about him. At first, I was sure he wasn't right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.

- c. I'm afraid I have second bought about him. At first, I wasn't sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.
- d. I'm afraid I'm having second thoughts about him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.

10.

ที่มา <https://www.istockphoto.com/th/search/2/image?phrase=two+people+talking>

- a. Well, first of all, it's really expensive. And second of all, it's an automatic, and I want a manual transmission.
- b. Well, first of all, it's really expensive. And second of all, it's an aromatic, and I want a manual transmission.
- c. Well, first of all, it's more expensive. And second of all, it's an aromatic, and I need a manual transmission.
- d. Well, first of all, it's too expensive. And second of all, it's an automatic, and I don't want a manual transmission.

พจนานุกรมศัพท์โตชีวะ

11.

ที่มา <https://stock.adobe.com/sk/search/images?k=police+officer+smiling>

- a. Look at how the politicians are all smiling at each other. But true feeling they really like each other.
- b. Look at now the politicians are all smiling at each other. But really they really don't like each other.
- c. Look at now the politicians are all smiling at each other. But keep down they really don't like each other.
- d. Look at how the politicians are all smiling at each other. But deep down they really don't like each other.

12.

ที่มา <https://www.istockphoto.com/th/search/2/image?phrase=reading+mail>

- a. I'm dying to get the mail. I'm expecting something special.
- b. I want to get the mail. I'm expecting something special.
- c. I'm trying to get the mail. I'm expecting something special.
- d. I'm crying to get the mail. I'm expecting something special.

13.

ที่มา https://www.123rf.com/photo_107792159_showroom-dealer-the-gives-car-keys-to-the-buyer-dialogue-with-dealer.html

- a. I about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- b. I'm about ready to live because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- c. I'm about ready to leaf because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?
- d. I'm about ready to leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?

14.

ที่มา <https://www.cdc.gov/diabetes/library/features/smoking-and-diabetes.html>

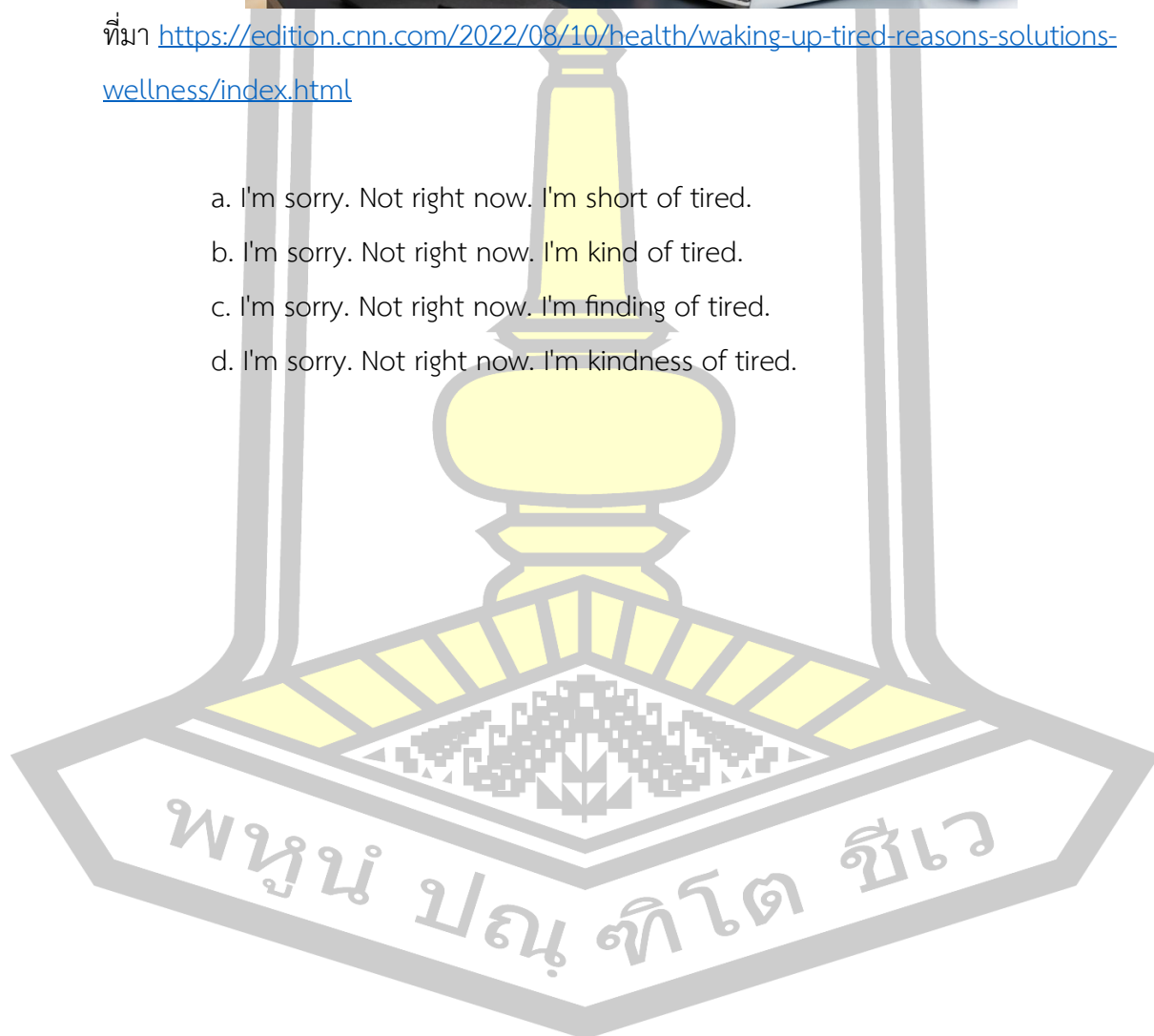
- a. I'm giving up smoking forever. I promise.
- b. I'm giving up smoking for good. I promise.
- c. I'm don't giving up smoking forever. I promise.
- d. I'm don't giving up smoking for good. I promise.

15.

ที่มา <https://edition.cnn.com/2022/08/10/health/waking-up-tired-reasons-solutions-wellness/index.html>

- a. I'm sorry. Not right now. I'm short of tired.
- b. I'm sorry. Not right now. I'm kind of tired.
- c. I'm sorry. Not right now. I'm finding of tired.
- d. I'm sorry. Not right now. I'm kindness of tired.

Part 2: Listen and fill (16-30)

Instructions: Listen and complete the conversations.

16. A: I didn't know you have a job.

B: Well, I can't afford to go to school full-time. So I _____ part-time.

- a. work and go to school
- b. works and run to school
- c. work and walk to school
- d. working and go to school

17. A: Isn't there a game today?

B: No. They _____ because of the rain.

- a. called off it.
- b. called it off.
- c. call it off.
- d. call off.

18. I'm afraid I'm having _____ him. At first, I was sure he was right for the job, but now I'm not so sure. His work isn't as good as I expected.

- a. second bought about.
- b. second thoughts about.
- c. second of thoughts about.
- d. second of thoughts about.

19. I told them that I wanted to fly, but deep down I'd _____.

- a. really like to drive.
- b. really likes to drive.
- c. ready likes to drive.
- d. ready like to driving.

20. A: Any news?

B: Yeah-big news. He's coming home _____. You know-he's been traveling for over two years.

- a. forever.
- b. so good.
- c. for good.

d. hope good.

21. A: Why are you going home so early?

B: I'm dying to get the mail. I'm _____ special.

- a. expecting anything.
- b. expected everything.
- c. expecting in not thing.
- d. expecting something.

22. Thanks for asking. I'm much better. But listen, I have my keys in my hand. I'm

about ready to leave because my class _____ . Can I call you back later?

- a. starts in 20 minutes.
- b. starts in 21 minutes.
- c. started in 22 minutes.
- d. starting in 23 minutes.

23. A: Thanks for asking. I'm much better. But listen, I have my keys in my hand.

_____ leave because my class starts in 20 minutes. Can I call you back later?

- a. I'm about really to
- b. I'm about really for
- c. I'm about ready to
- d. I'm about ready for

24. A: Do you want to take a walk?

B: I'm sorry. Not right now. I'm kind of tired.

- a. I'm kind of cried.
- b. I'm kind of fired.
- c. I'm kind of hired.
- d. I'm kind of tired.

25. A: What are you doing home?

B: They _____ because it started to rain.

- a. call off the game.
- b. call off that game.
- c. called off that game.
- d. called off the game.

26. A: Hello.

B: Martha? I need to talk to you. I'm so worried. I don't know what to do.

A: Calm down Angela. _____. Tell me what's wrong. Don't worry. I'll help you.

- a. Take a deep breath.
- b. Taking a deep breath.
- c. Take to deep breath.
- d. Taken a deep heart.

27. I know, but maybe we should wait. _____ buy furniture!

- a. We can afford to
- b. We can even afford to
- c. We can't even afford to
- d. We are can't even afford to

28. I guess you could say that. I'm about to change my life for good, so _____.

- a. I'm short in nervous.
- b. I'm short of nervous.
- c. I'm kind in nervous.
- d. I'm kind of nervous.

29. A: They're having second thoughts about that house.

B: What do you mean?

A: Well, it's an old house and _____ that they'll have a lot of problems if they live there.

- a. they're afraid
- b. they're not afraid
- c. they're an afraid
- d. they're unafraid

30. He's coming home _____. You know-he's been traveling for over two years.

- a. for a good
- b. for good
- c. for long
- d. forever

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา
 สำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	b	16	a
2	d	17	b
3	a	18	b
4	c	19	a
5	b	20	c
6	b	21	d
7	d	22	a
8	c	23	c
9	d	24	d
10	a	25	d
11	d	26	a
12	a	27	c
13	d	28	d
14	b	29	a
15	b	30	b

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับ
ครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

คำอธิบาย

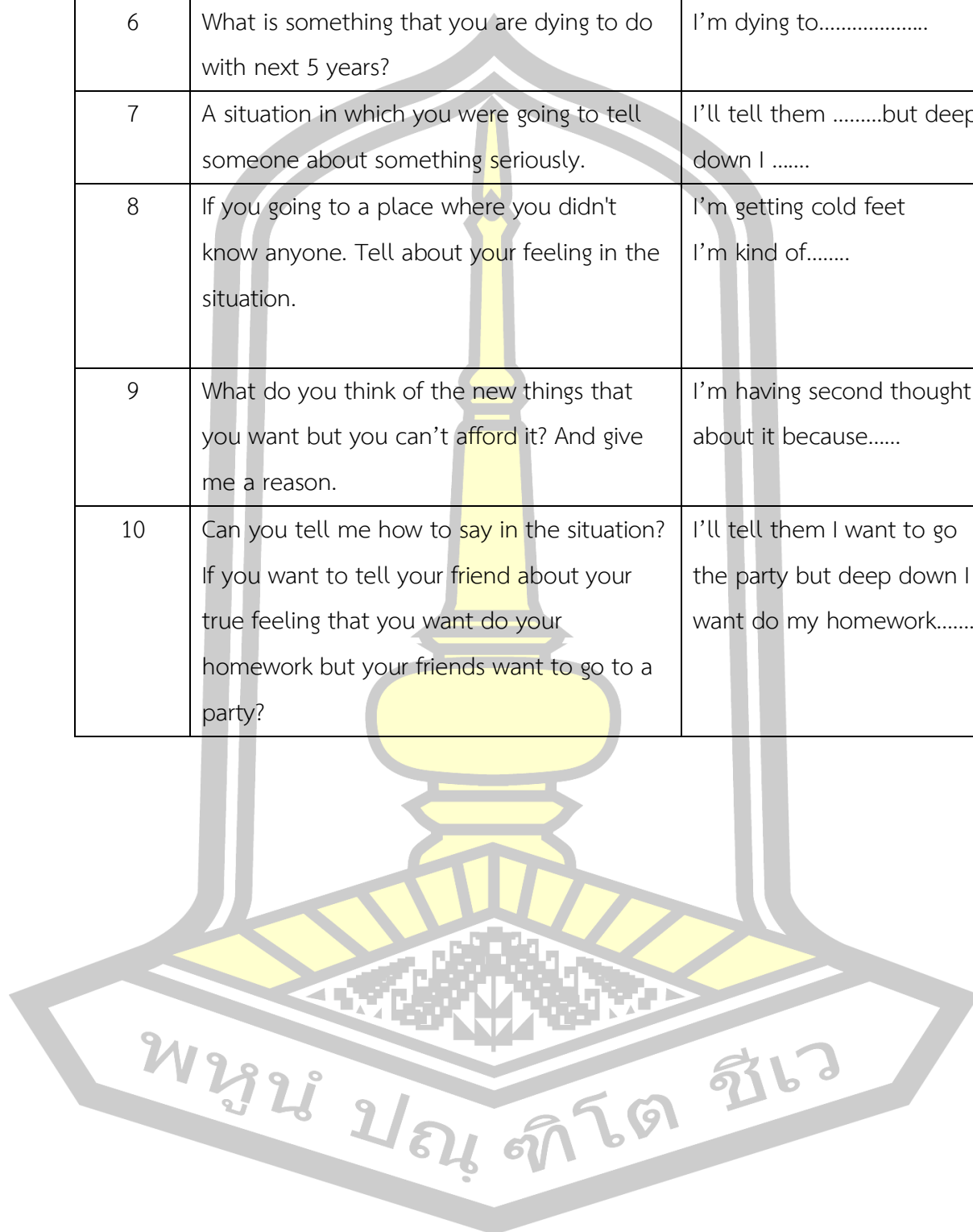
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
1	Did you ever get cold feet before a big event?	Yes or No Why? I think will getting cold feet...
2	If you want to do something very much. What would you say?	I'm dying to.....
3	Did you deal with scary situation?	Yes or No Why? I deal with.....
4	How do you feel when you have a job interview or interviewing in front of the class?	I'm getting cold feet I'm kind of.....
5	When you are scary or play a dangerous kind of sport. How do you feel? Explain your feeling.	I'm kind of.... I'm sort of.... I'm getting cold feet

ข้อ	คำถาม	แนวคำตอบ
6	What is something that you are dying to do with next 5 years?	I'm dying to.....
7	A situation in which you were going to tell someone about something seriously.	I'll tell thembut deep down I
8	If you going to a place where you didn't know anyone. Tell about your feeling in the situation.	I'm getting cold feet I'm kind of.....
9	What do you think of the new things that you want but you can't afford it? And give me a reason.	I'm having second thought about it because.....
10	Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want do your homework but your friends want to go to a party?	I'll tell them I want to go the party but deep down I want do my homework.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Cold Feet

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	20
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Did you ever get cold feet before a big event?		
2	If you want to do something very much. What would you say?		
3	Did you deal with scary situation?		
4	How do you feel when you have a job interview or interviewing in front of the class?		
5	When you are scary or play a dangerous kind of sport. How do you feel? Explain your feeling.		
6	What is something that you are dying to do with next 5 years?		
7	A situation in which you were going to tell someone about something seriously.		
8	If you going to a place where you didn't know anyone. Tell about your feeling in the situation.		
9	What do you think of the new things that you want but you can't afford it? And give me a reason.		

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
10	Can you tell me how to say in the situation? If you want to tell your friend about your true feeling that you want do your homework but your friends want to go to a party?		
รวม คะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.brides.com/story/married-on-the-mara>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
1. Expressing anxiety about talking a big step	- I think I'm getting cold feet.
2. Giving encouragement an advice	- I'm about to change my life for good
	- I'm kind of nervous.
	- I'm glad to hear that.
	- Don't worry.

พหุ ประถมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง ประเมิน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความ คล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. Is anything OK? You look really tired.
- b. Is everything OK? You look really tired.
- c. Is anything not OK? You look really tired.
- d. Is everything not Okay? You looked really tired.

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

2.

- a. Last night I pull an all-nighter writing a paper for my psych class.
- b. Last night I pull an all-tonight writing a paper for my psych class.
- c. Last night I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.
- d. Last night I pulled an all-tonight writing a paper for my psych class.

3.

- a. Just in time.
- b. Just in the nick in time.
- c. Just in the nick of time.
- d. Just in the nick on time.

พหุ มินุ ทิโต ชีเว

4.

- a. I have to hurry to my history class. See you late.
- b. I have to hurry to my history class. See you later.
- c. I had to hurry up to my history class. See you next.
- d. I have to hurry up to my history class. See you tomorrow.

5.

- a. My mind went totally blank.
- b. My mine went totally bank.
- c. My mine wends totally bank.
- d. My mind wended totally blank.

พินิจปัญญะทิโตนุชิว

6.

- a. I believe this, I'm going to get an F on a test!
- b. I can't believe this! I'm going to get an F on a test!
- c. I can believe this! I'm going to getting an F on test!
- d. I can't believe this! I'm going to getting an F in a test!

7.

- a. I took the test cold and didn't do well.
- b. I took the test cool and didn't do well.
- c. I took the test bold and didn't do well.
- d. I took the test fool and didn't do well.

8.

- a. Why don't you go home and take a nap?
- b. Why don't you go home and taken a nap?
- c. Why you need to go home and took a nap?
- d. Why don't you need to go home and take a nap?

9.

- a. we going to have a test. I need to go the library to hit the books.
- b. we're going to have a test. I need go to the library for hit the book.
- c. we're going to have a test. I need to go to the library go hit the books.
- d. we're going to have a test. I need to go to the library to hit the books.

พหุ มั บณุ ที โด ซึ โง

10.

- a. I need go to the library.
- b. I need to go to the library.
- c. I needed to go to the library.
- d. I don't need to go to the library.

Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. ANNETTE: _____? Well, you're right. I am tired. Last night I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.
- It is this obvious.
 - It's the obvious.
 - It's that obvious.
 - It's that the obvious.
12. ANNETTE: Alan-I'm really _____. My history teacher gave us a surprise quiz and I couldn't remember anything. My mind went totally blank.
- in hit water.
 - in hot water.
 - in hose water.
 - in hottest water.
13. ALAN: That happened to me once, but it wasn't a _____. I just got the date of the test wrong, so I didn't study. I took the test cold and didn't do well.
- surprise quiz.
 - surprising quiz.
 - surprise the quizzes.
 - surprise to the quiz.
14. ALAN: Listen Annette, you _____. For all you know, you passed the quiz. So why don't you go home and take a nap?
- need to take it noses.
 - need to take it busy.
 - need to take it easier.
 - need to take it easy.
15. ANNETTE: That's a good idea, but I have another class at 2:00, and we're going to have a test. I need to go to the library to _____.
- hit the books.
 - fit the books.
 - kick the books.
 - bite the books.

16. A: I'm so busy. I don't know what to do first.

B: What do you have to do?

A: I have to turn in two papers by next Tuesday.

B: I know how you feel. _____.

- a. I just banded two in this week.
- b. I just handed two in last week.
- c. I just sanded two in few week.
- d. I just landed two in last week.

17. I was absent yesterday. Can _____?

- a. I please have the handout?
- b. I please had the handmade?
- c. I please had that handout?
- d. I please having the handout?

18. At first, when I looked at the test, _____. So, to calm down, I closed my eyes for a minute or two. Then everything came back to me. I think I got an A!

- a. my mind went bank.
- b. my mind went bland.
- c. my mind went blank.
- d. my mind want blank.

19. He got an A on _____ and a C on the second test. So his average is

B. She got three As and three Cs on her tests, so the teacher gave her a B.

- a. the last test.
- b. the third test.
- c. the fourth test.
- d. the first test.

20. I want to do well on this test so I can _____.

- a. kept my A average.
- b. deep my A average.
- c. keep my A average.
- d. keeping my A average.

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter
1	b
2	c
3	c
4	b
5	a
6	b
7	a
8	a
9	d
10	b
11	c
12	b
13	a
14	d
15	a
16	b
17	a
18	c
19	d
20	c

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Pulling an All-nighter

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No	Question	Answer keys
1	Is it common for students to stay up all night studying?	-Yes It is/ No It isn't - We pulled an all-nighter before deadline.
2	Did you ever have to give work to a teacher late because you forgot to do it or because something happened? If yes, what did you do and what did your teacher say?	-Just in the nick of time. I emailed it to my professor five minutes before the deadline. -I took the test cold and didn't do well.
3	Do you know "stay awake all night to study" can called another phrase? If you know tell me and give some an example.	-Pulling an all-nighter. -Ex. I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.

No.	Question	Answer keys
4	Have you ever been in trouble?	-She's in hot water with her teacher because she cheated on her test.
5	If you couldn't remember anything what do you have to say?	-I couldn't remember anything. My mind went totally blank.
6	Do you have turn to in some work in this week?	-Yes, I do/No I don't -I have to turn in two papers by next Tuesday.
7	When will you hand back our tests?	-I'll hand them back in a few days.
8	Why do you seriously do the test?	-I want to do well on this test so I can keep my A average.
9	How did you do on the test?	-I don't know. /I'm not sure./ I think I did OK.
10	What does "It's time to hit the books." Mean and can you give me a sentence about it	- "It's time to hit the books." Mean Study -It's time to hit the books. -If you don't, you're going to fail this class.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูด เหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	20
------------	--------------	----

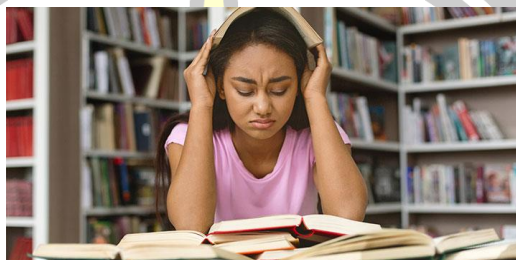
ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Is it common for students to stay up all night studying?		
2	Did you ever have to give work to a teacher late because you forgot to do it or because something happened? If yes, what did you do and what did your teacher say?		
3	Do you know “stay awake all night to study” can called another phrase? If you know tell me and give some an example.		
4	Have you ever been in trouble?		
5	If you couldn't remember anything what do you have to say?		
6	Do you have turn in some work in this week?		
7	When will you hand back our tests?		
8	Why do you seriously do the test?		
9	How did you do on the test?		
10	What does “It's time to hit the books.” Mean and can you give me a sentence about it		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวমনทยา ศีระภูมิ)

Part 2: Single Picture

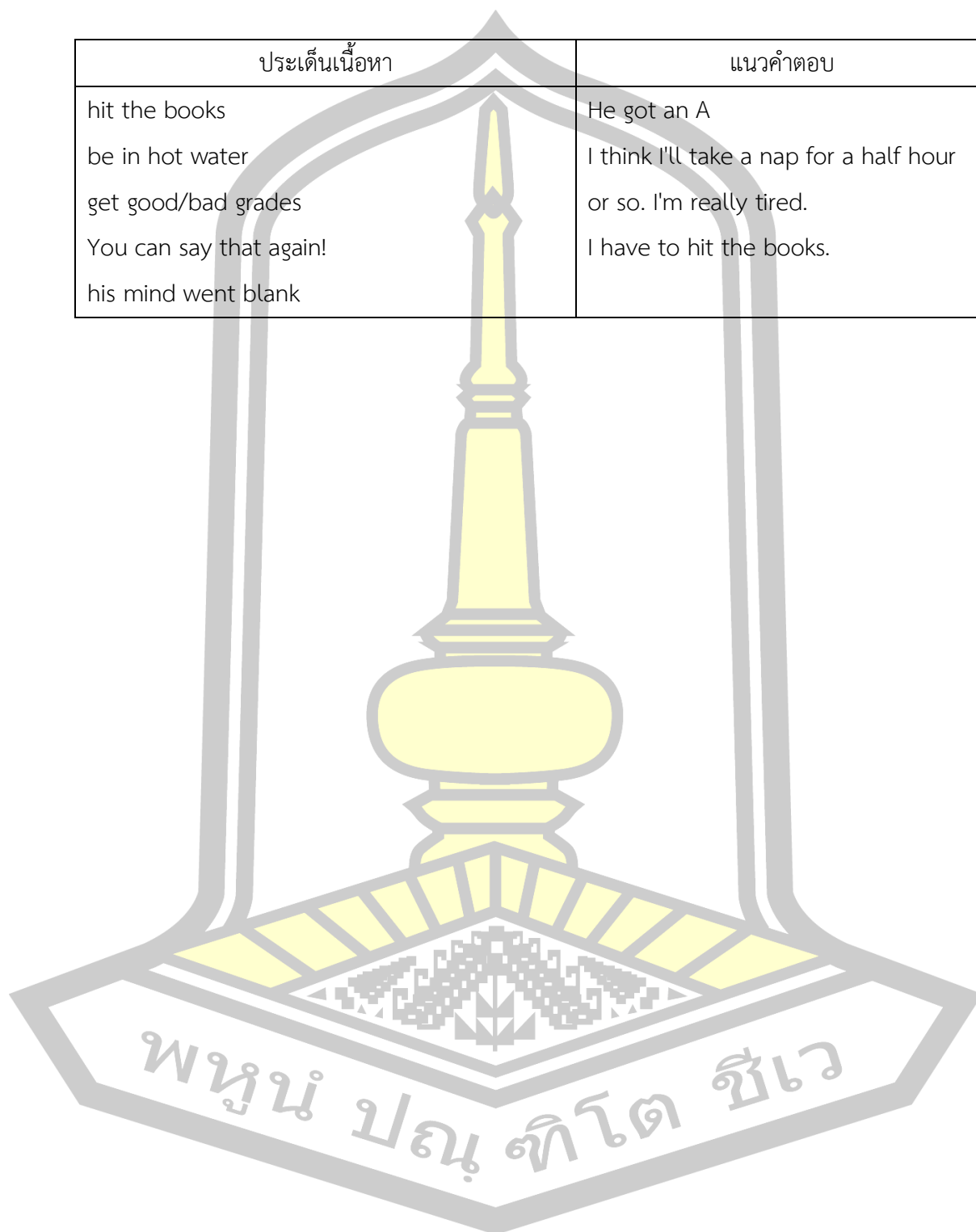
Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
<p>การพูดให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกการเรียนรู้ที่กดดัน โดยใช้คำศัพท์ที่เป็น “NEW EXPRESSION COLLECTION”</p> <p>pull an all-nighter hand in/turn in something take a test cold burn the midnight oil hand back do well on a test cram for hand out do well in school stay up take a nap handout in the nick of time get a(n)_ on a test</p>	<p>-I am tired. Last night I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.</p> <p>-I e-mailed it to my professor five minutes before the deadline.</p> <p>-Alan-I'm really in hot water. My history teacher gave us a surprise quiz and I couldn't remember anything. My mind went totally blank.</p> <p>I took the test cold and didn't do well.</p> <p>She's in hot water with her teacher because she cheated on her test.</p> <p>I just handed two in last week.</p> <p>When I looked at the test, my mind went blank.</p>

(ต่อ)

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
hit the books be in hot water get good/bad grades You can say that again! his mind went blank	He got an A I think I'll take a nap for a half hour or so. I'm really tired. I have to hit the books.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู

ภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการฟัง Listening Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-15)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

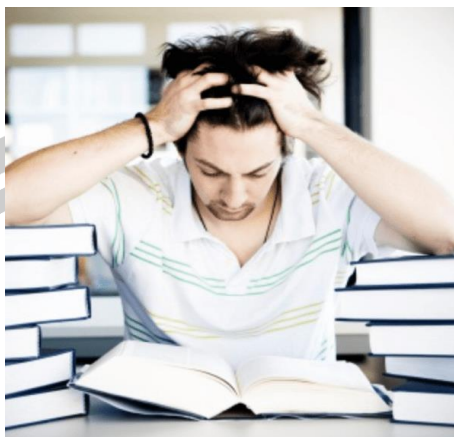
1.

ที่มา https://www.123rf.com/photo_93462516_two-sad-diverse-women-talking-at-home-female-friends-supporting-each-other-problems-friendship-and-c.html

- I am fired. Tonight I pulled a fall-fighter writing a paper for my psych class.
- I am tired. Last night I pulled an all-lighter writing a paper for my psych class.
- I am hired. Last night I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.
- I am tired. Last night I pulling an all-nighter writing a paper for my psycho class.

2.

ที่มา <https://blog.4tests.com/7-ways-to-break-bad-study-habits/>

- a. I pulled a fall-fighter writing a paper for my psych class.
- b. I pulled a call-lighter writing a paper for my psych class.
- c. I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.
- d. I pulling an all-nighter writing a paper for my psych classroom.

3.

ที่มา <https://zabanelm.com/%D9%85%D8%B9%D9%86%DB%8C-nick-time/>

- a. I e-mail it to my professor three minutes after the deadline.
- b. I e-mailed it to my professor a few minutes before the deadline.
- c. I e-mailed it to my professor four minutes before the deadline.
- d. I e-mailed it to my professor five minutes before the deadline.

4.

ที่มา <https://www.thoughtco.com/how-to-get-your-college-homework-done-793256>

- a. No, I have to hurry to my history class. See you later.
- b. No, I have to hurry to my English class. See you later.
- c. No, I have to hurry to my biology class. See you later.
- d. No, I have to hurry up to my math class. See you later.

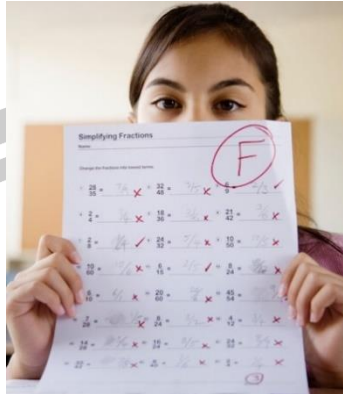
5.

ที่มา <https://www.muchsmarter.com/blog/if-your-teenager-is-a-good-student-but-a-bad-test-taker-heres-what-you-can-do-to-help-them>

- a. My history teacher gave us a surprise quiz and I couldn't remember anything.
- b. My history teacher gave us a surprising quiz but I can remember everything.
- c. My geography teacher gave us a surprise quiz and I couldn't remember anything.
- d. My geography teacher gave us a surprising quizzes and I couldn't remember anything.

6.

ที่มา <http://www.girlslife.com/life/school/25525/bouncing-back-what-to-do-if-you-fail-a-test>

- a. I believe this, I'm going to get an F on a test!
- b. I can't believe this! I'm going to get an F on a test!
- c. I can believe this! I'm going to getting an F on test!
- d. I can't believe this! I'm going to getting an F in a test!

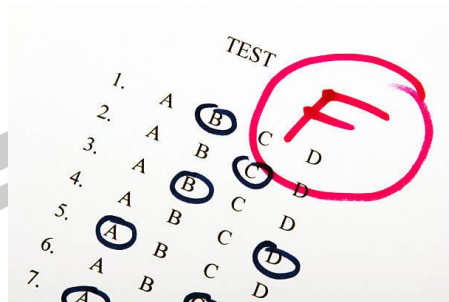
7.

ที่มา <https://www.learningliftoff.com/how-state-testing-affects-students/>

- a. I just got the date of the test well.
- b. I just got the date of the test wrong.
- c. I just get the day of the test wrong.
- d. I just get the date of the test well.

8.

ที่มา <https://www.istockphoto.com/th/search/2/image?phrase=fail+test>

- a. Well, at least a C is passing. I'm going to get an F!
- b. Well, at least a B is passing. I'm going to get an F!
- c. Well, at least a B is passing. I'm going to get an A!
- d. Well, at least a C is passing. I'm going to get an A!

9.

ที่มา <https://blog.myfitnesspal.com/when-to-take-a-nap-and-when-to-power-through/>

- a. Why don't you go home and take a nap?
- b. Why don't you go home and taken a nap?
- c. Why you need to go home and took a nap?
- d. Why don't you need to go home and take a nap?

10.

ที่มา <https://www.healthline.com/health/how-to-avoid-sleepiness-while-studying>

- a. we going to have a test. I need to go the library to read some books.
- b. we're going to have a test. I need go to the library for read a book.
- c. we're going to have a test. I need to go to the library go hit the books.
- d. we're going to have a test. I need to go to the library to hit the books.

11.

ที่มา <https://www.fluentu.com/blog/business-english/how-to-speak-business-english/>

- a. You can say that again! I need an hour.
- b. You can say that again! I needed two hour.
- c. You can say that again! I needed another hour.
- d. You can say that again! I don't needed another hour.

12.

ที่มา <https://focusedcollection.com/192204256/stock-photo-woman-working-desk-man-sitting.html>

- a. I have to turn in two papers by this Tuesday.
- b. I have to turn in two papers by after Tuesday.
- c. I have to turn in two papers by next Tuesday.
- d. I have to turn in two papers by before Tuesday.

13.

ที่มา <https://careerwise.ceric.ca/2019/08/26/to-put-youth-on-path-to-well-being-we-need-to-talk-to-them-about-careers/>

- a. He do well on the last test so the teacher didn't wants to talk to him.
- b. He didn't do well on the last test so the teacher wants to talk to him.
- c. He didn't do well on the last test so the teacher didn't wants to talk to him.
- d. He didn't do well on the last test so the teacher don't wants to talking to him.

14.

ที่มา <https://www.worldauthors.org/5-reasons-why-you-should-read-books/>

- a. It's time to meet the books.
- b. It's time to kick the books.
- c. It's time to hot the books.
- d. It's time to hit the books.

15.

ที่มา <https://www.thoughtco.com/what-is-general-semantic-1690890>

- a. They call it on because of the rain.
- b. They call off because of the rain.
- c. They called off because of the rain.
- d. They called it off because of the rain.

Part 2: Listen and fill (16-30)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

16. It's that obvious? Well, you're right. _____. Last night I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.
- I am dried
 - I am fired
 - I am hired
 - I am tired
17. Alan-I'm really in hot water. My history teacher gave us _____ and I couldn't remember anything. My mind went totally blank.
- unsurprised quiz
 - a surprise quiz
 - a surprise quizzes
 - unsurprised quizzes
18. That _____, but it wasn't a surprise quiz. I just got the date of the test wrong, so I didn't study. I took the test cold and didn't do well.
- happening to me once
 - happened to me one
 - happened to me once
 - happening to me one.
19. Listen Annette, you need to take it easy. For all you know, you passed the quiz. So why don't you _____?
- go home and take a nap
 - go home and took a nap
 - gone home and taken a nap
 - gone home and taking a nap
20. _____, but I have another class at 2:00, and we're going to have a test. I need to go to the library to hit the books.
- That's a good idea
 - That's a great idea

- c. That's a not bad idea
d. That's a not good idea
21. A: _____. I don't know what to do first.
B: What do you have to do?
a. I'm so lazy. c. I'm so busy.
b. I'm so crazy. d. I'm so easy.
22. Please clear your desks. I'm ready to hand the _____.
a. quiz out c. quizzes out
b. quiz ought d. quizzes ought
23. At first, when I looked at the test, my mind went blank. So, to calm down, I closed my eyes for a minute or two. Then _____ to me. I think I got an A!
a. anything go back
b. anything come back
c. everything come back
d. everything came back
24. She _____ in school, but she became rich and famous.
a. got best grades
b. got great grades
c. got good grades
d. got bad grades
25. Last semester I did well in history, but I didn't _____.
a. do well in biology
b. do well in history
c. do not well in biology
d. do not well in history
26. Her parents want to talk to the teacher because _____ in school.
a. she is doing well
b. she isn't doing well
c. she doing well
d. she is well

27. A: What time is it?

B: About 2:00, I think. Why?

A: I think I'll take a nap _____ or so. I'm really tired.

- a. for an hour
- b. for two hours
- c. for three hour
- d. for a half hour

28. It's time to hit the books. If you don't, _____ this class.

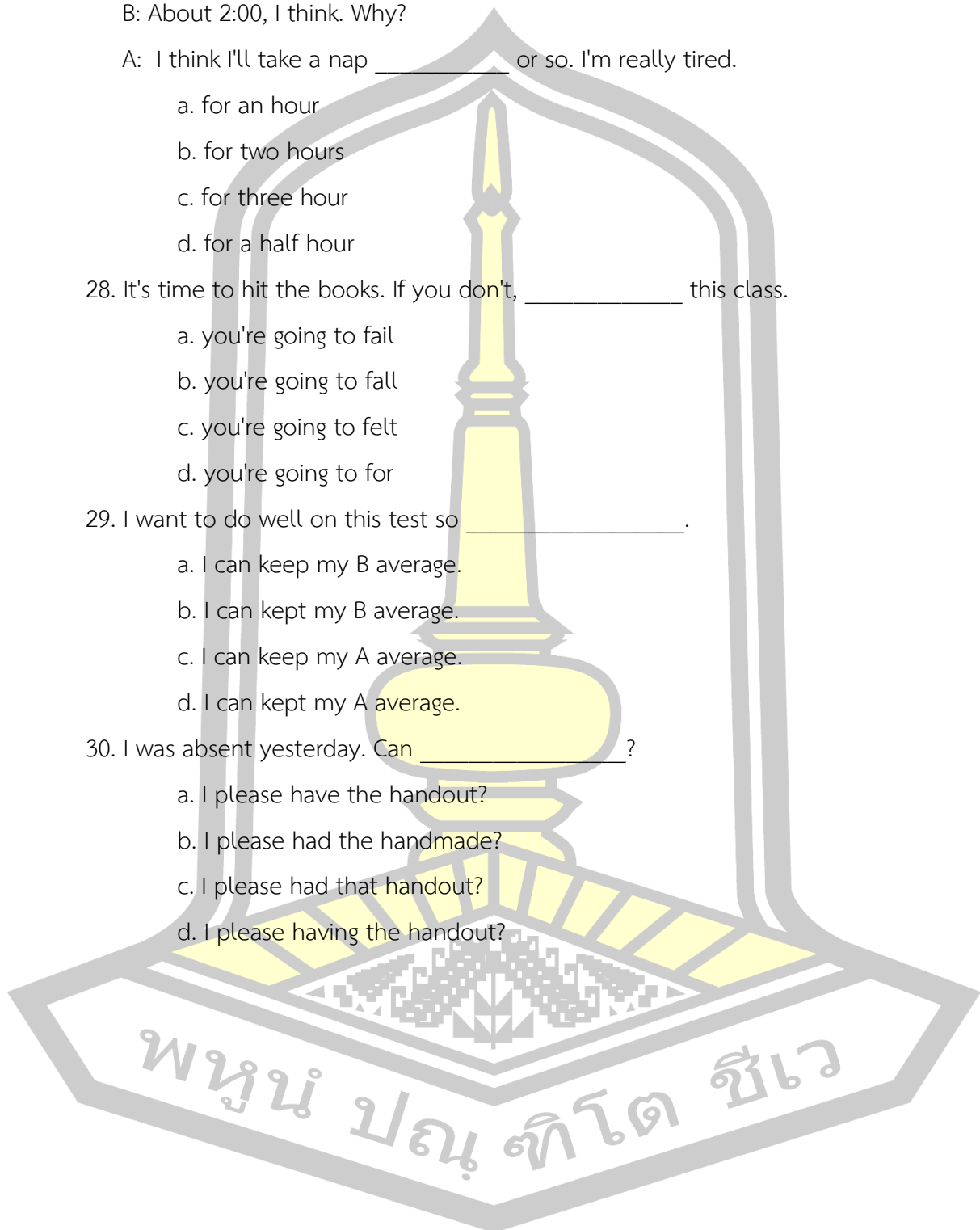
- a. you're going to fail
- b. you're going to fall
- c. you're going to felt
- d. you're going to for

29. I want to do well on this test so _____.

- a. I can keep my B average.
- b. I can kept my B average.
- c. I can keep my A average.
- d. I can kept my A average.

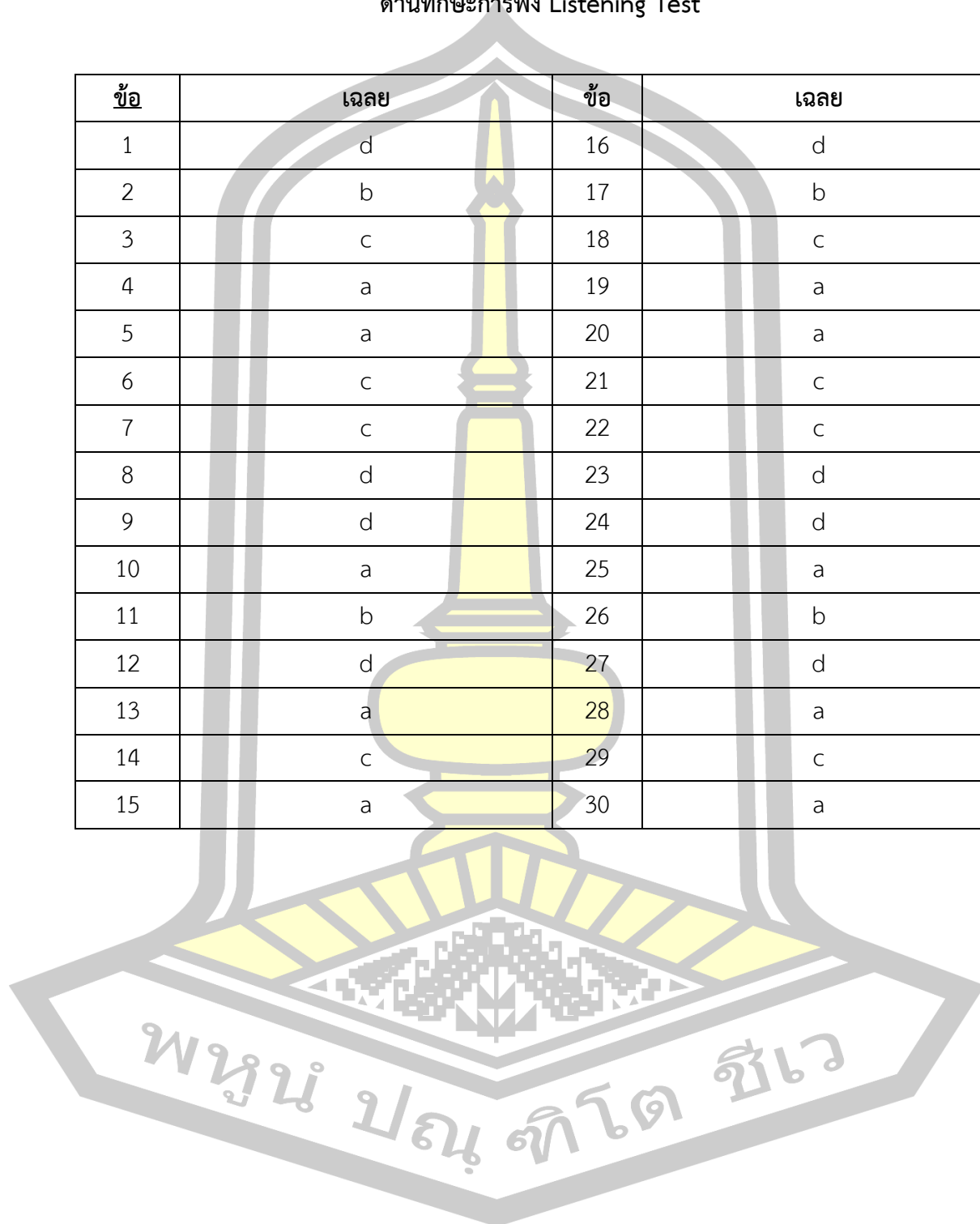
30. I was absent yesterday. Can _____?

- a. I please have the handout?
- b. I please had the handmade?
- c. I please had that handout?
- d. I please having the handout?

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	d	16	d
2	b	17	b
3	c	18	c
4	a	19	a
5	a	20	a
6	c	21	c
7	c	22	c
8	d	23	d
9	d	24	d
10	a	25	a
11	b	26	b
12	d	27	d
13	a	28	a
14	c	29	c
15	a	30	a

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Question	Answer keys
1	Have you ever pulled an all nighter? If no, why not? If yes, where?	-Yes , at my home. At the library. -No, I've handed in my assignment on time.
2	If you couldn't remember anything what do you have to say?	-I couldn't remember anything. My mind went totally blank.
3	What kind of habits do you have as a student?	-I hit the book everyday. -I'm on the last minute.
4	Do you know "stay awake all night to study" can called another phrase? If you know tell me and give some an example.	-Pulling an all-nighter. -Ex. I pulled an all-nighter writing a paper for my psych class.

No.	Question	Answer keys
5	Is it common for students to stay up all night studying?	-Yes It is/ No It isn't -We pulled an all-nighter before deadline.
6	Did you ever have to give work to a teacher late because you forgot to do it or because something happened? If yes, what did you do and what did your teacher say?	-Just in the nick of time. I e-mailed it to my professor five minutes before the deadline. -I took the test cold and didn't do well.
7	Do you have to turn in some work in this week?	-Yes I do/No I don't -I have to turn in two papers by next Tuesday.
8	Have you ever been in trouble?	-She's in hot water with her teacher because she cheated on her test.
9	Have you ever taken a test cold?	- Yes, I have. Explain the situation.....
10	Why do you seriously do the test?	-I want to do well on this test so I can keep my A average.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Pulling an All-Nighter

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	20
------------	--------------	----

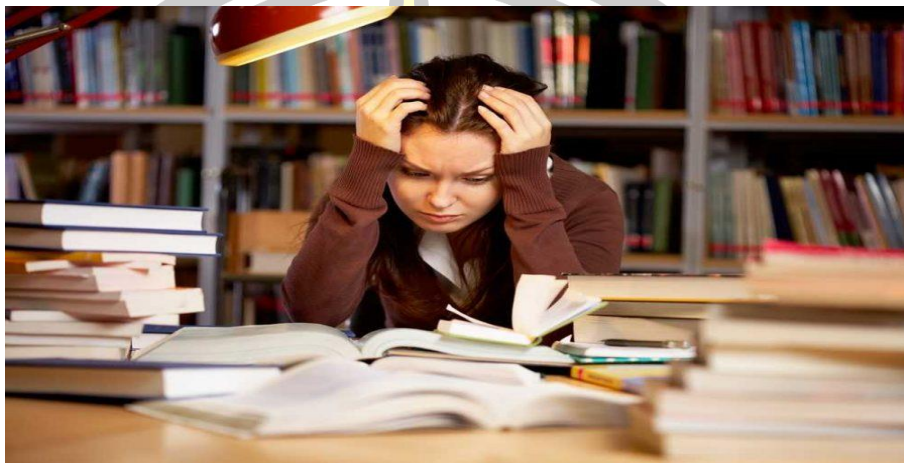
ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Have you ever pulled an all nighter? If no, why not? If yes, where?		
2	If you couldn't remember anything what do you have to say?		
3	What kind of habits do you have as a student?		
4	Do you know "stay awake all night to study" can called another phrase? If you know tell me and give some an example.		
5	Is it common for students to stay up all night studying?		
6	Did you ever have to give work to a teacher late because you forgot to do it or because something happened? If yes, what did you do and what did your teacher say?		
7	Do you have turn in some work in this week?		
8	Have you ever been in trouble?		
9	Have you ever take a test cold?		
10	Why do you seriously do the test?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศิริชะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://theacademyroad.com/uncategorized/archives/2017/12/04/student-pressure/>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
1. Complaining about the dealing with pressure 2. Making suggestion	<ul style="list-style-type: none"> - I took the test cold and didn't do well. - Mike, I'm really in hot water. My English teacher gave us a surprise quiz and I couldn't remember anything. My mind went totally blank. - I just handed two in last week. - When I looked at the test, my mind went blank. - I think I'll take a nap for a half hour or so. I'm really tired. - You have to hit the books. - You can say that again!

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are You Couch Potato?

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

a. Susan has a good job.	b. Susan hasn't a good job.
c. Tony is working right now.	d. Tony has a good job.

2.

a. Why didn't you sleep tonight?	b. Why didn't you read a book tonight?
c. Why didn't you cook tonight?	d. Why didn't you watch movies tonight?

3.

- a. I feel like going to the park. b. I feel like going to the school.
 c. I feel like going to the supermarket d. I feel like going to the zoo.

4.

- a. I'm in the mood to go to the market.
 b. I'm in the mood for go to the movies.
 c. I'm in the mood for go to the market.
 d. I'm in the mood to go to the movies.

พจนานุกรม ปณฺ ทิโต ชีเว

5.

- a. Jisoo always spends time at her kids.
- b. Lisa always spends time at her homework.
- c. Dan always spends time at his computer.
- d. Bob always spends time at his girlfriend.

6.

- a. He gets up and makes coffee.
- b. Boy gets up and make pancake.
- c. Play gets up and drink water.
- d. Ploy gets up and make omelet

7.

- a. Thanks for coming. b. What's happened?
c. Hello, Joy d. See you tomorrow.

8.

- a. He's spends a lot of time working.
b. Tony spends a lot of time eating.
c. We spent a lot of time at the cinema.
d. Jan doesn't spend enough time with her kids.

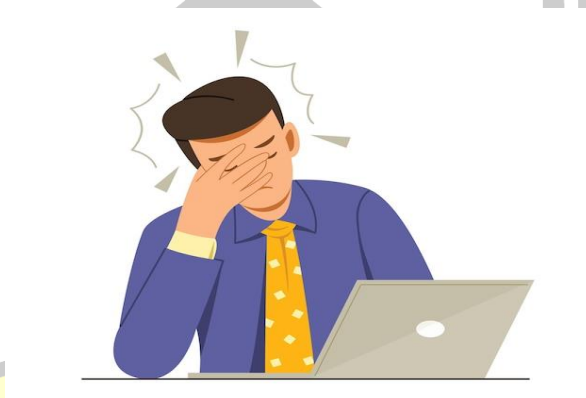
พ่อกับลูก
สนุกที่โตแล้ว

9.

- a. Let's get together for lunch.
- b. Let's get together for breakfast.
- c. Let's get together for dinner.
- d. Let's get together for pizza.

10.

- a. He's in very bad mood.
- b. She's in very good mood.
- c. He's in the mood to dance.
- d. She's in the mood to eat.

พหุ ประถมศึกษา

Part 2: Listen and fill

Instruction: Listen and complete the conversation.

11. A: Hi guys! Come on in.

B: Thanks, It's so

- a. nice to meet you b. good to meet you
c. good to see you d. nice to see you

12. A: What movies are we going to see tonight?

B: Well, we have two very

- a. old and favorite ones. b. old and famous ones.
c. new and famous ones. d. new and old ones.

13. A: Can we see the comedy first?

B: Well,

- a. That makes two of us. b. That make two of we.
c. That make two of we. d. That making two of us.

14. A: I'm so glad we can finally

B: So are we.

- a. got together. b. get together.
c. got another. d. get another.

15. A: Want to guess

B: Surprise us.

- a. what they are? b. what there are?
c. what are they? d. what are their?

16. A: Hey, you know I heard that it's

B: I heard that too.

- a. healthy to love. b. healthy to laugh.
c. wealthy to love. d. wealthy to laugh.

17. A: So, let's watch a movie.

B: Well, it's getting late and we.....

- a. would be going. b. would been going.
c. should be going. d. should been going.

18. A: You two know how to pick good movies, Thank you.

B: Our pleasure.

- a. Both was great b. Both were great
c. Both was good d. Both were good

19. A: It was really great seeing you. Thanks for coming.

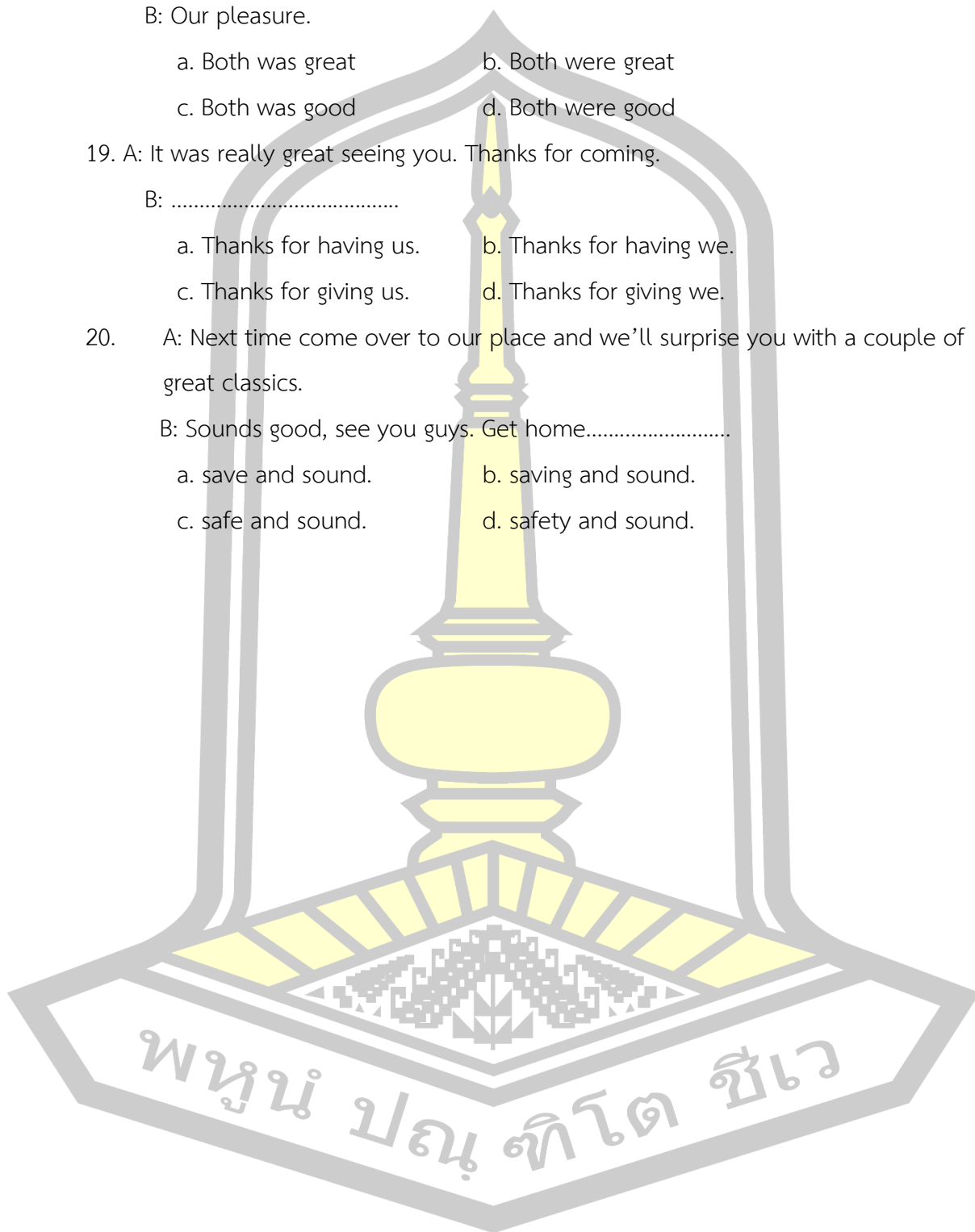
B:

- a. Thanks for having us. b. Thanks for having we.
c. Thanks for giving us. d. Thanks for giving we.

20. A: Next time come over to our place and we'll surprise you with a couple of great classics.

B: Sounds good, see you guys. Get home.....

- a. save and sound. b. saving and sound.
c. safe and sound. d. safety and sound.

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are You Couch Potato?

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are You Couch Potato?
1	a
2	c
3	a
4	d
5	c
6	a
7	a
8	b
9	d
10	a
11	c
12	b
13	a
14	b
15	a
16	b
17	c
18	b
19	a
20	c

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are You Couch Potato?

คำอธิบาย

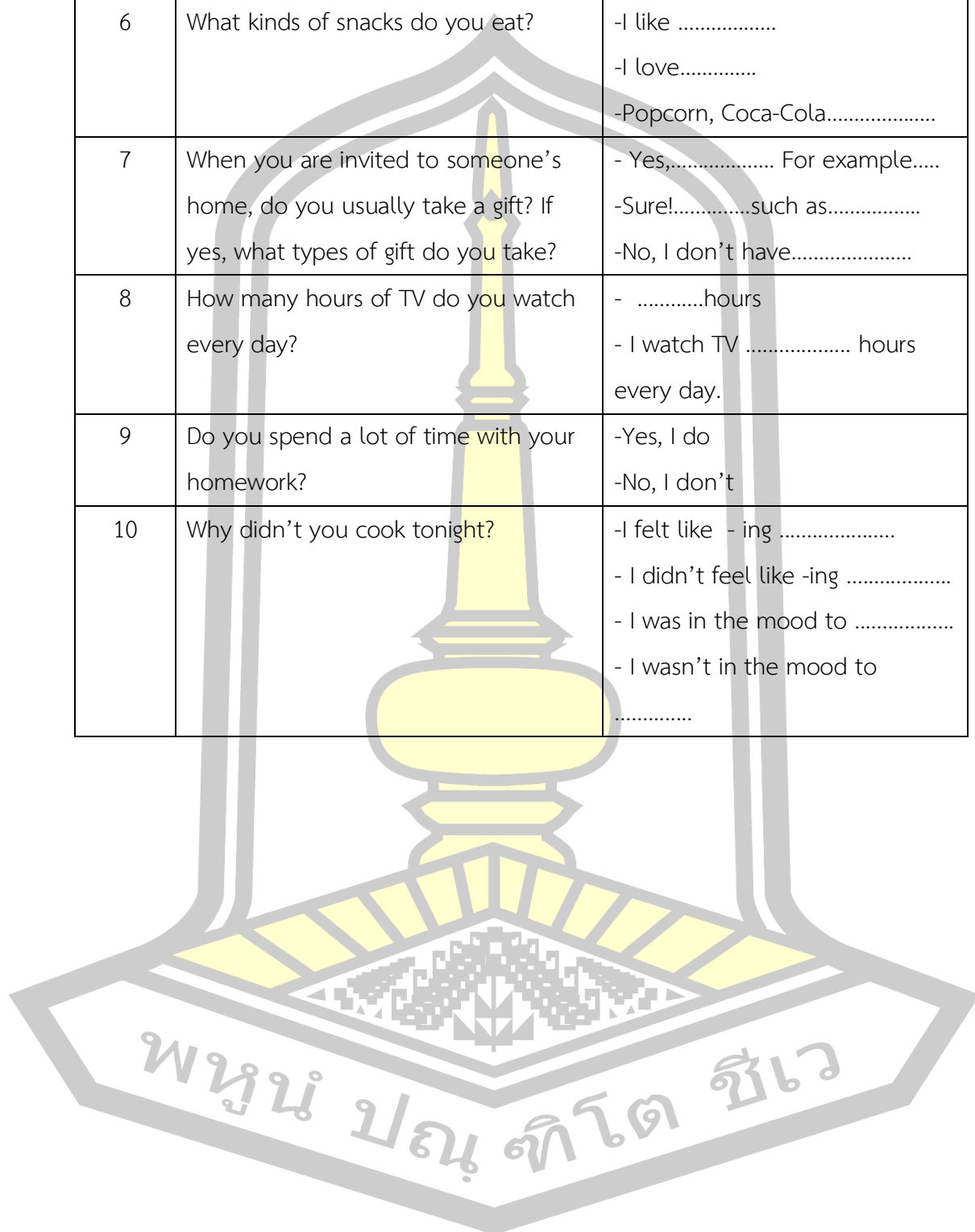
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself first	-My name is -I'm.....
2	What do you think a couch potato is?	-I think..... -It's.....
3	What do you feel like doing?	-I feel like -ing -I'm in the mood to
4	Do you like to go to the movies?	-Yes, I do -No, I don't
5	What do you do in your free time?	-I like -I like to..... , -I like -ing -I do-I don't have any free time.

No.	Questions	Answer keys
6	What kinds of snacks do you eat?	-I like -I love..... -Popcorn, Coca-Cola.....
7	When you are invited to someone's home, do you usually take a gift? If yes, what types of gift do you take?	- Yes,..... For example.... -Sure!.....such as..... -No, I don't have.....
8	How many hours of TV do you watch every day?	-hours - I watch TV hours every day.
9	Do you spend a lot of time with your homework?	-Yes, I do -No, I don't
10	Why didn't you cook tonight?	-I felt like -ing - I didn't feel like -ing - I was in the mood to - I wasn't in the mood to

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are We Couch Potato?

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	10
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself first		
2	What do you think a couch potato is?		
3	What do you feel like doing?		
4	Do you like to go to the movies?		
5	What do you do in your free time?		
6	What kinds of snacks do you eat?		
7	When you are invited to someone's home, do you usually take a gift? If yes, what types of gift do you take?		
8	How many hours of TV do you watch every day?		
9	Do you spend a lot of time with your homework?		
10	Why didn't you cook tonight?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมณฑา ศีระษะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา [file:///C:/Users/Asus/Downloads/AC2_Book%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Asus/Downloads/AC2_Book%20(1).pdf)

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1.Socializing with friends.	1. Hi, I'm..... / Hello, I'm.....
2.Welcoming guests.	Good morning, I'm nice to meet you.
3.Giving opinions and preferences.	2. Come on in and make yourselves at home. Come on in and make yourselves comfortable. Welcome to my home/house.
	3. This is my brother. He used to be a couch potato. I think he's at his computer ten hours a day. He always spends time at his computer. Every day he gets up and makes coffee, Then he makes himself comfortable and turns on the computer.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Are We Couch Potatoes?

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง

ข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2021/03/08/amid-a-pandemic-and-a-recession-americans-go-on-a-near-record-homebuying-spree/>

a. Hi guys! Come on in	b. Good bye
c. Thanks for having us	d. Thanks for coming

2.

ที่มา <https://www.dreamstime.com/young-man-buying-popcorn-saleswoman-movie-theater-lobby-closeup-hands-cinema-entertainment-image175172000>

- a. We brought some pop up. b. We brought some popcorn.
c. We buy some bread. d. We buy something.

3.

ที่มา <https://bolojawan.com/10-movies-to-watch-over-eid-break-if-youre-bored-already/>

- a. Let's watch tv. b. Let's watch movies.
c. Let's see cartoon. d. Let's see football.

พหุ มั บณุ ที เต ชเว

4.

ที่มา <https://supersimple.com/song/see-you-later-alligator/>

- a. Get home save and sound. b. Get home saving and sound.
c. Get home safe and sound. d. Get home safety and sound.

5.

ที่มา https://mobile.twitter.com/interest_facts_

- a. It's was really interesting. b. It's was really interested.
c. It's was really boring. d. It's was really bored.

พูน ปณ ทิโต ชีเว

6.

ที่มา

<https://www.istockphoto.com/th/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%96%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A2/woman-buying-cake>

- a. When did you get the cake.
- b. What did you get the cake.
- c. Where did you get the cake.
- d. Why did you get the cake.

7.

ที่มา

<https://www.thoughtco.com/greeting-people-in-english-1212039>

- a. How are you and your friends.
- b. How are you and your fan.
- c. How are you and your boyfriends.
- d. How are you and your girlfriends.

8.

ที่มา <https://www.englishgrammar.org/?s=adjective+phrase>

- a. I felt like getting some exercise. b. I feel like get some exercise.
 c. I feeling like getting some exercise. d. I feel like getting some exercise.

9.

ที่มา <https://www.dreamstime.com/stock-photography-young-woman-sit-beach-image24748992>

- a. I spend a lot of time at the beach.
 b. I spend a lot of time at the barbershop.
 c. I spend a lot of time at the bakery.
 d. I spend a lot of time at the bank.

10.

ที่มา <https://emilypost.com/advice/important-manners-for-driving>

- a. I feel like driving b. I felt driving
c. I feel like drawing. d. I felt like drawing.

11.

ที่มา <https://www.jotform.com/communication-in-the-workplace/>

- a. What do you want to be? b. What do you want to go?
c. What do you want to see? d. What do you want to buy?

พหุ ประถมศึกษา

12.

ที่มา <https://www.akerufed.com/love/10-meanings-of-different-types-of-handshake>

- a. I want to spend more time with you.
- b. I wanna be spend more time with you.
- c. I want to spend more time than you.
- d. I wanna spend more time than you.

13.

ที่มา <https://blog.vancity.com/6-ways-see-movies-cheap/>

- a. I'm in the mood to be a movie.
- b. I'm in the mood to see a movie.
- c. I'm in the mood to see a TV.
- d. I'm in the mood to be a TV.

14.

ที่มา <https://www.londontravelclinic.co.uk/travelling-to-visit-friends-and-relatives-overseas>

- a. I want to got together with them soon.
- b. I want to got together on them soon.
- c. I want to get together with them soon.
- d. I want to get together on them soon.

15.

ที่มา <https://www.theraflu.com/treating-cold-flu/why-drink-fluids-when-sick/>

- a. Can I get a drink?
- b. Can I get an ink?
- c. Can I get a pink?
- d. Can I get a ring?

Part 2: Listen and fill

Instruction: Listen and complete the conversation.

16. A: What do you doing?

B: We could watch TV.

a. feel	b. feeling
c. feel like	d. feeling like

17. A: You don't want to become a couch potato, do you?

B: No, but I don't want toreading.

a. spends time	b. spend all time
c. spends all your time	d. spend all my time

18. A: How about more exercise?

B: Well.

a. get any	b. get some
c. getting any	d. getting some

19. A: Lucy wants to with me three times a week and take walk.

B: That sounds like a good idea.

a. get	b. together
c. get together	d. getting together

20. A: You should her

B: You know you can come with us.

a. spend time	b. spend more time
c. spend more time on	d. spend more time with

21. A: I'm really not this conversation. Where's the remote?

a. the mood	b. in the mood
c. in the mood for	d. in the mood to

22. A: You're spiders?

B: Well, That makes two of us!

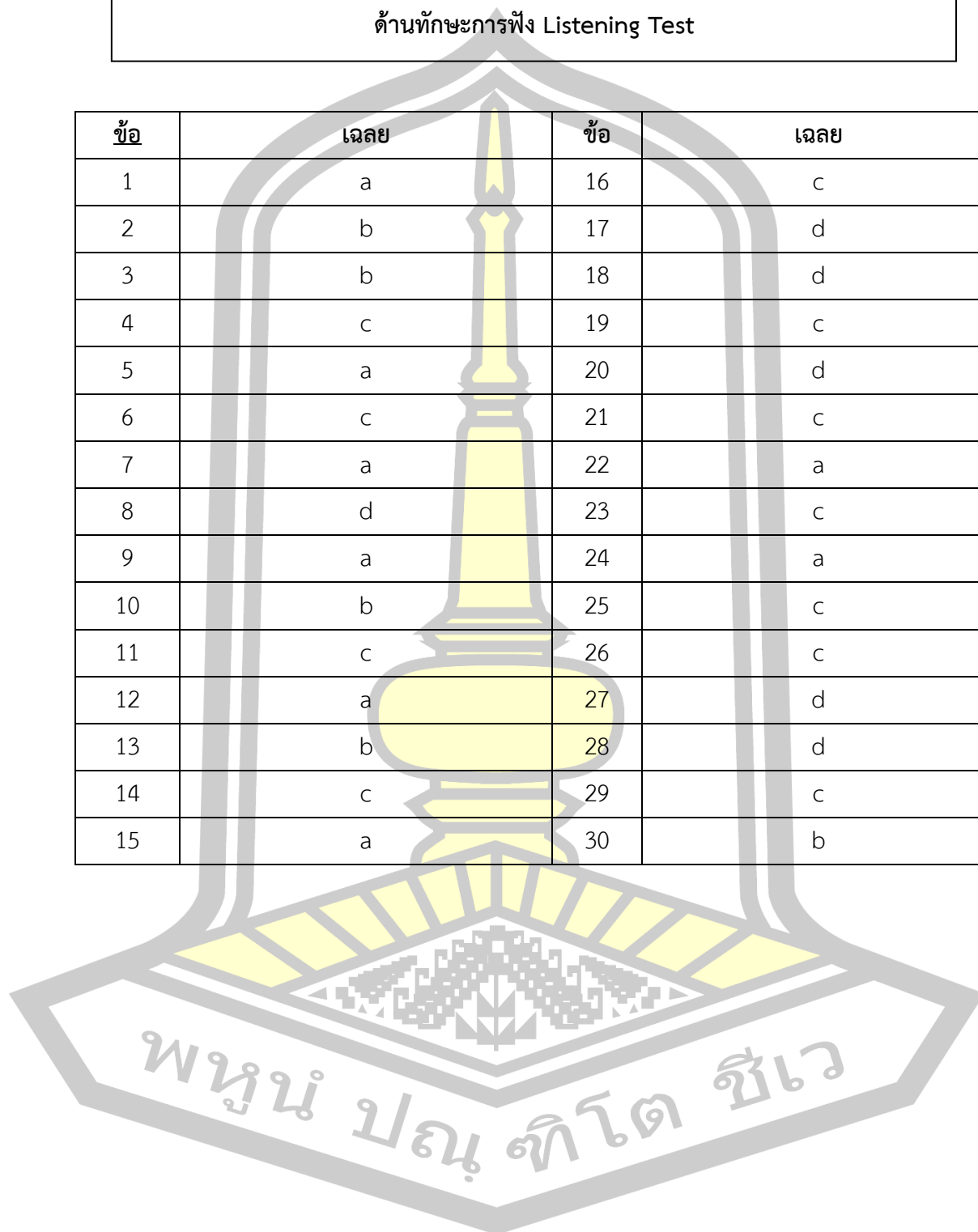
a. afraid of	b. afraid with
c. afraid in	d. afraid on

23. A: I want to soon.
- a. get togetherwith them b. getting together
c. get together with d. getting together with
24. A: They home.
- a. made themselves at b. make themselves at
c. made themselves d. make themselves
25. A: Thanks for my homework.
- a. help b. helping
c. helping me with d. helping mine
26. A: Do you feel like taking a break? I'm tired and I want to
- a. get water. b. get more water.
c. get some water. d. get some more water.
27. A: I spent a lot of time working in
- a. my garden b. my garden last day.
c. my garden last week. d. my garden last weekend.
28. A: They get together last Saturday and
- a. have a good. b. have a good time.
c. had a great d. had a great time.
29. A: His dog walked into my house and immediately at home!
- a. made oneself b. made herself
c. made himself d. made yourself
30. A: The weather was really..... and we feel like going to swimming, so we went to the beach.
- a. warm last week b. warm last weekend
c. cold last week d. cold last weekend

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	a	16	c
2	b	17	d
3	b	18	d
4	c	19	c
5	a	20	d
6	c	21	c
7	a	22	a
8	d	23	c
9	a	24	a
10	b	25	c
11	c	26	c
12	a	27	d
13	b	28	d
14	c	29	c
15	a	30	b

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการพูด Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Are We Couch Potatoes?

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself.	-Hello, My name's..... -Good morning/afternoon, my name's.....
2	What are you doing?	-I'm fine..... -Not bad
3	Do you know the word couch potato? Please tell me the meaning.	-Yes, I do. It mean -No, I don't. I have never heard this word before.
4	How much TV do you watch every day?	- hours. -.....hours every day.

No.	Questions	Answer keys
5	What kind of TV program is your favorite?	-I like..... -My favorite TV program is..... -I don't have any free time.
6	Do you think parents should limit how much TV their children watch? Why?	- Yes, I do. I think their should have the time limit of watch TV for children because..... - No, I don't. Because I think
7	How many hours a day of watching TV are OK?	-I think -It should be
8	When you watch TV in English, do you turn on or turn off the subtitles? And why.	-Yes, I do. Because..... - No, I don't. Because I think
9	Tell me the meaning of the word mouse potatoes?	-Mouse potatoes is a person who spends a great deal of time using a computer.
10	Who do you think holds the remote control more- men or women? Why?	- I think women hold the remote control more than men. Because..... - I think women hold the remote control more than men. Because.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Are We Couch Potato?

Part 1: Conversation

ชื่อ	
เลขที่	10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself.		
2	What are you doing?		
3	Do you know the word couch potato? Please tell me the meaning.		
4	How much TV do you watch every day?		
5	What kind of TV program is your favorite?		
6	Do you think parents should be limit how much TV their children watch? Why?		
7	How many hours a day are OK?		
8	When you watch TV in English, do you turn on or turn off the subtitles? And why.		
9	Tell me the meaning of the word mouse potatoes?		
10	Who do you think holds the remote control more- men or women? Why?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระชภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.crushpixel.com/stock-photo/teenage-sister-brother-doing-homework-799212.html>

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Giving opinions and preferences.	1. This is my sister. She used to be a couch potato. I think she's at her computer ten hours a day. She's always spending time at his computer. Every day she gets up and make coffee, then she's made herself comfortable and turn on the computer.

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- Maggie were afraid when the light went out.
- Maggie was afraid when the light went out.
- Maggie were afraid when the right went out.
- Maggie was afraid when the right went out.

พูน ปณ ทิโต ชีเว

2.

- a. Carla and Dave both have jobs. c. Carla and Dave both have a job.
 b. Carla and Dave both has jobs. d. Carla and Dave both has a job.

3.

- a. Dave knew about the blackout after he called.
 b. Dave knows about the blackout after he called.
 c. Dave knew about the blackout before he called.
 d. Dave knows about the blackout before he called.

พจนานุกรมศัพท์โตศัพท์

4.

- a. Ploy's boss will be angry if she doesn't finish her report.
- b. Ploy's boss would be angry if she doesn't finish her report.
- c. Ploy's boss will be angry if he doesn't finish her report.
- d. Ploy's boss would be angry if she doesn't finish her report.

5.

pixtastock.com - 50717583

- a. Dave will be at home the day after today.
- b. Dave will be home the day after today.
- c. Dave will be at home the day after tomorrow.
- d. Dave will be home the day after tomorrow

8.

- a. He looks like his father. b. He's looks like his father.
 c. She looks like her father. d. She's looks like her father.

9.

- a. It sounds like you had a great time.
 b. It sounds like you have a great time.
 c. It sounds like you had a best time.
 d. It sounds like you have a best time.

พจนานุกรมศัพท์โต ชีว

10.

- a. I'm so sorry, I do my homework.
- c. I'm so sorry, I didn't do my homework.
- b. I'm sorry, I do my homework.
- d. I'm sorry, I didn't do my homework.

Part 2: Listen and fill

Instruction: Listen and complete the conversation.

11. A: I'm so glad you called. Where were you?
 B: Sorry honey, I just check my messages.
 a. It was a really hard day. b. It was a hard day.
 c. It was a heard day. d. It was a really heard day.
12. A: Are the light still out?
 B:.....
 a. They sure are! b. Their sure are!
 c. They sure aren't! d. Their sure aren't!
13. A: Do you have any idea how big blackout is?
 B: No, but I to find out right now.
 a. am get online b. am getting online
 c. have get online d. have getting online
14. A: It looks like the power about five states.
 B: Does it say when they think it'll come back on?
 a. are out on b. are out in
 c. is out on d. is out in
15. A: I'm sorry I'm not there with you and Maggie.
 B: Me, too. I'm working by candle light and it's
 a. really romantic. b. really romances.
 c. so romanticize d. so romance.
16. A: How can you work without?
 B: Well, my laptop is still charged.
 a. electronics b. electricity
 c. an electronics d. an electricity
17. A: What are you?
 B: A report that's due tomorrow.
 a. work b. working
 c. working on d. working in

18. A: Don't worry about it. I'm sure your boss doesn't expect you to work.....

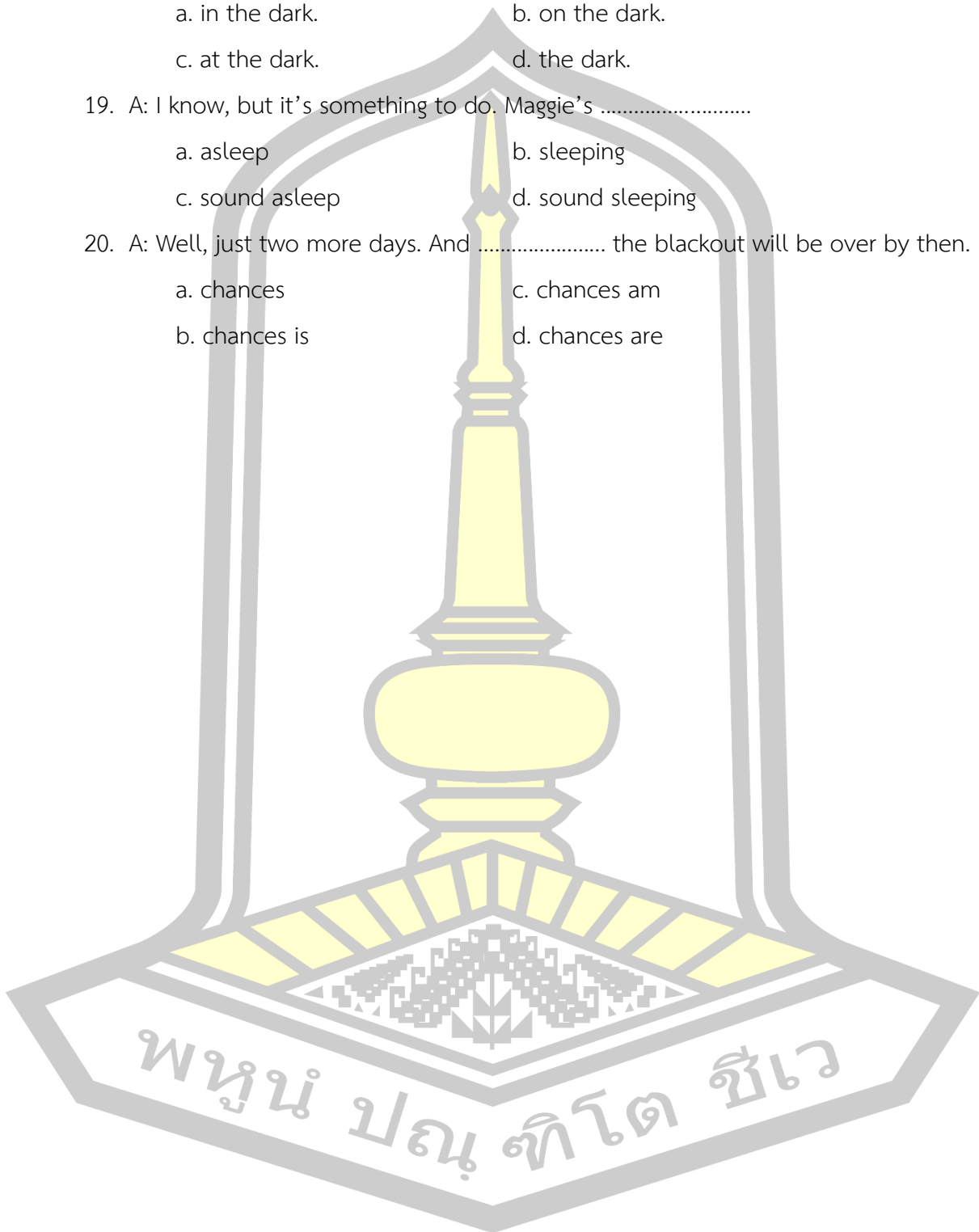
- a. in the dark.
- b. on the dark.
- c. at the dark.
- d. the dark.

19. A: I know, but it's something to do. Maggie's

- a. asleep
- b. sleeping
- c. sound asleep
- d. sound sleeping

20. A: Well, just two more days. And the blackout will be over by then.

- a. chances
- b. chances is
- c. chances am
- d. chances are

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout
1	b
2	a
3	c
4	a
5	d
6	b
7	b
8	a
9	a
10	d
11	d
12	a
13	b
14	d
15	a
16	b
17	c
18	a
19	c
20	d

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself first	-My name is -I'm.....
2	Have you ever been in a blackout?	-Yes, for along time ago, yesterday -Sure,.....
3	Do you use the internet? If yes, how often do you get online?	-Yes, I do, I get online about hours a day/ a week. - No, I don't
4	How often do you check your email?	- I check my email everyday / two times a week.
5	Were you afraid of the dark when you were a kid?	-Yes, I was. - No, I wasn't.

No.	Questions	Answer keys
6	Who do you look like more, your mother or your father? Why?	- I look like my mother more than my father. Because..... - I look like my father more than my mother. Because.....
7	What are you planning to work on in the future?	- I plan to do in the future.
8	What kind of the websites do you like to visit?	- I like.....
9	Do you know the word natural disasters? If yes, tell me what it is.	- Yes, I do. Natural disasters is a sudden and terrible event in nature (such as a hurricane, tornado, or flood) that usually results in serious damage and many deaths - No, I am not.
10	Are you from an area where there are natural disasters?	- Yes, I am. - No, I am not.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	10
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What is your name?		
2	How old are you?		
3	Do you use the internet? If yes, how often do you get online?		
4	How often do you check your email?		
5	Were you afraid of the dark when you were a kid?		
6	Who do you look like more, your mother or your father? Why?		
7	What are you planning to work on in the future?		
8	What Kind of the Web sites do you like to visit?		
9	Do you know the word natural disasters? If yes, tell me what is it.		
10	Are you from an area where there are natural disasters?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวมนทยา ศีระษณูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา [file:///C:/Users/Asus/Downloads/AC2_Book%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Asus/Downloads/AC2_Book%20(1).pdf)

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Expressing relief, surprise, regret 2. Making a prediction	1. -This is warm picture. Because it's first time that they eat together. -It's so surprise. 2. -I think his father is a manager in the most famous company in the city. Because he looks so smart and intelligent. - And I think his mother is a good woman. Because she takes care everyone while she eating.

พูน ปณ ทิโต ชีเว

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง A Really Big Blackout

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง

ข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://www.wunderground.com/prepare/disaster-supply-kit>

- พหุ ม ข เม กิ โด ชี เว
- a. I don't have any emergency supplies.
 - b. I don't have many emergency supplies.
 - c. I have any emergency supplies.
 - d. I have many emergency supplies.

2.

ที่มา <https://ssflp.com/predicting-future-performance/>

- a: How do you predict the future? b. How do you prediction the future?
 c: How can you predict the future? d. How can you prediction the future?

3.

ที่มา <https://tonkit360.com/80445>

- a. You're out of is mind! b. You're out of you mind!
 c. You're out of my mind! d. You're out of your mind!

4.

shutterstock.com · 1087018208

ที่มา <https://www.shutterstock.com/th/search/fast-driving>

- a. Why are you driving so fast in this traffic?
- b. Why are you driving so good in this traffic?
- c. What are you driving so fast in this traffic?
- d. What are you driving so good in this traffic?

5.

ที่มา https://www.123rf.com/photo_31118406_clock-with-words-time-is-over-on-its-face.html

- a. The day after their honeymoon was over.
- b. The day after their honeymoon were over.
- c. The day after their honeymoon is over.
- d. The day after their honeymoon are over.

6.

ที่มา

https://www.dspace.com/en/inc/home/applicationfields/stories/sound_asleep.cfm

- a. It's Anna sound asleep.
- b. It looks Anna sound asleep.
- c. It looks like Anna sound asleep.
- d. It looks like Anna is sound asleep.

7.

ที่มา <https://wildlifeinformer.com/animals-that-can-see-in-the-dark/>

- a. Lots of animals can seen in the dark.
- b. Lots of animals can see in the dark.
- c. A lots of animals can seen in the dark.
- d. A lots of animals can see in the dark.

8.

ที่มา <https://dark-netflix.fandom.com/wiki/Dark>

- a. The children are afraid of the dark.
- b. The children is afraid of the dark.
- c. The children are afraid in the dark.
- d. The children is afraid in the dark.

9.

ที่มา <https://www.westend61.de/en/imageView/LVF06841/portrait-of-happy-little-girl-doing-homework>

- a. I'm done with mine homework.
- b. I'm finished with mine homework.
- c. I'm done with my homework.
- d. I'm finished with my homework.

10.

ที่มา <https://www.wikihow.com/Make-a-Reservation>

- a. They go out of their mind trying to get a reservation.
- b. They went out of their minds trying to get a reservation.
- c. They go out of their mind try to get a reservation.
- d. They went out of their mind try to get a reservation.

11.

ที่มา <https://www.businessinsider.com/guides/tech/how-to-check-in-on-facebook>

- a. How often do you check on your Facebook.
- b. How often did you check on your Facebook.
- c. How often do you check your Facebook.
- d. How often did you check your Facebook.

12.

ที่มา <https://vulcanpost.com/4068/anybody-curious-banking-singapore-terrible-experience/>

- That looks like the terrible experience.
- That sounds like the terrible experience.
- That looks like terrible experience.
- That sounds like terrible experience.

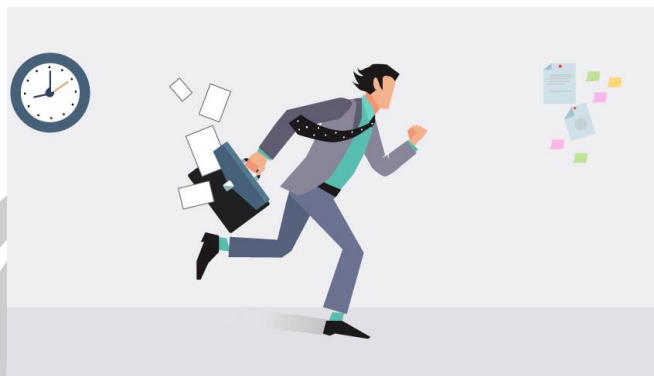
13.

ที่มา <https://www.vecteezy.com/vector-art/1437400-font-design-for-word-homework-with-children-in-classroom>

- What's the homework for next class?
- What's the homework for next week?
- What's the homework in next class?
- What's the homework in next week?

14.

ที่มา <https://www.seek.com.au/career-advice/article/how-being-late-could-damage-your-career>

- a. Why are you so late?
- b. Why are you so lazy?
- c. Why are you so crazy?
- d. Why are you so good?

15.

ที่มา <https://www.texaschildrens.org/blog/2016/11/top-5-fever-myths-and-facts>

- a. Jenny haven't a fever.
- b. Jenny have a fever.
- c. Jenny hasn't a fever.
- d. Jenny has a fever.

23. A: I'll pick you up and take you out to dinner..... How would you like that?
- a. celebrates b. to celebrate
c. go to celebrate d. to go to celebrate
24. A: When I was a kid, my teacher told me I'll be in charge of
- a. erasing b. erasing the book
c. erasing the board d. erasing the card
25. A: Who's in charge of hiring.....?
- a. where are you? b. where you are?
c. where you work? d. where you working?
26. A: I'm working on my resume because I need to apply
- a. for a new job b. for a good job
c. to a new job d. to a good job
27. A: Carla's brother was and had to walk through a tunnel.
- a. in the train b. on the train
c. at the train. d. the train
28. A: I thought he of his mind when he said he was going to marry her.
- a. go out b. going out
c. is go out d. was out
29. A: We couldn't cook last night because the power is out and we have
- a. an electric stove b. electric stove
c. an electronics stove d. electronics stove
30. A: When vacation....., I'm always ready to get back to work.
- a. is over b. it's over
c. is an over d. it's an over

พูน ปณ ทิโต ชีเว

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	a	16	b
2	c	17	c
3	d	18	d
4	a	19	b
5	a	20	d
6	d	21	b
7	b	22	a
8	a	23	b
9	c	24	c
10	b	25	c
11	c	26	a
12	d	27	b
13	b	28	d
14	a	29	a
15	c	30	a

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง A Really Big Blackout

คำอธิบาย

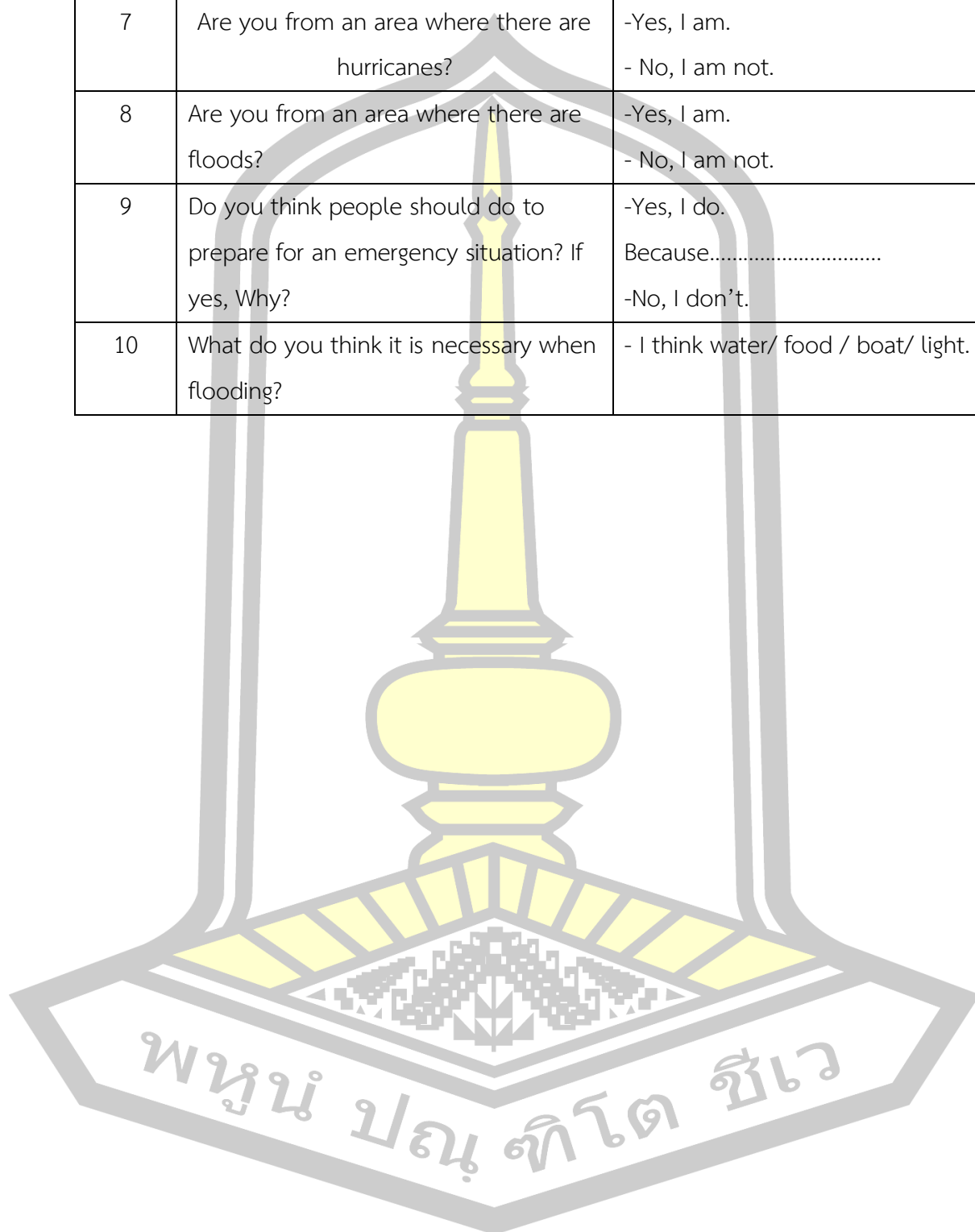
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	What is your name?	-My name is -I'm.....
2	How often do you check your Facebook?	- I check my Facebook everyday / two times a week.
3	What kind of websites do you like to visit?	- I like.....
4	Do you have any projects that you're working on now? If yes, what are they?	- Yes, I do. It is..... - No, I don't.
5	What are you going to do when this program or school year is over?	- I'm going to
6	What make you go out of your mind?	-I'm going out of my mind when I found hard works / toxic boss.

No.	Questions	Answer keys
7	Are you from an area where there are hurricanes?	-Yes, I am. - No, I am not.
8	Are you from an area where there are floods?	-Yes, I am. - No, I am not.
9	Do you think people should do to prepare for an emergency situation? If yes, Why?	-Yes, I do. Because..... -No, I don't.
10	What do you think it is necessary when flooding?	- I think water/ food / boat/ light.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 A Really Big Blackout

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	20
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What is your name?		
2	How often do you check your Facebook?		
3	What kind of Web site do you like to visit?		
4	Do you have any project that you're working on now? If yes, what are they?		
5	What are you going to do when this program or school year is over?		
6	What make you go out of your mind?		
7	Are you from an area where there are hurricanes?		
8	Are you from an area where there are floods?		
9	Do you think people should do to prepare for an emergency situation? If yes, Why?		
10	What do you think it is necessary when flooding?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระษภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.crushpixel.com/stock-photo/teenage-sister-brother-doing-homework-799212.html>

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Making a prediction	1. -They're working on getting earthquake supplies in the future. - They're so busy, because it's a lot of work. - I think they go shopping for canned food, flashlight, batteries and other things. - I think they're happy to do it. - I think the woman is a boss. - They're give the emergency box to other people in the future.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง ประเมิน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา ทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และประโยค สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับ ประเด็น เนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นคำ ประโยคได้ สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยคไม่ ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	2
ความ คล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2
การแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด			แสดงท่าทาง และน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย

Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and Match (1-10)

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. I'll have to take a rain check. b. I'll have to check the rain.
c. I have to take a rain check. d. I have to check the rain.

2.

- a. I'm sleeping with work. b. I step with work.
c. I'm swamped with work. d. I am swimming with work.

3.

- a. It won't make a difference if we go next week.
- b. It doesn't make a preference if we go next week.
- c. It doesn't make a confident if we go next week.
- d. It won't make a difficult if we go next week.

4.

- a. It could be your birthday next day.
- b. It can be your birthday the next day.
- c. It will be your birthday next week.
- d. It won't be your birthday next week.

5.

- a. You shouldn't be made time to celebrate.
- b. You should make time to celebrate.
- c. You could make time to go celebrate.
- d. You couldn't be making time to go celebrate.

6.

- a. I have to special places in mind.
- b. I have two special places in mind.
- c. I have no special places in mind.
- d. I have rule special places in mind.

7.

- a. I'm keeping back and forth.
- b. I kept going back and forth.
- c. I keep going back and forth.
- d. I'm going back and forth.

8.

- a. It's nothing to be a surprise.
- b. It's coming to be a surprise.
- c. It's doing to be a surprise.
- d. It's going to be a surprise.

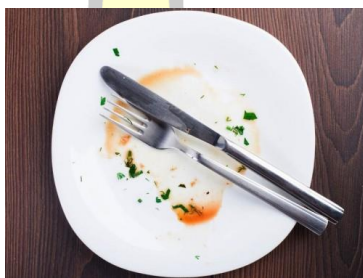
พหุ มอ! ทีโต ชีเว

9.

- a. I'm really looking forward to Thursday.
- b. I really looking forward to Thursday.
- c. I am ready looking forward to Thursday.
- d. I ready looking forward to Thursday.

10.

- a. We were through with dinner.
- b. We'll through with dinner.
- c. We all through with dinner.
- d. We're through with dinner.

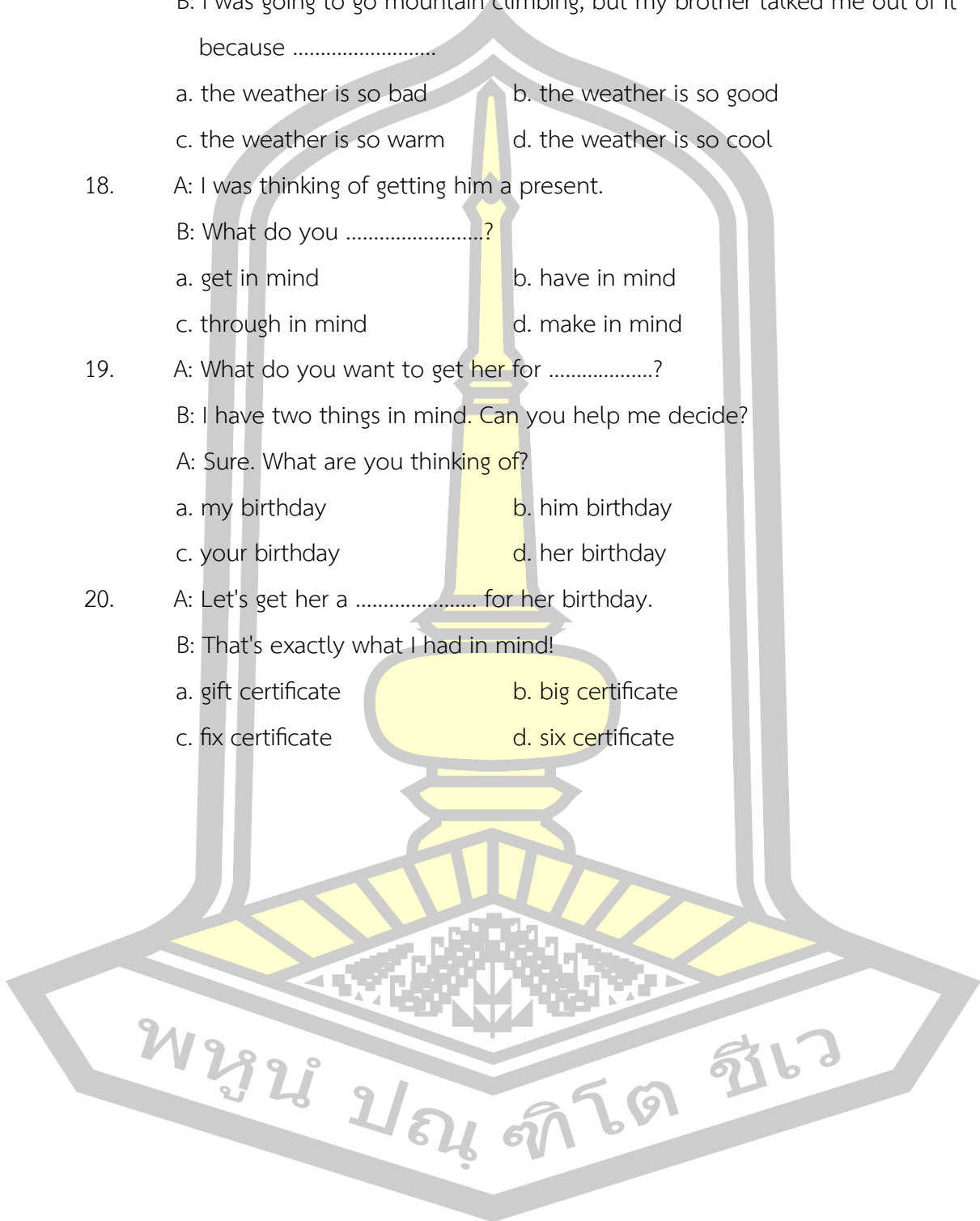
พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

Part 2: Listen and fill.

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. A: Can you come over for dinner tonight?
 B: I'm sorry, I can't. Can I take a rain check?
 a. I have a chart. b. I have a card.
 c. I have a class. d. I have a pass.
12. A: Didn't they invite him to go swimming?
 B: Uh-huh. But he has a cold, so he had to.....
 a. take a rain check b. have a rain check
 c. make a rain check d. tell a rain check
13. A: Can you come over for?
 B: I'm sorry, I can't. Can you give me a rain check for next week?
 a. dining tonight b. dinner tonight
 c. eating tonight d. having tonight
14. A: Some people say, "Don't do tomorrow what you can do today." I say,
 "Don't do today what you can do tomorrow."
 B: I'm different. When I have something to do, like cleaning or work I like to
 Then, I can relax.
 a. give it over with b. set it over with
 c. make it over with d. get it over with
15. A: What are you doing here? I thought you were going to stay home.
 B: Lisa
 a. talked me into coming. b. take me into coming.
 c. make me into come. d. make me into coming.
16. A: You car?
 B: Yup! My wife talked me into it.
 a. thought a new b. washed a new
 c. bought a new d. watch a new

17. A: I thought you were going away this weekend.
 B: I was going to go mountain climbing, but my brother talked me out of it because
- a. the weather is so bad b. the weather is so good
 c. the weather is so warm d. the weather is so cool
18. A: I was thinking of getting him a present.
 B: What do you?
- a. get in mind b. have in mind
 c. through in mind d. make in mind
19. A: What do you want to get her for?
 B: I have two things in mind. Can you help me decide?
 A: Sure. What are you thinking of?
- a. my birthday b. him birthday
 c. your birthday d. her birthday
20. A: Let's get her a for her birthday.
 B: That's exactly what I had in mind!
- a. gift certificate b. big certificate
 c. fix certificate d. six certificate

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom
1	a
2	a
3	d
4	c
5	d
6	b
7	a
8	a
9	a
10	c
11	a
12	b
13	a
14	a
15	b
16	b
17	c
18	d
19	c
20	a

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom

คำอธิบาย

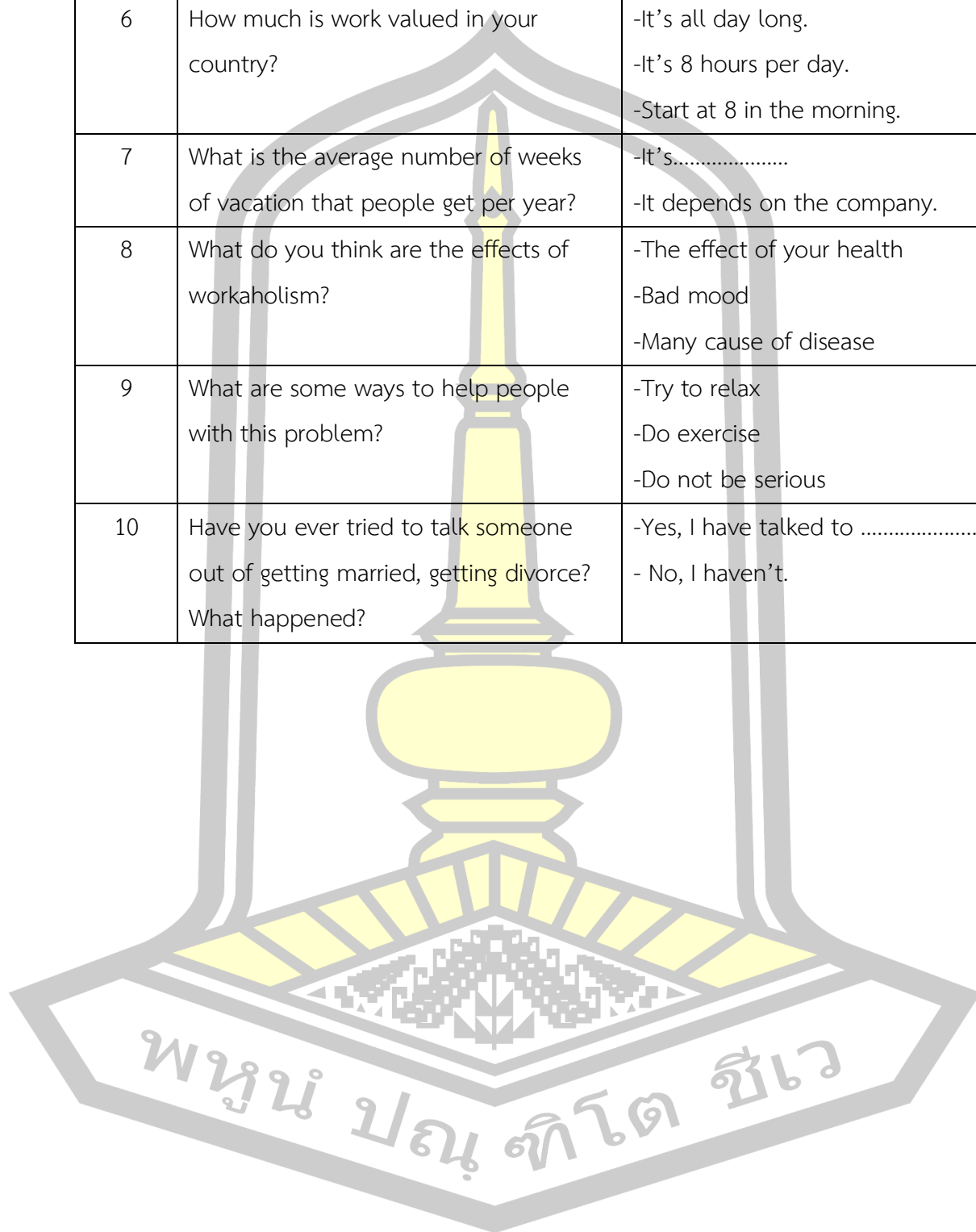
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself first...	-My name is -I'm.....
2	What are you going to do this weekend?	-I'm going to.....
3	Where should you go on Sunday?	-I go to -I have an idea -Place.....
4	How would you describe yourself when it comes to work?	-I am lazy, active, hard working.
5	Can you rate yourself on scale 1 to 5?	-I am on scale 1,2,3,4,5 -My scale is.....

No.	Questions	Answer keys
6	How much is work valued in your country?	-It's all day long. -It's 8 hours per day. -Start at 8 in the morning.
7	What is the average number of weeks of vacation that people get per year?	-It's..... -It depends on the company.
8	What do you think are the effects of workaholism?	-The effect of your health -Bad mood -Many cause of disease
9	What are some ways to help people with this problem?	-Try to relax -Do exercise -Do not be serious
10	Have you ever tried to talk someone out of getting married, getting divorce? What happened?	-Yes, I have talked to - No, I haven't.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	
		10

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself first...		
2	What are you going to do this weekend?		
3	Where should you go on Sunday?		
4	How would you describe yourself when it comes to work?		
5	Can you rate yourself on scale 1 to 5?		
6	How much is work valued in your country?		
7	What is the average number of weeks of vacation that people get per year?		
8	What do you think are the effects of workaholism?		
9	What are some ways to help people with this problem?		
10	Have you ever tried to talk someone out of getting married, getting divorce? What happened?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมณฑา ศีระษะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.pf.co.th/blog/happy-at-home/lifestyle/fun-at-home/party-at-home/>

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Accepting and refusing an invitation.	1. Hi, Good morning, nice to see you.
2. Making excuses.	2. Come on in and make yourselves at home. Come on in and make yourselves comfortable.
3. Persuading	Welcome to my home/house.
	3. I'd love to.
	4. Sure they are.
	5. I'm sorry, I can't. but I already have plan for tonight.
	6. Can you give me a rain check for next week?
	7. Can I take a rain check?
	8. Can you come over for dinner tonight?

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Workaholic Mom

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง

ข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://9gag.com/gag/a0Q63zd>

a. I'm swamped with work	b. I'm swamped with desk
c. I'm a workaholic	d. I like to get it over with

2.

ที่มา <https://www.freepik.com/free-vector/man-workplace-thinking-about-sailing-yacht-imagines>

- a. He is looking forward to holiday. b. He's thought about buying a yacht.
c. He will buy a yacht. d. He can't wait to hunt a shark.

3.

ที่มา <https://img.freepik.com/free-photo/businesswoman-listening-her-client>

- a. He smile at her. b. He ask her for help.
c. He will buy her a pen. d. He talked her into signing the document.

พหุ ประถมศึกษา

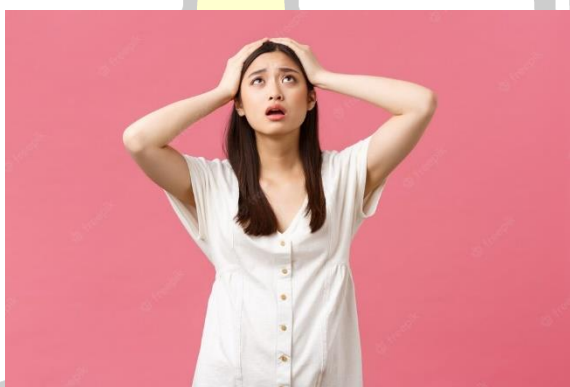
4.

ที่มา <https://img.freepik.com/free-photo/thoughtful-asian-woman-looking-aside-pondering>

- a. She keep going back and next. b. She think about dinner.
c. She keeps going back and forth. d. She has a headache.

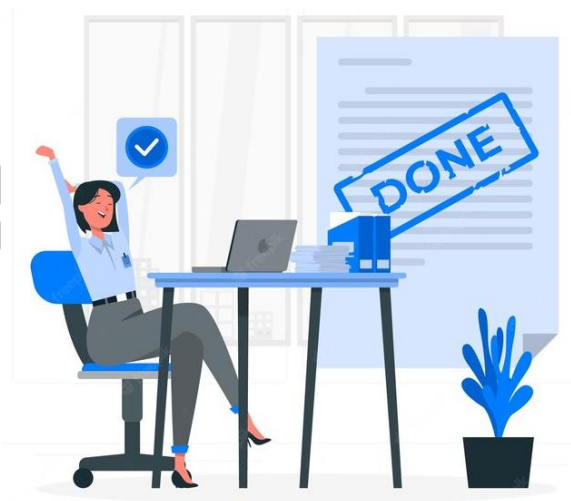
5.

ที่มา <https://img.freepik.com/free-photo/beauty-people-emotions-summer-leisure-concept>

- a. she was really boring. b. She has a headache.
c. She was really angry. d. She has something in mind.

6.

ที่มา <https://img.freepik.com/free-vector/done-concept-illustration>

- a. Sara's looking for new jobs. b. Sara's through with her work.
c. Sara's feel good about herself. d. Sara's think about her holiday.

7.

ที่มา <https://www.freepik.com/free-photo/confused-young-blue-eyed-white-headed->

- a. It doesn't make a difference. b. She feel like vomiting.
c. She doesn't have a boyfriend. d. She doesn't like anything.

8.

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/123637952245089963/>

- a. Susan is drowning in work . b. Susan is crying about grade.
c. Susan can't breathe. d. Susan can't go out.

9.

ที่มา <https://psiloveyou.xyz/how-to-date-a-workaholic-acb542d33ae3>

- a. He's workaholic. b. He's superhuman.
c. He's shopaholic. d. He like to do many things.

10.

ที่มา <https://www.quora.com/Why-are-we-girls-not-able-to-decide-what-to-wear-on-any-occasion>

- a. She doesn't have a clothes to wear.
- b. she doesn't like her clothes.
- c. She goes back and forth about clothes.
- d. she's looking forward to new clothes.

11.

ที่มา <https://www.cnbc.com/2020/11/11/how-to-tell-if-a-boss-is-a-bad-fit-according-to-career-expert.html>

- a. He doesn't get things over with.
- b. He doesn't accept your invitation.
- c. He can't see anything.
- d. He's a workaholic.

12.

ที่มา <https://www.observerbd.com/2015/03/06/76230.php>

- a. He's love his work. b. He's up on his ears in work.
c. He's can't do more work. d. He's want to go home.

13.

ที่มา [https://www.freepik.com/free-vector/invite-concept-](https://www.freepik.com/free-vector/invite-concept-illustration_5568879.htm#query=cant%20accept%20invitation&position=3&from_view)

[illustration_5568879.htm#query=cant%20accept%20invitation&position=3&from_view](https://www.freepik.com/free-vector/invite-concept-illustration_5568879.htm#query=cant%20accept%20invitation&position=3&from_view)
[=search&track=ais](https://www.freepik.com/free-vector/invite-concept-illustration_5568879.htm#query=cant%20accept%20invitation&position=3&from_view)

- a. I can't. I have a class. Can you give me a rain check.
b. I'm in the mood to see a movie.
c. Sure I can go with you.
d. It doesn't make a difference.

14.

ที่มา <https://th.jobsdb.com/th-th/articles>

- a. She's swimming in work. b. She's cry about work.
c. She loves her job. d. She's through with work.

15.

ที่มา <https://www.sanook.com/horoscope/2989/>

- a. She's sleep.
b. She's looking forward to new house.
c. She's keep going back and forth.
d. She's swamped with work.

Part 2: Listen and fill

Instruction: Listen and complete the conversation.

16. A: Thanks for the honey.

B: But I'll have to take a rain check.

a. invite	b. invitation
c. inviting	d. invitational

17. A: Where do you want to eat?

B: I have two special places, but I keep going back and forth.

a. in other word	b. in the present
c. in mind	d. in time

18. A: You bought a new car?

B: Yup! My wife.....

a. talk me into it.	b. has talked me into it
c. took me into it	d. talked me into it.

19. A: What's wrong?

B: I have a big test today and I.....it!

a. don't mind	b. am through with
c. am not looking forward to	d. am getting together with

20. A: Do you want chicken or fish tonight?

B: It doesn't

a. make a difference	b. make a different
c. made a different	d. no difference

21. A: What are you going to do this weekend?

B: Work, work, work. I.....

a. am complete swamped	b. am completely swamped
c. have completely swamped	d. completely swamped

22. A: Help me! I keep going back and forth.....the blue car and the white one.

a. in	b. on
c. between	d. with

23. A: I am different. When I have something to do, like cleaning or work, I like to..... Then, I relax.

- a. get over it b. get it over
c. get together with d. get it over with

24. A: I know you're busy, but we should go out to dinner.

B:, your birthday comes only once a year.

- a. Although b. After all
c. Despite d. Then

25. A: What do you have in mind?

B: You know I.....in work I don't like.

- a. am drowning b. don't helping
c. have done d. can help

26. A: I know you're really busy, but you should make time

- a. celebrate b. celebrating
. to celebrate d. celebration

27. A: She's really looking forward marrying him.

- a. on b. with
c. to d. of

28. A: When you are clearing your room, can you clean mine?

- a. over with b. keen on
c. mind d. through with

29. A: OK. Well, here it is. Imy job at the law firm, and I'm going to change careers!

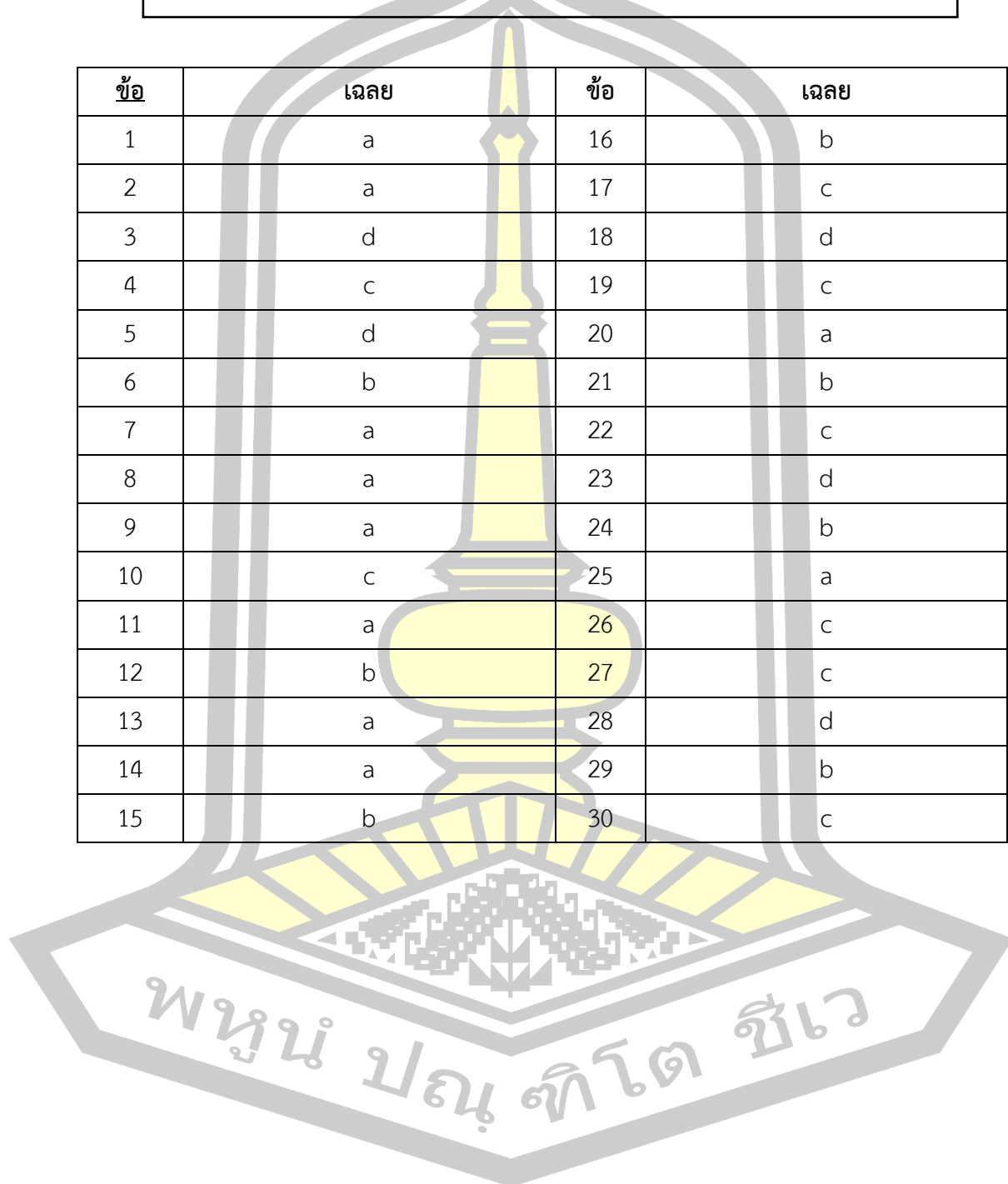
- a. quit b. am quitting
c. have quitted d. was quitted

30. A: Now I.....being a workaholic. I still work.

- a. am finished with b. was finished with
c. finished with d. finish with

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครู
ภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	a	16	b
2	a	17	c
3	d	18	d
4	c	19	c
5	d	20	a
6	b	21	b
7	a	22	c
8	a	23	d
9	a	24	b
10	c	25	a
11	a	26	c
12	b	27	c
13	a	28	d
14	a	29	b
15	b	30	c

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการพูด Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Workaholic Mom

คำอธิบาย

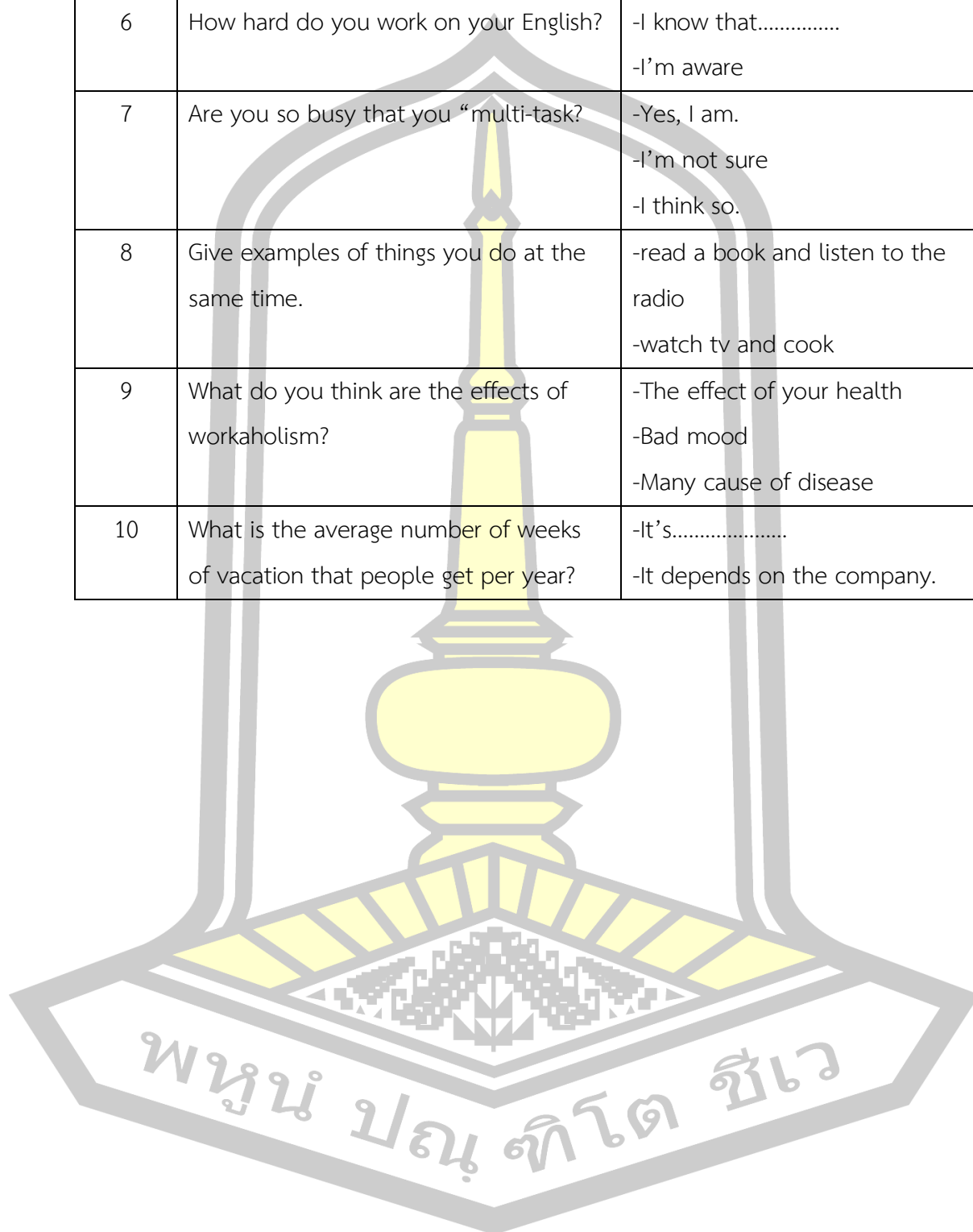
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself.	-Hello, My name's..... -Good morning/afternoon, my name's.....
2	What do you have in mind?	-I want to.....
3	Can I take a rain check?	-Sure..... -What's your plan?
4	What are some proverbs or expression related to "work" in your country?	-หนักเอาเบาสู้ -เซ็นครกขึ้นภูเขา
5	How would you describe yourself when it comes to work?	-I am lazy, active, hard working.

No.	Questions	Answer keys
6	How hard do you work on your English?	-I know that..... -I'm aware
7	Are you so busy that you "multi-task?"	-Yes, I am. -I'm not sure -I think so.
8	Give examples of things you do at the same time.	-read a book and listen to the radio -watch tv and cook
9	What do you think are the effects of workaholism?	-The effect of your health -Bad mood -Many cause of disease
10	What is the average number of weeks of vacation that people get per year?	-It's..... -It depends on the company.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Workaholic Mom

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	10
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself.		
2	What do you have in mind?		
3	Can I take a rain check?		
4	What are some proverbs or expression related to “work” in your country?		
5	How would you describe yourself when it comes to work?		
6	How hard do you work on your English?		
7	Are you so busy that you “multi-task”?		
8	Give examples of things you do at the same time.		
9	What do you think are the effects of workaholism?		
10	What is the average number of weeks of vacation that people get per year?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา <https://www.nylonthailand.com/new-normal-of-hang-out-with-friend/>

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Accepting and refusing an invitation. 2. Making excuses. 3. Persuading	Tom invites his friends to his house for birthday party. Marry and Matha are at his Tom's birthday party and Mike and Robert are there too. Tom is calling John to come to his party but he doesn't come and he told Tom can he take a rain check? Next time John will come to the party. So that, they are all happy and enjoy eating together.

พหุ ประถมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and Match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- I haven't seen him in ages.
- I have seen him in ages.
- I haven't see him in ages
- I never see Jim in ages.

พจนานุกรม อักษรไทย

2.

- a. I can catch up. b. You can catch up.
c. We can catch up. d. They can catch up.

3.

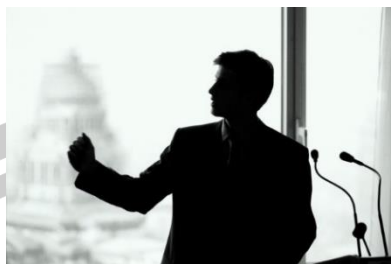
- a. I was my way home. b. I'm on my way home.
c. I was your way home. d. I'm on your way home.

4.

- a. I keep busy with my work.
b. I deep busy with my walk.
c. I am keeping busy with my homework.
d. I am seeing busy with my homework.

5.

- a. Believe it or not, I won't the lottery!
- b. Believe it or not, we won the lottery!
- c. Believe it or not, I don't want the lottery!
- d. Believe it or not, we don't want the lottery!

6.

- a. We're kidding.
- b. You're kidding.
- c. They're kidding.
- d. He's kidding.

7.

- a. It could good to be true!
- b. It would good to be true!
- c. It should good to be true!
- d. It sounds too good to be true!

8.

- a. They may need it brown the road. c. He may need it down the road.
 b. We may need it down the road. d. She may need it brown the road.

9.

- a. Do you want the rest? b. Did you want the rest?
 c. Does he want the rest? d. Did he want the rest?

10.

- a. Jane ran into our old English teacher.
 b. She ran into our old Thai teacher.
 c. I ran into our old math teacher.
 d. Joe ran into our old Japanese teacher.

17. A: I ran into our old math teacher in the supermarket. I couldn't believe it.

B: I bet you never expected to him!

- a. running to
- b. run into
- c. run up
- d. running on

18. A: Look! That crazy driver ran into a tree.

B: I'm

- a. calling 911
- b. calling 119
- c. calling 191
- d. calling 919

19. A: Guess who?

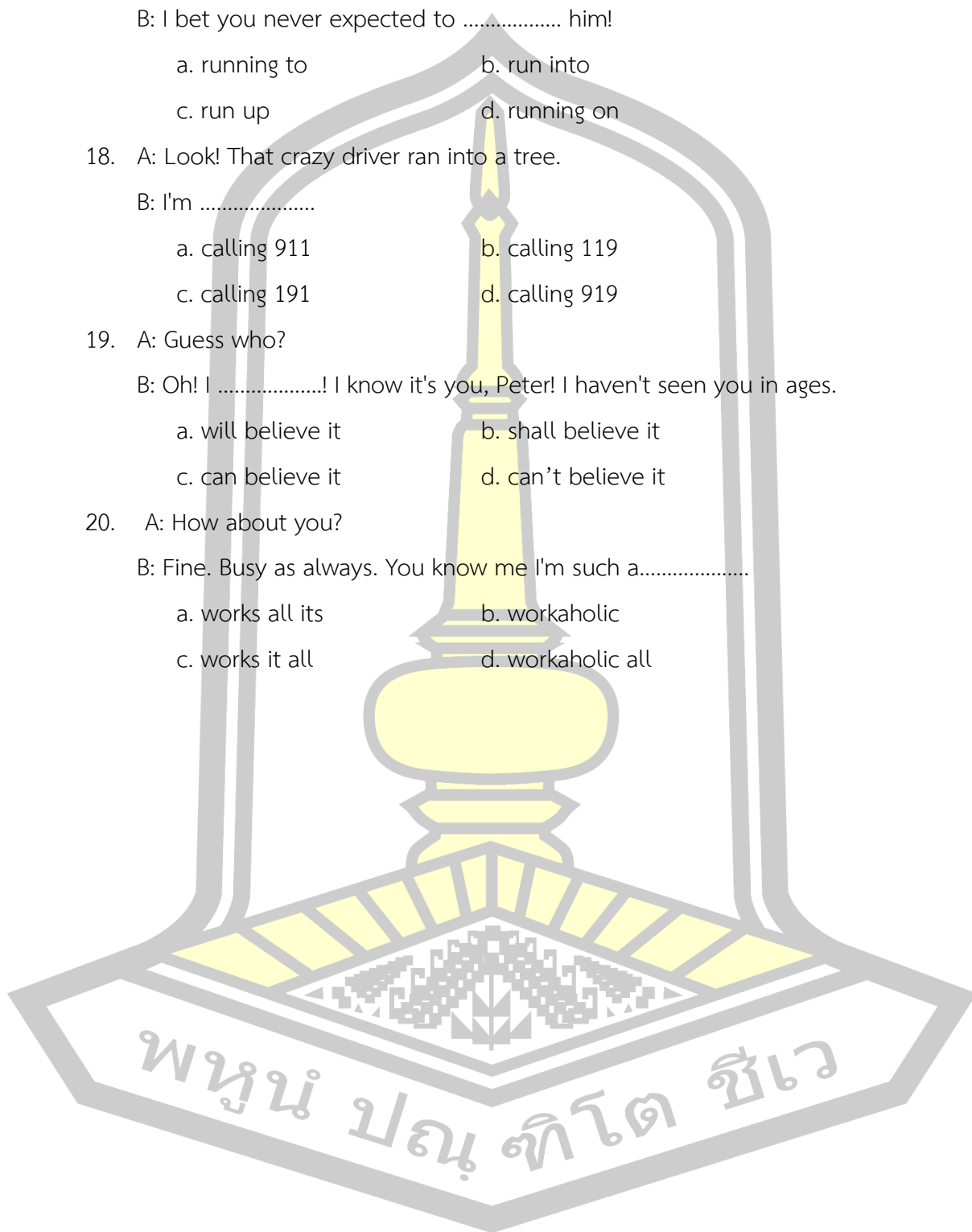
B: Oh! I! I know it's you, Peter! I haven't seen you in ages.

- a. will believe it
- b. shall believe it
- c. can believe it
- d. can't believe it

20. A: How about you?

B: Fine. Busy as always. You know me I'm such a.....

- a. works all its
- b. workaholic
- c. works it all
- d. workaholic all

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?
1	d
2	d
3	a
4	b
5	b
6	a
7	c
8	d
9	a
10	a
11	c
12	a
13	c
14	a
15	a
16	a
17	b
18	c
19	d
20	d

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?

คำอธิบาย

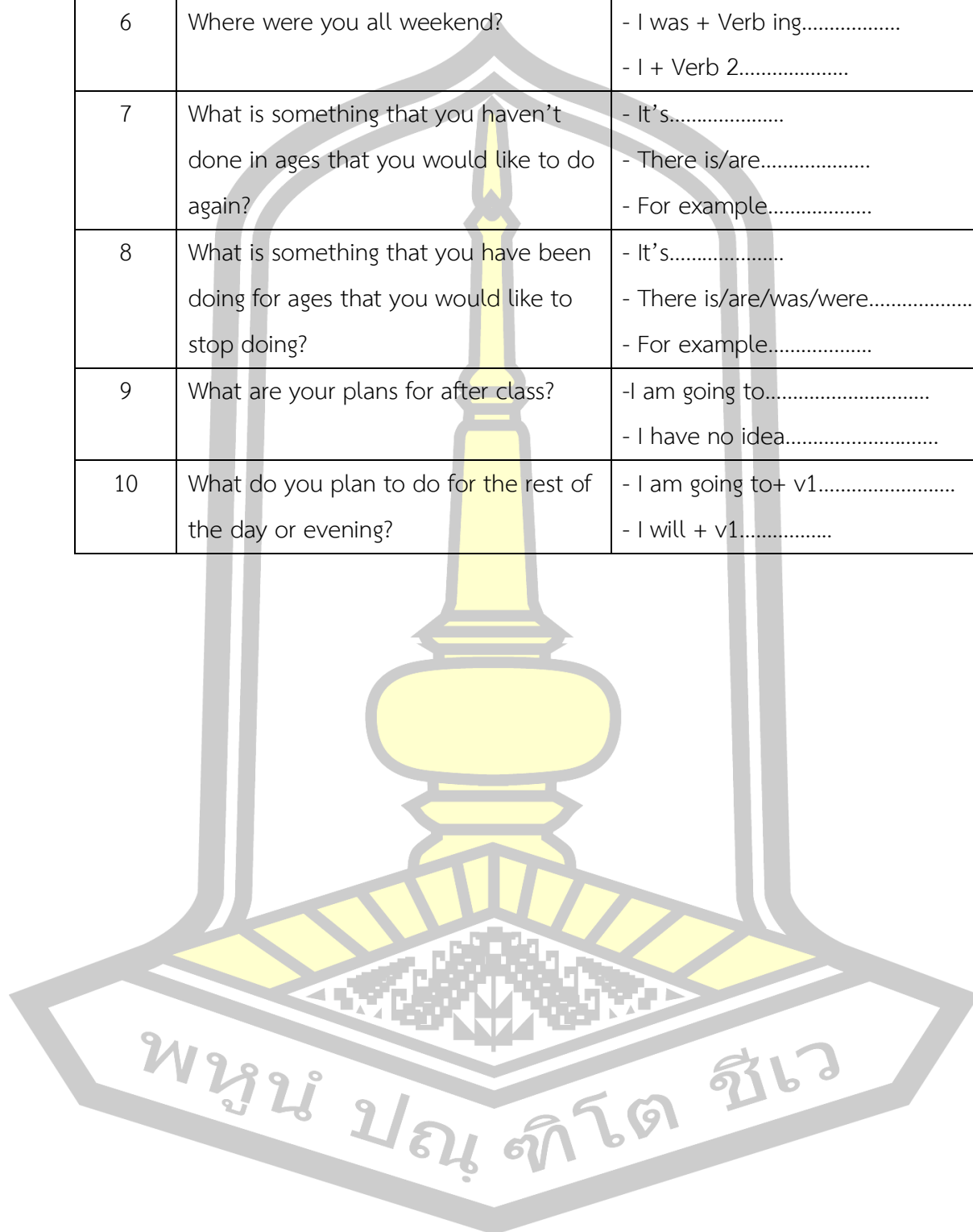
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself first...	- My name is - I'm.....
2	I haven't seen you in ages. How are you?	- Fine. - Pretty good
3	Did you run into her or did you plan to meet?	- I saw - I ran into.....
4	Have you seen (name) lately?	- Yes, I have..... - No, I haven't seen.....
5	Did you hear that they won a lottery?	- Sure! - I sure did! - Really? I can't believe it

No.	Questions	Answer keys
6	Where were you all weekend?	- I was + Verb ing..... - I + Verb 2.....
7	What is something that you haven't done in ages that you would like to do again?	- It's..... - There is/are..... - For example.....
8	What is something that you have been doing for ages that you would like to stop doing?	- It's..... - There is/are/was/were..... - For example.....
9	What are your plans for after class?	- I am going to..... - I have no idea.....
10	What do you plan to do for the rest of the day or evening?	- I am going to+ v1..... - I will + v1.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	10
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself first...		
2	I haven't seen you in ages. How are you?		
3	Did you run into her or did you plan to meet?		
4	Have you seen (name) lately?		
5	Did you hear that they won a lottery?		
6	Where were you all weekend?		
7	What is something that you haven't done in ages that you would like to do again?		
8	What is something that you have been doing for ages that you would like to stop doing?		
9	What are your plans for after class?		
10	What do you plan to do for the rest of the day or evening?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวมนทยา ศีระชะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา https://www.123rf.com/photo_152232485_long-time-no-see-concept-happy-husband-meeting-his-lovely-wife-after-vacation-standing-at-station.html

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Greeting and parting	1. Hi, I haven't seen you in ages.
2. Expressing surprise and curiosity	2. How are you?
3. Sending regards	3. It's great to see you.
	4. Have a nice day.
	5. Believe it or not? Can you believe it?
	6. I don't believe it.
	7. You're kidding
	8. I want to know all about you.
	9. It turn(ed) out that.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Guess Who?

คำอธิบาย

- แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
- ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง

ข้อเดียว

Part 1: Listen and Match

Instruction: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา <https://img.freepik.com/premium-photo/young-people-waving-friend>

a. Hi guys!	b. Good bye
c. Thanks for having us	d. He hasn't seen them in age.

พูน ปณ ทิโต ชเว

2.

ที่มา <https://img.freepik.com/free-vector/process-concept-illustration>

- a. He tries to fix something. b. He catch up on new process.
 c. He catches up on new process. d. He catches up on new process.

3.

ที่มา <https://ettip.com/en/vocabulary/pronunciation/6948-bump-into?returnUrl=%2Fstory%2Fdetail%2Fearthquake-part-1>

- a. Mook bump into Boy. b. Mook walks in hallway.
 c. Mook bump in Boy. d. Mook says hi to Boy.

4.

ที่มา <https://stock.adobe.com/search?k=hospital%20sign%20road>

- a. I'm on the way to school. b. I'm on the way to hospital
c. I'm on the way to canteen d. I'm on the way to happy road.

5.

ที่มา <https://www.gettyimages.com/photos/sticking-out-tongue-and-best-friends>

- a. She's mad at her boyfriend. b. She's kidding with her boyfriend.
c. She's crazy d. She's say hi to her boyfriend.

พจนานุกรมศัพท์โตศัพท์

6.

ที่มา <https://www.dreamstime.com/little-girl-believing-fairy-unicorn-creature-vector-illustration-funny-kid-dreaming-imagining-fabulous-mammal-concept-image234591202>

- a. Her dream sounds too good to be true.
- b. A girl have a new horse.
- c. A girl wants to be a horse
- d. Last night she dreamed of a horse.

7.

ที่มา <https://www.inc.com/statement.html>

- a. She's workaholic.
- b. She dreams about new job.
- c. Her work keeps her busy.
- d. She doesn't enjoy to work.

8.

ที่มา

<https://www.sciencenorthinternationalsales.com/thescienceofripleysbelieveitornot>

- Believe it or not, they just got married!
- Believe it or not, He's quiet!
- Believe it or not, he won the lottery!
- Believe it or not, he's a funny person!

9.

ที่มา <https://www.partycity.com/kids-doctor-costume-P919181.html>

- Down the road they want to be a doctor.
- Down the road they want to be a teacher.
- Down the road they want to wearing doctor's uniform.
- Down the road they will be a good doctor.

10.

ที่มา <https://englishhelponline.me/2010/05/11/inseparable-phrase-verb-run-into/>

- a. She runs into her old friend.
- b. She meeting her boss.
- c. She says hi to her friend.
- d. She waves to her husband.

11.

ที่มา <https://www.jotform.com/communication-in-the-workplace/>

- a. She won the lottery.
- b. She's reading a book.
- c. She finished the rest of her work.
- d. She loves a tress.

12.

ที่มา https://th.pngtree.com/freepng/escape-student_5398959.html

- a. Students are on the exit. b. Students are on subway.
c. Students are on hallway. d. Students are on the way to English class.

13.

ที่มา <https://stock.adobe.com/search?k=wishing%20sign%20girlroad>

- a. It's sounds good to be true. b. It sound too good to be true.
c. It sounds too good to be true. d. It's sound good to be true.

14.

ที่มา <https://www.londontravelclinic.co.uk/travelling-to-visit-friends-and-relatives-overseas>

- a. Believe it or not! b. Believed it or not!
 c. Believe is or not! d. Believe it or no!

15.

ที่มา <https://www.dreamstime.com/boy-was-very-happy-to-finish-his-homework-sat-wooden-table-had-stack-books-next-background-red-sofa-cream-image227926843>

- a. He finishes the rest of his work b. He's finishing the rest of his work
 c. He's finishing the rest his work d. He is finishing rest of his work

Part 2: Listen and fill

Instruction: Listen and complete the conversation.

16. A: Wow! It's really great to see you. I'd love to.....your news.

- a. catch up on
- b. catch on
- c. caught up on
- d. caught on

17. A: We have four kids now. All boys.

B: Four boys? I bet they.....

- a. keep busy
- b. keep you busy
- c. kept you busy
- d. have kept you busy

18. A: And what's new with you and Jim?

B:, he is home with kids.

- a. You're kidding
- b. Really?
- c. Believe it or not
- d. I don't believe it.

19. A: He thought the trip would take only two hours, but it..... it took four?

B: Really? I don't believe it.

- a. turned out to be
- b. turned out
- c. turn out
- d. turned out that

20. A: I want to live in the city for a few years, but....., I want to live in the country.

B: That's a good idea.

- a. at the road
- b. on the road
- c. in the road
- d. down the road

21. A: I'm full. Do you want.....my ice cream?

B: No, thanks.

- a. a rest of
- b. the rest
- c. the rest of
- d. rest of

22. A: I.....our old math teacher in the supermarket. I couldn't believe it.

B: I bet you never expected tohim.

- a. run into, ran into
- b. ran into, run into
- c. run into, run into
- d. ran into, ran into

23. A: Can you give me a ride home?

B: Sure, no problem. You are

- a. on my way
- b. in my way
- c. between my way
- d. near my way

24. A: Have you seen Sarah lately?

B: No, I haven't seen her.....

- a. of ages
- b. in ages
- c. at ages
- d. for ages

25. A: Where's Eric?

B: He just left to take the dog for a walk. Hurry and maybe you'llhim.

- a. catch up on
- b. caught up with
- c. catch up with
- d. caught up on

26. A:, right?

B: No, I'm serious. And I'm ready to order. Where's the waiter?

- a. I sure did!
- b. Believe it or not
- c. It sounds too good to be true
- d. You're kidding

27. A: Where?

B : At the table against the wall.

A: I can't see. The pole is.....

- a. on my way
- b. in my way
- c. to my way
- d. of my way

28. A: We keep busy.....school work and our friends.

- a. with
- b. on
- c. for
- d. through

29. A: I don't want to go to cafeteria because I don't want to run into.....

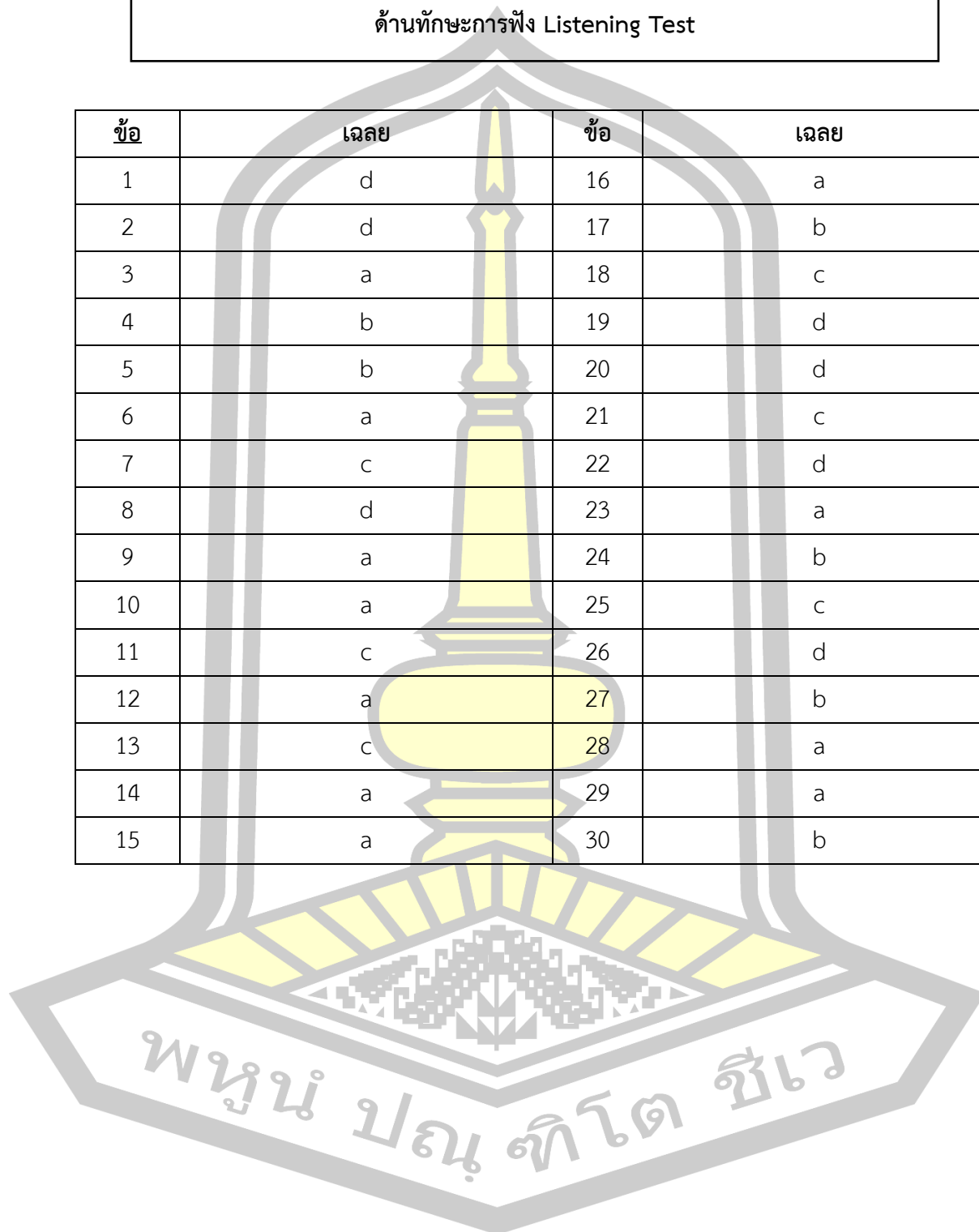
- a. them
- b. his
- c. us
- d. their

30. A: Don't believe what she said. Her story.....

- a. sounds to good to be true.
- b. sounds too good to be true.
- c. sound too good to be true.
- d. sound to good to be true.

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	d	16	a
2	d	17	b
3	a	18	c
4	b	19	d
5	b	20	d
6	a	21	c
7	c	22	d
8	d	23	a
9	a	24	b
10	a	25	c
11	c	26	d
12	a	27	b
13	c	28	a
14	a	29	a
15	a	30	b

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการพูด Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Guess Who?

คำอธิบาย

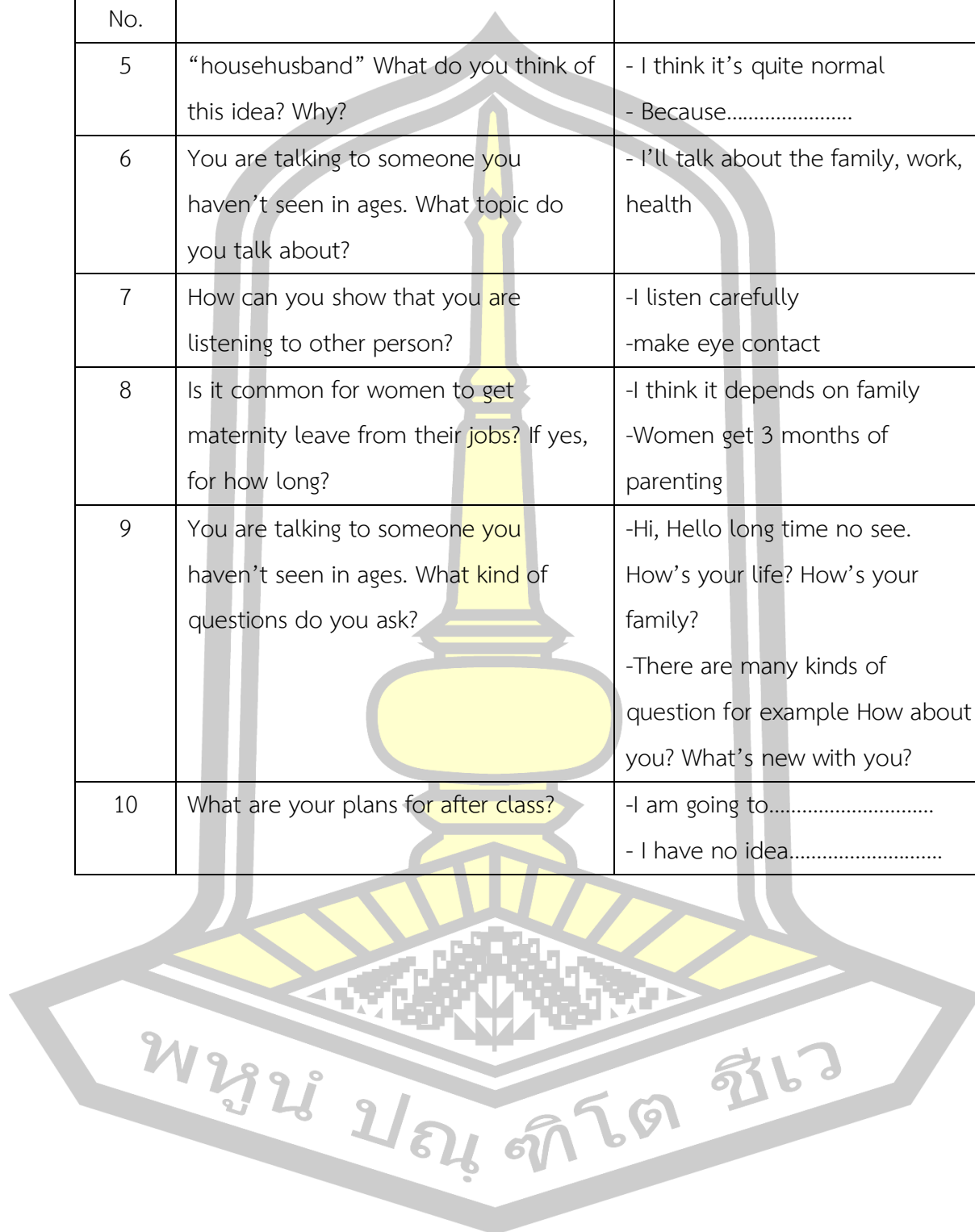
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Questions	Answer keys
1	Please introduce yourself.	-Hello, My name's..... -Good morning/afternoon, my name's.....
2	What is something that you haven't done in ages that you would like to do again?	- It's..... - There is/are..... - For example.....
3	What is something that you have been doing for ages that you would like to stop doing?	- It's..... - There is/are/was/were..... - For example.....
4	What do you plan to do for the rest of the day or evening?	- I am going to..... - I have no idea.....

No.	Questions	Answer keys
5	“househusband” What do you think of this idea? Why?	- I think it’s quite normal - Because.....
6	You are talking to someone you haven’t seen in ages. What topic do you talk about?	- I’ll talk about the family, work, health
7	How can you show that you are listening to other person?	-I listen carefully -make eye contact
8	Is it common for women to get maternity leave from their jobs? If yes, for how long?	-I think it depends on family -Women get 3 months of parenting
9	You are talking to someone you haven’t seen in ages. What kind of questions do you ask?	-Hi, Hello long time no see. How’s your life? How’s your family? -There are many kinds of question for example How about you? What’s new with you?
10	What are your plans for after class?	-I am going to..... - I have no idea.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้ สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้ สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1. ความถูกต้อง 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Guess Who?

Part 1: Conversation

ชื่อ	เลขที่	10
------------	--------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	Please introduce yourself.		
2	What is something that you haven't done in ages that you would like to do again?		
3	What is something that you have been doing for ages that you would like to stop doing?		
4	What do you plan to do for the rest of the day or evening?		
5	“househusband” What do you think of this idea? Why?		
6	You are talking to someone you haven't seen in ages. What topic do you talk about?		
7	How can you show that you are listening to other person?		
8	Is it common for women to get maternity leave from their jobs? If yes, for how long?		
9	You are talking to someone you haven't seen in ages. What kind of questions do you ask?		
10	What are your plans for after class?		
รวมคะแนน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศิริชะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา https://www.123rf.com/photo_152232485_long-time-no-see-concept-happy-husband-meeting-his-lovely-wife-after-vacation-standing-at-station.html

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Greeting and parting	Man: Welcome home honey!! I haven't seen you for ages I'm very happy to see and how was your trip?
2. Expressing surprise and curiosity	Woman: Me, too honey. It was good. Thanks for taking me home. How about your life?
3. Sending Regards.	Man: Pretty good. I miss you so much. And what's new with your mom? I miss her very much please let her know my remembrance.
	Woman: Absolutely!!

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	4	3	2	1	0	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. Well, don't you recycle? How can you throw glass away?
- b. Well, don't you recycle? throw glass away?
- c. Well, recycle? How can you throw glass away?
- d. Well, do you recycle? How can you throw glass away?

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

2.

- a. You make me feel so bad.
- b. You make me feel so anguish
- c. You make me feel so guilty.
- d. You make me feel so blue.

3.

- a. I did some researches on pollution.
- b. I didn't some research on pollution.
- c. I didn't some research on environmental.
- d. I didn't some research on pollution and environmental.

4.

- a. I'll take them home and recycle them.
- b. I'll take them home and reuse them.
- c. I'll take them home and reduce them.
- d. I'll take them home and recycle them.

5.

- a. The train was carrying not dangerous chemical and everyone had to leave the area.
- b. The train was carrying a dangerous chemical and everyone had to leave the area.
- c. The train was carry a not dangerous chemical and everyone had to leave the area.
- d. The train was carrying a dangerous chemical and everyone had to leaving the area now.

6.

- a. I was looking at all my shirts one by one that I really like.
- b. I was looking on all my shirts one by one that I really like.
- c. I was looking at all my shirts one by one that I really like them.
- d. I was looking on all my shirts one by one that I really like it.

7.

- a. What The forests are being cut down, we have air pollution.
- b. What The forests are being cut down, we have air and pollution.
- c. What The forests are being cut down, we have air and water pollution.
- d. What The forests are being cut down, we have water pollution.

8.

- a. I come to surprised you on your birthday.
- b. I came to surprise you on your birthday.
- c. I come to surprised you on your birthday.
- d. I came to surprised you on my birthday.

9.

- a. She took her plate off the table.
- b. She took her coat out of the table.
- c. She took her chair off the table
- d. She took her plate out of the table.

พูน ปณ ทิโต ชีเว

10.

- a. I felt bad about all the wallet I waste on clothes that I never wear.
- b. I felt bad about all the money I waste on clothes that I never wearing.
- c. I felt bad about all the money wallet I wasted on clothes that I never wear.
- d. I felt bad about all the money I wasted on clothes that I never wear.

Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. A: I'm sorry. I did go a little crazy. It's just that recently I did some research on pollution and found out that _____ to put our garbage.

B: Listen you two, why don't we all go through these bags and take the bottles out. I'll take them home and recycle them.

- a. we're running out of place. b. we're running out places.
c. we running out of place. d. we're running out of places.

12. A: Well, don't you recycle? How can you _____?

B: Michael! I was only trying to help...

- a. throw glasses away? b. through glass way?
c. throw glass away? d. through glasses away?

13. A: Hold it. Kathy! What in the world are you doing? _____.

B: What's the problem?

- a. I can't believe my eyes! b. I can believe my eyes!
c. I can believe my eye! d. I can't believe my eye!

14. A: Where are you going?

B: To that gas station over there. I don't think there'll be another station for miles and miles, and _____.

- a. I don't want to running out of gas. b. I want to run out of gas.
c. I don't want to run out of gas. d. I don't want run out of gas.

15. A: I can't find my paycheck.

B: Did you look in your wallet?

A: Three times. _____, but my check wasn't there.

- a. I went toughs everything, b. I went through everything,
c. I went throughout everything, d. I went thoughts everything,

16. A: Wait! Hold it for a second.
 B: _____. Are you OK now?
 A: Yeah, I'm ready. OK. Slowly now....
 a. I have to move my hand. b. I have move on my head.
 c. I have to movingly my hand. d. I have to move on my hand.
17. A: I know that you want to _____, but don't throw them away.
 Donate them to a homeless shelter.
 B: That's a great idea.
 a. get rid of these old clothes, b. get rid of those new clothes,
 c. getting rid of these old clothes, d. get rid of those old clothes,
18. A: I can't believe my ears! Six months ago, _____. You've certainly learned a lot!
 B: Thanks. I study a lot, and my roommate helps me.
 a. you couldn't speaking of a word of English.
 b. you could speak words of English.
 c. you could speak a word of English.
 d. you couldn't speak a word of English.
19. A: Do you care about politics? _____?
 B: No. I don't care about all that. I just care about music.
 a. the money? environment? b. the environment? Pollution? money?
 c. the environment? money? d. the environment? Apartment? money?
20. A: _____, but he wants to leave home and get his own apartment.
 B: So, what's the problem?
 A: His family doesn't want him to move.
 a. He cares about his family, b. She cares about her families,
 c. He cares about of his family, d. She cares about her family,

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle
1	a
2	c
3	b
4	d
5	b
6	a
7	c
8	b
9	a
10	d
11	d
12	c
13	a
14	c
15	b
16	a
17	d
18	d
19	c
20	a

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

คำอธิบาย

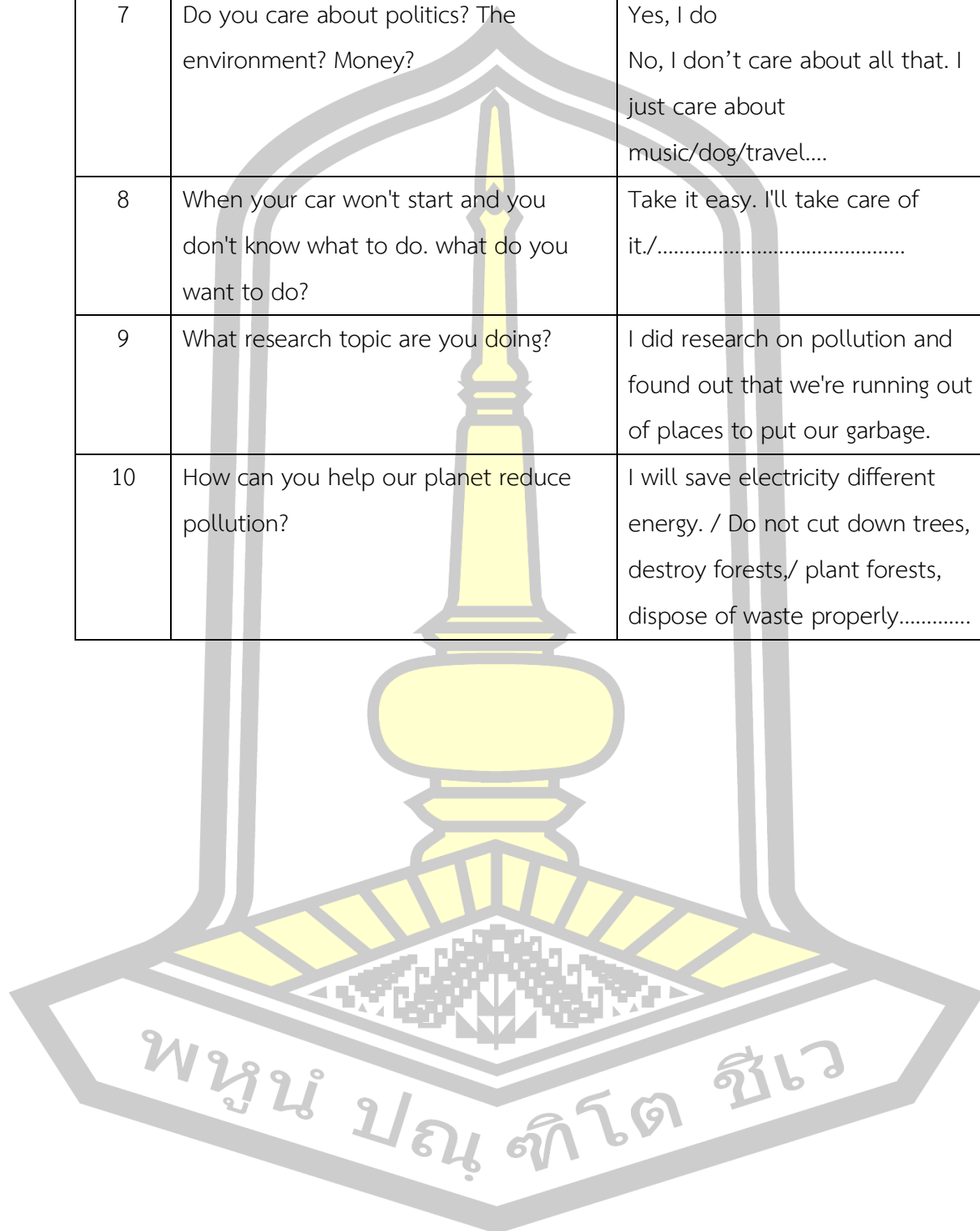
1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนนรวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Question	Answer keys
1	What in the world are you doing here?	I came to <u>surprise</u> you on your <u>birthday</u> .
2	What do you care about?	I care about money/environment /family/friends/pollution.....
3	How do you feel about recycling?	I feel happy/fresh.....
4	Do you know what happened to our world?	I think our world is experiencing global warming.....
5	How do you feel when you see people throwing bottles out of place?	I don't feel okay and I don't think it's right. /I find it disgusting.....
6	Why didn't you give him some money? Don't you care about the homeless?	Sure, I do. But I don't like giving money on the street./.....

No.	Question	Answer keys
7	Do you care about politics? The environment? Money?	Yes, I do No, I don't care about all that. I just care about music/dog/travel...
8	When your car won't start and you don't know what to do. what do you want to do?	Take it easy. I'll take care of it./.....
9	What research topic are you doing?	I did research on pollution and found out that we're running out of places to put our garbage.
10	How can you help our planet reduce pollution?	I will save electricity different energy. / Do not cut down trees, destroy forests,/ plant forests, dispose of waste properly.....

แบบบันทึกคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

Part 1: Conversation

ชื่อ.....	เลขที่.....	10
-----------	-------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What in the world are you doing here?		
2	What do you care about?		
3	What do you feel when you see recycle.		
4	Do you know what happened to our world?		
5	How do you feel when you see people throwing bottles out of place?		
6	Why didn't you give him some money? Don't you care about the homeless?		
7	Do you care about politics? The environment? Money?		
8	When your car won't start and you don't know what to do. what do you want to do?		
9	What research topic are you doing?		
10	How can you help our planet reduce pollution?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา: https://img.lovepik.com/photo/40019/0452.jpg_wh860.jpg

ประเด็นเนื้อหาสาระ	แนวคำตอบ
1. Expressing surprise and anger 2. Apologizing and explaining 3. Offering a solution	1. What's in the world?/ What on earth? I came to surprise you on..... Hold it! I..... Wait! I'm I can't believe my ears!! 2. I'm sorry. I care about global warming. That's too bad. I feel..... Don't worry. I'll take care of it. I..... I find out 3. So, what's the problem? The problem is..... Do you care about.....? (environment/ global warming) Don't you care about.....? (homeless/air pollution)

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

คำอธิบาย

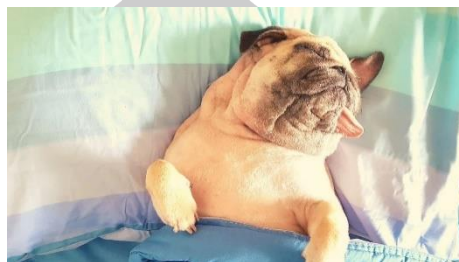
1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-15)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

a. You make me feel so horrible.	c. You make me feel so happy.
b. You make me feel so lazy.	d. You make me feel so shocked.

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

2.

ที่มา: <https://i.ytimg.com/vi/udZqqBT08so/sddefault.jpg>

- a. It is making pots out of recycled bottles.
- b. It is making vast out of recycled bottles.
- c. It made of plant pots out of recycled bottles.
- d. It is making plant pots out of recycled bottles.

3.

ที่มา: <https://www.matichon.co.th/wp-content/uploads/2018/12/jpg>

- a. They plant trees to conserve the environment.
- b. They destroy trees to conserve the environment.
- c. They dig trees to conserve the environment.
- d. They water trees to conserve the environment.

4.

ที่มา: <https://www.seub.or.th/seubweb/wp-content/uploads/2021/.jpg>

- a. Carbon dioxide emissions cause water pollution.
- b. Carbon dioxide emissions cause land pollution.
- c. Carbon dioxide emissions not cause air pollution.
- d. Carbon dioxide emissions cause air pollution.

5.

ที่มา: <https://s359.kapook.com/pagebuilder/776b4ea2-5ad0-4d94-999b-cb0e4364d88a.jpg>

- a. They pull the sign the rules of the place.
- b. They follow the rules of the place.
- c. They don't follow the rules of the place.
- d. They don't pull the sign the rules of the place.

6.

ที่มา: https://hilight.thaibuffer.com/rq/1200/630/40/image_fb/2/5233-new-842908.jpg

- a. I do research on parallel worlds.
- b. I do research on global warming.
- c. I do research on wildlife.
- d. I do research on nature.

7.

ที่มา: <https://gracegreeting.com/wp-content/uploads/2017/06/.jpg>

- a. Tomorrow is my wedding day. Would you like to join the party?
- b. Tomorrow is my birthday. Would you like to join the party?
- c. Tomorrow is New Year's Day. Would you like to join the party?
- d. Tomorrow is my anniversary day. Would you like to join the party?

8.

ที่มา: https://sfs-prod.api-onscene.com/partner_files/trueidintrend/111/1-28.jpg

- a. You make me feel so angry.
- b. You make me feel so smiles.
- c. You make me feel so happy.
- d. You make me feel so shocked.

9.

ที่มา: <https://www.bangkokbanksme.com/uploads/topics/15850233202143.jpg>

- a. It's running out of tomato juice, can you go to the store.
- b. It's running out of honey, can you go to the store.
- c. It's running out of milk, can you go to the store.
- d. It's running out of water, can you go to the store.

10.

ที่มา: <https://www.horolive.com/wp/wp-content/uploads/2016/07/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87.jpg>

- a. Anita and Philip are writing the news.
- b. Anita and Philip are taking about the news.
- c. Anita and Philip are reading the news.
- d. Anita and Philip are watching the news.

11.

ที่มา: <https://www.ruedee.com/images/contents/color-choosing-clothing-color-ideas.jpg>

- a. I was looking at all my shirts one by one that I really like.
- b. I was looking on all my shirts one by one that I really like.
- c. I was looking at all my shirts one by one that I really like them.
- d. I was looking on all my shirts one by one that I really like it.

12.

ที่มา: <https://s3.theasianparent.com/cdn-cgi/image/.jpg>

- a. I can't believe that it is real.
- b. I can't believe that this happened to you!
- c. I believe that this happened to you!
- d. I can't believe that this not happened to you!

13.

ที่มา: https://www.greenpeace.org/static/planet4-thailand-stateless/2019/03/3e0f7b5d-gp0str51m_medium_res_with_credit_line-1024x684.jpg

- a. I have a lot of clothes but I don't know where to put them.
- b. I don't have a lot of clothes but I don't know where to put them.
- c. I have a lot of clothes but I don't know who to give them to.
- d. I don't have a lot of clothes so I don't give them to anyone.

14.

ที่มา: <https://trafficthai.com/shop/wp-content/uploads/2021/03/%E0%B8%9B%E0%B8%811-8.jpg>

- a. Do not bring food into this area.
- b. Do not pee in this area.
- c. The bottle should be discarded in this area.
- d. Do not throw the bottle in this area.

15.

ที่มา: <https://s.isanook.com/wo/0/ud/9/47981/happy.jpg>

- a. You make me feel so horrible.
- b. You make me feel so sad.
- c. You make me feel so happy.
- d. You make me feel so shocked.

Part 2: Listen and fill (16-30)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

16. A: _____. Six months ago, you couldn't speak a word of English. You're certainly learned a lot!

B: Thanks. I study a lot, and my roommate help me.

- a. Cares about!
- b. Throw it away!
- c. Hold it!
- d. I can't believe my ears!

17. A: Where are my old jeans?

B: I _____.

- a. found out
- b. run out
- c. Hold it!
- d. threw them out

18. A: Wait! ____ for a second. I have to move my hand.

B: Are you OK now?

A: Yeah, I'm ready. OK. Slowly now.

- a. Cares about
- b. Throw it away!
- c. Hold it
- c. Clean up

19. A: Where's Larry?

B: I don't know. Don't worry. I'll _____ where he is.

- a. find out
- b. run out
- c. take out
- d. throw out

20. A: Did you have any damage from the storm?

B: Yes, we had some water damage. And some broken windows. It took us two weeks to _____.

- a. feel guilty
- b. clean up
- c. care about
- d. go through

21. A: He _____ his family, but he wants to leave home and get his own apartment.

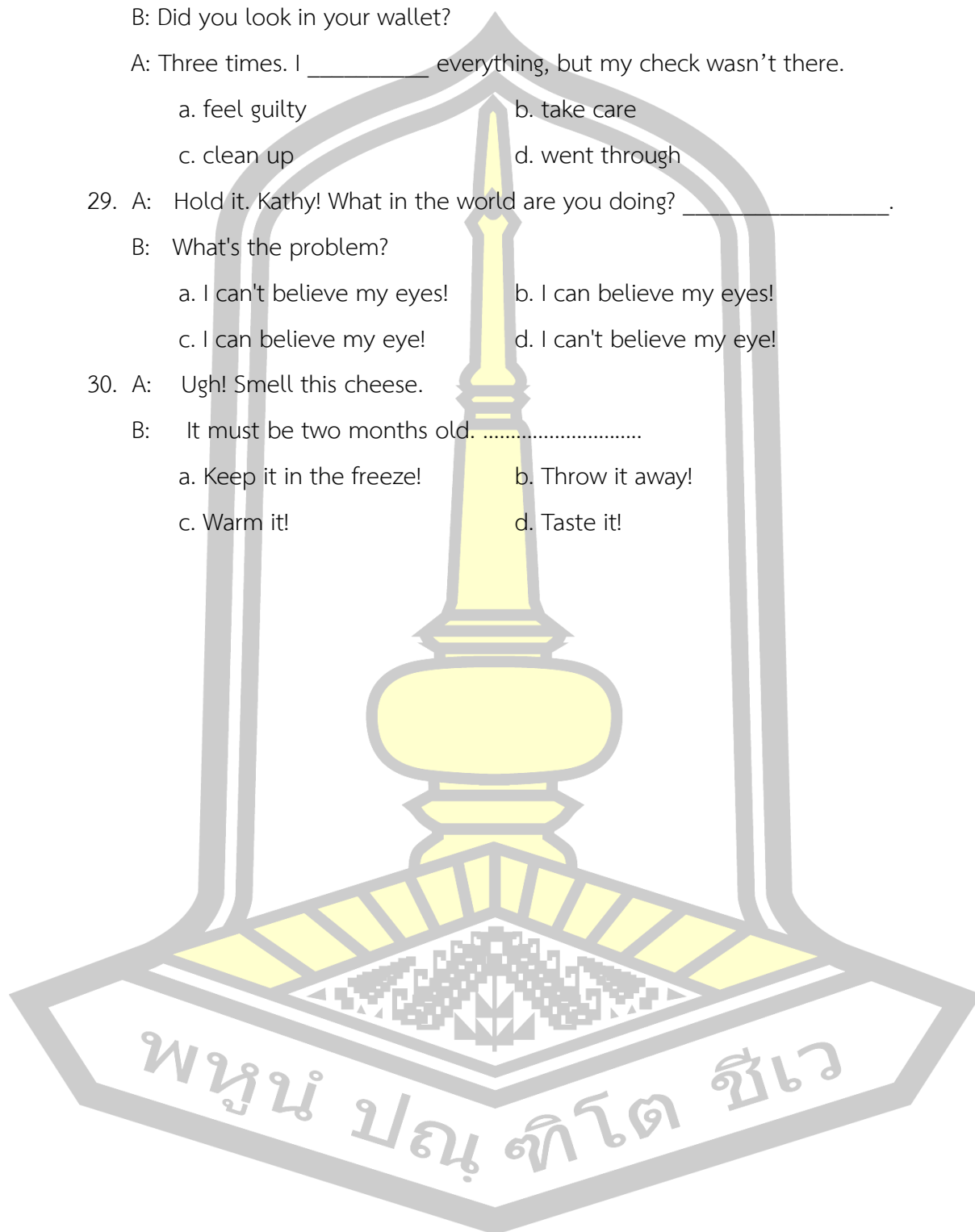
B: So, what's the problem?

A: His family doesn't want him to move.

- a. clean up
- b. take care
- c. go through
- d. cares about

22. A: Uh-ho! You sound like you have a cold, too.
 B: Yeah, I'm really sick.
 A: You probably got it from me. I'm sorry. I _____.
- a. feel guilty b. take care
 c. clean up d. go through
23. A: Where are you going?
 B: To that gas station over there. I don't think there'll be another station for miles and miles, and I don't want to _____ gas.
- a. run out of b. take something out
 c. clean up d. find out
24. A: I know that you want to _____ those old clothes, but don't throw them away. Donate them to a homeless shelter.
 B: That's a great idea.
- a. clean up b. take something out
 c. get rid of d. find out
25. A: Ugh! Smell this cheese.
 B: It must be two months old. _____.
- a. Hold it! b. Find out
 c. Care about d. Throw it away!
26. A: _____ are you doing here?
 B: I came to surprise you on your birthday.
- a. Take something out b. What in the world
 c. Throw it away! d. Do research
27. A: Where's Tony?
 B: Oh, he's home at his computer. He can't come with us because he's working on his research paper.
 A: That's too bad. Do you know what his topic is?
 B: I think he's _____ on water pollution.
- a. doing research b. find out
 c. throw it away! d. take something out

28. A: I can't find my paycheck.
B: Did you look in your wallet?
A: Three times. I _____ everything, but my check wasn't there.
a. feel guilty b. take care
c. clean up d. went through
29. A: Hold it. Kathy! What in the world are you doing? _____.
B: What's the problem?
a. I can't believe my eyes! b. I can believe my eyes!
c. I can believe my eye! d. I can't believe my eye!
30. A: Ugh! Smell this cheese.
B: It must be two months old.
a. Keep it in the freezer! b. Throw it away!
c. Warm it! d. Taste it!

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษา สำหรับครูภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง Listening Test			
ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	b	16	d
2	c	17	d
3	a	18	c
4	d	19	a
5	c	20	b
6	b	21	d
7	a	22	a
8	d	23	a
9	c	24	c
10	d	25	d
11	a	26	b
12	b	27	a
13	a	28	d
14	d	29	a
15	c	30	b

พหุ ประถมศึกษา

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการพูด Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Pictureจำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No	Question	Answer keys
1	What research topic are you doing?	I did research on pollution and found out that we're running out of places to put our garbage.
2	How can you help our planet reduce pollution?	I will save electricity different energy. / Do not cut down trees, destroy forests,/ plant forests, dispose of waste properly.....
3	When your car won't start and you don't know what to do. what do you want to do?	Take it easy. I'll take care of it./.....
4	What do you feel when you see recycle.	I feel happy/fresh.....

No	Question	Answer keys
5	What do you care about?	I care about money/environment /family/friends/pollution.....
6	Do you think waste can be recycled?	-I think it can be recycled because I've seen recycled products. -I think it can be recycled. Because if the garbage is poisonous, it is dangerous to people.
7	If you were to design a new recycling project, what product would you design?	I will design products that are recyclable and can generate income for myself and help reduce global warming to disease.
8	How do you take care of the environment?	-Separate waste before disposal. -Do not release waste into water bodies or into the air. -Plant trees to create air for the world. -Make money by recycling.
9	Are there recycling programs in your native country? If yes, what kinds of things are recycled? Explain how the recycling system works?	Yes, there is a project to recycle plastic bottles / plastic water bottle project to make plant pots. The way to do it is to cut a plastic bottle into a shape that resembles a plant pot and paint it to make different patterns./.....
10	How to dispose of the right type of waste?	Each home and family should separate their waste before placing it in a separate bin for easy disposal or reuse.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1.ความถูกต้อง 2.การออกเสียง 3.ความคล่องแคล่ว 4.การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็น คำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการพูด Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Don't Throw It Away-Recycle

Part 1: Conversation

ชื่อ.....	เลขที่.....	10
-----------	-------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What research topic are you doing?		
2	How can you help our planet reduce pollution?		
3	When your car won't start and you don't know what to do. what do you want to do?		
4	What do you feel when you see recycle.		
5	What do you care about?		
6	Do you think waste can be recycled?		
7	If you were to design a new recycling project, what product would you design?		
8	How do you take care of the environment?		
9	Are there recycling programs in your native country? If yes, what kinds of things are recycled? Explain how the recycling system works?		
10	How to dispose of the right type of waste?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมณฑยา ศีระษะภูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

ที่มา: <https://www.google.com/search?q=recycle+picture&source>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
<ol style="list-style-type: none"> 1. Expressing surprise and anger 2. Apologizing and explaining 3. Offering a solution 	<ol style="list-style-type: none"> 1. What's in the world?/ What on earth? I came to surprise you on..... Hold it! I..... Wait! I'm I can't believe my ears!! 2. I'm sorry. I care about global warming. That's too bad. I feel..... Don't worry. I'll take care of it. I..... I find out She recognizes..... It helps..... She throws..... 3. So, what's the problem? The problem is..... Do you care about.....? (environment/ global warming) Don't you care about.....? (homeless/air pollution) People should recycle.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1.ความถูกต้อง 2.การออกเสียง 3.ความคล่องแคล่ว 4.การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็น คำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-10)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

- a. I didn't getting my ticket early enough, and now the prices are really high.
- b. I don't get your ticket early enough, and now the prices are really high.
- c. I didn't get my ticket early enough, and now the prices are really high.
- d. I don't get your ticket early enough, and now the prices are really high.

2.

- a. I'm going to travel around the California with my friends for two weeks.
- b. I'm going to travel around the California with my friends for three weeks.
- c. I'm going to travel around California with my friends for three weeks.
- d. I'm going to travel around California with my friends for two weeks.

3.

- a. He was go to the beach for the weekend.
- b. He was going to go to the beach for the weekend.
- c. He was going to go the beach for the weekend.
- d. He was going to go to the beach on the weekend.

4.

- a. She is working out three times a week.
- b. She was working out three times a week.
- c. She works out of three times a week.
- d. She works out three times a week.

5.

- a. She's better off without that expensive apartment.
- b. She's better off in 1998.
- c. She's better off with the car.
- d. She's better off two years ago.

6.

- a. My parents taught me to good person and above all, to always tell the truth
- b. My parents teach me to be a good person and above all, to tell the truth.
- c. My parents taught me to be a good person and above all, to always tell the truth.
- d. My parents teach me to be a good person and above all, to always tell the truth.

7.

- a. I'm so tire. Over the week, we painted the whole house.
- b. I'm so tired. Over the weekend, we painted the whole house.
- c. I'm so tired. the weekend, we paint the whole houses.
- d. I'm tired. Over the weekend, we paint the whole house.

8.

- a. No. I sent her two e - mails and she didn't answer. Maybe she doesn't want to stay in touch.
- b. No. I sent her three e - mails and she don't answer. Maybe she does want to stay in touch.
- c. No. I sent her three e - mails and she didn't answer. Maybe she does want to stay in touch.
- d. No. I sent her three e - mails and she didn't answer. Maybe she doesn't want to stay in touch.

9.

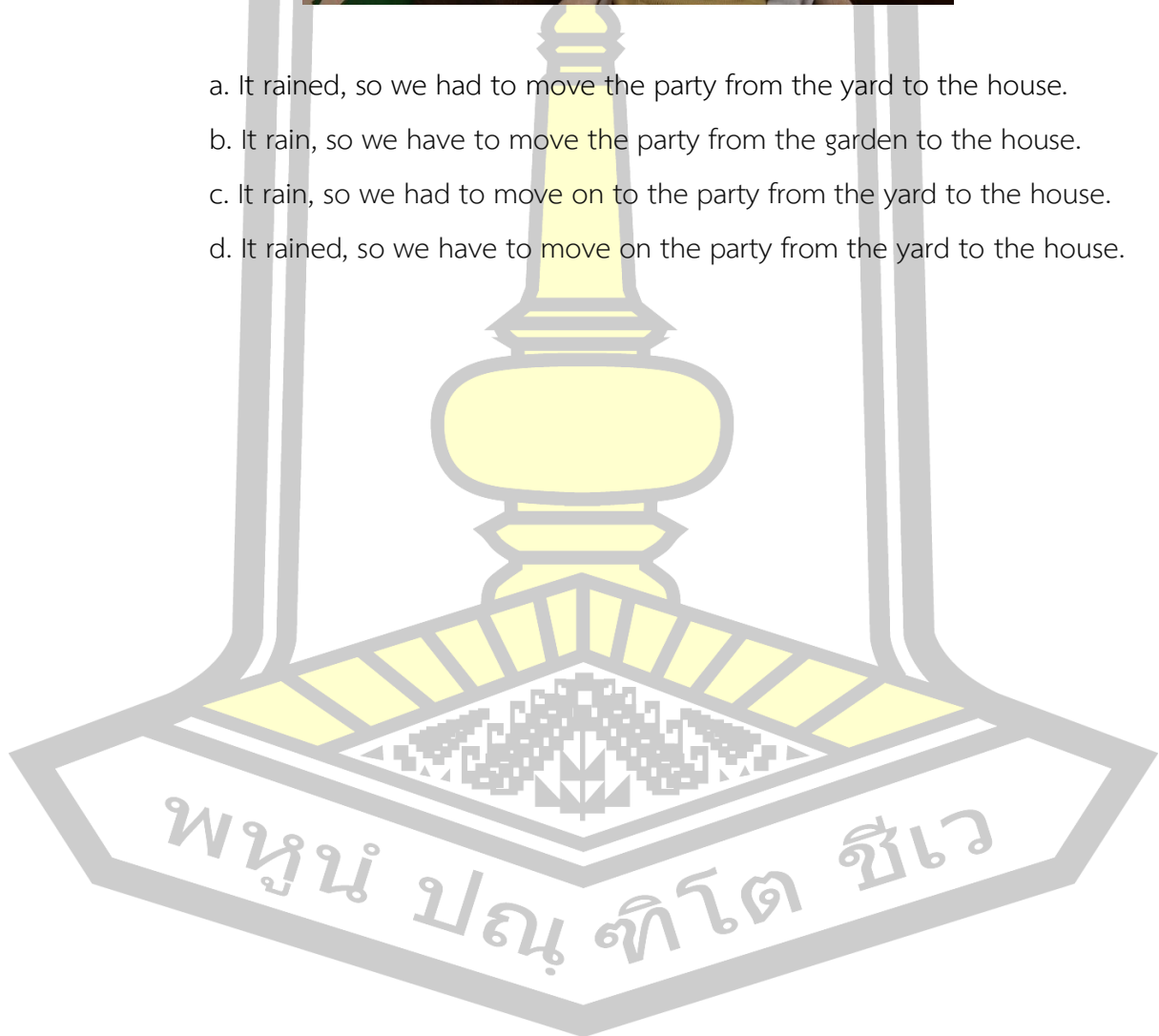

- a. I'm so glad to hearing that. That's music to my ears.
- b. I'm glad to hear that. That music in my ear.
- c. I'm so glad to hear that. That's music to my ears.
- d. I'm glad to hearing that. That music to my ears.

10.

- a. It rained, so we had to move the party from the yard to the house.
- b. It rain, so we have to move the party from the garden to the house.
- c. It rain, so we had to move on to the party from the yard to the house.
- d. It rained, so we have to move on the party from the yard to the house.

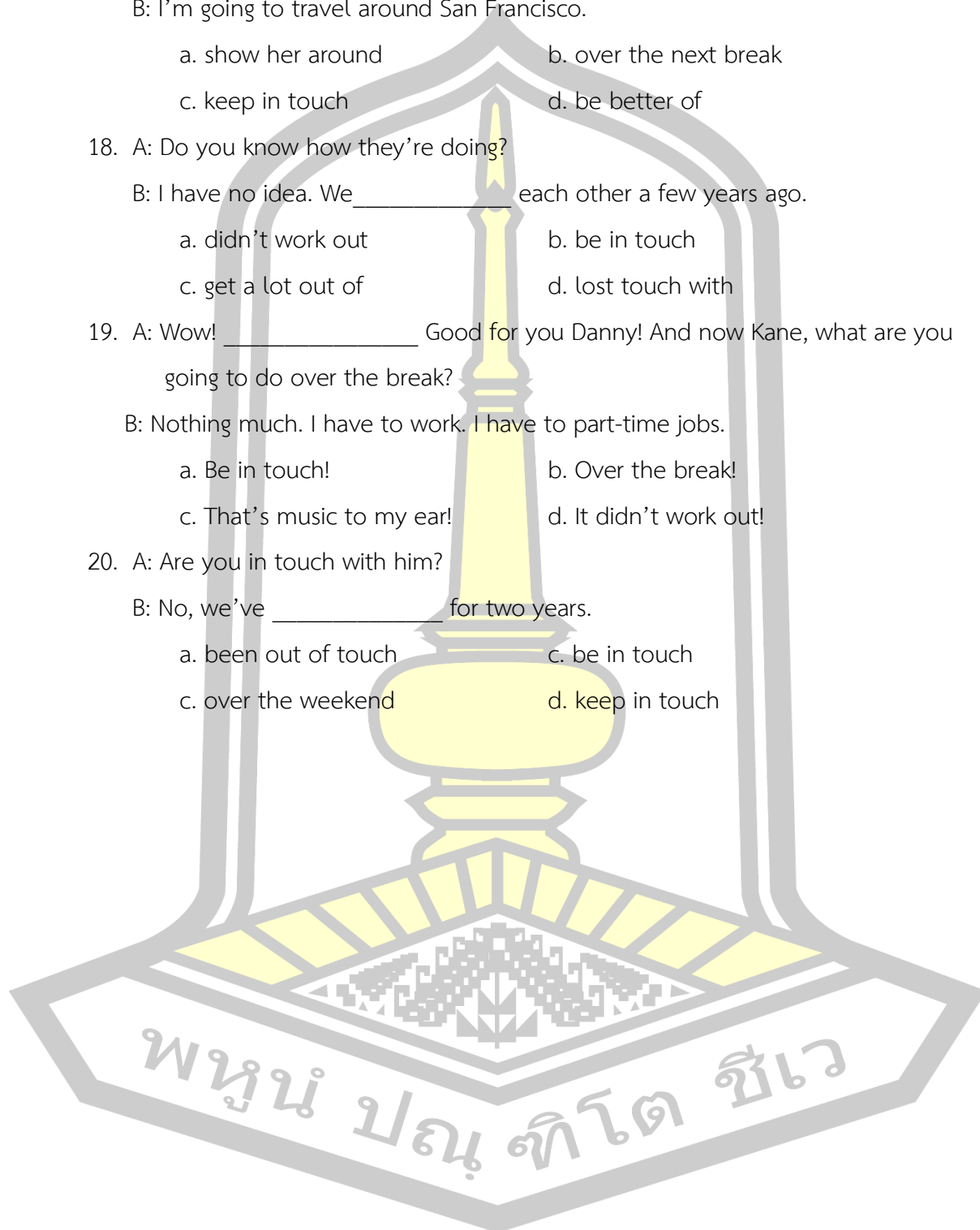
Part 2: Listen and fill (11-20)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

11. A: What did you do _____?
 B: We worked for a week, and then we went away for a few days.
 a. show someone around b. over the break
 c. it didn't work out d. be better of
12. A: How did you like the book?
 B: It was great! I _____ them.
 a. didn't work out b. be in touch
 c. got a lot out of d. above all
13. A: Your essay is due next Monday?
 B: How many pages should it be?
 A: _____ five.
 a. keep in touch b. over the break
 c. at least d. it didn't work out
14. A: How many people do you think came to the show?
 B: Oh, I think _____ 500.
 a. at least b. over the break
 c. that's music to my ear! d. it didn't work out
15. A: Wow! _____ Good for you Danny! And now Kane, what are you going to do over the break?
 B: Nothing much. I have to work. I have to part-time jobs.
 a. Be in touch! b. That's music to my ear!
 c. Over the break! d. It didn't work out!
16. A: Where are you going tomorrow?
 B: I'm going to the gym to _____.
 a. over the break b. work out
 b. c. get a lot out of c. travel around

17. A: What are you going to do _____?
 B: I'm going to travel around San Francisco.
 a. show her around b. over the next break
 c. keep in touch d. be better of
18. A: Do you know how they're doing?
 B: I have no idea. We _____ each other a few years ago.
 a. didn't work out b. be in touch
 c. get a lot out of d. lost touch with
19. A: Wow! _____ Good for you Danny! And now Kane, what are you
 going to do over the break?
 B: Nothing much. I have to work. I have to part-time jobs.
 a. Be in touch! b. Over the break!
 c. That's music to my ear! d. It didn't work out!
20. A: Are you in touch with him?
 B: No, we've _____ for two years.
 a. been out of touch c. be in touch
 c. over the weekend d. keep in touch

เฉลยแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง Listening Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

ข้อ	เฉลยแบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye
1	c
2	d
3	b
4	d
5	a
6	c
7	b
8	d
9	c
10	a
11	b
12	c
13	c
14	a
15	b
16	c
17	a
18	d
19	c
20	a

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนนรวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Question	Answer keys
1	On vacation who will you be with? why?	On my vacation, I want to be with my family, /friends, /boyfriends, /pets, / novels /grandparents..... because I want to spend as much time with them.
2	Where would you most like to travel and why?	I want to go to the sea /zoo /waterfall /mountain /river /overseas..... because I like it and it's my dream to go there.
3	If you will have a break soon, what will you do?	If I'm taking a break soon, I'll go eat some delicious snacks and rest my eyes in a quiet place./.....

No.	Question	Answer keys
4	When you have free time, what do you usually do?	When I have free time I often watch YouTube, /read books, /surf the Internet, /play with pets, /play with friends,/ play badminton, /play football, /cook with mom,/ shopping....
5	What did you do over the break?	I worked for a week, and then I went away for a few days....
6	What are you going to do over the next break?	I'm going to
7	What do you usually do on weekends?	I usually
8	How did you like the book?	It was great. I got a lot out of it.
9	Do you think you have improved in your studies?	I think I have learned better than before, as evidenced by the increase in my score and better grades.
10	Above all else in the world, what do you think is most important to you?	I think knowledge, /happiness, /family, /love, /work, /honor are the most important to me.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1.ความถูกต้อง 2.การออกเสียง 3.ความคล่องแคล่ว 4.การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็น คำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูด Speaking Test
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

Part 1: Conversation

ชื่อ.....	เลขที่.....	10
-----------	-------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	On vacation who will you be with? why?		
2	Where would you most like to travel and why?		
3	If you will have a break soon, what will you do?		
4	When you have free time, what do you usually do?		
5	What did you do over the break?		
6	What are you going to do over the next break?		
7	What do you usually do on weekends?		
8	How did you like the book?		
9	Do you think you have improved in your studies?		
10	Above all else in the world, what do you think is most important to you?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมณฑา ศีระขุมิ)

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

Part 2: Single Picture

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัว 1 นาที เมื่อผู้คุมสอบให้สัญญาณ ให้ผู้สอบพูดเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้รับ ภายในเวลา 2 นาที

ที่มา: <https://www.okmd.or.th/upload/iblock/041/document-bbl-13.jpg>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
<p>Answer point:</p> <p>1. Talking about future plans and vacation</p> <p>2. Saying goodbye</p>	<p>1. My dream place is.....</p> <p>-I want to go on a trip to.....</p> <p>-I love summer, winter.....</p> <p>-Traveling abroad by sea, land, air.....</p> <p>-I want to go to the waterfall, zoo.....</p> <p>-I want to travel abroad</p> <p>because.....</p> <p>-I will spend time with my family to visit.....</p> <p>-I like to spend my vacations because.....</p> <p>2. Good bye.</p> <p>- Get in touch when you're back, OK?</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟัง Listening Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Listen and match จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - Part 2: Listen and fill จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ทำเครื่องหมาย x ทับอักษร a, b, c, หรือ d ในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Part 1: Listen and match (1-15)

คำชี้แจง : ฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยคแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับรูปภาพ

Instructions: Listen to the following recording and choose the correct answer.

1.

ที่มา: <https://mrkron.com/wp-content/uploads/2021/03/.jpg>

- a. OK. We don't have people to ask.
- c. OK. We have a lot of people to ask.
- b. OK. We have few people to ask.
- d. OK. We have a few more people to ask.

2.

ที่มา: <https://s.isanook.com/jo/0/rp/rc/w670h402/yatxacm1w0/aHR0cHM6Ly9zLmlzYW5vb2suY29tL2pvlzAvdWovNDg5LzI0NDkzMDEvaS5qcGc=.jpg>

- a. I'm so glad to hearing that. That music to my ears.
- b. I'm glad to hear that. That music to my ear.
- c. I'm so glad to hear that. That's music to my ears.
- d. I'm glad to hearing that. That music to my ears.

3.

ที่มา: <https://lifestyle.campus-star.com/app/uploads/2018/05/trip0.jpg>

- a. I'm going to travel around the California with my friends for two weeks.
- b. I'm going to travel around the California with my friends for three weeks.
- c. I'm going to travel around California with my friends for three weeks.
- d. I'm going to travel around California with my friends for two weeks.

4.

ที่มา: https://www.thaifranchisecenter.com/document/franchise/picture/document_55

[14_p4_20200117140420.jpg](https://www.thaifranchisecenter.com/document/franchise/picture/document_55)

- a. I have a part-time job.
- b. I don't have a part-time job.
- c. I have a lot of homework.
- d. I don't have a lot of homework.

5.

ที่มา: <https://www.bloggang.com/data/e/empty-glass/picture/1500147202.jpg>

- a. I hate to say good morning.
- b. I hate to say good - bye.
- c. I hate to say good afternoon.
- d. I hate to say good night.

พหุ มั นต์ ที โด ซี เว

6.

ที่มา: https://www.techtalkthai.com/wp-content/uploads/2016/08/techtalkthai_2016_email-600x383.jpg

- a. I sent her three e - mails and she didn't answer.
- b. I sent her three letter and she didn't answer.
- c. I sent her three words and she didn't answer.
- d. I sent her three stories and she didn't answer.

7.

ที่มา: <https://www.vrunvride.com/wp-content/uploads/2019/07/serena-repice-lentini-TVOAbbLL050-unsplash.jpg>

- a. We went shopping a lot over the summer.
- b. We went jogging a lot over the summer.
- c. We went swimming a lot over the summer.
- d. We went windsurf a lot over the summer.

8.

ที่มา: https://suntrustblog.com/th/cheapest-beach-vacations/istock-185040770_0/

- He was go to the beach for the weekend.
- He was going to go to the beach for the weekend.
- He was going to go the beach for the weekend.
- He was going to go to the beach on the weekend.

9.

ที่มา: <https://static.posttoday.com/media/content/2019/08/09/326913A3E67C45F8BE46D63D9EA3F599.jpg>

- She is working out three times a week.
- She was working out three times a week.
- She works out of three times a week.
- She works out three times a week.

10.

ที่มา: <https://s3.theasianparent.com/tap-assets-prod/wp-content/uploads/sites/25/2020/04.jpg>

- a. I love my mom's dancing.
- b. I love my mom's cooking.
- c. I love my mom's singing.
- d. I love my mom's washing.

11.

ที่มา: https://www.wallstreetenglish.in.th/wpcontent/uploads/2019/05/shutterstock_584554564-1.jpg

- a. She practices reading the dialogue in the café.
- b. She practices singing aloud.
- c. She practices writing the dialogue.
- d. She practices cooking in the kitchen.

12.

ที่มา: <http://www.thairath.co.th/media/4DOpjUtzLUwmJZC2kuBNhhZXEfStwN2elBbwrTk4bzD.jpg>

- a. I traveled to Japan by car.
- b. I traveled to Japan by plane.
- c. I traveled to Japan by boat.
- d. I traveled to Japan by bus.

13.

ที่มา: <https://www.lucky13mobile.net/wp-content/uploads/2020/10/%.jpg>

- a. She bought her mother a radio.
- b. She bought her mother a laptop.
- c. She bought her mother an i-pad.
- d. She bought her mother a phone.

14.

ที่มา: <https://undubzapp.com/wp-content/uploads/2016/07/cover-fi-14-800x445.jpg>

- a. He likes to visit the river.
- b. He likes to visit the sea.
- c. He likes to visit waterfalls.
- d. He likes to visit zoo.

15.

ที่มา: <https://jazzypatjourneyhome.files.wordpress.com/2019/07/9939dfd4-2fdb-4e9f-b98b-736982f42b5d.jpeg>

- a. My dream vacation is to go to Switzerland.
- b. My dream vacation is to go to America.
- c. My dream vacation is to go to Korea.
- d. My dream vacation is to go to China.

Part 2: Listen and fill (16-30)

คำชี้แจง : ฟังเสียงแล้วเลือกคำตอบเพื่อเติมประโยคหรือบทสนทนาให้สมบูรณ์

Instructions: Listen and complete the conversations.

16. OK. We have a few more people to ask. Carmen, _____?

- a. what are you doing over the break?
- b. what are you doing at the break?
- c. what are you doing over the next break?
- d. what are you doing on the break?

17. Well, my best friend will be here for two weeks and I'm going to _____.

I can't wait to see her.

- a. Show up around.
- b. show us around.
- c. Show her around.
- d. Show his around.

18. A: I don't have anything planned.

B: Really?

A: Well, I was going to go back home, but _____.

- a. it doesn't work out.
- b. it didn't work out.
- c. it didn't work out of.
- d. it doesn't working out.

19. I know. But I think _____ staying here anyway so I can work more on my English.

- a. I'm better off this
- b. I'm better it off
- c. I'm better off
- d. I'm better off it

20. A: What are you going to do _____?

B: I'm going to the park.

- a. over the next weekend?
- b. on the weekend?
- c. of the weekend?
- d. over the weekend?

21. A: Do you know how they're doing?

B: I have no idea. We _____ each other a few years ago.

- a. didn't work out
- b. be in touch
- c. get a lot out of
- d. lost touch with

22. A: Where are you going tomorrow?
 B: I'm going to the gym to _____.
- a. over the break b. work out
 c. get a lot out of d. travel around
23. A: What are you going to do _____?
 B: I'm going to travel around San Francisco.
- a. show her around b. over the next break
 c. keep in touch d. be better of
24. A: Well, I was going to go back home, but it _____.
 B: What happened?
 A: I didn't get my ticket early enough, and now the prices are really high.
- a. over the break b. be in touch
 c. get a lot out of d. didn't work out
25. A: Your essay is due next Monday.
 B: How many pages should it be?
 A: _____
- a. At less four. b. At less five.
 c. At least six. d. At least five.
26. Wow! _____ Good for you, Danny! And now, Mei, what are you going to do over the break?
- a. That's music to my ears! b. That's song to my ears!
 c. hat's music for my ears! d. That's listen music to my ears!
27. A: What are you going to do this summer?
 B: I'm going to work for a month, and then _____ California with a friend for two weeks.
- a. I want to travel b. I'm going to travel around
 c. I go to d. I will go shopping in
28. A: Do you know how they're doing?
 B: I have no idea. We _____ each other a few years ago.
- a. didn't work out b. be in touch
 c. get a lot out of d. lost touch with

29. A: What are you going to do _____?

B: I'm going to travel around San Francisco.

a. show her around

b. over the next break

c. keep in touch

d. be better of

30. A: How many people do you think came to the show?

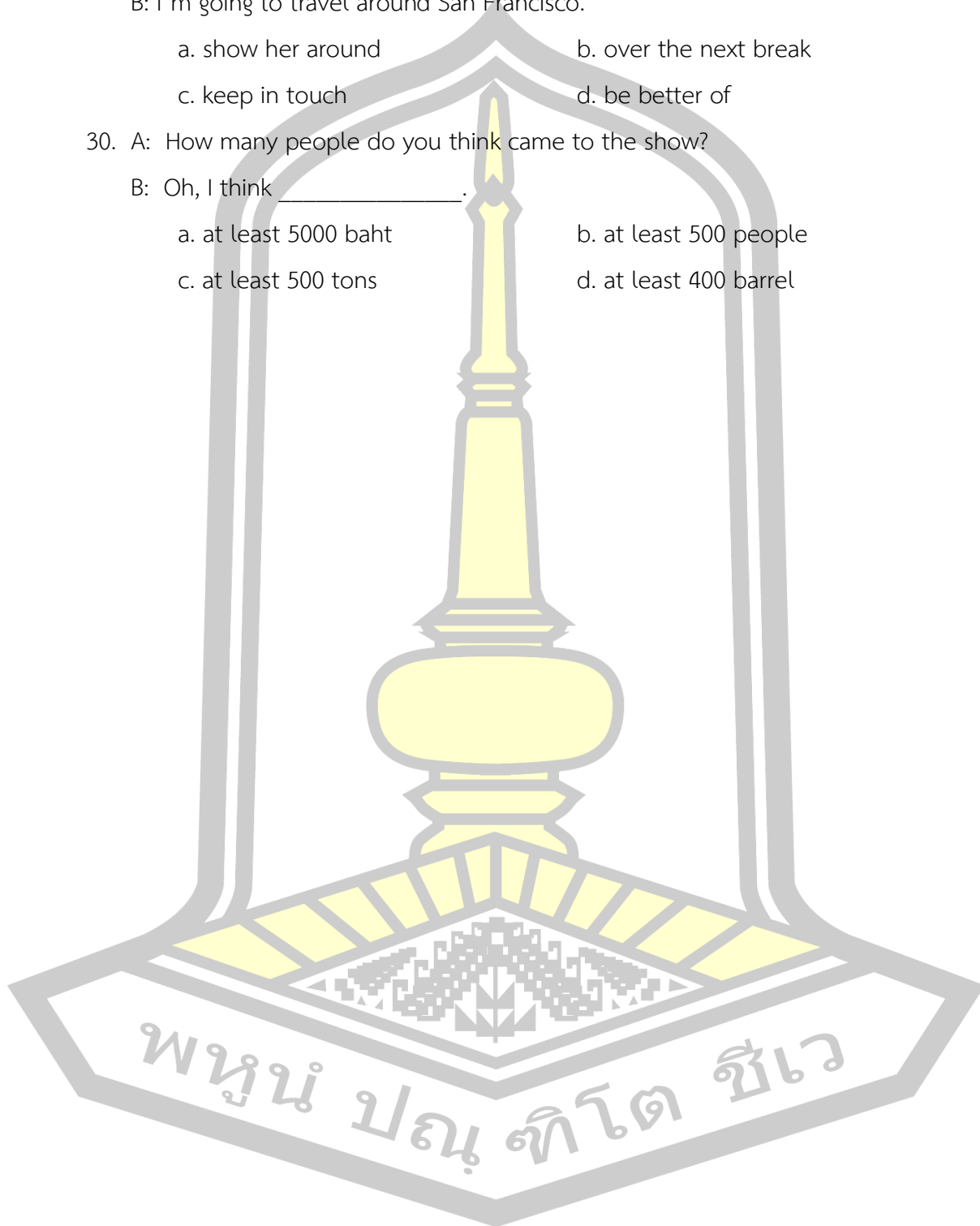
B: Oh, I think _____.

a. at least 5000 baht

b. at least 500 people

c. at least 500 tons

d. at least 400 barrel

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการฟัง Listening Test

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	d	16	a
2	c	17	c
3	d	18	b
4	a	19	c
5	b	20	d
6	a	21	d
7	c	22	c
8	b	23	a
9	d	24	d
10	b	25	d
11	a	26	a
12	b	27	b
13	d	28	d
14	c	29	a
15	b	30	b

พูน ปณ ทิโต ชีเว

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟัง Speaking Test
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

คำอธิบาย

1. แบบทดสอบมี 2 ส่วน จำนวน 30 คะแนน ประกอบด้วย
 - Part 1: Conversation จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน
 - Part 2: Single Picture จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 10 คะแนน
2. การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที

Part 1: Conversation

Instruction: The teacher will ask the questions. The students have 30 seconds for each question to answer. At the end of the time, the teacher will ask the following questions until the last.

No.	Question	Answer keys
1	What is the difference between traveling abroad and traveling within the country?	I think different is the weather, /environment, /place, /city, /people, /culture, /clothes, /dress, /timing, /food and so on.
2	How often do you go to the gym to work out?	-I go to work out 3 times a week. - I don't go to the gym but work out in the park.
3	If you will have a break soon, what will you do?	If I'm taking a break soon, I'll go eat some delicious snacks and rest my eyes in a quiet place./.....

No.	Question	Answer keys
4	When you have free time, what do you usually do?	When I have free time I often watch YouTube, /read books, /surf the Internet, /play with pets, /play with friends,/ play badminton, /play football, /cook with mom,/ shopping....
5	What did you do over the break?	I worked for a week, and then I went away for a few days....
6	What are you going to do over the next break?	I'm going to
7	What do you usually do on weekends?	I usually
8	What season do you like to travel the most and why?	I like to travel in summer, winter, rainy, autumn, spring because it has its charm and I love that season.
9	Where would you most like to travel and why?	I want to go to the sea /zoo /waterfall /mountain /river /overseas..... because I like it and it's my dream to go there.
10	On vacation who will you be with? why?	On my vacation, I want to be with my family, /friends, /boyfriends, /pets, / novels /grandparents..... because I want to spend as much time with them.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับ คะแนน	คำอธิบาย	ประเด็นการประเมิน
2	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องทุกประโยค ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้ดี แสดงท่าทางและน้ำเสียง เหมาะสมกับสถานการณ์	1.ความถูกต้อง 2.การออกเสียง 3.ความคล่องแคล่ว 4.การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด
1	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ ถูกต้องเป็นบางส่วน ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออก เสียง แต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็น คำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	
0	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ พูดได้น้อยมาก	

พหุ ประถมศึกษา

แบบบันทึกคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา หลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการพูด Speaking Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Time to Say Good-Bye

Part 1: Conversation

ชื่อ.....	เลขที่.....	10
-----------	-------------	----

ข้อ	คำถาม	คะแนน	หมายเหตุ
1	What is the difference between traveling abroad and traveling within the country?		
2	How often do you go to the gym to work out?		
3	If you will have a break soon, what will you do?		
4	When you have free time, what do you usually do?		
5	What did you do over the break?		
6	What are you going to do over the next break?		
7	What do you usually do on weekends?		
8	What season do you like to travel the most and why?		
9	Where would you most like to travel and why?		
10	On vacation who will you be with? why?		
	รวมคะแนน		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนทยา ศีระษณูมิ)

Part 2: Single Picture

Instruction: The students will talk about the pictures. By the students have time to prepare for 1 minute, and when the teacher gives the signal. Students talk about the picture within 2 minutes.

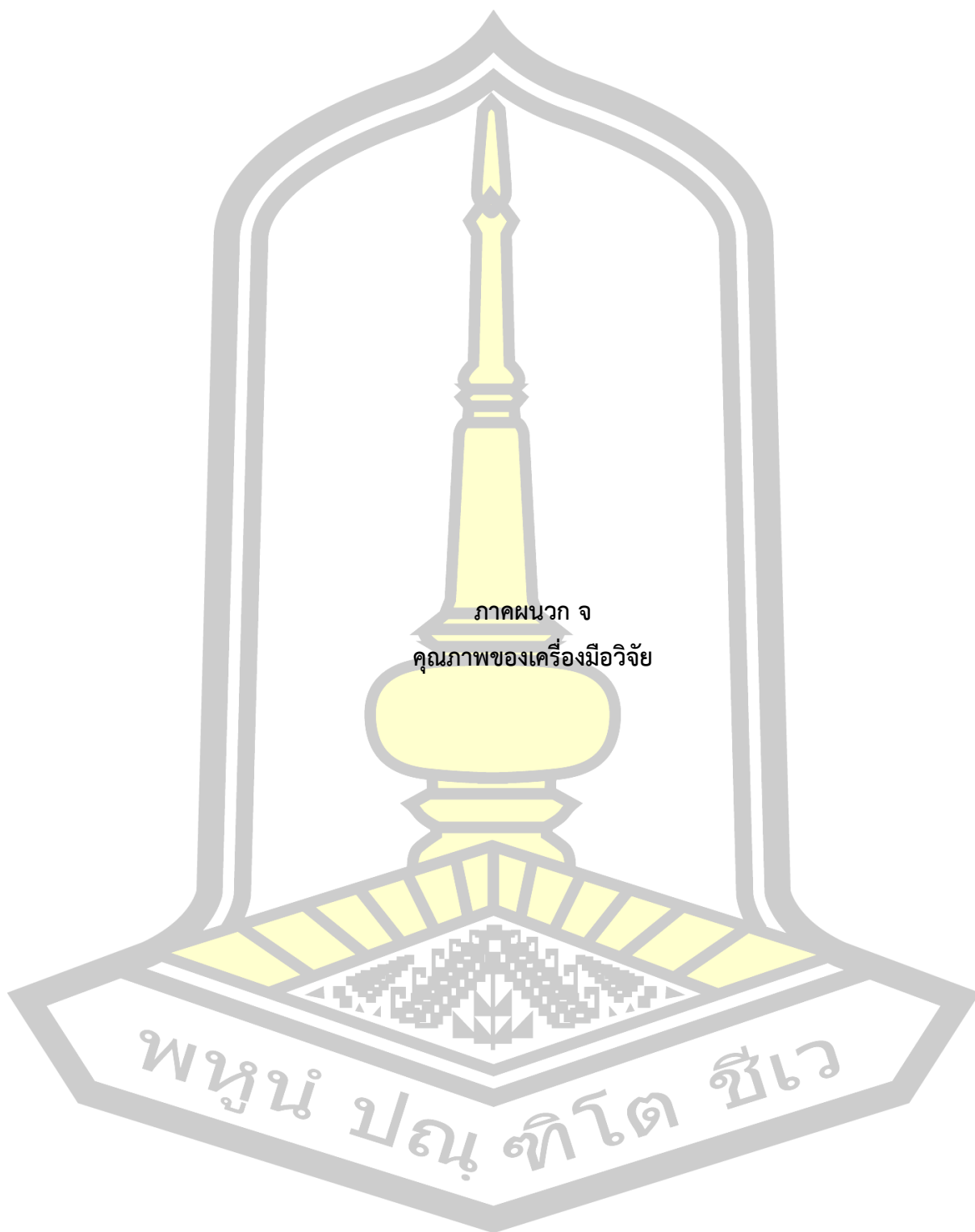

ที่มา: <https://www.google.com/search?q=plan+and+vacation&tbm=isch&ved=2ahUKEwi40emxzu>

ประเด็นเนื้อหา	แนวคำตอบ
1. Talking about future plans and vacation 2. Saying goodbye	1. I plan to..... I plan to go on a vacation next week. I'm going to travel around New York with a friend for two weeks. I prepare passport, airline tickets and book the hotel. I am better off being there. I really need to keep in touch. 2. Good bye. -Have a nice day. - That's music to my ears! - Goodluck. Have a wonderful day.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					รวมคะแนน
	(4)	(3)	(2)	(1)	(0)	
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาทุกประเด็น	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นบางส่วน	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และประโยคสื่อความหมายไม่ตรงกับประเด็นเนื้อหา	4
การออกเสียง			ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นคำประโยคได้สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแต่ส่วนใหญ่ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	2
ความคล่องแคล่ว			พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2
การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด			แสดงท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	2

ภาคผนวก จ
คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถาม สำหรับใช้สอบถาม สภาพการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ					
1. ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และเนื้อหาคำปรากฏร่วมที่จะเรียนในแต่ละครั้งที่ทำการจัดการเรียนการสอน	0.80	ใช้ได้	3.54	0.60	มาก
2. ผู้สอนจัดเนื้อหาการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน	0.80	ใช้ได้	3.86	0.90	มาก
3. ผู้สอนมีการจัดลำดับเนื้อหาการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้เข้าใจง่ายและมีความชัดเจน	0.80	ใช้ได้	3.71	0.49	มาก
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนคำปรากฏร่วมได้ชัดเจน	0.60	ใช้ได้	3.57	0.53	มาก
5. ผู้สอนจัดเนื้อหาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้	0.60	ใช้ได้	3.96	0.37	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้	4.43	0.79	มาก
7. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือสถานการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง	0.80	ใช้ได้	3.86	0.72	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความ	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
8. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะเป้าหมาย กล่าวคือ ทักษะการฟัง และการพูด โดยการใช้คำปรากฏร่วม	0.60	ใช้ได้	3.86	0.72	มาก
9. ผู้สอนใช้คำถามที่เข้าใจง่าย ตรงประเด็น ไม่คลุมเครือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.80	ใช้ได้	4.14	0.69	มาก
10. ผู้สอนสามารถตอบคำถามหรือข้อสงสัยของผู้เรียนได้	0.80	ใช้ได้	4.14	0.90	มาก
ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้					
11. ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยการใช้คำปรากฏร่วม	0.60	ใช้ได้	4.14	0.90	มาก
12. ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาในสังคมปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้	0.80	ใช้ได้	3.71	0.49	มาก
13. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.80	ใช้ได้	4.43	0.98	มาก
14. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ ขณะใช้สื่อการเรียนการสอน	0.60	ใช้ได้	4.29	0.76	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
15. ผู้สอนมีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และมีความคล่องแคล่ว	0.60	ใช้ได้	4.14	0.90	มาก
ตอนที่ 4 ด้านการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ					
16. ผู้สอนมีเทคนิคสร้างความสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้	4.00	0.82	มาก
17. ผู้สอนให้ความสนใจต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึงขณะการสอน มีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	0.80	ใช้ได้	4.00	0.82	มาก
18. ผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนเป็นต้นแบบที่ดีในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	0.80	ใช้ได้	4.43	0.79	มาก
19. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรม ผลงานหรือกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	0.60	ใช้ได้	4.43	0.79	มาก
20. ผู้สอนมีการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ	0.80	ใช้ได้	4.00	0.82	มาก
โดยรวม	0.67	ใช้ได้	4.03	0.74	มาก

ตาราง 12 ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ สำหรับใช้สอบถามปัญหาและความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้การสัมภาษณ์					
1. ชื่อ-สกุล	0.60	ใช้ได้	4.29	0.96	มาก
2. เพศ	0.80	ใช้ได้	3.71	0.76	มาก
3. ช่วงอายุ	0.80	ใช้ได้	3.71	0.76	มาก
4. อาชีพ	0.80	ใช้ได้	3.71	0.76	มาก
5. ระดับที่สอน	0.80	ใช้ได้	3.57	0.63	มาก
6. ประสบการณ์การสอน	0.60	ใช้ได้	3.71	0.76	มาก
7. สถาบันที่สอน	0.60	ใช้ได้	3.86	0.81	มาก
8. ท่านคิดว่าทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร	0.60	ใช้ได้	3.86	0.81	มาก
9. ท่านคิดว่าคำปรากฏรวม (Collocation) มีความสำคัญต่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร	0.60	ใช้ได้	3.59	0.50	มาก
10. ท่านคิดว่าแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร	0.80	ใช้ได้	4.14	0.90	มาก
11. ในสภาพปัจจุบันท่านเห็นว่ามีการใช้คำปรากฏรวมภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้น้อยเพียงใด	0.80	ใช้ได้	4.43	0.79	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความ	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
12. ท่านมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหรือไม่ อย่างไร	0.80	ใช้ได้	4.29	0.76	มาก
13. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร	0.60	ใช้ได้	4.29	0.49	มาก
14. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมในการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ จะช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไร	0.60	ใช้ได้	3.86	.071	มาก
15. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ (ผู้สอนภาษาอังกฤษ) หรือการเรียนรู้ (ผู้เรียน) ของท่านอย่างไร	1.00	ใช้ได้	4.43	0.53	มาก
16. ท่านคิดว่าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม เพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จะเกิดปัญหาอย่างไรบ้าง	1.00	ใช้ได้	4.29	0.76	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง		ความเหมาะสม		
	IOC	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
17. หากท่านพบว่ามีความสำคัญปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาที่ท่านสอนในลักษณะ (Parts of Speech) ที่ต่างกัน ท่านจะทำอย่างไร	0.60	ใช้ได้	3.71	0.95	มาก
18. หากท่านต้องอธิบายคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษที่ยากและเป็นนามธรรม ท่านจะใช้วิธีใด ให้ผู้เรียนเข้าใจ	0.80	ใช้ได้	4.00	0.82	มาก
19. หากท่านพบว่าผู้เรียนออกเสียงคำสำคัญที่ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ท่านจะทำอย่างไร	0.80	ใช้ได้	3.57	0.79	มาก
20. หากท่านพบว่าเพื่อนร่วมงานของท่านออกเสียงคำสำคัญที่ปรากฏร่วมภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ท่านจะทำอย่างไร	0.60	ใช้ได้	3.57	0.53	มาก
22. หากท่านพบว่าผู้เรียนอธิบายคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟังอย่างคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้อง ท่านจะทำอย่างไร	0.80	ใช้ได้	4.29	0.76	มาก
23. ท่านต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร	1.00	ใช้ได้	3.71	0.76	มาก
โดยรวม	0.78	ใช้ได้	3.85	0.74	มาก

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วม
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. การอธิบายคำชี้แจงคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ได้อย่างละเอียด	4.61	0.49	มากที่สุด
2. การอธิบายความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ได้ ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
3. การอธิบายความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ได้ ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.42	0.47	มาก
4. การอธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ได้ ครบถ้วน สมบูรณ์ เข้าใจง่าย และมีความน่าเชื่อถือ	4.82	0.40	มากที่สุด
5. การอธิบายการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และน่าเชื่อถือ	4.26	0.41	มาก
6. การอธิบายแนวทางการวัดและประเมินผล ตามรูปแบบการเรียนรู้ ได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย และ น่าเชื่อถือ	4.43	0.49	มาก
7. การยกตัวอย่างการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ การเรียนรู้ได้ชัดเจน เข้าใจง่าย และ น่าเชื่อถือ	4.20	0.40	มาก
8. โดยรวมคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้	4.49	0.44	มาก

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คำ
ปรากฏรวมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการส่งเสริมทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	3.57	0.67	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.40	0.43	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.35	0.41	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	3.71	0.68	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.00	0.82	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	3.86	0.69	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	4.14	0.69	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	3.57	0.72	มาก
รวม	3.64	0.76	มาก

ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 1
Getting Cold Feet

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้	12	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	0.60	0.55	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	14	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.60	0.55	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 16 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.49	0.31	ใช้ได้
2	0.78	0.60	ใช้ได้
3	0.73	0.55	ใช้ได้
4	0.69	0.51	ใช้ได้
5	0.80	0.53	ใช้ได้
6	0.80	0.53	ใช้ได้
7	0.76	0.55	ใช้ได้
8	0.62	0.75	ใช้ได้
9	0.27	0.20	ใช้ได้
10	0.80	0.53	ใช้ได้
11	0.80	0.53	ใช้ได้
12	0.78	0.60	ใช้ได้
13	0.80	0.53	ใช้ได้
14	0.31	0.24	ใช้ได้
15	0.76	0.55	ใช้ได้
16	0.71	0.49	ใช้ได้
17	0.80	0.53	ใช้ได้
18	0.71	0.49	ใช้ได้
19	0.71	0.49	ใช้ได้
20	0.80	0.53	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.50	

ตาราง 17 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 2

Pulling an All-Nighter

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้	11	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	1.00	0.00	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
10	1.00	0.00	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 18 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.76	0.55	ใช้ได้
2	0.62	0.75	ใช้ได้
3	0.50	0.50	ใช้ได้
4	0.63	0.75	ใช้ได้
5	0.80	0.53	ใช้ได้
6	0.76	0.55	ใช้ได้
7	0.62	0.75	ใช้ได้
8	0.27	0.20	ใช้ได้
9	0.80	0.53	ใช้ได้
10	0.80	0.53	ใช้ได้
11	0.78	0.60	ใช้ได้
12	0.80	0.53	ใช้ได้
13	0.31	0.24	ใช้ได้
14	0.63	0.75	ใช้ได้
15	0.63	0.75	ใช้ได้
16	0.63	0.75	ใช้ได้
17	0.63	0.75	ใช้ได้
18	0.50	0.50	ใช้ได้
19	0.50	0.50	ใช้ได้
20	0.75	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.58	

ตาราง 19 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 3

Are We Couch Potatoes?

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	1.00	0.00	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้	12	1.00	0.00	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	1.00	0.00	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้	16	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	1.00	0.00	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้	20	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 20 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.63	0.75	ใช้ได้
2	0.80	0.53	ใช้ได้
3	0.76	0.55	ใช้ได้
4	0.62	0.75	ใช้ได้
5	0.63	0.75	ใช้ได้
6	0.80	0.53	ใช้ได้
7	0.76	0.55	ใช้ได้
8	0.76	0.55	ใช้ได้
9	0.62	0.75	ใช้ได้
10	0.50	0.50	ใช้ได้
11	0.63	0.75	ใช้ได้
12	0.80	0.53	ใช้ได้
13	0.76	0.55	ใช้ได้
14	0.62	0.75	ใช้ได้
15	0.27	0.20	ใช้ได้
16	0.80	0.53	ใช้ได้
17	0.80	0.53	ใช้ได้
18	0.78	0.60	ใช้ได้
19	0.76	0.55	ใช้ได้
20	0.62	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.67	

ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 4

A Really Big Blackout

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	0.80	0.45	ใช้ได้
2	1.00	0.00	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	1.00	0.00	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้	16	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

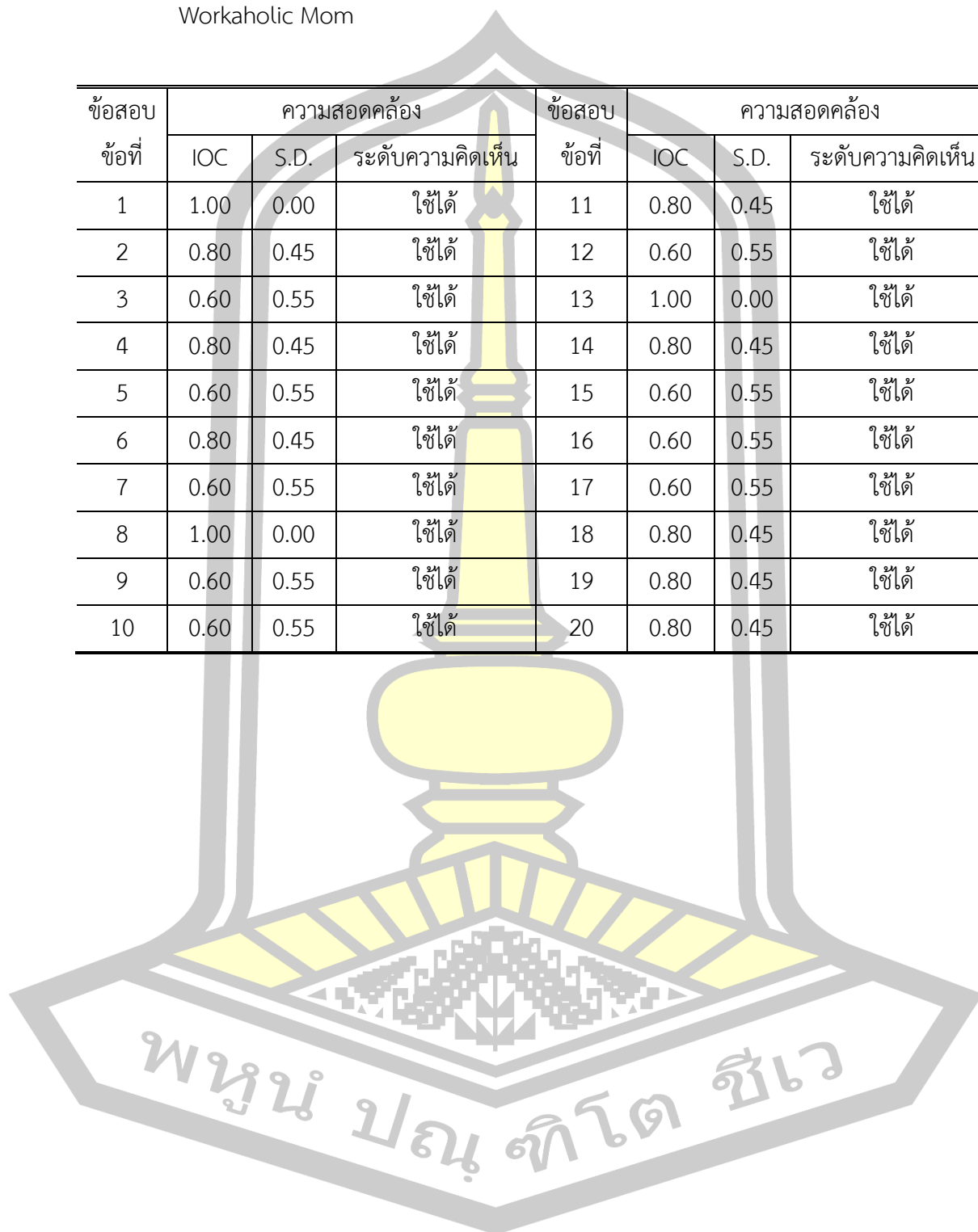

ตาราง 22 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.62	0.75	ใช้ได้
2	0.63	0.75	ใช้ได้
3	0.80	0.53	ใช้ได้
4	0.76	0.55	ใช้ได้
5	0.76	0.55	ใช้ได้
6	0.62	0.75	ใช้ได้
7	0.50	0.50	ใช้ได้
8	0.63	0.75	ใช้ได้
9	0.80	0.53	ใช้ได้
10	0.76	0.55	ใช้ได้
11	0.62	0.75	ใช้ได้
12	0.63	0.75	ใช้ได้
13	0.80	0.53	ใช้ได้
14	0.76	0.55	ใช้ได้
15	0.62	0.75	ใช้ได้
16	0.62	0.75	ใช้ได้
17	0.62	0.75	ใช้ได้
18	0.62	0.75	ใช้ได้
19	0.50	0.50	ใช้ได้
20	0.63	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.65	

ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 5
Workaholic Mom

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	1.00	0.00	ใช้ได้	11	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	1.00	0.00	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	14	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
8	1.00	0.00	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.60	0.55	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 24 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 5 Workaholic Mom

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.76	0.55	ใช้ได้
2	0.62	0.75	ใช้ได้
3	0.76	0.55	ใช้ได้
4	0.62	0.75	ใช้ได้
5	0.76	0.55	ใช้ได้
6	0.69	0.51	ใช้ได้
7	0.80	0.53	ใช้ได้
8	0.80	0.53	ใช้ได้
9	0.76	0.55	ใช้ได้
10	0.62	0.75	ใช้ได้
11	0.27	0.20	ใช้ได้
12	0.80	0.53	ใช้ได้
13	0.80	0.53	ใช้ได้
14	0.78	0.60	ใช้ได้
15	0.80	0.53	ใช้ได้
16	0.31	0.24	ใช้ได้
17	0.62	0.75	ใช้ได้
18	0.62	0.75	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.62	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.58	

ตาราง 25 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 6

Guess Who?

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้	11	1.00	0.00	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้	14	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้	17	1.00	0.00	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 26 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 6 Guess Who?

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.69	0.51	ใช้ได้
2	0.80	0.53	ใช้ได้
3	0.80	0.53	ใช้ได้
4	0.76	0.55	ใช้ได้
5	0.62	0.75	ใช้ได้
6	0.27	0.20	ใช้ได้
7	0.80	0.53	ใช้ได้
8	0.63	0.75	ใช้ได้
9	0.62	0.75	ใช้ได้
10	0.62	0.75	ใช้ได้
11	0.63	0.75	ใช้ได้
12	0.50	0.50	ใช้ได้
13	0.75	0.75	ใช้ได้
14	0.50	0.50	ใช้ได้
15	0.50	0.50	ใช้ได้
16	0.75	0.75	ใช้ได้
17	0.80	0.53	ใช้ได้
18	0.76	0.55	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.80	0.53	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.60	

ตาราง 27 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 7
Don't Throw it Away-Recycle!

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้	11	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้	14	0.60	0.55	ใช้ได้
5	1.00	0.00	ใช้ได้	15	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	1.00	0.00	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	17	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.60	0.55	ใช้ได้	18	0.60	0.55	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	1.00	0.00	ใช้ได้	20	1.00	0.00	ใช้ได้

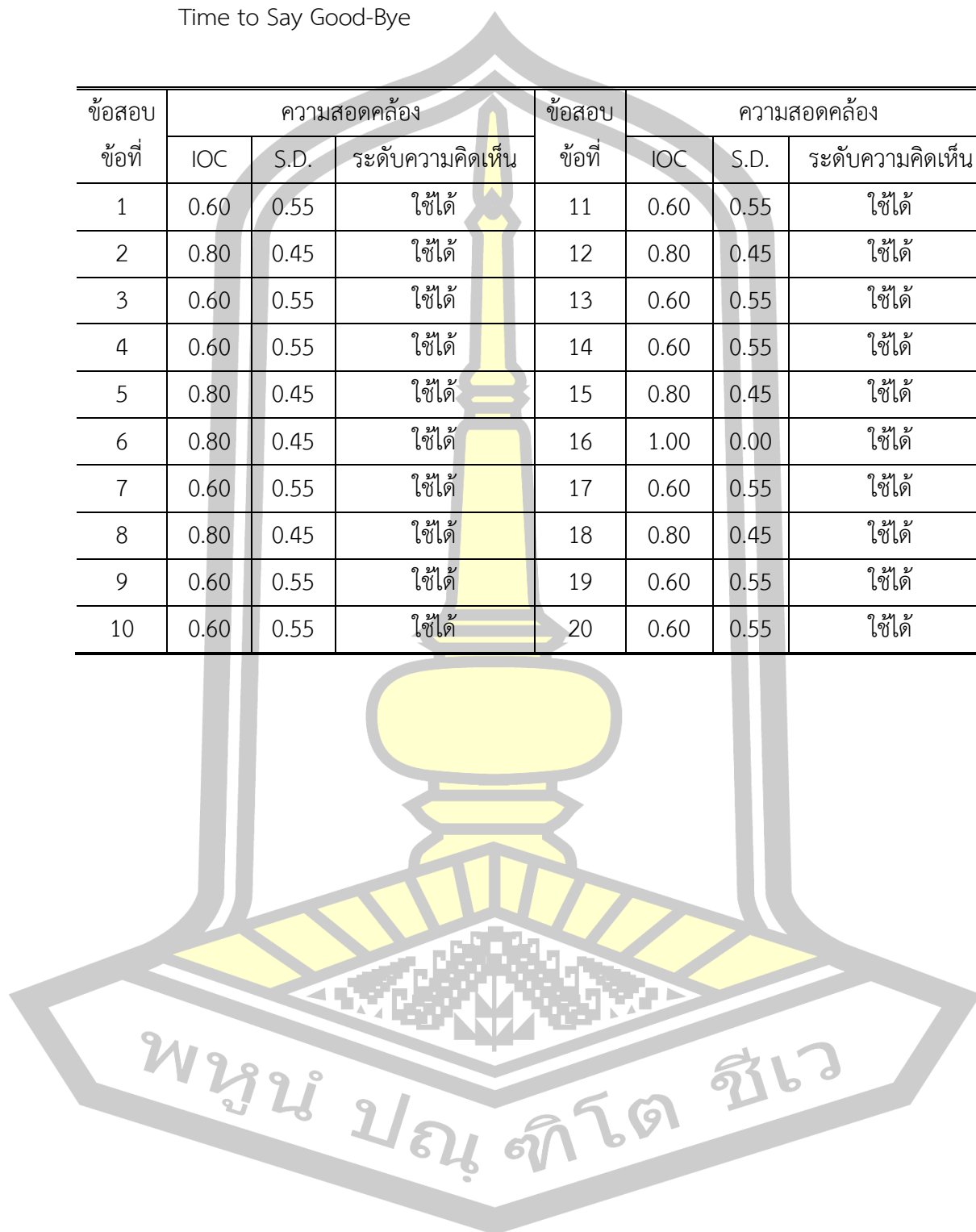

ตาราง 28 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.76	0.55	ใช้ได้
2	0.62	0.75	ใช้ได้
3	0.62	0.75	ใช้ได้
4	0.63	0.75	ใช้ได้
5	0.80	0.53	ใช้ได้
6	0.76	0.55	ใช้ได้
7	0.63	0.75	ใช้ได้
8	0.62	0.75	ใช้ได้
9	0.50	0.50	ใช้ได้
10	0.63	0.75	ใช้ได้
11	0.63	0.75	ใช้ได้
12	0.76	0.55	ใช้ได้
13	0.62	0.75	ใช้ได้
14	0.62	0.75	ใช้ได้
15	0.63	0.75	ใช้ได้
16	0.50	0.50	ใช้ได้
17	0.63	0.75	ใช้ได้
18	0.63	0.75	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.62	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.68	

ตาราง 29 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง (Listening Test) หน่วยที่ 8
Time to Say Good-Bye

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้	11	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	12	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้	13	0.60	0.55	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้	14	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้	15	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	16	1.00	0.00	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.60	0.55	ใช้ได้	19	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.60	0.55	ใช้ได้

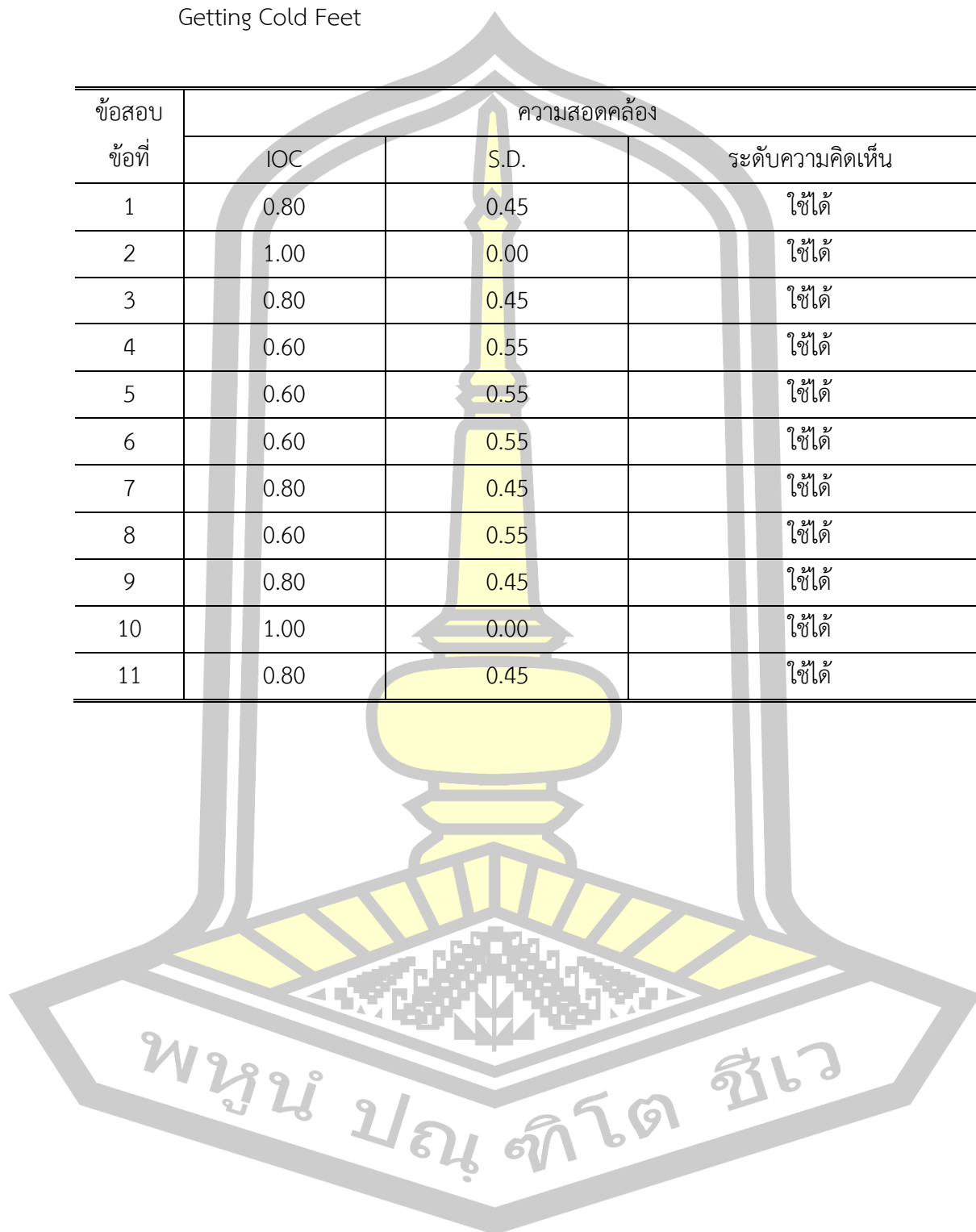

ตาราง 30 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟัง
(Listening Test) หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.53	ใช้ได้
2	0.62	0.75	ใช้ได้
3	0.63	0.75	ใช้ได้
4	0.63	0.75	ใช้ได้
5	0.63	0.75	ใช้ได้
6	0.76	0.55	ใช้ได้
7	0.50	0.50	ใช้ได้
8	0.62	0.75	ใช้ได้
9	0.50	0.50	ใช้ได้
10	0.63	0.75	ใช้ได้
11	0.63	0.75	ใช้ได้
12	0.50	0.50	ใช้ได้
13	0.62	0.75	ใช้ได้
14	0.62	0.75	ใช้ได้
15	0.50	0.50	ใช้ได้
16	0.80	0.53	ใช้ได้
17	0.63	0.75	ใช้ได้
18	0.50	0.50	ใช้ได้
19	0.62	0.75	ใช้ได้
20	0.50	0.50	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.64	

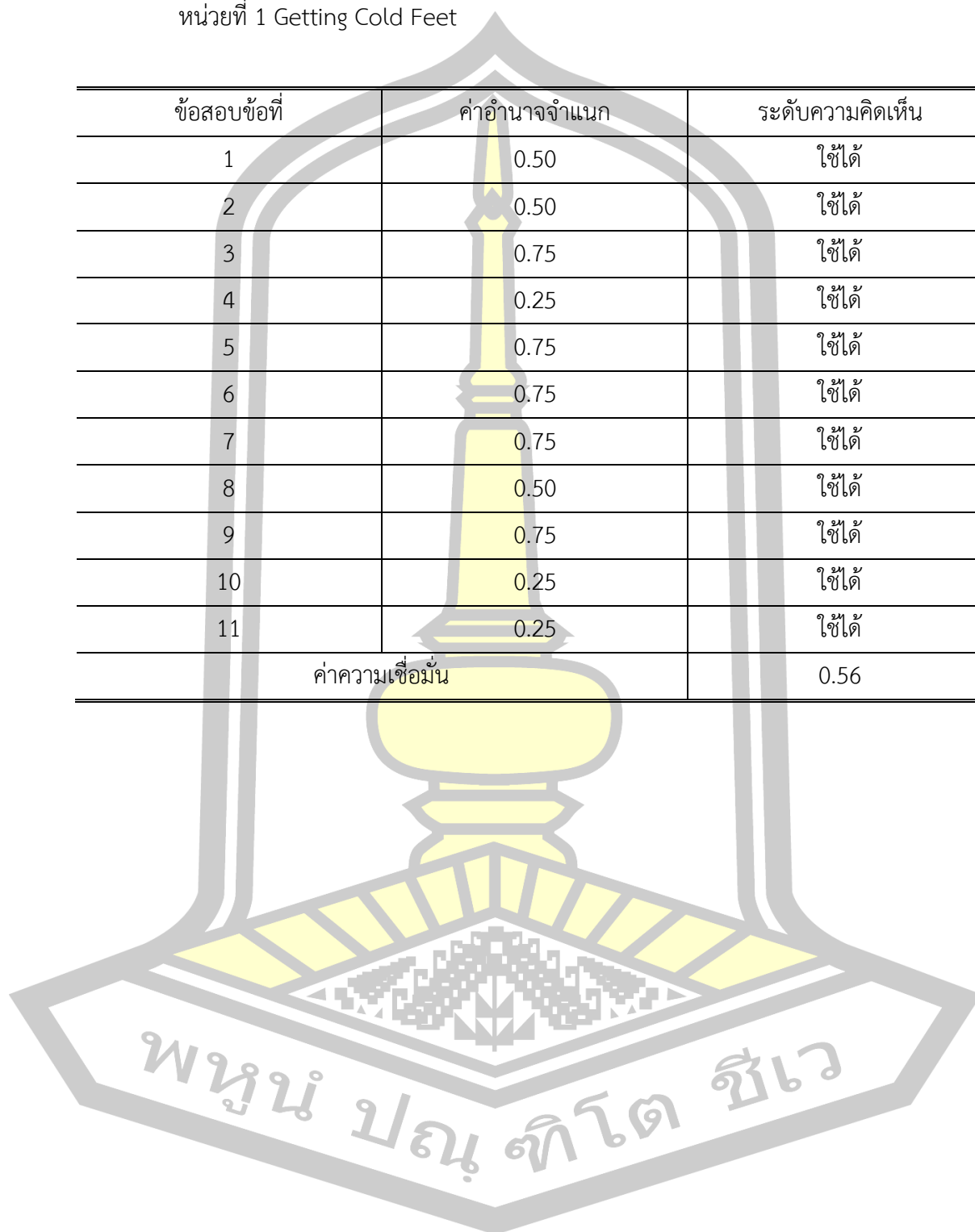
ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 1
Getting Cold Feet

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	1.00	0.00	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.60	0.55	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	1.00	0.00	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 1 Getting Cold Feet

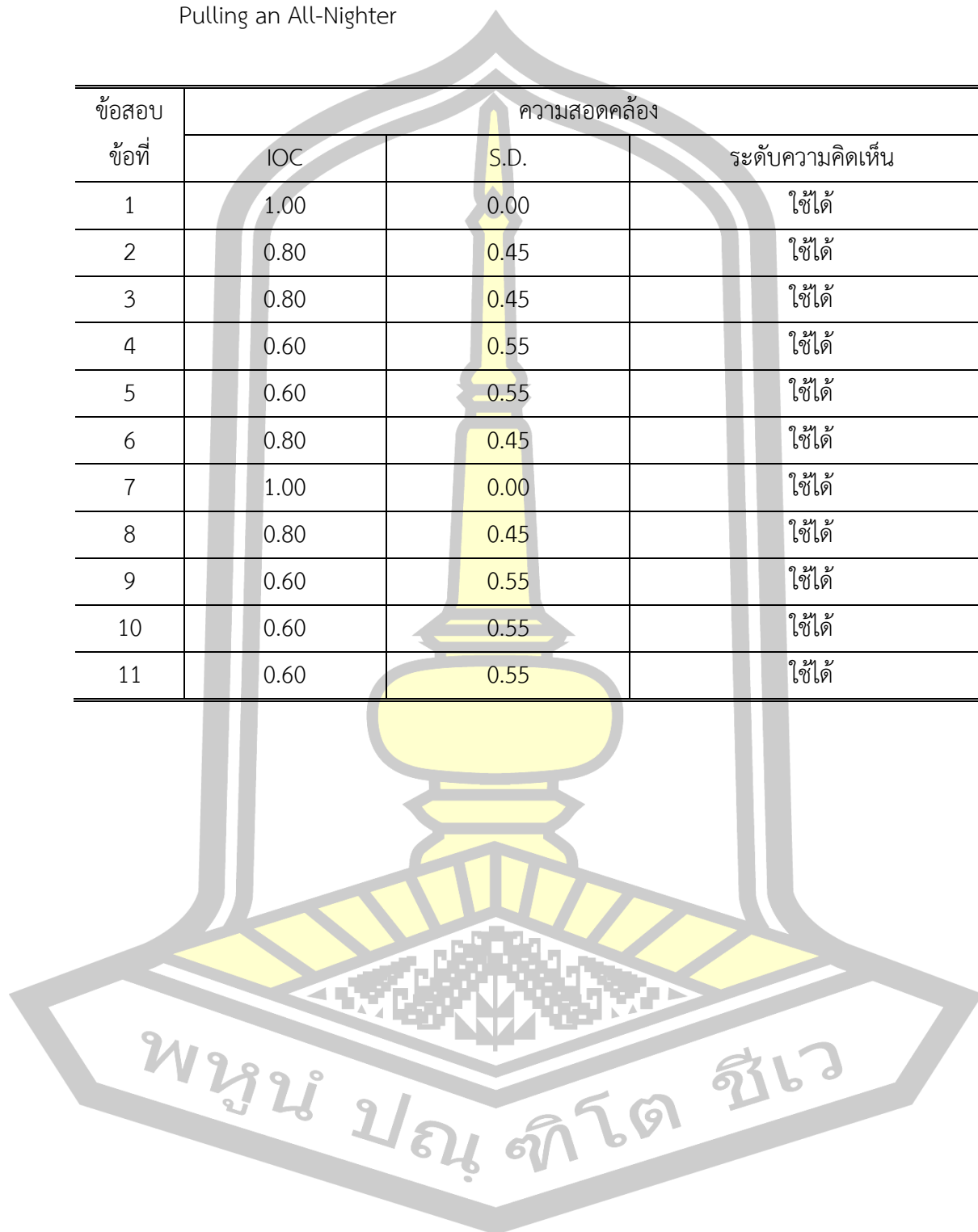
ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.50	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้
3	0.75	ใช้ได้
4	0.25	ใช้ได้
5	0.75	ใช้ได้
6	0.75	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.50	ใช้ได้
9	0.75	ใช้ได้
10	0.25	ใช้ได้
11	0.25	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.56

ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 2

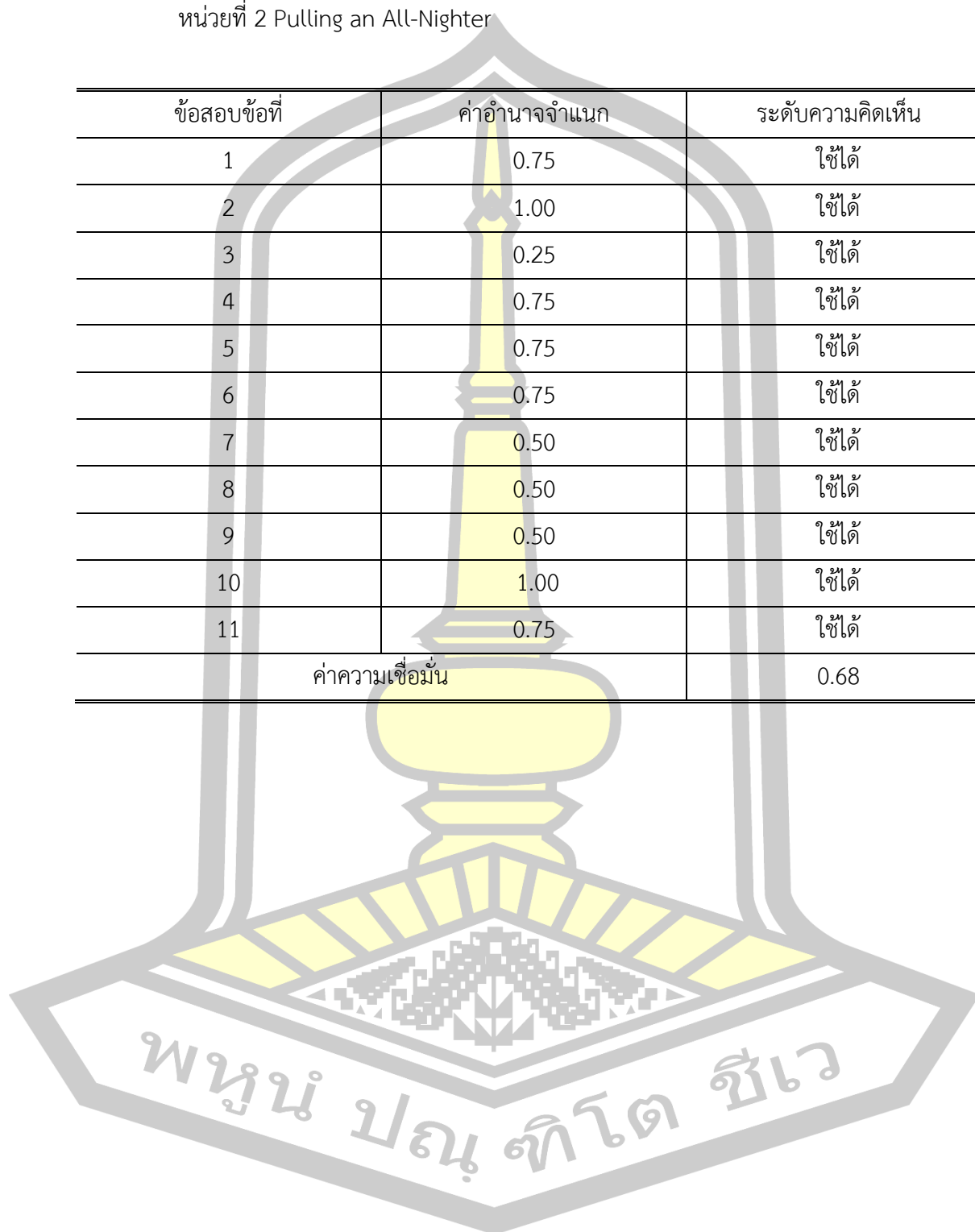
Pulling an All-Nighter

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	1.00	0.00	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้
7	1.00	0.00	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.60	0.55	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้
11	0.60	0.55	ใช้ได้

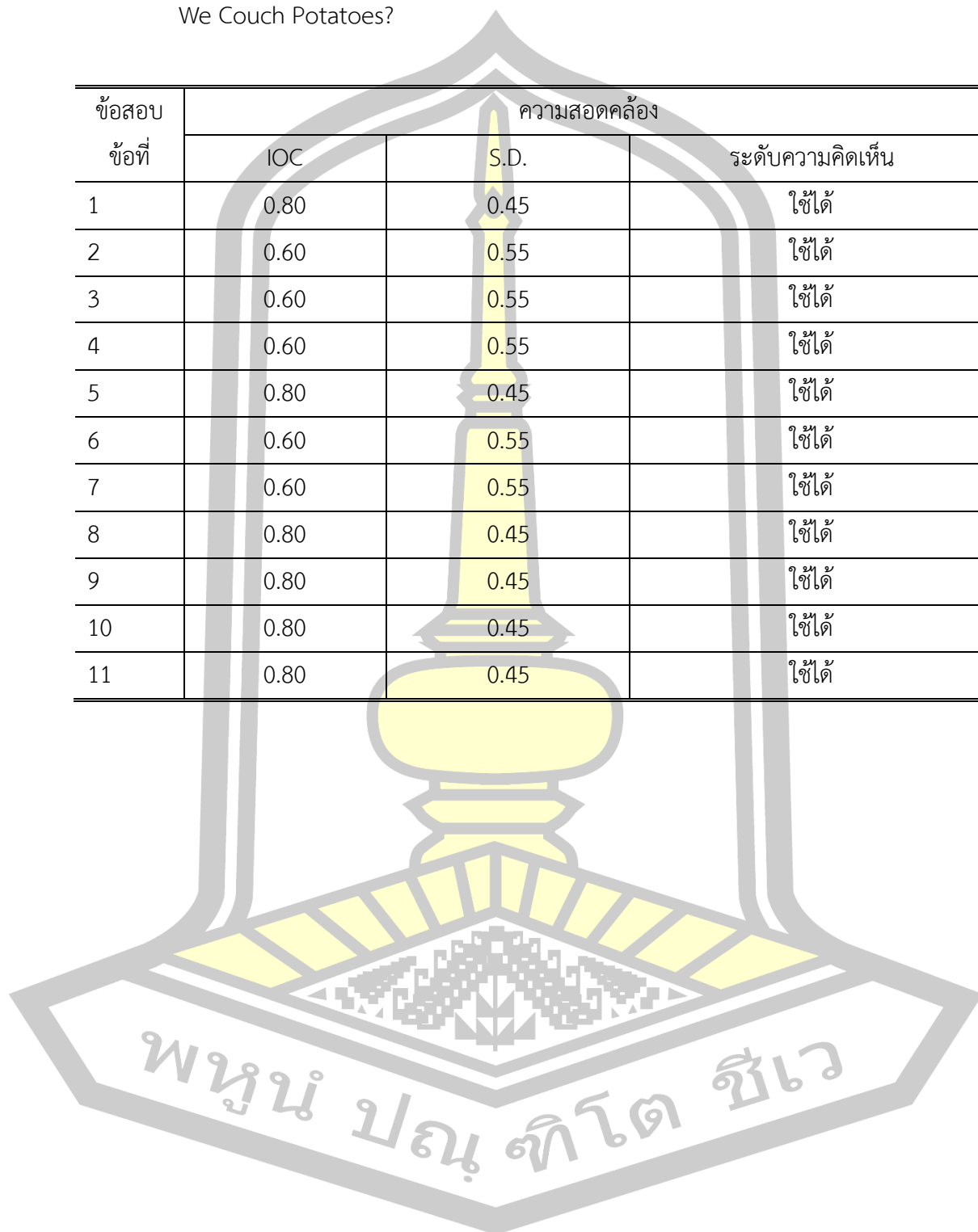
ตาราง 34 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 2 Pulling an All-Nighter

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.75	ใช้ได้
2	1.00	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.75	ใช้ได้
5	0.75	ใช้ได้
6	0.75	ใช้ได้
7	0.50	ใช้ได้
8	0.50	ใช้ได้
9	0.50	ใช้ได้
10	1.00	ใช้ได้
11	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.68

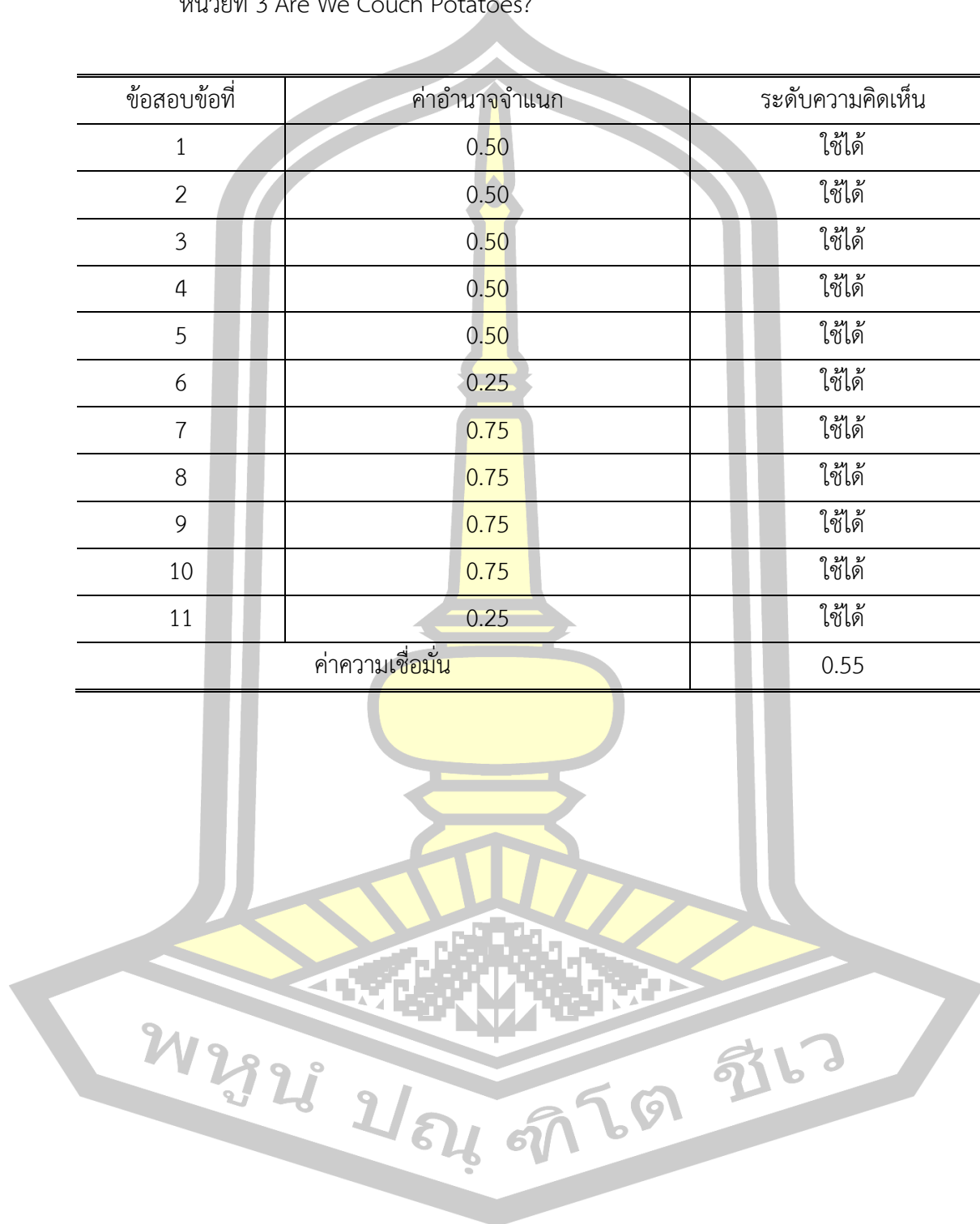
ตาราง 35 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 36 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 3 Are We Couch Potatoes?

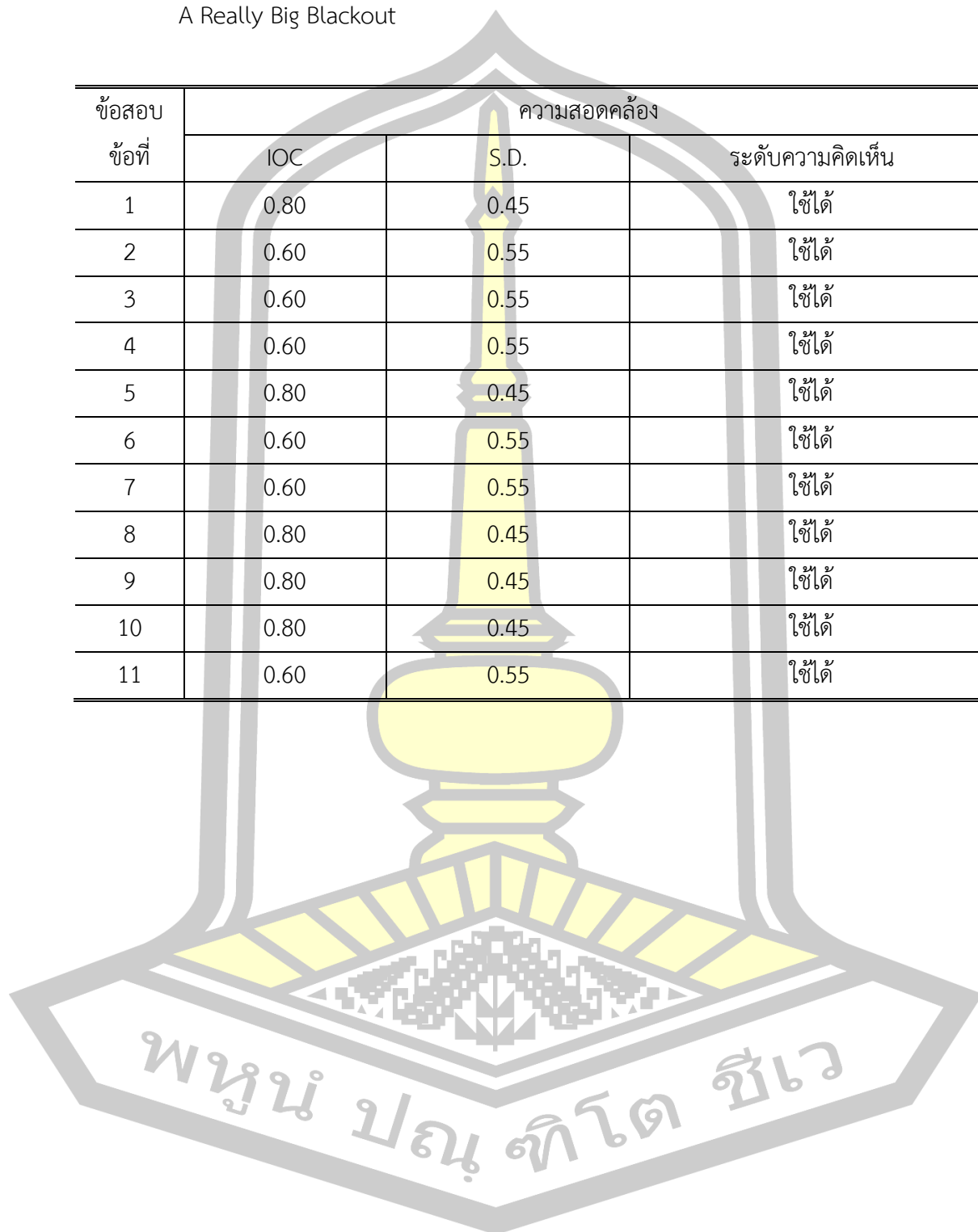
ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.50	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้
4	0.50	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้
6	0.25	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.75	ใช้ได้
9	0.75	ใช้ได้
10	0.75	ใช้ได้
11	0.25	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.55

ตาราง 37 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 4

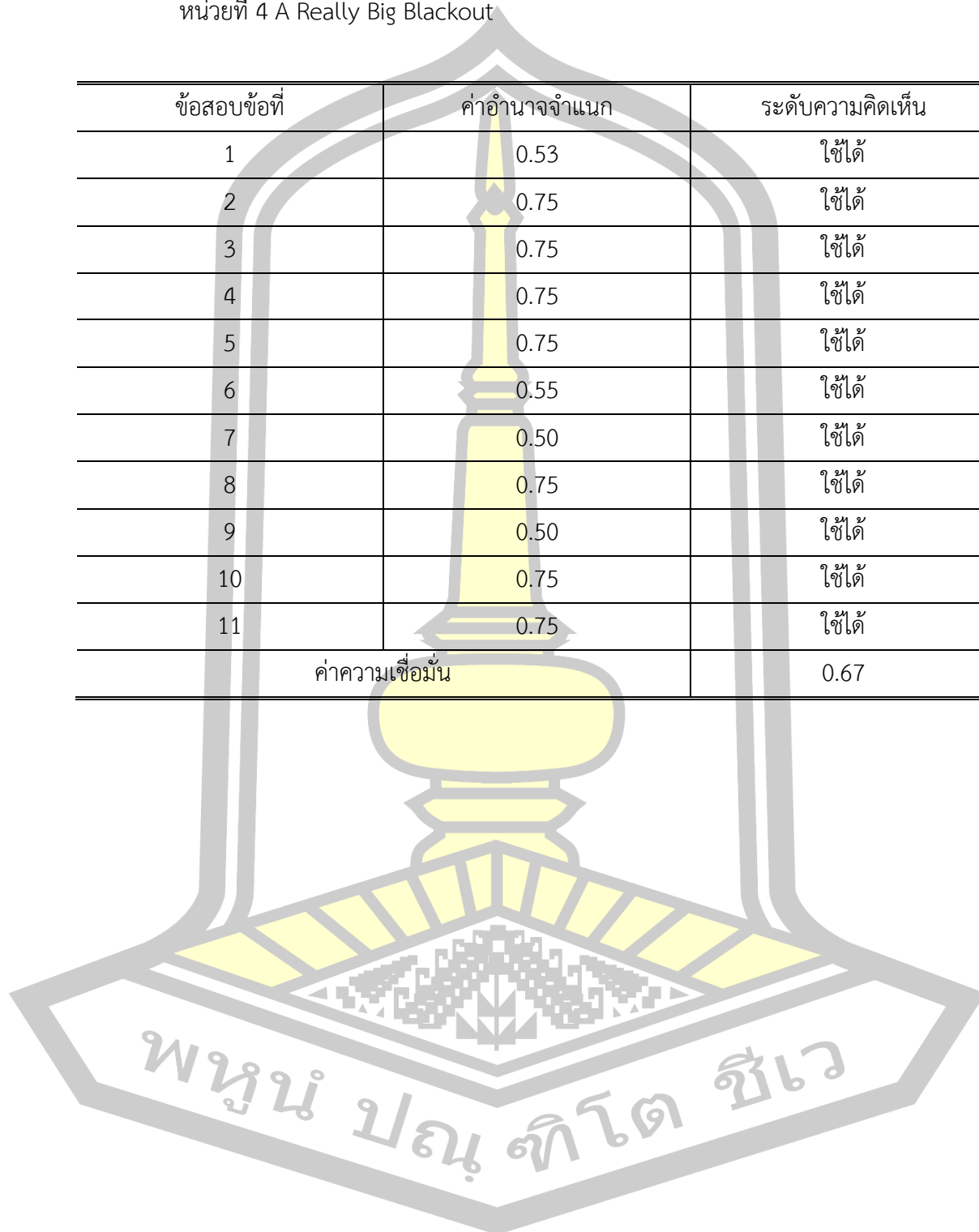
A Really Big Blackout

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.60	0.55	ใช้ได้

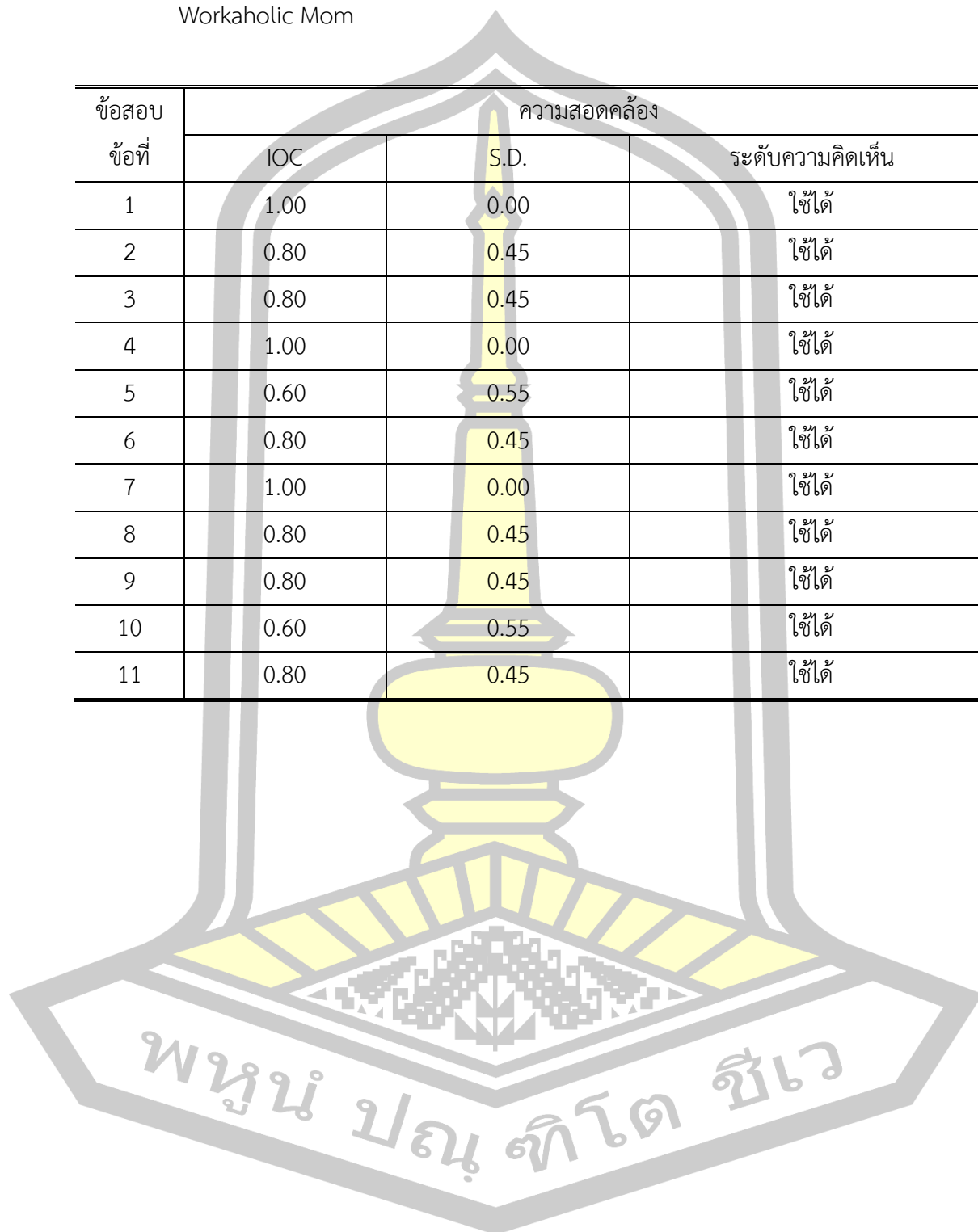
ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 4 A Really Big Blackout

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.53	ใช้ได้
2	0.75	ใช้ได้
3	0.75	ใช้ได้
4	0.75	ใช้ได้
5	0.75	ใช้ได้
6	0.55	ใช้ได้
7	0.50	ใช้ได้
8	0.75	ใช้ได้
9	0.50	ใช้ได้
10	0.75	ใช้ได้
11	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.67

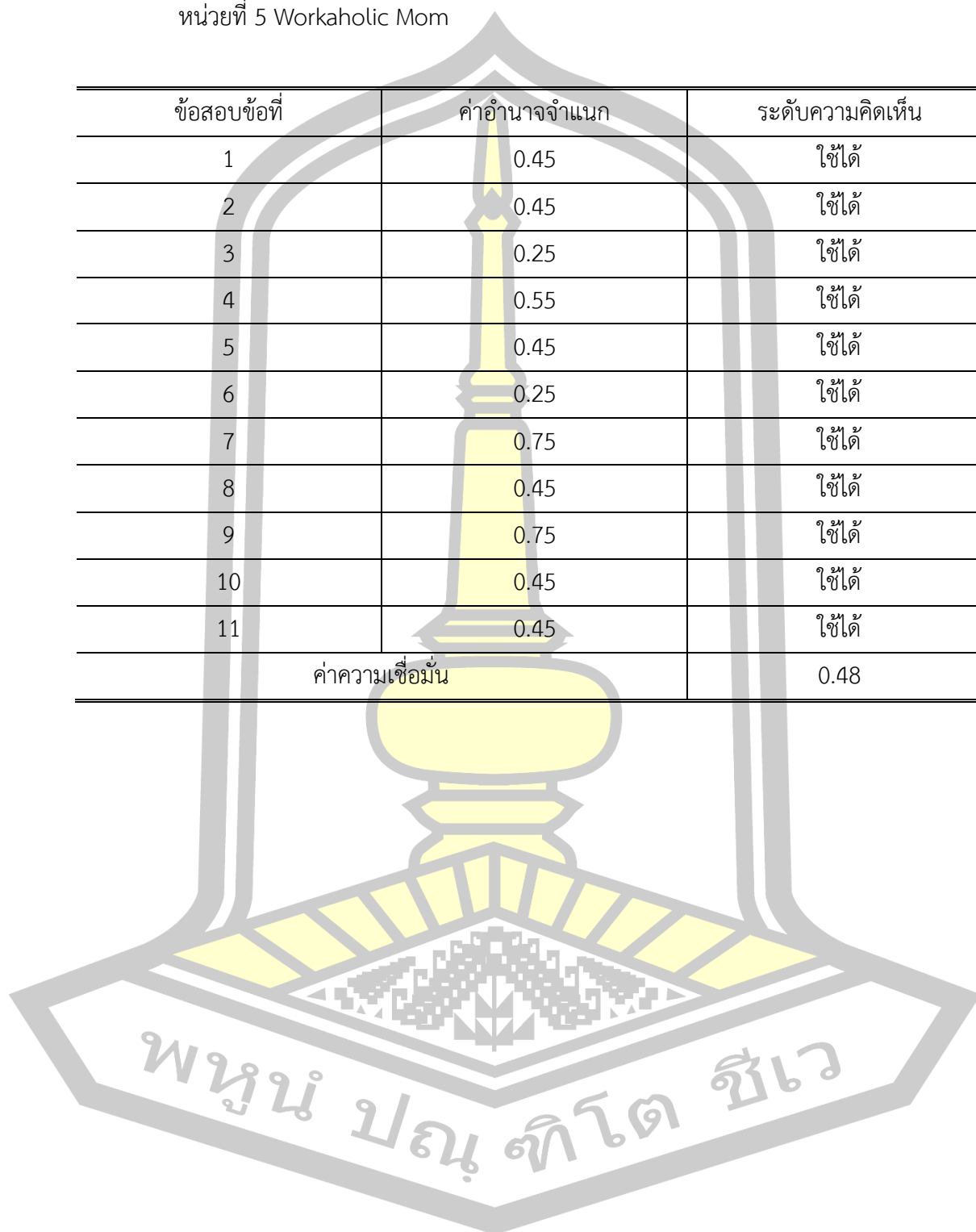
ตาราง 39 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 5
Workaholic Mom

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	1.00	0.00	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	1.00	0.00	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้
7	1.00	0.00	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 40 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 5 Workaholic Mom

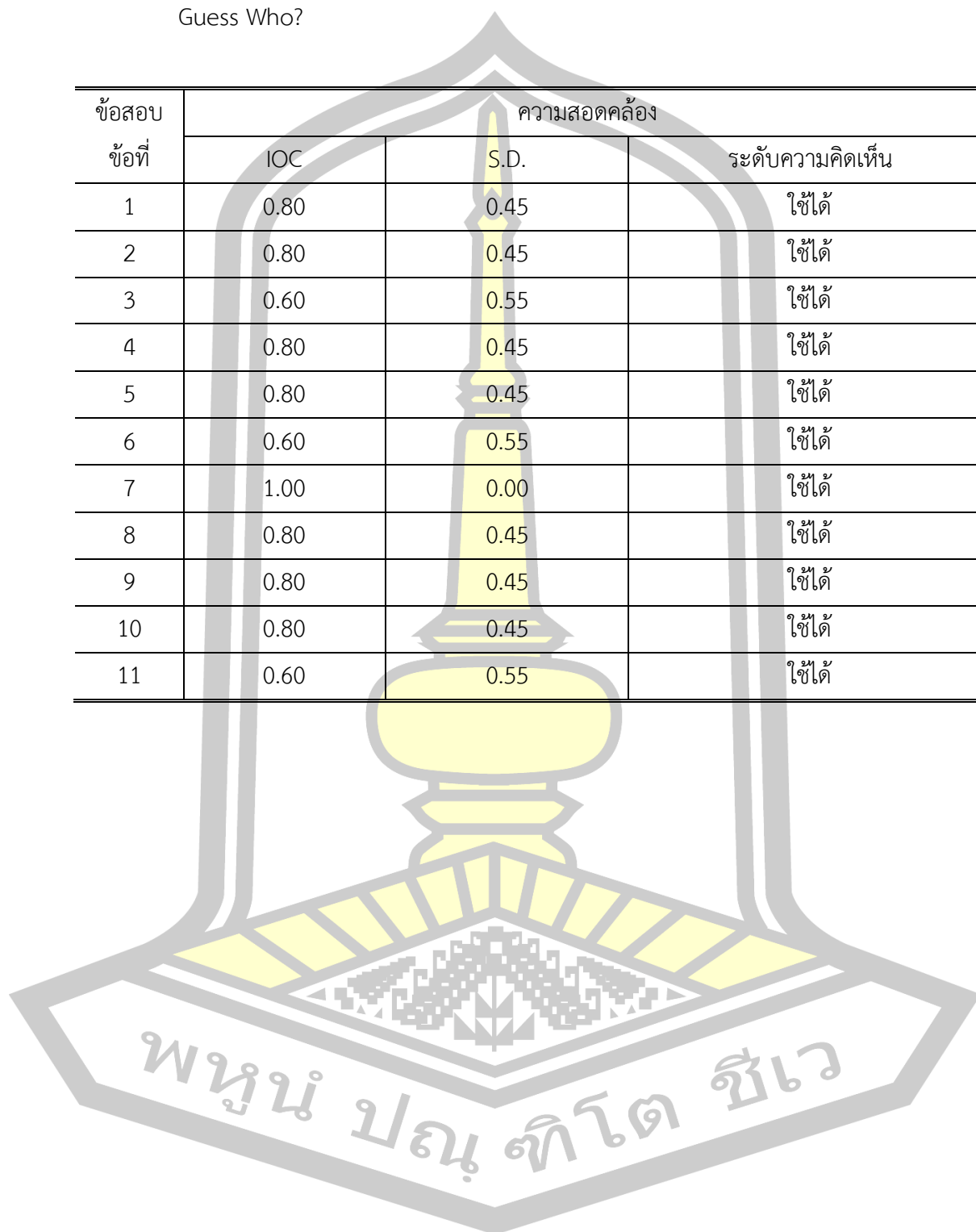
ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.45	ใช้ได้
2	0.45	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.55	ใช้ได้
5	0.45	ใช้ได้
6	0.25	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.45	ใช้ได้
9	0.75	ใช้ได้
10	0.45	ใช้ได้
11	0.45	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.48

ตาราง 41 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 6

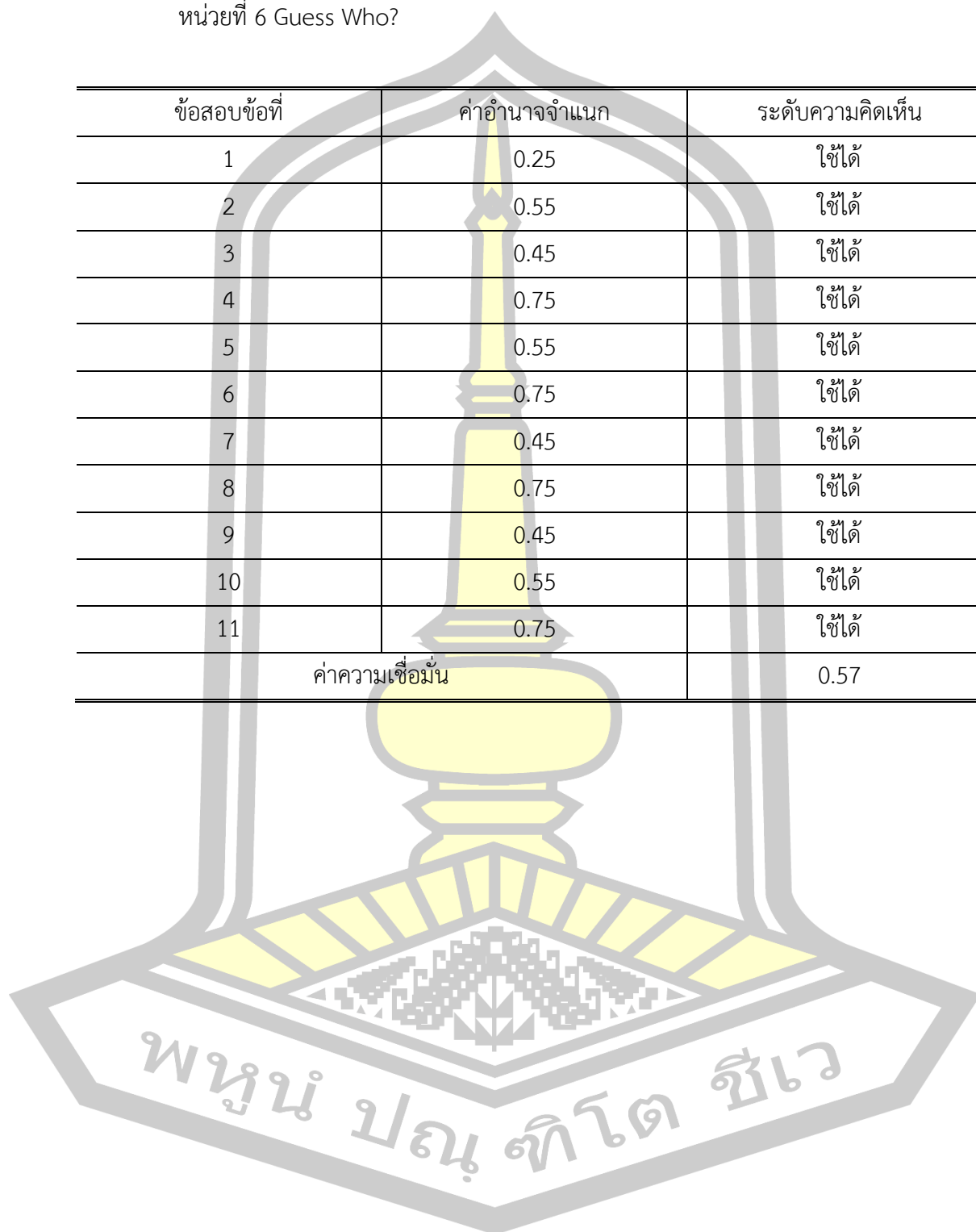
Guess Who?

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.60	0.55	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	1.00	0.00	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 42 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 6 Guess Who?

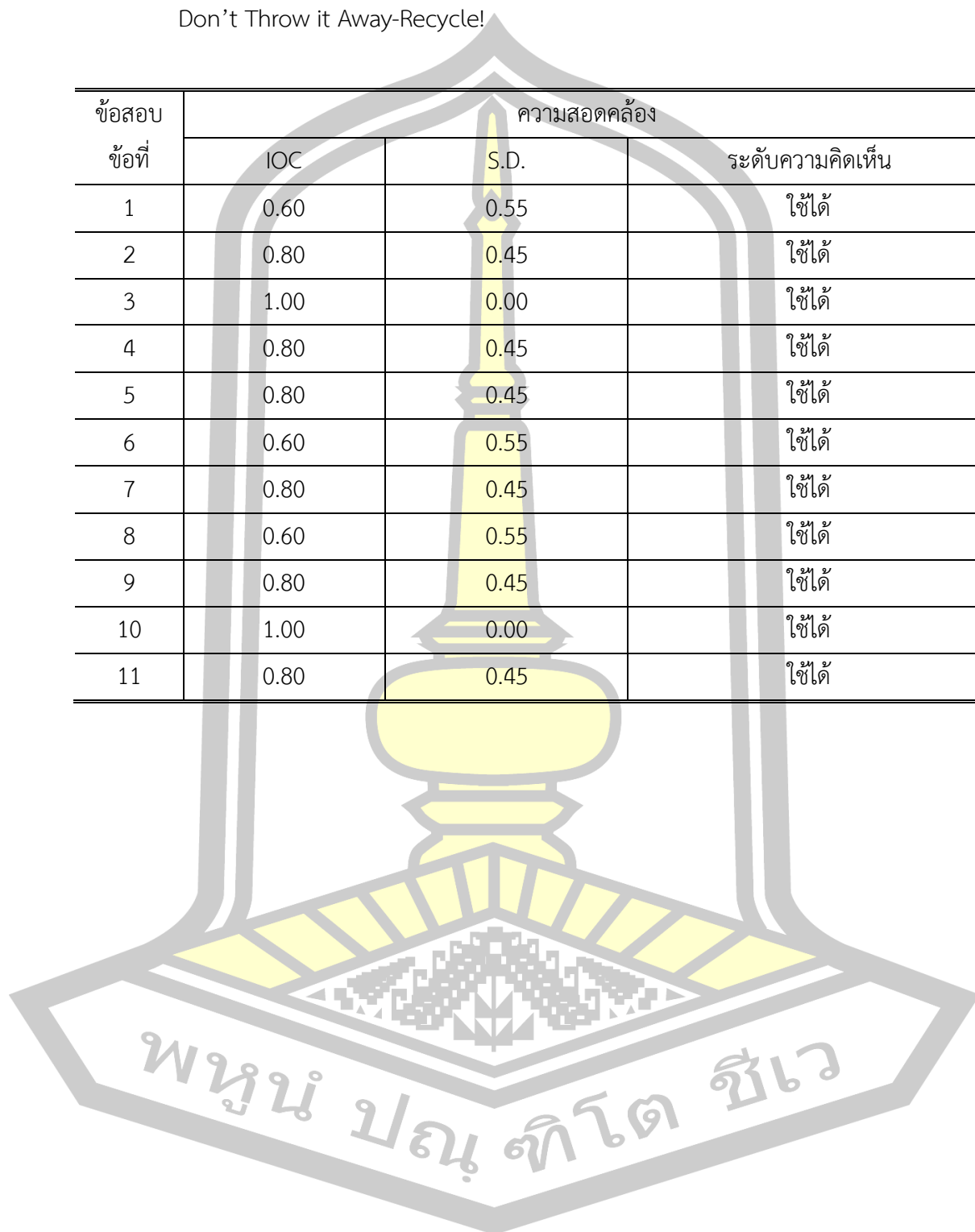
ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.25	ใช้ได้
2	0.55	ใช้ได้
3	0.45	ใช้ได้
4	0.75	ใช้ได้
5	0.55	ใช้ได้
6	0.75	ใช้ได้
7	0.45	ใช้ได้
8	0.75	ใช้ได้
9	0.45	ใช้ได้
10	0.55	ใช้ได้
11	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.57

ตาราง 43 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 7

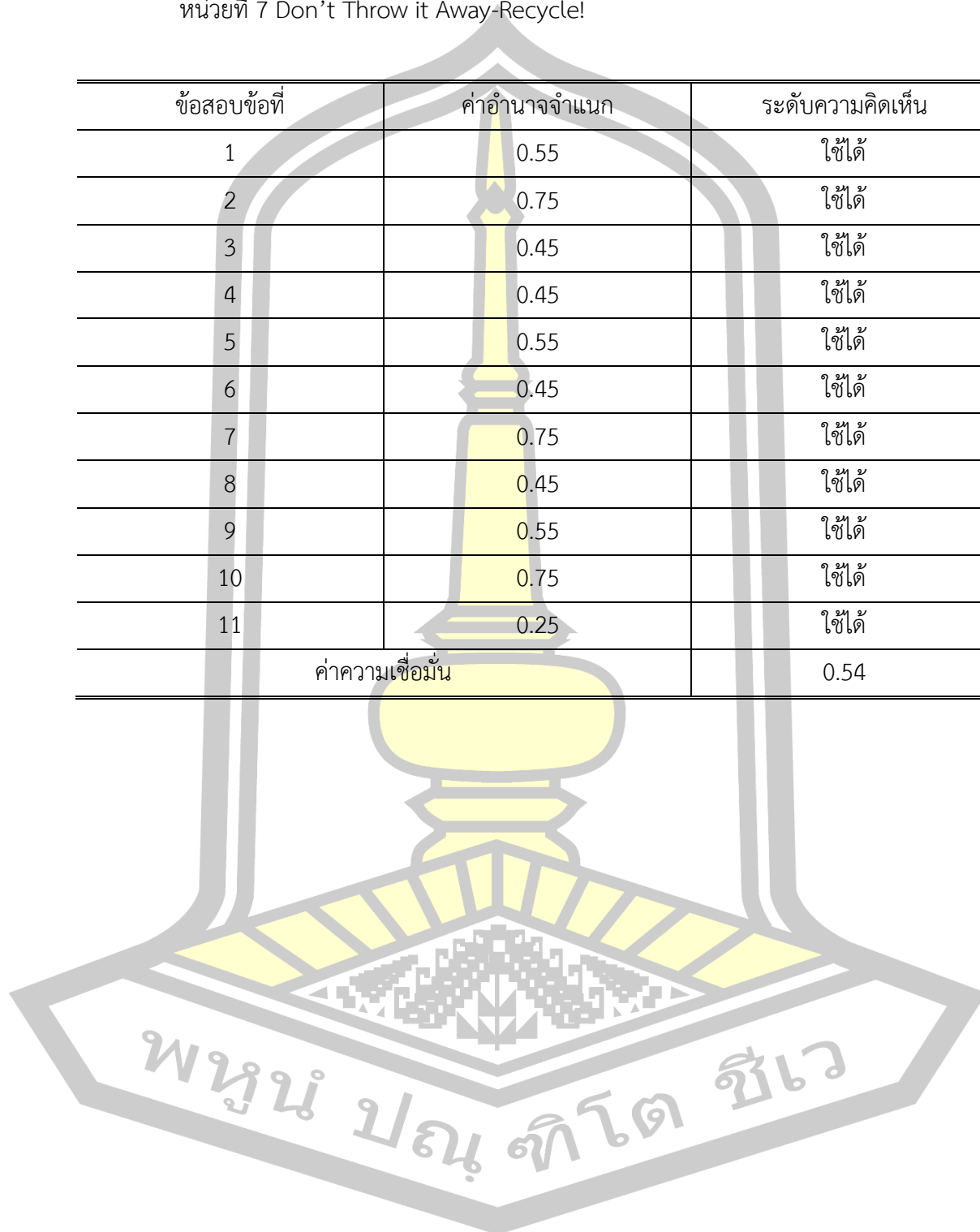
Don't Throw it Away-Recycle!

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	1.00	0.00	ใช้ได้
4	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	0.60	0.55	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	1.00	0.00	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 44 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 7 Don't Throw it Away-Recycle!

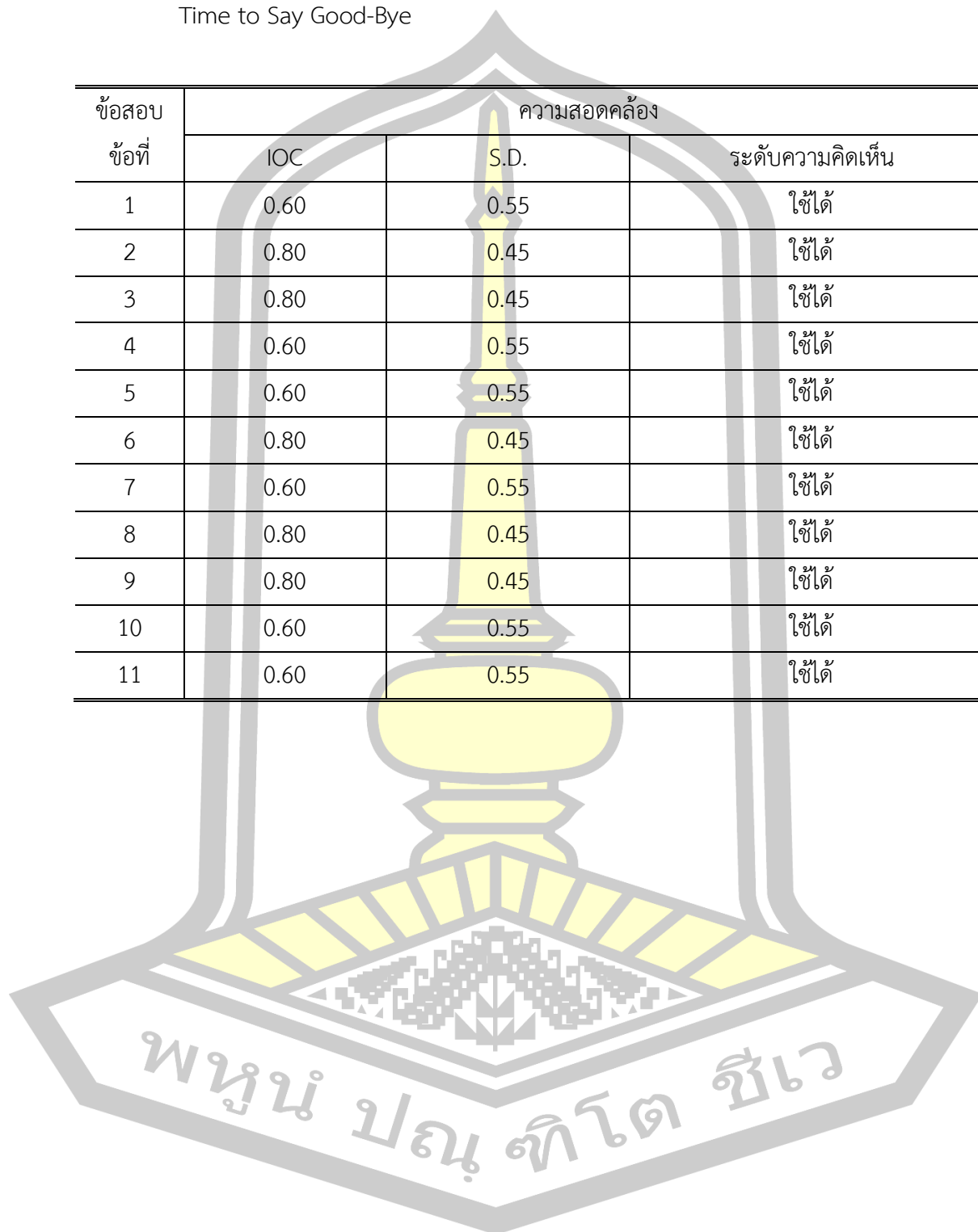
ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.55	ใช้ได้
2	0.75	ใช้ได้
3	0.45	ใช้ได้
4	0.45	ใช้ได้
5	0.55	ใช้ได้
6	0.45	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.45	ใช้ได้
9	0.55	ใช้ได้
10	0.75	ใช้ได้
11	0.25	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.54

ตาราง 45 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test) หน่วยที่ 8

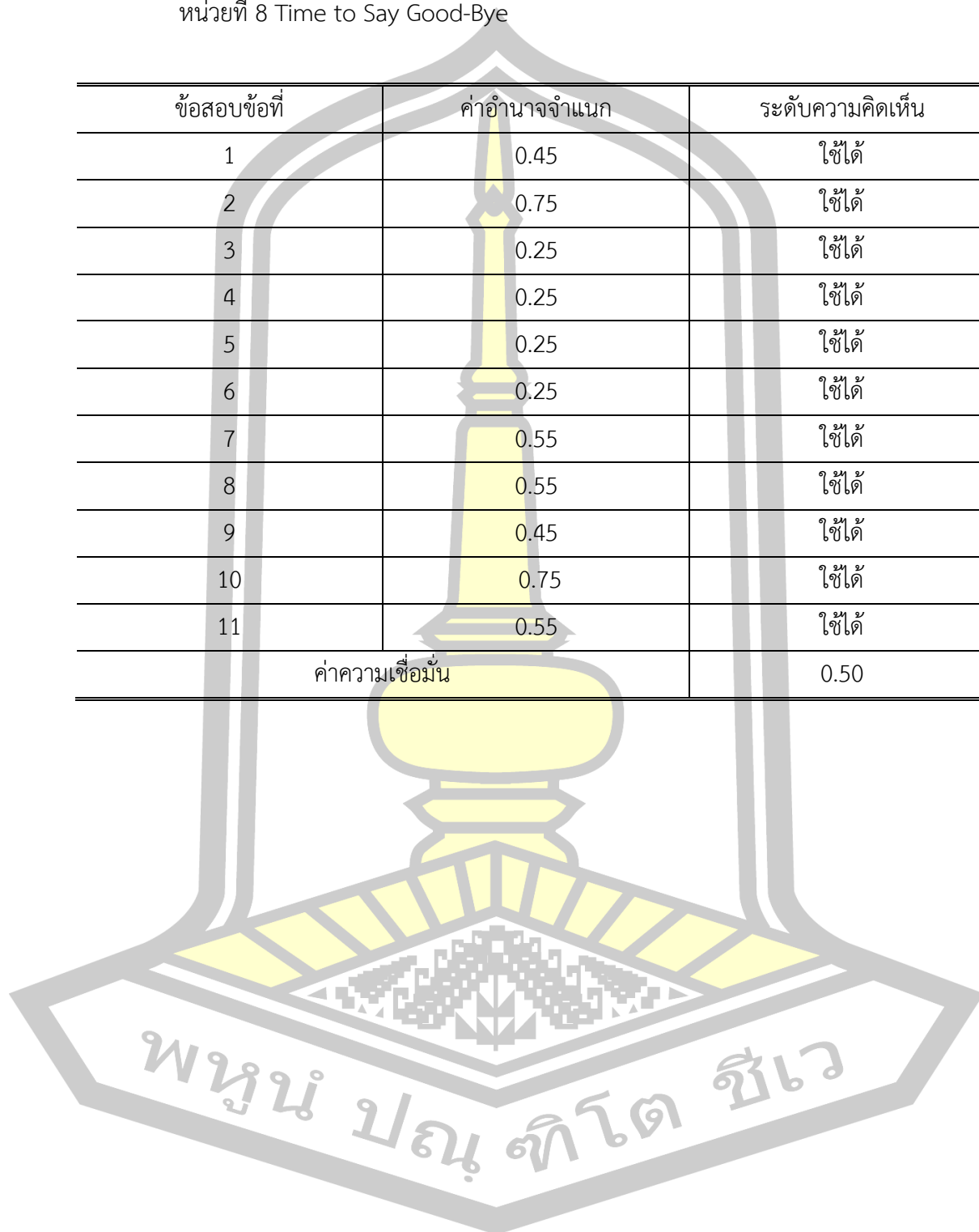
Time to Say Good-Bye

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.60	0.55	ใช้ได้
11	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูด (Speaking Test)
หน่วยที่ 8 Time to Say Good-Bye

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.45	ใช้ได้
2	0.75	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.25	ใช้ได้
5	0.25	ใช้ได้
6	0.25	ใช้ได้
7	0.55	ใช้ได้
8	0.55	ใช้ได้
9	0.45	ใช้ได้
10	0.75	ใช้ได้
11	0.55	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.50

ตาราง 47 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักภาษา
สำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test)

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง			ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น		IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.60	0.55	ใช้ได้	16	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้	17	0.60	0.55	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้	18	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้	19	0.80	0.45	ใช้ได้
5	0.60	0.55	ใช้ได้	20	0.60	0.55	ใช้ได้
6	0.80	0.45	ใช้ได้	21	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.60	0.55	ใช้ได้	22	0.60	0.55	ใช้ได้
8	0.80	0.45	ใช้ได้	23	1.00	0.00	ใช้ได้
9	1.00	0.00	ใช้ได้	24	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้	25	0.60	0.55	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้	26	0.60	0.55	ใช้ได้
12	0.60	0.55	ใช้ได้	27	0.60	0.55	ใช้ได้
13	0.60	0.55	ใช้ได้	28	0.80	0.45	ใช้ได้
14	0.80	0.45	ใช้ได้	29	1.00	0.00	ใช้ได้
15	0.60	0.55	ใช้ได้	30	0.60	0.55	ใช้ได้

ตาราง 48 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน วิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง (Listening Test)

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.69	0.51	ใช้ได้
2	0.80	0.53	ใช้ได้
3	0.27	0.20	ใช้ได้
4	0.80	0.53	ใช้ได้
5	0.80	0.53	ใช้ได้
6	0.73	0.55	ใช้ได้
7	0.69	0.51	ใช้ได้
8	0.80	0.53	ใช้ได้
9	0.80	0.53	ใช้ได้
10	0.76	0.55	ใช้ได้
11	0.62	0.75	ใช้ได้
12	0.27	0.20	ใช้ได้
13	0.73	0.55	ใช้ได้
14	0.80	0.53	ใช้ได้
15	0.78	0.60	ใช้ได้
16	0.80	0.53	ใช้ได้
17	0.31	0.24	ใช้ได้
18	0.76	0.55	ใช้ได้
19	0.50	0.50	ใช้ได้
20	0.63	0.75	ใช้ได้
21	0.63	0.75	ใช้ได้
22	0.50	0.50	ใช้ได้
23	0.62	0.75	ใช้ได้
24	0.62	0.75	ใช้ได้
25	0.50	0.50	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

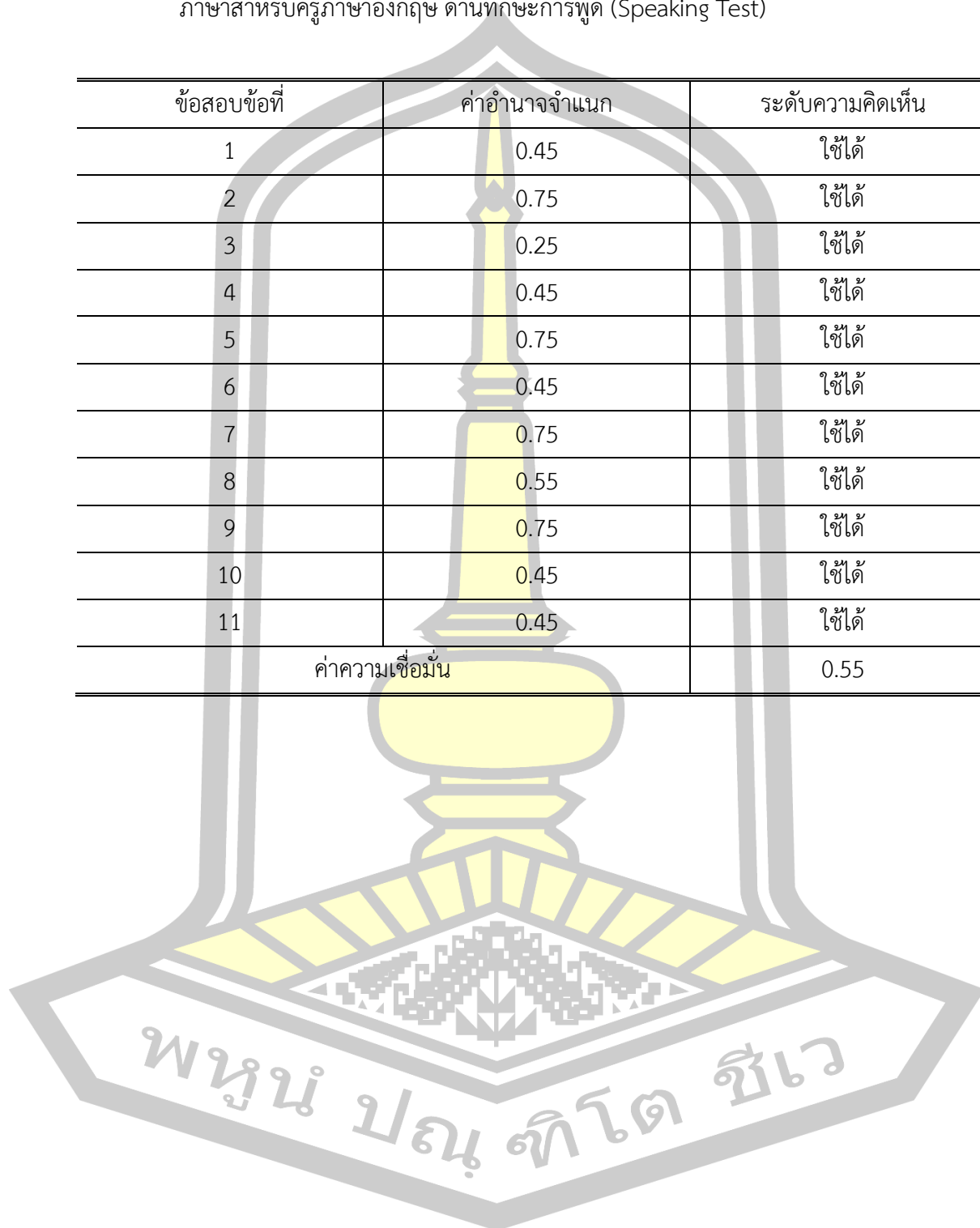
ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
26	0.75	0.50	ใช้ได้
27	0.73	0.50	ใช้ได้
28	1.00	0.00	ใช้ได้
29	0.63	0.75	ใช้ได้
30	0.63	0.75	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.52	

ตาราง 49 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษา
สำหรับครู ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง		
	IOC	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	0.80	0.45	ใช้ได้
2	0.80	0.45	ใช้ได้
3	0.80	0.45	ใช้ได้
4	0.60	0.55	ใช้ได้
5	0.80	0.45	ใช้ได้
6	0.60	0.55	ใช้ได้
7	0.80	0.45	ใช้ได้
8	1.00	0.00	ใช้ได้
9	0.80	0.45	ใช้ได้
10	0.80	0.45	ใช้ได้
11	0.80	0.45	ใช้ได้

ตาราง 50 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก
ภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด (Speaking Test)

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ระดับความคิดเห็น
1	0.45	ใช้ได้
2	0.75	ใช้ได้
3	0.25	ใช้ได้
4	0.45	ใช้ได้
5	0.75	ใช้ได้
6	0.45	ใช้ได้
7	0.75	ใช้ได้
8	0.55	ใช้ได้
9	0.75	ใช้ได้
10	0.45	ใช้ได้
11	0.45	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น		0.55

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์
สังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้คำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม
เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวมนทยา ศีระชะภูมิ
วันเกิด	วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 1 ซอยพิชิตรังสรรค์ 1/7 ถนนพิชิตรังสรรค์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เลขที่ 2 ถนนราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2547 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.ช.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2550 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2566 ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปรุ ทิโต ชีเว